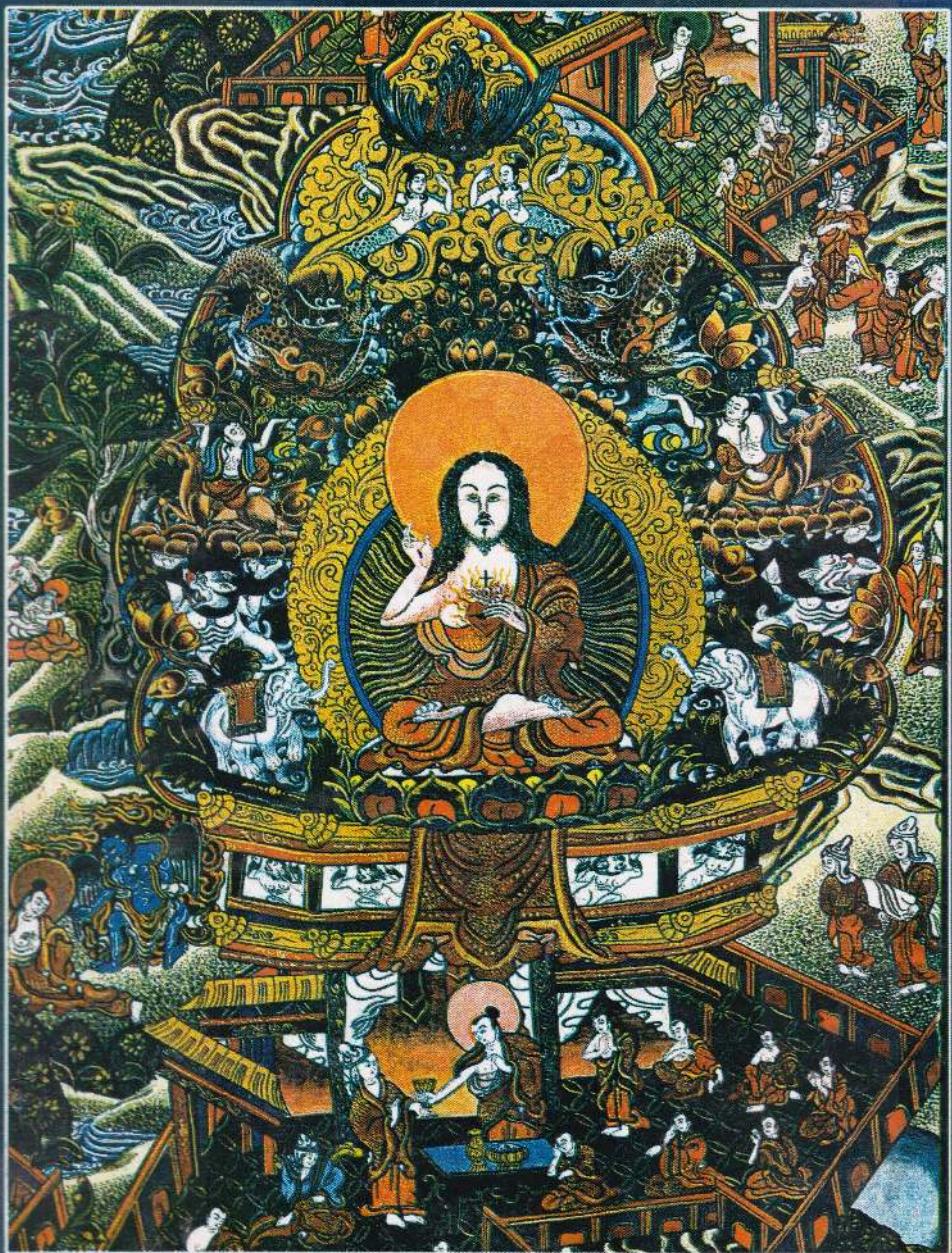

நூலியக் திருச்சபை வரலாறு

கலாநிதி சுவாமி பஜ.நு. ரஜயச்சலன்

ஆசியத் திடுச்சபை வரலாறு

(கி.பி. 40 - 1800 ஆண்டுகள் வரை சில பதிவுகள்)

பாகமி ஒனிறு

கலாந்தி
கவாமி ஜ. கி. ஜெயச்சென்

வெளியீடு
வளன் ஆச்சிரமம்
47, 6அம் குறுக்குத்தகரு,
யாழ்ப்பாணம்.

2007

அச்சேற்ற அனுமதி:

அந்தீ.வன். கலாநிதி தொழில் சுவந்தரராயகம் ஆணைகை

மாநில மற்றும் பகுதிகளுக்கு வேட்டு - திட்டம்

மாநில மற்றுமாவட்ட ஆயர்.

நூல்கள்

20 மார்ச் 2007

ஆயர் தில்லம்,
மாநிலப்பாணம்.

நூல்கள் கீழ்க்கண்ட வகையில்

நூலின் பெயர்	: ஆசியத் திருச்சலை வரங்கரு
ஆசியியர்	(க.நி 40 - 1800 ஆண்டுகள் வரை சில பந்துகள்)
வெளியீடு	: கனமாநிதி கலை தெ.இ. ஜெயச்வீன்
பதிப்பினமை	: வளர்ச்சி ஆசியியர்
முறையிதழ்	: மார்ச் 2007
பக்கங்கள்	: XIV + 214 = 228
அன்றைப் படிவமுறை	: ஆர். சுதாயோதீ
வடிவமுறை	: வி.ரி.தானந்தரா
அச்சுமதியும்	: 'கரு' பதிப்பகம்
விலை	: நாவலர் 4/4, மாநிலப்பாணம்.
	: 200/-

ISBN: 978-955-50109-0-0

அமர்ர் சாமுவேல் பெண்டிக்ற் அவர்களுக்கு
இந்நால் சமர்ப்பணம்

உள்ளே...

◆ ஆசிரியர் உரை.....	VII
◆ முகவரை (துழிழ், ஆங்கிலம்).....	IX
அத்தயாயம் ஒன்று	
◆ பலஸ்தீனம்: ஆரம்பகாலத் தீருச்சபை.....	01-09
ஆதித் தீருச்சபையின் ஆசிரியம்.....	04
மாரியானும் நற்கருணையும்.....	07
பலஸ்தீனத் தீருச்சபைச் சின்னாங்கள்.....	08
அத்தயாயம் இரண்டு	
◆ அந்தியோக்கியாவின் தீருச்சபைகள்.....	10-15
அந்தியோக்கியாவின் இறையியல்.....	11
சீரியாக் மொழி.....	11
சீரியாக் இலக்கியம்.....	12
சீரியாக் கீரிஸ்தவ சபை இன்று.....	14
அத்தயாயம் மூன்று	
◆ பாலைவனத்துத் தீருச்சபைகள்.....	16-24
வனத்துச் சின்னப்பர்.....	16
கலேசியஸ்.....	17
சிமியோன்.....	18
தானியேங்.....	18
புனித எப்ரேயிம்.....	19
செனோ.....	19
தியோபோரா.....	20
யோண் பேர்சியன்.....	20
இசீரியன்.....	21
காசியான்.....	21
லூாசியஸ்.....	23
மார்க்.....	23
சில்வானுஸ்.....	24
அத்தயாயம் நான்கு	
◆ இந்திய, மத்தீய ஆசிய, சௌ தீருச்சபைகள்.....	25-41
மத்தீயகால இந்தியத் தீருச்சபை.....	30
கீழைத்தேச ஆர்மேனிய தீருச்சபை.....	30
மாங்கோலியத் தீருச்சபை.....	38
சௌவில் கீரிஸ்தவம்.....	39

அந்தியாயம் ஜந்து	
◆ ஜரோப்பியர்கால சீன, இந்தீய தீருச்சபைகள்.....	42-66
சீனப் பெருநிலப்பற்பின் முதல் கத்தோலிக்க மிசனாி.....	42
இந்தீயத் தீருச்சபை.....	43
இஸ்லாத்தீன் வருகை.....	44
இந்தியாவும் பாரசீகமும்.....	45
தமிழ் நாட்டில் நாட்செய்தீப்பணி.....	45
தமிழ்நாட்டில் கிறிஸ்தவ விதைப்படு.....	46
கென்றிக்குஸ் அடிகளின் மறை பறப்புகை.....	51
முத்துக்குளிப்பத் துறையின் தீட்பாடுகள்.....	61
அந்தியாயம் ஆறு	
◆ ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் கால தமிழ்நாட்டில் தீருச்சபைகள்.....	67-85
கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கிறிஸ்தவம்.....	68
நாகபட்டனமும் சுற்றுப்பறுமும்.....	76
ராங்குபார்.....	78
புனித தோமா கிறிஸ்தவக் குழுமம் (முயிலாப்பூர்).....	79
சென்னைக் கிறிஸ்தவர்கள்.....	82
அந்தியாயம் ஏழு	
◆ மதுரை மிசன்: தத்துவபோதகர் ஏறாபேட தே நோபிலி.....	86-104
முதல் மனந்திரும்புகை.....	87
இம்மானுவல் லெயித்தாயே கூற்று.....	87
அந்திரே புக்காரியோ கூற்று.....	88
அலகையின் எதிர்ப்புகள்.....	89
பிராமணர் மாநாடு.....	91
புதிய குடியிருப்புக்கள்.....	92
புதுக் கிறிஸ்தவரிடையே குழப்பநிலை நீக்க சந்தியாச பிரகடனம்.....	92
உள்வீட்டு எதிர்ப்புகள்.....	94
நோபிலியின் மன்னிப்பறிக்கை.....	96
பிராமண சந்தியாசி.....	97
நோபிலியின் விளக்க அறிக்கை.....	98
இறுதி வாக்குத்தத்தம்.....	99
புதிய யேசுசபை மாகாணாதிபதி.....	99
பேரோவின் விளக்கம்.....	100
தே நோபிலி மீது விசாரணை.....	103
அந்தியாயம் எட்டு	
◆ மதுரை மிசன்: சுவாமி வீரமாழுனிவர்.....	105-110
தேன் சொட்டும் தேம்பாவணி.....	108
முனிவரின் தமிழாற்றல்.....	108
சுவாமி வீரமாழுனிவர் அருளிய நூல்கள்.....	109
அந்தியாயம் ஒன்பது	
◆ யப்பானிய ஆரம்பகால தீருச்சபை வரலாறு.....	111-137
புனித சவேரியாரின் பணி.....	112

மாழிப்பிரச்சனையும் பிறகாரணைகளும்.....	113
சிக்விலும் கோகிளாவிலும் மேய்ப்புப் பணிகள்.....	113
பிரதான பிரச்சனைகள்.....	114
மறையறிவிப்பு வழிகள்.....	115
மேய்ப்புப் பணியும் கீரிஸ்தவ வாழ்வும்.....	116
கியுக்வில் பெரிய அறுவடை.....	117
மேய்ப்புப்பணி முறைகள்.....	118
மறைக்கல்விப் போதனை.....	118
திருச்சபையின் எதிர்காலம்.....	118
கோகிளாயில் திருச்சபை.....	119
விமோளி மலையாடியில்.....	120
அருடபணி வலிஞானோவின் அருடபணிகள்.....	120
அரசியல் நிலை.....	125
1582-1587 வரை கீரிஸ்தவம்.....	125
அடக்குமுறைக்காலம்.....	129
பிரான்சீஸ்கள் சபையினரின் வருகையும், பணியும்.....	131
கிறிஸ்தவ இலக்கியம்.....	135
கிறிஸ்தவ கலை.....	136

அத்தயாயம் பந்து

◆ யப்பானிய அரசியல் நிலையும் கிறிஸ்தவமும்.....	138-162
வளரித்தொடர்புகளும் வர்த்தகப் போட்டிகளும்.....	139
கிறிஸ்தவத்துக்கெள்ளிரான புனருத்தாரண முயற்சிகள்.....	143
வேதபோதக நடவடிக்கைகள்.....	145
வேத கலாபணை 1614 ஜனவரி 27.....	151
கிறிஸ்தவ இலக்கிய, அச்சகப்பணிகள்.....	154
யப்பானிய கலைகளில் கிறிஸ்தவத்தீன் ஊடுருவுல்.....	154
1614-1639 ஆம் ஆண்டுகளில் யப்பான்.....	155
இழிற்சுவின் ஆளுகை.....	159
திருச்சபையின் நிலை.....	162

அத்தயாயம் பந்தனான்று

◆ பிலிப்பைன்ஸ் திருச்சபை வரலாறு.....	163 - 207
நீதிக்கான போராட்டம்.....	168
நற்செய்திப்பணி.....	174

அத்தயாயம் பன்றரண்டு

◆ சீனா, தாய்லாந்து, இந்தோநேசியா, மலேசிய திருச்சபைகள்.....	208-210
சீனா.....	208
தாய்லாந்து.....	209
இந்தோநேசியா.....	209
மலேசியா.....	210
◆ முழுவரை.....	211
◆ அடக்குறிப்புகள்.....	212

ஆ

சிரியர் உரை

எமது வெளியீடான் 'தேவதாயின் குரல்' என்னும் இதழில், 1997ஆம் ஆண்டு தொட்டு வெளிவந்த ஆசியத் திருச்சபை வரலாற்றுத் தொடரை நூல் வடிவமாக்க முன்னிட்டேன். யப்பான், பிலிப்பைன்ஸ் முதலிய பகுதிகளையும், வெளிவராத வேறு சிலவற்றையும் முழுமைப்படுத்த உதவியவர் மறைந்த அமரர் சாமுவேல் பெண்டிக்ற அவர்கள். அவர் எமது ஆச்சிரமத்தினால் வெளிவரும் அச்சு ஊடகவழி நற்செய்திப் பணிக்கு தம்மால் இயன்ற பணிகளைச் செய்தவர். அவருக்கு இந்நாலை அர்ப்பணிக்கின்றேன்.

2000ஆம் ஆண்டு யூபிலிக்காக 'ஆசியாவில் திருச்சபை' என்ற பாப்பரசர் இரண்டாம் யோவான் பவுல் அவர்களின் திருமடல் வெளிவந்தபொழுது இப்படியான கருலுவத்தில் ஒருநூல் தேவை என்பதை உணர்ந்தோம். அதுவும் நாம் ஆச்சிரமத்திலும், வெளிக்கிராமங்களிலும் நடத்திய கருத்தமர்வுகளில் தேவைப்பட்டதை அறிந்து கொண்டோம்.

அடிப்படைவாதம் - பிற சமயங்களில் தோன்றி நவீன உலகியல் வாத அலை களில் மூழ்கடிக்கப்படும் நம் துமிழ் கத்தோலிக்க உள்ளங்கள் தம் சுய கொரவத்தையும், தனித்துவத்தையும் தக்கவைத்து வளர்க்க இந்நால் சிறிது உதவலாம்.

யாழ்ப்பான் கத்தோலிக்க புதிப்பித்தலுக்கும் - படிப்பகங்களிலும் - மாணவ, இல்லற, துறவு, இளைஞர் புதிப்பித்தலுக்கும் இதில் காணப்படும் மிசனரிகளின் வீரசாட்சியங்கள், தியாகங்கள் பெரும் உதவியாகலாம்.

பன்னிரண்டு அத்தியாயங்கள் கிறஸ்தவ வரலாற்றை ஆதிதொட்டு ஆங்கிலேயர் வருகை வரை ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. இலங்கை பற்றிய நிறைய நூல்கள் உள்ளதாலும், யாழ்ப்பானத் திருச்சபை வரலாறு ஏற்கனவே வெளிவந்துள்ளதாலும், இந்தியாவின் தமிழ்நாடு, யப்பான், பிலிப்பைன்ஸ் ஆசிய நாடுகளுடன் இந்நால் அடங்கிக் கொள்கிறது. முழுமையாக வரையப்படாததால் ஆசியத் திருச்சபை வரலாறு கிபி.40 -1800 ஆண்டுகள் வரை சில பதிவுகள் என்று அடக்கமான தலைப்பினை இந்நாலிற்கு கொடுத்துள்ளேன்.

இப்பிரதிகளைப் படித்து அச்சிட ஊக்குவித்தோர் எம்.அன்றன் சுதாகரன், ஏ.ஜஸ்மின் யூலியற் முதலியோர். இந்நாலை ஆய்வு செய்து முகவரை தந்தவர் வரலாற்றுத் துறை முதுநிலை விரிவுறையாளர் திரு. கீலன் கதிர்காமர் அவர்கள். இந்நால் அச்சிட அனுமதி தந்தவர் யாழ். மறைமாவட்ட ஆயர் மேதகு தோமஸ் சுவந்தரநாயகம் ஆண்டகை.

தமிழ் வி.பி.தனேந்திரா (யாழ். ராதவல்லி)வின் அயராத முயற்சி இருந்திரா விடின் இந்நால் வடிவமைக்கப்பட்டு உங்கள் கைகளில் தவழாது. அவரே இந்நாலின் முழுப்பிற்கிளாயும் படித்துப்பார்த்து எடுற்றின் செய்துள்ளார். கணவிக் கோப்பு, அட்டைப்பட வடிவமைப்பட, பிரதிகளை ஒப்புநோக்குதல் ஆகிய அனைத்துக்கும் பொறுப்பாக இருந்து அழகாக இந்நாலை வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளார். இயேசு அவரை நிறைவாக ஆசீர்வதிக்க வேண்டுகிறேன்.

மேலும் இந்நாலை கணனிமூலம் அச்சுக்கோத்து வடிவமைக்கவும், அட்டைப் படத்தை வடிவமைக்கவும் உதவியவர் சுரபி பதிப்பகத்தைச் சேர்ந்த ஆர். சத்தியவாணி. மற்றும் நூலை அழகாக அச்சுப்பித்துத் தந்தவர்கள் 'சுரபி' பதிப்பகப் பணியாளர்கள்.

இவர்கள் எல்லோருக்கும் எனது நன்றிகள்.

க.வாயி ஜெ.ஏ. ஜெயசீலன்

வளங் தூச்சிரமம்

49. அழம் குறுக்குத்தெரு.

வாழ்வுப்பாணம்

கவுரை

உங்கில மொழி அறிவு உச்சநிலையில் இருந்தபொழுது, 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்புகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் உச்சநிலையை எட்டிற்று. தரமான நூல்கள், சஞ்சிகைகள், கால இதழ்களைப் படிப்போரின் - அவற்றை விமர்சிப்போரின் தொகை வரையறுக்கப்பட்டதாக இருந்திருப்பினும் உலக சிந்தனைகள் மேல் மட்டத்தில் இருந்து கிழே படிப்படியாக ஊராமல் இருக்கவில்லை.

சிறந்த கல்விமான்கள், சமூக ஊழியர், கல்லூரிகள், மதபீடங்கள் ஊடாக யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற பல கருத்தரங்குகள், சமய சார்பற்ற ஒன்று கூடல்கள் மூலம் கல்வி அறிவு எல்லா மட்டங்களிற்கும் பரவிற்று. சிறந்த ஆய்வாளர், இறையியலாளர், சமய அனுபுதிமான்கள் - மேற்குலகு, இந்தியா, தென்ஜிலங்கையில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்தனர். இவர்களுடனான உரையாடல் யாழ்ப்பாணத்தை சிந்தனையில் விறுவிறுப்புட்டி அறிவு ஆற்றல், கற்றல் ஆர்வம் முதலியன அதன் அடிநாடமாக விளங்கப்பண்ணிற்று.

வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தேசியவாதிகளிடையே ஏற்பட்ட போட்டியின் கறுக்குப்பில் ஆங்கிலம் செயற்பாட்டிலும் செயற்பட தவறியதிலும் வெளியே ஏறியப் பட்டது (ஏற்றப்பட்டது). தொடர்ந்து வந்த இளைஞர் கல்வித்தரத்தில் இதனால் ஏற்பட்ட பாரிய விளைவுகளை உணர்கின்றோம். 1940இல் கொண்டு வரப்பட்ட சுதேச மொழிக்கல்வியை கொச்சைப்படுத்த விரும்பவில்லை; அது தேவையானதும் நன்மை பயப்படதென்றும் சர்வகலாசாலைகளில் இரு மொழிகளின் வளர்ச்சிப் பாவளனங்குக் கொடுக்க வேண்டிய இடம் கொடுக்கப்படவில்லை. யப்பானில் ஆங்கில அறிவுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. அதே போல் வேறு ஜிரோப்பிய மொழிகளுக்கும் அன்மையில் பல ஆசிய மொழிகளுக்கும் இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. நம் வலுவற்ற ஏழை நாடுகளில் இவ்வகை கல்வி மாற்றங்கள் பெரிய அளவில் கடினம்.

பல ஆண்டுகளுடாக அறிவாளிகளும் ஆய்வாளரும் சேர்ந்துள்ள அறிவை மக்களுக்குப் பரவலாகக் கொடுக்கும் கடமை தமிழ், சிங்கள எழுத்தாளர்கள் ஆய்வாளர்களில் பொதிந்துள்ளது. இவ்வகை வெளியிடுகள் அருமையாகவே காணப்படுகின்றன. ஆங்கிலத்தில் வெளியிடும் அறிஞர் தேசிய மொழிகளில் வெளியிடுகள் செய்வதில்லை. இந்நாலை வெளியிடுவதனாடாக ஜெயசீலன் அடிகளார் தமிழ் வாசக்களுக்கு குறிப்பாக நம் கிறிஸ்தவ குருத்துவ இல்லற தலைமைகளுக்கும் அளப்பரிய சேவை புரிந்துள்ளார்.

நகர்புற வளர்ச்சியும் சமய சார்பற்ற வளர்ச்சியும் மிகத் துரித வளர்ச்சி

அடையும் தெற்காசிய, கிழக்காசிய நாடுகள் பலவற்றில் கிறிஸ்தவம் பெருக்கவரும் மதமாக மாறியுள்ளது. இன்று இப்பிராந்தியத்தில் இளைஞரிடையே ஆன்மீக நாட்டம் பெருகி வருகின்றது. முன்னெண்டு ஜோப்பிய காலனித்துவ சாம்ராஜ்யம் ஆதிக்க பரவலாக்க குடைநிழலில் இது நடைபெறவில்லை. கிறிஸ்தவ திருச்சபை சில இடங்களைத் தவிர்த்து மண்மையமாகி மக்களில் வேறுண்டிவிட்ட சபை, இந்நால் ஆசியாவில் கிறிஸ்தவத்தை அதன் வரலாற்றுப் பின்னணியில் ஊன்றிவிடுகின்றது. இந்நால் ஆதித்திருச்சபை பற்றிய கிறிய குறிப்போடு ஆரம்பித்து பல்லத்தை, சீரிய திருச்சபைகளின் ஆரம்ப பிதாக்கள் பிரதேசம் பிரதேசமாக 40ஆம் ஆண்டு தொட்டு 1000 ஆண்டுகள் வரையிலுள்ள வரலாற்றை சுருக்கமாகக் கொடுக்கின்றது. இவற்றுள் மத்திய கிழக்கு, இந்தியா, சீனா உள்ளடக்கப்படுகின்றது. 1000ஆம் ஆண்டு தொட்டு 1500 ஆம் ஆண்டுவரை சுருக்கமாக எழுதி அதன் முக்கிய காலமான 1500 - 1800 ஆண்டுகளுக்குள் உட்புகவைக்கின்றது.

16ஆம் 17ஆம் நூற்றாண்டின் மதுரை மிசன் இறையியலாளர் தொபேட் டி நோபிலியின் ஊழியமும் தமிழர்களாகிய எமக்கு தமிழ்நாட்டுத் திருச்சபை வரலாறு எமக்கு முக்கியமாகத் தென்பட்ட அதே வேளை புனித கவேரியாரின் யப்பானிய மறைபரப்பு ஊழியமும், பிலிப்பைனஸ் திருச்சபை வளர்ச்சியும் சமமாக விவரிக்கப் படுகின்றது. யேசு சபையினரின் அச்கப் பணிகள் கிறிஸ்தவ இலக்கிய வளர்ச்சி வியா பாரத் தொடர்புகள் வணிக வளர்ச்சி பற்றிய குறிப்புகள் நம்மைக் கவர்கின்றன. ஆசிரியர் வரலாற்று விவரிப்பு மத்தியிலும், நூலின் மையக் கருத்தினை மறக்காது; கிறிஸ்தவ படிப்பினைகள், சுவாஸ்கள், துணபங்கள், பரித்தியாகங்கள் இவற்றைத் தாங்கிய ஆதித்திருச்சபையின் சீர்று குறுக்கும் மறுக்குமாகத் தோண்றும் வரலாற்றின் நாயகர்களையும் சித்தரிக்கின்றார்.

ஆசிரியர் இவ்வரலாற்றை வரைய அவர் பல்களை உருவாக்கத்தினால் தகுதி படைத்தவர். யாழ்ப்பாணத்தில் கடினமான பல வருடங்களினாடாக வாழ்ந்த பவரா லும் ஏற்கப்பட்ட அவர் வாழ்வுச் சீர்திலை வைரமணடந்த வேளையில் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கை குறிப்பாக ஏழைகளின் வாழ்வு வசதிகள் அற்றோர், ஒழுக்கப் பட்டோர், ஓரங்கட்டப்பட்டோர் வாழ்வில் அவர் ஈடுபாடு அறியப்பட்டதே.

அவர் கற்பித்தவிலும் செயல் அனுபவத்திலும் தெளிவை உட்புகுத்துவார். யாழ்ப்பாணத்தில் பிரசவ வேதனைகள் மத்தியிலும் அன்றாட வாழ்வு வேதனைகள் குறைகள் மத்தியிலும் இவ்வகை நூலை வெளிக்கொண்டிருவது மெச்சப்பட வேண்டிய தொன்று.

யாழ் சர்வகலாசாலையில் அவர் முதல் இளமாணி வருடப் படிப்பின் காலம் தொட்டு கடந்த 30 வருடங்களாக அறிந்துள்ளோம். யாழ்ப்பாணத்தின் மனித உரிமை மீற்கள் மத்தியில் நாம் இறங்கிய போது அவரை இன்னும் நெருக்கமாக அறிந்து வந்தேன். 1979ஆம் ஆண்டு ஜூலை இளைஞர்களின் நடுக்காம கொலைக்குப் பின்னணியில் நம் சமூகம் கலக்கமுற்ற வேளையில், இது தமிழ் இளைஞர் போராட்டத்தை பிறப்பித்து ஊக்குவித்த கட்டத்தில் இவர்களுக்கு இடையில் நீதிக்கும் சமாதானத் திற்குமான இயக்கத்தின் யாழ்ப்பாணக் கிளை அரசுப்பமான பொழுது, வண் போல் கல்பேர்ஸ் அடிகள் பரவலாக அரசியல் கட்சிகள், தொழிற் சங்கங்கள், சமூக இயக்கங்கள், தனி மனிதர்கள் முதலியோரை ஒரு மக்கள் முன்னணியில் இணைத்து முன்னெடுத் தார். இன்று அண்மையில் எழுந்தள்ள அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்கள் (NGO) போன்றல்ல எல்லோரும் தொண்டர்களாக, ஒரு முழு நேர ஊழியம் பெறும் வேலையான மில்லாமல், தொண்டின் இலட்சிய உதாரணமாக இயங்கிய காலம்.

எல்லா மதத்தினர் கருத்தாளருடனான தோழமை பற்றி கிறிஸ்தவ சபை ஒற்றுமை இயக்கம் உலகு உரையாடிய காலகட்டம். இலங்கையிலும் குறிப்பாக யாழ்ப்பான வாழ்க்கை அனுபவமாக மாறிற்று. இனங்களுக்கிடையே நிதிக்கும் சமத்துவத்துக்குமான இயக்கத்தின் யாழ்ப்பான தொடக்கச் செயலாளராக இவர் இருந்தவேளை நான் அங்கு தலைவராக இருந்தேன். வன பிதா ஜெயசிலனும் வேறு சில நண்பர்களும் வேலைகளில் முக்கிய பொறுப்புக்களை ஏற்று பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களைச் சந்தித்து, மனித உரிமை மீற்றுக்களை பதிவு செய்து சாத்வீக போராட்டங்களை நடத்தினர்.

பிதா ஜெயசீலவின் விசுவாசத்தில் ஊன்றப்பட்ட ஆண்மீகம் எங்களில் பலருக்கு புத்துணர்ச்சி ஈன்டிற்று. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் புத்தி ஜீவிகளாகிய எம்மில் சிலருக்கு கருத்தரங்குகள், விரிவுரைகள், கருத்தாய்வுகள் போன்ற எம் தந்தக் கோபுர உயர்நிலையில் இருந்து மக்கள் மட்டத்திற்கு இறங்கி வீதிகளுக்கு வந்து பகிரங்க கூட்டங்கள், பகிரங்க ஊர்வலங்கள், மக்கள் செயல்திட்டங்கள் முதலியவற்றில் பங்கு கொள்ள ஆழமான பாதிப்பை ஏற்படுத்திற்று. சிந்தனையிலிருந்து செயலாற்றத்திற்கு மாறுவது ஒரு சிறு அளவிலேனும் புத்துணர்வு ஊட்டுவதும் ஆண்மீக ரீதியில் அர்த்த மூள்தும், பெறுமதியானதும். ஆசியத் திருச்சபை வாலாறு என்னும் இந்நாலுக்கு இம் முகவரை எழுதுவதில் நான் பெருமிழ்வு அடைகின்றேன். ஜெயசீலன் அடிகளுடனான நீண்டகால நட்புறவிற்கும் தோழைக்கும் நன்றிக் கடனாக இந்தப் பதிவை செய்வதற்கு இது எனக்கு நல்ல வாய்ப்பை அளித்துள்ளது.

ಶ್ರೀ ಕಾಮರುಪಿ

ବେଳାମ୍ବାରୀ 2007

FOREWORD

Education in Jaffna reached its highest point in the mid-decades of the twentieth century, When literacy in the English language was at its highest. Though the number of people who read and discussed books, journals, and periodicals of high quality was limited, there was a filter down effect of the world's best output in knowledge. This was through distinguished educationists, social activists, colleges, churches and numerous seminars and conferences, religious and secular held in Jaffna. Distinguished scholars, theologians and religious savants from many parts of the world, notably from the West, India and the South in Lanka visited Jaffna. The interaction that took place made Jaffna intellectually vibrant, where learning and education was its very ethos.

English, through acts of commission and omission, was virtually thrown out of the window in the heat of competing nationalisms both in the north and the south. We have paid a heavy price in the quality of education imparted to generations of young people. These comments are not made to belittle the transition to education in Swabasha that was set in motion from the 1940s. Education in the mother tongue was the right and correct decision. But unfortunately bilingualism was not developed and the given the importance that it should have been given, especially in the universities. In a country like Japan utmost importance has been given to the study of English in addition to other European languages and in recent times to several Asian languages as well. The best works in English and European languages are immediately available in Japanese translation, the Japanese edition being much cheaper than the English one due to the large market available for books in Japan.

In a resource poor country like ours translations on that scale are impossible. Hence the responsibility has fallen on writers and scholars to publish in Tamil or Sinhalese enabling a larger reading public to have access to the knowledge these scholars have accumulated by wide reading and research over the years. Unfortunately such publications worthy of note are rare. Many who publish scholarly works in English do not have editions In the national languages. In writing this very welcome book Fr.Jeyaseelan has done a yeoman service to the Tamil reading public, and especially the Christian community, its clergy and lay leadership.

Christianity is a fast growing religion in several Asian countries, especially in South East and East Asia, where urbanization and the consequent secularization process has taken place at a fast pace. Today there is a search for spirituality in this region especially among young people. This is no longer taking place under the umbrella of Christian triumphalism associated with European imperialism and expansion. The church in Asia, with some exceptions, is today a very much home grown church. This book places Christianity in Asia in historical perspective.

The book begins with a brief history of the early church, and provides a broad survey of the early period in Palestine and Syria, with references to the founding fathers, and then moves on to a region-by-region account covering the period 40 to 1000 A.D. The regions include the Middle East, India and China. The period 1000 to 1500 A.D. is covered briefly, bringing us to the substantial part of the work, from 1500 to 1800 A.D. Of special interest to us as Tamils is the history of the church in Tamil Nadu and the work of the Madurai Mission theologian and priest Robert de Nobily in the 16th and 17th centuries, which is matched by the survey of the work of Francis Xavier and Christianity in Japan, and the growth of the Church in the Philippines. Other interesting and valuable references in the book are to trade and commerce, the growth of Christian literature and the publications of the Jesuit press. The author does well in not losing the main focus of his book while providing us with a valuable narrative history. He dwells on the teachings, the challenges faced, the sufferings undergone and the sacrifices made by several famous personalities in the long and chequered history of the Church in Asia.

Fr. Jeyaseelan is well equipped by his academic training to write this history. Living through decades of life in a turbulent Jaffna, his integrity remains unquestioned and is widely acknowledged. His life has been marked by involvements in the daily life of people, especially the poor, the under privileged and marginalized. He brings to his teaching mission the enlightenment that comes from practice. Any scholar who comes out with a book of this nature in spite of the limitations imposed by the travails of everyday life in Jaffna needs to be congratulated.

I have known him for over three decades from the time he read for his first degree in the University of Jaffna. My intimate interactions with him began when he plunged himself into the struggle for human rights in Jaffna. In July 1979 soon after the midnight murders of Tamil youth that sere stock waves through the whole community, and which in turn accelerated the rise of Tamil youth militancy, the Jaffna Branch of the Movement for Inter-Racial Justice and Equality (MIRJE) came into existence. Fr.Paul Caspersz, bringing together a broad spectrum of political parties, trade unions, social movements and individuals, led the national movement. This was truly a Peoples Movement and not one of the many well-funded NGOs that have propped up in recent Years. We did not have a single paid full time worker. It was a volunteerism at its best.

This was the time when in the ecumenical world there was a great deal of discussion on the theme “In Partnership with Peoples of all Faiths and Ideologies” In Lanka and in Jaffna in particular this became a reality in action. Fr. Jayaseelan became the founding secretary of the Jaffna branch of MIRJE in which I happened to be the president. Needless to say, Fr. Jayaseelan and some of our comrades in the movement did most of the work including that of visiting affected families, and documenting the violations of human rights and organizing non-violent campaigns.

The spirituality rooted in deep faith that Fr.Jeyaseelan brought into our work had an ennobling effect on many of us. This had a deep impact on my life, as we stepped on to the streets and participated in public rallies and meetings getting involved in action oriented work, coming down from the ivory tower of seminars, conferences and university teaching around which the life of most of us academics revolved. The transition from theory to practice even in a small way was invigorating and spiritually meaningful and valuable.

I have great joy in writing this foreword to his book “History of the Asian Church.” This also enables me to also place on record my gratitude to Fr.Jeyaseelan for a lifetime of friendship and comradeship.

Silan Kadirgamar

February 2007

அந்தயாயம் ஒன்று

ப

லஸ்தீனம் :

ஆரம்பகாலத் திருச்சபை

ஆசியாவின் பரந்த நிலப்பரப்பை - மேற்கு ஆசியா, தெற்கு ஆசியா, தென் கிழக்கு ஆசியா, வடகிழக்கு ஆசியா, தூரகிழக்கு ஆசியா, மத்திய ஆசியா எனப் பிரிக்கலாம். இங்கு தோன்றிய மாபெரும் உலகமதங்கள், உயிருள்ளவையாக இன்றும் இயங்குகின்றன, வாழ்கின்றன. அவை " யூத, பெளத்த, இந்து, கிறிஸ்தவ, இல்லாமிய மதங்களாகும்.

நம் ஆண்டவர் யேசுக்கிறிஸ்துவினால் நிறுவப்பட்ட முதல் திருச்சபை மேற்கு ஆசியாவைச் சேர்ந்த பலஸ்தீன திருச்சபையாகும். புளித் யாக்கோபு இத்திருச்சபையின் ஆதி அங்கத்தினர். இதுபற்றி திருத்தாதர் பணி 21ஆம் அதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

"இதைக் கேட்டவர்கள் கடவுளைப் போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள். எனினும் அவர்கள் அவரிடம், 'சகோதரரே! யூதருள் எத்தனையோ ஆயிரம்பேர் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளதையும் அவர்கள் அனைவரும் திருச்சட்டத்தின் மீது ஆர்வமுடையவர்களாயிருப்பதையும் நீர் பார்க்கிறீர் அல்லவா?' " (தி.து. ப.21:20)

இதன் தலைமைப்பீடும் ஜெருசலேமிலேயே இருந்தது. பெந்தக்கோஸ்தே திருவிழாவின்பொழுது புளித் பேதுருவின் நற்செய்தி அறிவிப்பின் பயணால் மனந் திரும்பியோர் தொகை 3000 (தி.து.ப 2:41). முடவன் குணமடைந்தபின் நடந்த நற்செய்தி அறைக்கவலைத் தொடர்ந்து 5000 பேர் (தி.து.ப.4:4) மனந்திரும்பி நம்பிக்கை கொண்டனர். அப்போஸ்தவரின் பணி பலஸ்தீனத்திலும், பின் எழுந்த வேதகவலாபனையைத் தொடர்ந்து வேறு ஆசிய நாடுகளிலும் பரவிற்று. முதல் நாற்றாண்டில் ஜெருசலேமின் திருச்சபை, இந்நற்செய்திப் பரவலாக்கத்தின் முனைப்பில் நின்றது. பின் சிறிது சிறிதாக அது நற்செய்தி அறிவிப்பின் விருதுக் கொடியாக மாறிற்று.

முதலில் கிறிஸ்துவுக்காக இரத்தசாட்சியாக கொலை செய்யப்பட்ட அப் போஸ்தலர் புளித் பெரிய யாக்கோபரே (கி.பி.44). இக்கொலைக்கு முதலாம் ஏரோது அகிரிப்பாவைத் தூண்டியது யூத செனக்கதிற்ம¹ தான் (தி.து.ப. 12:3). கி.பி. 62இல் சின்ன யாக்கோபு ஜெருசலேம் ஆலயத்தின் மேல் இருந்து தூக்கி எறியப்பட்டு, தடியால் அடித்துக் கொல்லப்பட்டதை யோசேப்பு பிலாவியுள் என்ற யூத வரலாற்று ஆசிரியர் கூட கண்டித்தார். அதன் பின் வேத விரோதிகளின் கவனம் பவுல் அப்போஸ்தலர் பக்கம் திரும்பியது. ஜெருசலேமில் இருந்து அவர் வெளியேற்றப்பட்டார்.

70ஆம் ஆண்டுப் போர் பற்றி, யேசு கூறிய இறைவாக்குரைப்பை.

“அப்போது யூதேயாவில் உள்ளவர்கள் மலைகளுக்குத் தப்பி ஓட்டும்; நகரத்தின் நடுவில் உள்ளவர்கள் வெளியேற்றும்; நாட்டுப் புறங்களில் இருப்ப வர்கள் நகரத்துக்குள்ளே வரவேண்டாம்.” (ஹாக 21:21)

கவனத்தில் எடுத்து யோர்தான் ஆற்றுக்கு அப்பாலிருந்த மலைப்பிரதே சமான பெல்லாவிற்கு, கிறிஸ்தவர்கள் இடம்பெயர்ந்து குடியேறினர்.³ (மாற் 13:14, மத் 24:16)

அவர்கள் மனக்கண் முன் நின்றது திருவெளிப்பாட்டின் 12ஆம் அதிகாரம், 6ஆம் வசனம்: “அப்பெண் பாலை நிலத்துக்கு ஒடிப்போனார்; அங்கு ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது நாள் அவரைப் பேணுமாறு கடவுள் அவருக்கென ஓர் இடத்தை ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.”

தேவதாயும் திருச்சபையும் பெல்லாவில் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்ததையும் குறிக்கலாம். நேரோ மன்னான்தான் ஆலயத்தையும் அதில் இருந்தவர்களையும் அழித்த அந்திக் கிறிஸ்து, 666 இலக்கம் ‘எசாயாவின் விண்ணேற்றம்’ என்ற நாலும் காட்சியாகமும் அதே இலக்கத்தை கொடுப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.⁴

ஜெருசலேமின் அழிவுக்குப்பின் கிறிஸ்தவர்கள் அங்கு திரும்பினர். திபுத்தில் என்பவனின் பேராசையை நிராகரித்துவிட்டு, யேசுவின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரனான சிமியோனை ஜெருசலேமின் ஆயராக நியமித்தனர். இவர் 107ஆம் ஆண்டில் நிரஜன் அரசனின் கீழ் வேதசாட்சி முடி பெற்றார்.

135ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் யூதப்போரின் பின் ஜெருசலேம் திருச்சபையில் இப்போது யூதர் அல்லாதோரும் விருத்தசேளனம் செய்யப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களோடு வாழுந்தனர். அவர்களின் முதல் யூதர் அல்லாத கிறிஸ்தவ ஆயர் மாற்று.

4ஆம் நூற்றாண்டின் குறிப்புகளினபடி யூதக் கிறிஸ்தவர்கள் சியோன் மலையிலும், யூதரல்லாத கிறிஸ்தவர்கள் புனித கல்லறைக் கோவிலிலும் வழிபாட்டியற்றினர். புனித நிசா கிரகோரியாகும் இதே நிலையை குறிப்பிடுகிறார். புனித ஜெரோமும், புனித சிறிலும் யூதக் கிறிஸ்தவர்களைப்பற்றி குறிப்பிடும் போது அவர்கள் தங்களை கிறிஸ்தவர்கள் என்றல்ல ‘நசரேனயர்’ என்றழைத் தனர் எனக் கூறுகிறார்.

ஜெருசலேமின் கிறிஸ்தவர்கள் அப்போஸ்தலர்கள் பேசிய மொழியையே 4ஆம் நூற்றாண்டில் பாவித்து வந்தனர் என வரலாற்று ஆசிரியர் எழுசேபியுஸ் குறிப்பிடுகிறார். இலக்கிய அறிவு இல்லாத ஏழைகள் பேசும் சீரியாக் என்பது அவர் அபிப்பிராயம்.

5ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கூட எத்தேரிய என்ற யாத்திரிகள் ஜெருசலேமுக்கு வந்தபோது கிரேக்கம், புனித கல்லறையில் நடைபெற்ற வழி பாட்டில் சீரியாக்கிய மொழியில் பெயர்க்கப்பட்டது.

புனித ஹுக்கா, திருத்துதார் பணியில் 9ஆம் அதிகாரம் 35ஆம், 42ஆம் வசனங்களில் இருப்பறிக் குறிப்பிடுகிறார். செசுரோயாவில் பிலிப்புவும் பேதுருவும் கிறிஸ்துவை அறிமுகம் செய்தனர். இப்பகுதியில் பெத்தலகேம் முக்கியமானதாக இருந்தது. கி.பி. 90 - 103இல் பாப்பரசாக இருந்த இவற்றில்லை என்பவரின் தந்தை யூட் பெத்தலகேம் ஊரவர். போரினால் அவர் புலம் பெயர்ந்து அந்தியோக்கி யாவில் குடியேறினார்.

சமாரியர் பற்றி யோவன் தம் நற்செய்தியில் 4:4 - 42) விபரமாகக் கூறியுள்ளார்.

புனித யுல்தீன் சமாரியாவிலுள்ள சபைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். அவர்கள் தொடர்ந்தும் விருத்தசேதனம் செய்துவந்தனர். நெபோ மலையில் சுமாரித்த பெண்ணைச் சந்தித்த கிணற்றருகே சில அகழ்வாராய்ச்சிச் சான்றுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. யுல்தீனியன் மன்னின் வேதகலாபனையின் போது இக்கிறிஸ்தவ சபையினர் சிதற்ப்போயினர்.

கலிலேயாவில் முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளும் யூதக் கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். யூலியஸ் அபிரிக்கானுஸ் என்பவர் 8ஆம் நூற்றாண்டில் “எம் ஆண்டவரின் இன்தவர் இன்னும் நாசரேத்தில் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் யூதா எனப்படும் யேசுவின் ஓன்றுவிட்ட சகோதரரின் வம்சாவழிகள். அவர்கள் தங்கள் பாரம்பரிய நிலங்களைப் பண்படுத்தி வாழும் விவசாயக் குடும்பங்கள். சக்கரவர்த்தி டெராமிற்சியன் அவர்களை ரோமாபுரிக்கு பிடித்துவந்து அவர்களது சொத்துக்கள் பற்றி விசாரித்தபோது கடின உழைப்பால் கண்டிப்போன தங்கள் கை, கால் உடலங்களை அவர்கள் அரசனுக்குக் ‘காண்பித்தனர்’ என்று எழுதி யுள்ளார்.⁶

கி.பி 249இல் சின்ன ஆசியாவில் வேதசாட்சியாக மரித்த புனித கொனன், தனது வழக்கு விசாரணையில், தான் யேசுவின் குடும்பத்தில் கலிலேயாவில் நாசரேத்தில் பிறந்த வளர்ந்த ஓர் விவசாயி எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நாசரேத்தில் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சிகளில் சில குகைக் குறியீட்டு ஓவியங்கள், எழுத்துகள், இடிபாடுகளின் மத்தியில் கபிரியேல் தூதர் தேவதாய்க்கு மங்களங் கூறியது, புனித குசையப்பர் வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் என்பன காணக்கிடக்கின்றன.⁷

1968இல் அகழ்வாராய்ச்சிகள், கபர்ணாமில் 2ஆம் 3ஆம் நூற்றாண்டு களில் ‘பேதுருவின் வீடு’ மினிம் என்றழைக்கப்பட்ட யூதக் கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்து வந்ததை என்பிக்கின்றன.⁸

திருத்துதார் பணி 21:3,7, - 27:3இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தாராளமாய், தீர், சிதோன் நகர்களில், பவுலை வரவேற்றோர் யூதேயக் கிறிஸ்தவர்களே. நான்கு நற்செய்தி ஏடுகளிலும் காணப்படாத பல யேசுவின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகள், கலிலேயப் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட வேறுபல நூல்களில் காணப்படுகின்றன.* உதம்: ‘அப்போஸ் தலர்களின் கடிதங்கள்’, ‘தோமையார் நற்செய்தி’.⁹

யோர்தானுக்கு அப்பால் பல ஏழை யூதக் கிறிஸ்தவ கிராமங்கள், அகழ்வாராய்ச்சிகள் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. மோவா, ஆமோன் பகுதிகளில் பலர் கிறிஸ்தவர்களாயினர். சீரியாவிலும் பல யூதக் கிறிஸ்தவக் கோவில்களும் குடிசைகளும் இருந்தன. இவ்வாராய்ச்சிகளில் வான ஏணியில் எவ்விதம் ஏறிக் கல்லறைக் கப்பலில் பயணம் செய்வது என்பதை விபரிக்கும் ஓவியம் ஓன்றும் காணப்படுகிறது.¹⁰

பேய்ரூட் கல்லறைகளிலும் இவ்வகைக் குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. டிடா டெக்யில் காணப்படும் நற்கருணை மன்றாட்டுகள் போன்று இங்கும் ஏழை யூதக் கிறிஸ்தவக் குழுக்களில் பாவிக்கப்படுவதை 3ஆம் நூற்றாண்டு செபக்கூட இடிபாடுகளில் கவனிக்கிறோம்.¹¹

சின்ன ஆசியாவின் கிறிஸ்தவ வாழ்வும் கலாசாரமும் எபேசு நகரையே நடுநிலையமாகக் கொண்டிருந்தது. இங்கு புனித யோவானின் கல்லறை, ஒரு

வெளிச்சல்டாக இயங்குகிறது. இங்கு 1000மாம் ஆண்டு முடிவுபற்றிய நம்பிக்கைகள், வானதூதர், நிசாம் மாதம் 14ஆம் திதி பாஸ்கா கொண்டாடுதல், பலஸ்தினத்தில் எழுந்த யோவானின் மொழிப்பாவளன் என்பன கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.¹²

இங்கும் யூதக்கிறிஸ்தவர்களின் கட்டிடங்கள், வத்தின் எழுத்துகளில் எபி ரேய குறிப்புகள் காணப்பட்டன. இவை புனித செபஸ்தியார், கலில்ரஸ் நிலச் சரங்க கல்லறைகளில் காணப்படுகின்றன. ‘ஆயன்’ என்ற பதம் எபிரேயத்தில் கொன்ஸ்ரன்றைச் சிலுவைச் சின்னத்துடன் காணப்படுகின்றது.

யூதக் கிறிஸ்தவ சபைகளுள் பல பிரிவுகள் காணப்பட்டன. இவற்றுள் முக்கியமானது நாசரேயர் என்ற குழுவாகும்.

இரண்டாம் நூற்றாண்டு கிறிஸ்தவ வரலாற்றாசிரியர் கேஜேசிப்புஸ் பல யூதக் கிறிஸ்தவ சபைகளுள் நாசரேயர் உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள் எனக் குறிப்பிடுகிறார்; ஏனையவர்களை பதிதர் என்கிறார். இவர்கள் எபிரேயருக்கு எழுதப்பட்ட நற்செய்தி நூல் ஒன்றை வைத்திருந்தனர். இதை எபிரேயத்தில் எழுதப்பட்ட மத்தேயுவின் ஆதி நற்செய்தி என்று அழைத்தனர். இந்த ஆதி யூதக் கிறிஸ்தவ சபைகளில் இருந்து தான் திருச்சபையின் முதல் விசுவாச ஏடுகளான டிடாக்கே, ஆயர் (கெர்மஸ்) முதலியன் எழுந்தன.¹³

ஆதித் திருச்சபையின் ஆசிரியம்

புனித ஹாக்கா, ஜெருசலேம் தாய்த்திருச்சபையைப்பற்றித் தான் திருத்துதார் பணியில் குறிப்பிடுகிறார். எல்லா ஒன்றுகூடல்களிலும் பேதுருவுக்கு முதல் இடம் கிடைக்கிறது. அதேவேளை கலாத்தியருக்கு புனிதபவல் எழுதியதுபோல (கலா 2:9) “அந்த அருள்பணி எனக்கு அளிக்கப்பட்டதை உணர்ந்து திருச்சபையின் துணக்கள் எனக்கருதப்பட்ட யாக்கோடு, கேபா, யோவான் ஆகியோர் நட்புறவின் அடையாளமாக எனக்கும் பர்னபாவுக்கும் கை கொடுத்தனர். யூதர்களுக்கு அவர்களும் யூதரல்லாதோர்க்கு நாங்களும் நற்செய்தி அறிவிக்க வேண்டும் என்று ஒத்துக் கொண்டோம்.”

யாக்கோடு 45ஆம் ஆண்டு தொட்டு ஜெருசலேமை பரிபாலிக்கிறார். பவல் 5:8இல் அங்கு சென்றபோது (தி.து.ப. 21:20) “யூதருள் எத்தனையோ ஆயிரம் பேர் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளதையும் அவர்கள் அனைவரும் திருச்சட்டத்தின் மீது ஆர்வமுடையவர்களாயிருப்பதையும் நீர் பார்க்கிறீர் அல்லவா?” அவரே பாவுல் ஆலயத்தில் நசரேய வாக்கை நிறைவேற்றும்படி ஊக்குவித்ததைக் காண்கிறோம்.

அகிரிப்பாவின் சிறையில் இருந்து மீண்ட பேதுரு, மாற்கு வீட்டுக்குச் சென்று (தி.து.ப. 12:6-16) தம் விடுதலை பற்றிக் கூறியின் ஜெருசலேமை விட்டு வெளியேறிவிட்டார். இதன் பின் யாக்கோடு பற்றி ஹாக்கா குறிப்பிடுவதே இல்லை. 6:2இல் சிறிய அன்னாள் யூக்கோபைக் கொலை செய்கிறான். சீமோன் அவர் வாரிசாக அமைகிறார். அதுவும் ஜெருசலேம் அழிவுக்குப்பின்னரே.

ஆதித் திருச்சபையினர் மூன்று வகையினர். அவர்கள் அப்போஸ்தலர், முதியோர், தீர்க்கர்கள்.

எபிரேயருக்கு பாவுல் கறுவதுபோல் (எபி 13:17) “உங்கள் தலைவர் ஆசியத் திருச்சபை வருவாரு”

களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்; அவர்களுக்குப் பணிநிதிருங்கள். அவர்கள் உங்களைப் பற்றிக் கணக்கு கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால் உங்கள் நலனில் விழிப்பாயிருக் கிறார்கள். இப்பணி அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி உள்ளதாய் இருக்கும்படி நடந்து கொள்ளுங்கள். அவர்களுக்கு மனத்துயர் தராதீர்கள். அவர்களுடைய துயரம் உங்களுக்கு நலம் பயக்காது” என்ற வாக்குப்படி திருச்சபையினர் ஒழுகினர்.

நம் ஆண்டவர் யேசுவின் கூட்டுக் குடும்பத்தினரிடமிருந்து ஜெருசலேம் திருச் சபைத் தலைவர்களைத் தெரிவிது சாதாரணமாகவே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மரபு.

பலஸ்தீனத் திருச்சபைக்குப் பொறுப்பாகவிருந்த யேசுவின் குடும்பத்தினர், விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்ட யுதக் கிறிஸ்தவத் தலைவர்களாக ஒள்ளங்களின் ஒன்றாக (இரு வருடத்திற்கு ஒருவராக 28 ஆண்டுகளுக்கு, 135ஆம் ஆண்டு வரை, (இஆம் யுதப் போர்வரை) ஆட்சி நடத்தினர்.

240ஆம் ஆண்டில்கூட, யேசுவின் கூட்டுக்குடும்பப் பட்டியல் காப்பாற நப்பட்டு வந்தது. திராஜன் சக்கரவர்த்தியின் சமாதான காலகட்டத்தில் இவர்களில் சிலர் வேதசாடிசிகளாகவும் உயிர் கொடுத்தனர். பல பலஸ்தீனத் திருச் சபைகளுக்கும் யேசுவின் இனத்தவர்கள் பொறுப்பேற்றனர்.¹⁴

பலஸ்தீனத் திருச்சபையின் முக்கிய குணாம்சங்கள்; குழுவாழ்வு, தப வாழ்வு, வறுமை, ஏழ்மை நிறை வாழ்வாகும். இதனை ஜெருசலேம் திருச்சபையில் அவதானிக்கிறார் புளித ஹுக்கா.

“நம்பிக்கை கொண்டோர் அனைவரும் ஒன்றாயிருந்தனர்; எல்லா உடையைகளையும் பொதுவாய் வைத்திருந்தனர். நிலபுலன்களும் பிற உடையைகளும் உடையோர் அவற்றை விற்று, அனைவருக்கும் அவரவர் தேவைகளுக்கேற்ப, பகிர்ந்தளித்தனர்” (தி.து.பணி 2:44-45)

“தேவையில் உழல்வோர் எவரும் அவர்களுள் காணப்படவில்லை. நிலபுலன்களை அல்லது வீடுகளை உடையோர் அவற்றை விற்று அந்தத் தொகையைக் கொண்டு வந்து திருத்தாதருடைய காலடியில் வைப்பார்; அது அவரவர் தேவைக்குத் தக்கவாறு பகிர்ந்து கொடுக்கப்படும்.” (தி.து.ப. 4: 34-35)

44ஆம் ஆண்டுப் பஞ்சம் இவர்களைப் பாதித்தனரால் வெளியே இருந்த கிறிஸ்தவ சபைகளின் உதவி பாவுவின் ஊடாகக் கிடைத்தது.

அவர்களுள் ‘அகபு’ என்னும் பெயருடைய ஒருவர் எழுந்து நின்று தூய ஆவியாரால் ஏவப்பட்டவராய் உலகமெங்கும் கொடிய பஞ்சம் ஏற்படப்போகிறது என்று முன்னுரைத்தார். அது கிளாதியு பேரரசர் காலத்தில் ஏற்பட்டது. அப் பொழுது சீடர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்களால் இயன்ற பொருளுதவியை யூதேயாவில் வாழ்ந்த சகோதரர் சகோதரிகளுக்கு அனுப்பத் தீர்மானித்தனர். அப் பொருளுதவியைப் பர்ணபா, சவல் ஆகியோர் வாயிலாக மூப்பர்களுக்கு அவர்கள் அனுப்பி வைத்தார்கள். (தி.து.ப. 11: 28-30)

“எனினும் தற்பொழுது இறைமக்களுக்குச் செய்யப்படவேண்டிய பொருள் உதவியை முன்னிட்டு எருசலேமுக்குப் புறப்படுகிறேன்” (உரோம் 15:25)

“சகோதர சகோதரிகளே, மாசிதோனியத் திருச்சபைகளுக்குக் கடவுள் கொடுத்த அருளைப்பற்றி உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறோம்.

அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட இன்னல்களால் கடுமையாகச் சோதிக்கப்பட்டபோதும் அவர்கள் எப்போதும் மகிழ்ச்சி நிறைந்தவர்களாய் இருந்தார்கள். அவர்கள் வறுமையில் மூழ்கி இருந்தாலும் வள்ளள்ளமேயோடு வாரி வழங்கினார்கள். அவர்கள் தங்களால் இயன்ற அளவுக்குத் தாங்களாகவே கொடுத்தார்கள். ஏன், அளவுக்கு மீறியே கொடுத்தார்கள். இதற்கு நானே சாட்சி. இறைமக்களுக்குச் செய்யும் அறப்பணியில் பங்குபெறும் பேறு தங்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும் என மிகவும் வருந்திக்கேட்டுக் கொண்டார்கள். நாங்கள் எதிர் பார்த்ததற்கு மேலாக அவர்கள் தங்களை முதன்மையாக ஆண்டவருக்கு அர்ப்பணித்தார்கள்; நாங்கள் கடவுளின் திருவுளப்படி செயல்படுவதால், எங்களுக்கும் தங்களை அர்ப்பணித்தார்கள்.” (2 கொரி: 8: 1-5)

“இப்போது இறைமக்களுக்கு வழங்கும் நன்கொடையைக் குறித்துப் பார்ப்போம். கலாத்திய திருச்சபைகளுக்கு நான் வகுத்துக் கொடுத்த திட்டத்தின் படியே நீங்களும் செய்யுங்கள். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் வாரத்தின் முதல் நாளில் அவரவர் வருவாய்க்கு ஏற்றவாறு ஒரு தொகையைச் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்படிச் செய்தால் நான் அங்கு வந்தபின் நன்கொடை திரட்ட வேண்டியிராது. தகுதியுள்ளவர்கள் என நீங்கள் கருதுவோரிடம் நான் வரும் போது அறிமுகக் கடிதங்களைக் கொடுத்து உங்கள் கொடையை எருசலேமுக்கு அனுப்பிவைப்பேன். நானும் போவது நல்லதெனத் தோன்றினால் நானும் போவேன்; அவர்கள் என்னோடு வரலாம்.” (1 கொரி 16: 1-4)

புனித ஸ்நாபகர் இவ்விதம் ஒரு குழுமங்களை வணாந்திர ஒரங்களில் நடாத்தினார்.

புனித யாக்கோபு தமது திருமடல்களில் செல்வந்தர்களுக்கு எதிராக ஏழ்மையின் மகத்துவம் பற்றி அழகாக விளக்குகிறார். வீம்பு பேசுவோருக்கு எச்சரிக்கைவிடுக்கும் போது, இன்றோ நளையோ, குறிப்பிட்ட நகருக்குப்போய் அங்கு வாணிகம் செய்து பணம் சம்பாதிப்போம் என வீம்புபேசுவோரை விளித்து (யாக் 4:13) அவர் கூறுகிறார்:

“செல்வர்களே, சற்றுக்கேளுங்கள். உங்களுக்கு வரப்போகும் இழி நிலையை நினைத்து அவறி அழுங்கள். உங்கள் செல்வம் மக்கிப்போயிற்று. உங்கள் ஆடைகள் பூச்சிகளினால் அரிக்கப்பட்டுவிட்டன. உங்கள் பொன்னும் வெள்ளியும் துருப்பிடத்துவிட்டன. அந்த துருவே உங்களுக்கு எதிர்ச் சான்றாக இருக்கும்; அது நெருப்புப் போல உங்கள் சடையை அழித்துவிடும். இந்த இறுதி நாட்களில் செல்வத்தைக் குவித்து வைத்திருக்கின்றீர்களே! உங்கள் வயலில் அறுவடை செய்த வேலையாட்களுக்குரிய கூவியைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள்; அது கூக்குரலிடுகிறது. அறுவடை செய்தவர்களின் கூக்குரல் படைகளின் ஆண்ட வருடைய செவிக்கு எட்டியுள்ளது. இவ்வுலகில் ஆடம்பரமாகவும் இன்பமாகவும் வாழ்ந்தீர்கள். கொல்லப்படும் நாளுக்காக உங்கள் உள்ளங்களைக் கொழுக்க வைத்தீர்கள். நேரமையானவரைக் குற்றவாளி என்தீர்ப்பளித்துக் கொலை செய்தீர்கள். ஆனால் அவர் உங்களை எதிர்த்து நிற்கவில்லை.” (யாக் 5: 1-6)

“தளரா மலமுடையோர் பேறுபெற்றோர் என்கிறோம். யோடுவின் தளரா மனதைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். இறுதியில் ஆண்டவர் என்ன செய்தார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஏனெனில், ஆண்டவர் மிகுந்த பரி வள்ளமும் இரக்கமும் கொண்டவர்.” (யாக் 5:11)

இயேசவைச் சந்திக்கும் செல்வந்தனாவ இளைஞர் பற்றியும் இங்கு கடவுளிக்கலாம். (மத் 19: 16-23) அதற்கு இயேசு நிறைவுளவராக விரும்பினால் நீர் போய், உம் உடைமைகளை விற்று ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு வந்து என்னைப் பின் செல்லும் என்றார். அந்த இளைஞர் வருத்தத்தோடு போய்விட்டார். ஏனெனில் அவருக்கு ஏராளமான சொத்து இருந்தது. இங்கு செல்வத்துக்கு எதிரான ஏழையின் மகத்துவத்தை இயேசு குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார்.

பல ஏழைகளை - அங்கவீளர்களை குணமாக்கினார் என்றால் அவர்கள் பிச்சை எடுக்காது தம் கால், கைகளைப் பாவித்து உழைத்து வாழவே வழி காட்டி னார். புனித யோசேப்பு தன் சொந்த உழைப்பாலேயே திருக்குடும்பத்தைப் பராமரித்தார் என்ற பாரம்பரியத்தை பல்ஸ்தினிய திருச்சபையின் 'குசை வரலாறு' என்ற நூலில் காணகிறோம்.¹⁵

வறுமை வாழ்வுடன், செபம், தபம், உலக மறுப்பு, இவைக்கு உதவியாக வனவாசம் மேற்கொள்ளல் என்பன இயேசவினதும் மேலும் பல ஆதிக்கிறிஸ்த வரதும் வாழ்வு நெறிகளில் வெற்றிகரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. காணக: (லூக் 4: 1-12) பின்னர் அவர் அதே ஆவியால் பாலைநிலத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். (மத் 4:11) (மாற்கு 1:15)

பகிரங்க பணிகளின் மத்தியிலும் (லூக் 5:6) (மாற்கு 1:15) இது தொடர்ந்து. பெரும் புதுமைகளும் (மத் 14: 16-21) வனாந்தரத்தில் செய்யப்பட்டன.

விரதத்துவம் ஸ்நாபகர் வாழ்விலும், இயேசவின் வாழ்விலும் காணப் பட்டது.

இயேசு தன் சீடர்களுடன் குழுவாழ்வையே, மூன்று வருடங்களாக மேற்கொண்டார். இதை பல கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள் பின்பற்றின. திருத்தாதர் பணி குறிப்பிடும் (8:4-40) தியாக்கோன் பிலிப்புவும் அவரது நான்கு மணமாகாத புதல்விகளும் நடத்திய குழும வாழ்வு ஒரு உதாரணம். மேலும் பேதுரு சிறையி லிருந்து தேவதுதனால் விடுவிக்கப்பட்டு மரியாயின் வீட்டுக்குச் சென்றபோது அங்கு பல கிறிஸ்தவர்கள் கூடி அவருக்காகச் செபித்துக் கொண்டிருந்தனர். (தி.தூ.ப. 12: 12-17)

இவர் எழுதிய கடிதத்தில் இவர்களின் விரதத்துவ நிலைபற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். அவர்களில் ஒருவர் பெயர் கேர்மியோன், (117 - 138) இவன் ஒரு கிரேக்க வைத்தியர். வேதசாட்சி முடி எய்தினாள்.

ஆதித் திருச்சபையின் ஏழு தியாக்கோன்களில் இவ்வகைத் துறவு வாழ்வை இருவர் மேற்கொண்டனர். இவர்கள் நீக்கிலாசம், பிலிப்புவும். வேதகலாப ணையின் போது பலஸ்தீனத்தில் இரு இளம் தபசிகள் யூதக் கிறிஸ்தவர்கள் பீற்றர் அப்சொலோ, கப்படோக்கியோவைச் சேர்ந்த செலேயுக்கள், 309 ஆம் ஆண்டில் வேதசாட்சி முடிபெற்றனர். பின்னையவர் பிரபவே போர்த்தளபதி. தன் பதவி யைத் துறந்து, தனக்குள்ளதெல்லாம் விற்று, ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தபின் ஏழைகளுக்கு உதவும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார்.¹⁶

மரியானும் நற்கருகணயும்

புதை பொருளாராய்ச்சியாளர், “உரா யுரோப்போஸ்” என்ற 256இல் அழிந்து மறைந்த பண்டைய நகர் ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தார். அங்கு கண்டெடுக்கப்

பட்ட இரண்டு ஏட்டுத் துண்டுகள் நற்கருணைச் செபம் ஓன்றை வெளிக்கொண்டு வந்தது. அதற்கும் ஆதித் திருச்சபையின் டிடாகேயில் காணப்படும் நற்கருணைச் செபத்திற்கும் நெருங்கிய ஒர்றுமை இருப்பதைக் காணமுடிந்தது.¹⁷

நச்ரேத்தின் மங்களவார்த்தைக் கோவிலின் இடிபாடுகளில் இருந்து மூன்று அகழ்வாராய்ச்சி தகழிகள் மீட்டெடுக்கப்பட்டன. மூன்றாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை அங்கு தேவதாயின் குடும்பத்தினர் வாழ்ந்தனர் என்பது இவை மூலம் தெரியவருகிறது. இவ்வினசனத்தினர் குடும்பச் சொத்துக்களை பாது காத்ததுடன் தேவதாயின் பக்தியையும் நினைவுகளையும் பாதுகாத்து வந்தனர். அங்குவந்த பக்தர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தை அறிக்கையிடவும் சந்தர்ப்பமளித் தனர். இதன் குறியீடுகளே பின்வரும் தகவல்கள் ஆகும். பிளாஸ்ராரில் இருக்கிறேன் சொற்களும் மாபிள் கல்லில் அரமெய்க் சொற்களும் கிறுக்கப்பட்டி ருந்தன. ஒரு தூணின் அடிக் கட்டில் XEMARIA என்ற தேவதாரின் வாழ்ந்து வரையப் பட்டிருந்தன.¹⁸

சம்மணசானவரின் இடத்தில் தன்னை நிறுத்தி மரியாளை வாழ்த்தும் பக்தனின் உடடு இது. மரியாள் வணங்கப்பட்டது, மகிமைப்படுத்தப்பட்டது நச்ரேத்தில் மட்டுமல்ல; யோசேபத் பள்ளத்தாக்கில் காணப்பட்ட அவளது கல்லறையும் பக்தர்களின் தரிசனைக்குரியதாயிற்று.

யாக்கோபுவின் முன்னைய நற்செய்தி, எசாயாவின் உத்தானம் என்ற இருநூல்களும் தேவதாயின் கன்னிமையை எடுத்துரைக்கின்றன. இரண்டாம் நூற்றாண்டின் வேறு சில இலக்கியங்களும் தேவதாயின் கன்னிமையை அறை கூவுகின்றன.

சிபிலென் அசர்தீகள் 11, 311 தேவதாயின் பரிந்துரையால்தான் மரிக்கிற ஆன்மாக்கள் ஏழுநாட்களுக்கு சுதந்திரமாக எங்கும் செல்ல அனுமதிக்கப்படுகின்றன. அதன் பிறகே அவை தடுத்து வைக்கப்படுகின்றன எனக் கூறுகிறது.¹⁹

பலஸ்தீனத் திருச்சபைச் சீன்னாங்கள்

பலஸ்தீனத் திருச்சபையிடம் இருந்தே பல கிறிஸ்தவ அடையாளங்கள், பாரம்பரிய நம்பிக்கைகள், குறியீடுகள், உருவாகி இன்றும் நம்மத்தியில் உயிர் வாழ்கின்றன.

ஆதிக் கிறிஸ்தவர்களின் மத்தியில் வானதூதர் பற்றிய நம்பிக்கைகள் முக்கியமானவை. இக்கிறிஸ்தவர்களின் மனதில் அதிதூதர் மிக்கேலும் கபிரியேலும் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்திருந்தனர். குறிப்பாக மரணத்தின் பின் ஆன்மாவை மோட்சத்திற்கு நடத்திச் செல்லும் பணியில் முக்கிய பங்கு அவர்களுடையதே, என நம்பினர்.

‘தச்சன யோசேப்பின் வரலாறு’ என்னும் நூலில் யோசேப்பின் மரணத்தின் போது இயேக், பிதாவை “இங்கிருந்து கடந்துவர, சென்னத்தலைவன் மிக்கேலும், ஒளியின் தலைவன் கபிரியேலையும், எல்லா வானதூதரின் பிரசன்னத் தையும் அனுப்பும்” என வேண்டுவதாக்க் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆயிரகாமுக்கு மம்பிறே பள்ளத்தாக்கில் கிடைத்த தெய்வீகக்காட்சி, இயேகவும் மிக்கேல், கபிரியேலுமாகவே 14ஆம், 15ஆம் நூற்றாண்டு ருசிய திருப்படங்களிலே சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.²⁰

இயேகவுக்கு குறியிடாக ‘நிறையும், யோவான் 4:14, 7: 37, திருவெளி 22:1 காட்டப் பட்டுள்ளது. ஞானஸ்நான் நிறையும் வரைந்தனர். இதோடு ஒட்டிய மராமும் கிறிஸ்துவை குறிப்பதாக கூறப்படுகின்றது. ‘ஓவரி யோவான் 1:4, 9: 5, 9:39, 8: 12 ஏழு தீபங்களுள் மெழுகுவர்த்தித்தண்டு திருவெளி 4:5. யுதர்களும் கிறிஸ்தவர்களும் ஒரே விமாக்கலையே கொண்டாடினர் என்பதை மறத்தலாகாது.²¹

கிறிஸ்துவுக்கு ஈடும் ஏடுக்கருள் - மத் 5:17, கதவு - யோ: 10: 9, விடுத 12: 12. ஏனி - தொகை 28: 12 - 13, யோவா 1: 51. ஏனிபற்றிய காட்சி, அபிரிக்க வேகசாட்சியான பேர்பெத்துவாவின் வாழ்வில் இடம் பெற்றுள்ளது.

இந்த ஆதிக் கிறிஸ்தவர்கள் பாவித்த இரட்சிப்பின் சின்னங்கள் - புறா, மீன், ஏர், கப்பல், பேழை (நோவாவைக்காத்த பெட்டகம்) பிரபஞ்ச சிலுவை, பாம்பு, கோடரி (மத் 3: 10) திருமுழுக்காட்டும் தொட்டிகளும் இரட்சிப்பின் சின்னங்களாக கருதப்பட்டன. நோயாளருக்கு எண்ணெய் பூசுதல் யாக 5: 13 - 16 சாத்தானைக் கலைக்கும் ஜெப மந்திரத்திலும் இவை இடம்பெறுகின்றன.

மேற்கூறப்பட்ட அடையாளங்கள் பலவுக்கிணி, பின் ஆசிய ஆபிரிக்க கிறிஸ்தவர்கள் பாவித்து, அணிந்த வரவணிக்கங்கள் கட்டியிருந்த தகடு அணி குவங்கல்லின் காணப்பட்டன.²²

இவர்களின் இறுதிச் சாங்குகளிலும் கல்வறைகளிலும் இவை வைக்கப்பட்டன. இங்கு சிறிய கல், உலோகங்களாலான உருவங்களும் காணப்பட்டன. குறிப்பாக இறந்தோரின் எழும்புகள் வைக்கப்பட்ட கற்றொட்டிகள் பெட்டிகளில் இறந்த வர்களுக்கான நினைவு தினங்கள்; 3ஆம் நாள், 8ஆம் நாள், 30ஆம் நாள்களும் அனுசரிக்கப்பட்டன.

இக்கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் விசுவாச வாழ்வின் சன்மானமாக இயேசுவிடம் இருந்து பெறப்போகும் வெற்றி முடியை நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்த்திருந்தனர் (திருவெளி 2:10, 4:10) (யாக 1: 12). சிலர் உலகமுடிவில் இயேசு தொடங்கிவிருக்கும் 1000 ஆண்டு சமாதான ஆட்சியில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். (லுக 21: 5-28), (மத 19:28, 24-34) (திருவெளி 20: 2-3). இந்த மிலேனியத்தைப்பற்றிய நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்த எக்ஸ் (X), 5ஆம் நம்பர் (SOTER, PATER) ஜஞ் செயல்கள், கொண்டன. ²³

குருத்தோலை, மூன்று இலைமரம் (TREGOLIS), குறிப்பாக கல்லறை களிலும் சிறுவழிபாட்டிடங்களிலும் வரையப்பட்டிருந்தன.²⁴

அ

ந்தியோக்கியாவின்

திருச்சபைகள்

ஜெருசலேமின் வேதகலாபனைக்களுக்குப்பின் அந்தியோக்கியா திருச்சபையின் அடுத்த நடுநிலையமும்; கிறிஸ்தவ வாழ்வும், மிசனரி தொழிற்பாடு களின் பிறப்பிடமுமாகிறது. அதன்பின் எழுந்த எபேகூஸ் திருச்சபை முக்கியம் பெற, அந்தியோக்கியா, டமஸ்குவக்குத் தெற்கேயும், சிழக்கேயும் எடெஸ்சா வரை, நிஸ்பிஸ் வரை வளர்ந்தது. எடெஸ்சாவில் இருந்து ரோம சாம்ராஜ்ய யத்தின் எல்லைகளைத் தாண்டி மெசப்பெத்தேயியா வரை படர்ந்தது. இங்கி ருந்துதான் தோமையார் இந்தியா வந்தார். இங்கு கிரேக்கத்தை விட சீரியாக மொழியே முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளின் உரோமகலாபனைகளின் பொழுது பாரசீக ஆளுகையின் கீழ் மெசெப்பெத் தேயியா, பபிலோனியாத் திருச்சபைகள் செழித்து வளர்ந்தன. இருபது ஆயர் களைக் கொண்ட செழிப்புற் சபையாகத் திகழ்ந்தது.²⁵

451 ஆம் ஆண்டு கல்சடன் திருச்சங்கத்தின் அந்தியோக்கிய பிதாக்களின் பீடத்தில், அதிகாரப் பின்னைடவு ஏற்பாட்டது. ஜெருசலேமின் பிதாக்களின் பீடத்திற்கு முன்பிருந்த வற்றுள் 58 மறை மாவட்டங்களின் அதிகாரம் மாற்றப்பட்டது.

மொனிஷைசர் பேதத்தினை கல்சடன் சங்கம் கண்டித்த அதன் ஆதரவாளராயிருந்த அந்தியோக்கியாவின் பிதாப்பிதாபீடம் நம்பிக்கை இழந்தது. இதனால் இவர்கள் யாக்கோபைந் சீரியத் திருச்சபை என அழைக்கப்பட்டனர். மாறாக திருச்சங்கத் துக்கு கீழ்ப்படிந்தோர், மெல்க்கைரல்ஸ் (Melkites) என அழைக்கப்பட்டனர்.

702 ஆம் ஆண்டு தொட்டு 742 வரை அந்தியோக்கியாவின் ஆயர் பதவி, வெற்றிடமாகியிருந்தது. இன்றைய லெபனானின் தீர் நகர ஆயரின் ஆளுகையின் கீழ் வந்தது. இக் காலகட்டத்தில் புனித மாறோவின் துறவற மடத்திற்குச் சார்ந்த துறவிகளும் அருகேயிருந்த ஆயர்களும், மாறோணர் பிதாக்கள் பீடத்தை உருவாக்கினர். இதனால் பலம் இழந்த அந்தியோக்கிய திருச்சபை சிலுவைப் போர்களின் போது அரை மில்லியன் விகாவாசிகளையே உள்ளடக்கியிருந்தது. 969 ஆம் ஆண்டில் பைசாந்திய பேரரசு, அந்தியோக்கியாவை திரும்பவும் அரபுக்களிடமிருந்து கைப்பற்றிய பொழுது ஏழாம் நூற்றாண்டு தொட்டிருந்த அவர்கள் பிடி நீங்கிறது. 1098இல் திரும்பவும் சிலுவைப் போரில் லத்தீன் கிறிஸ்தவர்கள் ஆளுகைக்குள் வந்ததும் அந்தியோக்கிய பேரரசர் கொள்சாந்தி நோப்பிகளுக்குச் சென்று வாழலானார். இதனால் மெல்லைக் கிறிஸ்தவர்கள் படிப்படியாக பைசாந்திய வழிபாட்டு முறைகளைப் பின்பற்றி 1203 ஆம் ஆண்டில் முழுமையாக பைசாந்தான் முறைக்கு மாறினார். இவர்களுடன் ஜெருசலேம் அலைக் சாந்தியிய சபைகளும் அவு வழிபாட்டு முறைக்கு மாறினார். இதன் இன்னும் ஆசியத் திருச்சபை வரலாறு

மோசமான விளைவுகள் 1098 - 1268 ஆம் ஆண்டுக்குமிடையில் நிகழ்ந்த பிரிவினையில் பைசன்றை திருச்சபையுடன் சேர்ந்து கொண்டனர்.

1268இல் அந்தயோக்கிய பிதாக்கள் வீடு திரும்பினர். சீரியாவை ஆண்ட எகிப்திய மூஸ்லிம் கல்தான்கள், அவர்கள் மேற்கூத்திய நாடுகளுடனான தொடர்புகளை கடுமையாகத் தடைசெய்தனர். 16ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 18ஆம் நூற்றாண்டுக்குமிடையே கிறிஸ்தவ ஜக்கியத்திற்கான பல முயற்சிகள் நடைபெற்றன.²⁶

அந்தயோக்கியாவின் இறையியல்

3ஆம் - 5ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கிடையே விவிலியக் கருத்துக்கள் பற்றிய தாக்கங்கள் அந்தயோக்கிய இறையியல் கல்லூரிகளில் நிலவியது. இவ்விறையியல் மரபை 290இல் ஆரம்பித்தவர்கள் குருக்களும் வேதசாட்சிகளுமான, ஹுசியா னும் டொறத்தேயுசம் ஆவர். கிழக்கில் இவர்கள் சிந்தனை பரவி, ஆதிக்கம் செலுத்தியது. இவர்களில் பிரபல்யமானவர் நெஸ்தோரியஸ். இவரின் பேதங்கள் 431ஆம் ஆண்டில் எபேசஸ் சங்கத்தில் நிராகரிக்கப்பட்டது. கிரேக்க மெய்யியலாளர் அரிஸ்டோட்டஸை பின்பற்றி, விவிலியத்தை வரவாற்று மொழியியல் ரதியாக அனுகி அர்த்தம் கொடுத்தனர். இதனால் இயேசுவின் மனித சபாவத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து மனித சித்தத்தின் சுதந்திரத்தை மிகைப்படுத்தினர்.

இவர்களின் எதிர் இறையியல் தலைமையகம் அலெக்சாந்திரியாவில் அமைந்தி ருந்தது, மகா அலெக்சாந்தர் காலம் தொட்டு, சிந்தனைச் சிற்பிகளுக்கும் மெய்யியல் வல்லுநர்களுக்கும் கல்வி பயிற்றுவித்த இடம் இது. ஒற்றிஜன் என்ற முன்றாம் நூற்றாண்டு இறையியலாளர் கிறிஸ்துவின் இறைத்தன்மையையும் இறைவனின் உள்ளத கடப்பு நிலையையும் வற்புறுத்தினர்.

திருச்சபையில் பல பிரபுல்ய பெயர்கள் அந்தயோக்கிய இறையியல் சிந்தனை வட்டங்களில் இருந்து பிறந்தன. புனித ஜெருசலேமின் சிறில் தார்ஸஸ்சின் டியோ டோரஸ், அவரின் இரு மாணவர்கள் மொபுசுவெத்தாவின் தியடோர், புனித யோண் கிறிஸ்தோஸ்ஸரம். பேதங்களுக்கு வித்திட்ட ஏரியஸ், நெஸ்தோரியன், அந்தயோக்காவின் ஹுசியன், நிக்கோமேடியாவின் எய்சேபியுஸ், தங்கள் குழலில் இருந்த கிறிஸ்தவர் அல்லாத சிந்தனையாளர் மரபின்படி ஸ்தேவோக்கிய சிந்தனை வாதத்தின்படி கிறிஸ்தவத்தை ஒரு ஒழுக்க சீலமாக கருதினரேயன்றி இரட்சனிய பாதையாக நோக்கவில்லை. கிறிஸ்துவை தாம் பின்பற்றக்கூடிய ஒரு குணசில ராகவே கருதினர். அருள் சர்க்கும் தேவனாக பார்க்கத் தவறினர். எனவேதான் சென்ம பாவம், மீட்பு பற்றிய தளர்வு இளக்க நிலை அந்தயோக்கிய இறையியலிலும் காணப்பட்டது.²⁷

சீரியாக மொழி

அந்தயோக்கியாவின் கிழக்கே உள்ள பகுதிகளில் கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர் களால் பாவிக்கப்பட்ட மொழியே இது. பாரசீக சாம்பிராச்சியத்தின் கிறிஸ்தவம் களையும் இது உள்ளடக்கும். எடெசா (Edessa) நாடு இரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதிகளில் கிறிஸ்தவத்தின் மையமாகிற்று. அதன் மொழி அரமெயிக் கிறுவே சீரியாக மொழி ஆகும். 216ஆம் ஆண்டில் எடெசா, அம்மண்ணின் மெந்தன் ஒருவனால் ஆளப்பட்டது. எனவே கிறிஸ்தவம் இங்கு புதிதாகப் புகுத்தப்பட்ட பொழுது சீரியாக (அரமெய்க்) மொழியே, கிரேக்க, வத்தீனீய மொழிகளுக்குப் பதிலாகப் பாவிக்கப்பட்டு வந்தது. நான்காம்

நூற்றாண்டில் மட்டும் உரோம சாம்ராச்சியத்தில் வத்தீனும் கிரேக்க மொழி யுமே கிரேக்கர்களால் உத்தியோகபூர்வமாகப் பாவிக்கப்பட்டது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயின் எடெசாவில் கிறிஸ்தவ வழிபாட்டு செபங்களும், விவிலியமும் அரமெயிக் (சீரியாக்) மொழியிலேயே மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பாவிக்கப்பட்டன. இதுவே கிழக்கில் கிறிஸ்தவ மொழியாகக் கருதப்பட்டது.

ஜிந்தாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த இறையியல் கருத்து மோதல்களுக்குப் பின் இத் திருச்சபை இரண்டாகப் பிரிந்தது. நெல்தோரிய கிறிஸ்தவர்கள் (கிழக்கு சீரியர்) யாக்கோபைற் (மேற்கு சீரியர்) இவர்களிடையே மொழி, பேச்சு, உச்சரிப்பு நடையில் வித்தியாசங்கள் உருவாயின. பின்னென்று மரோனைற் பிரிவின் மொழியாக மாறிற்று. இவர்கள் வெபளானில் வாழ்ந்து உரோமா புரியுடன் ஜக்கியமானவர்கள். மேற்கு சீரியர் அல்லது யாக்கோபைற்கம் இவர்களுள் ஒன்றே.

சீரியாக், எபிரேய மொழிபோன்று 22 எழுத்துக்களையே கொண்டுள்ளது. பழைய எபிரேயம், பின்சிய எழுத்து வடிவங்களைப் பின்பற்றி எழுந்தது. 4 ஆம் 5 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அழகாக எழுதப்பட்ட பிரதிகள் இன்னும் கிடைக்கின்றன.²⁸

சீரியாக் லிலக்கியம்

ரோமையர்கள் தம் ஆதிக்கத்தில் சீரியாக் மொழிக்குப் பதிலாக கிரேக்க மொழியையே உத்தியோகபூர்வமாகப் பாவித்தனர். இதனை மூல்விம் படையெடுப்பின் பின் கலிப்வாலிட (705 - 715) கிறிஸ்தவத்தின் மேவிருந்த வெறுப்பினால் கிரேக்கத்துக்குப் பதில் அரபு மொழியை உத்தியோக மொழியாக மல்குவில் ஆக்கினான். இருந்தும் சீரியாக் இலக்கியம் 3 ஆம் நூற்றாண்டு தொட்டு 14 ஆம் நூற்றாண்டு மட்டும் கிறிஸ்தவர்களினால் பாவிக்கப்பட்டு வந்தது. அதன் பின்பே அரபு மொழியின் ஆதிக்கத்தினால் அது அழிந்துவிட்டது.

சீரியாக் மொழி கிறிஸ்தவர்களிடையே உரைநடையிலும் கவிதை களிலும் - மறையுரைகள், மறைவிளக்கங்கள், பாடல்கள், வழிபாட்டு ஏடுகள் விவிலியத்துக்கு அப்பாறப்பட்ட நாட்டார் கதைகள், வரலாற்று இன்பவியல் காப்பியங்கள், புனிதர் வரலாறுகள், வேதசாட்சிகள் வரலாறுகள், துறவற ஆச்சிரமங்களின் வரலாறுகள், சூயசரிதைகள், பொது வரலாறுகள், திருமறைக்கொள்கைகளின் திரட்டு, மெய்யியல் - விஞ்ஞான, திருமறைச் சட்ட நூல்களாகக் காணக்கிடைக்கின்றன.

இவற்றில் இரு பிரிவுகள் குறிப்பிடத்தக்கன. தோமையாரின் நடபடி களில் காணப்படும் “ஆன்மாவின் கீதம்” இலக்கிய ரசனையைப் பொறுத்த மட்டில் நல்லவொரு உதாரணம். அடுத்தது ஆநாம் நூற்றாண்டின் ரோமை நகரப் போர் வரலாறு. யோகவா எழுதுவினைஞர் அல்லது யூலியனின் காதல்: முக்கிய ஆன்மீகவாதிகள், புனிதர் வரலாறு அந்தியோக்கியாவின் இசாக், பில்லோக்கேனஸ் முதலியேர்ஸ் மறையுரைகள் உயிர்த்த இலக்கியத்தரம் பெற்றவை எனக் கருதலாம்.

பார்டெட்யசான் (Bar Daisan) சமகாலத்தவன், கிறிஸ்தவனாய் எடேசா அரண்மனையில் நுழைந்தவன். கி.பி. 202இல் அரசன் ரோமாபுரி சென்றபோது

கிறிஸ்தவர்களின் முன்மாதிரிகளையெய்யும், இரத்த சாட்சியத்தையும் கண்ணுற்றமை அவன்து மனத்திரும்புதலுக்குக் காரணமாயிற்று.

ஆனால் அங்கு கிறிஸ்தவம் கி.பி. 135 லிருந்தே காணப்பட்டதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. சீரியாக் விவிலியம் (Peshitta) பெசிற்றா என்ற 9 ஆம் நூற்றாண்டு பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களையும், புதிய ஏற்பாட்டின் 2 பேதுரு - 2,3 யோவான் - யூட் - காட்சியாகமம் (திருவெளிப்பாடு) தவிர்ந்த ஏனைய புத்தகங்களையும் கொண்டிருந்தது. இது அந்தியோக்கியாவின் கி.பி 200 ஆம் ஆண்டின் விவிலியத்தை ஒத்திருந்தது. 5-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் (423க்கும் 435க்குமிடையில்) எடேசாவின் ஆயராகவிருந்த றபுல்லாவின் கீழ் புதிய ஒரு சீரியாக் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டது. கி.பி 400இல் அந்தியோக்கியாவில் பாவிக்கப்பட்ட விவிலியத்தை இம் மொழிபெயர்ப்பு ஒத்ததாகவிருந்தது.

வேதாகம நூல்களில் முக்கியமானது “யூதாஸ் தொமஸ்” நடபடிக்கை, இது அப்போஸ்தலர் நடவடிக்கை (திருத்தூதர் பணி) என்னும் நூலில் காணப்படுகிறது.

‘புனிதர்கள் வரலாறு’ பல வேதசாட்சிகள் பற்றிய குறிப்புகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. சக்கரவர்த்தி திராஜ்வின் ஆட்சியில் சார்பேல் பார்ஸ்சமியா வேத சாட்சி முடிபெற்றார். குரியாவும் (Gurya), சார்மொனாவும் (Sarmona), தியாக் கோக் கபிபிப் (Habbibh) என்போர் தியோகிளேசியன் லிசிதூசியசின் கீழ் இரத்த சாட்சிகள் ஆயினர். சமோச்றா, புனித அசாசாயேல் (St.Azazail) முதலியோரின் விசவாச சாட்சிகளாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

கொள்ளிரண்றவரின் மனமாற்றம், பாரசீக கிறிஸ்தவர்களுக்கு நன்மையாக அமையவில்லை. குறிப்பாக கி.பி 337இல் இரண்டாம் சம்போர் (Sapor II) மன்னன் ரோமைக்கு எதிராகப் போர்தொடுத்தபோது, கதேச கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக ஓர் குரு 40 வருட வேதகலாபனையைத் தொடங்கினான். இது சீரியாக் மொழியில் எழுதப்பட்ட ‘பாரசீக வேதசாட்சிகளின் நடவடிக்கை’ என்ற நூலில் பதியப்பட்டுள்ளது.

நெருப்பு வழிபாட்டுக்காரரான பாரசீக செராஸ்திரிய குருக்கள், கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக ‘தேசத்துரோகிகள்’ என்னும் பட்டத்தைச் சூட்டி, தம் அரசாங்களை அவர்களுக்கெதிராகத் தூண்டிவிட்டனர். இரண்டாம் சப்போரின் வேதகலாபனை 40 ஆண்டுகள் நீடித்தது. செர்சொமான் என்ற வரலாற்று ஆசிரியர் 16,000 வேதசாட்சிகளின் பெயரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சப்போர் அரசனின் மரணத்தின் பின் கலாபனை ஒய்ந்தது. ஆனால் திரும்பவும் இரண்டாம் பகராம் (Bakaram II) (420 - 438) காலத்தில் ஆரம்பமாகி, அவன் மரணத்துடன் ஒய்ந்தது. பத்து வருடங்களின் பின் 448இல் தொடங்கிய வேதகலாபனையில் 10 ஆயர்களும்; 1,53,000 விசவாசிகளும் கொல்லப்பட்டு வேதசாட்சி முடிபெற்றனர்.

நாலாம் நூற்றாண்டின் சீரிய எழுத்தாளரில் அபிற்றறஸ் (Aphiraates) எபிராயிம் (Ephraim) என்பவர்கள் முக்கியமானவர்கள். இவர்களுள் எபிராயிம் சீரிய கத்தோ லிக்க மறை உண்மைகளுக்கு விடாப்பிடியான பிரமாணிக்கத்தை எண்ணிக்கிறவர்.

ஐந்தாம் நூற்றாண்டு மெசேப்பத்தோயிய, பாரசீகத் திருச்சபையிலும், கிறிஸ்தவ உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் சர்ச்சைகள் நிறைந்த காலகட்ட

மாயிற்று. அல் பென்ஸியஸ் இறைவார்த்தையாகிய கிறிஸ்துவானவர் மனித சிந்தனை செய்யும் ஆன்மாவில் குடிகொள்ள, உண்மை மானுடம் வெளியேற்றப் பட்டு விட்டதா? என்ற பாண்த்தைத் தொடுத்தார்.

இதற்கு எதிரொலியான விடைகள் பல சமேசற்றாவின் பவுல், தார்ச்சின் டியடோர், மொப்பு எஸ்ரியாவின் தியடோர் கொன்ஸ்தாந்தி நோப்பிளின் நெஸ் தோரியஸ் முதலியோரிடமிருந்து எழுந்தது. ஒட்டுமொத்தமாக கிறிஸ்துவில் நிரந்தரமாக இருந்த இரு சபாவங்களின் ஒன்றிப்பையே அறைக்கின.

இருந்தும் தேவசபாவத்தின் குணாம்சங்கள் எப்படி மனித சபாவத்தின் குணாம்சங்களுடன் பொருந்துகின்றன என்பதில் சர்ச்சை எழும்பியது. மரியான் இறைவனின் தாய் - தியேட்டகோஸ் (Theatokos) என்ற பத்தை நெஸ்ரோரியஸ் ஏற்க மறுத்ததினால் எபேசஸ் சங்கம் 431இல் அவரைக் கண்டித்தது.

‘கற்பின்’ என்ற நூலில் கிழக்கில் துறவற மடங்களை அமைத்த பல புனிதர் களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் உள்ளன.

மூன்றாம் யபகலாக (Yahhalaha III) (1281-1317) ஆயர் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்றில் மொங்கோவிய அரசர்களுக்கும் திருச்சபைத் தலைவர்களுக்கும் இடையே நிலவிய தொடர்புகளும், பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு நெஸ்தோரிய சினத் திருச்சபை பற்றிய குறிப்புகளும் காணப்படுகின்றன.

அல்பேனியா மூன்றாம் நூற்றாண்டில் கிரகோரியரால் கிறிஸ்தவ நாடாக கப்பட்டு இற்றைவரைக்கும் பல இன்னல்கள் மத்தியில் பிரமாணிக்கமாய் இருந்து வருகிறது.

எத்தியோப்பியா பூறுமொன்றியஸ் என்ற தீர்நாட்டு இளைஞர் மந்தியாவில் இருந்து வீடு திரும்பும் வழியில் பிடிபட்டு அரண்மனைக்கு அடிமையாகக் கொண்டு வரப்பட்டபொழுது அரசனையும் குடிகளையும் கிறிஸ்தவ விகவாசிகளாக மாற்றினான்.

மேற்கூறப்பட்ட இரு நாடுகளும் ஆசியாவுக்குள் வராதபடியால் இவை பற்றிப் பேசவில்லை.

பாரசீக அரசின் கீழ் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் இவ்வேதகலாபணகள் காரணமாக இந்தியத் துறைமுகப் பகுதிகளுக்கு இடம்பெயர்ந்த முதல் கிறிஸ்தவர்களாயிருக்க வேண்டும். இவர்களின் சிலுவை வடிவங்கள், சிரிய - எடெஸ்சா சிலுவை வடிவங்களுக்கு ஒத்தலை. அவை கேரளா மாநில கிறிஸ்தவ கோவில் களிலும், பின் அனுராதபுரத்திலும் காணப்பட்டன.

கிறிஸ்தவர்களை துன்புறுத்தியோர் இல்லாமிய படையெடுப்பின் பொழுது இந்தியாவுக்கு ஒடிவந்து தஞ்சம் புகுந்தனர். இவர்களை பாசிகள் (Parsees) என்று அழைத்தனர்.²⁹

சீரியாக் கிறிஸ்தவ சபை கீற்று

வடக்கில் துருக்கியும், கிழக்கிலும் தெற்கிலும் சராக்கும் ஜோர்தானும், மேற்கில் இல்லாயேல் - லெபணான் - மத்திய தரைக்கடலும் உள்ளன. இன்று இங்கு கத்தோலிக்கர் 5 சதவீதமும், இல்லாமியர் 85 சதவீதமும், ஒதடக்ஸ் சபையினர் 5 சதவீதமும், ஆர்மேனியன் சபையினர் 2 சதவீதமும் உள்ளன.

(இது 1970களின் கணக்கெடுப்பு)

புதிய ஏற்பாட்டின் லாவோடேக்கியா இங்குள்ளது. அரமேயிக் மொழியே பண்டைய சீரியாவில் பேசப்பட்டது. மகா அலெக்சாந்தர் அதைத் தன் ஆளுகைக்குள் கொண்டு வந்தான்.

அங்கு கிறிஸ்தவர்களுள் 6 வகை வழிபாட்டுப் பிரிவுகள் இருந்தன. (தமஸ் கல்சில் உழையாட் பள்ளிவாசல் உள்ளே திருமுழுக்கு அருள்ப்பரின் சமாதி காணப்படுகிறது). அந்தயோக்கியாவின் வழிபாடு - பைசாந்தியா, ஆர்மேஸியா, கல்தேயன் வழிபாடுகளுக்கு அடிகோவியது.

மொன்பிசைற் பேதத்தின் பின் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்தனர். தாய்த் திருச்சபையுடன் இணைந்திருப்போர், இல்லாதோர் (திருச்சபையில் இருந்து பிரிந்தவர்கள்), இணைந்து தலைமையை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள். மேற்கத்திய சீரியக் கத்தோலிக்கர் மரோனைற் கிறிஸ்தவர்கள் - பண்டைய அந்தயோக்கிய வழிபாட்டு சம்பிரதாயத்தை பின்பற்றுகின்றனர்.

மெல்கைற் - கிரேக்க பைசாந்திய முறைகளை பின்பற்றுகின்றனர். சீரியாக் வழிபாட்டின் மொழி கிரேக்கம். பின் கொன்சாந்தி நோப்பிரூக்கு எதிரான தேசிய ஊர்வுகள் மேலோங்க சீரிய மொழியையே பாவிக்கத் தொடங்கினர். இவர்களது மொழி இயேசு பாவித்த அரமேய மொழியை ஒத்தது. இதை மரோனைற்றி, மெல்கைற் சபைகள் பாவிக்கின்றன.

புனித பேதுரு இச்சபையை நிறுவினார். 70ஆம் ஆண்டின் ஜெருசலேம் அழிவின் பின் இது முக்கியமடைந்தது. அதன் ஆசிரியம் கிழக்கின் முக்கிய கத்தோலிக்க மையம் ஆக்கி; பினிசியா, அராபியா, பலஸ்தீன், சிசிலியா, சைப்பிரஸ், மெசப்பத்தேபியாவுக்கு தாய்த்திருச்சபையாகி, 325ஆம் ஆண்டின் நிசேயா சங்கத்தின் மிக முக்கிய திருச்சபைகளில் ஒன்றாக இடம்பெற்று, ரோம் அலெக்சாந்திரியாவுக்கு அடுத்ததாகப் பெயர் பெற்று விளங்கியது.³⁰

முதல் நூற்றாண்டுகளின் பட்டியலில், முதலில் பலஸ்தீன் ஜெருசலேம் திருச்சபை, பின் அந்தயேர்க்கிய திருச்சபை, எடேசா (Edessa), ஆசிய திருச்சபை களின் மையமாகியது.

தீயக் க்ரிஸ்தவர்

அத்தியாயம் மூன்று

பா

வைவணத்துத்

திருச்சபைகள்

கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டுகளிலேயே பரவசத்தியான தபச வாழ்வை நாடி கிறிஸ்தவர்கள் பலவ்தீன், எகிப்திய, சீரிய வணாந்தரங்களுக்குச் சென்றனர். முதல் 3 நூற்றாண்டுகளில் வேதகலாபனைகளின் மத்தியில் யேசுவுக்காக உயிரைக் கொடுப்பதிலே ஒரு கவர்ச்சி இருந்தது. இருந்தும் நல்வறிஞர் பலர் அமைதியை விரும்பி வணாந்தரங்களுக்குள் சென்றனர். ஓரிஜன் (கி.பி. 185 - 254) என்னும் கிறிஸ்தவ இறையியலாளர் -அறிவும், கடவுள் வாக்கும், வாழும் உடைம் வேறு; இருள் ஆட்சிப்பியும் உலகு வேறு; இவை இரண்டும் ஒன்றுடைனாக்கு சமர் புரிபவை என்கிறார்.

“ஆண்மாவின் கணவன் இறைவன் ஒருவனே: எனவே வாய்ச்செபம் படிப் படியாக உள்ளத்தின் ஆழத்திலே இருக்க வேண்டும் அதனால் மோன நிலை மன்றாட்டாக அமரும் இந்த நிலைதான் கடவுளோடு ஜக்கியமாகும் நிலை” இந்த மோன நிலையின் மேன்மையை உணர்ந்தே உரோமை நகர் தொட்டு ஆசிய ஆபிரிக்காவில் பலவிடங்களிலும் கிறிஸ்தவர்களைப் பிடித்து வதைக்கும் படலம் தொடங்கிய பொழுது சிலர் இதுவே கிறிஸ்துவோடு ஒன்றிக்க சிறந்த வாய்ப்பெனக் களிக்கர, வேறு சிலர் அமைதி நாடி ஒதுங்கலாயினர்.

மன்னன் கொன்சன்றைன் காலத்தில் இத்தகைய வணாந்தரத் துறவு வாழ்க்கைக்கு அவசியமேற்பட்டது. வேதகலாபனை நிறுத்தப்பட்டுவிடினும், அரசும் திருச்சபையும் அமைதியாக வாழ்வதென்று ஏற்றுக்கொண்டாலும் திருச்சபையின் உலகியல் நாட்டம் முடிதொட்டு அடிமட்டும் பரவத்தொங்க, பெரிய கோயில்களைக் கட்டுவதும், ஆரவாரமாள வழிபாட்டுச் சடங்கு முறைகளை உருவாக்குவதுமாயிருந்தனர். உண்மையாக கிறிஸ்துவைப் போன்று வாழ விரும்பிய துறவிகள் கடுந்துறவு பூண்டு அமைதியாய் ஞான வாழ்க்கை வாழ்வதெனத் தலைப்பட்டனர். இதற்கு முன் மாதிரியாக பழைய ஏற்பாட்டில் எவியாவும் அவர் கார்மேல் மலை துறவியர் பயிற்சி சாலையும், பின் வந்த சாக்கடல் எல்லையிய துறவிகளைப் பின்பற்றி வாழ்ந்த ஸ்நாபகர் யோவாளின் முன் உதாரணமும் உதவியது. ³¹

வனத்துச் சின்னப்பா்

இவர்களுள் முதலாவதாகக் கருதப்படுவர் வனத்துச் சின்னப்பர். இவர் கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டில் எகிப்தின் தென்பகுதியில் வளர்ந்தவர். 250இல் பாலைவனம் சென்றார்.

இவர் வனத்துக்கு புறப்பட்ட காலத்தில் பிறந்தவர் தான் வனத்து அந்தோனியார். இவர் பிறந்த ஊர் எகிப்தின் நைல்நதிக்கும் செங்கடலுக்கும் இடையே இருந்தது. வனத்துச் சின்னப்பரின் தொடர்பால் இவர் துறவியானார். 341இல் சின்னப்பர் இருக்கும் பொழுது தன் போர்வையை அந்தோனியாருக்கு ஈந்தார். மரண வேதனையில் குரு இருக்கையில் தன்னீர் கொண்டுவரச் சென்ற இவர் திரும்பிவரும் முன் அவர் உயிர் பிரிந்துவிட்டது. அலகைகளோடு சமர் செய்து புரையறம் தெளிந்து சோதனைகளை வென்றவர் அந்தோனி. பாலை வனத்தில் ஒருவந்திகளாய்த் தவவாழ்க்கை மேற்கொண்டிருந்த பலரையும் நேரில் சென்று கண்டு தக்க அறிவுரைகள் கூறித் தேற்றினார்.

எகிப்திய வளாந்தர துறவறத்தின் மூன்று தந்தையர்கள் அந்தோனி, பக்கோமியஸ், அமூன் (Amoun). இவர் 295இல் பிறந்து திருமணமாகி இருவரும் 18 வருடங்கள் தபவாழ்வு வாழ்ந்தனர்.

கலேசியஸ்

ஜீந்தாம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலத்து துறவிகளுள் பிரசித்தி பெற்றவர் மடாதிபதி கலேசியஸ். அவர் சிறந்த கல்விமான், அக்காலத்தின் மிகக் கடுமையான துறவற விதிகளை மிக இலகுவாகக் கடைப்பிடித்தவர். ஆச்சிரம சட்டங்களில் கைதேர்ந்தவர். துறவற அரசியலும் கிறிஸ்தவ மத நுழைக்கங்களும் அவருக்கு கைவந்த கலை. இவளைஞர் ஒழுக்க விவகாரங்களை சாமர்த்தியமாக - திறமையாக கையாண்டவர். எனவே எல்லாவித பிரச்சினைகளையும், மாறுபட்ட விவகாரங்களையும் அவரிடம் கொண்டு வந்து நல்முறையில் தீர்த்து வைக்க துறவிகளும் பொதுநிலையினரும் விரும்பி வருவார்.

மடாதிபதி கலேசியசிடம் ஒரு சிறந்த தோலினால் உருவான விவிலிய நூல் இருந்தது. பதினெட்டு வெள்ளிக் காசுகளுக்கு, அது விலை மதிக்கப்பட்டது. பழைய, புதிய ஏற்பாட்டு நூல்கள் அனைத்தும் அதில் அடங்கியிருந்தன. ஆலயத்தில் துறவிகளும் மற்றும் வருகைதரும் பொதுநிலையினரும் மிக அரிய இந்த வேதாகம நூலை வாசித்து தியானிப்பது வழக்கம்.

ஒரு நாள் வேறொரு ஆச்சிரமத்தைச் சேர்ந்த ஒரு துறவி இந்த ஆலயத்துக்கு வந்தார். இந்த வேதாகம நூலில் ஆசை கொண்டார். போகும்போது இரகசியமாக அந்த நூலை கவர்ந்து சென்றார். வயோதிபரான மடாதிபதி இதனை அறிந்தும் வெளிக்காட்டினால். விவிலியத்தை கடத்திச் சென்றவர் பதின் மூன்று வெள்ளிக் காசுகளுக்கு விலைபேசினார். வாங்க விரும்பியவர் அந்த விவிலியத்தை பரிசோதிப்பதற்காக ஒருநாள் தவணை கூறி தம்முடன் எடுத்துச் சென்றார். அவர் நேரே மடாதிபதி கலேசியசிடம் சென்று வெகு பணிவடன் தாம் கொடுக்கப்போகும் பணத்துக்கு பெறுமதியுடையதா அந்நால் எனக் கேட்டார்.

மடாதிபதி புன்சிரிப்புடன் “இவ்விவிலிய நூல் அழகானது. சிறந்த முறையில் தயாரிக்கப்பட்டது, நீடித்த பாவனைக்குரிய கட்டுக்கோட்டு வாய்ந்தது. நீ கூறிய விலைக்கு மேல் பெறுமதியுள்ளது” என்றார். அந்த மனிதர் விற்க வந்த துறவியிடம் சென்று “நான் இதை மடாதிபதி கலேசியசிடம் காட்டி ணேன், அவர் அது நல்ல நூல்தான், ஆயின் உள்ளிடம் கேட்கும் விலையிலும் பார்க்க பெறுமதி கூடியது” எனச் சொல்கிறார் என்றார். இதைக் கேட்டதும் வேதாகமத்தைக் களவெடுத்து விற்க வந்தவர் மடாதிபதியின் பெருந்தன்மை

யெயும் தீர்க்கதறிசன நோக்கையும் நன்குணர்ந்தார். வேதாகமத்துடன் மடாதி பதியிடம் சென்று கால்களில் விழுந்து மன்னிப்புக்கோரினார். வேதாகமத்தை திருப்பிக் கொடுத்தார். தமக்குத் தண்டனை தருமாறு அழுது குளினார். வயோதிப் மடாதிபதியின் கீழ் செபத்திலும் தபத்திலும் தம் இறுதிக் காலத்தைச் செலவிட்டார்.

சிமியோன்

பாட்டாகுஸ் என்பவன் ஒரு கிறிஸ்தவன். ஆயினும் அறியாயமாக கலேசியஸ் துறவிக்குச் சொந்தமான நிலம் ஒன்றை அபகரிக்க நினைத்தான். இதற்காக பல திட்டங்களுடன் அவன் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கையில் ஆசாரத்திற்குரிய துறவி சிமியோன் (உயரமான ஓரிடத்திலிருந்தவர்) அவனைக் கண்டார். “நீ எங்கிருந்து வருகிறாய்? எங்கே போகிறாய்? எக்காரணத்துடன் செல்கிறாய்” எனக் கேள்விகளை அடுக்கினார்.

“பல காரணங்களுடன் என் பயணம் அமைந்துள்ளது. பரிசுத்தான் உங்கள் செபங்களுக்காக நன்றி கூறி உங்களை வணங்கி ஆசிரேப வேண்டும்” என அவன் பதிலளித்தான். “தீயவனே இறைவனின் அடியேனுக்கெதிராக நடவடிக்கை எடுக்க வல்லவா செல்கிறாய்? ஆயினும் உனது பாதை மாறிவிட்டது, நீ மீண்டும் உனது விட்டைப் பார்க்க மாட்டாய். ஆகவே நீ புத்திசாலியாய் நடக்க என்னினால் அவரிடம் சென்று மன்னிப்புக்கேள்.” என்றார்.

பாட்டாகுஸ் உடனேயே காய்ச்சலால் வருந்தினான். அவனுடன் சென்றவர் கள் அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு மாட்திபதி கலேசியசிடம் கொண்டு சென்றார். எனினும் பெல்ரூட்டுக்கு அவன் வந்தபோது தன் வீட்டுக்குச் செல்ல முன்பே அவன் இறந்துவிட்டான். அவனது புதல்வனே இச் சம்பவத்துக்குச் சாட்சி.

தானியேல்

ஆர்சினியஸ் என்ற வணக்கத்துக்குரிய புனிதரின் கீடனே தானியேல். அப்பெரியாரின் உடுமானங்களையும் காலனிக்களையும் அணியத் தகுதியில்லாதவன் என்று தாழ்ச்சியோடு கூறியவர். எனினும் அவற்றை அணிந்தால் தானும் பேறு பெற்றவனாகலாம் என நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்.

கொடுங்கோலரான மிலேசுசர்கள் செற்றில் நகரை சுற்றி வளைத்த போது அங்கிருந்த பிதாப்பிதாக்கள் தப்பியோடினர். இறைவன் என்பேரில் அக்கறை காட்டாவிடில் நான் உயிர் வாழ்வதில் என்ன பயன்? என்று கூறிய தானியேல் கொடுங்கோலரின் பாதுகாப்பரணுக்கூடாக பயமின்றி நடந்து சென்றார். எதிரிகள் அவரைக் காணாது விட்டதால் இறைவனருளால் அவர் காப்பாற்றப்பட்டார்.

“என்கு ஒரு கட்டளையிடுங்கள் அதன்படி நான் நடக்க முயற்சிப்பேன்” என ஒரு சகோதர துறவி அவரிடம் கேட்டார். “ஒரு பெண்ணின் உணவுத் தட்டில் கை வைக்காதே. அவரோடு உணவருந்தாதே இதனால் பலவித பயங்கர விளைவு களிலிருந்து நீ பாதுகாக்கப்படுவாய்” என்றார் ஆசாரத்துக்குரிய தானியேல்.

பாபிலோனில் ஒரு பெண் அசுந்த ஆவியால் பெரிதும் அலைக்கழிக்கப்பட்டாள். எந்தவித முயற்சியாலும் பயன் விடைக்கவில்லை எனவே தானியேல் அழைக் கப்பட்டார். புனிதர் அவனது வீட்டில் காலடி எடுத்து வைத்ததும் ஆக்ரோஷம்

கொண்ட அலகையால் உந்தப்பட்டவள் அவரது கன்னத்தில் பள்ளிரென அறைந் தாள். ஆயின் அவர் ஆண்டவர் இயேசுவின் திருவாக்கை அனுசரித்து மறு கன்னத்தைக் காட்டினார்.

“உங்களை வலக்கண்ணத்தில் அறைபவருக்கு மறு கன்னத்தையும் திருப்பிக் காட்டுங்கள்” (மத் 5:39)

அலகை இதனால் அவமானம் அடைந்தது. “இது ஒரு புதுவித பழி வாங்குதல் இயேசுவின் கட்டளை என்னை ஆட்கொண்டுவிட்டது” எனக் கூக் குரலிட்டபடியே அகன்றோடியது. பிராப்பிதாக்கள் இறைவனுக்கு நன்றி கூறி அகமிகிழந்தனர். “அலகையின் ஆங்காரமும் மமதையும் ஆண்டவர் இயேசுவின் தாழ்ச்சி, பணிவு என்ற புண்ணியங்களால் கட்டளைகளால் அடித்து நொறுக்கப் பட்டது” எனப் புகழ்ந்தனர்.

புனித எப்ரேயிம்

ஒரு கூட்டம் சம்மளசக்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் இந்த ஏட்டை யாருக்குக் கொடுப்பதென சர்ச்சைகொண்டபின் எப்ரேயிமிற்கென தீர்மானித்து அவருக்கு கொடுத்ததும் அவர் வாயில் இருந்து அருள் நீர் பெருக்கெடுத்து ஆயின் அருட் பொழிவால் எப்ரேயிமின் உடுக்கள் அர்ச்சிக்கப்பட்டு காணப்பட்டது.

ஒரு தினம் எப்ரேயிம் நகரின் பிரதான வீதி வழியாகச் செல்லும் போது ஒரு விபச்சாரி அவரை எதிர்கொண்டாள். அவனது மயக்கு மெழுகிகளால் மட்டுமல்ல சிற்றின்ப் சாகசங்களாலும் மயங்காதார் எவருமில்லை. அவன் அவரை சிற்றின்ப் உடலுறவுக்கு அழைத்தாள். அவர் சம்மதித்து அவளுடன் சென்றார். “இந்தப் புனிதரும் அவ் விபச்சாரியின் சாகல் செயல்களால் மயங்கி விட்டார்” என வீதியில் சென்றோர் அனைவரும் தம்முள் உரையாடினார்.

மிகக் கடுமையான போக்குவரத்து நிறைந்த ஒரு சந்திக்கு அவர்கள் வந்ததும் “இந்த இடத்தில் உனது ஆசையை நிறைவேற்றுவோம்” என்றார் எப்ரேயிம் “இவ்வளவு சனத்திரள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க வெட்கப்படாமல், அவமானப்படாமல் சிற்றின்பால் அனுசரிக்கலாமா” என அந்த விபச்சாரி கேட்டாள். “மனிதருக்கு முன்னே அவமானமும் வெட்கமும் அடையக்கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சியை, செய்ய விரும்பாத நீ இருளில் நடப்பதை ஆண்டவர் அறிவார் என்பதையும் அவர் முன்னிலையிலும் நாம் அவமானத்துக்கும் வெட்கத்துக்குமுரியியதுமான செயல்களைச் செய்வது தகாது என்பதையும் உணராதது ஏன்?”. என்று கடுமையாக உரைத்தார் எப்ரேயிம். அந்த விபச்சாரி தலை குளிவுடன் ஓடி மறைந்தாள்.

செனோ

சியன்னாவின் புகழ் பூத்த மடாதிபதி சில்வானுஸ் அவர்களுது சீடனே செனோ எனபவர். கிறிஸ்து சகாப்தத்தைத் தொடர்ந்து எகிப்து, சீரியா, பலஸ் தீனாவில் மிகக்குடுமையான செபதப வாழ்வு அனுசரித்த தூறவிகள் வரிசையைச் சேர்ந்தவர். இறுதிக் காலத்தில் (451) காலாவில் ஒரு கோபுரத்தினுச்சியில் உண்ணா நோன்பும் செபதபழும் மேற்கொண்டு இறைவனுடன் சங்கமமானவர்.

“பிரசித்தி பெற்ற நகரங்களில் வசிக்காதே, புகழ் பூத்த மனிதர்களுக்கு கிட்டே வசிக்காதே” என்பது இவரது பொன்னுரை.

எவரிடமும் எதையும் யாசிக்க (வாங்க) இவர் ஆசைப்பட்டதேயில்லை. அவருக்கு எப்பொருளையாவது ஆசையுடன் அன்பளிப்புச் செய்ய வந்தவர்கள் அவர் அவற்றை ஏற்காததால் அவமானத்துடன் திரும்பினர். இந்த வணக்கத்துக்குரிய பிதாவிட மிருந்து எதையாவது (அவரது நினைவாக வைத்திருக்க) எதிர்பார்த்து வந்தோரும் அவமானப்பட்டிருச் சென்றனர்.

எவரையும் தனக்காக எதையும் செய்வித்து அல்லது எவரிடமும் அன்பளிப்புக் களை வாங்கிய பின் அவர்களுக்கு நன்றிக் கடனாக நேர்மை, நீதி, உண்மை என்பவற்றுக்கு மாறாக செல்லவோ, அல்லது நடவடிக்கை எடுக்கவோ அவர் ஒரு போதும் விரும்பவில்லை.

சில துறவிகள் அவரிடம் சென்று யோடு ஆகமத்தின் 15:15 “வானங்களும் அவர்தம் கண்முன் தூயவையல்ல” என்ற வார்த்தைகளுக்கு விளக்கம் கேட்டனர். “சில சுகோதரத்துறவிகள் தங்கள் குற்றங்களை அச்ட்டை செய்து பரலோகத்துக்கு விளக்கம் கேட்கின்றனர். இந்த வார்த்தைகளின் விளக்கம் இதுதான்: கடவுள் ஒருவரே புனிதர் மாசுமறு அற்றவர். ஏனையவை அளைத்தும் தூய்மையானவை அல்ல”

தியோடோரா

வனத்துப் பெண் தபசிகளில் இவரும் பிரசித்தி பெற்றவர். பேராயர் தியோ பிளஸ் ஆண்டகையின் ஆலோசனைகளும் வழிகாட்டுகையும் தியோடோராவை அறநெறி வழியில் நடத்தினார். பல தபசிகளும் துறவிகளும் ஆள்மீக ஆலோசனைகளுக்கும் வழிகாட்டுகைக்கும் இவரை நாடி வந்தனர்.

தியோடோரா சிமாட்டி புனித பவுலின் திருமதில் (கொலோ 4:5) “காலத்தை நன்கு பயன்படுத்துங்கள்” என்ற வார்த்தைகளுக்கு விளக்கம் தருமாறு பேராயர் தியோபிளஸ் ஆண்டகையிடம் கேட்டார். “காலம் விலையேறப்பெற்றது. எமக்கு வாய்ப்பு மிகுந்த, புகழ்மிக்க காலங்களில் தாழ்மை, எளிமை கையாளப்படல் வேண்டும் அவமானமும் நட்டமும் மிகுந்த காலங்களில் அக் கருமங்களில் அதிக அக்கறைகாட்டி மனவேதனை அடையாது சமாளித்து மனதைத் திட்பபடுத்த வேண்டும். எனவே எமக்கு எதிராக எழும் காலங்களில் எம்மால் முடிந்த அளவு அவற்றை எமக்குச் சாதகமாக்கும் வழிவகைகளை கையாளுதல் தகுந்த பலன் தரும்” எனப் பதில் கிடைத்தது.

“இடுக்கமான பாதையே பரலோக பாதை, அகலமான சொகுசான பாதை அல்ல” என அம்மா தியாடோரா அடிக்கடி வற்புறுத்துவாள்.

யோன் பேர்சியன்

மாசற்றவரும் அறநெறி வழி பிசகாது நடப்பவருமான யோன் பேர்சியனின் புண்ணிய நெறிகள், நாடெங்கும் பரவத் தொடங்கின. எகிப்தின் அராபியாவில் அவர் வசித்தார். ஒருநாள் அவர் ஒரு துறவியிடம் சிறிது பணம் கடன் பெற்று கொஞ்சம் சணல்நார் வாங்கி வந்தார். தமது அலுவல்களுக்காக அவற்றைப் பயன் படுத்த என்னியிருந்தார். அப்போது ஒரு துறவி அவரிடம் வந்து தமது அலுவல் களுக்காக சிறிது சணல்நார் தரும்படிக் கேட்க அவரும் மனம் கோணாது கொடுத் தார். பின் இன்னொரு துறவி வேறொரு தேவைக்காக சிறிது நார் கேட்க அதையும் கொடுத்தார். இவ்விதமே வேறு சில துறவிகளும் நார் கடன்கேட்க

ஆசியத் திருச்சபை வருமாறு

அவரும் நல்மனத்துடன் கொடுத்தார். இறுதியாக பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய நாள் நெருங்கியது.

எனவே அவர் தியாக்கோணான துறவி யேம்சிடம் சென்று பணம் கேட்க விரும்பி னார். வழியில் தரையில் ஒரு நாணயத்தைக் கண்டார். எனினும் அதை எடுக்க வில்லை சிறிது செபித்து விட்டு தமது இருப்பிடம் சென்றார். பணம் கடன் கொடுத் தவர் திரும்பிவந்து கேட்டார். எனவே மீண்டும் செபித்துவிட்டு வெளியே சென்ற போது அந்த நாணயம் அதே இடத்தில் கிடப்பதைக் கண்டார். எனினும் எடுக்கவில்லை. பணம் கொடுத்தவர் வற்புறுத்திக் கேட்டார். விரைவில் கட்டா யமாகத் தருவேன் என்று வாக்களித்த துறவி மீண்டும் செபித்த வண்ணம் வெளியே செல்ல அதே நாணயம் அதே இடத்தில் காணப்பட்டது. எனவே துறவி யேம்ஸிடம் சென்று அந்த நாணயம் பற்றிக் கூறி அவர் அதை ஏனையோருக்குத் தெரிவித்து தொலைத்தவர்கள் துறவி யோன் பேர்சியனிடம் சென்று பெற்றுக் கொள்ளுமாறு அறிவித்தார். எவரும் வரவில்லை எனவே அவர் அதை உபயோகிக் குமாறு கறப்பட்டது. அவரோ தாம் பெற்ற கடனுக்காக அதைக் கொடுப்ப தாக பணிவுடன் தெரிவித்தார்.

எவ்வளவு கண்ணியமான கட்டுப்பாடுமிக்க துறவி.

சீரியன்

ஆசாரத்துக்குரிய துறவிகள் தியானமும் கலந்துரையாடலும் நடத்தினர். அவர்களது உரையாடலின் மையப்பொருள் “கடைசிச் சந்ததி” பற்றியது. இறுதியில் ஒரு முத்த துறவி கேட்டார். “நல்லது நாங்கள் சாதித்தது என்ன?” ஆசாரத்துக்குரிய இசிரியன் பதிலளித்ததாவது: “நாங்கள் இறைவனின் கட்டளைகளைக் கடைப் பிடித்தோம்”

மீண்டும் ஒருவர் கேட்டார் “எங்களுக்குப் பின் வாழ்வர்கள் எதைச் சாதிப்பார்?” “அவர்கள் நாம் சாதித்தவற்றில் பாதிப் பகுதியையாவது நடத்தப் பாடுபடுவார்” மற்றையோர் மீண்டும் வினாவினர்: “அவர்களுக்குப் பின் வாழுப்போகும் சந்ததியின் நிலையாது?” “அதற்குத்த தலைமுறை எதையுமே சாதிக்காதவாறு சோதனை கரும் வேதனைகளும் அவர்களை ஆட்கொள்ளும். இப்போராட்டத்தில் வெல்பவர்கள் எங்களையோ அல்லது எங்கள் பிதாக்களையோ விட மிகப்பெரியவர் களாக விளங்குவார்”

காசியான்

360-435 களில் வாழ்ந்த காசியான் இளம் பருத்திலேயே துறவு பூண்டார். பெதல்கேமில் பயிற்சி பெற்ற பின் தனது நண்பன் ஜெர்மானுசுடன் துறவற் மடாலய வாழ்க்கை நெறியில் பயிற்சி பெற, எகிப்து, சீரிய நாடுகளுக்குச் சென்றார். இப் பயிற்சிகளில் அவர் பெற்ற விரிந்த அறிவும் பரந்த அனுபவங்களும் இரு சிறந்த நூல்களை (1. நிறுவனங்கள் 2. கலந்துரையாடலும் கருத்தரங்கும்) உருவாக்க உதவின. மார் செயில்ஸ்சில் இரு மட்டாலயங்களையும் நிறுவினார்.

வணக்கத்துக்குரிய துறவி காசியானின் கூற்றுக்கள்:

1. பரிசுத்த பிதா ஜெர்மானுசுடன் எகிப்தில் ஒரு வயோதிபரிடம் சென்றிருந்தேன். “நாங்கள் பலஸ்தினாவில் சுகோதர துறவிகளை சந்திக்கச்

செல்லும் போது உண்ணா நோன்பு அனுசரிப்பது வழக்கம். நீங்கள் ஏன் அப்படிச் செய்வதில்லை?" என்று கேட்டேன். அவர் கூறியது "நோன்பு முறையை எப்போதும் அனுசரிக்கலாம். ஆயின் உங்களை இன்று சந்திப்பது போல் என்றும் சந்திக்க முடியாது. அத்துடன் உண்ணா நோன்பு உடலையும் உள்ளத் தையும் ஆண்டவனுடன் ஒன்றிக்க வைக்கும் அரிய சாதனம். தருமச் செயல் களுக்கு அது ஒரு உஞ்சு சக்தி. எனவே உங்களை வரவேற்று உபசரிக்கும் போது நான் உங்களில் கிரிஸ்துவையே காண வேண்டும். உங்களை உபசரித்து அனுப்பிய பின் மீண்டும் உபவாசத்திலும் செபத்தி லும் ஆண்டவனுடன் ஐக்கியமாவேன்."

"மனமகன் தங்களோடு இருக்கும்வளர மனவிருந்தினர்கள் நோன்பிருக்க முடியுமா?... ஆனால் மனமகன் அவர்களை விட்டுப் பிரியவேண்டிய காலம் வரும். அப்போது அவர்களும் நோன்பு இருப்பார்கள்" (மாற்கு 2: 19-20)

2. புண்ணிய நெறியில் ஒழுகிய முதியவரின் வீட்டு அலுவல்களை ஒரு கண்ணிப் பெண் கண்ணியமாக கவனித்து வந்தாள். அந்த முதியவரின் கற்புநெறியை களங்கப்படுத்தக் க்கைதென் பரவின. அக்கைதெகள் அவரது காதுக்கும் எட்டின். அவரது மரணப்படுக்கையில் தம்மைச் சந்திக்க வந்த சில குருக்களுக்கு "நான் இறந்து அடக்கம் செய்யப்பட்டபின் புதைகுழியின் மீது எனது கைப்பிரம்பை நட்டுவிடுங்கள். அது பூத்துக் குலுங்கினால் என்னைப்பராமரித்த கண்ணியுடன் நான் கண்ணியமாகவே வாழ்ந்தேன் என்றும் அது பட்டத்தியாகவே காணப் படின் நான் கற்புநெறி தவறிய கடும்பாவி என்றும் அறிவிர்கள்" எனக்கூறி மரித்தார்.

அவரது கல்லறையில் அவரது கைப்பிரம்பு நடப்பட்டது. மூன்றாம் நாள் அழகிய மலர்களும் தொடர்ந்து கண்கவர் கனிகளும் அப்பிரம்பில் காணப் பட்டன. அக் குருக்கள் பகிரவுக்கமாக இறைவனைப் போற்றிப் புகழ்ந்தனர்.

3. ஒரு வயோதிபர் எங்களைத் தம்முடன் உணவருந்த அழைத்தார். நாம் திருப்தி யாக உணவருந்தினோம். ஆயின் அவரோ மேலும் உண்ணுமாறு வற்புறுத்தினார். நானோ மறுத்தேன். வயிரார் உண்டேன். இனிமேல் உண்ண முடியாது என்று கண்ணியபாக மொழிந்தேன். அவர் கூறினார். "ஆறாவது தடவையாக துறவிகளுடன் விருந்துண்ணுகிறேன். இன்னும் என் பசி அடங்கவில்லை. ஆயின் ஒரு தடவை மட்டுமே நீர் புசித்து வயிறு நிரம்பிவிட்டது எனக்கூறுவது அதிசயமதான்."

4. இதே குரவர் மேலும் கூறுகிறார்: ஒரு பெரிய மடாதிபதியான யோன், நாற்பது வருடங்களாக வளாந்தரத்தில் (வெகு தொலைவில்) உபவாச செப முயற்சிகளில் மூழ்கியிருந்த துறவி பசியசைச் சந்திக்கக் கென்றார். அவர்கள் சரளமாக கலந்துரையாடியபோது, "இவ்வளவு காலம் இவ்வரிய செபதப முயற்சிகளை இடையீடு இல்லாது மேற்கொள்கிறீர்களே. இவைகளைக் குழப்பி யடிக்க எவரும் முயற்சிக்க வில்லையா?" என்று கேட்டார்.

பதில் இதுதான்: "மிக்க தனிமையில் நான் வசிப்பதால் நான் உண்பதை குரியனே காணமாட்டான். நான் கோபம் கொண்டதையும் அவன் அறியான்."

5. இப் பரிசுத்த துறவி மரணப்படுக்கையாகக் கிடந்தார். இறைவனைச் சந்திக்கப் போகும் மகிழ்ச்சி து முகத்தில் தெரிந்தது. சக துறவிகள் அவரைச் சற்றி நின்று கவலையுடன் எச்சித்தனர். அவரது அரிய போதனையை இறுதியாக கேட்கவும் அவ்வழியே புண்ணி நெறியில் நடக்கவும் விரும்பிய துறவிகள் அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

“எனது சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்களின்படி நான் நடக்கவில்லை. என்னால் செய்ய முடியாதது ஒன்றை நான் பிறருக்குப் போதிக்கவுமில்லை” என்றார் இறக்குமுன்.

ஹாசியஸ்

சிலிசியாவைச் சேர்ந்த லோங்கினுசின் நண்பன் ஹாசியஸ் சீரியாவில் துறவியாகவும் பின்னர் இனேற்றனில் மடாதிபதியாகவும் பணிபுரிந்தார்.

இழுசிற்றில் துறவிகள் சிலர் மடாதிபதி ஹாசியசை சந்திக்க இனேற்றனுக்குச் சென்றார். அவர் “உங்கள் சாதாரண,(அலுவல்கள்) பணிகள் யாவை?” என்று வினாவினார். “நாங்கள் பணி செய்தில்லை, ஆயின் அப்போஸ்தலரைப் பின் பற்றி இடைவிடாது செபிக்கிறோம்” என அவர்கள் பதிலளித்தனர். “நங்கள் உணவுருந்துவதில்லையா” என்மீண்டும் வினாவினார். ‘உணவுருந்துகிறோம்’ எனப்பதில் வந்தது. “அப்படியாயின் நீங்கள் உணவுருந்தும்போது உங்களுக்காகச் செபிப்பது யார்?” பதில் இல்லை.

மீண்டும் கேட்டார் “நீங்கள் நித்திரை கொள்வதில்லையா?” “நித்திரை செய்கிறோம்” “அவ்வேளை உங்களுக்காக செபிப்பது யார்?” என்று கேட்டார். அவர்களால் பதிலளிக்க முடியவில்லை. “என்னை மன்னியுங்கள். உங்கள் சொல் வேறு. செயல் வேறு. செபமும் நாளாந்த பணிகளும் இணைந்து செல்ல வேண்டும். எனது அன்றாட கடமைகளை செய்து கொண்டே செபிக்கிறேன்.” ‘தேவனே உமது மாபெரும் இரக்கத்தால் என்னையும் எனது பணிகளையும் ஆசீர்வதித்தருளும் உமது நன்மைகளால் அடியேனை நிரப்பி உமது ஆவியால் என்னை வழிநடத்தியருளும்’ என வேண்டுகிறேன். “இது செபமில்லையா” என வினாவினார். “செபம்தான்” எனப் பதில் வந்தது.

“இவ்விதமே செபத்துடன் எனது பணிகளை செய்து, ஒரு நாளில் ஏறத் தாழ் 13 காசக்களை சம்பாதிக்கிறேன். எனது கதவுக்கு வெளியே இரு காசக்களைப் போடுகிறேன். மிகுதிப் பணம் எனது அன்றாட உணவுக்காக செலவிடப் படுகின்றது. நான் வெளியே போடும் காசக்களை எடுத்து தம் தேவைகளுக்காக உபயோகிப்பவர்கள், நான் உண்ணும் போதும் உறங்கும் போதும் எனக்காக செபிப்பார்கள். எனவே செபமும் பணியும் இணைந்து செயல்படுகின்றன.” *

மார்க்

மடாதிபதி சில்வானுசின் சீடன் இவர். ஒரு நாள் அவரது அன்னை அவரைச் சந்திக்க வந்தார். மடாதிபதி அவரைக் கண்டபோது. “வணக்கத்துக்குரியவரே எனது மகனைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்” எனப்பணியுடன் விண்ணப்பித்தார். மடாதிபதி உள்ளே சென்று, மார்க் இடம் “உனது அம்மா உன்னைப் பார்க்க வந்து வெளியே காத்திருக்கிறார் போய் உரையாடு” என்றார்.

மார்க் கிழிந்த உடைகளுடன் வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர், மடாதிபதியின் கட்டளைக்கிணங்க உடனடியாக வெளியே வந்தார். அடுக்களையில் இருந்து வந்தபடியால் முகம், கை,கால்களில் தூசி, வியர்வை, அழுக்கு படிந்திருந்தது. கணக்களை சரியாகத் திறக்கவே முடியவில்லை. வெட்கத்துடன் “வணக்கம், நல் வாழ்த்துக்கள், இறைவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக்” என்றார்.

தன் புதல்வளை அடையாளம் காணாத தாய், மீண்டும் மடாதிபதியிடம் “என் புதல்வளைக் காணவேண்டும்” என விண்ணப்பித்தாள். உள்ளே சென்று “உன்னுடைய அம்மாவைப் போய்ப் பார்க்கவில்லையா? என்று வினாவினார். தந்தையே உங்கள் கட்டளைப்படி சென்றேன். ஆயின் அவள் என்னை அடையாளம் காணவில்லை உள்நோக்கத்தை இப்போது உணர்ந்த தாங்கள் மீண்டும் என்னை அனுப்பாதீர்கள்” என்று தாழ்மையுடன் கூறினார்.

மடாதிபதி வெளியே வந்து அன்னையிடம் உம் மகன் உம்மிடம் வந்தார். உம் எதிர்பார்ப்பு வேறு. அதற்கு இங்கு இடமில்லை என அனுப்பிவிட்டார்.

மடாதிபதி சில்வானுஸ், சீரியாவுக்குப் போக விரும்பினார். அவரது சீடன் மார்க், அவரிடம் தந்தையே நீங்கள் இங்கிருந்து வெளியேறுவதை நான் விரும்பவில்லை. மூன்று நாட்களாவது என்னுடனிருங்கள் எனக் கெஞ்சினார். மடாதிபதியும் சம்மதித்தார். மூன்றாம் நாளில் மார்க் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

சில்வானுஸ்

பலஸ்தீனாவில் பிறந்தவர். செக்கில் என்னுமிடத்தில் 12 சீடருடன் ஒரு மால யத்தை நிர்வகித்தார். மார்க் அவரது சீடர்களுள் முதன்மையானவர்.

ஒரு நாள் தம் சீடருடன் அமர்ந்து ஆன்மீக கலந்துரையாடலில் ஈடுபட்ட வரின் முகம் திடீரென மாறியது. அதிர்ச்சியும் திகைப்பும் அவரது முகத்தில் பிரதிபலித்தன. தலையைத் தாழ்த்தி ஆழ்ந்த சிந்தனையில் அமர்ந்தார். திடீரென் விம்மி விம்மி அழுதார்.

துணைவர்கள் என்ன நடந்ததென இடைவிடாதுகேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் கூறினார். “இறைவனின் நிதித்தீர்ப்பைக் காணும் பேறு பெற்றேன். பொது நிலையினர் பலர் பரலோகம் செல்வதையும் துறவறத்தோர் பலர் தண்டனை அனுபவிப்பதையும் கண்டு துறவறத்தோரின் அறநெறிப்பாதையில் எவ்வளவு குறுக்கீடுகள் உண்டு என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை” என்றார்.

ஒரு துறவி சீளாய் மலைக்குச் சென்று மடாதிபதியை சந்தித்தார். துறவிகள் மிகக் கடுமையாக பல்வேறு பணிகளில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் கண்டபின் மடாதிபதி சில்வானுசிடம் சென்றார்.³²

ந்திய, மத்திய ஆசிய, சீன திருச்சபைகள்.

மிகத் தெளிவான வரலாற்றுச் சான்றுகள் கிடைக்காவிடினும் கிறிஸ்தவ ஆரம்ப சகாப்தத்தின் யூத, சீரிய, கிரேக்க, உரோம வர்த்தகக் குழுமங்களினுடைக் கடல் மார்க்கமாகவும் பட்டு வியப்பார வீதி என்று அழைக்கப்பட்ட மேற்காசியாவிலிருந்து ஆரம்பமாகி சீனாவின் பெரும் நிலப்பரப்பு வரை ஊடுருவிய தரைப் பாதையினுடைக் கிறிஸ்தவ மிசனரிகள் கிறிஸ்தவ நற்செய்தியைக் கொண்டு சென்றனர். இவர்களுள் சிறப்பாக அப்போஸ்தலரான தோமா, கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி அளவில் (கி.பி 52 - கி.பி 72 வரை) தமிழ் கத்தில் நற்செய்திப் பணியாற்றி மயிலாப்பூரில் கொலையுண்டார் என்பது, ஜேரோப்பியர் வருடைக்கு முன் இந்தியாவில் வழிவழியாக வாழ்ந்து வந்த ‘நசரேனியர்’ எனப்பட்ட சீரியக் கிறிஸ்தவர்களின் பாரம்பரிய நம்பிக்கையாகும்.

‘விள்ளன்றல்மிதி’ என்ற வரலாற்றுப் பேராசிரியரின் குறிப்பின்படி சொக்கோத்திராத்திவ பழமை வாய்ந்த கிறிஸ்தவ சமூகமாக இருந்து வருகின்றது. எனவே சொக்கோத்திராவின் ஊடாக புனித தோமையார் இந்தியா வந்தடைந்தமைக்கு எதுவித தடையோ துங்கலோ ஏற்பட்டிருக்கக் காரணங்கள் இருந்திட சாக்தியமில்லை அத்தோடு மட்டுமல்லாமல் தெள்ளிந்தியாவில் புனித தோமையார் வேதசாட் சியாக மரித்தார் என்பது ஓர் அசைக்க முடியாத சான்று.

புனித தோமா சேரநாட்டில் பல புதுமைகள் செய்து நம்பூதிரிப் பிரிவு பிராமணர் உட்பட பல்லவர்யிரக் கணக்காணோரை கிறிஸ்தவர்கள் ஆக்கினார். இவர்கள் வழி வந்தவர்களே இன்றைய கேரளாவின் ஏறக்குறைய 50 வீத்தினராகி தங்களைப் புனித தோமையாரின் கிறிஸ்தவர்களென்று தோமையார் எடேசா காவிலிருந்து புறப்பட்ட பொழுது கொண்டந்த சீரிய மொழியை வழிபாட்டில் பாவித்து வரும் சீரியக் கிறிஸ்தவர்களாகும். பாண்டிய நாட்டிலுள்ள மயிலாப் பூரில் (சென்னை) நால்வரை மாதங்கள் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியைப் போதித் தார். பின்னர் சீனாவிற்குள் பிரவேசித்து நற்செய்தியை அறிவித்தார். அங்கிருந்து மயிலாப்பூர் வந்து கடல் வழியாக கேரளத்திலுள்ள கிரங்களுரை சேர்ந்தார்.

மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஏடுகளில் தோமையார் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படாவிடினும் அன்மையில் ஏற்பட்ட புதை பொருளா ராய்ச்சிகளின் முடிவுகளிலிருந்து தோமையார் மனத்திருப்பிய ‘கொண்டோ பரஸ்’ என்ற அரசன் முதலாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியில் வாழ்ந்தான் என்பது அங்கு 1857இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அவனுடைய தங்க நண்யைக் களிலிருந்து தெளிவாகின்றது. மயிலாப்பூர் தோமையார் கல்லறை அகழ்வாராய்ச்சி களிலிருந்தும் அவர் அங்கு கொல்லப்பட்டார் என்பது தெளிவாகின்றது.

இத்தகவல்களின் பின்னணியிலே டாக்டர். எஸ். ராதாகிருஷ்ணன் தன்னுடைய ஈஸ்ட் வெஸ்ற் இன் றிலிஜன் (East West in Religion) என்ற நூலில்; பேதுருவும் பவுலும் மேற்கூற்றிய நாடுகளில் நிலைநாட்டிய கிறிஸ்தவத்தைவிட இந்தியாவிலே தோமாவால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவம் தனித்தன்மை வாய்ந்தது என்பதும் கிறிஸ்தவத்தின் தொடக்க காலமுதலே இந்தியாவின் மேற்குக்கரையில் பரவிய கிறிஸ்தவம் இந்தியர்களால் சிறந்த முறையில் நடத்தப்பட்டு உள்ளது என்பதும் இந்திய அரசர்கள் கிறிஸ்தவக் கோயில்களைக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள் என்பதும் இராதா கிருஸ்னனின் கருத்து.

விவிலியத்தின் புதிய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகள் எழுதப்படுவதற்கு முன்னரே தோமா தமிழகத்திற்கு வந்து இயேசு பெருமானின் நற்செய்தியை அறிவித்தார். அதாவது திருக்குறளும் தமிழில் தோன்றிய சைவ, வைணவ சமய இலக்கியங்களும் எழுந்த இயற்கைநெறிக் காலங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த தமிழ் மக்களுக்கு தோமா நற்செய்தியை அறிவித்தார். இதன் பின்னணியில் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு கிறிஸ்தவம் சென்று பரவுவதற்கு முன்னரே தோமா இந்தியாவிற்கு வந்து கிறிஸ்தவத்தை பரப்பினார் என்பதும் ஐரோப்பிய நாடுகளைவிட இந்தியா நீண்ட கிறிஸ்தவ வரலாற்றையும் உயர்ந்த கிறிஸ்தவ பாரம்பரியத்தையும் கொண்டதாக அமைந்திருப்பது இந்தியர்களுக்குப் பெருமைதரத்தக்கு என்பதும் இஜேந்திரப் பிரசாத்தின் கருத்து.

கி.பி. 250இல் சீரியாக் மொழியில் எழுதப்பட்ட ஏடு ‘அப்போஸ்தலர் படிப்பினை’ (The Doctrine of the Apostles) என்ற நூலாகும். அதில் இந்தியாவும் அதனை அடுத்த நாடுகளும், தூர கடல் பரப்புக்களும் அப்போஸ்தலரின் குருத்துவுக்கு தோமாவின் புனித செயல்கள் என்று நூலில் வட இந்தியாவின் அரசனான கொண்ட பொரள் குறிப்பிடப்படுகின்றான். இம் மன்னன் புனித தோமையாரால் கிறிஸ்தவனாக்கப்பட்டான். இம் மன்னனுடைய முத்திரை பொறிக்கப்பட்ட பொன் நாணயங்கள் கி.பி. 1857இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மையும் இம்மன்னனின் காலம் கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டு என்பதனையும் பேராசிரியர் பீன்ட் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந் நூல்களில் காணப்படுகின்ற தகவல்களில், அராபியக் கடலில் ஆபிரிக் காவின் வடக்கிழக்குக் கரையோரமாக அமைந்துள்ள சொக்கோத்திரா தீவைத் தரிசித்த தோமா அங்கிருந்து புறப்பட்டு இன்றைய கொச்சினின் வடக்கேயுள்ள கிறங்கனூர் (கோடன் கல்லூரு) கி.பி. 52ஆம் ஆண்டில் வந்திறங்கி அங்குள்ள யூத குடியேற்றத்தில் தங்கியிருந்து அவர்கள் மத்தியிலும் அவர்கள் அயலுர்களிலும் நற்செய்தி அறிவித்து, கிறிஸ்தவர்களை உருவாக்கினார். தெற்குக் கரையோரமாக அவர் பிரயாணம் செய்து ஏழு கோயில்களை உருவாக்கினார்: மலியன் காரா, பாழையூர், பாரூர், கோக்கமங்களம், நிராணம், சாயல், குலோன் என்பவற்றில் நான்கில் இன்றும் சீரியக் கிறிஸ்தவ சபைகள் இருக்கின்றன. அங்கு சங்கராபுரி, பாக்கலோமத்தம், கள்ளி, கலியன்கர்ள் என்ற நான்கு பிராமணக் குடும்பங்களிலிருந்து சிலரைத் தெரிந்தெடுத்து குருக்களாக அபிசேகம் செய்தார். அங்கிருந்து புறப்பட்டு தென்னிந்தியாவின் கிழக்குக் கரையோரமாக வந்து அங்கிருந்து மலாக்காவுக்கும் சீனாவுக்கும் சென்று மயிலாப்பூர் திரும்பினார். இங்கே அவர் நற்செய்தி அறிவித்தபோது பிராமணர்களுடைய தீர்மைச் சுந்ததார். அவர்கள் எழுப்பிய கலவரத்தில் அவர் ஈட்டியினால் குத்திக் கொல்லப்பட்டு

கி.பி. 72ஆம் ஆண்டில் வேத சாட்சியான்ஸர்.

பிதா.கெராஸ் முதலியோர், இரு பயணங்களை தோமா மேற்கொண்டிருக்கலாம் எனக் கருதினார். ஒன்று தரைமார்க்கமாக பலஸ்தினத்திலிருந்து புறப்பட்டு மொசப்பத்தேமியா ஊடாக பாரசீகம், பாகிஸ்தானுக்குள் பஞ்சாப், பார்த்தியா (கலையான் மட்டும் எங்கிறார் கெராஸ் அடிகள்) இங்கு கொண்டபொரஸ் அரசனின் ஆட்சி இறுதிக்கட்டம். அங்கு திருச்சபையை ஊன்றிய காலகட்டத்தில் சூசாகவியர் படையெடுப்பினால் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டுவிடுகிறது. இந்தியாவை விட்டு கடல் மார்க்கமாக சொக்கோத்திரா தீவு வந்தடைந்து ஊழியம் செய்கிறார். (E.N. பிலிப்பு, K.N. டானியேல் பலஸ்தினத்திற்கு, எகிப்து, எத்தியோப்பியாவி னுடாக திரும்பி சொக்கோத்திரா தீவு வந்தடைகிறார் என அபிப்பிராயப்படு கின்றனர்) சொக்கோத்திரா தீவிலிருந்து கடல் மார்க்கமாக இந்தியா வந்தடைந்து கேரளத்தில் நற்செய்திப் பணியாற்றினார்.³³

வத்திக்காளின் “நோம் அவதாளி” யூபிலி ஆண்டு ஆயத்தக் கட்டுரைகளில் பாரம்பரிய வரலாறுகளுக்கிணக்க, அப்போஸ்தலர்களான பார்த்தலோமியுவும் தோமாவும் முதலில் மொசப்பத்தேமியாவையும் பாபிலோனியாவையும் கிறிஸ்துவின் பக்கமாகத் திருப்பினர். பின்பு பாபிலோனியாவிலிருந்து பார்த்தலோமியு தரை மார்க்கமாக வடமேற்கு இந்தியாவை அடைந்து இயேசு நற்செய்தியைப் போதிக்க; அப்போஸ்தலர் தோமா, கடல் மார்க்கமாக தென்னிந்தியாவுக்கு வந்து கி.பி. 50ஆம் ஆண்டளவில் மலபார் கரையோரமாக திருச்சபையை நிறுவினார் ரெண்ட் தெரியவருகிறது.³⁴

4ஆம் நூற்றாண்டில் திருச்சபையின் பிதாப்பிதாக்கள் ‘புனித தோமையாரே’ இந்தியாவின் அப்போஸ்தலர் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். அது மட்டுமன்றி பல வேத சாட்சிகளின் பட்டியல்கள் புனித தோமையார் இந்தியாவில் மரித்தார் என ஐயத்துக்கிடமின்றி எடுத்துரைக்கின்றன. இவர்களில் புனிதர் எபிரேயிம் நசியான்சன், கிறகோரியார், அம்புரோசியார், ஜேரோம் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

“திருத்தாதர் பர்த்தலோமியு பற்றிய மரபுக் கதைகளைவிட திருத்தாதர் தோமா மலபார் கரையோரங்களில் திருச்சபையை நிறுவியமை பற்றிய சான்றுகள் கூடியளவு ஆதாரங்களைக் கொண்டுள்ளன. முழுமையான வரலாற்றுச் சான்றுகளைக் கண்டு பிடிப்பது கடினமெனினும் முதலாம் நூற்றாண்டின் முடிவிலே அங்கு ஓர் கிறிஸ்தவ திருச்சபை காணப்பட்டது என்ற உண்மை முன்னைய வரலாற்றின் தன்மைக்குச் சாதகமாயின்தது. மேலும் அவர்களது வழிபாட்டு மொழி, திருச்சபை அமைப்பு, இறையியல், ஆன்மீகம் முதலியன் பெரும்பாலும் சீரிய திருச்சபையின் வழிவந்ததாகவே கருதப்படலாம்”

(இலங்கைக்கும் தோமாவுக்கும் உள்ள தொடர்பை அறிய விரும்பினால் எமது வெளியீடான் ‘யாழ்ப்பாணத் திருச்சபை வரலாறு’ என்ற நூலைப் பார்க்கவும்.)³⁵

புனித தோமையார் வருகையின் பின் திருச்சபை வாழ்வில் இரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் நிறைந்த சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. ஒன்று 345ஆம் ஆண்டிலும் இரண்டாவது 823ஆம் ஆண்டிலும் இடம்பெற்றன.

345ஆம் ஆண்டில் நாநாறு கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள், பெண்கள் குழந்தை களோடு சில குருக்களுடன் காளாவின் தோமா என்றவரின் வழிநடத்துதலில்

இந்தியாவின் தென்மேற்குக்கரை ஓரம் ஓர் மிசனரி குழுவாக வந்தடைந்தனர். இது பற்றி இரு மரபுக்கதைகள் உண்டு. ஒன்று 1721இல் 4ஆம் யக்கோபைற்மார் தோமா எழுதிய குறிப்பேட்டில் காணக்கிடக்கிறது.

“புனித தோமாவின் மரணத்தின் பின் சிறிது சிறிதாக எம் விசுவாசிகளின் கூட்டம் குறையத் தொடர்கியது. அப்பொழுது எடைசா நாட்டின் பேராயருக்கு காட்சியில் தோமையார் தோன்றி இந்தியாவுக்கும் நீ உதவமாட்டாயா” என வினவினார். அதே சமயம் எடைசாவின் அரசன் அக்பாருக்குத் தோன்றினார். அவர் ஆட்சிக்கு கீழே சீரிய நாடும் இருந்தது. அரசன் ஓர் ஆயரையும் முன்னாற்றி முப்பத்தாறு குடும்பங்களையும், (இவற்றுள் வளர்ந்தோர், குருக்கள், ஆண்கள், பெண்கள் அடங்குவர்.) கனனேய தோமலின் தலைமையில் கானான் என அழைக்கப்பெற்ற ஜெருசலேமில் இருந்து புறப்பட உதவினார். கடல் மார்க்கமாக வந்து நம் நாடாகிய கொரிங்கலூரை அடைந்தனர். இங்கிருந்த அரசன் சிரமான் பெருமான் உத்தரவின் கீழ் இங்கு குடியேறினர். இது கி.பி. 345இல் நடந்தேறியது. அன்று தொட்டு திருச்சபை பல திசைகளிலும் பரவி எழுபத்திரண்டு கோவில்களை அழைத்தது.

அதே காலகட்ட இரண்டாவது மரபுக்கதையும் இதை ஒத்ததே. அது பேராயர் காட்சிகண்டு ஜெருசலேம் தோமா என்ற வியாபாரியை மலாபாருக்கு அனுப்பி, நிலைமைகளை அவுதானித்து வீடு திரும்பியின், அம்மிசனரி குழவை இந்தியா அழைத்துச் சென்றார் என்பதாகும்.

கிரங்கனூரின் கிறிஸ்தவ பகுதி மகாதேவர பட்டணம் என்று அழைக்கப் பட்டது. இவர்களிடையே இரு பிரிவுகள் உள்ளன. பட்டணத்தின் வடபுலத் தார் - வடகும்பர், பட்டணத்தின் தென்புலத்தார் - தேகும்பகர். வடபகுதியினர் இந்தியர்களுடன் கலப்பு மணம் முடித்ததினால், தென்பகுதியினர், தூய சீரிய குலத்தினர் அவர்களுடன் மணந்தவு கொள்வதில்லை.

இரண்டாவது மிசனரி அவை கி.பி. 823ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றது. பாரசீகத்தில் இருந்து இரு ஆயர்களுடன் புறப்பட்டு வந்த இக் குழவினர் திருவனந்த புரத்தின் கிலோன்னில் குடியேறினர். அதிலிருந்து ஆளுனரிடம் இருந்து சலுகைகளையும், நிலபுலன்களையும் பெற்றனர். முன்னைய மரபுக் கதை களின்படி, “823ஆம் ஆண்டில் மார்ச்சுபோர் மார் பாரு (Paul) பெயர் போன சாபிரிசோவுடன் இந்தியா வந்து குலவும் என்ற இடத்தில் குடியேறினர். சாகர் பிரித்தி அரசனிடம் நிலம் வாங்கி தமக்கெண் ஓர் கோவிலும், நகரமும் கட்டினர். அவர் அவர்கள் விரும்பிய அளவு நிலத்தைக் கொடுத்து குலவும் குறிச்சியில் நகரும், கோவிலும் கட்டி சீரியாவில் இருந்து ஆயர்களும், பேராயர்களும் வந்து தங்கிப்போக பாரசீக கத்தோலிக்க பேராயர் கட்டளையிட்டபடி உதவினார்.

‘மார்’, ‘மாறன்’ என்ற சொற்பதங்கள் சீரியக் திருச்சபையில் ஆயர்களுக்கு பாவிக்கப்படுகின்றன. இவ்விரண்டாம் குழுவின் வருகைக்கு வரலாற்றுச் சான்றுகள் ஐந்து செப்பு தகடுகளில் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் மூன்று கோட்டையத்தில் உள்ள யக்கோபைற் குருமடத்தில் இருக்கின்றன. ஏனைய இரண்டும் திருவல்லாவிலுள்ள மார்த்தோமா ஆலயத்தில் உள்ளன.

இவை தமிழ், மலையாள எழுத்துக்களாலும், இரு பக்கங்கள் மத்திய பாரசீக (பகலாவி) எழுத்துக்களாலும், அரபு எழுத்துக்களினாலும் ஆனவை. நான்கு எபிரேய எழுத்துக்களில் சாட்சிகளின் பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

“வேன்நாடு ஜியன் அடிகளால், ஒரு ஆளுனன், அரசன் ஸ்ரானுறவி குப்தாவின் அனுசரணையுடன் தாரிசா கோவில் பற்றுக்கு குவேலன் இசோடாத்தா வீரர்க்கு அளிக்கப்பட்ட நிலபுலன்கள்”.

மேற்குறிப்பிட்ட அரசன் றவிகுப்தா சேரமான் பெருமாளாக இருக்கலாம். மருவான் சப்பீரி இசே ஆலயச் சேவைகளுக்கென சாதிகளுக்கு ஏற்ப இனாமாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 9ஆம் நூற்றாண்டு பாரசீக கிறிஸ்தவர்களின் வருகைக்கு முன்னரே இங்கு கிறிஸ்தவ குழுமங்கள் வாழ்ந்து வந்தன. இவர்களின் வருகையால் அவை வலுவடைந்தன என ஊகிக்க இடமுண்டு. இவ் இரு குழுக்களும் கிரங்களும் வந்தோரும் அங்கு முன்பு வாழ்ந்த கிறிஸ்தவக் குழுக்களை உள் வாங்கிக் கொண்டனர். எல்லோரும் சீரிய கிறிஸ்தவர்கள் என்றே தம்மை அழைத்துக்கொண்டனர். சீரிய கிறிஸ்தவர்கள் வணிகத்தில் தலை சிறந்தவர்கள் ஆகையால் வேறுபல அலைகளும் வந்து குடியேறியிருக்க இடமுண்டு. 4ஆம், 5ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பாரசீக மன்னர்களின் (சசாவிய) கிழ் எழுந்த வேதகலாபணகளின் போதும், 7ஆம் நூற்றாண்டில் மொகமதிய மன்னர்களால் பாரசீகத்தில் ஏற்பட்ட வேதகலாபணகள் நிமித்தம் வெளியேறியவர்களும் இங்கு வந்தடைந்த பாசி மதத்தினருடனும் வந்து குடியேறினர்.

இவ்வரலாற்றுக் கட்டத்திற்கு சேர்ந்த 143 3/4 அங்குலம் 4 அங்கு அளவுள்ள செப்பேடும் தமிழில் காணப்படுகிறது. வீரராகவ சக்கரவர்த்தி மகா தேவார பட்டன இராவி கோட்டன் என்பவருக்கு கொடுத்த மணிகிராமம் என்ற பட்டத்தை குறிப்பிடுகிறது. கிரங்களுர் கிறிஸ்தவ வணிகர் சங்கத் தலைவர் என்று அர்த்தம் பெறும். திகதி கோள்களின் நிலைகளைக் கொண்டு வாணசாஸ்திர குறியீடுகளின்படி கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி இது 270ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதாவது கி.பி. 345 காணா தோமாவின் வருகைக்கு முன்னேயே கிறிஸ்தவ சமூகம் இங்கு இருந்திருப்பது ஆச்சரியமூட்டலாம். இச் செப்பேடு கோட்டையம் பழைய குருமடத்தில் காணப்படுகிறது.

இவற்றைத் தவிர ஜங்கு கற்களில் பொறிக்கப்பட்ட சிலுவைகளும் உள்ளன. தென் இந்தியாவில் உள்ள மைலாப்பூர் தோமையார் மலையில் முதலாவது-காணப்படுகிறது. ஏனையவை கோட்டையத்திலும், கேரளத்தின் வேறுசில இடங்களிலும் காணக்கிடக்கின்றன. கருங்கற் பலைக்களில் ஒரே வடிவமைப்பில் செதுக்கப்பட்ட சிலுவைகள், ஒரு அடித்தளத்தில் நடப்பட்டவையாக, கீழ் இறங்கும் புறா வடிவமைப்பின் மேல், பகலவி எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட மேல் வளைவின் கீழ் காணப்படுகின்றன. ஓன்றில் மாத்திரம் சீரியக் மொழியில் கலாத் 6:14 பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

“நானோ நம் ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவையை அன்றி, வேறு எதைப் பற்றியும் ஒரு போதும் பெருமை பாராட்டமாட்டேன்.”

ஏனையவற்றில் மெய்யெழுத்துக்கள் மாத்திரம் வரையப்பட்டுள்ளதால் இவற்றைப் படிப்பது கடினம். இருந்தும் என “ஆண்டவராகிய கிறிஸ்துவே சக்கிர பூத்தின் மகன் அபிராஸ் (இதை வரைந்தவன்) மேல் இரக்கமாயிரும்.” இச் சிலுவைகள் 7ஆம், 8ஆம் நூற்றாண்டில் மைலாப்பூரிலும், மலைபாரிலும் கிறிஸ்தவ சபைகள் வாழ்ந்திருந்தன என்பதற்கு அசையாத சான்றாகும்.³⁶

மத்தியகால இந்தியத் திருச்சபை

7ஆம் நூற்றாண்டு தொட்டு எழுந்த இல்லாத்தின் அடக்கு முறைகள் கீழைத் தேய கிறிஸ்தவ சபைகளை பெரும் துண்பங்களுக்கு உள்ளாக்கின. இதன்பின் 11ஆம் நூற்றாண்டு தொட்டு 14ஆம் நூற்றாண்டுவரை எழுந்த துருக்கிய மொங் கோலிய படைகளுடுப்புக்களும் கீழைத் தேய கிறிஸ்தவ சபைகளை அழித்துப் பெலவீனப்படுத்தின. இருந்தும் சிறுபான்மையினராகவே இருந்த கீழைத் தேய கிறிஸ்தவசபைகள் வலுவோடு இயங்கினும் 14ஆம், 15ஆம் நூற்றாண்டில் சீரியக் தலைமைப்பீட்டின் பேராயர் இல்லாத்தினால் இந்திய கிறிஸ்தவ சபைகளிலும் ஆயர்கள் இல்லாமற் போயினர். இந்தியாவைப் பொறுத்தமட்டில் 9ஆம், 15ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கிடையில் தென்னிந்திய சீரிய மலையாள கிறிஸ்தவர்கள் முன்னை விட ஒர் அளவு சுதந்திரத்தை இந்து ராஜாக்களின் ஆளுமை விலக (இல்லாமிய போர்களினால்) அனுபவித்தனர். இதனால் உடையம் பேருநரை தலைநகராக்கி விலியார்வதம் என்ற கிறிஸ்தவ அரசன் அரசாண்டான். நீண்ட காலத்தின் பின் அரச குடும்பத்தினரின் வாரிசுகள் இன்றிப் போக கொச்சின் அரசனிடம் ஆளுகை சென்றது.

கிறிஸ்து சுகாப்தத்தின் முதல் நூற்றாண்டுகளிலேயே உரோமை சாம்ராஜ்ய யத்திற்கும் சின சாம்ராஜ்யைத்திற்கும் வியாபாரத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. இந்திய நாகரிகத்தினாடாக மேற்கத்திய சாம்ராஜ்யை வியாபாரத் தொடர்புகள் கடல் வழியாக வருடத்திற்கு 120 கிரேக்க கப்பல்கள் செங்கடல் துறைமுகங்களுக்கும் இருந்தனவென்றால், தரைமார்க்கமாக கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டு வேயே 2500 மைல் “பட்டுப் பாதை வீதி” (Silk Road), சீரியாவில் இருந்து தரீம் ஆறுவரை சென்று சீனாவிற்குள் நுழைந்தது.

பாரசீக அரசின் பரவலாக்கம் 5ஆம், 6ஆம் நூற்றாண்டில் மத்திய ஆசியாவின் பட்டுப் பாதை நகர்களையும் மக்களையும் கிறிஸ்தவ மிசனரிகள் சென்றடைய வழிவகுக்கது. இல்லாத்தின் 7ஆம் நூற்றாண்டு எழுச்சி வரை பாரசீகம் தன் ஆளுமையை நிலை நிறுத்தி பைசன்றை (ரோம) ராஜ்யத்துடன் போரிட்டுக் கொண்டே நின்றது. இதன் காலகூட்டங்களிலேயே நெஸ்தோரிய கிறிஸ்தவ மிசனரிகள் மத்திய ஆசியாவின் பல பகுதிக்குள் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை கொண்டு சென்று பல சபைகளை ஸ்தாபித்தனர். இவற்றுள் பெரும்பாலானவை அரபு, துருக்கிய, மொங்கோவிய படையெடுப்புக்களின்போது குறிப்பாக ரிமூர் (ரம்புவின்) நாடோடி மன்னர்களின் படையெடுப்பின் போது தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. 19ஆம் நூற்றாண்டில் துருக்கிய சாம்ராஜ்யம் அழிந்தொழிந்த பிறகு தென்னாசியாவின் நாடுகள் ரூசிய சோவியத் துடியரசுகளின் கீழும் ரூசிய மன்னர்களின் ஆளுகையின் கீழும் வர ஆங்காங்கே கிறிஸ்தவ பிரசனனம் காணக்கிடக்கிறது.³⁷

இக்கிறிஸ்தவ சபைகள் பற்றிய வரலாற்றுச் சான்றுகள் மிக அரிதாகவே காணக்கிடக்கின்றன. மேற்கு நாடுகளுக்கும், மேற்காசிய திருச்சபைகளுக்கும் மத்திய ஆசியாவுக்கும் சபைகளுக்கும் பாலமாக அமையும் ஓர் முக்கிய ஆதித் திருச்சபையே ஆர்மேனிய திருச்சபையாகும்.³⁷

கீழைத் தேச நூர்மேனிய திருச்சபை

3ஆம் நூற்றாண்டு தொட்டே அங்கு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தி சென்ற தாயினும் 250 ஆண்டு டோச்சியன் சக்கரவர்த்தியின் கால வேதகலாபனையில்

கிறிஸ்தவர்கள் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்பு தென்படுகிறது. 325ஆம் ஆண்டு திசோயா சங்கத்தில் இரு ஆயர்கள் பங்கேற்றனர். கிரகோரி பிரகாசியார் காலத்தி வேயே திரிநாட்டஸ் என்ற அந்நாட்டு அரசன் 261ஆம் ஆண்டில் மனம்திரும்பி ஞானிட்டைச் செப்ற்றார். ஆர்மேனிய மொழியிலேயே 325 - 335க்கும் இடையே ஏருசலேமின் ஆயர் மக்காறி யேசுக்கும் ஆர்மேனிய ஆயர் வேத்தானசக்கும் இடையே பரிமாறப்பட்ட கடிதம் ஆர்மேனிய ஏருசலேம் சபைகளிடையே இருந்த உறுவுகளை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

9ஆம் நூற்றாண்டில் திருச்சபையின் திருநாட்கள் அட்டவணை ஒன்று ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டு பாவிக்கப்பட்டது. இதன் பிரதி ஒன்று பரிஸ் நூல் கத்தில் காணப்படுகின்றது. இது ஏருசலேம் திருச்சபையில் பாவிக்கப்பட்ட 4ஆம் நூற்றாண்டு திருவழிபாட்டு வருட பஞ்சாகமத்தை ஒத்திருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இவைகள் போன்று ஜோதிய திருச்சபைக்கும் ஏருசலேம் திருச்சபைக்கும் தொடர்பு இருந்திருக்க வேண்டும்.

एरुசலேம் ஓலில் மலையிலே 5ஆம் நூற்றாண்டில் ஆர்மேனிய துறவற மடங்கள் இருந்ததாகப் புதைபொருள் சான்றுகள் என்பிக்கின்றன. ஆர்மேனியாவின் மனத்திரும்புதலிலே பெரும் இடையூராக திகழ்ந்தது பண்டைய ஆர்மேனியாவின் மிருக பலி செலுத்தும் குருக்குலங்களே! கிரகோரியாரின் மந்திரும்புதலின் இயக்கம் அங்கு ஆரம்பித்தபொழுது அவர்கள் ஒன்றுதிரண்டு அரசனிடம் சென்று, கிரகோரியன் மிருகபலிகள் தேவையற்றதோர் சமயத்தை அறிவிக்கின்றான். மிருக பலிகளினால் வரும் வருமானத்தில் தங்கி வாழ்ந்த நம் கோவில்களும் நம் குடும்பங்களும் இனி எப்படி வாழ்வது என்று விண்ணப் பித்தனார். அரசன் கிரகோரியாரிடம் விண்ணப்பித்தார். கிரகோரியார் அதற்குப் பதிலாக “நீங்கள் கிறிஸ்தவர்களாக மாறினால் பலிகளும் தொடரும்; முன்னைதை விட பெரும் ஆசீர்வாதங்களும் குவியும்” என்றார்.

இதனைக் கேள்வியற்ற முழு குருக்கள் குடும்பங்களும் மனம்மாறி கிறிஸ்தவர்கள் ஆனார்கள். வேலியராகமத்தைப் பின்பற்றி கிரகோரியாரின் கிறிஸ்தவ கொண்டாட்டங்களின் பின் நடைபெறும் அங்பு விருந்துகளில் பரிமாறப்பட்ட உணவு வகைகள் இறைச்சியிடப்பட இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

‘வாகன்’ என்ற ஆர்மேனியத் தெய்வத்தின் பெரும் கோவில் உள்ள இடத்திலேயே கிரகோரியார் முதல் கோவிலை நிறுவி சகாமி மாதத்தில் 7ஆம் நாளில் அத் தெய்வத்துக்கு எடுக்கப்பட்ட விழா தினத்தன்று புனித திருமுழுக்கு அருளாப்பருக்கும், ஆர்மேனிய கிறிஸ்தவ கவிஞரும், ஆர்மேனிய முதல் வேத சாட்சியமான அத்தனோர் ஜெனஸ் (Athenogenes) என்பவருக்கும் விழா எடுத்தனர்.

ஆர்மேனிய புதுவருட தினத்தன்று, ‘வனாத்தா’ என்ற தெய்வம் செயுஸ் என்ற கிரேக்க தெய்வத்திற்கு பதிலடி கொடுத்த ‘பகவான்’ என்ற யாத்திரைத் தலத்தில், புனித திருமுழுக்கு அருளாப்பரின் புனித பண்டங்களை கொண்டு வந்து வைத்து புனிதரின் திருவிழா எடுத்தனர். இது போன்றுதான் அனகைற் என்ற பெண் தெய்வத்தின் (ஆர்மேனிய பெரும் ஆண் தெய்வம் Aramaz தின் மனைவி) விழாவை தேவதாயின் திருவிழாவாக மாற்றினர்.

பண்டைய மரவனங்கம், பெரும்கல் வணக்கங்கள், சிலுவைமலை வனக்கமாக, குருக்கள் அர்ச்சனை செய்து ஆசீர்வதித்து மாற்றினர். 4ஆம் நூற்றாண்டு வரையும் கிரகோரியாரின் வாரிசுகளே திருச்சபைத் தலைமைப்பீட்டத்தை

வைத்திருந்தனர். படிப்படியாக கிரேக்க திருச்சபையோடு இருந்த உறவுகளை துண்டித்தனர். 430இல் நெஸ்தோரியருக்கு எதிராக எபெசஸ் பொதுச்சங்கத்தில் வாக்களித்தனர். கல்செடன் சங்கத்தில் வாக்களிக்கத் தவறினர்.

5ஆம் நூற்றாண்டில் பெரும் வீதிகளில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவ தங்கு மடங்கள் துறவற மடங்களாக மாறின. துறவிகள் பாவப்பரிகாரம் செய்யும் தபசிகள், தலையை மூடி மொட்டாக்கிட்டனர். திருச்சபை அதிகார ஆசிரியத்தில் பங்குபெற அனுமதிக்கப்படவில்லை.

கிரேக்க திருச்சபையுடனும் சீரியக் கிருச்சபையுடனும் முறிந்த உறவுகளைச் சீர்செய்ய 9ஆம் நூற்றாண்டு தொட்டு எடுத்த பல முயற்சிகள் பலன் தரவில்லை. சிலுவைப் போர்கள் காலந்தொட்டு ரோமத் திருச்சபையோடு உறவுகள் சிறிது சிறிதாக வளர்த் தொடங்கிற்று. முதலில் சிசிலியாவின் பிதாப் பிதா, பின் வேறுபலர் உறவுகளை சீர்ப்படுத்தி 1328இல் டொமிலிக்கன் சபையினர் ஆர்மேனியா சென்றனர். வெளில், வியண்ணா, ரோம், துருக்கி முதலாம் இடங்களில் இருந்த பிதாக்கள் பாப்பரசரின் அதிகாரத்திற்கு பணிந்தாலும், தம் ஆர்மேனிய வழிபாட்டு முறைகளையே கடைப்பிடித்தனர். முரண் பாடின்றி. 1915 துருக்கி ஆர்மேனிய கிறிஸ்தவர்கள் 3,000,000 பேரை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றியது. பலர் கொல்லப்பட்டனர். வேறு சிலர் பட்டியால் மாண்டனர். ஆனால் தம் விசுவாசத்தை உறுதியுடன் பற்றிக் கொண்டனர். 1921 ஆம் ஆண்டில் ஆர்மேனியன் எரிவான் (Ervan) குடியரசு ரூசிய சோவிற் சோசலிசக் குடியரசுகளின் ஐக்கியத்தில் சேர்ந்தது.

ஆர்மேனியர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் ஆனதின் பின்பே அவர்கள் மொழி எழுத துருவம் பெற்றது. விவிலிய, எஸ்நிக் (Eznik) ஆயரின் ஆக்கங்கள் முதலியன் 19ஆம் நூற்றாண்டு மட்டும் வழிபாட்டு மொழியாகவும் நிலவிற்று. பேச்சு மொழி பிரதேச ரீதியாக வேறுபட்டுக் கணப்பட்டது. ஆர்மேனிய மொழிக் குடும்பம் அரிய மொழிக்கும் கிரேக்க மொழிக்கும் இடையே பாலம் போன்று தோன்றுகிறது. கால ஒட்டத்தில் வேறு பல மொழிக் குடும்பங்களில் பாதிப்பு இம்மொழியில் ஏற்படலாயிற்று. இவ்வாறு இரேனிய (பாரசீக) சொற்கள், சீரியக் கிரேக்க, பிரெஞ்சு சொற்களும் இன்று காணப்படுகின்றன.

கிறிஸ்தவம் வருமுன் இருந்த ஆர்மேனிய இலக்கியத்தில் இருபது வரிகளே எஞ்சியுள்ளன. கி.பி. 400 தொட்டே இன்றுள்ள ஆர்மேனிய இலக்கிய நூல்கள் காணக்கிடக்கின்றன. வரலாற்று நூல்கள், சமய நூல்கள், பண்டையெடுப்புப் பற்றிய வரலாற்று நூல்கள், கடிதங்கள், வானசால்திரம், வைத்தியம், மொழியியல் நூல்கள் இவற்றுள் அடங்கும். 16ஆம் நூற்றாண்டிலேயே முதலில் ஆர்மேனிய நூல்கள் அச்சேறின. 1836இல் மொழி அகராதி லத்தின் கிரேக்க மொழிச் சொற்களில் ஓப்பியல் அகராதி வெளிவந்தது.

பட்டுப்பாதை தான் மிசனரிப் பாதையாக ஆசியாவின் பல நாகரிகங்களுக்கு மாறியது. பட்டுப்பாதை, பலவிதிகள் பிரிந்தும் சமமாகவும் சென்ற வணிகர் களின் பாதை. அது மூன்று முக்கிய திசைகளை நோக்கி பிரிந்து சென்றது. 1ஆம், 2ஆம் நூற்றாண்டில் இருபெரும் பிரிவுகளாக கிழக்கு துருக்கிஸ்தானில் இருந்து பிரிந்து சென்ற பாதை. 5ஆம், 7ஆம் நூற்றாண்டுக்கிடைகளில் காலநிலை மாற்றங்களாலும் அரசியல் மாற்றங்களாலும் மூன்றாகப் பிரிந்து வடக்கு வீதி இந்தியாவுக்கும், மத்திய வீதி சீனாவுக்கும் கிறிஸ்தவ மிசனரிகளை காவிச் சூசியத் திருச்சபை வரலாறு

சென்றது. வழிவழியே வழிப்போக்கர்கள் தங்குவதற்கும், செபிப்பதற்கும் பாவித்த மலைக்குக்கைகள், மடங்கள், சோலை வளங்களில் - 10,000 கல் ஓவியங்களும், 17 மொழிகளிலும், 24 எழுத்து வடிவங்களிலும், 1500 கல்வெட்டுக்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

வரலாற்றாசிரியர் எல். புருனியின் கருத்துக்கிணங்க கிறிஸ்துவின் பிறப்பின் 200ஆம் ஆண்டளவில் ஒரு கிறிஸ்தவ போதகர் 'மேர்வ்' இல் இருந்திருக்கிறார். ஆயின் சுராளில் அதற்கு முன்பே கிறிஸ்தவ போதகர்கள் பணியாற்றினர் என்பது வரலாறு கண்ட உண்மை.

பாதியன் சாம்ராஜ்யத்தின் மேற்குப் பகுதிகளில் கிறிஸ்தவ குழுமங்கள் பரவியிருந்தன. இரண்டாவது நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை இக் குழுமங்கள் தம் நிர்வாகக் குழுக்கள் மூலம் ஒற்றுமையும் தியாக உணர்வும் கொண்டிருந்தன. பாதிய ஆளுகையின் கீழ் கிறிஸ்தவர்களுடைய, சிறுபான்மை மதத்தவர்கள் பல்வேறு துண்பங்களையும் சகித்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலை உருவாகியிருந்தது.

அவர்களுள் பலர் கிழக்குப் புறமாக இடம் பெயரவும் தொடங்கினர். 224ஆம் ஆண்டின் சிரிய திருச்சபையின் ஆயர்களுள் கஸ்பியன் கடலின் தெற்கு மாகாணமொன்றான டெய்லம் மாவட்டமும் கிறிஸ்தவ ஆயரால் இயக்கப்பட்டது.

சாசானியன் காலப்பகுதியில் கிறிஸ்தவர் தொகை அதிகரிக்கத் தொடங்கி யது. எனினும் வேதகலாபனைகளும் தொடங்கி கிறிஸ்தவத்தை அடியோடு அழிக்க முனைந்தன. ஒதோட்க்ஸ் சோரோயாஸ்ரில் மதப்பிரிவின் முடிகுடாத் தலைவரான மோபாட் கிர்டர் தலைமையில் வேதகலாபனைகள் உச்ச நிலையை அடைந்தன. இவரது அறிக்ஞக்களிலிருந்து 280ஆம் ஆண்டளவில் நச்ரேனி யர்க்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மெதிராக இந்த வன்செயல்கள் உச்சநிலையை அடைந்தன.

உரோமையருக்கு எதிரான போரில் கிரேக்க சிரிய கிறிஸ்தவர்கள் பெருமளவில் கைத்தளாயினர். வெவ்வேறு மொழி பேசும் இக்குழுமங்கள் மிக்க செல்வாக்கையும் பெற்று விளங்கின. கீழூட்தேச திருச்சபைக்கு ஆயர் பசற்சிபன் தலைமை தாங்கினார். எனினும் ஏனைய ஆயர்கள் அவரது அதிக கத்தை அங்கீரிக்கவில்லை. 410 ஆம் ஆண்டின் சினோட் சங்கத்தில் அபார்ஷார் மாவட்ட ஆயர் முக்கியத்துவம் பெற்றார்.

334ஆம் ஆண்டில் 'மேர்வ்' விலும், 430இல் 'ஷெரத்' திலும், குரசானி லிருந்து பெருமளவில் இடம் பெயர்ந்துவந்த கிறிஸ்தவ குழுமங்கள் காணப்பட்டன. 'மேர்வ்'லும் தென் துருக்கியிலும் மூன்றாவது நூற்றாண்டிலிருந்து ஆறாம் ஏழாம் நூற்றாண்டுகள் வரை கிறிஸ்தவ குழுமங்கள் காணப்பட்டன என்பதற்கு தொல்பொருளியல் சான்றுகள் உள்ளன. மேர்வ் பகுதியிலுள்ள நெக்ரோபோலில் என்னுமிடத்தில் காணப்படும் கிறிஸ்தவ சோபுரங்கள் இதனை எண்பீக்கின்றன. ஒரு கிறிஸ்தவ மடாலயத்தின் இடிபாடுகளும் சில கிறிஸ்தவ கட்டிடங்களின் எச்சங்களும் இதனை ஆதாரப்படுத்துகின்றன.

ஐயோக்ரேப் என்னுமிடத்தில் அகழ்வாய்வுகளில் கிறிஸ்தவ சின்னங்களோடுமைந்த தங்கப் பதக்கங்களும் தூபிகளும் நெஸ்தாரியன் சிலுவைச்

சின்னத்தோடு காணப்பட்ட வேறு விலைமதிக்கத்தக்க அகழ்வுப் பொருட் களும் கிறிஸ்தவம் தென் துருக்கியில் மிக உன்னத நிலையிலிருந்த காலப் பகுதியை குறிப்பிடுகின்றன.

சாசானியன் குரசான் சாம்ராச்சியங்களின் கிறிஸ்தவ வரலாறு மூன்று முக்கிய இடையீடுகளின் தாக்கங்களால் பல்வேறு பாதிப்புகளுக்குள்ளாயிற்று. இது கிழைத்தேச கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தில் முக்கியம் வாய்ந்தது. 1) ரோமானிய சக்கராதிபத்தியத்துக்கும் சாசானியர்களுக்குமிடையிலான உறவுகள் 2) சாசானிய உள்நாட்டு அரசியல் பிரச்சினைகள். 3) மத ஊடகங்களிடையே தோன்றிய பிரச்சினைகள். பொதுச் சங்கம் எபேசஸ் நகரில் 431லும் கால்ஸ்டோன் நகரில் 451லும் கூட்டப்பட்டபோது ஒரு பெரிய பிளவு உண்டாயிற்று. சங்கப் பிதாக் களில் ஒருவரான டைபோசைற் கிறிஸ்துவின் தெய்வீக மனுஷீக தன்மைகளை தேவையற்ற விதமாக விமர்சித்து விதண்டாவாதம் செய்தமையால் திருச்சங்கப் பிதாக்களின் வெறுப்புக்குள்ளானார். இவ்வித தப்பறைகள், அதை உருவாக்கிய நெஸ்ற்ரோரியஸ் என்பவரின் பெயரால் நெஸ்ற்ரோரானிசிம் பேதங்கள் என அழைக்கப்பட்டன.

இயேக்கிறிஸ்து தெய்வீகத் தன்மை மட்டுமே கொண்டவர் என வாதிப் போர் மொனோபைசைற்ஸ் என அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் நெஸ்ற்ரோரியர் களுடன் அபிப்பிராய் பேதம் கொண்டனர். இப்பேதங்கள் பிரச்சனைகளை உருவாக்க நெஸ்ற்ரோரியன்ஸ் கிழக்கை நோக்கி நகர்ந்து அங்கு கிழைத்தேய திருச்சபையை நிறுவினர்.

சாசானிய ஆரம்ப காலப்பகுதியில் கிறிஸ்தவர்கள் சாதாரண அறநெறி வாழ்வில் ஈடுபட்டிருந்தனர். சோரேஸ்த குருத்துவ நிலை புகுத்தப்பட்ட போது பிரச்சினைகள் தலைகாட்டின. பகராம் I, பகராம் II (273லிருந்து 276 வரை) வேதகலாபனைகளை கட்டவிழ்த்து விட்டபோது கிறிஸ்தவர்கள் நிம்மதியாக வாழ்ந்து மதத்தை அனுசரிக்க முடியாத நிலை தோன்றியது. எனினும் இந்நிலை ஷாபூர் II (309 - 379) ஆட்சிக் காலத்தில் முற்றாக மாறியது. ஏனெனில் ரோமானிய சாம்பிராச்சியம் முழுவதும் கிறிஸ்தவ சக்கரவர்த்தியான கொள் ஸ்ரன்றைன் அவர்களின் கீழ் ஒருங்கிணைந்தது. கிறிஸ்தவம் அரச மதமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது எனினும் இதனால் சாசானியன் ஸரானில் நிலைமை கொந்தளிக்க 40 ஆண்டுகளாக வேதகலாபனையால் கிறிஸ்தவர்களின் இரத்தம் ஆழாய்ப் பெருக்கெடுத்தோடியது. சார்ப்பு அரசனின் வாரீசுகள் அவளின் மதக் கொள்கையில் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை. எனினும் யாஷ்டகிட 1 (399 - 421) கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஆதரவு காட்டினான்.

424இல் ஸரானிய திருச்சபையின் சுயநிர்ணய உரிமை மூன்றாவது சினோட் சங்கத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஸரானிய திருச்சபையின் அங்கத்துவமும் பெரு கியது. சீமான்கள் பலரும் செல்வநிலையில் வாழ்ந்த அவர்களது குடும்பங்களும் ஸரானிய திருச்சபையில் இடம்பெற்றனர். எனினும் இத் திருச்சபையினுள் நெஸ்ற்ரோரிய மொனோபைசிற்ஸ் பேதங்கள் புகுந்து ஒன்றோடொன்று மோதத் தொடங்கின. ஸரானிய கிறிஸ்தவர்கள் சோரோஸ்ற்றினசத்திலிருந்து அன்மைக் காலத்திலேயே கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவியதால் அவர்கள் நெஸ்ற்ரோரியக் கொள் கைகளையே அதிகமாகப் பின்பற்றினர். கிறிஸ்துவின் மனிதத் தன்மையில் அதிக ஈடுபாடும், மடாலய செபதப் வாழ்க்கையில் வெறுப்பும் கொண்டனர். எனவே 484லும் 497லும் கூடிய சினோட் சங்கம் நெஸ்ற்ரோரியன்சையே ஸரானில்

கிறிஸ்தவ போதக ஆர்வலர்களாகத் தெரிவு செய்தது. ஆயின் இக் காரணி களால் மொனோபைசிட்றிசிம் கொள்கைகள் முற்றாக நாட்டை விட்டோடின என்பதல்ல. குசுரு II (591 - 628)வின் ஆளுகைக் காலத்தில் மொனோபைசிட்றிசிம், சாகான் சாகாப்பின் இரு கிறிஸ்தவத் துணைவியரில் ஒருத்தியான சிறின் அவர்களனும் அரசாங்க மருத்துவ நிபுணரான மாறுற்றா அவர்களனும் வலுவான ஆதரவால் நிலைத்து நின்றது.

ஆட்சியாளர் குசுரு II கிறிஸ்தவர்களுக்கு நல்ல ஆதரவளித்தார். சிறின் அறிவாற்றல் மிக்கவளாகவும் உரையாற்றல் வல்லுநராகவுமிருந்ததால் அரச மாளிகையினர் அனைவருக்கும் நற்செய்தியை வாசித்து விளக்கமளித்தார். அவளுக்காக அரசன் குசுரு ஒரு தேவாலயத்தையும் ஒரு மட்டாலயத்தையும் அமைத்துக் கொடுத்தார். அரச சபையின் உயரதிகாரிகள் பலர் கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தனர். வேதகவாபனைகளின் போது தகர்க்கப்பட்ட தேவாலயங்களை கிறிஸ்தவர்கள் மீண்டும் கட்டியெழுப்ப முழுச் சுதந்திரமும் வழங்கப்பட்டது.

கிழெழத்தேய திருச்சபையின் வளர்ச்சிக்கு கைகொடுத்து உதவியவர்கள் பலர். அவருள் பேர்சியரான பிதர்ப்பிதா மார் அபா முன்னாள் சோஹோஸ்றி யனமயிருந்தவர். நிசிபில் பல்கலைக்கழகத்திலும் பின்னர் அலக்சாந்திரியா, கொண்சாந்தி நோபிள் சர்வகலாசாலையிலும் வேறு கிறிஸ்தவ கலைக்கூடங்களிலும் விரிவுரைகள் ஆற்றியவர். 544இல் மார் அபா கூட்டிய சினொட் சங்கத்தில் சராணிய நெஸ்ற்ரோரியன் திருச்சபைபற்றி மிகச் சிறப்பாக ஆராயப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அராயியரின் படையெடுப்பு சாசாணிய ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. இறுதியாக சாகன் சாகப் ஆக கடமையாற்றிய யாஷ்ட்கிட் III(612-651) மேர்வ நகரில் கொல்லப்பட்டார். மேர்வ நகர் கிழக்கில் ஒரு கிறிஸ்தவ போதகப் பணியின் மையமாகவும் விளங்கியிருந்தது. மேர்வ நகர ஆயரே யாஷ்ட்கிட் III அவர்களின் பூதவுடலுக்கு இருதி மரியாதைகள் அளித்து நல்லடக்கம் செய்வித்தார்.

பாதியாவிலிருந்தே பாக்ட்ரியா (ரோக்கரிஸ்ற்றன்) வுக்கு கிறிஸ்தவம் கொண்டு வரப்பட்டது. அங்கிருந்த கிறிஸ்தவ சமூகம் பற்றி மிகக் குறைவாகவே அறியக்கூடிய தாகவள்ளது. பால்க் நகரில் ஒரு நெஸ்ற்ரோநிய ஆயர் இருந்தாரா என்பதும் தெரியவராது. சிரிய நூலான “நாடுகளும் அவற்றின் சட்டங்களும்” (பாடெயிசான் கல்வியியற் கழக வெளியீடு) குசான் தேச கிறிஸ்தவ மங்கையர் பற்றி விபரமாகத் தெரிவிக்கிறது. ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் ஆமீனிய நூலாசிரியர் எலிசேவடப்பெற கூறுவது “குலங் என்ற நாட்டில் கிறிஸ்தவம் பரவியுள்ளது. அங்கிருந்து தெற்கே இந்தியாவை நோக்கி ஷாபர் II அரசனின் ஆட்சி நிலவுகிறது.”

கொஸ்மஸ் இன்டி கோபிளஸ்ரஸ் தனது “கிறிஸ்தியன் தொபக்கிரபி” யில் கூறுகிறார்: “பக்ரியன்ஸ்கள், கன்ஸ், பேர்சியன்ஸ் மற்றும் இந்தியர்களும் பல தேவாலயங்களைக் கொண்டிருந்தார்கள். 549இல் ஷப்பாவிற் அவர்களனு வேண்டுகோளுக்கிணங்க கத்தோலிக்கமார் அபே ஒரு ஆயரை அவர்களனு இறை தேவைகளுக்காக நியமித்தார். மார்அபேயின் வரலாறு ஷப்பாவிற் இனத்தாரின் அரசனும் பிரஜைகளும் கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தனர் எனக் கூறுகிறது.

மத்திய ஆசியாவின் துருக்கியில் கிறிஸ்தவம் நன்கு பரவிற்று. 644இல் ‘மேர்வ’ வின் பரிபாலகரான ‘எலிஜா’ வே அவர்களில் பெருந்தொகையினரை

மனமாற்றினார். துருக்கியின் அரசனும் அவனது படையணியினரும் இதில் அடங் குவர். 719இல் ரோக் காறிஸ்ராணிலிருந்து தூதுவர் குழுக்கள் (ரோக்காறிஸ்ராண் என்பது ஒக்சஸ் நதிக்கு அப்பால் உள்ள பகுதியாகும்.) நெஸ்ற்ரோநியன் திருச்சபைக் காறிஸ்ராணில் இன்னுமே காணப்பட்டதென்றும், நெஸ்ற்ரோநியன் திருச்சபைக் கும் ஆட்சியாளருக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு நிலவியதென்றும் இத் தூதுக்குமு ஒன்று தெரிவிக்கிறது. 781ஆம் ஆண்டின் குறிப்பேடுகளுக்கிணங்க பால்க் என்னுமிடத்தின் குருவின் பெயர் மில்ஸ் என்பதாகும். சித்தாந்தங் களிலும் வழிபாட்டு முறைகளிலும் கிழைத்தேய நாடுகளிலும் மத்திய ஆசியாவிலும் வழிபாட்டு முறைகளிலும் கிழைத்தேய நாடுகளிலும் கருவரின் கருத்து.

கிறிஸ்தவ போதகர்கள் பாக்ரியாவிலிருந்து சொக்டியானாவுக்கும் சீரிய நாடுகளுக்கும் 410-415 காலப் பகுதிகளில் சென்றனர் என்றும் 'சாமர்காந்த்' தில் ஒரு சபை நிறுவப்பட்டதென்றும் தெரியவருகிறது. இப்பகுதியில் ஏற்கனவே கிறிஸ்தவம் அறிமுகப்பட்டிருக்கலாம் என்பதும் ஒரு கருத்து. அராபிய புக்காரா பகுதியில் ஒரு கிறிஸ்தவ தேவாலயம் இருந்தது ஒன் நார்சாகக்கி கருதுகிறார். இப்பன் நாடிம், சொக்டியானாவில் நெஸ்ற்ரோநியன் கிறிஸ்தவர்களிடம் காணப் பட்டதாகக் கூறுகிறார். அகழ்வாய்வுக் கண்டுபிடிப்புகள் இதனை வலியுறுத்து கின்றன. உதாரணமாக, சீரியக் மொழியில் திருப்பாக்கள் (சங்கிதம்) வரையப் பட்ட ஒரு பாத்திரம் பண்ணி கென்ற என்னும் இடத்தில் எடுக்கப்பட்டது. மேலும் பாடசாலை நூல்களிலும் இவ்வண்மைகள் பாடங்களாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. இவைகள் எட்டாம் நூற்றாண்டின் முதற் காலப்பகுதிகளுக்கு, (740 ஆண்டுகளுக்கு முன்) சார்ந்தவை. 'பண்ணி கென்ற' நில் நெஸ்ற்ரோநிய கல்லறை களும் காணப்பட்டன!

கிறிஸ்தவ போதகக் குழுக்கள் சொக்டியானாவிலிருந்து செமிரெச்சிக்குச் சென்றதாக இவ்வாய்வுகள் மேலும் குறிப்பிடுகின்றன. அங்கும் கிறிஸ்தவம் நன்கு பரவிற்று. அக்-பெஸ்கிம் என்னுமிடத்தில் எடுக்கப்பட்ட சில பொருட்கள், ஏழாம் அல்லது எட்டாவது நூற்றாண்டுகளின் கிறிஸ்தவ திருச்சபைகளுக்குரியன் என்றும் மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வுகளிலிருந்து தெரியவருகிறது. செமிரச்சியிலும் இவ்வித கண்டுபிடிப்புகள் கிறிஸ்தவம் அங்கு அனுசரிக்கப் பட்டதை நிறுப்பிக்கின்றன. துருக்கிய இனத்தவர் செமிரச்சிக்கு வந்தபோது கிறிஸ்தவர்கள் அங்கு வசிப்பதைக் கண்டறிந்தனர்.

நெஸ்ற்தூரிய கத்தோலிக்காரின் நற்செய்தி நூல்களில் (திருமடல்களில்) திமோத்தி I பகுதியில் குறிப்பிட்ட சில துருக்கிய இனத்தவர் (கார்லக் குழுவின் ராக இருக்கக் கூடும்) எட்டாம் அல்லது ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு க்காலத்தைச் சேர்ந்தவராவர். சப்காலில்ஜோ என்பவர் நெஸ்ற்தூரிய திருச்சபையின் புகழ் மிக்க மிஷனரி ஆவர். இவர் மத்திய ஆசியாவில் திருப்பணியாற்றினார். இஸ்மாயில் சமணி 893இல் ரார்ஸ் நகரின் மீது படையெடுத்து முற்றுகையிட்டபோது, அங்கு ஏராளமான கிறிஸ்தவரைக்கொண்ட திருச்சபை இருந்தது.

கிறிஸ்தவம் மேலும் வளர்ந்து கிர்ஜிஸ் இனத்தவரையும் மனம் மாற்றியது. 'சட்ஜி' மில் இடிபாடுகளிலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒரு தூபியில் கிர்ஜிஸ் இல் போதித்த போதகர்களின் பெயர்ப்பட்டியலைக் கண்டனர். இதில் காணப் பட்ட விசேடம் சிலுவைச் சின்னமாகும்.

ரேபான் அரசாங்கத்திலும் (கிழக்கு துருக்கிஸ்தான்) கிறிஸ்தவம்

ஊடுருவியது. கிழக்கு துருக்கிஸ்தான் மத்திய ஆசியாவுடன் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையதாயிருந்ததால், கிறிஸ்தவ போதகர்கள் 4 ஆம், 5 ஆம் நூற்றாண்டுகளிலேயே அங்கு மனமாற்ற முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். மேலும் இவ்வுத்தேவேகம் 4 ஆம், 5 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கும் பரவியது.

மத்திய பேர்சியா, ஈரான், சொக்டியன் என்னுமிடங்களில் கிறிஸ்தவ போதகம் பற்றிய விரிவான் அறிக்கையை மொழி பெயர்க்கும் பளி ஆரம்பிக்கப் பட்டது. கிழக்கு தூருக்கிஸ்தானிலும் சிற்பாக நெஸ்ற்தூரியன் இடிபாடுகளிலிருந்தும் சேகரிக்கப்பட்ட நூல்களும் மொழி பெயர்க்கப்படுகின்றன. ரேபானில் பேர்பெற்று விளங்கிய நெஸ்ற்தூரிய மடாலயத்தின் மிகப்பெரிய நூலகமும் அழிவுற்ற பல சிறந்த நூல்களுடன் காணப்பட்டுள்ளது. இந்துக்கள் சீரிய மத்திய பேர்சிய, பாதிய கொட்டனில்சாகா, சொக்டியன் மொழிகளில் இயற்றப் பட்டவையாகும். சொக்டிய மொழி மத்திய ஆசிய அரசக்கரும்மொழி ஆகும்.

சிகின் ஷிப் என்ற நூலின்படி மா - சா - லிங் - ரிசா குடும்பம் லின்ராவு நகரில் 573இல் குடியேறியது, கிறிஸ்தவ போதகமும் கிழக்கு நோக்கி தீவிரித்தது. 635இல் ஆயர் அலோபென்ராங் சமஸ்தானத்தை அடைந்தார். பீனித நூல்கள், உருவச்சிலைகள் பலவற்றையும் அவர் கொண்டு சென்றார். சக்கரவர்த்தி ஆயரை நன்கு வரவேற்று உபசரித்தான். ஒரு மடாலயமும் அமைக்கப்பட்டது. இவ்விதமே சீனாவிலும் கிறிஸ்துவின் திரும்பை ஊடுருவியது.

மத்திய ஆசியா - இந்தியா, சீனா, சிரியா, பாரசிகம் முதலிய நாடுகளில் இருந்து பரவிய சமயக் கருத்துக்களை வரவேற்றதும் மத்திய ஆசியாவின் பட்டு விதியில் காணப்பட்ட பல யாலைவெளிப் பசுஞ்சோலை நகர்ப்புறங்களின் சமூக, அரசியல், புவியியல் நிலைகளுக்குள் இவை தம்மை நிலைப்படுத்தின அங்கு முன்னிலவிய சுதேச சமயப்போக்குகளுக்குப் பதில் ஓர் சர்வதேசிய மனப் பக்குவமும், தனிமனித ஈடுப்பும் பற்றிய நம்பிக்கையும் மேலோங்கி வளர்ந்தது. பசுஞ்சோலைகளின் நீர் வளமும், புறம்பே இருந்த பாலைவெளியும் ஒன்றுக் கொண்டு முரண்பட்ட புவியியல் நிலைகளை சித்திரித்தன. பாலை நிலத்தில் மரித்தோர் அடக்கம் பண்ணப்பட்டனர். அங்கு நீர் இல்லை.

இங்கு காணப்பட்ட கிறிஸ்தவ ஏடுகளில் தண்ணீருக்கும், வாழ்வுக்கும், இறைவனின் அருளுக்கும் நெருங்கிய உருவக உறவுகள் காணப்படுகின்றன: 'மார்சாக்கு' என்ற ('இறப்பு கி.பி 300') கிறிஸ்தவப் பெரியார் பற்றிய குறிப்பிலே, "ஜீவ சமுத்திரமே நீ வற்றிப் போனாயோ! ஆறுகளின் நீரோட்டம் தடைப் பட்டு விட்டதோ" என்ற வரிகள் நீரின் உருவக முக்கியத்துவத்தை சுட்டிக் காட்டுகின்றன. மேலும் அப் பாலைவனச் சோலைகளில் பெரும் சமயத் தலைவர்கள் - பாலைவன வியாபாரக் குழுக்களின் தலைவர்களாகவே விபரிக்கப் பட்டனர். இயேசுவும் அங்கே அப்படித்தான் அழைக்கப்படுகிறார். பாலை வெளியும் அதன் ஆபத்துக்களும், அங்கு வாழ் மக்களுக்கு - அவர் வாழ்வின் வரையறுக்கப்பட்ட பலவீன நிலையை உணர்த்தின.

இதனால் இறை பராமரிப்பின் உதவியையும் தேவ உதவியாளர்களின் தேவையையும் உணர்ந்தனர். மத்திய ஆசியக் கிறிஸ்தவத்தில், புனித ஜோர்ஜ் ஒரு முக்கிய உதவியாளராகக் கணிக்கப்பட்டார். நாடோடாடிகள் மத்தியில் காணப் பட்ட முதாதையர் வணக்கத்துக்குப் பதில் இவை இடம்பெற்றன. பட்டு விதி நகர்களின் வாழ்க்கையில் மறுவாழ்வுக்கான வழி வகைகளைத் தேட-பாவ

மன்னிப்பிள் அவசியத்தையும், பாவத்தை அறிக்கையிடுவதன் அவசியத்தையும், இந்தபின் இதைச் செய்வது பலன் கொடாது என்பதையும் பல ஏடுகள் கட்டிக் காட்டின.

தம் சொந்த நாடுகளை விட்டு, வியாபாரத்துக்கென இடம்பெயர்ந்து வந்து, பட்டு வீதி நகர்களில் குடியேறியவர்களிடையே தான் கிறிஸ்தவம் பரவி வேர் ஊன்றிற்று. 8ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பிதா முதலாம் திமோத்தி பல துறவிகளை வழிமுறைப்படுத்தி உருவாக்கி, மிசனரி தேவைகளுக்கு ஏற்ற மொழி களைக் கற்பித்து, அனுப்பினார். தமது கடிதங்களில், துருக்கிய அரசெனாருவன் கிறிஸ்தவனான சம்பவத்தையும், சீனர்களுக்குள்ளும், திபதேயர்களுக்குள்ளும் கிறிஸ்தவம் வளர்ந்தது பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார்.

சொகோடியா, ஏழு ஆறுகளின் நாடான செமிரேச முதலியவற்றில் பாரிய கிறிஸ்தவ சேமக்காலைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் பல சிலுவை யுடன் சீரியாக மொழியிலும் சில துருக்கிய மொழியிலும் வரையப்பட்டுள்ளன. 9ஆம் நூற்றாண்டுவரை இல்லாத்தின் பரவலாக்கத்தின் மத்தியில்கூட இக்கிறிஸ்தவ சமூகங்கள் வாழ்ந்து வந்தன. 14ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பகுதியில் ஏற்பட்ட, மத்திய ஆசிய கொள்ளளநோய் இவற்றின் அழிவுக்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

கிழக்குத் துருக்கில்தானில் இருந்த கிறிஸ்தவ கோவில்களின் கவர்களில் காணப்பட்ட குருத்தோலை ஞாயிறு போன்ற துர்பான் ஓவியங்களும் (8ஆம் நூற்றாண்டு) புலாயிக் முதலிய இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட துறவிகளின் நூலகங்களும் அங்கு நிலவிய கிறிஸ்தவத்தின் துடிப்பையும் வலுவையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவை பழைய துருக்கி, சீரியாக, சொகோடியான் மொழிகளில் காணப்பட்ட மொழி பெயர்ப்புக்கள் மாத்திரமல்ல வழிபாட்டு செபங்கள், திருச்சபை வரலாறு, புனிதர்கள் பற்றிய குறிப்புகள், சீரிய கொப்ரிக் இலக்கியங்களின் தொகுப்புக்களும் காணப்பட்டன. துர்பான், அக்ஸ், பாய், கமி முதலிய நகர்களிலும் கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்த அகழ்வாய்வுச் சான்றுகள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. குன்குவாங்கில் சீன கிறிஸ்தவ இலக்கிய நூல்களும் காணப்பட்டன.³⁸

மங்கோலியத் திருச்சபை

உள் மங்கோலியாவின் கராகோட்டேரவின் (Karokhoto) பண்டைய தலைநகர் ரங்குடிலும் 11ஆம் நூற்றாண்டு 13ஆம் நூற்றாண்டுகளிடையே நெஸ்ற்தோரிய கிறிஸ்தவர்கள் காணப்பட்டனர். அங்கு சென்ற இரு துருக்கிய நெஸ்ற்தோரியர்கள் ஜெருசலேமுக்கு யாத்திரை செய்யும் வழியில் இக்கிறிஸ்தவர்கள் பயபக்தி நிறைந்தவர்கள் விபரித்துள்ளனர். இவர்களில் ஒருவர் துறவற சன்னியாசி மார்க், அடுத்தவர் அறிஞர் ரபான்சவுமா.

மங்கோலியாவின் ஒலோங்கமே (Olonsume) என்ற இடத்தில் ஒரு கிறிஸ்தவ ஆலயம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இவை அதிகமாக துருக்கிய ஆசியாகிகள். இரு துருக்கிய கெரமிற், நெய்மான் என்ற குழுக்கள் மொங்கோலியமயமாக்கப்பட்டு பெய்க்கால் என்ற ஏரிக்குத் தெற்கே வாழ்ந்து வந்தனர். கெரமிற் மக்கள் 11ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் கிறிஸ்தவர்களானார்கள். நெய்மான் மக்கள் சற்றுப்பின், மனம்மாறி இவர்கள் மொங்கோலியர் மீது கிறிஸ்தவம் பாதிப்பை ஏற்படுத்த காலாயிருந்தவர்கள் மொங்கல் சாம்பிராசி

யத்தின் வரலாற்றில் கிறிஸ்தவர்கள் பங்கு மத்திய ஆசியாவிலும், பின் சீனாவிலும் கணிசமான அளவு நிலவியிருந்தது என அக்காலகட்ட மேற்கத்தைய பயணிகள் குறிக்கின்றனர் அவர்கள் குருக்களும் துறவிகளுமாக மாத்திரமல்ல, மதிப்புப்பெற்ற வைத்தியர்களாக, அரசு ஊழியராக, கல்விமான்களாக, கலை ஞராக, கட்டிட - சிறப் - ஓயிய - கைத்தொழில் நிபுணர்களாகத் திகழ்ந்தனர். சில பிரசித்திபெற்ற மொங்கோவிய ஆட்சியாளர்களின் துணைவியராகவும் கிறிஸ்தவப் பெண்கள் இருந்தனர்.

சீனாவில் கிறிஸ்தவம்

கிறிஸ்தவர்களின் பிரசன்னம் சீன வரலாற்றில் இரு காலகட்டங்களில் ராங் (Tang), யுஆன் (Yuan) அரசியல்தான் காணப்படுகிறது, 781 ஆம் ஆண்டு சியான்பூ (Sian Fu) சாசன கல்வெட்டின்படி சீன, சீரியாக் இரு மொழிகளிலும் ஆ லோ பென் (Aa - Lo - Pen) எனப்படும் முதல் சீரிய துறவி சீனாவில் 637ஆம் ஆண்டில் வந்து சேர்ந்தார்.

இவ்வரலாறுகளில் சீன மொழியில் எழுதப்பட்ட பகுதி 150 வருட நெல் தோரிய கிறிஸ்தவத்தின் வரலாற்றைக் குறிப்பிடுகிறது. (Tang) ராங் வம்சம் (618 - 907) கிறிஸ்தவம் பரவ உதவிற்று, ஓர் துறவுற தன்மை கொண்ட கிறிஸ்தவமே பரவிக் காணப்பட்டது. மேற்கூறப்பட்ட சாசனம் வரையப்படுமுன் சீன கிறிஸ்தவ இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை கிறிஸ்தவ ஏடுகள் (நற்செய்தி ஏடுதள் உட்பட) இக்கால கட்டத்திலேயே எழுந்தன என்பது உங்குவாங் (Dunhuwang) தொல் பொருளாராய்கினுடாகப் புலனாகின்றது. இக்கிறிஸ்தவ முதல் வரலாற்றுக் கட்டம் 845ஆம் ஆண்டின் அரசு கட்டடஸையுடன் முடிவுறுகிறது. இத் தடைக் கட்டடளை பெளத்த மத்தையே குறிவைத்ததெனினும் ஏனைய வெளிநாட்டு மதங்களும் பாதிப்புற்றன. இதனால் 10ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பகுதியில் சராக்கிய கத்தோலிக்க பிதாப் பிதா அனுப்பிய மிசனரிகள் அங்கு கிறிஸ்தவர்கள் காணப்படவில்லை எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

மொங்கோவியரின் வருகையுடனே தான் கிறிஸ்தவத்தின் ஸதிரமான பரவ லாக்கம், சீனாவில் தோண்றிற்று. மொங்கோவியர் முதலில் ஆட்கொண்ட பல சுதே மக்கள் சாதியினர் கிறிஸ்தவ மக்களே. பிரபலவிய துருக்கி இன மொழிக் கிறிஸ்தவர்கள் பெரும் தலைவர்களாக பல துறைகளில் கடமையாற்றினர். சீனாவின் முதல் மொங்கோவிய சக்கரவர்த்தி, குப்புலேய்கானின் (1260 - 1294) அரண்மனையில் பல செல்வாக்குமிகுந்த கிறிஸ்தவர்கள் கடமையாற்றினர். குப்புலேயின் சகோதரன் மொன்கேயின் தாய் ஒரு கிறிஸ்தவன். அரசு அவையில் பல மத உரையாடல்களும் இடம்பெற்றன. அரசில் பல மதங்களும் பரவ சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டது இவற்றுள் பெளத்த மணிக்கேய இல்லாயிய சமயங்களும் அடங்கும்.

உங்குவாங்கில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சுவடுகளில் இன்று பேசப்படுகின்ற கலாசார மயமாக்கல் போக்கினை அவதானிக்க முடிகிறது. அவற்றில் கிறிஸ்தவ உண்மைகள் பெளத்த, சீன தாவேஸ்த உருவகங்களில் சொற்பதங்களில் சித்திரிக்கப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. நெஸ்றதோரிய, மொங்கோவிய மத, 'சாமனிஸ்த' வழி முறைகளுடன் பின்னிப் பினைவதைக் காண்கின்றோம்.

சீனாவின் மத்திய தெற்குப் பகுதிகளில் காணப்படும் சேமக்காலை புதைகுழி கல்வெட்டுக்களில் கிறிஸ்தவ பெளத்த தவோஸ்த குறியீடுகள்

ஒன்றினைந்து காணப்படுகின்றன. திருச்சிலுவை - தாமரை, முகில்கள், கற் பாறைகள்மேல் வரையப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டுக்களில் துருக்கிய சீன மொழிகள் இரண்டும் காணப்படுகின்றன. வேறு பலவற்றில் துருக்கிய மொழி சிரிய உய்குர் (Uighur) எழுத்து சுவட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கால வரலாற்றின் முக்கிய சம்பவம் கீழைத்தேய நெஸ்றதோரிய திருச் சபைக்குச் சார்ந்த ஓர் இளம் துருக்கிய இனத்துறவி. றபான் சவுமா என்ற பிரபால்லிய் கிறிஸ்தவத் துறவியிடம் பீக்கிங் நகர் கல்விக் கூடத்தில் பாடம் கற்றவர். பல்லதீனத்திற்கு யாத்திரை சென்ற போது திருச்சபையின் முதல்வராக 3ஆம் யபலூல்லா (Yaballah III) என்னும் பெயர் குடி ஓர் கத்தோலிக்குஸ் பேராயராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

1364இல் மொங்கோவிய பேரரசின் வீழ்ச்சியோடு சீனாவில் அன்றைய கிறிஸ்தவ சபைகள் வீழ்ச்சியுற்றன.

மொங்கோவிய கிறிஸ்தவர்கள் ஆதி சாமனிஸ்த நம்பிக்கைகளில் இருந்து கிறிஸ்து பெருமானை ஆண்டவராகவும் இரட்சக்ராகவும் ஏற்றுக்கொண்ட வர்களே. இங்கு துருக்கிய மொங்கோவிய சாமனிச மதம் பற்றிய ஒரு வார்த்தை சொல்வது பொருத்தமாகவாம். “சாமன்ஸ்” மொங்கோவிய பண்ணைய குலக் குருக்கள், மனிதனுக்கும் ஆவி உலகிற்கும் இடையே நிற்கும் உறவுப் பாலங்கள். நன்மைக்கும் திமைக்கும் அவர்களின் பரவச, உரு ஏறிய நிலைகள் வேறுபட்டாலும் அவர்கள் செயலாற்றம் ஒன்றே. காலனிலைகள் வருங்காலம் பற்றிய அறிவு மனித, மிருக வைத்தியர்களாகவும் செயல்பட்டனர். Ongong என்ற இயற்கை, மலை, காடு, அருளி, மரம், பறவை, மிருக உருவங்களை, தம் குலதெய்வ விக்கிரகங்களை முக்கிய வழிபாட்டு மையங்களாகக் கருதினர். ஆவிகள் எங்கும் குடி கொண்டிருந்தன. அவற்றிற்கு மிருக பலிகளையும், சில வேளைகளில் நரபலியும் கொடுத்தனர். வாழ்வின் முக்கிய கட்டங்களில் பிறப்பு, திருமணம், மரணம், போர், வேட்டையாடுதல் முதலியவற்றின் முன்னும் பின்னும் இடம்பெற்றன.

அரச மதம் சாமனிசத்திலிருந்து வேறுபட்டு நின்றது. அது முதாதையர் வழிபாடு. அவர்கள் தோற்றம் பற்றிய புராண இதிகாசக் கதைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டு அதன் அடிப்படையில் நடைபெற்றது. மாத்தோர் இறந்தோர் சிலைகள் (Babas, Balbals) பாபா, பல்பால் என்று அழைக்கப்பட்டன. அரசர்களின் வெற்றியையும், தோற்கடிக்கப்பட்ட எதிரிகளையும் இக் கொண்டாட்டங்கள் நினைவு கூர்ந்தன. மொங்கோவியர்களிடையே நிலவிய சின்கிஸ்கான் வழிபாடு இத்தகையதே. அரச மதம், (Tengri) ரெள்கிறி என்ற வானுறை தெய்வத்தை மையப் படுத்திய ஒரு தெய்வக் கொள்கையாயிருந்தது.

14ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் நெஸ்றதோரிய மிசனரிகள் சீனாவில் புகுந்து 30,000 கிறிஸ்தவர்களைத் தோற்றுவித்தனர் என ஒரு பாரம் பரியம் சொல்கிறது. அதேவேளையில் மொங்கோவிய சக்கரவர்த்திகள் தாராளக் கொள்கையின் பின்னணியில் ரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையை வரவேற்றனர். ரோம் மொன்றே கோர்வினேவின் யோனை சீனாவுக்கு அனுப்பியது. அவர் ஓர் பிரான்சிஸ்கான் மிசனரி. சீனாவுக்குள் 1294ஆம் ஆண்டு வந்தார். கம்புலுக்கு பகுதியில் பணியாற்றினார். அரசரின் ஆசிருடன் 6000 பேரை 1039இல் மனம் திருப்பினார். 1330இல் யோன் மரணித்த பொழுது கணிசமான அளவு கத்தோலிக்கர் சீனா தலைநகரிலும் வேறு இடங்களிலும் இருந்தனர். சின

சாம்ராஜ்சியத்திற்கும் பாப்பரசருக்கும் நல்லுறவு நிலவிற்று. மொங்கோவிய பேரரசு சினாவில் தோற்கடிக்கப்பட்ட பொழுது கிறிஸ்தவத்திற்கு இரண்டாவது முறையாக சாவுமனி அடிக்கப்பட்டது.³⁹

இந்த மத்திய ஆசியத் திருச்சபை வரலாறு, அன்மையில் வெளிவந்த ருசிய ஆய்வாளர்களின் நூல்களிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது. Religions and Religious movement. H.J. Klimkeit, R. Merserve.

வரலாற்றில் மறைந்து கிடந்த தகவல்களை வெளிக்கொண்டந்து, கிறிஸ்து சகாப்பத்தின் முதல் மிலேனியத்தின் கிழைத்தேய மிசனரிகளாக சீரிய நெஸ்தோரிய திருச்சபைகள் திகழ்ந்தது. மேற்கில் அயர்லாந்து, பின் ஆசிர் வாதப்பர் சபைகள் தோற்றுவித்த மிசனரி அலைகள் போன்று, புவியியல் ரதியில் இன்னும் பாரிய பரந்த நிலப் பரப்பில் சீரிய நெஸ்தோரிய துறவிகள் (சீரிய, பாரசீக் எடெஸ்ஸா, பபலோனியா) இயேசுவின் நற்செய்தியைக் கொண்டு சென்று முழுங்கினர். ஐரோப்பாவிலும் பார்க்க ஆசிய கண்டம் பரந்த பல்லின மக்களையும், பல அரசியல் குழப்பங்களையும், படையெடுப்புக்களையும் எதிர்ப்பவைகளையும் தோற்றுவித்தது, இன்றும் தோற்றுவிக்கிறது.

ஆயிரம் ஆண்டுத் திருச்சபை வரலாறு முற்றுப்பெற்றது. ஆசியாவில் கிறிஸ் தவம் ஒரே ஒரு நாட்டில் தான் வெளிப்படையாகத் தழைத்து வளர்ந்தது (சேர நாட்டின் கேரள மலையாளப் பகுதிகளில்). எனவே அதன் வரலாற்றை 1500 ஆம் ஆண்டு வரை மீளாய்வு செய்வது, போர்த்துக்கேய வருடைக்கு முன் இரண்டாம் மிலேனியத்தின் முதல் 500 வருடப் பகுதி வரை கிறிஸ்தவத்தின் நிலையை ஆசியாவில் தெளிவுபடுத்தும்.

ஆசியத் திருச்சபையின் நிலை நலிவடைந்து இருக்க ஐரோப்பிய திருச்சபை செழித்து வளர்ந்ததற்கான காரணிகள் யானவ? 6 ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய மிலேச்சர் படையெடுப்புக்கள் தொடக்கத்தில் பேரழிவையும் அவர்கள் நிரந்தரக் குடியேற்றத்தின் பின் கிறிஸ்தவ வளர்ச்சிக்கு சாதகமாக ஒன்றுபட்ட பரிசுத்த உரோமன் சாம்பிராய்ச்சியமாகி லத்தின் மொழி வழி பாடு, இறையியல் கல்வி கலாசாரம், துறவற இயக்கங்கள் முதலியவற்றால் 16 ஆம் நூற்றாண்டின் சீர்திருத்தவாதிகள் வருடை மட்டும் நிலைத்து நின்றது. மாறாக ஆசியக் கிறிஸ்தவத்தின் பிரசவ வேதனை இன்றுமே தொடர்க்கையாக உள்ளது.

ஸ்ரோப்பியர்கால சீன, இந்திய திருச்சபைகள்.

இரண்டாம் மிலேனியத்தின் முதல் அரைப் பகுதி, ஆசியக் கண்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தென் இந்தியாவில் மாத்திரமே கிறிஸ்தவம் தழைத்து வளர்ந்தது. சீனாவில் 14ஆம் நூற்றாண்டில் துளிர்விட்டு மடிந்த கிறிஸ்தவத்தின் வரலாறு முதலில் சொல்லப்பட வேண்டும்.

சீனப் பெருந்லைப்பற்பிள் முதல் கத்தோலிக்க மிசனார்

இத்தாலியின் சேவர்னோவுக்கு அருகாமையில் பிறந்து 1247இல் பிரான் தீஸ்கன் துறவியானார் யோன். முதலில் பேர்சியாவிலும் பின் சீனாவிலும் நற் செய்தி அறிவிப்புப் பணி செய்தார். இவருக்கு 42 வயதாகும்பொழுது பாப்பிறை 4ஆம் நீக்கிலாஸ் சீனச்சக்கரவத்தி குப்பிளாய்கானின் மங்கோவிய அரசு அரண் மனைக்குச் சென்ற மிசனாரிக் குழுவின் தலைவராக நியமித்தார்.

இன்றைய பீங்கிங் அன்று கம்பலுக் என அழைக்கப்பட்டது. அதன் பேராக யோன் நியமிக்கப்பட்டார். 1308இல் 6000 மங்கோவியர் கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் கொண்டனர். இவருடன் டொமினிக்கன் சபைத் துறவி பிஸ்ரோய் யாவின் நீக்கிலாஸ் சென்றார். அவர்களின் முதல் தரிப்பிடம் பேர்சியா. கப்பிரினில் லுக்கான்கோவின் பீற்றர் என்ற வர்த்தகரும் சேர்ந்து சீனா வரை சென்றார்.

பேர்சியாவிலிருந்து இந்தியாவுக்கு கடல் மார்க்கமாகப் பயணம் செய்து ஒரு வருடம் அங்கு தரித்து தம் சீன யாத்திரையின் இறுதிக் கட்டத்தை கடல் மார்க்கமாக ஆரம்பிக்குமுன் நீக்கிலாஸ் இறைவனாடி சேர்ந்தார். யோன் ரோமா புரியில் இருந்து புறப்பட்டு (1294) ஜந்து வருடங்களின் பின் சீனா வந்தடைந்தார்.

அவர் சீனாவுக்கு வந்த போது குப்பிளாய்கான் இறந்துவிட்டார். ரிம்ஹூர் பதில் ரசனானான். அவன் கிறிஸ்தவனாகாவிடினும் யோணுக்கு உதவ முன்வந்தான். தலைநகரில் இரு கோவில்கள் கட்ட அனுமதி தரப்பட்டது. 1299இல் அரண் மனைக்கு அருகே ஒரு கோவிலும் 1305இல் நகரின் முக்கிய தலைத்தில் மற்றொன்றும் கட்டப்பட்டன.

யோன் கம்பலுக் மொழியைப் பயின்று புதிய ஏற்பாட்டையும் (நற்செய்தி) திருப் பாடல்களையும் அம் மொழியில் பெயர்த்தார். 40 குழந்தைகளை ஒன்று சேர்ந்து சிறு பராயம் முதல் நற்செய்தி, திருப்பாடல்களிலும் வழிபாட்டு முறைகள் தீதங்களிலும் சிறந்த பயிற்சி கொடுத்து கல்வியிலும் தராதரமளித்து தமக்கு உதவிதர முயற்சி செய்தார். யோனின் விடாமுயற்சியால் அன்றுதொட்டு சீனாவில் திருவழிபாட்டுன் ஒரு பகுதியாக சங்கீதங்களை ஓதித் தியாளிக்கும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது.

யோனின் நற்செய்திப்பணியின் மகத்தான வெற்றி பற்றிய செய்தி ரோமைக்கு கிடைத்தும் பாப்பினை கூழம் கிளமேந்து, ஏழு பிரான்சிஸ்கன் சபைத் துறவிகளை, ஆயர்களாகத் திருநிலைப்படுத்தி அங்கு அனுப்பினார். இவர்களில் மூவர்தான் கிளாவை வந்தடைந்தனர். ஏனையோர் பயணத் துன்பங்களால் வழியிலே மரணமெய்தினர். 1308இல் யோன் பேராயராகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார்.

1362இல் மங்கோலிய அரசு தோற்கடிக்கப்பட செய்துள்ள (ZAYTUN) கொலை செய்யப்பட்டார். 1369இல் அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களையும் நகருக்கு வெளியே துரத்திவிட்டனர்.⁴⁰

நீந்தியக் திருச்சபை

தென்னிந்திய கேரளப் பகுதிகளில் அதன் 1000 - 1500 வருட வரலாற்றை ஆராய்வது நல்லது. அதற்கு கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டுக்கே பின் நடந்து, பாரசீகத் திருச்சபை வரலாற்றை மீளாய்வு செய்தல் நலம்.

325ஆம் வருட நிச்சேயன் சங்கத்துக்கு பாரசீகத் திருச்சபை யோன் என்ற ஒரு வரர் பிரதிநிதியாக அனுப்பியது. ரோமைச் சக்கரவர்த்தி கொள்ள்ரன்றை இச் சங்கத்தைக் கூட்ட உதவி செய்தார். எனினும் பாரசீகம் ரோமைய ஆட்சியின் ஒரு பகுதியாக இருக்கவில்லை.

410ஆம் ஆண்டில் பாரசீகத் திருச்சபை செலுசியாவில் சங்கம் ஒன்றைக் கட்டியது. உரோமைத் திருச்சபையின் மருத்தா ஆயரின் உதவியுடன் கெபுசாட் (410 - 420) கத்தோலிக்குஸ் இதற்குத் தலைமை வகித்தார். இதற்கான முன் ஆயத்தங்கள் உரோமைய சக்கரவர்த்தி அவரேவியஸ், பாரசீக சக்கரவர்த்தி யஸ்டேகாட்டின் (YAZDEGARD) முடிகுட்டு விழாவில் பங்கு கொள்ள மெசப்பத் தேவியாவின் ஆயர் மருத்தாவை, தமது பிரதிநிதியாக அனுப்பிய போது தொடங்கினார். இவரது முக்கிய நோக்கம் மேற்கத்திய, கிஷூத்தேச சபைகளின் ஓப்புரவே. 410ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 6ஆம் நாளில் தொடங்கிய இச்சங்கம் நிச்சேயாவின் விசுவாசப் பிரமாணத்தை அங்கிரித்தது.

421ஆம் ஆண்டில் மார்டாடில்ஸ், தமது எதிரிகளான சில ஆயர்களின் குற்றச் சாட்டுதல்களால் சிறைப்படுத்தப்பட்டார். பின் ரோமை பைசாந்திய பேரரசர் 2ஆம் தியடோசியாசின் தூதுவர்களின் பரிந்துரைகளால் விடுவிக்கப்பட்டார். 424ஆம் ஆண்டில் மார்க்குபாட் (Markubate) சங்கத்தில் ஆயர் 36 பேர் முனினி வையில் உறுதி செய்யப்பட்டார். இப்பாரசீகத் திருச்சபையுடன் தான் இந்தியாவின் தோமையாரின் திருச்சபை, தொன்றுதொட்டே நல்லெண்ண உறவுகளை வளர்த்து வந்தது.

3ஆம், 4ஆம், 5ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பாரசீகத் திருச்சபைக்கு நன்மையும், தீமையும் கலந்து தோற்றினார். உரோமை ராச்சிய வேதகலாபனைக்குப் பின் வந்த அகதிகளும் நெஸ்ற்தோரிய கிறிஸ்தவர்களும் சபையை வளர்த்தனர். ஆயின் 339 - 438 வரை நடந்த வேதகலாபனையும், 5ஆம் நூற்றாண்டின் சபை உட்பிளவும், சபை வாழ்வை குன்றச் செய்தன.

பாரசீகத்தின் சாசனிட் அரசர்கள் தம்கீழ் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்களை இருகோணங்களில் இருந்து கணித்தனர். ஒன்று தம் அரசு மதமாகிய சொராஸ்ரரின் கொள்கைகளுக்குப் புறம்பான வேறு மதப் படிப்பினைகளைக் கடைப் பிடித்தவர்கள். இரண்டு கிறிஸ்தவம் ரோம சாம்ராச்சியத்தின் மதமாகையால்,

தம் எதிரி அரசர்களுக்கு சார்பாகவும், படையெடுப்பு காலங்களில் அவர்களுக்கு உதவக்கூடிய உள்வாளிகளும் எதிரிகளாகவும் மாறலாம். இதுவே கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரான வேத கலாபணை ஆரம்பிக்கக் காலாயிருந்தது. 16,000 கிறிஸ்தவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். ரோமை வேதகலாபணையையும் விடபன்மடங்கு குருரமானதாக இது அமைந்தது.

நெஸ்ற்தோரிய கிறிஸ்தவத்தின் வருகையுடன், நிலைமை மாறத் தொடங்கிறது. எபசஸ் திருச்சங்கத்தின் பின் நெஸ்ற்தோரியர்கள் ரோமை சாம்ராசியத்திலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டமையால், அவர்கள் பாரசீகத்தினுள் வந்து தஞ்சமடைந்தனர். பிரோஸ் மன்னன் 457 - 487 புதுக்க ஓடி வந்தவர்கள் ரோம சக்கரவர்த்தியின் எதிரிகள் என கேள்வியற்று, அவர்களை வரவேற்று புகலிடம் கொடுத்தான். நெஸ்ற்தோரியர் அல்லாத கிறிஸ்தவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டனர்.

வைதீக கிறிஸ்தவ ஆயர் பபோய் கத்தோலிக்கோஸ் கொல்லப்பட்டதும், நெஸ்ற்தோரிய ஆயர் பார் சவுமோ 484 ஆம் ஆண்டு பேத் லப்பார் சங்கத்தை ஒன்று கூட்டி முழு பாரசீகத் திருச்சபையும் நெஸ்ற்தோரிய விசவாசத்தையே கைக்கொள்ளுகிறது என பிரகடனம் செய்தார். 486 ஆம் ஆண்டில் அக்காசியுள் 485-498 பேத் அட்ரேயில் கூடிய சங்கம் நெஸ்ற்தோரியசை ஒரு திருச்சபை பிதாவாகவும் நெஸ்ற்தோரிய விசவாச கொள்கையை பிரகடனம் செய்து, மேற்கத்தைய திருச்சபையுடன் இருந்த எல்லா உறவுகளையும் முறிக்கக் காரணமாயிற்று.

முதலாம் மிலேனியத்தில் ஆசியா பரந்த நற்செய்தி அறிவிப்பை சீரிய நெஸ்ற்தோரிய மிசனரிகளின் மூலம் பெறவாயிற்று. 6 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த இல்லாத்தின் பரவலாகக்கம் சீரிய கிறிஸ்தவத்தை வலு இழக்கச் செய்தது. அது ஏற்படுத்திய கிறிஸ்தவ சபைகளை அழித்தது. இருந்தும் அதன் வேர்கள் அங்கும் இங்கும் தளைத்து நின்றன. குறிப்பாக இந்தியாவில் அதன் ஆதிக்கம் போர்த் துக்கேயர் வருகை மட்டும் அங்கு தளைத்து கிளை பரப்பிய ஓர் சுதேச மன்மயமாக்கப்பட்ட சீரிய - பாரசீக திருச்சபையைத் தோற்றுவித்தது. அதன் கணத்தையே நாம் பார்த்தோம்.

ஏழ் ஆண்டுகள் ஞானதீட்சை பெறாத சுமார் 10,000 குழந்தைகளுக்கும், இன்னும் சில பெரியோருக்கும் ஞானதீட்சை வழங்கினார். ஊர்கள் தோறும் “ஓலையால் வேய்ந்த ஆலயங்களை எழுப்பினார். சிறுவர்களுக்கு பள்ளிக் கூடங்களை ஏற்படுத்தினார்” ஆலயங்களில் செப வழிபாடு நடத்தவும் மறைக்கல்வி போதிக்கவும் (வேதியர்களை) கணக்குப்பிள்ளை நியமித்தார்.

இக்காலம் தொட்டு பாரசீக திருச்சபை இரண்டாகப் பிளவுபட்டே நின்றது. சுதேச திருச்சபையும் பாரசீகத்திற்கு வெரியே இருந்த சீரியத் திருச்சபையுடன் உறவுகளைக் கொண்ட மாபிரனேற் பிரிவும் 559இல் யாக்கோப் பூர்டானாவடன் தொடங்கிய பின்னைய பிரிவு சீரியத் திருச்சபையை இரு பகுதிகளாக்கிற்று. அந்தியோக்கியாவின் பிதாப்பிதா, தைகிரிஸ்சில் மாபிரனேற் கத்தோலிக்கோஸ்.

869 ஆம் ஆண்டில் (Kaphthurtha) காப்புத்துர்த்தாவில் இவ்விரு பகுதிகளுக்குள்ளும் ஒப்புரவு ஏற்பட்டு ஒப்பந்தம் எழுதப்பட்டது.⁴¹

ஓல்லாத்தின் வருகை

632இல் அராபியாவில் இருந்தெழுந்த இல்லாம் 633இல் பாரசீக ராச்சியத்தை ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கிற்று. 20 ஆண்டுகள் நீடித்த போரில்

638இல் செலுச்சியா அவர்கள் வசம் ஆயிற்று. 652இல் 3ஆம் யசடோகார்ட் கொல்லப்பட்டதும் மூஸ்லிம் கவிபாக்களின் ஆட்சி ஆரம்பமாயிற்று. பல அடக்கு முறைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. சிலுவைகள் வெளியே தெரியக் கூடாது, கேளிக்கைக் கொண்டாட்டங்கள், புதிய கோவில்கள் கட்டப்படக் கூடாது, மணிகள், ஒலிபெருக்கிகள் போன்றவை பாவிக்கப்படக்கூடாது போன்ற சட்டங்கள் படிப்படியாக அழுல்ப்படுத்தப்பட்டன. இருந்தும் திருச்சபை வாழ்ந்து வளர்ந்தது.

1258 பக்தாத் குலகுக்கானின் படைகளிடம் வீழ்ந்ததும் பாரசீகத் திருச்சபையின் முடிவு நெருங்கிற்று. மொங்கோலிய தலைவன் கசால்கான் இஸ்லாத் துக்கு மாறியதும் முழு ராணுவமும் மக்களும் இஸ்லாத்தை ஏற்கும்படி நிர்ப் பந்திக்கப்பட்டனர். 1400 ரிமூர் பாரசீகத்திற்குள் நுழைந்தபொழுது கிறிஸ்தவர்கள் ஆயிரக் கணக்கில் கொண்று குவிக்கப்பட்டனர். இஸ்லாத்துக்கு மாற கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர்.

இந்தியாவும் பாரசீகமும்

தென் இந்திய திருச்சபையை பாரசீக கிறிஸ்தவர்களின் தலைவர்கள் பல தடவைகள் சந்தித்து உறவு கொண்டாடியுள்ளனர். இவர்களில் முதல்வர் மார் டேவிட் 295 - 300, அதன்பின் 345 எடொசாவில் இருந்து வந்து குடியேறிய கானா தொமாஸா மார் யேசுப்; பின் 390இல் பக்தாத்தில் இருந்து வந்த மார் யோனன், 600இல் வந்த மார் மருத்தா முதலியோர் இவ்வறவுகள். 7ஆம் 8ஆம் நூற்றாண்டில் மலங்காரவில் காணப்பட்ட நான்கு திருச்சிலுவை கல் சிற்பங்களும் பகலாவி மொழி வரையப்பட்ட எழுத்துக்களும், இவை போன்ற சிலுவைகள் 7ஆம் நூற்றாண்டு பாரசீகத்திலும், சென்னை மைலாப்பூரிலும், அனுராதபுரத்திலும் காணப்படுகின்றன.

1498 மே 20இல் இந்தியாவுக்கான கடற்பாதையை வஸ்கொடகாமா கண்டு பிடித்தான். 1510இல் அல்பார் கேக் கோவாவைக் கைப்பற்ற போர்த்துக்கான் காலனித்துவ சாம்ராச்சியத்தின் தலைநகராக்கினான். பழ செங்கடலிலும் பாரசீககுடா பாதையையும் சொக்கோத்தரா ஓர் மூஸ்முதலாய கோட்டை களைக் கொண்டு முடக்கினான். 1511இல் மலாக்கா அவர்கள் வசமாயிற்று. 1517இல் தொமஸ் பிராஸ் யப்பான் நாட்டை வந்தடைந்தான். விஸ்பன் தொட்டு நாகசாக்கி வரை தொடர்பு சங்கிலி இடையிடையே பல கோட்டைகள் இருந்தன. இனி விஸ்பன் துறை முகத்தினுடாக முழு ஜரோப்பாவுக்கும் கீழ் நாடுகளுக்கும் பாதை திறக்கும்.

தமிழ் நாட்டில் நற்செய்திப் பணி

1542இல் பிரான்சிஸ் சவேரியார் மனப்பாட்டில் கால் பதித்ததும் தூத்துக் குடிக்கு நடந்து செல்லத் தீர்மானித்தார். 1544ஆம் ஆண்டு வரை இக்கரை ஒரங்களில் பணி செய்தார். இக் கிராமங்களை அவர் தரிசித்த பொழுது அங்கு இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் 6, 7 வருடங்களுக்கு முன் ஞானத்தையின் பொழுது ஒரு கிறிஸ்தவப் பெயரும் ஒரு போர்த்துக்கேயப் பெயரும் குட்டப்பட்டனர். இதைத் தவிர கைவி டப்பட்ட ஒரு கூட்டமாகவே அவர்கள் காணப்பட்டனர். “அவர்களுக்கு கோவில்கள் இல்லை, திருப்பலி ஒப்புக்கொடுக்க விசுவாச மந்திரம், அருள் நிறை மரியே, பரலோக மந்திரம், 10 கற்பனைகளைச் சொல்லிக் கொடுக்க

ஒருவரும் இல்லை, அவர்களுக்கும் வேறு மதத்தவர்களுக்கும் வித்தியாசம் கிடையாது” என்று புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் தன் மடலில் ரோஸைக்கு எழுதினார். 1536க்கும் 1537க்கும் இடையில் பிறந்த எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் ஞானதீட்சை கொடுத்தார். சிறுவர் வளர்ந்து அவரிடம் செபம் சொல்லித்தரக் கேட்டனர். அடுத்து வந்த 4 மாதங்கள் தூத்துக்குடியில் செலவிட்டார். முதல் 3 மாதங்களும் சின்னக்குறிப்பிடத்தின் முக்கிய பகுதிகளை தமிழில் மொழி பெயர்க்க கோவாவில் இருந்து தன்னுடன் வந்த மூன்று குரு மாணவர்கள் உதவியுடன் செய்து முடித்தார்.⁴²

தமிழ் நாட்டில் கிறிஸ்தவ விதைப்பு

ஞாயிறு வாரங்களில் அவர் (பிரான்சிஸ் சவேரியார் அடிகள்) கிறிஸ்தவர்களை ஓன்றுகூட்டி, செபங்களை மனங்ம செய்யிப்பார். முதலில் சிலுவை அடையாளம் வரையச் செய்து மூவொரு கடவுளின் கருத்தைப் பிரதிபலிக்கும் அச்செபத்தின் மூலம் அவர்களது ஆரம்ப விசுவாசத்தை ஆய்ந்து உணரச் செய்வார். பின் விசுவாச மந்திரத்தை ஒவ்வொரு வசனமாக அவர் சொல்லிக் கொடுக்க அவர்களும் சொல்வார். இதன் பின் ஒவ்வொரு வசனத்தையும் விளக்கி கிறிஸ்தவர்கள் அவற்றை எந்தவித ஜயப்பாடுமின்றி ஆழ்ந்து விசுவசிக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவார். இவையனைத்தும் மொழி பெயர்ப்பாளரினுதவியுடன் நடைபெறும். பின்னர் சவேரியார் அடிகள், இப்பண்ணிரு சத்தியங்களை யும் உண்மையாகவே விசுவசிக்கிறீர்களா? என்று வினாவு, அக்கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் கைகளை நெஞ்சில் குவித்த வண்ணம் தாங்கள் முழுமனத்துடன் விசுவசிப்பதாகக் கூறினார். இதைத் தொடர்ந்து பரலோக மந்திரத்தைச் செபிக்கப் பண்ணி, அவர்களது விசுவாசத்துக்கு இரட்சகர் இயேசுவின் அருளையும் ஆசியையும் வேண்டுவார். இதன் பின் அருள்நிறை மரியே மந்திரத்தை ஒத்தச் செய்து கிறிஸ்தவர்களின் பாதுகாவலி மரியாளின் அடைக்கலத்தையும் பெறச் செய்வார்.

தொடர்ந்து ‘பத்துக்கட்டளைகள்’ செபத்தைக் கற்பித்து நல்ல கிறிஸ்தவாக வாழி, இக்கட்டளைகளின் வழி நடத்தல் அவசியம் என்பதை வற்புறுத்துவார். ஒவ்வொரு கட்டளைகளையும் விபரமாக எடுத்துக் கூறியபின் அவை அப்புதிய கிறிஸ்தவர்களின் நெஞ்சில் ஆழமாகப் பதியவைக்க ஒரு பரலோக மந்திரமும், ஒரு அருள்நிறை மந்திரமும் சொல்லப்படும். விசுவாச மந்திரமும் பத்துக்கட்டளைகளும் இறைவன் மேல் அவர்களது விசுவாசத்தை ஆழமாகப் பதித்து, அவர்கள் நல்ல கிறிஸ்தவர்களாக வாழி அவை நன்கு துணை செய்யும் என்பதை வற்புறுத்துவார்.

அவர்கள் தங்களது குற்றங்களை உணரவும் அவற்றுக்காக மனம் வருந்தவும் அடிக்கடி பாவசங்கிரத்தன மந்திரத்தைச் செபிக்கச் செய்வார். இச்செப வேண்டுதல்கள் ‘கிருபைதயாபரர்’ செபத்துடன் முடிவடையும்.

புனித சவேரியாரின் மறைபரப்பு நடவடிக்கைகளில் சிறுவர்களுக்கு முக்கிய இடமளிப்பார். சிறுவர்கள் மந்திரங்களை இலகுவில் பாடமாக்குவதி யும் அவற்றைப் பெரியோர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதிலும் ஆர்வம் காட்டினார். வீடுகளில் கிறிஸ்தவ வழிபாட்டுக்கும் வாழ்வுக்கும் எதிரான நடவடிக்கைகளை அகற்றவும், குருட்டுப் பக்திகளை களையவும், சகுனம் சாஸ்திரம் முதலிய பொய்த் தேவ நிகழ்வுகளை அறவே ஒழிக்கவும் சிறுவரும் இளைஞரும்

புனிதருக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கினார்.

1543, மார்ச், ஏப்பிரல் மாதங்களில் முத்துக்குளிப்பு இடம்பெற்றது. தொடர்ந்து செப்ரெம்பர் வரை தூத்துக்குடியில் தாம் செய்தது போல தந்தை சவேரியார், கிராமம் கிராமமாகச் சென்று சில நாட்கள் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் மக்களோடு தங்கி உறவாடி உரையாடி கிறிஸ்தவத்தின் ஆழ்ந்த கருத்துக்களை அவர்களது உள்ளங்களில் பதிப்பார். காலையிலும் மாலையிலும் சிறுவர்களை யும் வேலைக்குச் செல்லாத இளைஞர் பெரியோரையும் மறைக்கல்வி வகுப்பு களுக்கு அழைப்பார். பொழுது சாய்ந்த பின் கிராமத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒரு வீட்டைத் தெரிந்து முற்றத் திலோ அல்லது விராந்தையிலோ ஞான உபதேச வகுப்புகளுக்காக மக்களை ஒன்று கூட்டுவார். சனிக் கிழமைகளில் பெண்களையும் ஞாயிறுகளில் ஆண்களையும் வளர்ந்தோர், முதியோரையும் திருக்கடங்குகளுக்கும் வழிபாடுகளுக்கும் அழைப்பார்.

தொடர்ந்து விவிலிய வகுப்புக்கள் மூலம் கிறிஸ்தவத்தை அவர்களிடம் நன்கு உறுதிப்படுத்துவார். மதுபோதை, ஒழுக்கவீணம், கூடாநட்பு, விதண்டா வாதம் என்ற பிரச்சனைகளால் அல்லவுறுவோரை அல்லது இத் துர்ப்பழக்கங்களில் ஊரியவர்கள், விடுபட முடியாமல் தவிப்போரை அன்போடு அணுகி, நாளும் பொழுதும் ஆதரவு டன் அப்பழக்கங்களால் ஏற்படக்கூடிய பேராபத்துக்களை உணர்த்தி சிறுகச் சிறுக இத்திய நடவடிக்கைகளிலிருந்து விடுபடச் செய்வார். வரி வசூலிப்போர், மணியகாரர்கள் செய்யும் அடாவடித்தனங்களை யும் அட்டீஸியங்களையும் வன்மையாகக் கண்டித்து இப்பாதகங்களுக்காக நரக நெருப்பில் அவர்கள் அனுபவிக்கப்போகும் கொடுந்தண்டனையை எடுத்துக் காட்டுவார்.

ஒரு கிராமத்தில் தனது மறைக்கல்வி திட்டம் நிறைவேறியதும் அடுத்த கிராமம் செல்வதற்கு முன் நன்கு எழுதத் தெரிந்தவர்களைக் கொண்டு செபங்கள் அனைத்தையும் பிரதி பண்ணச் செய்து எல்லா மக்களுக்கும் விநியோகித்து தினசரி அவற்றைச் செபிக்கச் செய்வார். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மக்களை ஒன்று கூட்டி மறைக்கல்வி வகுப்புக்கள் நடத்தவும் சனி, ஞாயிறு சிறு வழி பாடுகளை ஒழுங்கு செய்யவும் தக்க குழுமங்களையும் தலைவர்களையும் நியமிப்பார். குழந்தைகளினதும், சிறுவர்களினதும் ஆண்ம நலம் பாதுகாக்கும் தலைவர்களும் நியமிக்கப்படுவார்.

பாரத குலத்தவர்கள், ஞான முழுக்குப் பெறுவதற்கு முன்பு பல்வேறு அநாகரிக சமயச் சடங்குகளில் ஊறிப் போயிருந்தனர். திருமுழுக்குப் பெற்ற பின்னரும் இத் துர்ப்பழக்க வழக்கங்களை விட்டொழிக்க அவர்கள் விரும்ப வில்லை. புனித சவேரியார் வெகு கண்டிப்பாகக் கிறிஸ்தவ அறநெறிக்கு

புனித சவேரியார்

விரோதமான அனைத்துக் கேளிக்கைகள், குருட்டாட்டங்கள், அநாகரிக ஆடம் பறங்களை கைவிடச் செய்தார். இக் குற்றங்களுக்கு கடுந்தண்டனை வழங்கு மாறு கிராமத் தலைவர்களையும் மனியகாரரையும் வற்புறுத்தினார்.

ஒரு முறை ஒரு கிறிஸ்தவ இல்லத்தில் இவ்வித பொய்த்தேவர் வழிபாடு நடத்தப்பட்டதாகக் கேள்வியற்ற புனித சவேரியார் அவ்விட்டைக் கொழுத்தி எரிக்குமாறு கட்டளையிட்டார். குற்றங்களுக்கு கடுந்தண்டனை வழங்கினா வும் குற்றவாளிகளை மனிக்கவும், மனிதாரிமான நீதியில் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவும் அவர் பின் நிற்கவில்லை. குடிபோதையில் குற்றமிழைப்போரும் அவரது கடுந்தண்டனைகளுக்குத் தப்பவில்லை.

பாரத குலத்தவர் மத்தியில் புனித சவேரியார் மறைபரப்புப் பணியை ஆரம்பித்த போது தூத்துக்குடியில் மட்டும் ஒரு சிறு கோவில் இருந்தது. இங்கு போர்த்துக்கேய தளபதியும் படையினரும் தங்கள் ஆன்மீகக் குருவால் அருட்சாதனங்களும் வழிபாடுகளும் வழங்கப்பட்டன. ஆயினும் சவேரியாரின் ஆலோ சளையில் கிராமந்தோறும் சிற்றாலயங்கள் ஓலைக்கொட்டில்களாகத் தொடங்கப்பட்டன. பாரத கிறிஸ்தவர்களின் விசுவாசவேட்கை இச்சிற்றாலயங்களை வெகு விரைவில் அழகான சிறந்த சிற்றாலயங்களாகக் கட்டுவித்தன. இக் காலத்தில் வேறு பல கிராமங்களுக்கும் சவேரியாரின் உழைப்பினால் கிறிஸ்தவம் பரவிப்பலுகியது.

புனித சவேரியாரின் முத்துக்குளிப்புத்துறையின் மேய்ப்புப் பணி பற்றித் தெரிந்து கொள்ள அக்கால கட்டத்தில் தமிழ் நாட்டின் இறுதித் தெற்குப் பகுதியின் அரசியல் இராணுவ வரலாற்றுச் சுருக்கத்தையாவது அறிந்திருக்க வேண்டும். 1541 ஜனவரி தொடக்கம் உன்னிக்கேரளா திருவேதி என்றழைக்கப் படும் ராமவர்மா, திரு வாங்கூரின் வடபகுதி (குயிலோன்வரை) யையும் நாஞ்சி நாடு, தெற்குத் திருநெல் வேலியையும் ஆட்சி செய்தான். அவனது சகோதரன் மார்த்தாணன் 1544 ஜனவரி முதல் திருவாங்கூரின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றான். ஒரு பாண்டிய இளவரசனான வெட்டும்பெருமாள், கயத்தாறு (தென்காசி) பகுதியையும் 1543இல் இருந்து குன்சேகர பராக்கிரமன் பாண்டிய இராச்சியத்தையும் அரசாண்டனார். தூத்துக்குடியும் சுற்றியள்ள கிராமங்களும் வெட்டும்பெருமாளின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தன. இவ்வாட்சியாளர்களுக்கிடையே பிரச்சினைகளிருக்கவில்லை எனினும் தங்களுக்கிடையே போர் மூண்டால் போர்த்துக் கேயரின் இராணுவ உதவியைப் புனித சவேரியார் மூலம் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கை இவர்களிடையே நிலவியது.

வண.ஸ்வருகமர் கூற்றுப்படி, வெட்டும் பெருமாள், உன்னிக்கேரளா திருவேதியின் நாடுகள் மீது படையெடுத்தான். உன்னிக்கேரளா திருவேதி விஜய நகர் அரசன் ராமராவின் உதவியை நாடினான். வித்தாகலா, அவனது சகோதரர் சின்னதிம்மன் ஆகியோரின் தலைமையில் ஒரு படை அனுப்பப்பட்டது. இப் படையின் அதிரடிப்படையணியான படக்கள் கொமோரின்குடாவரை படையெடுத்து கிறிஸ்தவ கிராமவாசிகளைப் பலவேறு வழிகளில் துன்புறுத்தினர். ஏனெனில் இக்கிராமத்தினர் போர்த்துக்கேயரால் திருமுழுக்குக் காட்டப்பட்டு கிறிஸ்தவத்தை அனுசரிக்கத் தொடங்கியிருந்தனர். கலாந்தி ஏ.கிருஷ்ணசுவாமி அவர்களது ஆய்வுகள் “விஜய நகரிலிருந்த படையணி தெற்கே தென்காசியின் பாண்டிய அரசனுக்கு உதவுமுகமாகவும், வெட்டும் பெருமாள், திருவேதி ஆகியோருக்கு எதிராகவும் அனுப்பப் பட்டன” எனத் தெரிவிக்கின்றன. படகர்

படையணி கிறிஸ்தவ பரத குலத்தவர்களை கொமோரின் குடாவுக்கண்மையில் தாக்கி ஏராளமானோரை சிறை பிடித்துச் சென்றமைக்கு பல ஆதாரங்கள் உண்டு. தப்பிய கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் கட்டு மரங்களில் குன்றுகளன்ற குட்டித்திவ களுக்கு ஒடினர். எனினும் பசியாலும் தாகத்தாலும் வருந்தி ஒருவர் பின் ஒருவராக பரனுவகெய்தினர். (1544 ழன் முற்பகுதி)

இது பற்றி புனித சவேரியார் அறிந்ததும் உடனடியாக மனப்பாடு சென்று அகதிகளுக்குத் தேவையான உணவு, குடி நீர் முதலியவற்றை சில படகுகளில் அனுப்பி வைத்தார். எனினும் இத் தீவிர நடவடிக்கையை வடமேற்கு பருவக் காற்று பலமாக வீச்த தொடங்கியதால் ஒரு வாரத்தின் பின் கைவிட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. எனவே வேறு வழியின்றி உணவுப் பொருட்களைத் தம் தோளில் சமந்த வண்ணம் சவேரியார் கால்கடுக்க நடந்தே சென்று அகதி களைப் பராமரித்தார். ஒரு மாத காலமாக அகதிகளுடன் தங்கியிருந்து அவர்களனு தேவைகளுக்காக நாள்தோறும் செல்வந்தர்களிடம் சென்று யாசித்து வருவார். மனிதாபிமானிக்க இப் பணியில் அவர் சில இடையூருகளையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஒரு முறை படகர்கள் கொமோரின் முனைக்கு எதிர்ப்புற மாக ஆயுதபாணிகளாகச் சென்று கிறிஸ்தவர்களைத் தாக்குவதாகச் செய்தி கிடைத்து, உடனடியாக சவேரியார் அவ்விடத்துக்கு விரைந்து சென்றார். அஞ்சா நெஞ்சுடன் அக் கொடியவர்கள் முன் சென்று அவர்தம் பயங்கரவாதத்தைப் பலமாகக் கண்டித்தார். அப்புனிதரின் அஞ்சாநெஞ்சமும் கண்டன மொழிகளும் ஆயுதபாணிகளைப் புறமுதுகிட்டோடச் செய்தன. தொடர்ந்து அங்கிருந்த கிறிஸ்தவர்களையும் அவர் தம் உடமைகளையும் பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு கொண்டுபோய்ச் சேர்த்த பின்னரே சவேரியார் இளைப்பாறினார்.

எனினும் இவ்வித தாக்குதல்கள் தொடர்ந்தும் எதிர்பார்க்கப்பட்ட படியால் புனித சவேரியார் அவைகளை எதிர்கொள்ள முன்கூட்டியே நடவடிக்கைகள் எடுத்தார். மனப்பாட்டின் வடபகுதியிலிருந்த பரதகுலக் கிராமங்களில் வதிவோர் தென் பகுதியிலுள்ள தம் சேகோதர குடும்பங்களுக்கு அவசிய மேற்பட்டவுடன் உதவும்படி படகுகள், உணவு, ஆயுதங்களையும் போர் வீரர்களையும் தொண்டர்களையும் எந்நேரமும் தயார் நிலையில் வைத்திருக்க வழிவகுத்தார். தூத்துக்குடியிலுள்ள போர்த்துக்கேய தளபதிக்கு விண்ணப்பித்து அகதிகளைப் பாதுகாக்க ஒரு படகு நிறைந்த போர் வீரரைப் பெற்றுக் கொண்டார். போர்த்துக்கேய தளபதி தனது நண்பனான திரிவேதியுடன் தொடர்பு கொண்டு இப்பிரச்சினைக்கு ஒரு சுமுகமான முடிவை நல்கினார். (ஆகஸ்ட் 1544)

உன்னிக்கேரளா திரிவேதிக்கும் சவேரியாருக்குமிடையே நல்லுறவு ஏற்பட்டது கண்டு ஆத்திரங்கொண்ட வெட்டும் பெருமாள் தனது அதிரடிப் படையணியை தூத்துக்குடிக் கிறிஸ்தவர் மேல் ஏவிவிட்டான். செப்டம்பர் 5 ஜில் இப் பயங்கர செய்தி சவேரியாருக்குக் கிடைத்தது. போர்த்துக்கேய தளபதி வீரருட்பட கிறிஸ்தவரும் பாதுகாப்பை நாடி தூத்துக்குடிக்கு அண்மையிலுள்ள சிறு தீவுகளுக்கு அடைக்கலந்தேடி ஒடி ஒளிந்தனர். ஆகவே உணவு, குடிதண்ணீர் முதலியன் அவசரமாக பெருமளவில் தேவைப்பட்டது. சவேரியார் புன்னைக்காயம், கோம்புற்றுறை, வேம்பாறு என்னுமூர்களிலுள்ள கிறிஸ்தவர்களின் உதவியால் படகுகளில் அத்தியாவசியப் பொருட்களைக் கொண்டு சென்றார். வேறு பல சில்லறைப் பிரச்சினைகள் தலையெடுத்தபோதும் சவேரியார் சாமர்த்தியமாக அவைகளைச் சமாளித்தார்.

இம் மீனவக் குடியேற்றங்களில் தமது மேய்ப்புப்பணி, நற்செய்திப் பணி களை நிறைவு செய்து வெளியேறும் போது சவேரியார் தம் பணிகளைத் தொடர்ந்து ஆற்றுவதற்குத் தகுதியான ஆட்களை நியமித்தார். பிரான்சில் கொலெல்கோ, மனுவல், கஸ்பார் என்ற மூன்று சுதேசிக் குருக்களிடம் இப் பணிகளின் மேற்பார்வையை ஓப்படைத்தார். மன்சில்கள் என்ற யேசுசபைக் குருவும் யுவான் டி லிளானோ என்ற ஸ்பானிய குருவும் அவர்களுக்கு உதவ வந்து சேர்ந்தனர். போர்த்துக்கல் அரசுக்கு பாரத குலத்தவர்கள் வருடந் தோறும் திறையாக வழங்கும் 4000 தங்கப் பவுண்கள் இனிமேல் மறைபரப்புப் பணியாளர்களின் செலவீனங்களுக்காகத் தரப்பட வேண்டும் எனவும் அரசுக்கும் சவேரியாருக்குமிடையே உடன்பாடு காணப்பட்டது.

இனி சவேரியாளின் நற்செய்திப் பரப்பு முறையை ஆராய்வது தகுந்தது. தனிப்படவும், குழுக்களாகவும் இயேசுவையும் அவர் போதனைகளையும் திருச் சபையின் விதி முறைகளையும் சவேரியார் போதிப்பார். பின் அனைவருக்கும் திருமுழுக்குக் காட்டுதல் சடங்கை நிறைவேற்றுவார். திருச்சபையில் அங்கம் வகிக்க இவ்வருட் சாதனத்தின் அவசியத்தை வற்புறுத்துவார். புதுக் கிறிஸ்தவர்கள் ஆரம்ப செபங்களையும் விசேடமாக விசுவாச மந்திரத்தையும் பத்துக் கட்டளைகளையும் நன்கு மனப்பாடம் செய்யவும் அடிக்கடி பக்தி உணர்வுடன் அச் செபங்களை ஒதுவும் தூண்டுவார். சில தடவைகளில் அவர் ஏக காலத்தில் பலநூறு மக்களுக்கே (சலிக்காது, களைக்காது) திருமுழுக்குக் காட்டியுள்ளார்.

முக்குவர் என்ற இனத்தவரிடையில் அவரது மறைபரப்புப் பணியில் மிக அதிக ஆண்மாக்களைத் திருச்சபைக்குத் தேடித்தந்தார். 1544இல் நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் பத்தாயிரத்துக்கும் அதிகமான முக்குவ இனத்தவர் இயேசுவின் சிடராகினர். சவேரியார் இவ்விதம் தீவிரமாக மறைபரப்புப் பணியை நடத்தி திரானான பேர்களை ஒரே நேரத்தில் ஞான முழுக்காட்டியமைக்குக் காரணிகளைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

1. இஸ்லாமிய மதம் அக்கால கட்டத்தில் இந்தியாவெங்கும் வேகமாகப் பரப்பப் பட்டது.
2. “விசுவாசித்து திருமுழுக்குப் பெறுவன் இரட்சிக்கப்படுவான்” என்ற நற்செய்தி வாசகத்தில் புனித சவேரியார் ஆழந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்.

மீனவ குலத்தவர்களை கிறிஸ்தவர்களாக்கியமை வேகமான செயலாக மட்டு மல்ல பின்னர் திருச்சபைக்கு ஆழமான அடித்தளமாகவும் விளங்கியது. மன்னாரில் பலநூறு கிறிஸ்தவர்கள் யாழ்ப்பான மன்னால் இயேசுவின் இரத்த சாட்சிகளாக்கப்பட்டமை சவேரியாளின் அல்லது அவரது சிடரின் காத்திரமிக்க போதனைகளின் அறுவடையல்லவா? சக கிறிஸ்தவர்களை மட்டு மல்ல கோவில்களையும் அவற்றின் உடமைகளையும் காப்பதற்காக இரவும் பகலும் ஆயுத பாணிகளாக காவல் காத்தும், போர் நேர்ந்தால் வீராவேசத் துடன் மோதியும் இயேசுவுக்கு சாட்சி பகர்ந்தவர்களைல்லவா இச் சவேரியாளின் உருவாக்கங்கள்.

1551இன் இறுதியில் படகர் போர்வீரர்கள் போல் தோவேல் என்ற குருவைச் சிறைப்பிடித்துச் சென்ற போது பரவ குலவீரர்கள் ஆயுத பாணிகளாக கோட்டையைத் திடீரெனத் தாக்கி, அதிரடிப்போர் நடத்தி குருவைச் சிறை மீட்டு வந்தனர்.

புனித சவேரியாரின் மறை பரப்புகை மிக வேகமானதாயிருந்தது. 1544 நவம் பர், டிசம்பர் மாதங்களில் கரையோரப் பகுதியிலுள்ள முக்குவப் பகுதியில் ஏற்றதாழ பத்தாயிரம் ஆண்மாக்கள் திருமுழுக்குப் பெற்றனர். இவரது வேகர மான மறை பரப்புதலுக்கு முக்கியதோர் காரணம்; அக்காலத்தில் இக்கரையோரப் பகுதிகளில் இன்லாமிய மதம் முழு மூச்சடன் பரப்பப்பட்டது. எனவே கிராமம் கிராமமாகச் சென்று பெருந்திரளாணோரை அவர்களது ஓய்வு நேரங்களில் ஒன்று கூட்டி போதித்து திருமுழுக்குக் காட்டிய பின் தமது உதவியாளர்களான குருக்கள், போதகர்கள், உப தேசிமாரிடம் அம் மக்களுக்கான ஆண்மீக மேற்பார்வையை ஒப்படைத்து பின் அடுத்த கிராமம் செல்வார்.

அவரது அயராத வேத போதகத்தில் பரவ குலத்தவரின் மனந்திரும்புகை ஒரு முக்கிய கட்டமாகும். மன்னாரில் கத்தோலிக்கத்துக்கு மாறிய மீனவர் களின் பெரும் கூட்டத்தை யாழிப்பான மன்னன் ஈவிரக்கமின்றி வாளுக்கிறையாக்கினான் என்ற பயங்கரச் செய்தி கேட்டு இப்பரத குலத்தோர் அஞ்சில்லை, திடுக்கிடவில்லை. தமது புதிய விசவாசத்துக்கு இடையூறு நேரிடுமானால் இரட்சகர் இயேசுவுக்கு பிரமாணிக்கமாக உயிர் கொடுக்கவும் தயாரென ஒரு வாய்ப்பட மொழிந்தது புனித சவேரியாருக்கு மகிழ்ச்சியையும் மனதினை வையும் கொடுத்தது. தங்கள் குலத்தவர் மீதோ அல்லது புதிதாக அமைக்கப் பட்ட ஆலயங்கள் மீதோ எதிரிகளால் நன்றிரவு வேளைகளில் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டனம் தயாராயிருக்க வாள் முதலிய படைக்கலங்களை தலையணைக்குள் வைத்துக் கொண்டு நித்திரை செய்தனர். முறை போட்டுச் சாமக் காவல் காத்தனார். தம் குருக்களுக்காகப் போராடவும் பரத குல மக்கள் தயங்க வில்லை (உ+ம்) 1551ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் படகர் படையணியினர் போல் தே வேல் என்ற குருவைக் கைது செய்து காவலில் வைத்தபோது தெரிந் தெடுக்கப்பட்ட வீரர்களைக் கொண்ட ஒரு பரதகுலப் படையணி, ஆயுதபாணிகளாகச் சென்று அஞ்சா நெஞ்சுடன் போராடிக் குருவைச் சிறை மீட்டு வந்தது.⁴³

புனித சவேரியாரின் இவ் வேகரமான மறை பரப்புப்பணிக்கு அவர் முன் ணோடி விருது வாக்கியமாகத் தெரிந்து கொண்ட விவிலிய வாக்கு “நம்பிக்கை கொண்டு திருமுழுக்குப் பெறுவோர் மீட்புப் பெறுவர்.” (மாற்கு 16:16)

கெள்றிக்குஸ் அழகளின் மறை பரப்புகை

பதினாறாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கால கட்டத்தில் வலிக்ஞானோ என்ற யேசு சபைத் தரிசகர் இந்தியாவின் தென்கீழ் பகுதிகளுக்கும் கத்தோலிக்க கணக்காய்வு செய்யச் சென்றார். முத்துக்குளிப்புத் துறைகள் எனச் சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்படும் இப்பகுதியில் மனப்பாடு முதல் வேம்பார்வரை வாழ்ந்த மக்களின் கத்தோலிக்க மக்களின் விசவாசம் அனைத்து இந்திய கத்தோலிக் கரிடையிலும் தளித்துவம் வாய்ந்ததென தமது ஆய்வுக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அயராமலும் சலிப்பின்றியும் ஆம்பதாண்டுகளுக்கு மேலாக இப்பணியிலுமைத்த கென்றி கென்றிக்குஸ் அடிகளே இதற்கு மூலகாரணார்.

புனித பிரான்கீஸ் சவேரியார் இங்கு தனது விசவாச வித்துகளை விடைத்து அவை பல்லாயிரம் மூளைகளாக அரும்பத் தொடங்கும் போது மலாக்காவுக்குச் செல்லுமாறு பணிக்கப்பட்டார். எனவே தாம் தொடங்கிய பாரிய பணியை அந்தனி கிரிமினவி என்ற வேத போதகரிடம் ஒப்படைத்தார். கிரிமினவியே

தமிழ் மொழியையே பேசவும் எழுதவும் கற்றுக்கொண்ட முதல் மிசனரிக் குரு ஓராண்டின் பின் கென்றி கென்றிக்குஸ் அடிகளும் வேறு சில குருக்களும் அவரது பணியின் பொறுப்புக்களில் பங்கு கொண்டனர். 1548 ஜூன் வரி, பெற்றவரி மாதங்களில் புனித சவேரியார் இப்பகுதிகளின் வேதபோத அலுவல் களை ஆய்வு செய்ய வந்திருந்தார். அவர் கிரிமினலி அடிகளை இப்பகுதியின் குரு முகாமையாராக நியமித்தார்.

அக்காலத்தில் குருக்களுக்கு உதவியாகக் கையாளப்பட்ட லத்தீன் - கிரீக் இலக்கண நூலுக்கு ஒத்தாக ஒரு தமிழ் இலக்கண நூலை ஆக்கமாறும் புனித சவேரியார் கென்றிக்குஸ் அடிகளைப் பணித்தார். அடிகளார் ஓராண்டு காலத்தில் தமிழ் மொழியை ஜயந்திரிபாக் கற்று வெகு சிறப்பாக பேசவும் எழுதவும் வல்லவரானார். 1549இல் படக துருப்புகளுக்கும் போர்த்துக்கிசுருக்கு மிடையே நடந்த கடுஞ் சமரில் கிரிமினலி அடிகள் கொல்லப்பட கென்றிக்குஸ் அடிகள் சக குருக்களால் குருமுதல்வராகத் தெரியப்பட்டார். புனித சவேரியாரால் இத் தெரிவு உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

கென்றிக்குஸ் அடிகளாரிடம் தொடக்கத்திலிருந்தே தூத்துக்குடி, புனினைக்காயல் மறை மாவட்டங்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன. தொடர்ந்து கொம்புத்துடறையும் அவர் பொறுப்புக்குள் விடப்பட்டது. முறையே ஒன்பது நாட்களுக் கொருமுறை இப் பகுதிகளைத் தரிசிப்பார். ஆரோக்கிய வசதிகளற்ற இப் பகுதிகளில் போதிய பராமரிப்பின்மையால் சிக்ககள் திருமுழுக்கின்றியே மரணமடைவது மிகக் கூடுதலாகவிருந்தது. மேலும் கென்றிக்குஸ் அடிகளைப் போல் அவரது துணைக் குருக்களோ உபதேசிமார்களோ முதலுதவிச் சிகிச்சை களில் கைதேர்ந்தவர்களவுர். எனவே தான் இப்பகுதிகளுக்கு ஒன்பது நாட்களுக்கொருமுறையாவது செல்ல வேண்டியது அவசியமாயிற்று.

தொடர்ந்து வலிப்பார் வேம்பார் பகுதிகளும் அவரது மேற்பார்வையில் அடங்கின. பின்னர் சுதேச குருக்கள் அவரது பாரிய மறை போதக பணிகளில் கை கொடுத்துவினார். (எனினும் சிலர் அமைச்சலைனமும் காட்டினர்.)

புனித சவேரியாரின் அயராத மறையலுவல்களை கென்றிக்குஸ் அடிகளும் பின்பற்றினார். மாலையில் சிறுவருக்கும் காலையில் சிறுமியருக்கும் மறைக்கல்வி வகுப்புக்களை நடத்தினார். வளர்ந்தோருக்காக சனிக்கிழமைகளில் பெண்களுக்கும், ஞாயிறுகளில் ஆண்களுக்கும் ஞான உபதேசம் அளிக்கப்பட்டது. இதற்கான துணை நூல்களை புனித சவேரியார் மலாக்காவிலிருந்த போது தயாரித்திருந்தார். அவை தமிழில் தயாரித்தவர் வண.பிரான்சீஸ் கொன்ஸல்கோ புதுக் கிறிஸ்தவர்கள் வழிபாடுகளுக்கும் மறைக்கல்வி வகுப்புக்களுக்கும் ஒழுங்காகச் செல்வது கவனிக்கப்பட்டது. ஞாயிறு கடன் திருநாட்களின் அனுசரணை கண்டிப்பாகக் கவனிக்கப்பட்டது.

1549களிலேயே முத்துக்குளிப்புத் துறைகளின் கிறிஸ்தவர்கள் பாவசங்கிர்தன அருட்சாதனத்தைப் பெறத் தொடங்கினர். ஏனெனில் அதற்கு முன்னர் பணியாற்றிய குருக்கள் தமிழில் சரளமாகத் தொடர்பு கொள்ளும் அறிவற்றவர்கள். கென்றிக்குஸ் அடிகளிலிருந்தே பச்சாத்தாப வழிபாடும் பாவசங்கிர்தனம் செய்தலும் அமுலுக்கு வந்தன. தூத்துக்குடியிலே முதலில் ஆரம்பமாகியது. கிறிஸ்தவர்கள் வெகு ஆவலோடு (தூத்துக்குடியிலே) பாவசங்கிர்தனம் செய்யச் சென்றனர். ஏனைய கிராமத்தவர்கள் தங்களுக்கும் இவ்வருட்சாதனத்தை வழங்குமாறு மறையிட்டனர்.

கென்றிக்குல் அடிகள் மற்றொரு அத்தியாவசிய பணியிலும் தலையிட வேண்டியதாயிற்று. புனித சவேரியாரும் அவரது துணையாளரும் ஆரம்பத்தில் தமிழில் வெளியிட்ட சொங்களில் பல இலக்கண வழுக்கள் காணப்பட்டன. கென்றிக்குல் அடிகள் அவைகளைத் திருத்தி அழகு தமிழில் அமைத்தார்.

1551இல் கரையோரமாக 30 ஆலயங்கள் இருந்தன. அவை பார்ப்பதற்கு எளிமையாளவை. இடவசதி தாராளமாக இருந்தது; ஒலைகளால் வேயப்பட்டிருந்தன; களிமன்னும் மரத்தடிகளுமே சுவர்கள். இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின் வந்த அறிக்கைகளிலும் ஒரு சிறுமாற்றமே தெரிந்தது. அவ்வாலயங்கள் மிகத் தூய்மையுடையவையாகப் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தன. சுருபங்களுக்கு நகைகள் போடப்பட்டிருந்தன.

1571இல் கற்களால் ஆலயங்களை அமைக்கத் தொடங்கினர். அதுவும் மன்னாரில்தான் 1581இல் மணப்பாட்டில் ஒரு அழகான தேவாலயம் கற்களால் கட்டப்பட்டது. கிறிஸ்தவர்ல்லாதாரும் இவ்வாலய கட்டுநிதிக்கு தாராளமாக நிதியுதவி வழங்கினரென்றும் ஆயிரம் பரடோல் செலவாகிய தென்றும் அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன.

தினாறாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியளவில் எல்லா மீனவக் கிராமங்களும் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவிக்கொண்டன. எனினும் வயது வந்தவர்களின் (வயோதிபர்) மதமாற்றம் மேதுவாக சென்றது (பழமை தழுவும் விடாப்பிடியான கொள்கை காரணமாகலாம்) கிறிஸ்தவர்களின் வீடுகளில் இருந்த அடிமைகள் அனைவரும் மதமாற்றம் செய்யப்பட்டனர். இந்த மதமாற்றங்களுள் மிக முக்கியமாக குறிக்கப்படுவது புன்னைக்காயலில் 1550இல் கென்றிக்குல் அடிகளால் திருமுகுக்காட்டப்பட்ட ஒரு இந்துமத 'யோகியாகும்'. இவர் வேம் பார் கிராமத்தவர். நன்கு கற்றவர். இந்துக்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர். சிலை வழிபாடுகளையும் குருட்டு நம்பிக்கைகளையும் வெறுப்பவர். 1548 தொடக்கம் கென்றிக்குல் அடிகள் இந்த யோகியுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அவரது மதமாற்றம் இந்துக்களைப் பெரும் தடுமாற்றத்துக்குள்ளாக்கியது. தூய ஆவியின் திருநாளன்று கோலாகலமாக நடைபெற்ற திரு முழுக்கின் போது போர்த்துக்கேய தளபதியே ஞானத் தந்தையாக இருந்தார்.

1549 விருந்து இல்லறத் தொண்டர்கள் முறையை கென்றிக்குல் அடிகளார் நடைமுறைக்கு கொண்டுவந்தார். இவர்கள் நல்ல கத்தோலிக்கர்களாகவும், திருச்சபைத் தலைவர்களுக்கு பிரமாணிக்கமுள்ளவர்களாகவும் விளங்க வேண்டும். குருக்களுக்குப் பதிலாக - அவர்களுக்கு உதவியாக இயேசுவின் நற்செய்தியைப் போதித்தும் கிறிஸ்தவர்களை வழிநடத்தியும் மறைக்கல்வியை போதித்தும் அருட்சாதனங்களை பெறுவதற்கு கிறிஸ்தவர்களை ஆயத்தப் படுத்தியும் உதவுவார்கள். இவர்களுக்கு வேதனமளிக்கப்பட்டமாட்டாது (இன்று மறையாசிரியர்கள் இல்லறத் தொண்டர்கள் என்ற பதவிகளில் இயங்குவார் போல) நோயாளிகளான குழந்தைகளுக்கும் இறக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் கிறிஸ்தவத்தில் சேர்விரும்புவோருக்கும் திரு முழுக்காட்டவும், கிறிஸ்தவ குடும்பங்களுக்கிடையேயும் சிறு சிறு பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வுகாணவும், சிறு சிறு குற்றங்களுக்கு மன்னிப்பு வழங்கவும் இவர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. 1550 இவ்வித அநிகாரங்கொண்ட 10 தொண்டர்கள் பணியாற்றினர். தங்களது கௌரவ நடத்தையாலும் நற்பண்புகளாலும் பிரமாணிக்க ஊழியத்தாலும் இவர்கள் நன்மதிப்புப் பெற்றதுடன் கிறிஸ்தவர்களுக்கு நல்ல முன்மாதிரி

யாளர்களாகவும் விளங்கினர். திருச்சபை அதிகாரிகளின் கட்டளை எதுவாயிருப்பினும் நிறைவேற்ற ஆயத்தமாயிருந்ததுடன் கிறிஸ்துவுக்காகத் தமதுயிரை முதலாய்க் கொடுப்பதற்கும் தயாராயிருந்தனர். சில தடவைகளில் வேதபோத கர்கள்கூட இத்தொண்டர்களின் அப்பழக்கற் சேவையையும் அவர்களில் விளங்கிய புண்ணியசாங்கோபாங்க அறநெறி வாழ்வு முறைகளையும் கண்டு பாவித்தனர் எனக் கூறப்படுகிறது. கத்தோலிக்க மத வாழ்வில் ஒரு புரட்சிகர மாற்றத்துக்கு இவர்கள் காரணிகளாயிருந்தனர். 1552 கலிலிருந்து சிறிது காலத்துக்கு மீனவக் கரையோரக் குழுமங்களில் இரண்டே இரண்டு கத்தோலிக்க குருக்களே பணி யாற்ற வேண்டியிருந்த போதும் திருச்சபை எவ்விதமும் பாதிக்கப்படாதபடி இவ் இல்லறத் தொண்டர்கள் வியத்தகு முறையில் பணியாற்றினர். இத் தொண்டர் கள் இவ்வளவு தூரம் நற்பணியாற்றியமைக்கு இவர்களது தேர்விலும் பயிற்சியிலும் மிகக் கடுமையாக செயலாற்றிய கென்றிக்குல் அடிகளே மூல காரணியாவார்.

எவ்விலும் ஏனைய எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மறைக்கல்வி போதிக்க இத் தொண்டர்களால் இயலாதாகையால், விசேட பயிற்சி பெற்ற இளம் வாலிபர்கள் இத்தொண்டை நிறைவேற்ற அனுப்பப்பட்டனர். இவ்வாலிபர்கள் நற்பண்பு களையுடையராதலால் கிராம மக்களிடையே உறவாடி நற்செய்தியை உரையாடுவது நற்பயணையளித்தது. வயது வந்த சில கிராமவாசிகளுக்கு இந்த இளைஞர்களைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு வழங்கப்பட்டது.

1550களில் மரியாள் தூய ஆவியால் இரட்சகரைக் கருத்தரித்தாள் என்ற உண்மையை கென்றிக்குல் அடிகள் வெகு தெளிவாக மக்களை கிராமந்தோறும் சென்று சந்தித்து விளக்கினார். தொடர்ந்து அடுத்த வருடம் மூவொரு கடவுளின் ஒற்றுமையும் செயல்பாடும் விளக்கப்பட்டது. 1855களில் பரத மீனாவ குலத்த வர்கள் இவ்விரு விசுவாச சத்தியங்களில் நன்கு பரிச்சயமுடையோர் ஆகினர்.

கென்றிக்குல் அடிகளின் விளக்கவுரைகளுடன் உலக படைப்பு, தூதர் நியமனம் மற்றும் முக்கிய கத்தோலிக்க உண்மைகள் அடங்கிய நூல்கள் வெளியாயின. கிறிஸ்துவின் பிறப்பு, வாழ்வு, போதனை, சாதனை, இறப்புப்பற்றிய நூல் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டது. இதனை மக்கள் மனதில் நன்கு பதிக்குமுக மாக கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, பாடுகளில் பல காட்சிகள் கண்வஸ் துணிகளில் வரையப்பட்டு கிராமங்களில் பிரதான பகுதிகளில் தொங்கவிடப்பட்டன.

1552 களில் கென்றிக்குல் அடிகளார், புனித இக்னேசியஸ் வெயலாவுக்கு (இயேசு சபை நிறுவனர்) எழுதிய திருமடல் ஓன்றில் தெண்ணிந்தியாவின் கரையோரப் பகுதிகளில் விதியும் மீனவக் கிறிஸ்தவர்கள், தங்கள் விசுவாசத்தை ஆழமாக மனதில் பதித்து கிறிஸ்தவத்தை நன்கு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். குருக்களுக்கு உதவியாளரான சகலவுகைத் தொண்டர்களும் பிரமாணிக்கமாகப் பணியாற்றி அர்ப்பண வாழ்வை அனுசரிக்கிறார்கள். இவ்விருபகுதியினரும் இரட்சகர் இயேசுவுக்காக சகல துன்பங்களையும், மரணத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள ஆயத்தமாயிருக்கிறார்கள். இவர்களை பாதுகாக்கவோ உதவி வழங்கவோ இனிமேலும் போர்த்துக்கேய படைகளுக்கு கடமை இல்லை என உறுதியுடன் தெரிவித்தார். கென்றிக்குல் அடிகளின் கணக்காய்வுக்கிணங்க, மீனவக் கத்தோலிக்கரின் எண்ணிக்கை நாற்பதினாயிரத்துக்கும் அதிகமாகும்.

இக்கிறிஸ்தவர்கள் தமிழில் பரவலாக அருள்நிறை விசுவாச மந்திரங்களை நன்கு மன்னம் செய்தவுடன் பிழையின்றி உச்சரிக்கவும் அவை கூறும் சத்திய ஆசியத் திருச்சபை வரவாறு .

உண்மைசளை தியானித்து செபிக்கவும் அறிந்திருந்தார்கள். இவர்களில் பலர் ஏனைய செபங்களை அறியவும், கற்கவும் ஆர்வவும் காட்டினார்கள். இக் குடும்பங்களிலிருந்து திறன் மிக்க சிறுவர்கள் உயர்கல்விக்காக, கோவா அல்லது குழிலன் நகர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். நல்வாழ்வின் இலக்கணத்தையும், இலட்சியத்தையும், பொறுப்புணர்வையும் நன்கு அறிந்தவுடன் உயர்கல்வியை யும் பெற்ற இப் பையன்கள் வளர்ந்து, நற்பண்பியல்புகள் நிறைந்த தலைவர் களாக தங்கள் கிராமங்களுக்குத் திரும்பி, பத்தாம் பசுவிக் கொள்கைகளை தம் மக்களிடமிருந்து அகற்றி கிராமோதய எழுச்சிக்கும் ஒற்றுமை வாழ்வுக்கும் குழும வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாயிருந்தனர்.

மிக நெருங்கிய உறவினருடன் திருமணம் செய்வது மீனவக் குடும்பங்களில் தொன்றுதொட்டு நிலவிவந்த ஒரு பழக்கம். ஆயர்களின் அனுமதியை மீறியே இவை இடம்பெற்றன. கெஞ்சிக்குஸ் அடிகள் மீனவரின் வாழ்வுக்கை முறைகளை பொறுமையுடன் ஆய்வு செய்தார். முதலாவது இரத்த உறவில் திருமணம் செய்தலை மட்டும் கண்டிப்பாக தடுக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். மூன்றாம், நான்காம் இரத்த உறவுத் திருமணங்களுக்கு ஆயரின் அனுமதி அவசியமற்றது. இரண்டாவது இரத்த உறவுக்கே தகுந்த காரணங்களுடன் அனுமதி வழங்கப்படுமென விதி செய்தார். புது வேதக் கிறிஸ்தவர்கள் மீது அளவுக்கு மீறிய சட்ட திட்டங்களைச் சுமத்தக் கூடாதென்பது அடிகளார் கருத்து.

ஏனைய பிரச்சினைகள், நடைமுறைகளிலும் கடும் விதிமுறைகளைத் திணிக்க அடிகளார் விரும்பவில்லை. உதாரணமாக ஆண்டுக்கு ஒரு முறையேனும் நல்ல பாவசங்கிருதனம் செய்ய வேண்டும் என்ற திருச்சௌபக் கட்ட கையை குருமார் மிகக் குறைவாயிருந்த காரணத்தால் அதிகமாக அமுல்படுத்த வில்லை. சட்டவிரோத திருமணங்களுக்கு மிக இலகுவான தண்டனைகளே தரப்பட்டன. கடன் திருநாட்கள் மிகக் குறைவு. குழந்தைகளுக்கு வீடுகளிலேயே திருமுழுக்கு அளிக்கப்பட்டது.

1553 தொடக்கம் ஏற்ததாழ பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் மீனவர் வாழ்ந்த கரையோரக் கிராமங்களுக்கு நெருக்கடி மிகுந்த காலம். வெளியிலிருந்து வந்த படையெடுப்புகள் எதிர்ப்புகளுடன் பரதகுலத்தவர் தங்களுக்குள்ளேயே. ஏற்றத்தாழ்வும் குழுமங்களுக்கிடையே பிரிவினைகளும் அதிகமாய் எழுந்தன. பல குடும்பங்கள் மன்னார்த்தவுக்கு இடம் பெயர்ந்தன.

1553 ஏப்ரலில் ஒரு துருக்கிய கடற்படை, மலபார் முஸ்லிம் மாலுமி களுடைய துணையுடன் முத்துக்குளித் துறையைத் தாக்கி 17 படகுகளைக் கைப்பற்றியது. மதுரையின் விஜய நகரிலிருந்த வித்தால் என்ற இராச்பிரதிநிதி இம் முஸ்லிம்களின் நண்பர். புன்னைக்காயவிலிருந்த சிறிய தொகையினரைக் கொண்ட போர்த்துக்கேய படையணி கடவிலும் தலையிலுமிருந்து ஏக காலத்தில் ஏவப்பட்ட எதிர்ப்பைச் சமாளிக்கமுடியாது திண்டாடியது. போர்த்துக்கேய தளபதி மனோயெலும் அவனது குடும்பத்தினரும் 50 போர்த்துக்கேய வீரரும் கெஞ்சிக்குஸ் அடிகளும் வித்தாலவினால் கைது செய்யப்பட்டனர். புன்னைக் காயவிலிருந்த ஆலயத்துக்கும் மருத்துவமனைக்கும் முஸ்லிம்கள் தீ மூட்டினர். கிறிஸ்தவர்களின் நிலை பரிதாபமும் பயங்கரமும் நிறைந்ததாகக் காணப்பட்டது. ஆயினும் கொச்சினிலிருந்து ஜில் பெர்னான்டஸ் தளபதியின் கீழ் வந்த போர்த்துக்கேய கடற்படையணி முஸ்லிம்

படையணியை முற்றாக நிர்மலமாக்கி கிறிஸ்தவர்களைக் காப்பாற்றியது. வித்தாலாவுடனும் விஜயநகர் ராமராஜாவுடனும் போர் நிறுத்த உடன்படிக்கை செய்யப்பட்டு சிறையானோர் மீட்கப்பட்டனர்.

தொடர்ந்து வேறுவித இன்னங்கள் எதிர்நோக்கினா, 1553 - 1555 வரை போர்த் துக்கேய தளபதியாயிருந்தவனின் தவறான நடவடிக்கைகளால் கிறிஸ்தவர்களுக்கிடையே பிளவு ஏற்பட்டு இரு வேறு குழுக்களாகப் பிரிந்து ஒரு குழுவினர் மற்றைய குழுவினருடன் மோதிக் கொண்டனர் உள்ளாட்டுப் போர் ஆறு வருடங்கள் நீடித்தது. ஆறு பேர் மாண்டனர். அடித்தியால் காயமுற் றோர் பலர். சில கிறிஸ்தவர்கள் கென்றிக்குஸ் அடிகள் மேல் அநியாயமாகக் குற்றம் சுமத்தினர். அவரை பகைக்கவும் தொடங்கினர். இதன் காரணமாக இந்த விவகாரங்களிலிருந்தும் கரையோரப் பகுதிகளிலிருந்தும் தற்காலிகமாக சராண்டுகளுக்கு அடிகளார் ஒதுங்கியிருந்தார். வெகு சிரமங்களின் பின்னரே சமரசம் தோன்றியது. உடன்படிக்கையொன்று செய்யப்பட்டது.

1560இல் போர்த்துக்கேயரின் இந்திய இராசப்பிரதிநிதியான (Viceroy) கொள்ஸ்ரனரைன் பிரகன்சா மன்னாரில் எழுநூறுக்கும் அதிகமான கிறிஸ்தவர்கள் (1544இல்) படுகொலை செய்த சங்கிலி மன்னானுக்கெதிராக ஒரு படையணியுடன் யாழ்ப்பாணம் சென்றான். ஆரம்பத்தில் இம்முற்றுகை வெற்றி கரமானதாகக் காணப்படினும் பின்னார் அரைக்கரவாசியே வெற்றி பெற்றதாகக் கணிக்கப்பட்டது. யாழ் நகரை நிரந்தரமாக அடிமைப்படுத்த முடியாத நிலை தோன்றியது. சங்கிலிக்குப் பின் அரசரிமை பெற்றவன் பெருந்தொகைப் பணத் தைக் கப்பமாகச் செலுத்த உடன் பட்டான். போர்த்துக்கேய இராசப் பிரதிநிதி யாழ் நகரை அடிமைப்படுத்தி தென்னிந்திய கரையோர கிறிஸ்தவர்களை (விஜய நகரில் துண்புறுபவர்கள்) அங்கு குடியேற்றத் திட்டமிட்டிருந்தான். யாழ் நகர் கைப்பற்றப்படாததால் இக் கிறிஸ்தவர்கள் மன்னாரில் குடியேற்றப் பட்டனர். 1560இல் படகர்கள், மதுரையின் ஆளுநன் நாயக்க விஸ்வநாதாவின் தலைமையில் முத்துக்குளித்துறையின் புன்னைக்காயல் மேல் படையெடுத்து குறையாடியமையால் மேற்படி கிறிஸ்தவர்கள் மன்னாரில் குடியேற முன் வந்தனர். எனினும் எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் இடப் பெயர்வை விரும்ப வில்லை. மனப்பாட்டில் தெற்குப் பகுதிகளில் பல கிராமவாசிகள் அங்கேயே வாழ முடிவு செய்தனர். மன்னாருக்குச் சௌந்வர்களும் தங்கள் குடும்பங்களின் ஆரோக்கிய நிலைக்கு மன்னார் உகந்ததல்ல என்பதை உணர்ந்து படிப்படியாக தென்னிந்தியா திரும்பினார். 1563இல் மன்னாரில் பரவிய ‘பிளேக்’ எனப்படும் கொள்ளை நோய் நாலாயிரத்துக்குமிகிகமான கிறிஸ்தர்களைப் பலியெடுத்தது. இதைத் தொடர்ந்து 1564இல் மேலும் பல குடும்பங்கள் தென்னிந்தியாவுக்குச் சென்றன. இவ்விதம் ஏராளமானோர் இடப் பெயர்வுகளால் திரும்பி வந்ததால் கரையோர மீனவப் பகுதியினர் பொருளாதார நிலை குன்றி பஞ்சம், பசி, பட்டினியால் அல்லவுற்றனர்.

1565இல் ஆறு யேசுசபைக் குருக்களும் மூன்று சந்தியாசிகளும் மீனவக் கிராமங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். இவர்களில் பலர் தமிழில் தொடர்பு கொள்ள முடியாதவர்கள். எனவே மறைபரப்புப் பணியிலும், மேய்ப்புச் செயல்களிலும் பின்னைடைவு காணப்பட்டது. 1566இல் ஆயர் யோசுச் செலூடே, (கொச்சின்) முதல் தடவையாக இப்பகுதிக்கு வருகை தந்தார். முதல் தடவையாக உறுதிபூச்சதலும் வழங்கப்பட்டது.

கிறிஸ்தவர்களின் ஆன்மீக வளர்ச்சி கருதி கென்றிக்குல் அடிகள் மூன்று திட்டங்களை செயலாக்கினார். முதலாவது - அடிக்கடி நல்ல ஆன்மீக உரைகளால் கிறிஸ்தவத்தில் தங்களை முற்றாக அர்ப்பணித்தவர்களின் விசுவாசம் தளர்ச்சி யுறாது கவனித்தார். பின்னர் இக்கிறிஸ்தவர்கள் தரும சபைகளை ஆரம்பித்து சகோதர மக்களின் உடல், உள் ஆன்மீக தேவைகளில் உற்சாகமுடன் உதவினர். மிசனரி அலுவல்களை அயராது கவனித்து பங்குத் தந்தையர்க்கும் போதக குருக்களுக்கும் தோள் கொடுத்து உதவியவர்கள் இரண்டாவது தரத்தினர். மூன்றாவது அலுவலாக கென்றிக்குல் அடிகள் கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும் விசுவாசத்தில் நிலை நிற்கவும் கிறிஸ்துவுக்கு பிரமாணிக்கமாக இருக்கவும் அடிக்கடி பாவ சங்கீர்த்தன அருட் சாதனத்தைப் பெறுமாறு பார்த்துக் கொண்டார். இதனால் தமது மேய்ப்புப் பணியில் பலத்த வெற்றி கிடைப்பதை அடிகள் அவதானித்தார். எனினும் (1566இல்) இவ் வருட்சாதனத்தை அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் அடிக்கடி வழங்குவதற்கு குருக்கள் பற்றாக்குறை முக்கிய காரணியாக இருந்தது.

இந்தியாவில் யேசுசபையின் தரிசகராக வருகை தந்த (1579 - 1580) வலிஞானோ அடிகள் முத்துக்குளிப்புத் துறையில் முப்பது கிறிஸ்தவ கிராமங்களும் அக் கிறிஸ்தவர்களின் ஆன்மீக தேவைகளுக்கு வசதியாக போதியளவு ஆலயங்களுமிருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். கிறிஸ்தவரின் தொகை நாற்பதினாயிரத்துக்கும் அதிகம் என்றும் அவரது அறிக்கை கூறுகிறது.

ஜந்து அல்லது ஆறு குருமனைகளில் குருக்கள் தங்கியிருந்தனர். ஏனைய பகுதிகளிலும் பார்க்க இப் பகுதிகளில் ஆலயங்கள் அழகும் தாய்மையும் விளங்கியிருந்ததெனவும் வெகு சிறப்பாக பராமரிக்கப்பட்டதாகவும் எழுதுகிறார். அதிகமான கிறிஸ்தவர்கள் தியான யோக கூட்டுவாழ்வு நடத்துகின்றனர். இந்தியாவில் யேசு சபையினரின் மேய்ப்புப் பணியில் இயங்கும் கத்தோவிக்க பகுதிகளில் இப்பகுதியே மிகமிகச் சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது. ஏறத்தாழ பதினெண்ணால் குருக்கள் ஆன்மீகப் பளிகளில் அயராது உழைக்கின்றனர். இக் குருக்களின் போதிப்பு முதல் அவசிய தேவைகள் அனைத்தும் இக் கிறிஸ்தவர்களாலேயே செலவிடப்படுகிறது என்று மேலும் அவ்வறிக்கை கூறுகிறது.

யேசுசபைக் குருக்களின் பங்குப் பளிமனைகள் - வேம்பார், தூத்துக்குடி, புன்னைக்காயல், திருச்செந்தூர், மனப்பார் ஆகிய இடங்களில் அமைந்திருந்தன.

1575இல் கோவாவிலிருந்து கிடைத்த அறிக்கையில் “கரையோர மீனவக் கிராமங்களில் வதியும் கிறிஸ்தவர்கள் பாவ சங்கீர்த்தன அருட்சாதனத்தில் நல்ல பற்றும் நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்தனர். ஒரு முறை பாவசங்கீர்த்தனம் செய்தால் சில காலமாவது களமான பாவங்களில் சிக்கிக்கொள்ளாதிருப்பதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டினர். கரையோர மீனவக் கிராமத்தவர்களின் பிள்ளைகள், ஜேரோப்பாவி ஹுள்ள பிள்ளைகளைவிட மறைக்கல்வியில் நல்ல அறிவும் ஆற்றலும் கொண்டிருந்தனர்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1579இல் கொச்சினிலிருந்து தலைமையகத்துக்குக் கிடைத்த அறிக்கையில் மீனவக் கிராமத்தோர் அனைவரும் (சிறப்பாக பரவர், கரையார்) கிறிஸ்தவ பற்ப்பரையாயிருப்பினும் ஆண்டொன்றுக்கு ஆயிரத்துக்குமிகுத்தகமானோர் திரு முழுக்குப் பெற்று திருச்சபையின் பிள்ளைகளாயினர் என்று கூறப்படுகிறது. இவர்கள் பின்பு தமது பொருளாதார இடர்பாடுகள் காரணமாக மன்னாருக்கு இடம்பெயர்ந்தனர்.

கரையோர மீனவக் கிராமங்களில் கோவில் திருவிழாக்கள் மிக ஆடம் பரமாகவும் உற்சாகத்துறைம் கொண்டாடப்பட்டன. கோவிற் சங்கீதங்கள் பல வேறு வாத்தியக்கருவிகளுடன் இசைக்கப்பட்டன. ஆலயங்கள் அழகாக கரிக்கப்பட்டு ஒளி விளக்குகள் இரவைப் பகலாக்கின. ஊர்வலங்கள், வாண வேடிக்கைகளுடனும், வாத்தியங்களின் முழக்கங்களுடனும் அலங்கரிக்கப்பட்ட வீதிகளுடாகச் சென்றன.

திருவிழா முடிவில் கத்தோலிக்க நாடகங்கள், கூத்துக்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. இம்மேடையேற்றுகைகளில் பரவ இனத்தவருக்கே முதலிடம் அளிக்க வேண்டும். நாடகம், டிராமா, கூத்துக்களை கலையம்சம் தவறாது சிறப்புடன் அரங்கேற்றுவதில் பரவ இனத்தவர்கள் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவர்கள். இவர்களிடையே ஒற்றுமையை வளர்ப்பதிலும் ஐக்கியத்தைக் கட்டிக் காப்பிலிலும், பாவசங்கிர்த்தனம், நற்கருணை என்ற அருட்சாதனங்கள் பெரிதும் உதவின. தில்விய நற்கருணைத் திருவிழா மட்டும் குறிப்பிட்ட தினத்தில் நடத்தப்படாது வெவ்வேறு தினங்களில் இடம் பெற்றது. காரணம் ஏனைய பங்குக் குருக்களும் நற்கருணைத் திருவிழாவில் பங்கு பற்றி உதவியளிப்பதற்காகவே.

1579ஆம் ஆண்டளவில் எல்லாக் குருக்களும் தமிழ் மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர். ஆகவே விசுவாகிகளுடன் தாராளமாக உரையாடி அவர்களது குறைகளைப் போக்கவும் பாவசங்கிர்த்தனம் மூலம் எல்லோரதும் தனிப்பட்ட குறை குற்றங்களை நீக்க நல்லாலோசனை அளிக்கவும் குருக்களால் முடிந்தது.

1582இல் ஆயிரத்து இருநூற்றைம்பது பேர் பகிரங்கமாகப் பொதுப் பாவசங்கிர்த்தனம் செய்தமை ஒரு முக்கிய நிகழ்வு. தருமசபை அங்கத்தவர்கள் இந்திகழ்வு வெற்றிபெற கடுமையாக உழைத்தனர். இப்பகிரங்க பாவ அறிக்கையின் பயனாக கரையோர மீனவக் கிராமங்களில் இலைமறை காயாக இருந்து வந்த பல தீய செயல்கள் அம்பலத்துக்கு வந்தன. ஆண்கள் இவ்விதம் தங்கள் அந்தரங்க குற்றங்களைப் பகிரங்கமாக அறிக்கையிடுவதற்கு பெண்களே ஊக்கமும் உந்துதலும் அளித்தனர். தவறான வழிகளில் பொருள், பணம், நிலம் சேர்த்தல் 7ஆம் 9ஆம் கட்டளைகளுக்கு விரோதமான எல்லாவித தீய செயல்கள் மற்றும் பொறானம், ஆங்காரம், சினம் என்பற்றின் தீய விளைவுகளை இவ் ஆண்கள் பயம் கூச்சமின்றி பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்தி இறைவனிடமும் அயலாரிடமும் மன்னிப்புக் கோரினர். நேர்மைக்கு மாறாக அபகரிக்கப்பட்ட அனைத்தும் பணிவோடு கையளிக்கப்பட்டு பாதிக்கப்பட்டோருக்கு வழங்கப்பட்டமை இந்நிகழ்வின் மிகச் சிறப்பம்சம்.

கோவில்களை தயாரிப்பதில் இக் கிறிஸ்தவர்கள் அதிக அக்கறை காட்டினர். அடிக்கடி தம் கிராம ஆலயங்களுக்குச் சென்று வேண்டுதல் செய்வதுடன் அயற் கிராமங்கள் தூரமான பகுதிகளிலுள்ள தேவாலயங்களுக்கும் திருநாட் காலங்களிலும் விசேட தினங்களிலும் சென்று பிரார்த்தனை செய்து மகிழ்ச்சியோடு திரும்புவர். முனிப்பாட்டிலுள்ள கல்லாலான கோவிலும் தூத்துக்குடியிலுள்ள இரக்கத்தின் நாயகி கோவிலும் மக்களின் உபசரிப்புகளாலேயே கட்டி எழுப்பப்பட்டன.

1589இல் ஒரு பிரச்சனையைத் தொடர்ந்து பரத குலத்தவருக்கும் சாணார் களுக்குமிடையே குழப்பநிலை உருவாகியது. இதைத் தொடர்ந்து சாணார்கள் பெருங் குழவாகத் திரண்டு ஆயுதபாளிகளாகச் சென்று பரவர்களின் கோவில்

கனுக்குத் தீ மூட்டி பரவ குடியிருப்புகளுக்கும் பெருஞ் சேதம் விளைவித்தனர். பரவ மக்கள் அகதிகளாக மணப்பாட்டுக்குச் சென்றதைந்தனர். ஆத்திரங் கொண்ட சில பரவர்கள் சாணார்களின் இந்து சமய கோவிலொன்றுக்குத் தீ மூட்டினர். இவ்விதம் விபரீதங்கள் கட்டுக்கடங்காது செல்வது கண்டு மதுரை நாயக்கர் தலையிட்டு சமரச முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் கோவில்களை கல், சன்னம் என்பவைகளுடன் உறுதியான கட்டடங்களாக அமைப்பதற்கும் அவர் உதவி புரிந்தார்.

கென்றிக்குஸ் அடிகளின் இறுதிக் கால கட்டடம் இது. அடிகளால் உருவாக்கப்பட்ட தருமசபை இயக்கம் பற்றியும் சுருக்கமாக குறிப்பிடுதல் நலம். கிறிஸ்தவர்கள் மன்னாருக்கு இடம்பெயர்வதற்கு (1560) முன்னால் அடிகளார் புன்னைக்காயலில் பணியாற்றிய போது விசுவாச அறிவில் ஆர்வ முள்ளோர் பணிவிடை செய்யும் ஆற்றலுள்ளோராகிய ஆண்களை வெள்ளிக் கிழமைகளில் அல்லது அவர்களுக்கு வசதியான வேறொரு கிழமை நாட்களில் ஒருங்கு கூட்டுவார் பெண்களும் இத்தகைய பணியில் ஆர்வம் காட்டியதால் பின்னர் அவர்களும் அனுமதிக்கப்பட்டனர். இக் குழமங்களுக்கு கென்றிக்குஸ் அடிகளும் ஏனைய குருக்களும் விசுவாச சத்தியங்கள், திருச்சபையின் கட்டடங்கள் நல்ல கிறிஸ்தவர்களாக வாழ்வதற்கான அறிவுரைகள் கொண்ட ஆழமான விளக்க உரைகளை வழங்குவார். இத் தொண்டர்கள் தமது அயலில், தம் கிராமங்களில் தேவையால் அயற் கிராமங்களுக்கும் சென்று தாம் பெற்ற விசுவாச வித்துக்களை விடத்தப்பர். மீனவக் கிராமங்களில் இறை அரசு நன்கு பரவி நல்ல அறுவடை பெற்றமைக்கு இத் தொண்டர்களின் அயரா உழைப்பே முக்கிய காரணி. மன்னாரிலிருந்து கிறிஸ்தவர்கள் இடம் பெயர்ந்து வந்ததும் கென்றிக்குஸ் அடிகள் இவ்வித விசுவாச அறிவாற்றல் அனுபவம் கொண்ட வர்களை “தருமசபை இயக்கமாக” ஒருங்கே சேர்த்தார். ஆண்டவளையும் அயலவளையும் அன்பு செய்வதே இப் பேரணியின் குறிக்கோள். திருமணமானவர்களுக்கான ஒரு பக்திச் சபையாகவும் இது விளங்கியது.

1578இல் கென்றிக்குஸ் அடிகள் இச்சபைக்காள விதிமுறைகளை வகுத்தார். அதன்படி இத்தரும சபையின் அங்கத்தவர் நல்ல முன்மாதிரியான கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை முறையைக் கடைப்பித்து தனக்கென வாழாது பிறர்நலம் பேணுவதையே இலட்சியமாகக் கொள்ள வேண்டும். ஆதாரவற்றவர்கள், அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டோருக்கு அன்புக் கரம் நீட்டுதல், நோயால் பிடிக்கப்பட்ட ஏழைகளைப் பராமரித்தல், குடும்பங்களிலும் அயலிலும் கிராமங்களிலும் நோயாளிகளைப் பராமரிக்க சிறு மருத்துவமனைகளை நடாத்துதல் முதலிய மனிதாபிமானப் பணிகளில் உற்சாகமுடன் உழைத்தனர்.

1600இல் கென்றிக்குஸ் அடிகள் புன்னைக்காயலில் பரமபதமடைந்தார். (6-2-1600) ஏறத்தாழ ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அவர் கரையோரமாக கடினமாக உழைத்து கிறிஸ்துவின் அரசைப் பரப்பினார். அத்துடன் தமிழை நன்கு கற்று ஒரு இலக்கண நூலை இயற்றியதுமின்றி அகராதி ஒன்றையும் ஆக்கியிலித்தார். பல கிறிஸ்தவ நூல்களையும் உருவாக்கினார். அவற்றுள் பல அவர்காலத்திலேயே அச்சிடப்பட்டன. அவரது மரணத்தின் பின்னும் வேறு சில நூல்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டன. கரையோரப்பகுதிக் கிறிஸ்தவர்கள் “வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு புனிதராகவே” அவரை மதித்து பயபக்தியோடு அவரது கட்டடங்களுக்கு அடிபணிந்தனர். குழவர வாழ்ந்த இந்துக்களும் இல்லாமியர்

களும் கூட அவரை ஒரு தெய்வப்பிறவியாகவே போற்றிப் பேணியது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

கென்றிக்குள் அடிகள் இறந்த போது காயல் பட்டனத்திலும் குழவள்ள கிராமங்களிலும் வாழுந்த முஸ்லிம்கள் ஒரு தினமும், இந்துக்கள் இரு நாட்களும் நோன்பு நோற்று துக்கம் அனுசரித்தும் சிறு கடைகள் முதல் வர்த்தக நிறுவனங்கள் வரை கடையடைப்புச் செய்தமையும் அவ்விரு வேற்றுமத இனத் தவர்கள் அடிகள் மீது கொண்ட மதிப்பை வெளிக்காட்டுவதாக அமைந்தது.

1600இல் கிடைத்த அறிக்கை கூறுவது: “மீனவுக் கரையோர கிராமங்களில் கற்களால் கட்டப்பட்டு ஓடுகளால் வேயப்பட்ட அழிய தேவாலயங்கள் காணப் படுகின்றன. வேம்பாரில் உள்ள கோவிலே மிகப் பெரியதும் அழகுமிக்கது மாகும். இவ்வுரின் தொழில்வல்லுநர்களே இதனைத் திட்டமிட்டு அமைத்துள்ளனர். பரவர்களின் சாதித்துவேஷம் காரணமாக மணப்பாட்டில் 1600இல் பலயர் இனத்தவர்களுக்காக புனித சந்தியோகுமையர் ஆலயம் நிறுவப் பட்டது. தங்கள் ஆலயங்களும் அங்கு பாவிக்கப்படும் உபகரணங்களும், உடுமாணங்களும் சிறப்பானதாக இருப்பதில் பரத குலத்தவர் மிகுந்த அக்கறை காட்டினர். தூத்துக்குடியில் ஆகஸ்ட் 5இல் கொண்டாடப்பட்ட வியாகுல அன்னையின் திருவிழாவே அவ்வினத்தவரின் மிகப் பெரிய திருவிழா ஆகும். இப்போது கரையோரப்பகுதியில் இயேகவின் திராட்சைத் தோட்டத்தில் 17 குருக்களும், 2 துறவிகளும், 1 குரு மாணவரும் பணி புரிக்கின்றனர். இவர்களின் ஆளுகையில் 22 தேவாலயங்கள் (கரையோரங்களில் 16, உட்கிராமங்களிலும் மன்னாரிலும் 6) உண்டு. கொச்சினில் தூத்துக்குடி ஆயரின் குருமுதல்வரும் அவரது இரு உதவியாளர்களும் இவர்களை மேற்பார்வை செய்து வழி நடத்து கின்றனர். ஞாயிறு திருப்பலிகளில் ஆண்களுக்கும் சனி திருப்பலிகளில் பெண் களுக்கும் விசேட மறையுரை வகுப்புகள் உண்டு. மாணவர்களுக்கு காலையிலும் மாணவிகளுக்கு மாலையிலும் மறைக்கல்விப் போதனைகள் நடத்தப்படு கின்றன. 1587விருந்து தூத்துக்குடியில் இயேகசபையார் நடாத்தும் கல்லூரி யுடன் குருமட்டும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு போர்த்துக்கிசிய, தமிழ், வத்தின் மொழிகளும் இறையியல் வழிபாட்டிசையும் கற்பிக்கப்படுகின்றன.”

1600க்கு ஒரு சில ஆண்டுகள் முன்பு யேசுசைபை மாகான அதிபதியின் கட்டளைக்கிணங்க அலந்தவை, தாலம்புளி, திருச்செந்தூர் பகுதிகளில் வசித்த கிறிஸ்தவர்கள் வீரபாண்டிய பட்டனத்துக்கு இடம்பெயர்ந்தனர்.

வெவ்வேறு பகுதிகளில் பரவலாக வாழும் கிறிஸ்தவர்கள் திடீர்த்தாக்கு தல்களால் சிதறடிக்கப்பட்டு உயிர்களுக்கும் உடமைகளுக்கும் பலத்த சேத மட்டவதை தடுப்பதற்கு இத்திட்டம் வழிகோலியது. 1597க்குப்பின் கொமோரின் குடாவிலிருந்து மணப்பாடு வரையிலான பன்னிரு கரையோரக் கிராமத் தவர்கள் அப்பகுதியின் மேலதிகாரி ஒருவரது அந்தி ஆட்சியின் கொடுமையால் இடம்பெயர்ந்து மணப்பாட்டிலேயே வசித்து வந்தனர்.

1601இல் திருச்சபை அதிகாரிகள் கரையோர மக்களைவரும் (ஒருவர் கூட தப்பாது) தங்கள் பாவ அறிக்கையை வெளியிட ஒரு திட்டத்தைச் செயர் படுத்தினர். 15 நாட்களில் இப்பாவசங்கீர்த்தன முறை பூரண வெற்றியளித்தது. ஒரு போதுமே பாவசங்கீர்த்தனத் தொட்டியை அறியாத பலரும் தேடி வந்து நல்ல மனஸ்தாபத்தோடு பாவமன்னிப்புப் பெற்றனர்.

கிறிஸ்தவம் முத்துக்குளிப்புக் கரையோரங்களில் நன்கு உறுதிபெற்றதோடு உள்ளூர்களிலும் அதன் வித்துக்கள் தூவப்பட்டன. மாரவா கடற்கரைக் கிரா மங்களிலும் இயேகவின் நற்செய்திகள் போதிக்கப்பட்டன. 1602 அளவில் உள்ளூர்ப் பகுதிகளில் 2400 கிறிஸ்தவர்களும் 5 தேவாலயங்களும் இருந்ததாகக் காணக்காய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.⁴⁴

பதினேழாம் நூற்றாண்மீன் முற்பகுதியில் முத்துக்குளிப்புக் துறையின் டீப்பாடுகள்.

முன்பு நாம் அறிந்தவற்றிலிருந்து முத்துக்குளிப்புத்துறைக் கரையோரப் பகுதியில் பதினேழாம் நூற்றாண்மீன் ஆரம்பம் ஒரு நல்ல நம்பிக்கைக்குரிய தாக் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. எனினும் அமைதியையும் முன்னேற்றத்தையும் குலைக்கவல்ல பிரச்சனைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தலைதுருக்கின. இவற்றுள் முதன்மையானது கொச்சின் மறைமாவட்ட ஆயர். மேதகு அண்ட்ரு தே மரியா ஆண்டகைக்கும் யேசு சபையாருக்குமிடையில், நீதி, நிர்வாக சம்பந்தமாக தலைதுருக்கிய பிரச்சனைகள் ஆகும்.

யேசு சபையாரின் வாதாட்டமாவது: “மீனவக்கரையோரக் கிராமங்களின் ஆன்மீக மேற்பார்வை, நீதி, நிர்வாகம் என்பவை போர்த்துக்கல் அரசரால் தமது சபையினர்க்கே பரிசுத்த பாப்பரசரின் அங்கோரத்துடன் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே கொச்சின் ஆயர் இவைகளில் தம் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பது முறையற்றது.” அண்ட்ரு ஆண்டகை, இந்த வாதாட்டத்தை நிராகரித்து, கத்தோலிக்க ஆயர் என்ற முறையில் தமது ஆளுகைக்குட்பட்ட துறவற்றத்தினர், பொது நிலையினர், குருக்கள் அனைவரும் தமது நிர்வாகத்துக்கும் அதிகாரங்களுக்கும் உட்பட்டவர்களே என அறிக்கை வெளியிட்டார்.

இப்பிரச்சனை, அங்கு நடைபெற்ற பிரதான விடயங்கள் ஓவ்வொன்றி லும், தலைதுருக்கியது. இப்பிரச்சனையோடு சம்பந்தப்பட்ட வேறு சில நிகழ்வுகளையும் நாம் ஆய்வு செய்தல் நல்லது. விஜயபதியின் ஆளுநரான ஆரிய பெருமாள் ஒரு சாவாதிகாரி, கொமோரின் குடாவிலிருந்து மணப்பாடு வரை, வசித்த கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரையும், மணப்பாட்டுக்கு இடம் பெயருமாறு உத்தரவிட்டான். ஓவரி கிராமத்தை முற்றுகையிட்டு, ஆலயத்தை அவசங்கைப் படுத்தி அழித்தொழித்து, அப்பகுதியிலிருந்த பெண்களையும் பெரும் இம்சைக்குள்ளாக்கினான். எனவே ஏனைய கிராமங்களில் வசித்த கிறிஸ்தவர்கள் அச்சமிகுதியால் இரவோடிரவாக இடம் பெயர்ந்தனர். ஆரிய பெருமாள் இவ்வெற்றி நிகழ்வோடு திருப்தியடையவில்லை. 1600இல் மணப்பாட்டில் வேத போதகராகப் பணியாற்றிய மறையாசிரியரொருவர், சில கிறிஸ்தவர்களுடன் விஜயபதிக்கூடாகச் செல்லும் போது ஆரியபெருமாளின் ஆட்கள் அவர்களைக்கைது செய்து, பகிரங்கமாக கணசயதியளித்து கூடுஞ் சித்திரவதைப்படுத்தினர். பின்னர் இதே நடவடிக்கை கத்தோலிக்கர் அனைவருக்கும் சிறப்பாக குருக்களுக்கும் அளிக்கப்படும் என்ற எச்சரிக்கையோடு திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர்.

இக்குரு நடவடிக்கையால் மணப்பாட்டு இளைஞர்கள் கொதித்தெழுந்தனர். முந்நூறுக்கும் மேற்பட்ட இளைஞர்கள் எவரும் எதிர்பாராத வகையில் ஒரு நள்ளிரவில் விஜயபதி துறைமுகத்தைத் தாக்கினர். ஆரியபெருமாளையும் அவனது உறவினர் நண்பர்களையும், வாளுக்கிரையாக்கி துறைமுகத்தையும் கைப்பற்றினர். இதனால் முத்துக்குளிப்புத்துறைக் கிறிஸ்தவரணவரும்

மனநிறைவடைந்தனர். ஆயின் மதுரையின் நாயக்க ஆளுநள் கிறிஸ்தவர்களுக்கு தண்டனையாக மிகப் பெருந்தொகைப் பணத்தை அபராதமாகச் செலுத்தும்படி கட்டளையிட்டான். அவர்களும் எதிர்ப்பின்றிச் செலுத்தினர். பேராசைபிடித்த நாயக்கன், திருப்தியடையவில்லை அடுத்த ஆண்டில் (1602) மிகக் கூடுதலான தொகையை அபராதமாகச் செலுத்த உத்தரவிட்டதோடு, அபராதம் செலுத்தாதவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்க, அதிரடிப் படையணி ஒன்றையுமனுப்பினான். இம்மறை அபராதம் செலுத்தினால் அடுத்த ஆண்டில் மிக அதிக தொகை கேட்கப்படலாமென உணர்ந்த கிறிஸ்தவர்கள் வரிசெலுத்த மறுத்தனர். ஆத்திரமடைந்த நாயக்கன் கிறிஸ்தவர்களை இரக்கமின்றித் தாக்கு மாறு உத்தரவிட்டான். தூத்துக்குடி மக்கள் மீது பெருந்தாக்குதல் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. அதிஷ்டவசமாக அத்தருணத்தில் மன்னாரின் போர்த்துக்கேய தளபதி அங்குவந்து சேர்ந்தான். நிலமை விபரீதமடைவதை உணர்ந்து, கிறிஸ்த வர்களுக்கு எதிரான தாக்குதல்கள் உடனடியாக நிறுத்தப்படாவிட்டன, அங்கிருந்த இந்துமதக் கோவில் தரைமட்டமாக்கப்படுமென அறிவித்தான். இதனைத் தொடர்ந்து நாயக்க தலைவன் முன்வந்து சமரசம் செய்துகொண்டான்.

அடுத்த ஆண்டில் முத்துக்குளிப்பில் எதிர்பாராத நஷ்டமேற்பட்டது. தூத்துக்குடியின் மேலதிகாரியான கயத்தார் பகுதியின் ஆளுநன், இதை மதியாது கூடுதலான தொகையைச் செலுத்துமாறு ஆணையிட்டான். தூத்துக்குடி மீது பெரும் படையணி ஏவப்பட்டது. ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட்டன. வீடுகள் குறையடிக்கப்பட்டன, கிறிஸ்தவர்கள் மிக மோசமாகத் தாக்கப்பட்டனர். ஒரு யேசு சபைக்குரு, பண்யமாக இழுத்துச் செல்லப்பட்டார். குருவை மீட்டெடுக்க கிறிஸ்தவர்கள் நாலாயிரம் பொற்காக்களைச் செலுத்த வேண்டி இருந்தது.

அடிக்கடி நாயக்க படையணியும், கயத்தார் அரச படைகளும் தூத்துக்குடியின் மேல் ஏவி விடப்படுவதைத் தொடர்ந்து, யேசு சபையார் தங்களது கல்லூரியை ‘அரச தீவு’ என்ற கிராமப்பகுதிக்கு மாற்றினர். அப்பகுதி இப்போது ‘பெரிய முயல் தீவு’ என அழைக்கப்படுகிறது. அங்கு ஒரு சிறுநகர் உருவாக்கப் பட்டது. யேசு சபையின் பெருந்தலைவரும் இந்தியாவில் போர்த்துக்கேய பிரதம தளபதியும் இதற்கு அனுமதியும் முழு ஆதரவும் அளித்தனர். 1604இல் இருந்து யேசு சபைக் குருக்களும் தூத்துக்குடியில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்களும் பெருந்தொகையினரும் இப்புதிய இடத்தில் குடி யேறத் தொடர்க்கினர். எனினும் கொச்சின் மறைமாவட்ட ஆயர் இதனை விரும்பவில்லை. தனது நீதி, நிர்வாக ஆளுகையிலிருந்து கிறிஸ்தவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கு யேசு சபையார் செய்யும் ஒரு சதிச் செயல் என ஆயர் சந்தேகம் கொண்டார். ஆகவே கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும் தத்தம் இடங்களுக்குத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும் என அவர் உத்தரவிட்டார்.

பதன்கட்டில் பிரிவினர் இதனை ஆட்சேபித்தனர். தத்தம் இடங்களுக்குத் திரும்பிச் செல்வது தங்களுக்கு ஆபத்தானது என அவர்கள் ஆயருக்கு விளக்க மளித்தனர். ஆயின் ஆயர் தமது நிலைப்பாட்டிலிருந்து இம்மியும் விலக வில்லை. மக்களும் தமது நிலையில் உறுதியாயிருந்தனர். தங்களது சொந்த விவகாரங்களில் தலையிட ஆயருக்கு உரிமையில்லை என உறுதியாகக் கூறினர். இது யேசுசபையாரின் திருவிளையாடல் என சந்தேகித்த ஆயர், முத்துக்குளிப் புத்துறைக் கரையோரத் திருச்சபையின் நிர்வாகத்தை யேசு சபையாரிடமிருந்து நீக்கிவிட முடிவு செய்தார். அரச தீவில் வசிப்பவர்கள் திருச்சபைக்குப் புறம்

பாக்கப்படுவர் எனப் பிரகடனம் செய்தார். யேசு சபையார் இப்பிரகடனம் செல்லுபடியாகாதென பகிரங்க அறிவிப்பு விடுத்தனர். அத்துடன் ஆயரின் பிரகடனத்துக்கெதிராக, மேலிடத் திருச்சபைக்கு விண்ணப்பித்தனர். ஆயரோ போர்க்கோலம் பூண்டார். ஒரு சிறு படையணியை அனுப்பி அரசத்தை ஆக்கிர மித்தார். தீவின் எல்லாக் கட்டடங்களும் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. கிறிஸ்தவர்களும் அக்கட்டங்களின் இடுபாடுகளுடன் சேர்ந்து அழிந்தனர். பின்னர் ஆயர் ஏனைய கிராமங்களுக்கும் சென்று ஆலயங்களின் திறவு கோல்களை கையளிக்குமாறு யேசு சபையாரை வற்புறுத்தினார் கையளிக்காத குருக்கள் கைதுசெய்யப்பட்டனர். ஆயரின் தூண்டுகையால் பரவ குலத் தலை வனும், ஜாதித்தலைவனும், மற்றும் சில பரவ பிரமுகர்களும் யேசு சபையாருக்கு விரோதமாக எழுந்தனர். யேசு சபைக்குருக்களின் நிலை தர்மசங் கடத்துக்குரிய தாயிற்று. எனவே யேசு சபை மாகாணாதிபதி, அதிவண.வயர்சியோ அடிகள், கொச்சின் மறைமாவட்டத்தின் ஆலய நிர்வாகங்களிலிருந்து யேசு சபையார் விலகிக் கொள்வதாக அறிவிப்பு ஒன்றை விடுத்தார். ஆயர் உடனடியாக விலகிய யேசுசபைக் குருக்களின் பங்குகளுக்கு மறைவட்டக் குருக்களை அனுப்பி நிலைமையை சமாளித்தார். எனினும் வைப்பர், வேம்பார் பகுதி மக்கள் இம் மாறுதல்களை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து அதிருப்தி தெரிவித்தனர். 1614 பெப்ரவரியில் போர்த்துக்கல் அரசன், முத்தக்குளிப்புத் துறையிலுள்ள எல்லாக் கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களும் யேசுசபையினரிடம் கையளிக்கப்படவேண்டுமென அறிவிப்புச் செய்தான்.

கொச்சின் மறைவட்ட ஆயருக்கும் யேசு சபையினருக்குமிடையே ஏற்பட்ட இழுபறி நிலையும் பின்னர் மறைவட்டக் குருக்கள் பொறுப் பேற்றமையும் அம் மறைவட்டக் கிறிஸ்தவர்களின் ஆன்மீக முன்னேற்றத்தில் பெரும் மாறுதல்களை உருவாக்கின. ஆயரையும் அவரது மறைவட்டக் குருக்களை ஆதுரிப்போர் ஒரு கட்சியாகத் திரள், யேசு சபையாரின் மேல் அபிமான முன்னோர் எதிர்க் கட்சியாக அனிதிரண்டனர். ஒவ்வொரு பங்குகளிலும் இப்பிளவு ஊடுருவியது. பல கிறிஸ்தவர்கள் விரக்கியுற்றனர். வசதியுள்ளோர் நாகபட்டனத்துக்கோ அல்லது மன்னாருக்கோ இடம்பெயர்ந்தனர். பலர் உள்ளர்க் கிராமங்களுக்குச் சென்று இந்துக்கள் மத்தியில் வாழுந்தனர். இதனால் இவர்கள் கத்தோலிக்க திருச்சபையுடனான ஆன்மீக உறவு துண்டிச் கப்பட்ட நிலையில் மெல்ல விசுவாச பெலத்தை இழக்கும் நிலைமை அடைந்தனர்.

மாவட்டக் குருக்களது நிர்வாகத்தில் கத்தோலிக்கத்தின் ஆன்மீக ஆளிவேர் அறுந்தது. மறைக்கல்விப் போதனை அலட்சியம் செய்யப்பட்ட தால் வேத விசுவாசம் ஈடாடத் தொடங்கியது. நீதி நிர்வாகத்தின் சீர்கேட்டால் பிளவுகளும் பிரிவினைகளும் தொடங்கின. பல பங்குகளில் நிர்வாகக் குருக்களுக்கெதிரான கையல்கள் தலைதூக்கின. பரவகுலத்தினரின் கத்தோலிக்க விசுவாசமும் இன் ஒற்றுமையும் திருச்சபை அதிகாரிகள் மட்டில் பிரமாணிக் கழும் கட்டுக்கோப்பும் சின்னாபின்னமரகத் தொடங்கியது. தொடர்ந்து சில ஆண்டுகள் முத்துக்குளிப்பில் நஷ்டமேற்பட்டதால் பரதமக்களின் பொருளா தாரத்தில் பின்னடைவு ஏற்பட வறுமையும், பஞ்சம் பசி பட்டினியும் தலைதூக்கின.

1621இல் யேசுசபையினர் மீண்டும் திரும்பி வந்து கரையோரத் திருச்

சபையைப் பொறுப்பேற்றனர். எனினும் கரையோரத்தில் உடனடியாக அமைதி நிலை உருவாகவில்லை. போர்த்துக்கேய் அதிகாரிகளினதும் பதன்கட்டில் போன்ற உயர் குலத்தவர்களும் சர்வாதிகார நிலையிலிருந்து மாறவில்லை. யேசுசபையார் பொது மக்களைத் தமக்கெதிராகத் தாண்டி விடுவதாகவே அவர்கள் கருதினர். மக்களின் உரிமைகளை அடக்கி தங்கள் சுயநலத்துக்காகவே அவர்கள் செயலாற்றினர். மாவட்டக் குருக்களோ தங்களுக்கு இலாபம் தரக்கூடிய பங்கு நிர்வாகத்தை யேசு சபையாரிடம் விட்டுக்கொடுக்க விரும்ப வில்லை. இக்காரணிகளால் யேசு சபையாருக்கு பொதுவாகக் கரையோர மக்களிடையே நல்ல செல்வாக்கிருந்த போதிலும் அவர்களில் சிலரது தனிப்பட்ட தவறுகளும் சபையினருக்கு அவமானத்தைத் தேடித்தந்தன என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் அவசியம்.

1623 இருந்து 1625 வரை பரவ குலத்தினருக்கிடையில் உள்நாட்டுப் போர் ஒன்று நடைபெற்றது. தூத்துக்குடியின் முதல்வரான அன்ற்று பீரில் அடிகளார் ஜாதித் தலைவனாக (பிரதான பதன்கட்டி) கென்றி தா குருஸ் என்பவனை நியமித்தார். யேசுசபையினருக்குப் பிரமாணிக்கமாகப் பணியாற்றி வந்ததற்காகவே இந்த நியமனம் வழங்கப்பட்டது. எனினும் இந் நியமனத் துக்குத் தகுதியற்றவன் இவன். அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி தனது எதிரிகள் பலரைக் கொன்றியித்தான். ஒரு கொலைகாரனுக்குச் சலுகை காட்டி நியமனம் வழங்கியதாக மக்கள் யேசுசபையார் மீது குற்றஞ்சமத்தினர். எனவே சபை முதல்வர் அவனைப் பகிரங்கமாகக் கண்டித்து அவனுக்குக் கொடுத்த அதிகாரங்களை வாபால் பெறப்போவதாக எச்சரித்தார். தனது அதிகாரங்கள் பறிக்கப் படுமெனப் பயந்த கென்றிகுருஸ் யேசுசபையார் மீது குற்றங்களைச் சாட்டி, அவர்களுக்கெதிராக குழப்பங்களை ஏவி விட்டான். 1623 செப்ரம்பரில் நாக பட்டணத்தின் முன்னாள் போர்த்துக்கேய தளபதி இக்குழப்பங்களுக்கு மூல கர்த்தா கென்றி குருஸ் என்பதையரிந்து அவனுக்கு மரணதண்டனை விதித்தான். இதனால் ஆத்திரமடைந்த அவனது ஆட்கள் யேசுசபையாரே அவனது மரணத் துக்குக் காரணம் எனக் குற்றம் சாட்டி அவர்கள் மீது போர் தொடுத்து யேசு சபையினரை தூத்துக்குடியிலிருந்து வெளியேற்றினர் எனினும் 1625இல் மீண்டும் அமைதி நிலவியது.

அடுத்த ஆண்டில் கடும் பஞ்சதால் இப்பகுதி மக்கள் (ஏறத்தாழ 10 மாதங்கள்) அவஸ்தைப்பட்டனர். தூத்துக்குடியில் மட்டும் 1500 பேரை பட்டினி பலியெடுத்தது. பலர் உணவுக்காகத் தங்களையே அடிமைகளாக விற்றதாகவும் கூறப்படுகிறது. குழந்தைகளும் உணவுப் பொருட்களுக்காக விற்கப்பட்டனர். யேசுசபையார் இத்தருணத்தில் செய்த உதவிகளோ சொல்லுந்தரமன்று. எல்லா மக்களும் தினசரி ஒரு வேளையாவது உணவைப் பெற்றுக்கொள்ளச் செய்வதில் அயராதுழைத்தனர். இக் காருண்ய செயல்களால் 1626இல் நாலாயிரம் பேர் திருமுழுக்குப் பெற்று கத்தோலிக்கராயினர். தூத்துக்குடிச் சபை முதல்வர் அன்றனி ருபினோ அடிகள், மதுரையின் ஆளுநன் திருமலை நாயக்கிடம் சென்று பரவ குலத்தவரின் பரிதாப நிலையைக் கூறி வரிச்சலுகை செய்யுமாறு வேண்டினர். ஒரு பரவ குலத்தவன் ஆண்டொன்றிற்கு 800 பதகால் வரி செலுத்த வேண்டும். குரு முதல்வரின் வேண்டுகோளை ஏற்ற நாயக் மூன்று வருடங்கள் வரிசெலுத்த வேண்டியதில்லை எனவும், பின்னர் ஆண்டொன்றுக்கு 500 பதகால் மட்டும் செலுத்தினால் போதுமானது எனவும் சலுகை செய்தார்.

மீண்டும் கரையோரப் பகுதிகளில் (1620 - 1630) அமைதி கொடுக்கும் நிகழ்வு இடம்பெற்றது. கோவாவின் புதிய இராச பிரதிநிதியான கவன் தே லின்கார்ஸ் யேசு சபையினரை விரும்பில்லை தூத்துக்குடிக்கு அவரால் நியமிக்கப்பட்ட புதிய தளபதி பரவர்களை வருத்தியது கண்டு யேசுசபையினர் பலமாக ஆட்சேபம் தெரிவித்தனர். கொச்சின் பேராலய குருமுதல்வர், தூத்துக்குடி குரு முதல்வர் ஆகியோரின் ஆதரவுடன் 1630 பெப்ரவரியில் யேசுசபையினரை தூத்துக்குடியிலிருந்து வெளியேற்றினர். இந்திலையில் யேசு சபையினர் ஏனைய கரையோர மாகாணங்கள் அனைத்திலுமிருந்து தாமாகவே வெளியேற்றினர். மறை மாவட்டக் குருக்கள் உடனடியாக இவ்வெற்றிடங்களை நிரப்ப அனுப்பப்பட்டனர். எனினும் ஸ்பெயின் போர்த்துக்கால் மன்னருக்கு யேசுசபையாரின் வெளியேறு கையால் கரையோர மாவட்டங்களில் ஏற்பட்ட ஆண்மீகப் பின்னடைவு தெரிவிக்கப்பட்டது. எனவே யேசுசபையார் இது வரை மேற்பார்வை செய்த எல்லாத் தேவாலயங்களினதும் நீதி நிர்வாக செயற்பாடுகள் அவர்களிடமே மீள்ளிப்புச் செய்ய வேண்டுமென அரசு கட்டளை பிறந்தது. 1633இல் யேசுசபையினர் மீள் வருகை தந்து பன்னிரு பங்குகளையும் 20,000 கிரிஸ்தவர்களையும் பொறுப்பு பேற்றனர். ஆயினும் தளம்பிக்கொண்டிருந்த அமைதியையும், சீரற்றுக் கிடந்த ஆண்மீக அலுவல்களையும், ஊசலாடிக்கொண்டிருந்த நீதி நிர்வாக நிலையையும் உடனடியாக அல்லது சிறிது காலத்துள் செய்வதென்பது இலகுவாயிருக்கில்லை.

1634, 35களில் மதுரையின் திருமலை நாயக்கன் தூத்துக்குடியின் போர்த்துக்கேய தளபதியை சிறையிலிட்டான். போர்த்துக்கேய தளபதியின் மீது சுமத்தப் பட்ட குற்றச்செயல்களே காரணம் எனவும் தெரிவித்தான். யேசுசபையினரே இக்குற்றச் சாட்டுக்களை அறிவித்தனர் எனவும் கூறப்பட்டது. மதுரை நாயக்கனைத் தண்டிப்பதற்காக பன்னிரு பெரிய படகுகளில் படையளியினர் கோவாவின் இராசப் பிரதிநிதியால் (வைசிராம்) அனுப்பப்பட்டனர். தூத்துக்குடியும் ஏனைய கரையோரக் குடியிருப்புகளும் பலத்த தாக்குதல்களுக்குள்ளாகின. இத் தாக்குதல்களால் கிறிஸ்தவ குடும்பங்களே மிக அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டன.

1638ஆம் ஆண்டு முத்துக்குளித்தலில் மிக விசேட வருடமாகக் கருதப் பட்டது. 33 வருடங்கள் முத்துக்குளிப்பு மந்த நிலையிலேயே இருந்து வந்தது. சில மாதங்களின் பின் கொச்சின் மறைமாவட்ட ஆயர் மிக்கேல் நங்கல் ஆண்டகை கரையோரப் பகுதிகளுக்கு உத்தியோகப்பூர்வ தரிசனையை மேற்கொண்டார். தமது சுற்றுலாவின் பின் யேசுசபையினரின் சிறப்பான ஆண்மீகப் பணியையும் இறைய ரசைப் பரப்ப அவர்கள் மேற்கொண்ட தியாகங்களையும் பாட்ட சோதனை வேதனை களையும் ஆயர் பகிரங்கமாகப் பாராட்டினார்.

1644இல் அண்டறு லோப்பஸ் அடிகளின் அறிக்கையிலிருந்து சில பகுதிகள்: “முத்துக்குளிப்புத்துறைக் கரையோரக் கிராமங்களில் கிறிஸ்தவத்தின் நிலைமை பற்றி நான் மிகவும் திருப்தியடைந்தேன். பன்னிரு யேசுசபைக் குருக்கள் இங்கு பணியாற்றுகின்றனர். ஏனைய கிறிஸ்தவ மாவட்டங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் இங்குள்ள குருக்கள் தொகை விசுவாசிகளுக்கு போதுமானதல்ல. எனினும் குருக்களின் பணி வெகு திருப்தியானது. இம் மாவட்டக் கிறிஸ்தவர் தொகை 26,218. எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னைய கணக்கு 50,000 க்குமதிக்கமாகும். கிறிஸ்தவர் தொகையின் வீழ்ச்சிக்கு வேறு வேலைகளைத் தேடி பலர் இடம்பெயர்ந்தது முக்கிய காரணி. (1604க்குப் பின் முத்துக்குளிப்பில் களிசமான இலாபம்

கிடைப்பது அரிதாகி விட்டது) அடிக்கடி கலகங்கள் இடம்பெற்றமையும் மற்றோர் காரணி. எனினும் கிறிஸ்தவர்கள் தம் விசுவாச உறுதியில் தளரவில்லை.

அவர்களது ஆலயங்கள் அழகாக, உறுதியாக கற்களால் அமைக்கப் பட்டவை. அங்கு பாவிக்கப்பட்ட உடுமானங்கள், பாத்திரங்கள் விலையேறப் பெற்றவை. கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் ஆலயங்களுக்காகவோ அல்லது உடுமானங்கள், பாத்திரங்களுக்காகவோ, அல்லது திருநாட்களைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடவோ எவ்வளவு பணமும் செலவழிக்கத் தயாராயிருக்கின்றனர். தினசரி திருப்பவிகளுக்கே பெண்கள் பெருந்தொகையாக வருங்க தருவார். ஒவ்வொரு நாளும் திருப்பவி வேளாளரில் ஆலயங்கள் (ஞாயிறுபோல்) மக்கள் கூட்டத் தால் நிரம்பி வழியும். ஆண்களும் மிக நல்லவர்கள். ஆயினும் நாள் பூசைக்கு ஆண்கள் அதிகம் வருவதில்லை. ஞானோபதேச வகுப்புக்கள் தினசரி நடைபெறு கின்றன. பிரியத்தலை, மணப்பாட்டு, அலந்தலை, வீரபாண்டிய பட்டணம், புன்னைக்காயல், தூத்துக்குடி வல்பர், வேம்பார் ஆகிய இடங்களில் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் நடத்தப்பட்டன. தூத்துக்குடியில் போர்த்துக்கேய மொழிக் கல்லூரி ஒன்றும் இயங்கியது.

1648இல் யேசுசபையின் மாகாண அதிபதி இக்னேசியஸ் புருனோ அடிகள் தூத்துக்குடியில் மாதாவின் பக்திச் சபையை ஆரம்பித்தார். பதன்கட்டிகளே முதலில் அங்கத்துவம் பெற்றனர். பின்னர் இச்சபை கரையோரப் பகுதிகளின் ஏனைய கிராமங்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பளிமயமாதா திருநாள் அவ்வருடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது பரத குலத்தவர்கள் ஒவ்வொரு நோவனையின் பின்னும் ஒரு கிறிஸ்தவ வரலாற்று நாடகத்தை மேடையேற்றினர். கதாபாத்திரங்களையேற்று நடிப்பதில் பரத குலத்தவருக்கு நிகரான நடிகர் இவர். அடிக்கடி நற்கருணை பெறும் முறையும் அவர்களிடையே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

1649இல் முத்துக்குளிப்புத்துறை பெரியதொரு பயங்கரத்தை எதிர் நோக்கியது. ஒல்லாந்தர் அவர்களது கரையில் வந்திரங்கினர் (பெப்ரவரி 1649). முதலில் கரையோரக் கிராமங்களிலும் பின்னர் தூத்துக்குடியிலும் அவர்களது படையணி இடம் பிடித்தது. 40,000 பதகால் நாண்யங்கள் தருமாறு ஒல்லாந்தர் அச்சுறுத்தினர். பின் மீனவர் விடுத்த வேண்டுதலால் இத்தொகை 15,000 ஆக குறைக்கப்பட்டது. அதுவும் தரப்படாததால் ஆத்திரமடைந்த ஒல்லாந்தர் நகரின் ஒரு பகுதிக்குத் தீ மூட்டினர். வீடுகளன்றும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன.⁴⁵

அத்தயாபம் ஆறு

ஸ்லாந்தர், ஆங்கிலேயர்கால தமிழ்நாட்டில் திருச்சபைகள்.

1658இல் தூத்துக்குடி விருந்தும், முத்துக்குளிப்புத்துறையிலிருந்தும் போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தரால் தூரத்தப்பட்டனர். ஒல்லாந்தர் மதுரை நாயக் கனுக்குத் தூண்டுதலளித்து யேசுசபைக் குருக்களைக் கரையோரப் பகுதிகளில் குந்து வெளியேற்றினர். எனினும் பரவர்களின் முயற்சியினால் மீண்டும் யேசு சபையார் அழைக்கப்பட்டனர்.

1666இல் கரையோரக் குரு சிரேஷ்டர் அனுப்பிய அறிக்கையின்படி பத்துக் குருக்கள் மேற்படி பகுதியில் மேய்ப்புப்பணியில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அவர்கள் குடியிருக்க ஆலயங்களின் பக்கத்தில் வசதியில்லாதபடியால் கரையோரத்துக்கு வெகு தொலைவில் சிறு குடிசைகளில் வசித்தனர். யேசுசபையார் இந்த ஆலயங்களை பாவிப்பதைத் தடுப்பதற்காக ஒவ்வொரு தேவாலயத்திலும் இரு ஒல்லாந்த வீரர்கள் காவல் செய்தனர். எனினும் இம் முயற்சி பயனளிக்க வில்லை. மூலவிமிக்கள் போல் வேடமணிந்த யேசுசபைக் குருக்கள் கரையோரப் பகுதி வீடுகளுக்கு இரவு வேளைகளில் சென்று அருட்சாதனங்களை வழங்கினர். ஞாயிறு தினங்களில், பரவ மக்கள் கூட்டான் கூட்டமாக தூத்துக்குடியிலிருந்தும் ஏனைய ஒல்லாந்த ஆக்கிரமிப்புக் கிராமங்களிலிருந்தும் குருக்கள் தங்கியிருக்கும் பகுதிகளுக்குச் சென்று திருப்பலியில் பங்கு பற்றி அருட்சாதனங்களைப் பெற்று மீண்டும், குரு முதல்வர் இல்லம் ஏழு மைல் தொலைவில் அமைந்திருந்தது. தூத்துக்குடிக் கல்லூரி, கொக்குயின்ஸ் என்ற இடத்துக்கு மாற்றப்பட்டது. குருக் களும், கல்லூரிகளும் பரவகுல மக்களின் தாராள உபசரிப்புகளிலேயே தங்கியிருந்தனர்.

1685இல் ஒல்லாந்தர் கரையோர மாவட்டங்களில் இருந்த பெரிய தேவாலயங்கள் அனைத்தையும் தங்களது பொருள்கள், உபகரணங்களை பத்திரப் படுத்தும் களஞ்சியங்களாகவும், குருமாரின் இல்லங்களை தங்கள் ஏஜன்டுகளின் (பிரதி நிதிகள்) குடியிருப்புக்களாகவும் மாற்றினர். இவ்விதம் பரவ குலத்தவரின் விசுவாசத்தை நிர்மூலமாக்க ஒல்லாந்தர் பல்வேறு திட்டங்களை அமுலாக்கினர். எனினும் அவர்களது முயற்சிகள் கைகூடவில்லை.

17ஸ்ரீஇல் கமநாயக்கன் பட்டியிலிருந்து பீற்றர் மாட்மன் எழுதிய கடிதம் இது: “பத்தாவியாவிலிருந்து கரையோரக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு புரோட்டஸ் தாந்த மார்க்கத்தைப் போதிப்பதற்காக விசேட போதகர் ஒருவர் வரவழைக்கப் பட்டார். பரவ குலத்தவர் தங்கள் ஜாதித் தலைவன் மூலம் அவருக்கு தெரி வித்தது என்னவெனில், ‘எங்கள் அப்போஸ்தலரான புனித பிரான்சிஸ்

சவேரியாரை விட அதிகமாகவும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகவும் பெரிய புதுமை களைச் செய்து காட்டினால் நாங்கள் எங்கள் மதத்தைத் துறந்து உங்கள் மதத்தில் சேர்வோம்' எனவே ஒல்லாந்தர் பரவ மக்களை கட்டாயப்படுத்த முயற்சித்தனர். உடனடியாக ஜாதித்தலைவன் விடுத் த அறிக்கையில் 'புரோட்டஸ்தாந்த போதகரின் கூட்டாந்தகளுக்குச் செல்லும் எந்தப் பரவனும் இறைவனின் விரோதியாகக் கருதப்பட்டு எமது பரவ குலத்திலிருந்து முற்றாக வெளி யேற்றப்படுவான்' எனக் கண்டிப்பாகத் தெரிவித்தான். ஒரே ஒரு பரவன் மட்டும் இச்சட்டத்தை மீறினான். காரணம் செல்வந்தனான் அவனது வர்த்தக அலுவல்களுக்கு ஒல்லாந்தர் அரசு உதவியும் பொருளுத்தவியும் தாராளமாக வழங்கியிருந்தனர். அவன் சாதிப்பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டு திருச்சபையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு மரண தண்டனையும் பெற்றான்.

ஒல்லாந்தரிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட மிகத் திறமை வாய்ந்த புரோட்டஸ்தாந்த போதகர்களான பல்டேயஸ் 1661லும், நியோகொவ் 1662லும் தங்கள் தோல்வியை (பரத குலத்தவரின் கத்தோலிக்க விசுவாசத்தை சீர்க்குலைக்க முடியாதிருந்ததை) பசிரங்கமாக ஓப்புக்கொண்டனர்.

இதற்கு முக்கிய காரணி யேசுசபையினரின் தன்னலமற்ற அர்ப்பணிக்கப்பட்ட, உறுதிமிக்க, உண்மை நேர்மை தழுவிய மேய்ப்புப் பணியும் விசுவாச போதனைகளுமாகும். யேசு சபையார் கரையோரக் கிராமங்களிலிருந்து வெளி யேற்றப்பட்ட பின்பும், உள்ளூர்ப் பகுதிகளில் தங்கியிருந்து நற்செய்தியைப் போதித்து திருவருட் சாதனங்களை வழங்கி வந்தனர். மதுரை நாயக்கனிடம் யேசுசபையினரை உள்ளூர்ப் பகுதிகளிலிருந்து துரத்தி விடுமாறு ஒல்லாந்தர் பல தடவைகள் விண்ணப்பித்தும் பயன் இல்லை.

இந் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கட்டத்தில் ஒல்லாந்தர் கிறிஸ்தவ குருக்கள் மட்டில் தாம் கொண்டிருந்த குரோத மனப்பான்மையையும் கண்டிப்பையும் தளர்த்தினர். கரையோர மாவட்டங்களுக்குச் செல்லவும், அருட்சாதனங்கள் வழங்கவும், கத்தோலிக்க குருக்கள் அனுமதிக்கப்பட்டனர். எனினும் குருக்கள் பற்றாக்குறையும் பரவ குலத்தின் பொருளாதார நலியும் அதிக அறுவடைக்கு இடந்தரவில்லை.¹⁶

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கிறிஸ்தவம்

புனித பிரான்சிஸ் சவேரியாரின் அப்போஸ்தலப் பணியால் உருவாகிய இப்பகுதி, அக்காலத்தில் திருவாங்கூர் கரையோர மாவட்டமென அழைக்கப் பட்டது. திருவேதி அரசர்கள் (குமிலொன், நாஞ்சிநாடு, தென்பகுதித் திருநெல் வேலி அரசன் ராமவர்மா, திருவாங்கூர் அரசன் மார்தாண்ட வர்மா) பாண்டியனுக்கு எதிராக 1544இல் போர் தொடுத்தனர். திருநெல்வேலியின் புலாஸ் எனப்படும் பிரபுக்கள், பாண்டியனை ஆதரித்தனர். திருவேதியினரும் பிரபுக் களும் கோவர்ஸின் போர்த்துக்கேய ஆளுந்தான் மாட்டன் அல் பொன்சோ டை குசாவின் ஆதரவை நாடினர். மாட்டன் அல்பொன்சோ சவேரியாரிடம் சென்று திருவேதியர்களைச் சந்தித்து போர்த்துக்கேயரின் ஆதரவு அவர் களுக்கே கிடைக்கும் என அறிவிக்குமாறு வேண்டினான். சவேரியார், ராமவர்மாவிடமும் சகோதரன் மார்த்தாண்டவர்மாவிடமும் சென்று இதைத் தெரிவித்தார். இந்த இரு இளவரசர்களும் தங்களுக்காக புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் எடுத்த முயற்சிகளுக்காக அவர் மட்டில் அக்கறை காட்டி

திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் அவர் இறையரசைப் போதிக்க சகல வசதி களையும் செய்து கொடுத்தனர். ராமவர்மா சவேரியார் கோவில்களை அமைப்பதற்கென இரண்டாயிரம் பணமும் நன்கொடை செய்தான்.

தம்மட்டில் சுதேச ஆளுநர்கள் காட்டும் ஆதரவும் மரியாதையும் நிரந்தரமானதல்ல என்பதை சவேரியார் உணர்ந்தார். அவர் பணியாற்றிய முக்குவு குல மீனவர்கள் வசித்த 14 கிராமங்களில் 12 திருவாங்கூரைச் சேர்ந்தவை, இவை மார்த்தாண்டவர்மாவுக்குரியவை. அடுத்த இரண்டு கிராமங்களும் ராமவர்மாவுக்குரியவை. அவர்களது மொழி தமிழ், சாதித் துவேஷத்தால் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட இக் கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், திருமுழுக்குப் பெற்று போர்த்துக்கேயரிடம் பலவேறு சலுகைகள் (தொழில் உட்பட) பெற்று ஆறுதலடைந்தனர். படகர்களால் வேறு கிறிஸ்தவ கிராமங்கள் தாக்கப்பட்ட போது புனித சவேரியார் தமது செல்வாக்கைப் பிரயோகித்து அக் கிறிஸ்தவர்களைக் காப்பாற்றியது போல தங்களையும் பாதுகாப்பார் என நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்தனர். எனவே அவர்கள் சவேரியாருக்குத் தாது விடுத்தனர்.

சவேரியார் அவர்கள் அனைவருக்கும் உடனடியாகத் திருமுழுக்குக் கொடுத்து, சத்திய மறையில் சேர்த்துக்கொள்வதெனத் தீர்மானித்தார். ஆரம்ப அறிவை அளித்த பின் ஏக காலத்தில் அனைவருக்கும் திருமுழுக்கு அளிப்ப தெனவும் பின்னர் மறைக்கல்வி வகுப்புகள் மூலம் அவர்களது ஞான அறிவை விருத்தியாக்குவதெனவும் திட்டமிட்டார். புதிதாகத் திருமுழுக்குப் பெற்ற அனைவரும் நல்ல விசுவாசத்துடன் கிறிஸ்தவ வாழ்வை அனுசரித்து, அருட்சாதனங்களை பக்தியுடன் அடிக்கடி பெற்று அறநெறி வாழ்வு வாழக் தவறினால், குருக்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து விலகினால் கடவலில் மீன் பிடிக்கும் சலுகைகளை நிறுத்துதல் - அவர்களது கட்டுமரங்கள், படகுகளை அபகரித்தல் முதலிய கடுந்தண்டனைகளை வழங்க போர்த்துக்கேய தளபதி தயாராயிருந்தான்.

இவ்வித கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்த கிராமங்கள் புவார், கோலான் கொட்ட, வல்லாவிலை, தூதர், புதென்துறை, தங்கபட்டனம், எனாயம், மிதாளம், வண்ணிய குடி, கோலாசெல், காடியபட்டனம், முத்தம், பள்ளம், மானக்குடி என்பவை. ஒரு கிராமத்திலிருந்து தங்களனைவரையும் திருமுழுக்குக் கொடுத்து சத்திய மறையில் சேர்க்குமாறு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டால், அவர் முதலில் எல்லா ஆண்களையும் இளைஞர்களையும் ஒன்று சேர்ப்பார். முதலில் சிலுவை அடையாள மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொடுத்து மூன்று தடவை அச் செப்தனை உரக்க உச்சரிப்பதன் மூலம் மூவொரு கடவுளின் மேல் விசுவாசத் தையும் ஆழ்ந்த பக்தியையும் அவர்களிடம் உருவாக்குவார். தொடர்ந்து பரலோக, அருள்நிறை, பாவசங்கிர்தன, உத்தம மனஸ் தாப மந்திரங்களையும், பத்துக்கற்பளை, விசுவாசப் பிரமாணம், கிருபை தயாபர செபங்களையும் சொல்லிக் கொடுத்து நன்கு மனம் செய்யவும் பிழையின்றி உச்சரிக்கவும் செய்விப்பார். விசுவாச மந்திரம், பத்துக்கட்டளைகளுக்கு விரிவான விளக்கமளிப்பார். பின்னர் அவர்கள் செய்த தவறுகளுக்காக ஆண்டவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்குமாறு அறிவுரை கூறுவார். விசுவாச மந்திரத்தின் ஒவ்வொரு வசனங்களையும் அவர் உச்சரித்து அவர்கள் விசுவாசிக்கிறார்களா என வினாவுவார். சந்தேகங்களுக்கு நல்ல விளக்கம் தருவார். இறுதியாக அவர்கள் தங்கள் மார்பின் மீது கைகளைக் குவித்து பக்தியுடன் விசுவாச மந்திரத்தைச் செபித்தபின்

திருமுழுக்கு அளிப்பார். அவர்களது கத்தோலிக்கப் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட ஒலைச் சட்டம் ஒன்றையும் கொடுப்பார். ஆண்கள் வீடு சென்று ஏனையோரை அனுப்புவார். அவர்களுக்கும் இவ்விதம் ஆரம்ப விசுவாச அறிவுரைகள் வழங்கப் பட்டு திருமுழுக்குப் பெறுவார். முழுக்கிராமமும் திருமுழுக்குப் பெற்றபின் அங்கு தற்காலிகமாக ஒரு சிறு கோவில் நிறுவப்படும். இவ்விதமே பதின்மூன்று முக்குவ கிராமங்களும் சத்திய மறையில் சேர்ந்தபின், மன்னாரிலிருந்து கிடைத்த அதிர்ச்சி தரும் செய்திகளைக் கேட்டவுடன் சவேரியார் கொச்சினுக்குப் போக வேண்டியதாயிற்று. எனவே எஞ்சிய மனாக்குடிக் கிராமத்தோர் மன்சில்தாஸ் அடிகளால் திருமுழுக்கு அளிக்கப்பட்டனர். கொச்சினில் இருந்து மன்சில்தாஸ் அடிகளுக்கு சவேரியார் எழுதிய திருமடலில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு பாடசாலை நிறுவி மாணவரின் அறிவை வளர்க்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

1547இல் அரசியல் கொந்தளிப்பு நிலை உருவாகியது. திருவேதி அரசர்கள் விஜயநகர் மன்னனுடன் போர் தொடுத்தனர். படைப்பலம் மிக்க விஜயநகர் மன்னளை வீணாகப் பகைத்துக்கொள்ளப் போர்த்துக்கேயர் விரும்பவில்லை. எனவே திருவேதிக்கு உதவி வழங்க மறுத்தனர். இப்போரில் திருவேதியர் படுதோல்வி அடைந்தனர். எனவே அவர்கள் சரணாகதி அடைந்து விஜயநகர் மன்னனுக்கு அடிமைகளாயினர். இதனால் இறும்புது எய்திய விஜயநகர் மன்னன், யேசுசபை முதல்வரான பிரான்சீஸ் கென்றிக்குல் அடிகளுக்கு, தனது இராச்சியத்தில் மதமாற்றம் செய்யக்கூடாது என ஆணையிட்டான். இதற்கு முஸ்லிம்களின் தூண்டுதலும் ஒரு காரணி. தொடர்ந்து கென்றிக்குல் அடிகளின் பக்கபலமாக மேய்ப்புப் பணியிலிடுப்பட்டிருந்த பல்தசார் நண்ஸ் என்ற யேசு சபைத்துறவியையும் வெளியேற்றினான்.

அடுத்து தென்கேரளாவைச் சேர்ந்த லத்தீனிய கிறிஸ்தவர்களின் பதினாறாம், பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளின் விசுவாசத் தரத்தை ஆராயுமிடத்து குயிலன் தொடக்கம் கொமோரின் குடா வரையிலான மதபோதனை நல்ல தரமான அடித்தளத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது தெரிகிறது. இதற்குக் குருக்களின் பற்றாக்குறையே முக்கிய காரணி. 1546 க்குப் பின் பிரான்சீஸ் கென்றிக்குல் அடிகளே இப்பெறும் பகுதிக்கு தனியொரு குருவாக ஒரு தொண்டரின் துணையுடன் மட்டும் மேய்ப்புப் பணியில் ஈடுபடவேண்டிய தாயிற்று. 1553இல் கிறிஸ்தவர்கள் இல்லாமியத்தில் இணைய முற்பட்டனர். பொருளாதார நலிவே இதற்கும் முக்கிய காரணி. தொடர்ந்து தங்க பட்டணத்தில் பல கிறிஸ்தவ யுவதிகள், முஸ்லீம் இளைஞர்களை மனந்து கொண்டனர். இதனால் அந்த யுவதிகளும் பின்னர் குடும்பத்தினரும் முஸ்லிம் மார்க்கத்தைத் தழுவிக் கொண்டனர்.

கிறிஸ்தவ கிராமங்களில் புதிதாகக் கோவில்கள் கட்ட அனுமதி வழங்கப்பட வில்லை. அரசர்களுக்குப் பெறுமதியிக்க அன்பளிப்புக்களை முஸ்லீம்கள் வழங்கியதே இதற்குக் காரணம். 1558இன் அறிக்கை; கரையோரங்களில் ஒரு சில தேவாலயங்கள் மட்டுமே காணப்பட்டன எனக் கூறுகிறது. முன் போலல்லாது கிறிஸ்தவர்களும் தங்கள் ஆலயங்களைப் பராமரிப்பதில் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை.

1563இல் மறைக்கல்விப் போதனையின் நிலை: ஆலயங்கள் இருப்பின் அங்கேயே மறைக்கல்வி வகுப்புக்கள் நடத்தப்பட்டன. வகுப்புகளுக்கு ஆசியத் தீருச்சபை வரலாறு

மாணவர் வரும்போது ஆசீந்திரத் தொட்டு, முழந்தாயிட்டு, சிலுவை அடையாளம் வரைந்தபின் ஒரு பரலோக மந்திரமும், ஒரு அருள்நிறை மந்திரமும் செபித்தபின் வகுப்பறையில் தமதிடத்தில் அமர்வர். ஆண்கள் ஒரு பக்கத்திலும் பெண்கள் மறுபக்கத்திலும் அமர்ந்திருப்பர். கணக்குப்பிள்ளை ஒருவரை எழுப்புவார். அம்மாணவர் (அல்லது மாணவி) வகுப்பின் மூன்சென்று, நெஞ்சில் கரங்களைக் குவித்து இம் மந்திரங்களை வத்தினில் ஒப்புவிப்பார். பின் ஏனைய மந்திரங்களை தமிழில் சொல்லுமாறு கேட்கப்படுவார். இவ்விதம் கணக்குப்பிள்ளை மூன்றுபேரை, அழைப்பர். இதே விதமாகவே திருமணமான பெண்களுக்கு சனிக்கிழமைகளிலும், ஆண்களுக்கு ஞாயிறுகளிலும் மறைக்கல்வி வகுப்புகள் நடைபெறும். தவறுகள் இருப்பின் கணக்குப்பிள்ளை அவைகளைச் சுட்டிக் காட்டித் திருத்தி, மீண்டும் ஒப்புவிக்கச் செய்வார். ஞாயிறு தினங்களில் மறைபோதனையின் பின் திருப்பளி நடைபெறும். அக்கிராம மக்கள் அனைவரும் திருப்பலியில் பங்குபற்ற வேண்டும்.

1563 அளவில் இக்கிராமங்களில் பலர் பாவசங்கீர்த்தன அருட்சாதனம் பற்றி கணிசமான அறிவைக் கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் அளோகமாக குழிலோன் கல்லூரியின் பழைய மாணவர், ஏனையோர் நல்ல விசுவாச அறிவை குருக்கள் அல்லது மறையாசிரியர் மூலம் பெற்றவர்கள். அரசனும் அவனது அதிகாரி களும் அதிக கண்டிப்புக் காட்டியபோதும் பாவசங்கீர்த்தனம் செய்ய ஒரு வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போது எல்லாம், கிறிஸ்தவர்கள் அவ்வருட்சாதனத்தைப் பெற்றத் தயங்கவில்லை. பிற்றநவம் பேணுவதிலும் அயலாருடன் சகோதர அன்புறவுடன் நடப்பதிலும் ஒழுக்க நெறியை அனுசரிப்பதிலும் அக்கறை காட்டினர். முன்னர் அடிக்கடியும் சிறுவிடயங்களிலும் சண்டை பிடித்து நியாயம் பேசியவர்கள் இப்போது அன்புறவுடன் விட்டுக்கொடுத்து அமைதி பேணினர்.

1568 அறிக்கையின்படி திருவாங்கூர்க் கரையில் 17 கோவில்களும் எண்ணாயிரம் கிறிஸ்தவர்களுமிருந்தனர். கோவான்கொற் வல்லவிலை, தூதர், புதென்துறை, தங்கபட்டணம், இனயம், மிதாளம், வள்ளியகுடி, கொல்லாச் செல், தம்பிரான் கோவில், கடைப்பட்டணம், முத்தம், இராயக்கமங்கலம், பாலம், மனாக்குடி, கோவளம், கொமோரின்குடா, குமரி முற்றம் ஆகிய இடங்களில் கோவில்கள் இருந்தன. கப்பலாட்டுதல், மீண்பிடித்தல் என்பவையே மக்களின் பிரதான தொழில்கள். திருவாங்கூர் அரசன் ஆடித்தியவர்மா, மிஷனரி களுடன் பகைமை பாராட்டுவதை நிறுத்தவில்லை. எனவே கிறிஸ்தவர்கள் பல துண்பங்களுக்குளாகினார்.

எனினும் இவ்வருடப் பிற்பகுதியில் அரசனின் போக்கில் ஒரு மாறுதல் காணப்பட்டது. தனது படையணிக்குத் தேவையான குதிரைகளைப் பெறுவதற்கு யேசுசபையாரின் நட்புறவு தேவை என்பதை அவன் உணர்ந்தான். கோவாவின் போர்த்துக்கேய இராசப் பிரதிநிதி, ஏற்கனவே திருவாங்கூர் இராச்சியத்துக்கு எவரும் குதிரைகள் கொண்டு போகக்கூடாதென உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தார். எனவே தனது இராச்சியத்தில் குருக்கள் கிறிஸ்தவத்தைப் போதிக்கத் தடையேதுமில்லை என அரசன் விசேட அனுமதி வழங்கினான். விரும்பியவர்கள் திருமுழுக்குப் பெறலாம்; தேவையை ஒட்டி, புதிய கோவில் கள் கட்டப்படலாம் எனவும் அனுமதித்துவுடன் தனது தலைநகரான கல்குளத்தில் ஒரு கோவிலும் குருமனையும் அமைப்பதற்கு மானியம் வழங்கினான்.

ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவ கிராமத்துக்கும் குருக்கள் ஒரு நீதிபதியையும் ஒரு பொலிஸ்காரனையும் நியமித்தனர். முழுக் கரையோரங்களுக்குமாக ஒரு பிரதான நீதிபதியும் உண்டு. இந்த நீதிபதிகள் பிரமாணிக்கமாகவும், நேர்மை உண்மையுடனும் நீதி வழங்குவது திருச்சபைக் குருக்களால் கண்காணிக்கப் பட்டது. அந்தி, அதிக துஷ்பிரயோகம், வஞ்ச ஊழல்களுக்கு இலக்கான நீதி பதிகள் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டனர்.

1572களில் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் அவர்களது இந்து சமய அயலவர்களான சாணார்களுக்குமிடையே ஒரு பிரச்சனை உருவாகியது. கிறிஸ்தவர்களை சாணார் அவமதித்ததைத் தொடர்ந்து கிறிஸ்தவர்கள் சாணாரை பழிவாங்குவதெனத் தீர்மானித்தனர். யேசு சபையார் கிறிஸ்தவர்கள் அமைதி காக்கும்படி பலமுறை வேண்டுகோள் விடுத்தும் பயணளிக்கவில்லை. சாணார்கள் அரசனுக்கு அடிக்கடி மிகச் சிறந்த அன்பளிப்புகள் செய்ததால் அவன் அவர்கள் பக்கமே நின்று சகல உதவிகளும் வழங்கினான். இதன் காரணமாக சாணார் கிறிஸ்தவர்களை விரட்டித் தலைத்து இருவரைக் கொள்ளனர். ஆத்திமடைந்த கிறிஸ்தவர்கள் திரண் டெழுந்து பல சாணாரைக் கொள்ளுவதைத் தீர்மானித்தனர். சாணாரும் கிறிஸ்தவ கிராமங்களின் மீது படையெடுத்து ஆலயங்களையும் வீடுகளையும் தீக்கிரையாக்கினர்.

நிலைமை மோசமாவது கண்ட கோவாவின் போர்த்துக்கேய இராசப் பிரதிநிதி அன்னி தே நொறங்கா திருவாங்கூர் அரசனும் மக்களுடனும் எவரும் வியாபார ஓப்பந்தங்கள் செய்யலாகாதென கடும் உத்தரவு பிறப்பித்தான். அரசனும் 1574இல் சமாதான உடன்படிக்கை செய்ய கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் ஆலயங்களை மீண்டும் கட்டி எழுப்பினர்.

இப்போர் காரணமாக, மிகப் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் கத்தோலிக்க கிராமங்கள் அவதியற்றிருக்க, 1575இல் யேசுசபைத்தரிசகர் வலிக்குன்னோ அடிகள் வந்து சேர்ந்தார். கிராமங்களின் நிலை பரிதாபத்துக்குரியதாகவேயிருந்தது. அவரது அவதானிப்பு வருமாறு: இக்கரையோரக் கிராமங்களின் ஆண்மீக நிலையோ மிகமிகக் கேவலமானதாகும். குருக்கள் பற்றாக்குறை, கலகங்கள் போர்கள் என்பனவே இதற்குரிய காரணிகள். கிறிஸ்தவர்கள் - அஞ்ஞானிகள் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்தனர். வலிக்குன்னோ அடிகள் நிலைமையைச் சீர்திருத்த தம்மாலியன்ற முயற்சிகளில் தலையிட்டார். அவை கொலாச்சேவில் தமிழில் பாண்டியத்தியமுள்ள இரு குருக்கள் தங்கவேண்டும். அவர்களில் ஒருவர் கொமோரின் குடா வரை எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் அடிக்கடி செல்லுதல் வேண்டும். மற்றையவர் கொலாச் செல்லுக்கும் சோவாரா பகுதிக்குமிடையில் மேய்ப்புப்பணியை நடத்த வேண்டும்.

அவர் ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் குருக்கள் தங்கியிருந்து பணியாற்றுவதற்கு உதவியாக பத்து வீடுகள் அமைக்க ஆவண செய்தார். மேலும் நிதி பற்றாக்குறையால் அரைகுறையாகக் கிடந்த ஆலயக் கட்டடங்களைப் பூர்த்தியாக்க வும் உதவி வழங்கினார். சிறப்பாகக் கூறுமிடத்து, தம்மாலியன்றவரை எல்லாக் கரையோரக் கிராமங்களையுமே அவர் தரிசித்து இறையரசைப் பரப்புவதற்குரிய சகல நடவடிக்கைகளையும் எடுத்தார்.

ஓராண்டின் பின் யேசு சபையைச் சேர்ந்த அன்றனி மொன்செரேற் அடிகள் இங்கு வருகைத்தந்து, தமது நினைவுலைகளை ஒரு அறிக்கையாக வெளியிட்டார். குயிலொன் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் மட்டுமே நல்ல ஆசியத் திருச்சபை வரலாறு

கத்தோலிக் நெறியில் வாழ்பவர்கள் என்றும் அவர்கள் சிறு தொகையினர் என்றும் பெரும்பான்மைக் கிறிஸ்தவர்கள் தம் மனம்போன போக்கில் வாழ்ந்தனர் என்றும் அவர்களில் சிலர் குருக்களுக்கு அடிக்கடி தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருந்தனர் என்றும் இவரது அறிக்கையில் காணகிறோம். ஒரு சிறு உதாரணம்: அண்டறு கெர்ணன்டஸ் அடிகள் ஒரு தேவாலயத்தின் மூன்னால் மீனவர் சிலரால் பொய்த் தேவைகளுக்காக அமைக்கப்பட்ட சிறுகோவிலை அழிக்கும்படி கட்டளையிட்டார். இதைத் தொடர்ந்து அந்த மீனவர்கள் திரண்டு வந்து அவரைத் தடிகளால் அடித்து வதைத்தனர். மொன்கறேற் அடிகளும் ஒருமுறை கோபம் கொண்ட மீனவரிடமிருந்து தப்புவதற்காக ஒடி ஒளிக்க வேண்டியிருந்தது. இந்திக்கழில் அவர்களுக்கு பக்கபலமாக இருந்தது மது போதையே.

1578இல் ஏழுதப்பட்ட ஒரு மடலில் யேசு சபையினர் ஓவ்வொரு செவ் வாய்தோறும் மக்களை ஒன்றுதிரட்டி, பாவ சங்கீர்த்தனம் பற்றியும் ஏனைய அருட் சாதனங்கள் பற்றியும் விளக்கவுரை அளிக்கப்பட்டது. அதிஷ்டவசமாக நன்கு தமிழ் தெரிந்த ஒரு குரு வந்ததைத் தொடர்ந்து பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வருவோர் தொகை கணிசமான அளவு அதிகரித்தது. இந்துக்களிடமிருந்து தங்கள் ஆலயங்களைக் காப்பாற்ற எவ்வித ஆபத்துக்களையும் எதிர்நோக்க அக்கிறிஸ்தவர்கள் தயாராயிருந்தமை, கத்தோலிக்கத்தில் அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த பக்தியை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அடுத்த ஆண்டில் திருவாங்கூர் அரசன் வீர உதய மார்த்தாண்ட வர்மாவினால் ஒருசிறு வேதகலாபனை உருவாக்கப்பட்டது. களிமண் கற்களால் கட்டப் பட்டு ஒன்றைகளால் வேயப்பட்டிருந்த கத்தோலிக்க கோவில்கள் போர்த்துக் கேய வீரர்களின் முகங்களாக இரகசியமாக திடீரென மாற்றப்பட்டு. இந்த நாட்டை அடிமைப்படுத்த போர்த்துக்கேய படைகளை நகர்த்தும் போது, வெகுதுணையாயிருக்குமென திருவாங்கூர் அரசனுக்கு யாரோ கோள் மூட்டி விட்டனர். இதை நம்பிய அரசன் கத்தோலிக்க ஆலயங்களை அழித்தொழிக் கும்படி உத்தரவிட்டான். மூன்று ஆலயங்கள் நிர்மூலமாக்கப்பட்டன. எனினும் தான் கேள்வியற்றது தவறான செய்தி என்பது அரசனுக்குத் தெரிய வந்தது. அத்துடன் அரசு கட்டளைப்படி இந்த ஆலயங்களுக்குத் தீழுட்டியவர் களுக்குக் கிடைத்த கடவுள் தண்டனையும் அரசனை அச்சமடையச் செய்திருக்கலாம். ஆகவே தொடர்ந்து கத்தோலிக்க ஆலயங்களில் கைவைக் காதிருக்குமாறும், நிர்மூலமாக்கப்பட்ட மூன்று தேவாலயங்களையும் அரசு செலவில் கட்டிக் கொடுக்குமாறும் மீள் உத்தரவு பிறப்பித்தான்.

கரையோரக் கிராம மக்கள், காணி, நிலபுலன்கள் சொந்தமாக இல்லாத காரணத்தால் தாங்கள் வசிக்கும் கிராமங்களில் அல்லது நகர்ப்புறங்களில் தங்களது குடியிருமைக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டால் உடனடியாக தங்களது பொருட்களைக் கட்டிச் சுற்றியெடுத்துக்கொண்டு இன்னொரு இடத்துக்குப் போவது அவர்களுக்கு இலகுவாக இருந்தது. 1584இல் முத்தம் பகுதியிலிருந்த கிறிஸ்தவர்களுடன் மூல்விமகள் போர் தொடுத்தனர். ஆலயம் தகர்க்கப் பட்டது. கிறிஸ்தவர் மீது காடைத்தனம் கட்டவிழித்து விடப்பட்டது. கிறிஸ்தவர்கள் ஒன்று திரண்டு முத்தம் பகுதியிலிருந்து மட்டுமல்ல காடிய பட்டனத் திலுமிருந்து வெளியேறினர். இதுபற்றி சமரச முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போது கிறிஸ்தவர்கள் ஒரே குரலில் தங்கள் ஆலயத்துக்கு இறைழக்கப்பட்ட

அந்தி, இறைவனுக்கே விடுகப்பட்ட அந்தியும் நின்தையுமாதலால் தகுந்த பரிகாரம் செய்யப்படவேண்டும், என அழுங்குப்பிடி பிடித்தனர். திருவாங்கூர் அரசன் சமரச முயற்சிகளில் முன்னின்று உழைத்தான். கோவிலைத் திருத்துவதற்குச் சகல உதவிகளையும் வழங்கினான். ஆயின் பிரச்சனை தீர்ந்த தாயில்லை. கிராமத்தின் அழிவுகள் அனைத்தும் புனரமைப்புச் செய்யப்பட மூஸ்லிம்கள் ஒரு பள்ளிவாசலை அமைத்தனர். கிறிஸ்தவர்கள் அதை அகற்றுவதற்கு முயற்சித்தனர். மூஸ்லிம்கள் பள்ளிவாசலைப் பாதுகாத்ததுடன் அரசனின் மனதைத் தம்பாலிமுக்க, பெறுமதி வாய்ந்த பல பொருட்களை அன்பளிப்புச் செய்தனர். கிறிஸ்தவர்களோ தங்கள் எதிர்ப்பைப் பெருமளவில் தெரிவிக்க, சகலருமே கிராமத்தை விட்டு இடம் பெயர்ந்தனர். நிலமை விபரீதமாகச் செல்வதை உணர்ந்த அரசன் பள்ளிவாசலைத் தகர்த்து அதனுடன் சம்பந்தப் பட்ட பொருட்களையும் கடலில் வீசுமாறு கட்டளையிட்ட பின்னரே, மக்கள் எனவரும் தங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்பினர்.

1601 களில் கரையோரப் பகுதிகளில் 23 ஆலயங்கள் இருந்தன. கொலாச் சேவில் தங்கியிருந்த இரு யேக்சைபக் குருக்கள், இக்கிறிஸ்தவர்களின் ஆண்மீக அலுவல்களைக் கவனித்தனர். இரு வருடங்களின் பின் மேலும் ஒரு குரு அனுப் பப்பட்டார். 1602க்கும் 1603க்குமிடையில் ஏற்றதாழ க௫௦ வளர்ந்தோர், திரு முழுக்குப் பெற்றாக அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. இப் புதுக் கிறிஸ்தவர்களுள் சில மூஸ்லிம்களும் சில உயர் வகுப்பினரும் அடங்குவர்.

1603 களில் உள்ளூர்களில் ஏழு தேவாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இதற்கு அண்டறு யுக்கரியோ அடிகளின் அயராத உழைப்பே காரணம். திரு வாங்கூர் மன்னன் சிறீ வீர ராவிவர்மா ஆதரவும் அன்பளிப்பும் வழங்கியிருந்தான். கல்குளத்தில் அரசனின் கோட்டைப் பகுதியிலும், கோட்டைக்கு வெளி யேயும் இரு ஆலயங்கள் நிறுவப்பட்டன. கோட்டாரில் அரசனால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்ட அரச பூங்காவில் மூன்றாவது கோவில் அமைக்கப்பட்டது. அயற் கிறிஸ்தவ கிராமங்களான மாணாக்குடி, பத்தம், பாரியபார், ராசசிமாட மக்களும் இவ்வாலய அமைப்பில் ஒத்துழைப்பு வழங்கினர். ஆலயத் தீற்பு விழாவில், கிறிஸ்தவர்களால் அரங்கேற்றப்பட்ட விவிலிய நாடகம் (அறிவற்ற செல்வன் உவவை) இந்துக்களின் விடேச பாராட்டுதலைப் பெற்றது. கோட்டாரில் கட்டப்பட்ட தேவாலயம் மூவொரு கடவுளுக்கு அர்ப்பணிக்கப் பட்டது. எனினும் புக்கோரியோ அடிகள் மக்களால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்ட மிசனரியான பிரான்சில் சவேரியாரின் உருவப்பட மொன்றை ஆலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்தார். இது அனைவரதும் பாராட்டுதலைப் பெற்றது. ஏனெனில் அக் கிறிஸ்தவர்களில் பலரும் அப் புனிதர் மூலமே இறைவனின் கொடைகளைப் பெற்றிருந்தனர்.

கிறிது காலத்துள் இந்த ஆலயம் ஒரு பெரிய யாத்திரைத் தலமாக மாறியது. இந்துக்களும் கூட்டம் கூட்டமாக அங்கு சென்று பிரார்த்தித்துத் தம் குறைகள் தீர்ந்து மகிழ்ச்சியோடு வீடு திரும்புவர். மாரவடலூர் என்னு மிடத்திலும் அதே வருத்தில் ஒரு ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது. இதற்கு அங்கிருந்த இந்துக்கள் பலத்த எதிர்ப்புத் தெரிவித்தும் அரசன் அவற்றை விடுத்துத் தன் அனுமதியை வழங்கினான். வராகம், அதாவிக் குறி என்னுமிடங்களிலும் ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

மீண்டும் இப்பகுதிக் கிறிஸ்தவர்களை, துண்பநிலை எதிர்நோக்கியது.

1604ல் வால்வெள்ளி ஒன்று வானில் தோன்றியது. இதனால் அச்சமடைந்த அரசன் வானசாஸ்திரிகள், சோதிடர்கள், பிராமணர்களை அழைத்து வால் வெள்ளியின் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்தான். மிகப்பெரிய தீமைகள் அரசனை எதிர்நோக்கவிருப்பதால் அதற்குப் பரிகாரமாக சில கிராமங்களை எரித்தும் அங்குள்ள மக்களின் இரத்தப் பலிகளைச் செலுத்தியும் இத்தீங்கை வெற்றி கொள்ளலாமென அவர்கள் தெரிவித்தனர். இதற்கு கரையோரக் கிராமங்களையே எரித்து அங்குள்ள கிறிஸ்தவர்களையே இரத்த பலியாக்கலாம் என குத்திரதாரிகள் மேலும் தெரிவித்தனர்.

யேசுசபையினருடன் நல்ல உறவையும் தொடர்புகளையும் கொண்டிருந்த அரசன் இந்த ஆலோசனையை அவ்வளவாக விரும்பவில்லை. இதற்கிடையே, கரையோரக் கிறிஸ்தவர்களில் ஒரு பகுதியினருக்கும் இந்துக்களான சாணார் களுக்குமிடையே ஒரு சிறு விடயமாகப் பிரச்சினை ஏற்பட்டது. கிறிஸ்தவர்கள் சாணாரைப் பலமாகத் தாக்கினர். எனவே சாணார் அரசனுக்கு பெறுமதி வாய்ந்த அன்பளிப்புக்களை அனுப்பி அவனது படையணி ஒன்றைப் பெற்றுக் கொண்டனர். படையணியின் உதவியுடன் தம்மைத் தாக்கிய கிராமத்தையும் பதினொரு அயற் கிறிஸ்தவ கிராமங்களையும் குறையாடிய சாணார் ஆலயங்களையும் வீடுகளையும் தீக்கிரையாக்கினர். எனினும் தங்கபட்டணத்துக் கிறிஸ்தவர்கள் ஒன்று திரண்டு தங்கள் கிராமத்துக்குத் தீ வைக்க வந்தவர்களை திவிரமாகத் தாக்கி திருப்பி அனுப்பினர். தாக்கப்பட்ட கிராமங்களின் கிறிஸ்தவர்கள் கொமோரின் குடாவுக்குத் தப்பியோடினர். அங்கு ஒரு பெரிய சிலுவையையும் மரியன்னையின் பெயரால் ஒரு ஆலயத்தையும் நிறுவினர்.

கொச்சின் ஆயர் அன்ட்ரு தே மரியா, போர்த்துக்கேயர்களை திருவாங்கூருடன் வியாபாரம் செய்யாது தடுத்தார். அரசன் வர்த்தகத்தில் பெரு நட்டம் உண்டானதை உணர்ந்தான். குழிலொலான் கல்லூரி அதிபருடன் (நீக்கொலல் ஸ்பினோலா அடிகள்) சமரசப் பேச்சக்களை நடத்தினான். கோவில்களை மீண்டும் அமைப்பதற்குத் தேவையான தீராந்திகளுடன் 2000 பார்தோல் பொற்காக்களும் கொடுத்தான். கிறிஸ்தவர்களுக்கு பல சலுகைகளுமளிக்கப்பட்டன.

அடுத்து ஒரு கவலைக்குரிய செய்தியையும் குறிப்பிட வேண்டும். கொச்சின் மறைமாவட்ட ஆயருக்கும் முத்துக்குளிப்புத் துறையில் பணியாற்றிய யேசுசபைக் குருக்களுக்குமிடையே பிளவுகள் உண்டாயின. உறவுகள் விரிச வடைந்தன. இதைத் தொடர்ந்து யேசுசபையார் இப்பகுதியிலிருந்து வெளி யேறினர். அவர்களிடமாக நியமனம் பெற்ற மாவட்டக் குருக்கள், ஆன்மீகப் பணியிலும், மறைபரப்புப் பணியிலும் யேசுசபையினரைப் போன்ற திவிரமும் உறுதியும், ஆர்வமும் காட்டவில்லை. இதன் விளைவை ஒரு யேசுசபை வரலாற்றாசிரியரின் குறிப்புகளிலிருந்து பார்ப்போம்.

“எமது குருக்கள் (யேசுசபை) வெளியேறியதும் இக் கிறிஸ்தவர்களின் நிலை பரிதாபத்துக்குரியதாயிற்று. அவர்களது அறநெறி வாழ்வு அஸ்தமித்து விட்டது. முறைகேடான விதத்தில் திருமணங்கள் இடம்பெற்றன. அத்திருமணங்களும் கிராமத் தலைவன் முன்னிலையிலேயே நடைபெற்றன. விவாகப் பிரிவினை, சர்வசாதாரணம்”.

1626இல் இரு யேசுசபைக் குருக்கள் கரையோரப் பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்

பட்டனர். 23 ஆலயங்களையும் பத்தாயிரம் கிறிஸ்தவர்களையும் இவ்விரு குருக் களும் நிர்வகிக்க வேண்டியிருந்தது. உள்ளுரப் பகுதிகளில் 3 குருக்கள் இரண் டாயிரம் கிறிஸ்தவர்களின் மேய்ப்புப்பணியைக் கவனித்தனர். 1644இன் அறிக்கையின் படி இக்கிறிஸ்தவர்கள் குருக்கள் மட்டில் அமைச்சலும் பிரமாணிக்கம் காட்டாதவர்களாகவும் தங்கள் சொந்தநலனுக்காகத் திருச் சபையைக் காட்டிக்கொடுப்பவர்களாகவுமிருந்தனர்.

17ஆம் நூற்றாண்டின் 50களிலும் 60களிலும் ஒல்லாந்தர் இப்பகுதிக் கிறிஸ்தவர்களை அதிகம் சரணாடவில்லை. யேசு சபையினரே இப் பகுதியின் மேய்ப்புப் பணிக்குப் பொறுப்பாயிருந்தனர். ஆயினும் முந்தியது போன்ற நிலையல்ல. கிறிஸ்தவ வாழ்வில் பல குருட்டாட்டங்கள் நிறைந்திருந்தன. குருக்களும் பொருளாதாரச் சீர்கேட்டினால் தங்கள் உணவு, உடை முதலிய அடிப்படைத் தேவைகளுக்கே அவைப்பட்டனர். 1667, 1681, 1708 அறிக்கைகளின்படி கிறிஸ்தவரின் தொகை சிறிது சிறிதாக அதிகரித்தது. எனினும் 1681இன் அறிக்கையின் படி மதமாற்றம் குறைவாகவே காணப்பட்டது.

இறுதியாக கன்னியாகுமரி மாவட்டம் பற்றியும் குறிப்பிட வேண்டும். இப் பகுதியில் நாடார் எனப்படும் சாணாரே மிகக் கூடுதலாகக் காணப்பட்டனர். பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை இவர்கள் இந்துமதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தனர். இவர்களுக்கு ஆரம்பத்தில் திருமுழுக்களித்து, கிறிஸ்தவ திருச்சபைக்கு வரவேற்றவர் பீற்றர் மொற்றரோ என்ற யேசுசபைக் குரவர். 1698களில் யேசுசபை மாகாண அதிபதி யோன் மேநாட் அடிகள் (கோட்டார் பகுதியும் இவர் பொறுப்பிலிருந்தது) நாடார் மத்தியில் இயேசுவை அறிமுகஞ்ச செய்யும் பணியைத் தொடங்கினார். இந்திய சந்தியாசியின் ஆடைகளை அணிந்து, இயேசுவின் நந்செயதியைப் போதித்தனால் மக்கள்து கவனத்தையும் கருத்துக் களையும் இவரால் அதிகம் பெற்றுடித்தது. இங்கு மற்றொரு பிரச்சனையையும் குறிப்பிட வேண்டும். இந்திய மக்களிடையே சாதி வெறி உச்ச நிலையிலிருந்த காலம் அது. உயர்ந்தவர் தங்களுடன் தாழ்ந்தவர்களை மத அனுசரணைகளில் சேர்ந்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. கிறிஸ்தவம் எல்லா இனத்தவர்க்கும் எல்லாச் சாதியினருக்கும் பொதுவானது என்ற உண்மையை இம் மக்களால் ஏற்கழுதிய வில்லை. எனவே வேத போதக நலனுக்காக சில விடயங்களில் உயர்குலத்தவரை அனுசரித்து நடந்த மின்னிகளுக்கு எதிர்பாராத தொல்லைகளும் ஏற்பட்டன. 1699இல் பெர்னாட் தே சா என்ற குரவர் இங்கு பணியாற்றி நல்ல அனுபவம் பெற்றவர். வடக்கன் குளத்தில் தமது பணியைத் தொடங்கிய இக் குரவர் கோட்டாரிலிருந்து 5 மைல் தொலைவிலுள்ள மாருண்டுர் என்னுமிடத்தில் ஒரு ஆலயத்தை அமைத்தார். இவரது பணி பின்னர் விரிவாக ஆராயப்படும்.

கரையோரப் பகுதிகளான தஞ்சாவூர், ஆர்கோட் மாவட்டங்களில் கிறிஸ்தவத்தின் நிலை

பதினாறாம் பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளில், இப் பகுதிகளின் துறைமுக நகரங்களில் இங்குமங்குமாக சில கிறிஸ்தவ குழுமங்கள் காணப்பட்டன. இவை களில் மிகப் பழைய கிறிஸ்தவ சிராமம் நாகபட்டனம், ராங்குபார், கூடலூர், பாண்டிச் சேரிகளிலும் கிறிஸ்தவர்கள் வசித்தனர்.

நாகபட்டனமும் சுற்றுப்புறமும்

இக் காலத்தில் தஞ்சாவூர் நாயக்கரின் ஆளுகைக்குட்பட்ட பிரதேசங்களில்

நாகபட்டணம் வர்த்தக, சுற்றுலாத் துறைகளில் சிறந்த ஒரு நகராகத் திகழ்ந்தது. கரையோர நகர்கள் அனைத்திலும் நாகபட்டணத் துறைமுகமே சுறுசுறுப்பு மிக்கதாகத் திகழ்ந்தது. இந்துக்கள் அதிகமாக வசித்த போதிலும் முஸ்லிம்கள், போர்த்துக்கேயரின் முக்கிய அலுவலகங்கள் இங்குதான் இயங்கின. 1513 - 1530 துக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் போர்த்துக்கேயர் இங்கு குடியேறியிருத்தல் வேண்டும். 1545இல் புனித பிரான்சீஸ் சவேரியார் இவ்விடத்தை தரிசித்த போது ஒரு போர்த்துக்கேய தளபதியின் தலைமையில் யாவும் மிக நன்கு இயங்கின எனத் தெரியவருகிறது. 1567இல் இங்கு வருகை தந்த சீர் பெட்ரிசி என்ற இத்தாலியப் பெரியார் இக்கிராமத்தை “நற்பன்பும் பிரபலமும் வாய்ந்த கண்ணியமிக்க கிறிஸ்தவர்களைக் கொண்ட பகுதி” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பதினாறாம் நூற்றாண்டின் 40 களிலும் 50 களிலும் பிரான்சீஸ்கள் சபையினர் மேய்ப்புப் பணிக்குப் பொறுப்பாயிருந்தனர்.

விஜய நகரின் பகுதித் தலைவர்கள் போர்த்துக்கேயரை நாகபட்டணத்தில் குடியிருக்க அனுமதித்த போதிலும் இரு பகுதிகளுக்குமிடையில் சமூகமான உறவுகள் இருக்கவில்லை.

விஜய நகர தலைவர்கள் போர்த்துக்கேய குடியிருப்புக்கள் மீது தமது படையளியை ஏவி, அதனை அழித்து விடுவதாக அச்சுறுத்தினார். தங்கள் ஆளுகைக்குட்பட்ட இடங்களில் கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள் அமைக்கப்படுவதையும் நாயக்க அரசர்கள் விரும்பவில்லை. ஆகவே நாகபட்டணத்திலோ அல்லது அதன் சுற்றுப்புறங்களிலோ தங்கள் ஆண்மீகப் பணியை நடத்துவது கிறிஸ்தவ போத கர்களுக்கு இலகுவாக இருக்கவில்லை. 16ஆம் நூற்றாண்டு வரை பிரான்சீஸ்கள் சபையினர் மட்டுமே அங்கு பணியாற்றி வந்தனர். 1597இல் யேசுசபையினரும், 1604இல் டோமினிக்கள் சபையினரும், 1625இல் அக்ஸரீனியன் சபையினரும் சென்றனர். ஆயின் நாகபட்டணத்தின் பிரதான தேவாலயம் ஒரு மறைவட்டக் குருவினாலேயே நிர்வகிக்கப்பட்டது.

1642இல் எழுதப்பட்ட ஒரு அறிக்கையின்படி நாகபட்டணத்தில் 78 வயதுக்கு மேற்பட்ட கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணிக்கை 7000 நான்கு பங்குகளாக இவர்கள் பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். நான்கு துறவற இல்லங்களும் மேய்ப்புப் பணியில் உதவின. புனித ஆரோக்கிய அன்னை (வேளாங்கண்ணிமாதா) புனித மிக்கேல் தேவாலயங்கள் நாகபட்டணத்துக்கு அன்றிலிருந்து இன்றுவரை திருப்பயணிகளை அழைக்கும் திருத்தலங்களாக விளங்குகின்றன.

ஓல்லாந்தர் 1659இல் நகரைக் கைப்பற்றினர். தஞ்சாவூர் நாயக்கனும் அவர்களோடு உடன்படிக்கை செய்ததுடன் 10 அயற்கிராமங்களையும் அவர்களுக்கு அன்பளிப்புச் செய்தான். நகரைக் கைப்பற்றியவுடன் ஓல்லாந்தர் செய்த முதல் அலுவல் எல்லாக் கத்தோலிக்க குருக்களையும், துறவறத்தோரையும் நகரை விட்டு வெளியேற்றியதே. எனினும் வேளாங்கண்ணி ஆலயத்திலிருந்து எவ்வரையும் நிர்ப்பந்திக்கவில்லை.

தொடர்ந்து புரோட்டஸ்தாந்த மதத்தை போதிக்கவும் பரப்பவும் பகிரதப்பிரயத்தனம் செய்தனர். பிரபல போதகர் பல்டேயஸ் வரவழைக்கப் பட்டார். அவர் எழுதுகிறார் “1660 பூலை 14இல், யாழ்ப்பாணப் பட்டணத்திலிருந்து நாக பட்டணத்துக்கு கடல்மார்க்கமாக புரட்சிகரமான புரோட்டஸ் தாந்து மதத்தைப் போதிக்கச் சென்று 18ஆம் திகதி எனது முதல் உரையை

ஒல்லாந்தர் போர்த்துக்கேய மொழிகளில் ஆற்றினேன் பல குழந்தைகளுக்கு திருமுழுக்களித்து 20 பேருக்கு தேவதிரவிய அனுமானங்களை வழங்கினேன். என்னுடன் பிரெட்டிக் புதோனரி னுஸ் என்பவரும் பணியாற்றினார். தொடர்ந்து அயற்கிராமங்களிலும் சவிசேஷப் பணியை நடாத்தினோம்.”

1670 களில் ஒல்லாந்தர் கத்தோலிக்கத்தின் மட்டில் தம் கடும்பிடியைத் தளர்த்தினார். நாகபட்டணத்திலுள்ள மாசற்ற இருதய அன்னை ஆலயத்தையும் அதற்குச் சேர்ந்த 8000 கத்தோலிக்கரையும் பராமரிக்க ஒரு பிரான்சீஸ்க குருவுக்கு அனுமதி தந்தனர்.⁴⁷

ராங்குபார்

இயேசு சபையினரின் 1602 ஆம் ஆண்டு அறிக்கை கூறுவது “நாக பட்ட ணத்திலிருந்து, பரவ குலத்தவரான ர பெரிய குழுக்கள் இடம்பெயர்ந்து வந்து சேர்ந்தனர். இந்த நகரில் ஒரு துறைமுகம் உண்டு. மன்னாரிலிருந்து மீன்பிடிக்க வரும் படகுகளும் சான்தோமாவிலிருந்து வரும் பரத குலத்தவரும் இத் துறையை பயன்படுத்துகின்றனர். சில ஆண்டுகளுக்குமுன் சுதேசி ஒருவரால் அமைக்கப்பட்ட தேவாலயம் அழிந்துவிட்டது. மீண்டும் அவரது முயற்சியால் இவ்வாலயம் அழகுற அமைக்கப்பட்டது. வருத்தத்தில் சில தடவைகள், ஒரு குரு அங்கு சென்று, கிறிஸ்தவர்களை ஓன்று சேர்த்து, ஞான உபதேசமளித்து திருப் பலியும் நிறைவேற்றுகிறார். கிறிஸ்தவர்களின் மேய்ப்புப்பணியைக் கவனிக் கவும், கத்தோலிக்கரல்லாதாருக்கு கிறிஸ்துவை அறிமுகம் செய்துவைக்கவும் ஒரு குரு, இங்கு நிரந்தரமாக இருப்பது மிகமிக அவசியமானது.”

1620 இல் டேன்ஸ், ஒரு தொழிற்சாலையை ராங்குபாரில் தொடங்கினார். இதற்கு முன்பிருந்தே, ஒரு யேசுசபைக் குரு, அங்கு நிரந்தரமாகப் பணியாற்றி வந்தார். 1620 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் இது தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ராங்கு பாரில் டேன்ஸ் காவடி வைத்தபோது, அங்கு பணியாற்றிய யேசுசபைக் குரு சில அலுவல்களுக்காக நாகபட்டினம் சென்றிருந்தார். இச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி கத்தோலிக்க மதத்துக்கு பெரும் திங்கை விளைவிக்க விரும்பிய மூலிலிம்கள், டேன்ஸ் இனத்தாரிடம் சென்று கத்தோலிக்க தேவாலயமும் குருமளையும் உபயோகிப்பாரின்றியிருப்பதால் அவைகளைத் தொழிற்சாலை களாக உபயோகிக்கலாம் எனக் கோள் மூட்டினர். அவர்களும் மகிழ்ச்சியோடு அவ்விதம் செய்ய ஆயத்தமாகையில் குரு வந்து சேர்ந்தார். நிலைமை விபரீத மாவட்ட உணர்ந்த குரு உடனடியாக கத்தோலிக்க தீவிரவாதிகள் சிலருடன் மாவட்ட ஆளுபதியிடம் சென்று மிகக் கடுமையான ஒரு விண்ணப்பத்தைக் கையளித்தார். இதன் பயனாக ஆயயும் குருமளையும் காப்பாற்றப்பட்டன. ஆளுபதி பாவிக்கப்படாதிருந்த ஒரு பள்ளிவாசலை தொழிற்சாலை அமைப் பதற்கு உதவி நிலமையைச் சமாளித்தார்.

ராங்குபாரில் யேசுசபையார் வசித்த இல்லிடங்களே நாகபட்டினாத்தில் மிகப் பெரிய குருமளைகளாக விளங்கின. நாகபட்டினாத்தை ஒல்லாந்தர் கைப் பற்றியபோது யேசுசபையார் அங்கிருந்து துரத்தப்பட்டனர். பின்னர் அங்குள்ள (ராங்கு பார்) கிறிஸ்தவர்களின் ஆன்மீக நலன்களைக் கவனிப்பதற்காக மயிலாப்பூர் ஆயர், சில மாவட்டக் குருக்களை ஒழுங்கு செய்தார்.

1660இல் அங்கு தரிசகராகச் சென்ற பல்டேயஸ், ராங்குபார் இராணு ஆசியத் திருச்சபை வரவாறு

வத்தில் போர்த்துக்கேய மொழி பேசும் “தொபாசி”களே அதிகமாயிருந்தனர் எனக் கூறுகிறார். பல டெனிஸ் வீரர்கள் கத்தோலிக்கப் பெண்களை விவாகம் செய்திருந்தனர். இவையனைத்தும் ராங்குபாரின் ஆட்சியாளர்கள், கத்தோலிக்க மதத்தை வெறுக்கக் காரணிகளாயின.⁴⁸

புனித தோமா கிறிஸ்தவக் குழுமம் (மயிலாப்பூர்)

1538 களில் போர்த்துக்கேய மன்னனுக்கு போர்த்துக்கேய நிர்வாகிகள் அனுப்பிய அறிக்கையின்படி நகரில் அறுபது கத்தோலிக்க (போர்த்துக்கேய) குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. புனித தோமையாரின் ஆலயப்பங்கு ஒரு குரு முதல்வரின் தலைமையில் நான்கு மாவட்டங்கள் குருக்களால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. ஏற்ததாழ் 1800 இந்தியர்கள் இக்காலகட்டத்தில் திருமூக்குப் பெற்றுள்ளனர். 1545களில் ஏற்ததாழ் மூன்றுமாத காலமாக புனித சவேரியார் இந்தகாலில் தங்கியிருந்து ஆண்மீக பணியில் முழு மூச்சாக உழைத்திருக்கிறார். இங்கு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட போர்த்துக்கேயர் வசித்ததாகவும் புனிதரின் அறிக்கை கூறுகிறது.

1549களில் இங்கு வருகை தந்த அல்போன்சஸ் சிப்பிரியானோ அடிகள் (யேசுசபை) தமது இறப்பு வரை 1559 இங்கு பணியாற்றினார். பல்வேறு பிரச்சனைகள் மத்தியிலும் அவர் பிரமாணிக்கமாகவும் துணிகரமாகவும் இயேசுவின் இரட்சனையை அலுவல்களில் ஈடுபட்டார். பல பிற சமயத்தவரை மனமாற்றம் செய்வதில் இவர் சாதனை நிலைநாட்டியதுடன் போர்த்துக்கேய, இந்திய கிறிஸ்தவர்களின் ஓழுக்க நெறியிலும் மிகக் கண்டிப்புடனிருந்தார். அவரது அறிக்கைகளில் சில போர்த்துக்கேயரின் கேவலமான நடத்தைகளைக் கண்டிக்கவும் தயங்கவில்லை. போர்த்துக்கேயர் சிலரின் செயல்கள் பாதிப்பை ஏற்படுத்திய போதும் இந்திய கிறிஸ்தவரின் தொகை 1559களில் இரண்டாயிரமாக உயர்ந்தது. நான்கு ஆண்டுகளின் பின் நாலாயிரம் ஆகியது. எனினும் இப்பகுதியில் ஆண்மீகப்பணி இலகுவானதல்ல. விஜயநகர் ஆளுநர்களும் அதிகாரி களும் செல்வாக்குப் பெற்ற சைவ மதத்தவர்கள். அவர்கள் கத்தோலிக்க ஆதிக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதில் முனைந்து நின்றனர்.

பத்தினாறாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்கட்டத்தில் மயிலாப்பூரில் பிரான் சில்கன் சபையினர் ஆண்மீகப் பணிகளில் அதிக தீவிரம் காட்டினர். அகஸ்தினிய், டோமினிக் சபைகளும் அவர்களைத் தொடர்ந்தன.

1559இல் விஜயநகர் ஆளுநர் ராமராஜா, மயிலாப்பூரை முற்றுகையிட்டான். இதற்கான காரணிகள் சரிவரத் தெரியவில்லை. எனினும் ஒரு பிரமுக ராண மனோயல் நண்ஸ், இது பற்றி கோவாவிலிருந்து போர்த்துக்கல்லுக்கு அனுப்பிய மடலில் புனித தோமையாரின் ஆலயத்திலிருந்த குருக்கள் சிலர் இந்து தேவாலயங்களை அழித்துவிட எடுத்த நடவடிக்கைகளுக்கு பழிவாங்கும் முகமாகவே இம்முற்றுகை இடம்பெற்றிருக்கலாமெனக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. ஆயின் மீர்ஸ்மன் அடிகள் இக்காரணியை ஏற்கவில்லை. “ஆளுநர் ராமராஜாவுக்குப் பெருந்தொகைப் பணம் தேவைப்பட்டதனால், கத்தோலிக்க தேவாலயங்களையும், குருமனைகளையும் முற்றுகையிட்டது பணத்தைச் சூறையாடவே” என அவர் கருதினார். ராமராஜாவின் இராணுவத்தில் அறுபது னாயிரம் தீருப்புகளும் ஏராளமான பழக்கப்பட்ட போர்யானைகளும் இருந்தமையால் மௌலாப்பூரினால் அவரை எதிர்த்து வெற்றிகாண முடியவில்லை. 25 மௌலாப்பூர் வாசிகளைப் பண்யக்கைத்திகளாகவும் தோமையாரின் புனித

சின்னங்களையும் தம்முடன் கொண்டு சென்றார். ஆயினும் தமது நகருக்குச் சென்றதும் மனமாற்றமடைந்து தோமையாரின் புனித சின்னங்களை மைலாப்பூர்க்கு திருப்பி அனுப்பினார். கைதிகளை விடுவிக்க ஜம்பதாயிரம் பரடாவோஸ் நாணயங்கள் கொடுக்கப்பட்டன.

1559இல் சிப்பிரியானோ அடிகளார் இறைவனாடி சேர்ந்தார். மயிலாப்பூரில் யேசுசபை குருக்களின் பணியில் தேக்கநிலை ஏற்பட்டது. 1561இல் மீண்டும் ஒரு யேசுசபைக் குரு பிரான்சீஸ் பெனா அடிகள் அனுப்பப்பட்டார். இந்தியக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு திருமறையின் உண்மைகளை, விகவாசக் கொள்கைகளை கற்பிப்பதே தமது பிரதான அலுவலாகக் கொண்டார். மாவட்டக் குருக்களும், பிரான்சீஸ்கள் சபையாரும் மயிலாப்பூரில் கடமையாற்றிய காலையிலும் இப் போதனை சரிவர மேற்கொள்ளப்படவில்லை. மயிலாப்பூருக்கு வந்து திருமறையைக் கற்றுக் கிருமுழுக்குப் பெற்ற பல பிற சமயத்தவர்கள் மீண்டும் தங்களூர் சென்றதும் சிறிது சிறிதாக கத்தோலிக்க மத அனுசரிப்பை காற்றோடு பறக்க விட்டனர். இன்னும் பல கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் கிறிஸ்தவ நெறியில் வளர்க்கப்படுவதில் கருத்தாயிருந்தனர். இந்திய கிறிஸ்தவர்கள் யேசுசபையினரால் நிர்வகிக்கப்பட்ட திருமுழுக்கு அருளப்பர் ஆலய அங்கத்தவராக்கப் பட்டனர். 1556களில் கொச்சின் மறைமாவட்ட ஆயர் ஜோர்ஜ் தே ரெமுடா ஆண்டகை இந்த ஆலயத்தை யேசு சபையினருக்கு வழங்கியிருந்தார்.

“மிசெரிகோர்ட்டியே” நிறுவனத்தின் ஒரு நிலையம் மயிலாப்பூரில் அமைக்கப் பட்டது. வருடந்தோறும் அகதிப் பெண்கள் திருமணம் செய்து கொள்ள இந்நிறுவனம் நிதியுதவி அளித்தது. பெனா அடிகளால் மதமாற்றம் செய்யப்பட்ட ஏழைகளுக்கும் உதவி வழங்கப்பட்டது.

1556இல் ஜோர்ஜ் தே ரெமுடா ஆண்டகை தனது முதல் மேற்றி ராணித்துவ தரிசனைக்காக தோமையார் பங்குக்கு வருகை தந்தார். பசிரங்க பாவிகள், பயங்கரத் தண்டனை பெற்றனர். ஆலயக் கதவுகளன்னடையில் அவர்கள் கந்தை உடுத்தப்பட்டு கயிறுகளால் பிணைக்கப்பட்டு அவர்களது பாவ அறிக்கை நெற்றியில் ஓட்டப்பட்டு கசையடி பெற்றனர். ஏற்ததாழ் 1400 பர்டாவோஸ் தங்க நாணயங்கள் இவர்களிடமிருந்து அபராதமாகப் பெறப்பட்டன. இத் தொகையை ஆயர் அவர்கள் ‘மிசெரிக் கோர்ட்டியே’ நிறுவனத்துக்கு அளித்தார். ஒரு மருத்துவமனை நிறுவுவும் வேறு தரும அலுவல்களுக்கும் இத்தொகை செலவிடப்பட்டது.

யேசுசபைத் தரிசகர் வலிக்ஞானோ அடிகள் 1575இல் தோமையார் பங்குக்கு வருகை தந்தார். நகரில் ஏற்றதாழ் 200 போர்த்துக்கேய குடும்பங்கள் வசித்தனர். மலாக்கா, பேர்மா, வங்காளத்துடன் வர்த்தகத் தொடர்புகள் கொண்டிருந்தமையால் நகரம் மிகுந்த செழிப்புடன் காணப்பட்டது. நகரின் பிரதான தேவாலயத்தில் ஒரு குரு முதல்வருடன் மூன்று குருக்கள் பணியாற்றினர். பிரான்சீஸ்கு சபையினரால் நிர்வகிக்கப்பட்ட புனித அந்தோனியார் பங்கு, பத்துக் குருக்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டது. 2000 க்கும் அதிகமான மதம் மாறிய கிறிஸ்தவர்களின் நலன்கள் 3 யேசுசபைக் குருக்களால் கவனிக்கப் பட்டது. இவர்களுக்கென ஒரு ஆலயமில்லாதது பெரிய குறையென யேசு சபைத் தரிசகரின் அறிக்கை கூறுகிறது. போர்த்துக்கேயரின் ஆலயங்களுக்கே இவர்கள் சென்று வழிபட்டனர். எனவே இந்திய கிறிஸ்தவர்களுக்காக ஒரு கோவிலை அமைக்குமாறு தரிசகர் கட்டளையிட்டார். அத்துடன் ஒரு யேசு

சபைக் குருவின் எல்லா அலுவல்களையும் எடுத்துவிட்டு இந்திய கிறிஸ்தவரின் ஆண்மீக மேம்ப்புப் பணியில் அக் குரு தம்மை முற்றாக அர்ப்பணிக்க வேண்டுமென அவர் வலியுறுத்தினார். இவ்விதம் நியமிக்கப்பட்ட குருவுக்கு தமிழ் மொழியில் பரிசீலியில்லாததால் மன்னாரிலிருந்து ஒரு சிறந்த மொழி பெயர்ப்பாளர் தருவிக்கப்பட்டார். குருவுக்கு மொழி பெயர்ப்பதுடன், அவருக்கும் தமிழ் கற்பித்தபின், மறைக் கல்வி வகுப்புக்களையும் திறம்பட நடத்தினார் இந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்.

இங்கிருந்த (நகரில்) போர்த்துக்கேயரின் இடைவிடாத வேண்டுகோள்களுக்கிணங்க மேலும் 3 குருக்களைத் தருவிக்க தரிசுகள் உடன்பட்டார். எழுத்து, வாசிப்பு கற்பிக்கவும் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். 1577இல் இப் பாடசாலையில் 200 மாணவர்கள் கற்றனர். இரு வருடங்களின் பின் மக்களது வேண்டுகோளின்படி வத்தினிய மொழியும் இப்பாடசாலையில் கற்பிக்கப்பட்டது.

இரு தேவாலயத்தை இந்திய கிறிஸ்தவர்களுக்காக நகருக்கு வெளியே அமைக்கும் முயற்சி 1575இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தேவ அன்னைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட இந்த ஆலயம் 1576இல் அன்னையின் பிறந்ததின் விழாவில் ஆட்ம்பர வைபவங்களுடன் திறக்கப்பட்டது. 1200 கிறிஸ்தவர்கள் அப்போது ஆலய அங்கத்தவராயிருந்தனர். அனைவரும் மீனவ சமூகத்தினரே. பின்னர் வேறு சமூகத்தவரும் திருமுழுக்குப் பெற்று ஆலயத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர். பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கு தினசரி மறைக்கல்வி வகுப்புக்கள் நடத்தப் பட்டன. ஞாயிறு தினங்களிலும் திருநாட்களிலும் திருப்பலையின் போது மறையுரைகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. 1583இல் பெரியதொரு பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது இவர்களில் பலர் தோமா பங்குக்கும், போர்த்துக் கேய் காலணிகளுக்கும் சென்று, உணவுக்காக தங்களை விற்று அடிமைகளாயினர்.

1606இல் மயிலாப்பூர் ஒரு மறைமாவட்டமாகப் பிரகடனம் பெற்றது. அகஸ்தினிய சபையினரான ரொம் செபஸ்ரியன் பீட்ரோ ஆண்டைகை முதலாவது ஆயர். ஒரு அகஸ்தினிய குருமடம் நிறுவப்பட்டது. தோமை அப்போஸ்தலவரின் கல்லறையும் ஆலயமும் நவீன மயமாக்கப்பட்டன.

ஒல்லாந்தரின் புலிகாற் பகுதிப் பிரவேசமும் (1609) ஆங்கிலேயரின் சென்னை அடிப்படுத்துகையும் (1640) மயிலாப்பூரின் வளர்ச்சியைப் பாதித்தன. பொகாரோ என்னும் எழுத்தாளர் 1635இல் நகரில் 120 போர்த்துக்கேய குடும்பங்களும், 200 இந்திய கிறிஸ்தவ குடும்பங்களும், நகருக்கு வெளியே 6000 இந்திய கிறிஸ்தவர்களும் வசித்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். 1640இல் இங்கிருந்து சென்னைக்குப் பல குடும்பங்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டன.

இவை தவிர வளர்ந்தோர் (இந்துக்கள்) பலரும் அடிக்கடி திருமுழுக்குப் பெற்றுக் கிறிஸ்தவராயினர். 1644ஆம் ஆண்டு அறிக்கையின்படி நகரில் இருபது இந்துக்களாவது ஓவ்வொரு வருடமும் திருமுழுக்குப் பெற்றிருக்கின்றனர். நகருக்கு வெளியிலிருந்த தேவ அன்னை தேவாலயத்தில் 1700 கிறிஸ்தவர்கள் அங்கத்துவராயிருந்தனர். எனினும் கிறிஸ்தவர்கள் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகள் பல.

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியின் பின் புனித தோமையார் பகுதியைத் துன்பநிலை தழுவத் தொடங்கியது. 1644இல் மீர் ஜாமாலாவின் தலைமையில் வந்த கொல்கொண்டா படைகளின் தாக்குதல்கள் பலமாகின.

நகரப் படைகள் திடகாத்திரமாக எதிர்த்துத் துரத்திய போதும் 1652இல் மீண்டும் கெல் கொண்டா படைகளின் தாக்குதல்கள் இடம்பெற்றன. இம்முறை நகரைப் பிடித்து விட கொல் கொண்டா அணி திடசங்கற்பம் பூண்டு பலமாகத் தாக்கின. நகரின் பெரும்பாலான மக்கள் சென்னைக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். 1672 தொட்டு 1674 வரை நகரம் பிரான்சியரின் ஆதிக்கத்திலிருந்தது. ஆயினும் கொல் கொண்டா அணி ஒல்லாந்தரின் உதவியுடன் பிரான்சியரிடமிருந்து நகரை மீட்டது. மீண்டும் பிரான்சியர் கைப்பற்றுவர் என்ற எண்ணத்தால் கோட்டை கொத்தளங்கள், மாட மாளிகைகள் அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டன. யேசு சபையினர் தங்கள் கல்லூரியை சின்னமலைக்கு மாற்றினர். 1681இல் அங்கு (தோமா பங்கு) முஸ்லிம் ஆளுநரால் ஒரு அழிய ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது.

1685இல் ஹுயிஸ் தே பியாடேற் அடிகளார் தலைமையில் சென்ற போர்த் துக்கேய பிரமுகர் குழு கொல் கொண்டாவின் சல்தானிய அரசனிடம் தோமா பங்கில் மீண்டும் குடியேற அனுமதி கோரியது. அனுமதி தரப்பட்ட போதிலும் சென்னைக்கு இடம்பெயர்ந்த திரளான மக்களில் ஒரு சிறு பகுதியினரே மீண்டும் குடியேறினர். அவர்கள் சென்னை புனித ஜோர்ஜ் கோட்டையிலேயே வசிக்க விரும்பினர். அங்கு வசதியும் வருவாயும் மிகுந்திருந்ததே காரணி. ஆயினும் பல குருக்களும் துறவறத்தினரும் மீண்டும் திரும்பி வந்து குடியேறினர். ஆயினும் நகருக்கு வெளியேயிருந்த ஆலயங்களில் மிகக் குறைந்த அளவினரே காணப்பட்டனர்.⁴⁹

சென்னைக் கிறிஸ்தவர்கள்

1639இல் விஜய நகர் நிர்வாகிகளிடம் சென்னையில் ஒரு கோட்டையைக் கட்டுவதற்காக ஆங்கிலேயர் அனுமதி பெற்றனர். இதுவே புனித ஜோர்ஜ் கோட்டையாகும். இங்கு முதலில் வசித்தோர் அங்கிலீக்கள் சபைக் கிறிஸ்த வர்கள். எனினும் இவர்களுக்கு வதிவிட மதகுரு எவருமில்லை. 1647இல் ஜச்க்ஸன் சென்னைக்கு மாற்றப்பட்டார். ஒரு வருத்தின் பின் அவர் தமது பழைய இடத்துக்குத் திருப்பியழக்கப்பட்டார். இடையிடை சென்னைக்கும் சென்று அங்கிலீக்க வழிபாடுகளை நடத்தினார். காலத்துக்குக் காலம் சில மத போதகர்கள் வந்து செல்வதே வழக்கமாகி விட்டது. ஆங்கில கிழை நாட்டு வர்த்தகக் கம்பெனியில் போதியளவு மத போதகர்கள் இல்லாததே இதற்குக் காரணம்.

புனித ஜோர்ஜ் கோட்டையை தம் வசப்படுத்திய கம்பெனியார் கத்தோலிக்கம் சென்னையில் அதிகரிப்பதன் காரணிகளை ஆராய்ந்தனர். மொழியில் (தமிழில்) நன்கு தேர்ச்சி, சுதேச பழக்க வழக்கங்களை நன்கறிதல், தமிழ்ப் பண்பாட்டில் பழக்கப்படுதல், மக்களுடன் இரண்டறக் கலத்தல் என்ப வையே கத்தோலிக்க மதத்தையும் குருக்களையும் மக்கள் விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டதை என்பதை அறியவந்தனர். அத்துடன் கத்தோலிக்க மக்கள் சுறு சுறுப்புடனும் பிரமாணிக்கத்துடனும் பணியாற்றுபவர்கள் என்ற உண்மை யையும் தெரிந்து கொண்டனர். எனவே புதுநகரைக் கட்டியேழுப்ப இவர்களின் துணையும் பக்கபலமும் அவசியம் என்பதை ஆங்கிலர் அறிந்தனர். ஆர்வமுள்ள குதேசிகள் புதுநகரில் குடியேற பலவித சலுகைகளுடன் அழைக்கப்பட்டனர். இராணுவத்தில் சேர்பவர்களுக்கு நிலபுலன்களும் குடியிருக்க வீடுகளும் தரப்பட்டன. புதிய குடியேற்றக்காரரார்கள் மனைவி மக்களையும்

அழைத்து வருமாறு கேட்கப்பட்டு பலவித வசதிகளும் தரப்பட்டன.

ஆங்கில அதிகாரிகள் சென்னை நகரிலுள்ள கத்தோலிக்க மக்கள், அவர்களது ஆண்மீக அலுவல்களுக்காக, புனித தோமையார் பங்குக்குச் செல்வதை விரும்பவில்லை. காலத்துக்குக் காலம் தோமையார் பங்கிலிருந்து குருக்கள், ஆங்கில ஆதிக்கப் பிரதேசங்களுக்குச் சென்று ஆண்மீகப் பணியாற்றுவதையே விரும்பினர். இப்ராகிம் நெவீர்ஸ் என்ற பிரான்சிய கப்புச்சின் குரு 1642இல் பீரு செல்வதற்காக சென்னைக்கு வந்தபோது ஆங்கில அரசு மகிழ்ச்சியுற்றது. இக்குரு சென்னை நகரில் தங்கி கத்தோலிக்க மக்களின் மேய்ப்புப்பணி அலுவல் களைக் கவனிக்க பூரண அனுமதி வழங்கப்பட்டது. கோட்டைக்குள் ஒரு கோவில் கட்டவும் இக்குரு அனுமதி பெற்றார். நகரில் கத்தோலிக்க குரு நிரந்தரமாக வசிப்பதுகண்டு தோமையார் பங்கிலிருந்தும் ஏனைய இடங்களிலிருந்தும் ஏராளமான கத்தோலிக்கர்கள் நகருக்குள் வந்து குடியேறுவதில் ஆர்வம் காட்டினர். சில வருடங்களில் நகர கத்தோலிக்க குருவின் விசுவாசிகள் தொகை ஐந்துறு ஆகியது. ரவர்நியஸ் என்ற பிரமுகரின் கூற்றுப்படி இப்ராகிம் குருவுக்கு தங்கள் மந்தைகளிலிருந்து கணிசமானோர் ஆதரவு கொடுப்பதும், அவரது செல்வாக்கு அதிகரிப்பதும், மயிலாப்பூர் குருக்களுக்கு ஆத்திரத்தை ஊட்டி யது. இப்ராகிம் குருவைத் தொலைத்துவிட எண்ணினார். மைலாப்பூருக்குச் செல்கையில் அவர் கைது செய்யப்பட்டார். விசாரணையில் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டார். இருவருடங்கள் சிறையிலிருந்தபின் விடுதலை செய்யப் பட்டார். ஏனெனில் கொல்கொண்டாக்கள் அரசர் இப்ராகிமுடன் நட்புக் கொண்டிருந்தமையால் அவர் வெகு சிரத்தையுடன் தொடர்ந்து வாதாடி விடுதலை பெற்றுக்கொடுத்தார். இப்ராகிம் விட்டுச்சென்ற பணியை சென்ன அடிகள் தொடர்ந்தார்.

1659இல் நாம் முன்னர் குறிப்பிட்ட ஐசக்ஸன் (அங்கிலிக்க மதபோதகர்) மீண்டும் சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர் தோமஸ் சேம்பர் என்ற ஆங்கில உயர் அதிகாரியிடம், இரு கத்தோலிக்க குருக்களை, நகரிலிருந்து வெளி யேற்றுமாறு வேண்டினார். இந்தக் குருக்களின் சிறந்த ஆண்மீகப் பணியால் இவர் கொண்ட ஆத்திரமே காரணி. இக்குருக்கள்...

1. நகரில் கத்தோலிக்க இறுதிச் சடங்குகளை (பிரத ஊர்வலங்கள்) ஆடம்· பரமாய் நடத்தியமை.
2. நோயாளரான புரோட்டஸ்தாந்தர்களை அடிக்கடி சந்தித்து ஆறுதலளித் ததன் மூலம் அவர்களை மதமாற்றும் திட்டத்தை அமுல் செய்தமை.
3. புரோட்டஸ்தாந்த தந்தையர்க்கும் கத்தோலிக்க அன்னையர்க்கும் பிறந்த குழந்தைகளுக்குத் திருமுழுக்காட்ட முயற்சித்தமை.

எனக் குற்றஞ்சு சமத்தப்பட்டனர். ஆயின் தோமஸ் சேம்பர், குருக்களை வெளியேற்ற மறுத்தார். போர்த்துக்கேய சிப்பாய்கள் ஓரணியாக, தமக் கெதிராகத் திரண்டெட்டுவர் எனப் பயந்தார். எனினும் பகிரங்கமாக ஊர் வலங்கள் நடத்த வேண்டாமென்றும் தங்கள் கத்தோலிக்க குழலுக்குள் மட்டுப் படுத்தப்பட்ட வைபவங்களை நடத்தலாமெனவும் அக் குருக்களுக்குத் தெரிவித்தார். சிப்பாய்கள், ஆங்கில அதிகாரிகள், ஊழியர்களுடன் மதப் பிரசாரம் செய்யக்கூடாதெனக் கட்டளை பிறப்பித்ததுடன் அவர் திருப்புயடைந்தார்.

வில்லையம் வைற்பீல்ட் என்ற மதபோதகர், கோட்டைக்குள் ஒர் நூல் நிலையத்தைத் தொடங்கினார். பாடசாலைச் சிறுவருக்கு வேத உபதேச நூல்கள் வழங்கப்பட்டன. தொழிற்சாலை மண்டபத்தில் தினசரி வழிபாடு நடத்தப் பட்டது. (காரணம் சென்னையில் அங்கிலிக்க ஆலயமோ, ஜெபக்கூடமோ இருக்கவில்லை.)

புனித ஜோர்த் கோட்டைக்குள் முதல் ஆலயத்தை அமைத்த பெருமை கத்தோலிக்கருக்குரியது. கோட்டையினுள்ளே, வடபுறமாக அமைந்த இத் தேவாலயம் புனித அன்றுவக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது. 1675இல் இத் தேவாலயம் அபிஷேகிக்கப்பட்ட போது மரியாதை வேட்டுக்கள் தீர்க்கப் படுமாறு ஆங்கில ஆளுநர் உத்தரவிட்டார். ஜோர்த் நகர் என அழைக்கப்படும் பகுதியில் ஒரு சிற்றாலயமும் நிறுவப்பட்டது.

புனித தோமா பகுதியிலிருந்தும், தென்னிந்தியாவில் ஒல்லாந்த ஆதிக்கத் திலிருந்த பகுதிகளிலிருந்தும் கத்தோலிக்கர்கள் திரளாக வந்து குடியேறியதால் சென்னையில் கத்தோலிக்கரின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. இங்கு கூடுதலாக மதவழிபாட்டுரிமை அளிக்கப்பட்டதே காரணி. (ஒல்லாந்தர் ஆதிக்கப்பகுதிகளில் கத்தோலிக்கருக்கு வழிபாட்டுச் சதந்திரம் மட்டுப்படுத்தப் பட்டிருந்தது) கத்தோலிக்க குழந்தைகளும் மறைக்கல்வி வகுப்புகளுக்குச் செல்லவும் வழிபாடுகளில் பங்குபெறவும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

பாவசங்கிர்த்தன அருட்சாதனத்தை வழங்க குருக்களுக்குத் தட்டுப்பாடேற்பட்டது. எனவே (மெரின்சிக்னோர்) அதிபூசிதபாலு அடிகள் (ரொன்கின் பிரதேச குருமுதல்வர்) அழைக்கப்பட்டார். 1603இல் வருகைதந்த அடிகளார் 3000க்கும் அதிகமானோர்க்கு பாவசங்கிர்த்தனம் வழங்கினார். இவ்வளவு தகமை கொண்ட ஒரு கத்தோலிக்க உயரதிகாரி எதற்காகச் சென்னைக்கு திடீர் வருகையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென புரோட்டஸ்தாந்துகள் ஆத்திரமும் சினமும் அடைந்தனர்.

சென்னையிலிருந்த அங்கிலிக்க போதகர்கள் அங்கிருந்த ஆங்கிலே யருக்கும் அவர்களது குடும்பங்களுக்கும் மட்டுமே மத சேவைகளை அற்றினார். ஆங்கில கிழக்கிந்திய வர்த்தகக் கம்பனியில் பணிபுரிந்த இந்தியர்களுக்கு அவர்கள் கிறிஸ்தவத்தை அறிமுகப்படுத்தவில்லை. 1659இல் நோர்வீக்கின் அனுசரணையாளர் எழுதுகிறார் “...நற்செய்தியை சுதேசிகளுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதில் கம்பெனியார் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை. அது தங்கள் கடமை என்றும் கருதவில்லை”.

புரோட்டஸ்தாந்த தந்தையர்க்கும் கத்தோலிக்க அன்னையர்க்கும் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு, கத்தோலிக்க குருக்களால் திருமுழுக்கு வழங்கக்கூடாது; கல்வி அளிக்கக்கூடாது என்பதில் மட்டும்தான் ஆங்கில அதிகாரிகள் மிகக் கண்டிப்பாயிருந்தனர். இளைஞர் யுவதிகள் சம்பந்தமாக (மத அனுசரணை களில்) கம்பனி அதிக அக்கறை காட்டவில்லை.

1687இல் தனது 85ஆவது வயதில் செனன் அடிகள் இறைபதமடைந்தார். கோட்டைக்குள்ளிருந்த புனித அன்றூ தேவாலயத்தில் அவரது சடலம் நல்ல டக்கம் செய்யப்பட்டது. இப்ராகிம் அடிகள் 1693இலும் சீவித்தாரெனினும் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். வயது மூப்புநிலை காரணமாக தனது உதவியாளர் மைக்கல் அடிகளால் தூக்கிச்செல்லப்பட்டு இயேசுவின் நற்செய்திப்

பணியை ஆற்றினார். எனவே அவர்கள் ஆங்கில ஆளுநருக்கு, ஒரு குருவை உதவிக்கு அழைக்க அனுமதி தருமாறு விண்ணப்பித்தனர். நகரிலுள்ள போர்த் துக்கேய ஆலயத்தில் எட்டாயிரம் கிரிஸ்தவர்கள் அங்கத்துவம் வகித்ததால் ஆளுநர் அனுமதி வழங்கினார்.

இக்கால கட்டத்தில் புனித ஜோர்ஜ் கோட்டையிலிருந்த அரசு புனித தோமா பகுதி ஆயருடன் பிரச்சனைப்பட்டது. இப்ராகிம், செனன் ஆகிய குருக்களின் பின் நியமனங்கள் சம்பந்தமாக ஆயரின் அதிகார வரம்பு பேணப்படவேண்டும் என்பதே காரணி. வர்த்தக கம்பனியாரின் ஆளுகைக்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் அரசு ஆதிக்கம் செலுத்த மறுத்துவிட்டது.⁵⁰

இவ்வரலாற்றின் இறுதிக்கட்டமாக ஆர்மீயை குழுமம் பற்றியும் சிறிது கூற வேண்டும். சென்னையில் 1689 - 1690 காலப்பகுதிகளில் அவர்கள் முக்கியத்துவம் வகித்தனர். கம்பனியின் சார்பில் சேர்ஜோசியா சில்ட் அவர்களுக்கு தங்கள் பகுதிகளில் வசிப்பதற்கு பூரண உரிமை வழங்கினார். அவர்கள் ஆங்கிலேயருக்குரிய சகல அந்தஸ்துகளும் பெற்றிருந்தனர். தங்களுக்கென ஓர் ஆலயத்தை அமைப்பதற்கும் கம்பனி அவர்களுக்கு நிலம் வழங்கிறது. ஒரு குருவை அங்கு பணியாற்ற அனுமதித்ததுடன் அவரது வருடாந்த தாபரிப்புக் கென 50 பவுண்களையும் வழங்கியது.

துரை மிசன்: தத்துவபோதகர் றொபேட் தே நோபிலி

இத்தாலியிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வந்து தமிழ் மொழியில் வித்தகராகி ஏராளமான ஆன்மாக்களை இரட்சகர் இயேசுவின் அடியார்களாக்கியவர் குரு நொபேட் தே நோபிலி தந்தையார், சிவிற்றெலா பகுதியின் கோமகன். அன்னை கிளாரிஸ் சியோலி, தந்தை கோமகன் பொறுப்பை ஏற்று இளவரசர் களுக்குரிய ஆனந்த வாழ்வு வாழ்வதைவிடுத்த மாமனார் கருதினால் நொபேட் டாவின் வழியே செல்ல துறவறம் பூண்டார். 19ஆவது வயதில் யேசுசபையில் சேர்ந்தார். இவரைப்பற்றி யேசுசபையின் வரலாற்று ஆசிரியரும் குருகுலப் பயிற்சியாளருமான நிக்கொலஸ் ஓர்வண்டினி அடிகளார் “இம் மாணவர் இந்தியாவில் யேசுவைப் போதிக்கும் பணியில் பெரும் சாதனைகள் படைப்பார்” எனக் கூறினார். இந்த அறிவிப்பிலிருந்து நோபிலியின் சிந்தனையில் இந்தியா ஒரு தனியிடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது.

1598இல் யப்பானிய நற்செய்திக்குழு ஆர்வலரான பெர்னான்டோ டி பொன்ரி அடிகள், குருகுலப் பயிற்சியாளராக நியமனம் பெற்றார். நோபிலியின் சிறப்பாற்றல்களை நன்கு அவதானித்தபின், இவரை யப்பானிய நற்செய்திக் குழுவில் இணைப்பதில் பெரிதும் முயன்றார். ஆயின் யப்பான் நாட்டில் ஏற்பட்ட சில பின்னடைவுகள் நோபிலிக்கு இந்திய சேவையையே மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தின.

1599இல் நோபிலி தத்துவ இயலின் எல்லாத் துறைகளிலும் பயிற்சியை ஆரம்பித்தார். தத்துவ இயலில் இவர் பெற்ற ஆழமான பயிற்சி பின்பு இந்தியாவில் பிராமண சித்தாந்த தத்துவ இயல் வல்லுநர்களுடன், கலந்துரையாடிச் செல்வாக்குப்பெற உதவியது. தத்துவ இயலுடன் இறையியலிலும் நோபிலி விரிவான், ஆழமான அறிவைப் பெற்றால்; இறை இயேசுவை - அவரது நற்செய்தியை பின்னர் போதிக்கும்போது, இறையியல், தத்துவ இயல் வல்லுநர்களால். எழுப்பப்பட்ட ஆணித்தரமான எதிர்ப்புகளுக்கு, ஆதாரபூர்வ பதில்களை அளிக்க அவரால் முடிந்தது.

1603இல் நோபிலி, இறைவனின் குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். 1606இல் இந்தியா சென்று மதுரையில் தம் இறைபணியைத் தொடங்கினார்.

முதலில் தாம் யார் மத்தியில் பணிபுரிகின்றாரோ அவர்களது கலை கலாசாரம், பண்பாடு, பொழுதுபோக்கு என்பவற்றுக்கேற்பத் தம்மை மாற்றியமைக்க எண்ணினார். குருத்துவ அங்கி, தம்மை இந்திய மக்களிடையே வேற்று நாட்டவன் அந்திய மதத்தவன் என்ற பேதம் காட்டும் என்பதை

நன்குணர்ந்து, தமிழ் அல்லது இந்திய சந்தியாசியின் உடைகள், பண்பாடு களைத் தழுவிக் கொண்டார். தமிழ்மொழி வல்லோரிடமும் பாடம் கேட்டார். ஜயந்திரிபறத் தமிழை அறிந்தார்.⁵¹

முதல் மனந்திரும்புகை

மதுரையில் ஒரு ஆசிரியர் எல்லோராலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவர். தம் மதத்தில் நல்ல அறிவும், திடமான பற்றும் கொண்டிருந்தார். இவர் ஒரு சிறந்த கல்விமான். அத்துடன் மாணவராலும் பெற்றோராலும் ‘குரு’ ஆக மதிக்கப் பட்டவர். கத்தோலிக்க மதத்திலும் நல்ல மதிப்பு உண்டு. எம் திருவேதத்தை நன்கு அறிந்து கொள்ள ஆசைப்பட்டார். தலைமைக் குரு கொங்காலோ பெர்னாண்டஸ் அடிகள், விசுவாச மந்திரத்தை மொழி பெயர்க்கும் பணியை ஒப்படைத்தார். இதனைத் திறமையாகச் செய்தவருக்கு, கத்தோலிக்க மதத்தை ஆழமாகக் கற்கும் ஆவல் எழுந்தது. எனவே நொபேட் தே நோபிலியின் துணையை நாடினார்.

நோபிலி அடிகள் முன்யோச ணையுடன் குரிய கிரகண தினத் தன்று (பெப்ரவரி 25) இவரை அழைத்தார். இருவரும் தத்தம் மதக் கொள்கைகளை, கோட்பாடுகளை வெளிப்படுத்தவும் மற்ற வரின் மதக் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டவும் தொடங்கினர். தினசரி ஐந்து மணித்தியாலங்களாக தர்க்கவாதம் 20-நாட்கள்

நீடித்தது. இறுதியாக இப் பிறமதக் குரு தமக்குத் திருமுழுக்களித்து திரு மறையில் சேர்க்குமாறு நோபிலியை வேண்டினார். அவர் அல்பேட் என்ற பெயரைப் பெற்றார். இதுவே நோபிலி அடிகளாரின் முதல் மதமாற்றம் ஆகும்.

தொடர்ந்து பிறசமய பிரமுகர்கள் பலர் நோபிலி அடிகளாரின் போத ணைகளாலும் சாதனைகளாலும் ஆண்டவர் இயேசுவின் அடியவர்கள் ஆகினர். அடிகளின் ஆன்மீக வாஞ்சையாலும், இரவு பகல் என்று பாராத கடுமையான உழைப்பாலும் அறுவடை அதிகமாகவே காணப்பட்டது. துணை செய்வதற்கு குருக்கள் தேவைப்பட்டனர். எனவே திடமானதும் சுறுசறுப்பும் இறையேசுவுக்காக தன்னையே அரப்பணித்தவருமான ஒரு குருவை மேலதிகாரிகள் தேடினர். போர்த்துக்கேயக் குரு இம்மானுவவுல் வெயித்தாயோ, முன் வந்தார். பல்வேறு இன்னல்கள் நிறை பயணங்களை மேற்கொண்டு 1609 ஆகஸ்ட் 26இல் பாண்டியனின் தலைநகரான மதுரைக்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர் நோபிலி அடிகளைச் சந்தித்த விபரம் அவரது கையேடுகளிலிருந்து தரப்படுகிறது. இதிலிருந்து நோபிலி எவ்வளவுக்கு இந்திய பண்பாடு, கலாசாரங்களைக் கடைப்பிடித்து இயேசுவுக்காக வாழ்ந்தாரென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அம்மானுவல் வெயித்தாயோ கற்று

‘நோபிலி அடிகள் எனது வருகையை அறிந்தவுடன் தனது உதவியாளர்கள் விசுவாசம், அவெக்சிஸ் ஆகியோரை அனுப்பி இருந்தார். அவர்கள் மகிழ்ச்சி

யோடும் அன்போடும் என்னை வரவேற்று ஆலயத்துக்கு அழைத்துச் சென்றனர். நான் இந்திய முறைப்படி நெடுஞ்சாண் கிடையாக நிலத்தில் வீழ்ந்து இறைவனுக்கு நன்றி கூறினேன். ஆலயம் எளிமையும், வறுமையுமாகத் தோற்றம் அளித்து. ஆயின் என் கண்களுக்கு இறைவனின் மாட மாளிகைகளுள் ஒன்றாகவே காணப்பட்டது. பின்பு என்னை நோபிலி அடிகளின் இருப்பிடத்துக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அவரைக் கண்டதும் பாதங்களில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித் தேன். என்னை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்ற பின் அனைவரையும் அறையைவிட்டு வெளியேறுமாறு பணித்து, கதவுகளையும் மூடுவித்தார். பின்னர் என்னை அன்புடன் கட்டியணைத்து சமாதான முத்தமளித்தார். எனது இந்திய பிராமண சந்தியாசியின் தோற்றமும் ஆடையலங்காரமும் அவருக்கு மட்டற் ற மகிழ்ச்சியை அளித்தன. சிறிது நேரம் உரையாடிய பின் இரவனைவு அருந்த வருமாறு அழைத்தார். அவரது துணையாளர்கள் உணவை ஆயத்தம் செய்தனர். தரையில் வாழையிலைகள் விரிக்கப்பட்டன. இதுதான் உணவு மேசை, நாற்காலி, கரண்டிகள், கறிக்குவளைகள் எல்லாமேதான். நான் இலைக்கு முன் தரையில் உட்கார்ந்தேன். ஒரு பிராமண சமையலாள் எனக்கு உணவு படைத்தார். இதுவரை உணவருந்திய வழக்கத்துக்கு மாறாக (கரண்டி, கத்தி, முள்ளுகள் பாவியாது) எனது கைவிரல்களையே பாவித்து புதுமாதிரியான உணவுகளை விழுங்கித் தள்ளினேன். மூன்று நாட்கள் சிரமப்பட்டபின் (பசியும் தீரவில்லை) இந்திய முறையில் உணவு உட்கொள்ளப் பழகிவிட்டேன். இறைபணியில் எத்தனையோ பயங்கரங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலையிலிருந்த எனக்கு இது பெரிதாகத் தென்படவில்லை.

ஆயினும் தே நோபிலி அடிகளைப் போல் என்னால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு தடவை மட்டும் உணவருந்துவதைச் செய்ய முடியவில்லை. எனது உடல் பெலவினானது. எனவே ஒரு நாளைக்கு இரு முறையோ அல்லது கூடுதலாகவோ உணவருந்த வேண்டியிருந்தது. இது தவிர மற்றெல்லா அலுவல்களிலும் நோபிலி அடிகளுக்கு மிகுந்த ஒத்துழைப்பு வழங்கினேன்.

அந்திரே புக்காரியோ கற்று

அடுத்து நோபிலியின் உதவியாளராகப் பணியாற்றியவர் அந்திரே புக்காரியோ அடிகள். இவர் தெந்திருவாங்கூரில் 18 ஆண்டுகள் ஆண்மீகப் பணியில் அயராதுழைத்தவர். இவர் கூறுவது: நந்தை நோபிலி கட்டி எழுப்பிய கோவில் செங்கற்களாலானது. மூன்று மண்டபங்களின் சேர்க்கை ஆகும். பிரதான பீடத்துக்கு மேலாக இரட்சக்ரையும் அவருடைய சிடர்களையும் உள்ளடக்கிய பிரமாண்டமான ஒரு ஓவியம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. பீடமும் திருவழிபாட்டுச் சாதனங்களும் நல்ல, அழிய வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்திருந்தன. வழி பாட்டுக்குரிய உயர்கர அங்கிகளும் காத்திரமிக்க பெட்டிகளில் வைத்துக் காப் பாற்றப்பட்டன. பீடத்தில் பூசைப் புத்தகத்தைத் தாங்கி நிற்கும் மரத்தாங்கிக்குப் பதிலாக சிறுதலையணை (குஷன்) பாவிக்கப்பட்டது. சாதாரணமாகக் குருக்கள் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டு பலவருடங்களின் பின் தாங்கள் கற்ற இறையைல் மெய்யியல் மற்றும் பல்வேறு சாஸ்திரங்களையும் தங்களது ஏராளமான அலுவல்களின் தொல்லைகளால் மறந்து விடுவர். தேவை ஏற்படும்போது மீண்டும் நூல்களைப் புரட்டிப்பார்ப்பது வழக்கம், எனினும் நோபிலி அடிகள் இதற்கு மாறுபட்டவர். எத்தருணத்திலும் எந்தவித ஆண்மீக வெளகிக் பிரச்சனை களுக்குமான ஆதாரபூர்வ பதிலை அவரால் கூறமுடியும். அத்துடன் தமிழ்,

தெலுங்கு, சமஸ்கிரு மொழிகளில் அவர் நிபுணத்துவம் பெற்றிருந்தார். இதனாலேயே சைவ, வைவஸ்னவ வேத வல்லுநர்களுடன் தர்க்கிக்க அவர் தயாராயிருந்தார். இவையெனத்தும் இறைவன் அவர்மேல் பொழுந்த அருள் வளங்களின் உந்துதலே.

அவரது வீடு மண்கவர்களால் எழுப்பப்பட்டு ஓலைகளால் வேயப்பட்டது. இந்திய மரபுக்கிணங்க சந்தியாசிகள் வசிக்கும் குடியிருப்பை ‘ஜயரின்மடம்’ என்றே அழைப்பார். தாம்பூலம் தரித்தல், புகைத்தல், மதுபாவித்தல் முதலிய பழக்கங்களுக்கு அங்கு இடம் இல்லை. இவை அலகையின் தீமைகளுக்கான காரணிகள் என இந்திய சந்தியாசிகள் வெறுத்தொதுக்குவர். அவரிடம் எழுத்துப் பீடங்களோ நாற்காலிகளோ கிடையாது. ஒரு பாயைத் தரையிலே விரித்து அதன்மேல் கால்களை மடித்த நிலையில் சப்பாண்ங்கொட்டி அமருவார்.

ஒரு பலைகயின் மீது தாள்களை வைத்து எழுதுவார். அவரது ஆடையா பரணங்களும் இந்திய பாணியிலேயே அமைந்திருக்கும். இந்திய சந்தியாசிகள், தவயோகிகள் அணிவது போல காவிந்றப் பருத்தித் துணிகளால் தன்னை மூடிக் கொள்வார். கால்களில் மரத்தாலான் மிதியடிகள், இவ்வித தோற்றமும் செயல் களும் மதுரை மாவட்ட இந்துக்களுக்கு யேசுவை அறிமுகம் செய்து வைக்கவும், இயேசுவின் நற்செய்தியை அறிக்கையிடவும் நோபிலுக்குப் பெரிதும் கை கொடுத்தன. நோபிலியால் மன்றிருப்பப்பட்டோர் ஆழ்ந்த விசுவாசம் கொண்டிருந்தனர். ஒரு வரையொருவர் சந்திக்கும் போது கைகளை மார்பின் மீது கூப்பி இயேசுவுக்கு மங்களம் என்று வாழ்த்துக் கூறுவர். சிலுவைச் சின்னங்கள், செபமாலைகளைக் கழுத்தில் அணிவர். வெள்ளி, சனிகளில் உண்ணா நோன்பு அனுசரிப்பர். அடிக்கடி பாவசங் கீர்த்தனம் செய்து திருவிருந்தருந்துவர்.⁵²

அலகையின் எதிர்ப்புகள்

பிராமணர்களும் பண்டாரங்களும் நோபிலி நடத்தும் திவிர மதமாற்றங்களையும், இந்துக்கள் நூற்றுக்கணக்காக அடிக்கடி திருமூக்காட்டப்பட்டு, திருச்சபையில் இணைவதையும் கண்டு கொதித்தெழுந்தனர். எனவே ‘கனியாரே’ எனப்படும் சோக்காந்தா கோவில் நிர்வாகி அனைத்துப் பிராமணரையும் ஒரு கலந்துரையாடலுக்கு அழைத்தான். பருவமழை பொழியாமைக்கு தேவர்கள் கோபாக்கினி கொண்டிருப்பதே முக்கிய காரணி. நோபிலியின் சண்டமாருத மத மாற்றத்தால் தேவர்கள் ஆத்திரமடைந்துள்ளார்கள். இந்த மதமாற்ற பிரசாரங்களைத் தடுத்து நிறுத்தாவிடில் பசி, பட்டினி யால் தேவர்கள் இந்து சமூகத்தைத் தண்டிப்பர் என்பது மாநாட்டின் ஏகோபித்த முடிவு. ஆகவே மதுரையிலிருந்து நோபிலியை உடனடியாக வெளியேற்றத் திட்டமிடப்பட்டது. மதுரை நாயக்க மன்னனிடம் முக்கிய பிராமணர், இந்துப் பிரமுகர் குழு ஒன்று தூது சென்றது.

நோபிலியின் கடிதம் கூறுவது: எனது பிராமண சமையற்காரரான திருமலை, ஆனால் ஆகியோரை அவர்கள் பயமுறுத்தியதால் சமையல் நடைபெறவில்லை. எனது பாடசாலை ஆசிரியர் (அவரும் பிராமணரே) தனது வீட்டில் தயாரித்த உணவைக் கொண்டு வந்து எனது பசியைப் போக்கினார். எனது ஜோர்ஜ் என்ற உதவியாளரை இராமசெட்டி நாயக்கரிடம் அனுப்பினேன். அவன் பயத்தோடு திரும்பி வந்தான். அவனைப் பார்க்கவே பரிதாபகரமாயிருந்தது. போர்த்துக் கேயன் ஒருவனிடம் வேலை பார்ப்பது உனக்கு அவமானமாயில்லையா? என-

அவனைக் கேவலமாகப் பேசியிருந்தனர். அவனை வேம்பாருக்கு அனுப்பி விட்டேன்.

அந்த இரவில் கொங்காலோ பெர்னாண்டஸ் அடிகள் என்னிடம் வந்து, என்னை எங்காவது போய் ஒளிந்து கொள்ளுமாறு வற்புறுத்தினார். அவர் அங்களின் எங்கபவரை எனது விடயமாக அப்பிராமணிடம் அனுப்பியிருந்தார். நான் அங்கு இருக்க விரும்பினால் முதலில் எனது காவி உடையைக்களைய வேண்டும், பூனு ஸையும் அதில் தொங்கும் சிலுவையையும் கழுத்தில் அணியக்கூடாது. நான் ஒரு துருக்கியன் என்பதே அவர்கள் கருத்து.

நானோ அவ்விடத்தை விட்டுப்போக விரும்பவில்லை. காரணிகள் பின் வருமாறு...⁵³

1. துணிவோடு இயேசுவைப் போதித்த நான் துணிவிழுந்து, பயந்து ஒடுபவ னாகக் காட்ட விரும்பவில்லை.
2. என்மேல் ஆத்திரம் கொண்டுள்ள அவர்கள் நான் வீட்டை விட்டு விலகினால் வீட்டுக்கும் பொருட்களுக்கும் தீ மூட்டி ஏரித்து விடுவார்கள்.
3. நான் ஓடி ஒளிவது என்மேல் சாட்டப்படும் குற்றங்களை உண்மை என நிருபிக்கும்
4. நான் ஒரு துருக்கியன் அல்லேன் என்பதை அவர்களுக்கு நிருபிக்க வேண்டும்.
5. நாயக்கரின் முன் நான் நிரபராதி என்று நிருபிக்கப்பட எனது ஆண்டவர் அனைத்து உதவிகளையும் அளிப்பார்.
6. என்மேல் குற்றம் சமத்தியவர்கள் இது மதவிரோதச் செயல் அல்ல வென்றும், பிராமணனை கேவைக்கு அமர்த்தியதையே தாங்கள் எதிர்பார்ப்பதாகவும் பூசி மெழுகப்பார்க்கிறார்கள். ஆயின் தங்கள் தெய்வங்களான பிரமா, விஷ்ணு, சோகாந்தா முதலியோரை நான் கடவுள்களாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதே என்மேல் அவர்கள் கொண்ட ஆதங்கம். அனை வரையும் என திறமையான பேச்சால் ஆண்டவர் இயேசு பக்கம் திருப்புகிறேன் என்பதே உண்மையில் என மேல் கொண்ட ஆத்திரம்.

தே நோபிலி மீண்டும் கூறுகிறார். எனது விகவாசத்தை உறுதிப்படுத்தும் பலப்பரிட்சை என்பதால் நான் ஒளிந்தோடவில்லை. எனவே நான் எனது உதவி யாளன் அுலைக்லஸை இராமசெட்டியிடம் அனுப்பி, என் வீட்டை நன்கு பார்வை யிட்டு என்னுடைன் தாரளமாக உரையாட வரும்படி (இறை நம்பிக்கையுடன்) அழைப்பு விடுத்தேன். இறைவனின் கருணையே கருணை; அடுத்த நாள் நள்ளி ரவில் அுலைக்ஸ்கடனும் பண்ணிரு இராணுவ வீரருடனும் எனதில்லத்துக்கு வருகை தந்தார். முன்பு நடைபெற்ற துறப்பாக்கிய நிகழ்வுகளை மறந்து விடுவோம். இனிமேல் அவ்விதம் நடவாதிருக்க இரு பகுதியினரும் நடவடிக்கை எடுப்போம் எனப் பேச்சை ஆரம்பித்தார். அவரது பெருந்தன்மை என்னையாட கொண்டது. ‘உமது சமையலாளை ஏன் விட்டு விட்டார்? என் காரணமாக ஒருவர் பட்டினி கிடப்பதை நான் ஒருபோதும் விரும்ப மாட்டேன்’ என மேலும் குறிப்பிட்டார். பிராமணர்களால் என்மேல் ஏவி விடப்பட்ட துண்பியல் நிகழ்வு களை விபரித்தேன். எனது பேச்சைப் பொறுமையுடன் கேட்டார். ‘என்ன துண்பம் இடம் பெற்றிருந்தாலும் உமது உதவியாளர்களை அனுப்பியிருக்கக் கூடாது. மேலும் உங்களை இந்நிலையில் தனியே விட்டுப் போனது அவர்களது பெரும் தவறு. குழப்பங்களை உண்டுபண்ணியவர்கள் வந்து மன்னிப்புக் கேட்பார்கள்.

இனிமேல் பிராமணர்களிலிருந்து உதவியாளர்களை விட்டு ஒடிப்போகாதவர்களாகத் தெரிவு செய்வது நல்லது. உங்களைக் காப்பாற்றுவது என் கடமை. எனதுயிரைக் கொடுத்தும் உங்களுயிரைக் காப்பேன். நீங்கள் பயப்படத் தேவையில்லை. பிராமணர்கள் உங்களுக்கெதிராக நாயக்க மன்னரிடம் முறையிட்டாலும் உங்கள் நிரபராதித்தனத்தை தகுந்த ஆதாரங்களுடன் எடுத்துக்காட்டி உங்களை விடுவிப்பேன். உங்களுக்கு இனிமேல் ஒரு துண்பமும் வராது என உறுதி யளித்துச் சென்றார். எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஒரு பெரிய பூகம்பம் புல்வாணமாகியது.

பிராமணர் மாநாடு

இன்னொரு முறை 800 பிராமணர்கள் கூடியதோர் மாநாட்டில் தேநோபிலி மீதான் குற்றச்சாட்டுக்கள் ஆராயப்பட்டன. ஒரு பிராமணப் பிரமுகர் எழுந்தார், நோபிலியோடு மிகுந்த பகைமை பாராட்டிய இவர் கூறத்தொடங்கினார். “ஓ பிராமணப் பெரியார்களே, இந்தகரில் தன்னைச் சந்தியாசி என்ற மைக்கும் அற்பமான ஒரு பறங்கி இருக்கிறான். ஒரு குழந்தை கூட அவனைக் கண்டவுடன் பறங்கி என்று கண்டுபிடித்துவிடும். ஏனெனில் பறங்கிகளுக்குரிய வெண்ணிறத் தோலே இவனுடையதாகும். இவனைப் பற்றிய தோற்ற விபரங்களை விட்டு விட்டு நான் கூறவிருக்கும் குற்றவியல்புகளை ஆய்வு செய்யுங்கள். எம்மேல் இப் பறங்கி சுமத்தும் குற்றச்சாட்டுக்கள் எனது கற்பணையில் உருவான வையல்ல. பலர் முன்னிலையில் சிறப்பாக இங்கேயுள்ள கல்விமான் பண்டித சிவதர்மர் முன்பாக இப்பறங்கியால் கூறப்பட்டவையாகும்.

1. பிராமணர்களின் விதிமுறைகள் அனைத்தும் நியாயத்துக்கும் உண்மைக்கும் அப்பாற்பட்டவை.
2. பிராமணர்களுக்குத் தானம் வழங்குவதால் விசேஷ புண்ணியம் எதுவும் கிடையாது.
3. கங்கையில் அல்லது ராமேசுவரத்தில் முழுகிக் குளிப்பதனால் பாவ விமோசனம் கிடைப்பதென்பது உண்மையல்ல.
4. பிராமணரே அரசர்களிலும் தரத்திலும் அந்தஸ்திலும் உயர்ந்தோர் என்ற எமது விதிமுறை தவறு. அரசர்களே உயர்ந்தோர்.
5. இத் தேசத்திலுள்ளோர் எவருக்காவது உண்மையான கடவுளை அறியும் அறிவாற்றல் இல்லை.

இந்த மனிதனின் பித்தலாட்டங்களை நீங்கள் நன்கு விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இவன் மட்டும் தான் உண்மைக் கடவுளை அறிவானாம். எங்கள் மத்தியில் கல்வி கேள்விகளில் கரை கண்டவர்கள் இல்லையா? மருத்துவ நிபுணர்கள், விஞ்ஞான வல்லுநர்கள் இருக்கவில்லையா? இறைவழி செல்லும் அறவழியை எடுத்தோதிய ஞானிகள் இல்லையா? தம்மை முற்றாக ஆண்டவனுக்கே அர்ப்பணித்து, கந்த மூலாதிகளை உண்டு காலமெல்லாம் கடவுளர் புகழ்பாடும் தபோதனர்கள் இல்லையா? இவர்களுக்கு இரட்சஸ்னிய பாதை தெரியாதாம். தனக்கு மட்டுமே மீட்புப் பாதை, அல்லது பாவ விமோசனமார்க்கம் தெரியுமென்று கூறுவதை ஏற்றுக் கொள்ள முடிமா என்று பொரிந்து தள்ளினார்.

இதைத் தொடர்ந்து கல்விமான் சிவதர்மர் எழுந்தார். (தே நோபிலியிடம்

திருமுழுக்குப் பெற்றதுடன் அவருக்கு சமஸ்கிருத, தெலுங்கு மொழிகளையும் நான்கு வேதங்களையும் கற்பித்து கலந்துரையாடியவர் (இவர்) இத்தேசத்தில் பல்வேறு வகையினர் உண்டு. இனவாரியாக, மொழிரீதியாக ஒருபறம், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர், பண்டிதர், பாமரர், பிராமணர், வைசியர், சத்துருக்கர், குத்திரர் என்ற பேதங்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு மொழியிலும் இனத்திலும் சாதி யிலும் நிறத்திலும் பிரச்சினைகளும் பேதகங்களும் உண்டு. இதுபோல தே நோபிலியின் தோல் வெள்ளள என்பதற்காக அவரைப் பறங்கி என்று ஒதுக்குவது உண்ணமக்கு ஒவ்வாதது எனக் கூறினார். இதனை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். ஏனைய குற்றச்சாட்டுக்கும் அவர் (சிவதர்மர் பண்டிதர்) தகுந்த பதில்களைக் கூற அனைவரும் வாய்மூடி மெளனியாயினர்.⁵⁴

புதிய குழியிருப்புக்கள்

மன்றிரும்புவோர் தொகை அதிகமாகிக் கொண்டே வருவதால் அவர்களைக் குடியேற்றுவதற்காக நோபிலி, இராமசெட்டியிடம் காணி நிலமும் கோவிலைப் பெருப்பிக்க அனுமதியும் கொரினார். கோவிற் கட்டடம் சிறப்பாக எழுந்து கொண்டிருக்கையில் சோக்காந்தா கோயிற் குருக்கள் (பிராமணத் தலைவர்) ஆத்திரமடைந்து வீதிகளில் எதிர்ப்புக் கோஷம் எழுப்பினார். ‘இந்த அற்பனான பறங்கி, எங்களது கடவுள்களை அவமதித்து எங்கள் சனங்களை மயக்கி, எங்கள் காணிகளை தந்திரமாக அபகரித்து வெளிநாட்டுக் கடவுளுக்கு, வணக்கத்தலம் அமைப்பதற்கு விட்டுவிடுவதா?’ ஒரு வாரத்துக்கு மேலாக இந்தப் பொய்ப்பிரசாரம் நல்ல வேலை செய்தது. நோபிலி தகுந்தவர் ஒருவரை நிலமையை நன்கு அறிந்து வருமாறு அனுப்பினார். இப்பிரசாரம் பண்தைக் குறியாக வைத்தே செயற்படுவதை தெரிந்து கொண்டார். எனவே நோபிலி காணியின் பெறுமதியை - பதினெந்து ஸ்குட் நோட்டுக்களை கொடுத்து காணியை சட்டபூர்வமாக தமதாக்கிக் கொண்டார். புவியாக பாய்ந்தவர் பண்தைக் கண்டதும் பூணையாக மாறினார். தமது முழு ஒத்துழைப்பையும் நல்கினார். நான் எங்காலமும் உங்கள் நல்ல சகோதரன். எனது பாதுகாப்பில் உங்களுக்கு எதுவித தீமையும் நேராது. இவரது உதவியோடு தே நோபிலி சிறப்பாகக் கட்டி முடித்தார், 1609இல் கிறிஸ்மஸ் விழாவையும் திறம்படக் கொண்டாடினார்.

நோபிலிக்கு உயர் அதிகாரிகள் மத்தியிலிருந்த செல்வாக்கை, மற்றுமோர் நிகழ்வாலும் காட்டலாம். (மதுரையிலிருந்து 1617 ஆகஸ்ட் 31இல் வண்வைகோ அடிகளார் எழுதிய திருமடவிலிருந்து) பெரிய நாயக்க மன்னர், இராமசெட்டியை அழைத்து, நகரில் ஒரு பகுதியை தமக்கு விட்டுத் தருமாறு கட்டளை யிட்டார். இராமசெட்டி, தமது பதிலில் ‘எனது மூத்த சகோதரர் அப்பகுதியை பெரிய சந்தியாசிக்கு முன்பே வழங்கிவிட்டார். சந்தியாசி அங்கு வசிக்கிறார். தாங்கள் அவரிடம் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்’ எனத் தெரிவித்தார். பெரிய நாயக்கரோ; ‘பெரிய சந்தியாசிக்குத் தானமாய்த் தரப்பட்டதை அபகரிப்பது அழகல்ல’ எனக் கூறி நோபிலியுடன் நட்புறவை பேணி வந்தார்.⁵⁵

புதுக்கிறிஸ்தவரிடையே குழப்பந்தல் நீக்க சந்தியாச பிரகடனம்

நோபிலியால் மனமாற்றம் செய்யப்பட்டு, மதம் மாறிய புதுக்கிறிஸ்தவரி டையே, ஒரு பரவ கிறிஸ்தவன் கொடிய நஞ்சை விதைத்துவிட்டான். நோபிலி, திருமுழுக்கு அளிக்கும்போது அவர்களது வாயிலிடும் உப்பு, அவர்களைப்

பறங்கியராக மாற்றுகிறதென்றும், திருப்பவிப் பூசையில் அவர் வசீகரம் செய்யும் போது திராட்சை இரசத்துக்குப் பதிலாக சாராயத்தைப் பாவிக்கிறாரென்றும் கதைகட்டிலிட்டான். இவ்வதுறு வார்த்தைகள் தீவிரமாகப் பரவி நோபி லியின் நற்பெயருக்கும் அவரது அளப்பரிய ஆண்மீகப் பணிக்குமே மிக மோசமான அவமானமாகவும் அச்சுறுத்தலாகவும் விளங்கியது. எனவே அவர் ஒரு அறிக்கையை ஓலையில் தயாரித்து, தமது அறை வாயிலில் தொங்கவிட்டார்.³⁶

“உண்மை வேதத்தைப் போதிப்பவரும் அனுசரிப்பவருமான ராசசந்தி யாசி, ஏனைய சந்தியாசிகளுக்கும் பொதுதிலையினருக்கும் எம்தேவனாகிய ஆண்டவரின் அருளாசியையும் அன்பையும் கூறித்தெரிவிப்பது: உண்மையைப் போதிக்கும் பணியை மேற்கொண்டு, சத்திய மரபுவழி தப்பாது நடப்பவர்கள் தங்கள் தார்ம்கீ வாழ்க்கை விமர்சனத்துக்குள்ளாகும் போது, தக்க பதிலளிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். நான் பறங்கி அல்லேன். பறங்கியர் சமூகத்தில் பிறக் கவுமில்லை. அச்சுமுகத்தோடு எவ்வித தொடர்புமில்லை. இறைவனே எனது சாட்சி. உண்மைக்குப் புறம்பானவைகளை நான் கூறினால், பொய்யன் ஆவேன். பொய்களை பிரசாரம் செய்தால் நரகதண்டனைக்கு உரியவளாவேன்.

நான் உரோமை மாநகரிலிருந்து வருகிறேன். அந்த நாட்டின் ராஜை (உயரிய) பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் என் குடும்பத்தினர். நான் இளைஞர்னாயிருக்கையில் என் வேதமுறைகளுக்கிணங்கு, துறவறம் பூண்டு சந்தியாசி ஆனேன். வேதாகமமங்களையும், ஞானாகமமங்களையும், இறையியல் கல்வியையும் ஆழமாகக் கற்றுத் தேறினேன். அதன்பின் ஒரு திருப்பயணியாக பல நாடுகளையும் தாண்டி மதுரையை அடைந்தேன். மிக நீண்ட இப்பயணத்தை, ஒரு உல்லாசப் பயணியாக அல்ல, திருயாத்திரை செய்யும் ஒரு சந்தியாசியாகவே மேற்கொண்டேன். நாகசெட்டியாரின் அனுமதியுடன் அவரது மாவட்டத்தில் ஒரு வீட்டை அமைத்தேன். பின் இராமசெட்டியாரின் அனுமதியுடன் செங்கற்களாலான ஒரு கோவிலை எழுப்பினேன். இக்கட்டு வேலை களின்போது பாவப் பரிகாரமாக எனது உடலையும் வருத்தி வேலை செய்தேன். என்னுடன் உரையாட வருபவர்களுடன் இரட்சணிய ஆலுவல்கள் பற்றியே பேசுவேன். அவர்களது ஆள்மாக்கள் பற்றி உரையாடுவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? இத்தருணங்களில் என்றும் வாழும் இறைவனையும், அவரது ஆளுமை, அதிகாரம், பண்பியல்புகளையும், இறைவன் ஒருவராக ஆள்வகையில் மூவராக விளங்கும் விசுவாச (மூவொரு கடவுள்) சத்தியங்களையும், உலகையும், அதில் வாழும் சீவராசிகளையும், மனிதரையும் படைத்த விபரங்களையும் பேசுவேன்.

இறுதியாக இவ்வளவு ஆற்றல், ஆளுமை படைத்த இறைவன் மனிதரை இரட்சிக்க எவ்விதம் மனிதனாக மாறினார் என்பதையும் எடுத்துக் கூறுவேன். மனிதனாக உருவெடுத்தவர் இரட்சகர் என்னும் பொருள்படும் இயேசு என்ற நாமம் தரித்ததையும் அவரே இறைவனும் மனிதனுமானவர். அருள் வளங்களையும் தெய்வீக்க கொடைகளையும் அள்ளித் தருபவர். எம்மைப் பாவச்சக்தியிலிருந்து மீட்டெட்டுப்பவர் அவரே. பாவமீட்புக்கான வழியைப் போதிப்பவரும் அவரே. இவ்வுலகில் எம்வாழ்வு முடிந்தபின் எமது வாழ்வின் தகுதிக்கேற்ப மீட்பையோ. தண்டனையோ தருபவரும் அவரே.

மகத்தான் உண்மைகளை உள்ளடக்கிய, புனித ஆண்மீகமும் கலந்த கோட்பாடுகளை, நான் முன்வைக்கும்போது; அவரது பிறப்பு நிலையை உயர்த்தவோ

அல்லது தாழ்த்தவோ அல்லது அவரவர் இணைந்துள்ள இன், வர்க்க தராதரங்களை கூட்டவோ, குறைக்கவோ, மாற்றியமைக்கவோ அல்லது இல்லாதொழிக்கவோ என்னால் முடியாது. எவரது குடும்ப கெளரவத்தையாவது கெடுக்கவோ மாற்றியமைக்கவோ என்னால் இயலாது. நான் கூறுவதைனத்தும் உண்மை என்பதற்கு இறைவனே சாட்சி. நாயக்க மன்னர் இங்குள்ள காணினிலமனைத்துக்கும் எங்களைல்லோருக்கும் பிராமணர் அனைவருக்கும் பெருந்தலைவரும் முகாமையாளருமாயிருப்பது போல இறைவனே அனைத்துக்கும் சீராசிகளுக்கும் மிகப்பெருந்தலை வராவார். அவரது புனித கட்டளைகளுக்குப் பணிந்து நடக்க அனைத்துவகும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

நான் கற்பிக்கும் விதிமுறைகள் உண்மையான கடவுளால் விதிக்கப்பட்டவை. ஆதிகாலத்திலி ருந்தே உண்மைக் கடவுளால் தம் மக்களுக்கு அருணப்பட்டு, பரம்பரை பரம்பரையாக அம் மக்களால் அனுசரிக்கப்பட்டு வருபவை. அவற்றை தோமையார், சவேரியார், முதலிய புனிதர்களும், சந்தியாசிகளும் அனைத்துவகுக்கும் போதித்து வருகின்றார்கள். ஆயின் எவராவது இவை பறங்கியடைய கட்டளைகள் என வாதித்தால் அவர்கள் உண்மையிலேயே நியாயப் பிரமாணத்துக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே பெரிய துரோகிகள், உண்மையான கடவுள் ஒரு இனைத்துக்கோ அல்லது ஒரு சாதியத்துக்கோ உரிய வரல்லர். ஆயின் எல்லா இனங்களுக்கும் சாதியங்களுக்கும் சமூகங்களுக்கும் உரியவர் மட்டுமல்லாது அனைவரது வணக்கமரியாதைகளுக்கும் உரியவர். எனவே இறுதியில் மோட்டச் பாக்கியத்தை விரும்பும் எவனும் அவரது புனித கட்டளைகளுக்குச் செவிசாய்த்து, அவருக்கு விரோதமின்றி நடக்க கடமைப் பட்டவன். அவ்விதமின்றி அவருக்கு விரோதமாகச் செல்பவன் தண்டனையாக நரகாக்கிணையே பெறுவான். என்னால் அன்பாக நேசிக்கப்படும் இந்நாட்டு மக்களுக்கு உண்மைக்குப் புறம்பாளவைகளைக் கூறவோ அல்லது அவர்களை ஏமாற்றவோ நான் ஒரு போதும் விரும்பமாட்டேன்.”

தத்துவ போதகர்

இந்த நீண்ட அறிக்கை நல்ல வேலை செய்தது. தே நோபிலியின் மீது குற்றஞ்சாட்டியவர்களும் அவருக்கெதிரான விஷமப் பிரசாரங்களால் மனம் பேதலித்து விசுவாசத்தில் தத்தளித்தோரும் தமது தவறுகளை உணர்ந்து, ஆலயத்தில் ஒன்றுகூடி, தந்தை நோபிலியிடம் கண்ணீர் சிந்தி மன்னிப்புக் கோரினர். அவரிடம் நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து உத்தம கத்தோலிக் கராய் வாழ்ந்தனர்.⁵⁷

உள்வீட்டு எதிர்ப்புகள்

இதுவரை தே நோபிலி வெளியிலிருந்து வந்த எதிர்ப்புகளையே சந்தித்து இறைவனின் உதவியோடும், தளராத நம்பிக்கையோடும் அவற்றைச் சமாளித்து வந்தார். ஆயின் இப்போது அவரது சபைக் குருக்களிடையிருந்தே எதிர்ப்புக்கள் தொன்றத் தொடங்கின. கோவாவிலிருந்து வந்த யேசுசபைத் தரிசகர் அதிவண.

நீக்கிலஸ் பிமான்ரோ அடிகள் (இவர் மலபாருக்கும் தரிசகராகப் பணியாற்றி வார்.) மதுரை மிஷனின் நிர்வாகத்தில் குறைக்குறத் தொடங்கினார். இதற்கு உதவியாயிருந்தவர் கொங்காலோ அடிகள். நீண்ட கடிதமாக அனுப்பப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளை இரு வகையினுள் அடக்கலாம்.

1. நற்செய்திப் போதனையில் கத்தோலிக்க பொதுநோக்கு அனுசரிக்கப்பட வேண்டுமே தனிர பறங்கிய முறையில் புகுத்தப்படல் கூடாது.
2. கொங்காலோ முதலியோர் நற்செய்தியை போதிக்கும் முறையை நோபிலி எதிர்க்கிறார்.

இக் குற்றங்களை கொங்காலோ அடிகள் விளக்குக்கையில், தே நோபிலி கத்தோலிக்க குருக்களின் அங்கிகளை விடுத்து, நடையுடை பாவனைகளை உதற்குத் தள்ளி இந்துசமய குருவைப்போல இயங்குகிறார். பிராமணர்கள் அணியும் பூனூலைத் தரிக்கிறார். பிராமணர் போல நீராடித் தன்னைச் சுத்தம் செய்த பின்பே திருப்பவி நிறைவேற்றுகிறார். கிறிஸ்தவர்களுக்கும் நூல்களை மந்திரித்துக் கொடுக்கின்றார். ஆசிர்வதிக்கப்பட்ட சந்தனைப் பண்ணை தான் பூசிக்கொள்வது மன்றி தனது கிறிஸ்தவர்களுக்கும் கொடுக்கிறார். அவர் ஜயர் என்றே அழைக்கப் படுகிறார். அவரின் உதவியாளர்களும் ஜயரின் சீடர்கள் என்றே மக்களால் அழைக்கப்படுகின்றனர். தமக்கென்று தே நோபிலி ஒரு புறம்பான வீட்டையும் செபக் கூடத்தையும் அமைத் திருக்கிறார். அவர் தரையில் அமர்ந்தே உணவருந்து கிறார். எழுதுகிறார். படிக்கிறார். அவரது கோவிலுக்கு கொங்காலோ அடிகளையோ மற்றும் பிரமுகர்களையோ அவர் அழைப்பதில்லை. அவரது வேலையாளர்கள் அனைவரும் பிராமணரே. அவரது நண்பர்களும் அவர்களே. அவருக்கு உணவு தயாரிப்பதும் பிராமணரே. பிராமண உணவுகளையே அவர் விரும்பி உண்கின்றார். கொங்காலோ அடிகளின் திருப்பவிகளுக்கு தேநோபிலி தனது கிறிஸ்தவர்களை செல்ல அனுமதிப்பதில்லை. அவரது மறையுரைகளை யும் தே நோபிலி மதிப்பதில்லை. இதையெல்லாம் நோபிலி நடத்துவது தான் ஒரு தனிப்பட்ட பிரமுகர் எனவும், ஒரு ராசவம்சத்தவர் என்று காட்டிக் கொள்ளவுமே.

இக்குற்றச் சாட்டு அறிக்கையை கொங்காலோ அடிகள் கோவை இறையியலாளர்களான அன்ரோவினோ பெர்னாண்டஸ் அடிகள், பிரான்சிஸ் வேர் கரா அடிகள் ஆகியோரிடம் கையளித்தார். அவர்கள் நோபிலி இயேசேவை போதிக்கும் முறைகள், மூடத்தனமானவை, தவறானவை, நகைப்புக்கிட மானவை எனத்தீர்ப்பளித்தனர். கத்தோலிக்க போதகத்திலும் நிர்வாகத்திலும் இப்புது முறைகள் குழப்பநிலையையே உருவாக்கும் என வற்புறுத்தினர். எனவே ஒரு விசேட சபை கூட்டப்பட்டு இந்திலை ஆராயப்படல் வேண்டுமென யேசு சபை மேவிடத்துக்கு சிபாரிசு செய்தது. பேராயர் தலைமையில் கூடிய விசாரணைச் சபை தே நோபிலியில் குற்றமெதையும் காணவில்லை.

ஆயினும் கார்டோசா, டெயினிக் பெரரரா, தியாகோ தாகுன்கா ஆகிய மூன்று குருக்களும் தே நோபிலி பூனூல் அணிவதை நிறுத்துவது பிரச்சனை களை உருவாக்காது தடுக்கும் என அபிப்பிராயப்பட்டனர். 1610 ஆகஸ்ட் 18இல் லயர்சியோ அடிகள் மதுரைக்குச் சென்று புக்காரியோ அடிகள் முன்னிலையில் தே நோபிலி அடிகளுக்கு விசாரணைச் சபை முடிவுகளை தெரிவித்தார். யேசு சபைத் தரிசகரை மதுரைக்குச் சென்று அனைத்து விடயங்களையும் நேரில்

கண்டறியுமாறு ஒரு வேண்டுகோள் விடப்பட்டது. எனினும் தரிசகர் விசாரணைச்சபை அறிக்கையால் திருப்தியுறவில்லை. இன்னொரு விசேட விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டார். இந்த விசாரணையை நடத்துமாறு கொங்காலோ பெர்னாண்டஸ், புக்காரியோ ஆகிய குருமார் அழைக்கப்பட்டனர். மூன்று பிராமணர்கள், மூன்று படகாஸ், ஒரு இதான்கொவி, ஒரு காளி, இரு வேளாளர் ஆக பதின்மர் சாட்சியம் கூற அழைக்கப்பட்டனர். பதினெண்ண்து வினாக்கள் விளாவப்பட்டன. இவ்வினாக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட விடைகள் நோபிலியின் போதக, சாதனை முறைகள் திருப்திகரமானவை என்றே நிறுபித்தன. இரு நாட்கள் விசாரணை நடந்ததைத் தொடர்ந்து பெர்னாண்டஸ் அடிகள் நோபிலியில் ஒரு குற்றமும் காணாததால் தொடர்ந்து விசாரணை அவசிய மில்லை என அபிப்பிராயப்பட்டார். எனினும் விசாரணை தொடர்ந்தது. இந்த விசாரணையின் அறிக்கை தம்மிடம் வந்து சேருவதற்கு முன்பே யேசுபைத் தரிசகர் பிமேந்திரா, புனித பவுல் கல்லூரி அதிபரும் இறையியல் பேரசாலு மாகியவரிடம் நோபிலியின் நடத்தை பற்றிய பெர்னாண்டஸ் அடிகளின் அறிக்கையை ஆதாரமாகக் கொண்டு தீர்ப்பிடுமாறு வற்புறுத்தினார். கிறிஸ்தவ பிராமணர்கள் அணியும் பூனூல் அதில் தொங்கும் சிறு சிலுவையால் பிரச்சனை களை சமாளிக்கும் ஆயின் நோபிலியும் கிறிஸ்தவ பிராமணர்களும் நடத்தும் குளிப்பு முழுக்குகள் குருட்டுப் பக்தியை கொண்டுவரக் கூடியவை. திருவழி பாட்டு வார்த்தைகளில் பெயர் மாற்றம் முதலிய ஏனைய குற்றச்சாட்டுகள், பயங்கர விளைவுகளைக் கொண்டு வரலாம். கொங்காலோ பெர்னாண்டஸ் அடிகளிடமிருந்து பிரிந்து சென்றமை, வேதகலாபனையை உருவாக்கவல்லது. எனவே நோபிலியின் வேதபோதகம் உண்மைக்கு மாறானது. அவரால் மனமாற்றம் பெற்றோர் உண்மைக் கிறிஸ்தவர்கள் அல்ல. எனவே, மேலதிகாரிகள், மதுரை மிஷனை மேற்கொண்டும் அங்கீகரிக்க முடியாதென்பதை வருத்தத்துடன் கூறு கிள்ளனர். பிமான்ரோ அடிகளிடமிருந்து நோபிலிக்கு விசாரணை அறிக்கையின் ஒரு பிரதி அனுப்பப்பட்டது.⁵⁸

நோபிலியின் மன்னிப்பறிக்கை

இந்த அறிக்கை நோபிலியின் உள்ளத்தை வெகுவாக வருத்தியது. ஆயின் உடனடியாக - தரிசகரின் அறிக்கை, அடுத்த அஞ்சலில் பெருந்தலைவரிடம் சேர்வதற்கு முன் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கோவாவில் தலைவருக்கு இவ்வஞ்சல் சேர 3 வாரங்கள் தேவை. இத்தருணத்தில் இறையருளால் நோபிலிக்கும் ஓர் உதவி கிடைத்தது. வைகோ அடிகள் மதுரை வந்து சேர்ந்தார் (செப்ரெம்பர் 15). - 34 வயதுடைய வைகோ உரோமில் நோபிலியுடன் கற்றவர். அங்கு தொடங்கிய நட்பு, இவர்களின் ஆயுள் வரை நீடித்தது. மதுரைக்கு வருமுன் வைகோ அடிகள் கொச்சினில் இறையியல் பேராசிரியராகப் பணி புரிந்தார். நோபிலியின் மனந்திருப்பு முறை சரியென இவர் பல ஆதாரங்களுடன் வாதாடினார். அவரது உதவியுடன் நோபிலி ஒரு நீண்ட அறிக்கையை உருவாக்கினார். இதுவே இன்று மன்னிப்பு அறிக்கை என அழைக்கப்படுகிறது.

இவ்வறிக்கையில் ஒரு முழு அத்தியாயத்தில் நோபிலி தன்மேல் பெர்னாண்டஸ் அடிகளால் சமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆணித்தரமான பதில்களை அளிக்கிறார். குடுமி, நூல், சந்தனம், குளிப்பு முழுக்கு என்பவற்றின் பொருள் விளக்கங்களையும் கிறிஸ்தவர்களின் பாவனை பற்றியும் கூறுகிறார். இவை சமூகப் பழக்கவழக்கங்கள் என்பதை ஆதாரங்களுடன் வற்புறுத்து

கிறார். 3ஆம் அத்தியாயத்தில் மதுரையில் பாவிக்கப்பட்ட மறைக்கல்வி நூலில், மொழி வழக்கில் பாவனையிலிருந்த சொற்களே மாற்றியமைக்கப்பட்டன என்றும், அடுத்த அத்தியாயத்தில் கிரிஸ்தவர் என்ற சொல்லுக்கும் பறங்கியரின் வேதம் என்பதற்குமிடையே உள்ள ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளை விளக்குகிறார். இறுதியாக கோவாவிலிருந்து வந்த இறையியலாளர்கள் தம் மேல் விதித்த 'தனிக்கை'யை விமர்சித்துள்ளார்.⁵⁹

பிராமண சந்தியாசி

இக் காலத்திலே தே நோபிலி ஒரு பிராமண சந்தியாசியாகவே மாறிவிட்டார். இதுவரை அவர் ஒரு ராஜாரிசி என்றே அழைக்கப்பட்டார். ஏனெனில் பிராமணர்கள் தம் சாதியைச் சேர்ந்த குருவைத் தவிர்ந்த வேறு குருவிடம் உபதேசம் கேட்பதில்லை. எனவே தாம் பிராமணக் குருவானால் பிராமணர் உட்பட அனைவருக்குமே இயேசுவின் நற்செய்தியை போதிக்கவாம் என்பதற்காக பிராமணர் என்ற பதத்தின் அடிவேர் (உட்கருத்து) கலாநிதி அல்லது கலாசான் ஆகும். ஆயின் பிறப்பால் மட்டுமே ஒருவர் பிராமணர் ஆகலாம் என்ற உண்மையையும் அவர் அறிவார். பூனூல் அணிவது உபநயனம் என்ற சடங்கின் பின்னரே என்பதும் நோபிலிக்குத் தெரியும். வேதங்களின் ஆழமான அறிவையும் பல்வகை கலைகளிலும் சாஸ்திரங்களிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றதால் எவ்வித குழப்ப நிலைக்கும் இடம்தராது தம்மை, பிராமணராகவே அறிமுகப்படுத்தினார். இதே சமயம் தாம் ரோமை நகரில் உயர் குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர் என்பதையும் அனைவருக்கும் தெரிவிக்க மறக்க மாட்டார். இந்தியாவில் சிறப்பாக தென்னாட்டில் வேத போதகர்களுக்கு மக்கள் கொடுத்த மதிப்பில் உயர் குடும்பத்தவர்களாயிருப்பதும் அத்தியாவசியமானதாலேயே நோபிலி இதை வளி யுறுத்தி வந்தார்.

தே நோபிலி ஒருக்கையில் மூங்கில் தடியும் மறுகையில் கமண்டலமும் ஏந்தியவராக, பிராமண சந்தியாசியாக காவியடை தரித்து, பிராமணராயிருந்து தம்மால் மனந்திருப்பப்பட்ட (தமது உதவியாளன்) பொனிபாக்டன் 1611 நவம்பரில் மதுரையிலிருந்து கொச்சினுக்கு வந்தார். மதுரையில் அவர் மத மாற்றம் சம்பந்தமாக எடுத்த முயற்சிகளுக்கும், செய்து முடித்த ஆண்மீகப் பணி களுக்கும் அளவு கணக்கில்லை.

இந்த விடயத்தில் நோபிலி கண்ட மற்றொரு உண்மை, மாகாண அதிபதி யின் கட்டடளைகளுக்கு அமைந்தால் பெருந் தலைவரை மீறுவதாகும். எனவே கொச்சினுக்கு வரும்படி மாகாணாதிபதிக்கு அழைப்பு விடுத்தார். பெரோ பிரான்சிஸ்கோவின் கருத்தான், பேரராயும் மாகாண அதிபதியும் மாறுதல்கள் பற்றி நோபிலியுடன் கலந்துரையாடல் வேண்டும் என்ற அம்சத்தை இது ஒத்திருந்தது. மாகாண அதிபதியோ தம்மை இவ்வித கலந்துரையாடலில் கலந்து கொள்ளாதிருக்குமாறு தமது ஆலோசகர்கள் கூறியிருப்பதாகத் தெரிவித்தார். சந்தியாசி (பிராமண) களின் உடையிலன்றி, கத்தோலிக்கக் குருக்களின் அங்கிகளுடனேயே அவரைத் தாம் சந்திப்பது சிறந்தது என்றும் தெரிவித்தார். நோபிலி தமது இறுதி வார்த்தைப்பாடு எடுத்து இருவருடங்களின் பின் (1613 நவம்பர்) கொச்சினுக்கு இரு மனந்திரும்பிய பிராமணர்களுடன் சென்றார். பிராமண சந்தியாச கோலத்தில் அவர் வந்திருப்பதை அறிந்த பெரோ பிரான்சிஸ்கோ, கல்லூரிக்குள் அவர் நுழையக் கூடாதெனக் கட்டடளையிட-

டார். பின்னர் பெருந்தலைவருக்கு, நோபிலி கந்தைத் துணியுடன் சந்தியாச கோலத்தில் வந்திருப்பதாக அறிவித்தார். குன்றுகளாட்டாந்த பாதைகளுடாக, கஸ்டமான் பயணத்தை மேற்கொண்டு வந்த நோபிலிக்கு பேராயர் நோஸ் அளித்த வரவேற்பு, வித்தியாசமானதாக இருந்தது. நோபிலியை கொச்சினுக்கு கொண்டு செல்ல, பேராயர் நோஸ் விரும்பினார். அவர் தம்முடன் கல்லூரியில் தங்குவதற்கும் நோபிலிக்கு அழைப்பு விடுத்தார். எனினும் பெரோ பிரான் சீல்கோ முதல் மூன்று நாட்களும் பேராயருடனும் நோபிலியுடனும் உரையாடவில்லை. நான்காவது நாளில் பேராயர் மாகான் அதிபருக்கு, பெருந்தலை வரது வேண்டு கோருக்கினங்க, மதுரையிலுள்ள திருச்சபைற்றி கலந்துரையாடுவதற்குத் தாம் வருகை செய்திருப்பதாகத் தெரிவித்தார். (பேராயர் என்ற பதவியின் கிழேயே மதுரை மிஷன் இயங்கிக் கெண்டிருந்தது.) போர்த்துக் கேயரான மாகான் அதிபதி, ஸ்பானியரான பேராயருடன் மரியாதையாகப் பேசவில்லை. வரவேற்று வார்த்தை கூட உரைக்கவில்லை. பேராயர் கரங்களும் குக்குத் திரும்பிச் செல்வதைத் தவிர, வேறொன்றும் செய்ய முடியவில்லை. தொடர்ந்து பெரோ பிரான்சிஸ்கோ, நோபிலிக்கு, பெருந்தலைவரின் திருமதலுக்கு உடனடியாக எழுத்து மூலம் பதில் தருமாறும், அப்பதிலை தமது தீர்ப்புடன் ரோமைக்கு அனுப்ப வேண்டுமெனவும் வற்புறுத்தினார். நோபிலியும் தனது பதிலைத் தயாரித்தார்.⁶⁰

நோபிலியின் விளக்க அறிக்கை.

முதலிரு வசனங்களில் அறிமுக உரையை அளித்த பின் நோபிலி எழுதுகிறார்: கிறிஸ்தவர்களுக்கு கிறிஸ்துவின் திருவேதத்தைப் போதிப்பது எனது பணி. கிறிஸ்தவர்கள் என்ற வார்த்தையில் பிரபுக்கள், சீமாட்டிகள், புனிதமிக்க வர்களுடன் ஏழைகளும் அறிவற்றவர்களும் பறங்கியருமே அடங்குவர். இவர்கள் அனைவரும் இயேசுவின் பதிலாளியாக ரோமையிலுள்ள பாப்பரசரின் கீழ் ஒருங்கிணைவர்.

நான் உரோமிலிருந்து வந்தவன், இந்த நாட்டிலுள்ள சிற்றரசர்கள் போலவே உரோமையிலும் எனது குடும்பம் பிரபுத்துவ வம்சத்தைச் சேர்ந்தது. இளைஞாயிருக்கும் போதே நான் துறவறத்தில் இளைஞ்தேன். இந்த நாட்டு வழமைப் படி அதைச் சந்தியாசம் என்று கூறலாம். இறையியலை நன்கு கற்றுத் தேறியின் ஆண்மீக்க கலையிலும் வல்லுநனாகினேன். பின்னர் என் நாட்டைத் துறந்து சந்தியாச கோலத்தில் பல நாடுகளிலும் சுல்சரித்து மதுரைக்கு வந்து சேர்ந்தேன். மதுரையில் தவக்கோல வாழ்வை ஆரம்பித்தேன். நாகாசெட்டி என்ற பிரபல செல்வந்தரின் உதவியுடன் ஒரு துறவிகள் இல்லத்தைக் கட்டியெழுப்பினேன். பின்னர் எர்ஜா செட்டி என்ற பிரமுகரின் ஆதரவுடன் செங்கற்களால் ஒரு ஆலயத்தையும் அழகுற அமைத்தேன். இன்றுவரை எனது மேய்ப்பு, மறைப்பும் பணிகள் திறம்பட நடப்பதற்கு இச் செட்டியின் மேன்மை தங்கிய ஆதரவும் உதவிகளுமே காரணிகள்.

எனினுடன் உரையாடி வருபவர்களுடன் அவர்களது ஆன்ம ஈடேற்றம் பற்றியே மிக முக்கியமாக பேசுகிறேன். இறைவனின் தன்மை, தோற்றம், தொடர்ந்து வரும் அவரது தெய்வீகம் பற்றிய உண்மைகள், இறைவனின் ஒருமையும் ஆள் வகையில் உண்மையும், உலகின் படைப்பு, மனித உருவாக்கம், ஏனைய சிருட்டிப்புகள் என்பன பற்றிய விரிந்த, ஆழ்ந்த, கருத்துக்

குவியல்களை என்னுடன் தொடர்பு கொள்வோரின் சிந்தனைகளை என்னுடன் தொடர்பு கொள்வோரின் சிந்தனைக்கு விருந்தாக்குகிறேன். மேலும் இவ் விறைவன் ஏன் மனித உரு எடுத்தார், மனிதனை இரட்சிக்கவே என்ற மகத்தான உண்மையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டபின் அவ்விதம் மனிதனாகிய இறைவனே இயேசுகிறில்து. அப் பெயரின் பொருள் இரட்சகர். இவர் உண்மையாகவே இறைவனும் மனிதனுமானவர். அருள் வளங்கள் நிரம்பியவர். என்ற உன்னத கொள்கைகளை கேட்போர் உள்ளங்களில் நன்கு விதைத்து விடுகிறேன். இந்த இரட்சகர் இயேசு மனிதரைப் பாவநிலையிருந்து மீட்கவே மனித உரு தாங்கி னார். மனிதரின் பாவங்களையே தம் மீது சமந்து, தம்மையே பாவ மீட்புக் காகப் பணயம் வைத்தார். பாவமன்னிப்புக்கான வழியையும் காட்டினார் என்பவைகளை மனித உள்ளங்களில் நன்கு பதித்து விடுகிறேன். மேலும் இவ்வுலக வாழ்வின் பின் ஒவ்வொரு மனித உயிருக்கும் அவரவர் நன்மை, தீழைகளுக்கு ஏற்ப தீர்ப்பை இறைவன் வழங்குவார். இவ்விடயத்தில் படைக்கப்பட்ட மனித உயிர்களுக்கிடையே பாரபட்சமெதுவும் காட்டப்பட மாட்டாது என்ற மகத் தான் உண்மையையும் அவர்கள் நன்குணரச் செய்வதே எனது மறைக் கல்விப் போதனையின் முழுமுதல் இலட்சியம்.

எனது மதபோதனை, எந்த ஒரு மொழி, இனம், கலை, கலாசாரத்துக்கும் விரோதமானது அல்ல. பரிசுத்தமும் ஆன்மீக திறனும் மிக்க எனது மதத்தின் உயரிய விழுமியங்களும் பொருள் பொதிந்த சித்தாந்தங்களும், தன்னை நாடும் எந்த ஒரு மனிதப் பிறவியையும் அவரது இனம், அந்தஸ்து, கௌரவம், குடும்பப் பெருமை என்பவற்றைத் துறக்கவோ, அல்லது இந்நாட்டின் பழம்பெருமை வாய்ந்த கலாசாரம், பண்பாடு, நாகரிகத்தைத் துறக்கவோ வற்புறுத்துவது கிடையாது. ஆயினும் அவரது மதமாற்ற முறைகள் ரோமையில் அங்கீரிக்கப்படா விடின், அவரது முயற்சிகள் அத்தனையும் வீணாகிவிடும்.⁶¹

இறுதி வாக்குத்தக்தம்

உரோமிலிருந்து தமது ஆன்மீகப் பணிபற்றிய விசாரணையில் இறுதி முடிவுக்காகக் காத்திருந்த தே நோபிலி இயேசு சபையின் துறவற இறுதி வாக்குத்தக்தம் எடுப்பதற்கான ஆயத்த அலுவல்களிலும் ஈடுபட்டார். 1611 நவம்பர் 21இல் மாக் தே டேயுஸ் கல்லூரியில் அன்னை மரியாள் ஆலயத்தில் காணிக்கையாகப்பட்ட திருநாளில் பேராயர் நோஸ் ஆண்டகை முன்னி வையில் இப் பெரும் புனித சடங்கு நடைபெற்றது.⁶²

புதிய இயேசுசபை மாகாணாதீபதி

திசம்பர் 21இல் பெரோ பிரான்சிஸ்கோ அடிகள் இயேசு சபையின் புதிய மாகாணாதீபதியாக நியமனம் பெற்றார். மலபார் மாகாணத்தின் பழைய இயேசு சபைத் தலைவர் லயர்சியோ அடிகள் நோபிலியின் தந்தையாகவும் பாதுகாவலராகவும் பாச நேசத்தோடு அவரை நடத்தியவர், ஆயின் புதியவர் அதற்கு முற்றிலும் மாறாகக் காணப்பட்டார். 47 வயதுடைய பெரோ பிரான்சிஸ்கோ கோவாவில் 22 ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர். (புனித பவுல் கல்லூரி முதல்வராக, இறையியல் தத்துவ இயல் பேராசாணாக, குரு முதல்வராக ஆன்மீக மேய்ப்புப் பணியாளராக) 1608இல் ரோமையில் நடைபெற்ற அனைத்துலக இயேசுசபை நிர்வாகிகள் மாநாட்டில் இந்திய பிரதிநிதியாகச் சென்றார். 1611

டிசம்பரில் மலபார் மாகாண அதிபதியாக நியமனம் பெற்றார். மதுரை மிஷனை அடக்கி ஒடுக்க, அவரால் அல்லது பெருந்தலைவர் பிமென்ராவால் முடிய வில்லை. ஏனெனில் மதுரை மிஷன், அனைத்துலக யேசுசபை அதிபரால் அங்கீ கரிக்கப்பட்டிருந்தது. எனவே மதுரை மிஷன் நிர்வாகிகள் மீது பல அடக்கு முறைச் சட்டங்களை விதித்தார். மதுரை இராச்சியத்திற்கு தனது உத்தி யோகபூர்வ தரிசனங்களுக்கு செல்வதை நிறுத்தினார். தே நோபிலியின் பல முயற்சிகளுக்கு தடை விதித்தார். ஆயின் கோயில்களின் குருமனைகளில் வசித்த குருக்களுக்கு ஆராவும் உதவிகளும் வழங்கினார். பேர்ரினன்டெஸ், புக்காரியோ சைவ உணவு கொள்ள ஊக்க மளிக்கப்பட்டனர். சிறைச்சாலைகளுக்கு இக் குருக்கள் அடிக்கடி சென்று கைதுகளின் ஆண்மீக தேவைகளைக் கவனித்தனர். சோக்காந்தா ஆலயத்துக்கு தென்னிந்தியா முழுவதிலுமிருந்து வரும் நோயாளி களான யாத்திரிகர்களை கவனிக்க விசேட ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டன. பெரிய நாயக்க மன்னர் இவற்றால் மகிழ்ச்சியடைந்தார். திருப்பயணிகளை உபசரிக்கும் பணிக்கு பெருமுதலிகள் அளித்தார்.

கோவிற் திருவிழாக்கள் பழைய குருமனைகளில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டன. புனிதர்களின் வரலாறுகள் நாடகமாக மேடையேற்றப் பட்டன. அறிவு நிரம்பிய நூல்கள் உருவாக்கப்பட்டு கிறிஸ்தவர்கள் வாசிப் புக்கு ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். கிறிஸ்துவின் சரிதமும் இரத்தமும் மற்றும் புனிதர்களின் வரலாறுகளும் சிறந்த கவிதைதாக அழகிய கீத வடிவில் அனைவரும் இசைக்கும் வண்ணம் இனிய ராகங்களில் இசைக்கப்பட்டன. இவைகளை குழந்தைகள் அழகுறப் பாடித் தங்கள் இந்துமத பெற்றோரையும் மகிழ்வித்தனர். பாவ சங்கிரத்தனங்கள் அடிக்கடி கேட்கப்பட்டன. நீண்ட காலம் பாவ சங்கிரத்தனத் தொட்டிகளை தேடாதவர்களும் கொண்டு வரப்பட்டனர். நெடு நாள் பகைமை பாராட்டியோரும் நட்புரிமை கொண்டாட வழிவகுக்கப்பட்டது. தேவதாயின் திருச்சொருபத்தின் முன்னால் இடைவிடாது சடர் விட்டுக் கொண்டிருந்த ஒளிவிளக்கின் எண்ணையைத் தொட்டு, நம்பிக்கையோடு பூசிக் குணமடைந்த நோயாளர் பலர். 1612இல் அனுப்பப்பட்ட அறிக்கையில் இவையெல்லாம் தரப்பட்டுள்ளன. செப்டம்பரில் பெரோ பிரான்சிஸ்கோ மதுரைக்குத் தம் முதற்தரிசனைக்காகச் சென்றார். கொங்காலோ அடிக்களாரின் ஆலயத்தில் அவருக்கு மக்கதாள வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. பங்கு மக்கள் ஒரு சிறந்த வரவேற்பு பத்திரமளிக்க பாடசாலைச் சிறுவர் வரவேற்புப் பாக்கள் இசைத்தனர், ஒரு இயல், இசை, நாடக நிகழ்வும் இடம்பெற்றது. இவைகளால் மாகாண அதிபதியும் திருப்தியடைந்தார்.⁶³

பெரோவின் விளக்கம்

1612இன் முற்பகுதியில் குளோடியா அக்குவீவா, பெரோ பிரான்சிஸ்கோவுக்கு, மதுரை மிஷன் பற்றி ஒரு திருமடலை வரைந்தாள். திருவிழாக்கள், சடங்குகள், கீழைத்தேய பாணியில் நடத்தப்படுதல் பற்றியதே திருமடலின் பொருளாகும். பெரோ பிரான்சிஸ்கோவின் கருத்துப்படி நோபிலியின் மறைபரப்பு முறைகள் கண்டிக்கப்படல் வேண்டும். 1612 டிசம்பர் 6இல் நோபிலிக்கு அவர்வரைந்த திருமடலில் அவரது கீழைத்தேய முறைகள் திருவழிபாட்டுக்கும் திருச்சடங்குகளுக்கும் பொருந்தாதவை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவை சரியானவை என நோபிலி எப்படி வாதாடினாலும் எந்தவித ஆதாரங்களை எடுத்தான்டாலும் அவை ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டா.

நோபிலி தம் துறவற வார்த்தைப் பாட்டின்படி மேலதிகாரிகளுக்குப் பிரமாணிக்கமாயிருக்கவேண்டும். அவர் தாம் புதிதாகப் புகுத்தியவைகளை மாற்றி யமைக்க வேண்டும். இந்தியர்களுக்கு முன்னால் பறங்கி போல் தோற்றமளிப் பணத்தும், நூல் கட்டுதல், நூல் ஆசிரியத்தித்தல், சந்தனம் அரைத்தல் ஆகியவற் றையும் குளிப்பு முறைகளையும் கைவிடல் வேண்டும். இந்தியரின் மனத் திரும்புதல்களுக்கு இவைகளும் பிராமணர்போல் தோற்றமளிப்பதும் செயற்படுவதும் தேவையற்றவை. ஏனைய குருக்களுடன் பகலிலும் இரவிலும் நோபிலி உறவாடி உரையாட வேண்டும். நோபிலியின் இல்லத்துக்கு ஏனைய குருக்கள் எத்தருணத்திலோ எந்தேரத்திலோ செல்வதற்கு தடை விதித்தல் சரியல்ல. பெரோவின் திருமடலை நோபிலியும் வைகோவும் ஏற்றுக்கொள்ளும் வரை அவர்கள் இந்தியருக்கு திருமுழுக்கு அளிப்பதிலிருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளது.⁶⁴

மாகாணாதிபதியின் திருமடலைக் கண்டதும் அவரது நிபந்தனைகள் தனது மகா மனந்திரும்புதலியக்கத்துக்கு விடுக்கப்பட்ட பெருஞ் சவால் என்பதையும் திரளான இந்தியரையும் பிராமணர்களையும் இயேகவின் திருமறைக்குத் திருப்புவதை, இந் நிபந்தனைகள் பாழாக்கிவிடும் என்பதையும் நோபிலி விளங்கிக்கொண்டார்.⁶⁴

நான் கூறுவது அனைத்தும் உண்மை என்பதற்கு இறைவனே சாட்சி. நாயக்கர் இந்த நாட்டின் தனிப்பெருந்தலைவராயிருப்பதால் இங்கு வசிக்கும் பிராமணர், கள், சிற்றரசர்கள், மற்றும் எல்லா சாதி சன்ததவரும் அவரது ஆளுகைக்கு உட்பட்ட வர்களே. ஞான அலுவல்களில் அவர் குறுக்கீடு செய்யும் போதே அவர்கள் ஆட்சேபிப்பர், அல்லது எதிர்த்தெழுவர்.

நான் போதிப்பது உண்மைக் கடவுளின் திருவேதத்தை இந்தப் போதனை கள் ஆர்ம்பத்தில் இறைவன் அருளிய கட்டளைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டவை. இந்த நாட்டில் முன்பு சந்தியாசிகளாலும் (புனித தோமஸ் போன்றோர்) துறவிகளாலும் (புனித பிரான்சீஸ் சவேரியார்) போதிக்கப்பட்ட சித்தாந்தங்களே. ஆயின் இக்கட்டளைகள் பறங்கியருடையவை என்று கூறுவான் உண்மையாகவே பெரும் பாவி. ஆயின் உண்மைக் கடவுள் ஒரு பிரிவு அல்லது இனத்துக்குரியவரல்ல. அவர் எல்லாச் சாதிகளுக்கும் இனங்களுக்கும் பிரிவு களுக்குமிருயவரே. எனவே உண்மையான நித்தியமான பரலோக வாழ்வை இறுதியில் சுவைக்க விரும்புவன், இறைவனின் திரு வேதத்தைச் சேர்ந்து, அவரது கட்டளைகளை அனுசரிக்க வேண்டியவன். இதனால் அவன் தன் இனம், சாதி, பிரிவுகளுக்கு துரோகமிழைக்கிறான் என்றோ அல்லது அவைகளைக் காட்டிக் கொடுக்கிறான்னோ என்னுவது மாபெரும் தவறு.

சுருக்கமாக இங்கு தரப்பட்ட தே நோபிலியின் விளக்கவுரை (அறிக்கை) விபரமாக ஓலைச்சட்டங்களில் வரையப்பட்டு, நோபிலியின் வீட்டுக்கு முன்னாலிருந்த ஒரு பெரிய மரத்தில் அறையப்பட்டது. நோபிலியை அவமதித்து தூற்றிய, அவதூறு மொழிந்த பலர் இவ்விளக்கவுரையை வாசித்து, சிந்தித்து, தங்கள் தவறுகளை உணர்ந்து, அடிகளிடம் சென்று முழந்தாளில் விழுந்து மன்னிப்புக் கோரியதுடன், உத்தம கிறிஸ்தவர்களாக வாழ்ந்து நோபிலியின் மறைப்பட்டும் பணியிலும் கைகொடுத்துதவினர்.⁶⁵

மறைப்பட்டுப் பணியில் நோபிலியை எதிர்கொண்ட பிரச்சனைகள், வாதப்

பிரதிவாதங்கள் என்பன திருச்சபைக்கு வெளியே (ஆட்சியாளர், அதிகாரிகள், வேலையாளர்கள்) இருந்து மட்டுமல்ல, உள்ளிருந்துமே (திருச்சபை அதிகாரிகள், துறவிகள்) உருவாகி எழுந்தன. கோவா, மலபார் பகுதித் திருச்சபைகளின் சுற்று நிர்வாகி நிக் கொலஸ் பிமென்றா அடிகள், மதுரை மிஷனுக்கு ஒரு பெரிய எதிர்ப்பாளரானார். இச்சபைகளை அடியோடு நச்கி விடுவதே அவரது குறிக்கோள். இதற்காக தமது ஆதரவாளர்களை அவர் திரட்டத் தொடங்கினார்.

கொங்காலோ பெர்னாண்டோ அடிகளின் ஆதரவு முதலில் கிடைத்தது. நோபிலியின் மீது ஏராளமான குற்றச்சாட்டுகளை சுமத்தி, ஒரு நீண்ட குற்றப் பத்திரத்தை அவர் அனுப்பினார். அவை ஓரு தலைப்புகளுள் அடக்கப்பட்டன.

1. பறங்கிகளுக்கு மட்டுமல்ல எல்லோருக்குமே நற்செய்தி போதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நோபிலியின் கொள்கை.
2. நோபிலி தனது மறை பரப்பு போதகம், கொங்காலோவின் போகதத்து விருந்து மாறுபட்டதென்கிறார்.

மேலும் அவர்கள் இக் குற்றச்சாட்டுகளுக்காக கொடுத்த விளக்கமாவது: நோபிலி சைவமதகுருக்கள் அணியும் உடைகளையே உடுக்கிறார். பிராமணர்கள் போடும் பூனால் அவரது கழுத்தையும் மார்பையும் அவங்களிக்கின்றது. தமது கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இவற்றை அணியும்படி கொடுக்கிறார். சைவக்குருக்கள் போல ஸ்நானம் செய்த பின்பே திருப்பலியை நிறைவேற்றுகிறார். ஞாயிறு திருப்பலியின் முன் சந்தனத்தை ஆசிர்வதித்து எல்லோருக்கும் வழங்கி பூசிய பின்பே திருப்பலியை ஒட்புக் கொடுக்கிறார். அவரது சீடர்களும் கிறிஸ்தவர்களும் தன்னை ஜயர் என்று அழைப்பதையே அவர் விரும்புகிறார். திருவழி பாட்டு வார்த்தைகள் சிலவற்றையே மாற்றி உபயோகிக்கிறார். அஞ்ஞானி போல நடமாட வேண்டாம் என அவரது மேலதிகாரிகள் கொடுத்த எச்சரிக்கை களை அவர் புறக்கணித்துவிட்டார்.

தமக்கென ஒரு வீட்டையும் தமது முறையில் திருப்பலி நிறைவேற்ற ஒரு ஆலயத்தையும் அமைத்துள்ளார். மேசைபில் இருந்து உணவருந்துவதை விடுத்து, தமது சக குருமாருடன் சாப்பிடுவதையும் தவிர்த்து, பிராமணர்களைக் கொண்டு தமிழ் முறையிலான உணவுகளைத் தயாரித்து, தரையில் கம்பளம் விரித்து சப்பானம் கொட்டி உணவருந்துகிறார்.

பிமென்றா அடிகள் இக்குற்றச்சாட்டு அறிக்கையை, கோவாவிலிருந்து வருகை தந்த இறையியல் வல்லுநர்களான அன்றோனியோ பெர்னாண்டஸ் அடிகள், பிரான்சிஸ் வெகாரா அடிகள் ஆகியோரிடம் சமர்ப்பித்தார். அவர் களது பரிசோதனையின் பின், மூடநம்பிக்கையும், மதிப்புக் குறைவானதும் திருச்சபைச் சட்ட அனுமதி பெறாததுமான ஒரு செயல் என அறிக்கை சமர்ப்பித்தனர். எனினும் இந்த விசாரணையால் மேலதிகாரிகள் தே நோபிலியின் மேல் கொண்ட மதிப்போ அன்போ மாறவில்லை. மீண்டும் பதினான்கு உயரதி காரிகள் (சேரா மறைமாவட்ட ஆயரும் ஒருவர்) கொண்ட ஒரு குழு இப்பிரச்சனையை துருவித்துருவி ஆராய்ந்தது. நோபிலி குற்றமற்றவர் என்றே ஆயருட்பட பெரும் பான்மையினர் கருதினர்.

எனினும், நோபிலி, பூனாலை அணிபவராக இருப்பின் இனிமேல் அதை அணிய வேண்டாம் என அன்பாக வேண்டுகோள் விடுத்தனர். ஆயின் இந்தத்

தப்பெண்ணங்கள் பரவாமலிருக்க, தான் ஏற்கனவே பூனூல் அணியும் வழக் கத்தை நிறுத்திவிட்டதாக நோபிலி தெரிவித்தார். 1610 ஆகஸ்ட் 18இல் லாசியோ, புக்காரியோ அடிகள் இருவரும் மதுரைக்கு வந்து அவர்மேல் விசாரணைக் குழு எந்தவித தவறையும் காணவில்லை எனத் தெரிவித்தனர்.

அவர்கள் சபையின் வருகைப் பெருந்தலைவர் மதுரைக்கு வருகைதந்து, தே நோபிலுயின் நல்ல வேலைகளை கண்ணாரக் காணவேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆயின் கொச்சின் விசாரணைக் குழுவின் தீர்ப்பில் திருப்தி காணாத பிமேந்திரா அடிகள் நோபிலியின் புதுமுறை மேய்ப்புப் பணிகளையும் புதிதாக மனந்திரும்பிய கிறிஸ்தவர்கள், தே நோபிலி பற்றி கொண்டுள்ள எண்ணைக் கருத்துக் களையும் பற்றி ஒரு விசாரணை நடத்துமாறு உத்தரவிட்டார்.

தே நோபிலிமீது விசாரணை

கொங்காலோ பெர்னாண்டஸ், புக்காரியோ ஆகிய குருக்கள் இருவரும் விசாரணை நடத்துமாறு பணிக்கப்பட்டனர். மூன்று பிராமணர்கள், மூன்று பாடகர்கள், ஒரு இதன்கோலி, ஒரு ஞானி, ஒரு வேளாளர் இவர்களில் சிலர் மட்டுமே சமஸ்கிருத மொழியை நன்கு அறிவர். ஏனையோர் தங்கள் பெயரை எழுதவோ, கையொப்பமிடவோ அறியார். ஆயின் இவர்கள் அப்பகுதியில் வாழ்ந்த அனைவரையும் பிரதிநிதித்துவப்பட்டுள்ளனர். பதினைந்து வினாக்களுக்கு இவர்கள் விடையளித்தனர். இவ்விடைகள் அனைத்தும் தே நோபிலியின் மேய்ப்புப் பணிகள் சிறந்தவை - நற்பயன் தருபவை என்பதை ஊர்ஜிதப்படுத்தின.

செப்ரெம்பர் 30ஆம் நாள் விசாரணை முடிவுற்றது. புக்காரியோ மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொண்டவராகக் காணப்பட்டார். ஆயின் பொர்னாண்டஸ் இரண்டு நாள் விசாரணையின்பின் கச்கீனம் காரணமாக ஓய்வுபெற்றுக் கொண்டார். மதுரையிலிருந்து விசாரணை அறிக்கை, தம்மிடம் வந்து சேருமன், புனித சின்னப்பர் கல்லூரி இறையியல் பேராசிரியர்களையும் அதிபரையும், பெர்னாண்டஸ் அடிகளின் குற்றச்சாட்டுக் கடிதத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு நோபிலிக்குத் தீர்ப்பிடு மாறு பிமேந்திரா அடிகள் உத்தரவிட்டார்.

கிறிஸ்தவ பிராமணர் நோபிலியால் மந்திரிக்கப்பட்ட பூனூலை அணிதல் சுகித்துக் கொள்ளக் கூடியது ஏனெனில் அதில் ஒரு குருசு தொங்குகிறது. ஆயின் நோபிலி நடத்திய திருமுழுக்குகள் மூடநம் பிக்கைக்குரியவை. திருவழி பாட்டில் மாற்றம் செய்வது பாரதுரமான குற்றம். கொங்காலோ பெர்னாண்டஸ் அடிகளிடமிருந்து மக்களை வேறுபடுத்துவது மன்னிக்க முடியாத தவறு. எனவே நோபிலியின் மேய்ப்புப் பணி முறைகள் சுத்திய வேதத்துக்கு மாறானவை. அவரால் மனந்திருப்பப்பட்டோர் உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள் அல்ல. ஆகவே மேலும் சுத்திய திருச்சபைக்கு பேராபத்து நேராவண்ணம், மதுரை மிஷனை தடுத்து நிறுத்தவும், மேற்கொண்டு பணியாற்றாதவாறு உத்தரவிடவும் வேண்டுகிறோம். இது நோபிலிக்கு உத்தியோக பூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டது.⁶⁶

நோபெட் நோபிலி அடிகளாரின் எதிரிகள், அவர் பிரமண சன்னியாச அப்போஸ்தலத்துக்கு பதில் பண்டார சவாமிகள் என்று அமைப்பும் உருவாக்கி பின் தோல்விகள்கு கைவிடப்பட்டது.

மூலை 22, 1640இல் தத்துவ போதக சவாமிகள் சிறைப்படுத்தப்பட்டார். துன்புற்றார். தன்னைக் காணவந்த பலருக்கு நற்செய்தி அறிவித்தார். போர்

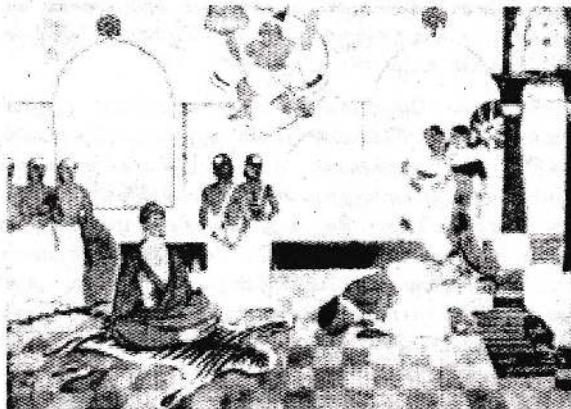
முனை சென்ற 2 திருமலை நாயக்கர் மறவருக்கெதிரான போரில் இருந்து விடு திரும்பி, கவாமிக்கு விடுதலை தந்தார். அவன் மதுரைக்கு சென்ற பொழுது அவர் மீண்டும் சிறைப்படுத்தப்பட்டார் என அவர் எழுதிய “தூஷணைதிக் காரம்” என்ற ஏடு 23ஆம் அகிகாரம் சொல்கிறது. அது ஆவணி 7, 1641 அந்த தென்னாட்டு அண்ணாகன் அவரின் கோவிலையும், திரு உருவங்களையும் அவர் மாதா பேரில் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதிய பாடல்களையும் தீக்கிரையாக்கினான்.

மீண்டும் 1641ஆம் ஆண்டின் முடிவில் விடுவிக்கப்பட்டார். 1644 ஒக்டோபர் 29இல் திருமலை நாயக்கர் முன்னிலையில் வரவேற்கப்பட்டார்.⁶⁷

1644இல் மதுரையைவிட்டு யாழ்ப்பாணம் வந்தார். 1645களில் நம் பஞ்சால் வீதியில் உள்ள ரேகடியில் தங்கி வாழ்ந்தார் என எங்கள் தந்தையார் ஹாயில் செபல்ஸ்ரியின் இராசநாயகம் அடிக்கடி கூறுவர்.

குருநகர் கத்தோலிக்கரும், யாழ்ப்பாணத்தவரும் அவரை “பரிசுத்த தந்தை” எனவே கருதினர். நான்கு பிராமணக் குருக்களுடன் இங்கு வந்த அவர், செபம், தபம், எழுத்து என வாழ்வில் செயல்பட்டு இங்கும் பலரை யேசு பிரான் பக்கம் சர்த்தார். அவர் யாழ்ப்பாணத்து வீதிகளில் நடந்து, அவர் கண்பார்வை குன்றியதால் தளர்ந்து தயங்கிய பொழுதெல்லாம் மக்கள் ஓடி வந்து கரங்களால் தாங்கி, கோவிலுக்கு தூக்கிச் செல்வர் ஓர் வெற்றிப் பவணியில் போன்று.

தேவதாயில் வற்றா அன்பு, சிலுவை நாயகனில் தீராப் பாசம் அவர் இறுதி நாட்களை மயிலாப்பூரில் யேசுவின் திருச்சித்தத்திற்கமைய செலவிட்டு 1656ஆம் ஆண்டு ணை 16ஆம் திகதி யேசுவின் பிதாவின் கரங்களில் தன் ஆண்மாவை ஒப்படைத்தார்.⁶⁸

துறை மின்:

சுவாமி வீரமாழனிவர்

மேல்நாட்டு இலக்கியங்களை நன்கு சுவைத்து இன்புற்றவர்களுக்கு கவிஞர் திலகம் “டாஸ்டயில் டான்டே” எழுதிய “திவினா கொமடியா” நினைவில் என்றும் நிற்கும். மோட்சம், நரகம், உத்தரிப்புத்தலம் பற்றி நற் செய்தி நூல்கள் மூலமாகவும், வேதவிற்பன்னர்கள் எழுதிவைத்த பிரபந்தங்கள் வாயிலாகவும் நாம் அறிபவை அதிகமல்ல. ஆயின் நூறு படலங்கள் அடங்கிய ‘திவினா கொமடியா’வில் நாம் மேலே குறிப்பிட்ட, ஒரு மனிதனின் மரணத்தின் பின் அவன் ஆண்மா செல்லக்கூடிய மூன்று அதிசய தலங்களைப் பற்றிய விபரங்களும், திருச்சபை வரலாறு, வேத தர்க்க சாஸ்திர ஆய்வுகளும், வானியல், இலக்கியம் முதலியவையும் பாலும் தேனும் பாகும் பருப்பும் கலந்த அமுத மாகக் காண்கிறோம். டான்டே காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள், அறவழியை அச்ட்டை செய்து, மன்னாசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசைகளால் மதிமயங்கி பழி பாவத்திற்கஞ்சாதவர்களால் வழங்கப்பட்டது. கண்ட கவிஞர் தாந்டே (டான்டே), அவர்களை நல்வழியில் திருப்ப இப்புளித் காப்பியத்தை உருவாக்கினார் என வரலாறு கூறுகிறது. இப்பூவுலகில் தோன்றிய கவிஞர்களுள் தலை சிறந்தவர் தாந்டே என்பது இலக்கிய ஆய்வாளர்களின் ஏகோபித்த எண்ணம்.

இத்தாலிய மொழிக்கு ‘தாந்டே’ எவ்விதமோ, தமிழ்மொழிக்கு வீரமாழனிவர் அவ்விதமே என்பது இன்றைய கருத்து. அவர் தமிழ்ல்லர். இத்தாலியர். 1680இல் நவம்பர் 8ஆம் நாளில் பிறந்தவர். கொன்ஸ்டன்ஸ் யோசவ் பெஸ்கி என்பது திரு முழுக்கின் போது இடப்பட்ட பெயர்.

இளமையிலேயே இத்தாலி, கிரேக்கம், சப்ரு, இலத்தின், போர்த்துக் கேயம் முதலிய மொழிகளில் புலமை பெற்றார். 1700இல் ரவன்னா நகரில் ஆசிரியப்பணி புரிந்தார். இப்பணி 1706வரை நிடித்தது. பின் குருகுலப் பயிற்சியும் இறையியல், திருமறையில் அறிவும் பெற்று 1709இல் இறைவனின் குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப் பட்டார். இந்தியா சென்று மறைபளியாற்றும் எண்ணம் குருகுலப்பயிற்சியின் போதே இவர் உள்ளத்தில் சுடர்விட்டது. 1710இல் இந்தியா வந்து சேர்ந்தார்.

பெஸ்கி இயேசு சபையைச் சேர்ந்த குரு. 1534இல் புனிதர் இக்னேசியக் கொயலா, இத்துறவற சபையைத் தொடங்கினார். மார்ட்டென் லுத்தேர் ஜேர்மனி நாட்டைச் சேர்ந்த புனித அகஸ்தீனியன் சபைத்துறவி. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இவர், பாப்பரசர் மேலும் திருச்சபைத் தலைமைப் பீடத்தின் மேலும் பல குற்றங்களைச் சுமத்தியதனால் திருச்சபையில் பிளவு ஏற்பட்டது. பாப்பரசரின் அதிகாரங்களை பிரமாணிக்கத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளவும்,

தேவையான சீர்திருத்தங்களைப் புகுத்தவும், திருச்சபையை புனிதப்படுத்தவும் இஞ்ஞாசியார் என்றழைக்கப்பட்ட இக்னேசியச லொயலா, இயேசு சபையை அடியிட்டார். பாப்பரசர் அனுப்பும் இடங்களுக்கு (லகின் எப்பகுதியாயினும்) சென்று நற்செய்திப் போதனை, மறைபரப்புப்பணிகளை இயேசு சபையார் ஆர்வத்துடன் ஆற்றிவந்தனர்.

இந்தியா முதலிய தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் மறைபணியாற்றும் அருளாட்சிப் பொறுப்பு, பாப்பரசரால் போர்த்துக்கேய மன்னர்களுக்கு அளிக் கப்பட்டிருந்தது. இங்கு பணியாற்றிய குருக்களின் செலவுகள் அனைத்தும் மன்னராலேயே வழங்கப்பட்டது. இது மன்னரின் பொருளாதாரத்தைப் பாதித் தாலும் சமயப்பற்றுக் காரணமாக மன்னரே நடத்தி வந்தார். இப்பெரும் உதவிக்கு பாராட்டுத் தெரிவிக்குமுகமாக தமது அருளாட்சிப் பொறுப்பிலிருந்த மறை மாவட்டங்களுக்கு ஆயர்களை நியமிக்கும் கௌரவம் மன்னருக்கு வழங்கப் பட்டிருந்தது. (இது பின்னர் நீடிக்கப்பட்டுவிட்டது)

இந்தியாவிலிருந்த மறைமாவட்டங்கள் மலபார் மறைமாநிலமும் ஒன்று. இதன் ஒருபகுதியே மதுரை மறைப்பணிக்களாம். 1711இல் பெஸ்கி குரவர் மதுரைப் பணிக்களத்தில் பணிபுரிய அனுப்பப்பட்டார். தமிழ் நாட்டில் மறைபணியாற்றிய போர்த்துக்கேயக் குருக்கள் ஜேரோப்பிய பண்பாடுகளையே உடை, உணவு, மற்றும் பழக்கவழக்கங்களில் கடைப்பிடித்தனர். இதனைக் கரையோரப் பகுதிகளில் கடைப்பிடித்தனர். இதனைக் கரையோரப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த இந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள் மதித்து மரியாதை அளித்துவந்தனர். எனினும் மதுரைப் பகுதி மக்கள் இவ்வடை, உணவு, பண்பாடுகளை வேற்று நாட்டுப் பண்புகளாகவே கருதி அருவருத்தனர். இந் நிலமையை முதலில் நன்குணர்த்தவர் ரொபெட் தேநோபிலி அடிகள். அவர் இந்திய பண்பாட்டையே மேற்கொண்டு, இந்தியத் துறவியாகவே வாழ்ந்ததால், மதுரை மக்களிடையே நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தார். பெஸ்கி குரவரும் காவியிடை தரித்து சைவ உணவு உண்டு, இந்தியப் பண்பாட்டு வாழ்க்கை முறையை மேற்கொண்டார்.

கவாம் பிரமாநுவீகர்

நோபிலியும் அவரோடு தமிழகத்தில் பணிபுரிந்தவர்களும் தங்கள் இத்தாலியப் பெயர்களின் தமிழ்க்கருத்துப்பெயர்களையே (இந்திய மரபுப்படி) குடிக்கொண்டனர். ரொபேட் தேநோபிலி - தத்துவபோதகர் என்றும், யோன் தேபிரிற்றோ-அருளானந்தர் எனவும், புத்தேரி - பெரியபரஞ்சோதி நாதர் என்றும், வெளான்ஸ்பூலே - சஞ்சிவிநாதர் எனவும் பெயர் மாற்றம் செய்தனர். பெஸ்கி அடிகளும் தம் பெயரை தைரியநாதர் சுவாமி என மாற்றிக் கொண்டார். இவரின் தமிழ் மொழிப்புலமையை நன்கறிந்த மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தினர் 'வீரமாழுனிவர்' என்ற பெயர் குடிக்கொரவித்தனர். அப் பெயரே இன்றளவும் பெஸ்கி குருவின் பெய

ராக விளங்குகிறது. இல்லாமிய பிரமுகர் சாந்தா சாகிப் என்பவர் 'இல்லம் சந்தியாசி' என்ற பட்டத்தையும் அளித்தார்.

கிறிது காலம் பெஸ்கி, தூத்துக்குடி, மணப்பாடு புன்னைக்காயல் ஆகிய இடங்களில் தங்கி, தமிழ், சமஸ்கிருதம், உருது, தெலுங்கு மொழிகளைக் கற்றார். எனினும் தமிழ்மேல் அவர் கொண்ட காதலால், தமிழை வெகு ஆழமாகக் கற்றார். அவருக்கு தமிழிலும், சமயப்பணியிலும் நல்ல பயிற்சியளித்தவர் பிரபல கல்விமாணான பூர்ணே அடிகளார்.

1712இல் கிடைத்த அறிக்கை அவர் சோழமண்டலப்பகுதியில் பணி யாற்றியதாகக் கூறுகிறது. அக்காலத்தில் குருக்கள் பல்ளைமல் தூரம் நடந்து சென்றே பணியாற்றினார். பெஸ்கியும் நீர்நிறைந்த ஆறுகள் பலவற்றைக் கடந்தே பணிபுரிந்தார். இந்துமதப் பிரமுகர்கள், குறுநில மன்னர்கள் பெஸ்கியின் தீவிர, உற்சாகமான மறைப்பணி இந்துமதத்துக்குப் பேராபத்தைக் கொண்டு வருமெனப் பயந்தனர். ஆகவே அடிக்கடி பல்வேறு வகையிலும் தொல்லைகள் கொடுத்து வந்தனர். எனினும் அவரது சமயப்பணி உற்சாகமாகத் தொடர்ந்தது.

அத்துடன் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய ஆய்வுத்துறையில் காலடி எடுத்து வைத்தார். தமிழ்மேல் கொண்ட ஒப்பற்ற காதலால் தாழும் தமிழில் காவியங்களையும் உரைநடை நூல்களையும் இயற்றினார். கால்களில் சிலப்பதிகாரம் என்னும் சிலம்பினையும், இடையிலே மணிமேகலை எனப்படும் மேகலா பரணாத்தையும், மார்பினிலே சீவகசிந்தாமணி என்னும் மணிமாலையையும், காதுகளிலே குண்டலகேசி எனப்படும் குண்டலத்தையும், கைகளிலே வளையா காதுகளிலே குண்டலகேப்படும் வளையைவையும் (ஐம்பெருங் காப்பியங்கள்) அனிகளாகக் கொண்டிருந்த தமிழ்மன்னர்க்கு இத்தாலியக்கம்பன் வீரமாழுனிவர் குட்டிய வாடாத தேன்மலர்மாலை 'தேம்பாவணி' என எழுத்தாளர் நாவங்னன் பாராட்டுவது காலவும் பொருந்தும்.

வீரமாழுனிவர் இயற்றிய காவியங்களுள் தேம்பாவணியே ஒப்பற்ற பாட லோவியமாகும். தேவ அன்னை, கன்னிமரியாளின் கைத்தாதை (கணவர்) வளையை (புனித குசையப்பரை) காவியத்தலைவனாக வைத்து இவ்வோவியத்தை திறம்பட அமைத்துள்ளார் முனிவர் பெருந்தகை. அன்னைமேல் அபாரபக்தி கொண்ட பெஸ்கி தமிழ் நாட்டில் அன்னையின் பேரால் பல ஆலயங்களை எழுப்பியுள்ளார். அவ்விதமே கோனாள்குப்பம் என்ற ஊரில் தேவ தாயின் உருவமைப்பை தமிழ்ப்பெண்மணி போலமைத்து சேலை அனிவித்து, பெரியநாயகி அம்மை எனப் பெயரிட்டு, அன்னையின் திருவருள்வேண்டி, தேம்பாவணியைப் பாடிமுடித்தார் என தேம்பாவணியின் முதற்காண்டத்தின் மகனேர்ந்த படலத்துக்கு உரையமைத்த பண்டிதர் க.வீரகத்தி கூறுகின்றார்.

தேம்பாவணி தவிர, பல சிற்றிலக்கியங்களையும், உரைநடை நூல்களையும், இலக்கண நூல்களையும், மொழிபெயர்ப்பையும், அகராதிகளையும் வீரமாழுனிவர் இயற்றியுள்ளார்.

வீரமாழுனிவர் காவியம் புனைவதிலும் உரைநடை இலக்கியத்திலும் மட்டுமல்ல ஓவியந் தீட்டுவதிலும் வல்லவராயிருந்தார். ஓர் உதாரணம்:- ஒரு முறை ஆற்காட்டுக்குச் சென்றிருந்த முனிவர் நாயக்க மன்னர்களின் மரபு வழியை, ஒருமரவடிவத்தில் ஓவியமாகத் தீட்டி, நந்தா சாகிபுபங்காருவுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினார். பங்காருவின் முன்னோர்களது 222 ஆண்டுக்கால மரபு வழியை அவ்வோவியம் சுட்டிக்காட்டியது. மரத்தின் இலைகளை அரியணையாகக் காட்டி ஒவ்வொரு இலைகளிலும் ஒரு நாயக்க மன்னரின் உருவம் தீட்டப்பட்டிருந்தது.

வீரமாழுனிவர் இந்திய வாழ்க்கை முறையையே பின்பற்றி வாழ்ந்தார் என இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டோம். அவரது வாழ்க்கை முறை இதுதான். ஒருநாளைக்கு ஒருமுறையே உண்பார். அதுவும் மரக்கறி உணவே. ஆசனங்கள், எழுத்துப்பீட்டு பாவிப்பதில்லை. தரையிலே அமர்வார். அணிவது காலி உடை. இடுப்பில் வேட்டி மேலே ஒருசிறு மேலங்கி. தலைப்பாகை. காலில் மரத்தாலான பாதக்குறடு.

வீரமாழுனிவர் தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ 36 ஆண்டுகள் சமய, சமூக, மொழிப் பணிகள் புரிந்துள்ளார். அவர் இப்பணியை, குருக்கள்பட்டி, அய்யம் பேட்டை, திருக்காவலூர், வடுகர்பேட்டை முதலிய ஊர்களைத் தலைமையிட மாகக் கொண்டு நடத்தினார். 4.2.1747 அன்று தம் 67ஆம் வயதில் வீரமாழுனிவர் இறைப்பதமடைந்தார் என்பதைத்தவிர அவரது இறுதிக்காலம் பற்றி வேறொதுவும் அறிய முடியாது.

தேன்சொடும் தேம்பாவனி

கம்பனின் இராமாயணத்துக்கும் இளங்கோவின் சிலப்பதிகாரத்துக்கும் சடான்தென மதிக்கப்படும் தேம்பாவனி, தேவதாயாரின் பத்தாவும், இரட்சகர் இயேசுவின் வளர்ப்புத் தந்தையுமான புனிதவளனாரை (குணையப்பர்) காப்பியத் தலை வணக்க் கொண்டு பாடப்பட்ட ஒரு காலியம், எழுதப்பட்ட காலம் கீ.பி 1726. இறைவனின் திரு அடிகளில் ஈத்திய வாடாத மாலை என்குழு தேம்பாவனிக்குப் பொருள்.

1665இல் ஸ்பானிய நாட்டில் வாழ்ந்த ஒரு புனிதை ஆகிர்தமேரி. தேவதாயின் மேல் இவள் கொண்ட அபரிமிதமான பக்தியால் அந்த அன்னை, அடிக்கடி ஆகிர்தாளுக்குத் தரிசனம்தந்து தமது பத்தா குசை மாழுனியின் வரலாற்றைக் கூற, அவனும் இவ்வரலாற்றை ‘கர்த்தனின் நகர்’ (CITY OF GOD) என்ற நூலாக வெளியிட்டாள். இந்தாலையே முதனுலாகக் கொண்டு, வீரமாழுனிவர் தேம்பாவனியை உருவாக்கினார்.

முப்பெருங் காண்டங்களையும், முப்பத்தாறு படலங்களையும், 3615 பாக் களையும் கொண்டது தேம்பாவனி. சாங்கிய இலக்கியப்படி அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உறுதிப்பொருள் நாள்கையும் கொண்டதால் இது ஒரு பெரும் காப்பியமாக மதிக்கப்படுகிறது. விவிலியத்திலிருந்து (BIBLE) 105 வரலாறுகளும், சத்தோவிக்க திருச்சபையின் கொள்கைகளும், அறிவுரைகளும், வழிபாட்டு முறைகளும்; கதைவடிவமாகவும் தத்துவ வடிவமாகவும் இதில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. தேம்பாவனி கிறிஸ்தவர்களின் கலைக்களஞ்சியம் என்கிறார் ஒரு அறிஞர்.

தேம்பாவனியை உரைநடையாகவும் பின்னர் 1887இல் வெளியிட்டனர். ஆறுமுக நாவலரின் கந்தபுராண வசனத்திலும் தேம்பாவனி உரைநடை சிறந்து காணப்படுகிறது என்கிறார் வித்துவான் கந்தையா என்னும் தமிழறிஞர்.

தேம்பாவனி, தமிழ்னைக்குச் சூட்டப்பட்டுள்ள, நறுமணம் காணுகின்ற தேம்பாத அணியாகும்.

முனிவரின் தமிழாற்றல்

1. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் மிகச்சிறந்த தமிழ்ப்புலவர்கள் இருவருள் ஆசியத் திருச்சபை வரலாறு

- வீரமா முனிவர் ஒருவர் எனத்திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் இயற்றிய அறிஞர் கால்ட்டவெல் ஜயர் எழுதியுள்ளார்.
2. தமிழ்நிஞருள் மிகச்சிறந்தவர் தைரியநாதர் என்றார் அறிஞர் போப் ஜயர்.
 3. எவிலியோ தேசா என்ற இத்தாலிய அறிஞர், வீரமாமுனிவர் கீழ்த்திசை அறிஞருள் மிகவும் புகழ்பெற்றவர் எனக்குறியுள்ளார்.
 4. திராவிட மொழியியல் வல்லுநர்களின் முன்னோடி முனிவரே என்பது கமில்சுவலபில் என்ற செக்கோசிலாவாகிய நாட்டுத் தமிழ்நிஞரின் கூற்று.
 5. முனிவர் தமிழில் மிகச்சிறந்த புலமை பெற்றவரென 1727ஆம் அறிக்கையில் பரோஸ்பெரோ ஜீவியானி அடிகள் குறிப்பிடுகிறார்.
 6. முனிவரின் தமிழ்த்திறமையையும், தமிழுப் பண்பாடு பற்றிய அவரது அறிவாற்ற ஸையும் பயன்படுத்தி மயிலை ஆயர் மேதகு யோசவ் பிஞ்ஞேயிரோ ஆண்டகை, 1693இல் கொல்லப்பட்ட மறைசாட்டி புளித் அருளானந்தரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை நூலாக உருவாக்கும் பெரும்பணியில் அவரை ஈடு படுத்தினார்.⁶⁹

சுவாமி வீரமாமுனிவர் அருளிய நூல்கள்

காவியங்கள்

- ★ தேம்பாவணி (3 காண்டம், 36 படலம், 3615 பாடல்கள்)
- ★ திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்
- ★ அடைக்கலமாலை
- ★ கலிவெண்பா
- ★ அன்னை அமுங்கல் அந்தாதி
- ★ கிட்தேரியம்மாள் அம்மானை
- ★ திருப்பாவணி
- ★ தேவாரம்
- ★ வண்ணக்கலைகள்
- ★ தேவமாதா அந்தாதி

வசன நூல்கள்

- ★ வேதியர் ஒழுக்கம்
- ★ வேத விளக்கம்
- ★ பேதக மறுத்தல்
- ★ திருச்சபைக் கணிதம்
- ★ வாமன் கதை (தேம்பாவணியினின்று எடுக்கப்பட்டது)
- ★ இுத்தெரினித் தியல்பு
- ★ வீரமாமுனிவர் பதிதர்பேரில் திருக்கடையூர் நாட்டு திருச்சபைக்கு எழுதின நிருபம்
- ★ ஞானக் கண்ணாடி

விகாபம்

- ★ பரமார்த்த குருவின் சரிதை

பஞ்சாங்கம்

★ திருச்சபைக் கணிதம்

இலக்கணங்கள்

★ தொன்னால் விளக்கம்

★ கொடுந்தமிழ் இலக்கணம்

★ செந்தமிழ் இலக்கணம் (லத்தீன்)

★ லத்தீன் - தமிழ் இலக்கணம்

அகராதிகள்

★ சதுரகராதி (இதுவே தமிழில் எழுதப்பட்ட முதல் அகராதி)

★ தமிழ் - இலத்தீன் அகராதி

★ தமிழ் - போர்த்துக்கீசிய அகராதி

வைத்திய நூல்கள்

★ குணபாடம்

★ சிந்தாமணி

★ நசகாண்டம்

மொழியெயர்ப்பு

திருக்குறள் அறத்துப்பாலையும் பொருட்பாலையும் லத்தீன் பாடலாக மொழி பெயர்ப்பு

அந்தயாயம் ஒன்பது

ஃ

ப்பானிய ஆரம்பகால

திருச்சபை வரலாறு

1543 செப்ரெம்பர் 23இல் சீனாவில் வர்த்தகத் தொடர்பு கொண்டிருந்த ஒரு கப்பலில் நடைபெற்ற கலகத்தில் தப்பியோடிய மூன்று போர்த்துக்கேயர்கள் அன்றோனியோ டி மொடா, பிரான்சிஸ்கோ செபிமோடா, அன்றோனியோ பெயிக் கோடா யப்பான் நாட்டுக்கு வந்த முதல் ஜூரோப்பியர்கள். இதைத் தொடர்ந்து யப்பானிய துறைமுகமான கைசுவக்கு போர்த்துக்கேய “நாவாய்கள்” போக்கு வரத்துகளை தொடர்ந்தன.

1547 டிசம்பரில் புனிதர் பிரான்சிஸ் சவேரியார் மெளவுக்காசிலிருந்து கோவா செல்லும் வழியில் மலாக்காவில் மூன்று யப்பானிய இளைஞர்களைச் சந்தித்தார். இவ்விளைஞர் குழுவின் தலைவன் யாபிரோ இவரையே புனித சவேரியார், யப்பானில் திருச்சபையை அறிமுகம் செய்யக் கருவியாகக் கொண்டார். யாபிரோ, கோவாவுக்கு அனுப்பப்பட்டார். வான்செலட் அடிகள் இவருக்கு சத்தியவேத உண்மைகளை வெகு சிறப்பாகப் போதித்தார். 1548 மே மாதத்தில் கோவாவின் ஆயர் இவருக்கு திருமூக்காட்டி, பவுல் என்று நாமகரணம் செய்தார்.

புனித சவேரியார், தமது குழுவினருடன் 1549 பூன் மாதத்தில் மலாக்காவிலிருந்து மேய்ப்புப்பயணத்தைத் தொடங்கினார். காகோசிமாவில் (யப்பான்) 1549 ஆகஸ்ட் 15இல் வந்திரங்கினார்.

சவேரியார் சென்ற காலம், யப்பானிய நாட்டில் உள்நாட்டுப் பிரச்சனைகள் தலைதுருக்கிய காலம். உள்நாட்டுக் கலகங்களால் அந்தநாடு அவதிப்பட்ட நிலை. யப்பானிய சக்கரவர்த்தி, யப்பானிய குலதெய்வத்தின் வாரிசு என்ற மூடநம்பிக்கை நிரம்பியிருந்த காலம் அது. இரண்டாவது உலகப் பெருஞ்சமரில் (1939 - 1945) யப்பானிய தேசத்தை வெற்றிகொண்ட நேச நாட்டு தளபதி ஆதரே இந்த மூடநம்பிக்கைக்குச் சாவாலிட்ட யப்பானிய சக்கரவர்த்தி கியுட்டோ மாளிகையில் வாழ்ந்தார்.

நாட்டின் நிர்வாகம் ஆயுதப் படைகளின் பிரதம தளபதியின் பொறுப் பிலிருந்தது. இத்தளபதி நாட்டின் செல்வாக்கு மிக்க பிரமுகர்களின் ஆலோசனை யுடன் நிர்வாகத்தை நடத்திவந்தார்.

ஆப்பானிய தேசிய மதத்தின் பெயர் சின்றோ. குரியனையே யப்பானியர் தெய்வமாகக் கருதினர். சின்றோ மதம் இந்தநாட்டில் செல்வாக்குற்றிருந்த போதிலும் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்பட்ட உள்நாட்டுப் பிரச்சனைகளின் தாக்கங்களினால் நவீவடைந்தது.

புளித சவேரியாரின் பணி (1549 - 1551)

யப்பானுக்குச் சென்றபின் 1549 செப்ரம்பர் 29இல் சவேரியார், சுற்சுறானா பிரிவின் அதிபதி சைமாசு தாக்கிசா அவர்களால் நல்வரவேற்கப்பட்டு அவரது ஆளுகைக்குப்பட்ட பிரதேசத்தில் சத்திய மறையைப் போதிக்க அனுமதிக்கப் பட்டார். யப்பானிய சக்கரவர்த்தியை சந்தித்து நாடு முழுவதும் சத்திய வேதத்தைப் போதிப்பதே சவேரியாரின் பிரதான இலக்கு. மேலும் அவர் சென் துறவிகளின் நிர்வாகத்துக்குப்பட்டிருந்த அசிகா கால்லூரியில் செல்வாக்குப் பெறவும் விரும்பினார்.

தாக்கிசா, சவேரியாரை ஆதரிப்பதன் மூலம் போர்த்துக்கேயரின் நட்பைப் பெறவும், போர்த்துக்கேய நாவாய்கள் தனது நாட்டுத் துறைமுகங்களுக்கு அடிக்கடி வந்துபோகவும் ஆசித்தார். ஓராண்டு முடிவில் சவேரியார் 100 யப்பானியர்களைத் திருமுழுக்காட்டி சத்தியமறைக்கு யப்பானில் வித்திட்டதுடன், யப்பானிய மொழியிலும் நன்கு தேர்ச்சியடைந்தார். இதற்கு முக்கிய காரணர் மொழிபெயர்ப்பாளர் யாயிரோ அவர்களுக்குள் ஏழையான சமூராய் இன்தத் வரான ஒருவர். இவர் பெர் நாடோ என நாமகரணஞ் செய்யப்பட்டார். ஐரோப்பாக் கண்டத்துக்குச் சென்ற முதல் யப்பானியரும் இவரே.

சவேரியார் சென்.கிண்கோன் என்ற யப்பானிய உயர் பிரபுத்துவ இனங்களின் செல்வாக்கைப் பெற்றார். பியகுயுசொவி என்னுமிடத்திலிருந்த சென் துறவிகளின் இல்லத்தின் முதுபெரும் அறிஞரும் செல்வாக்குடையவருமான, நினிஜிற்ச என்ற பெரியாரின் நட்புறவும் சவேரியாருக்குக் கிடைத்தது. எனினும் சில துறவிகளின் ஒழுக்கக்கேடுகளையும் முறைகேடான பண்பாட்டையும், சவேரியார் பகிரங்கமாக மறை உரைகளில் கண்டித்துப்பேசியதால், அவருக்கு எதிரணி ஒன்றும் உருவாகியது.

அடுத்த போர்த்துக்கேயக் கப்பல் கிராடோ துறையில் நங்கூரமிட்டது. இத் துறை தாக்கிசாவின் எதிரிகளுக்குச் சொந்தமானது. இதனால் பல விதத்திலும் தாக்கப்பட்ட தாக்கிசா புதிதாக மனந்திரும்பிய யப்பானிய கிறிஸ்தவர்கள் பலரை கித்திரவதை செய்ததுடன் போர்த்துக்கேய மதகுருக்களை நாடு கடத்தினான் 1550 ஆகஸ்டில் சவேரியாரும் அவரது மறைபரப்புக் குழுவும் கிராடோவுக்குச் சென்றபோது அவர்களுக்கு மகததான வரவேற்பளிக்கப் பட்டது. துறவி பெர்னான்டஸ் சரளமாக யப்பானிய மொழியில் இயேசுவின் நற்செய்திகளைப் போதித்து நூற்றுக்குமேற்பட்ட யப்பானியர்களுக்குத் திருமுழுக்களித்தார். இச்சிறு மந்தையை தேரோ நஸ் அடிகளின் பொறுப்பில் விட்டுவிட்டு சகோதரர் பெர்னான்டஸ் மற்றும் பேர்னார்டோவாடன் சவேரியார் கியாட்டோவுக்குப் பயணமானார். இக்குழு க காட்டாவுக்கு படகு மூலம் சென்று அங்கிருந்து கால்நடையாக, யமாகுசிக்குச் சென்றது. அங்கு ஊச்சி யோசிற்கா பிரபுவால் சவேரியாரும் குழுவினரும் வரவேற்கப்பட்டனர்.

1551 ஜனவரியில் சவேரியார் கியோட்டோவுக்குச் சென்று தலைநகரில் பதினொரு தினங்களைச் செலவிட்டார். அவரது தாழ்மைமிகு பண்புகளும் எளிமையான உடையுமே அவருக்கு தலைமைப்பீட்டினர் மதிப்பளிக்காது விட்டமைக்கான காரணிகள்.

சவேரியார் கிராடோவுக்குச் சென்று, மிகச் சிறந்த உடையணிந்து, யமாகுசிக்குச் சென்றார். பெருந்தலைவர் ஓயுச்சி யோசித்தகா முன்னிலையில்

இந்திய ராசப் பிரதிநிதி (Viceroy) கோவாவின் ஆயரின் அதிகாரக் கடிதத்தை கையளித்ததுடன் விலையுயர்ந்த அன்பளிப்புகளையும் வழங்கினார். பெருந் தலைவர் ஒருபழைய கோவிலை சவேரியார் இருப்பிடமாகப் பாவிக்கும்படி கொடுத்ததுடன், நற்செய்தியைப் போதிக்கவும் அனுமதியளித்தார்.

யமாகுச்சியில் சவேரியார் ஜந்துமாதங்களைச் செலவிட்டார். சின்கோன் துறவிகளுடனும் ஏனைய தலைவர்களுடனும் நல்லுறவாடினார். பலர் அவரது மேய்ப்புப் பணியின் துணைவர்களாயினர். ஜப்பாளியர்களின் முதல் அப்போஸ் தலிக்க சீடர் சகோதரர் லோரன்கோ அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

புங்கோ பிரதேசத்தின் வாலிப் தலைவர் ஒட்டோமோ பிரபுவின் அழைப்புக் கிணங்க, செப்ரெம்பர் நடுப்பகுதியில் சவேரியார் புளாய்க்குச் சென்றார். ஒட்டோமோ சவேரியாருக்கும் அவரது குழுவினருக்கும் மேய்ப்புப் பணிக்கான சகல வசதிகளையும் செய்தார். எனினும் 27 ஆண்டுகளின் பின்பே திருமுழுக்குப் பெற்று சத்தியமறையில் இணைந்தார்.

சவேரியார் அதிகநாட்களை புங்கோவில் செலவழிக்கவில்லை. இந்தியா விலிருந்து எதுவிட செய்திகளும் கிடைக்காதது குறித்து கவலையுற்றார். எனவே அங்கு சென்று நிலமைகளை நேரில் கண்டறிய விரும்பினார். தம்மால் மனந் திருப்பப்பட்ட யப்பாளியர் பேர்னாடோ, மாட்டியோ இருவருடன் கப்பலேறி னார். யப்பாளில் சவேரியாரின் மேய்ப்புப்பணி, ஏனைய பிரதேசங்களில் அவரது பணியுடன் ஒப்பிடுகையில், மிகமிகக் குறைவானதே அவர் யப்பாளை விட்டுச் செல்கையில் அங்கு அவரால் மன்றிதிருப்பப்பட்ட 800 கிறிஸ்தவர் களும், ஒரு குருவும், ஒரு தொண்டருமே, அங்கிருந்தனர். எனினும் யப்பாளில் மேய்ப்புப்பணி பெருமளவில் தொடரவேண்டுமென்ற பெருந்தாகம் அவர் மனதைவிட்டகலவில்லை.

மொழிப்பிரச்சனையும் பிறகாரணீகளும்

மேய்ப்புப்பணியில் - மறைபரப்புப் பணியில் வல்லவரான சவேரியார், பிற மொழிகளில் புலமை அடைந்த அளவுக்கு யப்பாளிய மொழியில் பரிச்சயம் அடைய முடியவில்லை. ஆகவே யப்பாளிய மொழிபெயர்ப்பாளருடனேயே அவர் முக்கிய அலுவல்களில் தொழிற்பட வேண்டியிருந்தது. முதலில் தனது உதவியாளர் யாயிரோவின் மொழி பெயர்ப்புகளுடன் பணியாற்றினார். ஆயின் யாயிரோ அதிகம் படித்தவன் அல்ல. சின் மொழியிலும் அவனுக்கு அதிக திறமை இல்லை. வேறு சில கல்விமான்கள் பொது சித்தாந்தங்களை அறியாதவர்களாகக் காணப்பட்டனர். யப்பாளிய மொழியை நன்கு அறியாத வர்களால் கத்தோலிக்கத்தின் ஆழ்ந்த, அரிய உண்மைகளை உயரிய விழுமியங்களை யப்பாளிய மக்களுக்கு, அவர்களது மொழியில் விளக்கிக் கூறமுடியாது.

சிசுவிலும் கோசினாவிலும் மேய்ப்புப்பணிகள்

யப்பாளில் சத்திய வேதத்தை அறிமுகம் செய்தவர் என்ற பெருமைக்குரி யவர் புனித சவேரியாரே. அவரது துணைவர்கள் பல்வேறு பிரச்சனைகளினுடாக அப் பணியைத் தொடரவேண்டிருந்தது. போதியாவு குருக்கள் இல்லாமை, அரசியல் வேறுபாடுகள், பிரதேச தலைவர்களின் ஒத்துழையாமை, நன்கு வேறுன்றிய மதங்களின் தலைவர்கள் அடிக்கடி உருவாக்கிய தலைவரிகள், மன்ற

திரும்பிய கிறிஸ்தவ யப்பாளியர்களை எதிர்கொண்ட சமூகப்பிரச்சனைகள் என்பவற்றால் கிறிஸ்தவம் மிக மிக மெதுவாகவே முன்னேற முடிந்தது.

1552 - 1556 கால எல்லையில் இரு குருக்கள் மட்டுமே பணியாற்றினர். பின் 1562 வரை மூவர் தொடர்ந்து 1564 வரை நால்வர். 1565 - 1570 வரை ஆறு குருக்கள், இவர்கள் பங்குகளில் தங்கிப் பணியாற்றியதில்லை. கால்நடையாக, ஒரு பங்குக்குச் சென்று சிலநாள் தங்கிப்பின் தூரமாக உள்ள வேறொரு பங்குக்குச் செல்வர்.

காகோசிமோ பகுதி, புனித சவேரியார் வேற்றிடம் சென்றபின் பல வருடங்களாக குருக்களின்றி ஆன்மீகத்தில் நலிந்தது. தலைவர் சிமாசு, இப்போது மத போதகர் பற்றிய தனது மனப்பான்மையை மாற்றிக்கொண்டு, குருக்களை அனுப்புமாறு விண்ணப்பித்தார். சில குருக்கள் அவ்வப்போது வருகை தந்தன ரெனினும் அதிகபயன் விளையவில்லை.

யமாகுச்சி நல்ல பயன் தரும் ஒரு பெரிய பங்கு எனினும் உள்ளாட்டுப் போரினால் அல்லவுற்றது. 1512களின் பிற்பகுதியில் சவேரியார் புங்கோவில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கையில், யமாகுச்சியில் பெரும்கலகம் மூண்டது. ஊச்சி யோசிற்றகா, தப்பியோட வழியின்றி தற்கொலை செய்துகொண்டான். அவனது இளைய சகோதரன் ஒட்டோமோ யமாகுச்சியின் பிரபுத்துவ தலைவர் னாக நியமிக்கப்பட்டான். அவன் ஊச்சி யோசிநாகா என்ற பெயருடன் முடிகுடியதுடன் மேய்ப்புப்பணியாளர்களுக்கு சகல உதவிகளும் வழங்குவதாக வாக்குப் பண்ணினான். அவனது ஆதரவில் தேரொறல் அடிகள் ஒரு ஆலயத்தையும் குருமனையையும் அமைத்தார். பலர் சத்தியமறையில் இரண்டானர். அவர்களுள் கிஜோன் சென்யோ ஆகிய இருவரும் திருமறை அறிவில் வல்லுநராகி மறைக்கல்வி போதிக்கும் பணியில் ஆர்வமுடன் தங்களை அர்ப்பணித்தார்.

1557இல் ஊச்சி யோசினாகா, அயல் நாட்டரசன் மோரி மொட்டோனாரி யால் தோற்கடிக்கப்பட்டான். ஆலயம், குருமனை உட்பட நகரின் முக்கிய பகுதிகளைத்தும் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. யோசினாகாவும் கொலைசெய்யப் பட்டான். தே ரோறல் அடிகள் தப்பியோடினார். 1586 வரை இப்பங்கு குருக்களையே காணவில்லை.

500 கிறிஸ்தவர்களைக் கொண்ட கிராடா பங்கு நிலையான பங்குக்குருகிடையாது அல்லவுற்ற போர்த்துக்கேய கப்பல்கள் நங்கூரியிடும் இத்துறைமுக நகருக்கு இராணுவ வீரரின் (போர்த்துக்கேயர்) ஆண்ம நலன்களைக் கவனிக்க அடிக்கடி ஒரு குரு அனுப்பப்படுவார். அவரே அவ்வப்போது பங்குக் கிறிஸ்தவர்களையும் கவனிப்பார். சில விஷயிகளின் திட்டமிட்ட நடவடிக்கைகளால் கத்தோலிக்கம் அடியோடு நிர்மூலமாக்கப்பட்டது.

பிரதான பிரச்சனைகள்

மேய்ப்புப்பணி, இப்பகுதிகளில் நல்ல பயனளிக்காமல்க்கான பிரதான காரணி ஆட்பெல்குறைவும் பொருளாதார நலிவுமேயாகும். மேய்ப்புப் பணியில் ஈடுபடுவோர் (பிரதானமாக குருக்கள்) தங்களை முற்றாக அர்ப்பணித்து பணி புரியவே வருகின்றனர். ஆயின் அவர்களது சிக்கன வாழ்க்கைச் செலவுக்கும் மனந் திரும்பிய ஏழைக்கிறிஸ்தவர்களின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தவும் கோவில்களை கட்டிப் பராமரிக்கவும் பணம் தேவை.

யப்பானில் சத்தியவேதம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது ஏனைய நாடுகளில் போல நன்கு முன்னேராததற்கு காரணி பொருளாதாரக் குறைவே. யப்பானிய தலத் திருச்சபை ஆரம்பகாலங்களில் தன்காலில் தானே நிற்க முடியாது திண்டாடியது. எனவே போர்த்துக்கல் அரசரும், பரிசுத்த பாப்ப ரசரும் சில உதவிகளைச் செய்ய முன்வந்தனர். மெண்டஸ் பின்ரோ என்ற பிரமுகர் சவேரியாருக்கு, கோயில் ஒன்றை யமாகுச்சியில் கட்டியெழுப்ப 300 குருசேட்டில் நாணயங்களை வழங்கினார். வணிகப் பிரபு லூயிஸ் அல்மெய்டா, புங்கோ மேய்ப்புப்பணிக் குழுவுக்கு அடிக்கடி உதவிவழங்கியதுடன், தான் யேசுசபையில் சேர்ந்தபோது தன் சொத்து முழுவதையும் சபைக்கே எழுதி வைத்தார். வேறு போர்த்துக்கேய பிரமுகர்களும் அடிக்கடி உதவியளித்து உற்சாகப்படுத்தினர்.

யேசு சபையினர் யப்பானில் காலடி வைத்த நாளிலிருந்து பிரபுத்துவ வகுப்பினரின் (டெய்மோவஸ், சமுராய்) பேராதரவைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தனர். ஏனைய கீழ்த்தர வகுப்பினரும் பிரபுக்கள் சமூகத்தைப் பின்பற்றத் தொடர்களினர். உயர் வகுப்பினரில் சிலர் யேசுசபையினருக்கு நேரடி ஆகரவ வழங்க ஏனைய பிரபுக்கள் மறைமுகமாகவும் உதவியளித்தனர். இதனால் கத்தோலிக்கம் வளர்ச்சியடைந்தது.

மறையறிவிப்பு வழிகள்

மேய்ப்புப்பணியினருக்கு கையுதவியாக மறைக்கல்வி நூல்கள் இருக்க வில்லை. எனினும் யப்பானிய மொழியில் தயாரிக்கப்பட்ட மறையுரைத் தொடர் நூல்களை (கையெழுத்துப்பிரதி) உபயோகித்தனர். தினசரி செபங்கள், மன்றாட்டு கள்கூட கையெழுத்துப்பிரதிகளாகவே உபயோகிக்கப்பட்டன. செபங்களை கட்டாயப்படுத்தி மனனம் செய்வித்தனர்.

மறையுரைகள் தினசரி மூன்று வேளைகளில் காலை, மதியம், மாலை போதிக்கப்பட்டன. பொதுவாக சிறுவர்கள் மதிய வகுப்புகளுக்கே அழைக்கப் பட்டனர். பதினெண்து அல்லது இருபது நாட்கள் மறையுரைகள் அளிக்கப் பட்டவர்களுக்கு ஒரு பரீட்சை நடத்தப்படும், திறமைச் சித்திபெற்றோர் திரு முழுக்குப் பெற்ற தகுதியுடையோர் ஆவர். ஏனையோர் மீண்டும் சில தினங்கள் பயிற்சி பெறுவர்.

பொதுவாக 50 பேர் தொடக்கம் 250 பேர் அடங்கிய குழுக்களாகவே திருமுழுக்குப் பெறுவர். இத்திருமுழுக்கை சாதாரணமாக குருக்களும் அவர்கள் மேய்ப்புப்பணி காரணமாக வேற்றிடம் சென்றிருந்தால் டொய்கு என்றழைக்கப் படும் பயிற்சி பெற்ற தொண்டர்களும் வழங்குவர். மறைக்கல்வி பயிற்சியின் முறை வருமாறு...

1. இறைவன் அவரது தகமைகள், அவரது சிருஷ்டிப்பு, ஆன்மா (ஒரு பூரண விவரணம்), யப்பானிய சாதி, இன், வகுப்பு பேதங்களின் தவறான நிலை.
2. வரலாற்று ரீதியாக கிறிஸ்தவ சித்தாந்தங்களின் தகமைகளையும் உண்மை களையும் ஆதாரங்களுடன் அறிவித்தல்.
3. பத்துக்கட்டளைகளின் முழு விளக்கம். திருமுழுக்கு சம்பந்தமான ஆழந்த அறிவு.

இந்த வகை மறைக்கல்வி சம்பந்தமாக மேய்ப்புப்பணிக் குழுவைச் சேர்ந்த

புரோயில் கூறும் விளக்கவரை: முதலில் நாம், இப்புவலகை உருவாக்கிய ஒருவர் உளர்; பூவலகு ஆதி தொடக்கம் இருந்தது அல்ல இனியும் நிரந்தரமாக இருக்க மாட்டாது; சிலர் குரியன், சந்திரனை கடவுளர்களாக வணங்குகிறார்கள், அது தவறு; மனித உயிருக்கும் வாழ்வுக்கும் அவை ஒரு துணைக்கருவிகளே என்பதை விளக்குகிறோம். தொடர்ந்து ஆன்மா என்றுமே அழியாத ஒரு பொருள். மரணத்தின் பின் உடல் அழிந்துவிடும், உடலைவிட்டுப் பிரிந்த ஆன்மாவுக்கு என்றுமே அழிவில்லை என்பதையும். பகுத்தறிவுள்ள ஆன்மாவுக்கும் விவேக மிகுந்த ஆன்மாவுக்குமுள்ள வித்தியாசங்களையும் விபரிக்கிறோம். இதன் பின் மக்கள் மனதிலெழும் பலவேறு சந்தேகங்களை அலசி ஆராய்கிறோம். இடர் பாடுகளைத் தீர்க்கின்றோம். மக்களிடையேயுள்ள பலவேறு பிரிவினைகளின் (இனம், பிரிவு) மூடக்கொள்கைகளை கண்ணந்தெறிகிறோம். மக்கள் மதம் சம்பந்தமான தெளிவான, யதார்த்தமான அறிவைக்கொண்டிருக்க முயற்சி களைக் கையாளுகின்றோம்.

இவைகளைத் தொடர்ந்து இறைவன் ஒருவரே ஆள்வகையில் மூவர் என்ற தம் திரித்துவ (ஆமெவாரு தேவன்) கொள்கையை விரிவாக விளக்குகிறோம். உலக சிருஷ்டப்பு, ஓருசிபரின் ஸ்மீகை, ஆதாயின் பாவம், கிறிஸ்துவின் அவதாரம், அவரது புனித வாழ்வு, மரணம், உயிர்ப்பு, ஆரோகணம். கிறிஸ்துவின் புனித சிலுவையின் வல்லபம், இறுதித் தீர்வை, நரகத்தின் மிகப்பயங்கர வேதனை மோட்சத்தின் நித்திய பேரினப்பம் என்பன பற்றிய அபூர்வமான அறிவரங்குக்கு மக்களை இட்டுச் செல்கிறோம். மக்கள் கத்தோலிக்க அறிவுகளில் பக்குவப் பட்ட நிலையை அடையும் போது அவர்களுக்குத் திருமுழுக்கு அருட்சாத நீத்தை விளக்குகிறோம். தொடர்ந்து இறைவன் அருளிய பத்துக்கட்டளை களை அலசி ஆராய்கிறோம். இவற்றின் கொடுமுடியாகத் திருமுழுக்கு அருட்சாதனம் வழங்கப்படுகிறது. திருமுழுக்காட்டிய பின்பு ஏனைய அருட்சாதனங்களுக்கான அறிவுரைகள், தரப்படுகின்றன. (பாவசங்கீர்த்தனம் - 5 அறிவுரைகள், நற்கருணை - 5 அறிவுரைகள்)

மேய்ப்புப்பணியும் கிறிஸ்தவ வாழ்வும்

முன்னர் கூறியதுபோல பங்குகளில் தங்கி மேய்ப்புப்பணியாற்ற, போதி யளவு குருக்களின்மையால் நற்செய்திப் பணி, வேகமாக முன்னேற முடிய வில்லை. எனவே கிறிஸ்தவர்கள் அடிக்கடி திருப்பலியில் பங்குபெற முடிய வில்லை. ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் குரவர் இல்லாவிடல் மக்கள் கோவிலில் அல்லது தொண்டர் - மறை ஆசிரியர் இல்லத்தில் ஒன்றுகூடி மறையுரை கேட்பர். செபங்கள், திருப்பாடல்களுடன் கூடிய வழிபாட்டிலும் பங்கு கொள்வர். 1566இல் கிராடோ நகரில் ஒரு குரு சென்று பாவசங்கீர்த்தனம் கேட்டுத் திருப்பவி நடத்தி திருவிருந்தவித்தார். அவ்வித ஒரு நிகழ்வு நான்கு வருடங்களுக்குப் பின்னரே நடைபெற்றிருக்கிறது.

அடிக்கடி தம்மால் அருட்சாதனங்களை வழங்குவதற்குச் செல்லமுடியாத பகுதிகளுக்கு தினசரி செபவேண்டுதல்களைச் செய்யுமாறு குருக்கள் அறி வறுத்தினர். பரலோக மந்திரம், அருள்நிறை மந்திரம், விசவாச உச்சாடனம், செபமாலை, கிருபைதயாபரமந்திரம், புனிதர் மன்றாட்டு மாலை என்பன தினசரி செபநிரல்கள் ஆகும். யப்பானிய நாடு முழுவதுமே சத்திய மறையில் இணைய வேண்டும் என்ற கருத்துக்காகவும் சிறு செபம் சொல்லப்படும்.

திருச்சபையின் முக்கிய திருநாட்கள் முறைப்படி அனுசரிக்கப்பட்டன. உயிர்த்தெழுகை நாளில் ஆடம்பர பவனியொன்று, கல்வாரியை நோக்கி நடத்தப்பட்டது. கிறிஸ்து, மரியாள் பேரில் யப்பானிய மொழியில் அழகிய கீர்த்தனைகள் இசைக்கப்பட்டன. இயேசுவின் திருப்பாடுகளும் விவிலியக் கதை களுடன் பக்தியருட்சிக்குரிய விதத்தில் மேடையேற்றப்பட்டன. தவக்காலத்தில் பாவப்பரிகாரமாக கடுந்தவக் கிரியைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1562களில் ஏழைகளுக்காக மருத்துவமனை ஒன்றும், சிறுவர்களுக்கான பாடசாலை ஒன்றும் நிறுவப்பட்டது. இந்தப்பாடசாலையில் தொண்டராசிரி யர் கற்பித்தாலும் போர்த்துக்கேய துறவியொருவரே மறைக்கல்வி வகுப்புக் களை நடாத்தினார். ஞாயிறு மாலை வேள்ளகளில் கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு இல்லவத்தில் ஒன்று கூடி அந்நாளுக்குரிய நற்செய்தி வாசகங்களை வாசித்து கலந்துரையாடி ஜையந்தர்ப்பர். டெடாயூக்கா என்ற தொண்டராசிரியர்களுடன் பக்திச் சபையினரும் கிறிஸ்தவம் நலிந்துபோகாது பாதுகாத்தனர். தாபரிப்பு நிதி சேகரித்தல், நோயாளர் தரிசனை, ஆலய பராமரிப்பு முதலிய துணை அலுவல்களில் கைகொடுத்து உதவினர்.

கியுசுவில் பொரிய அறுவடை

யப்பானின் மத்திய பகுதி ஆளுநான் நோபுநாகாவுக்கு கியூசு மாவட்டத்தில் எந்தவித அதிகாரமுமில்லை. எனினும் மேம்ப்புப்பணியாளர்கள் மேல் கொண்ட அன்புகாரணமாக தன்னாலான உதவியனத்தும் வழங்கினான். ஆகவே பெரிய அறுவடைக்கு அத்திவாரமிடப்பட்டது.

1571இல் ஒழுநா சமிற்றாவில் 5600க்குமதிகமானோர் திருமுழுக்குப் பெற்றனர். இவர்களில் 1500 பேர் நாகசாகியில் வசிப்பவர்கள். 1575, 76களில் 40,000 யப்பானியர் கொயல்கோ அடிகளால் திருமுழுக்காட்டப்பட்டனர். ஒழுநா பகுதியில் 60,000 பேர் சுத்தோலிக்கராயினர். 1579இல் நாகசாகி நகரில் இருந்த மோகி கோட்டை ஒழுநா சமிற்றாவால் யேசுசபையாருக்கு ஒரு நிபந்தனையுடன் கையளிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு வருடமும் 1000 குக்காற் நானயங்கள் போர்த்துக்கேய கப்பல்களால் வாடகையாகத் தரப்பட வேண்டும். அப்போது நாகசாகியின் குடிசனத்தொகை 2000-1569இல் அல்மேயிடாவால் தொடக்கப்பட்ட அமாகுசா பங்கு 1579இல் 12,000 கிறிஸ்தவர்களைக் கொண்டிருந்தது.

1570களில் அரிமா யோசிசாடா பகுதியில் 3000 கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தனர். 1576இல் இத்தொகை பதினெண்யாயிற்கும் ஆகியது. யோசிசாடா இறக்க அவனது இடத்தில் நியமிக்கப்பட்ட கருணோபு வேதகலாபனை ஒன்றை நடத்தி 7000க்கும் அதிகமான கிறிஸ்தவர்களைக் கொலை செய்தான். ஆயின் கருணோபு பின் மனம் வருந்தி 1580இல் திருமுழுக்குப் பெற்றபோது, அவனோடு 4,000க்கும் அதிகமானோர் சத்திய மறையில் சேர்ந்தனர்.

1578களில் புங்கோவின் கத்தோலிக்கர் தொகை ஆறாயிரமாயிற்று. 1582 இல் கியூசுவில் 130,000 கத்தோலிக்கர் காணப்பட்டனர். பெருந்தொகையா ணோர் சத்திய மறையில் சேர்ந்ததால் அவர்களுக்கு அடிக்கடி மறைக்கல்வி போதிக்க, அவர்களது ஆண்மீக நலன்களைக் கவனிக்க போதிய சூருக்களோ, மறையாசிரியர்களோ இல்லாததால் திருச்சபைக்குப் பெரிய திண்டாட்டமாயிற்றது.

மேய்ப்புப்பணிமுறைகள்.

கிழுச்சிலின் பிரபுக்கள் பலர் திருமறையைத் தழுவியதன் முக்கிய காரணி, யாபத்திரி (வாசனைச் சரக்கு) வர்த்தகத்தைத் தமது உரிமையாக்குவதற்கே. எனினும் அவர்கள் நல்ல கிறிஸ்தவர்களாக இறக்கும்வரை வாழ்ந்தனர். இப் பிரபுக்களின் கீழ் பணியாற்றி (ஏராளமானோர் அடிமைகள்) யவர்களும் கிறிஸ்தவர்களாகினர். தங்கள் எச்மானர்களுக்கு அவர்கள் அடிபணியவேண்டுமல்லவா? எதிர்த்தவர்கள் சிலர் பலவித நிர்ப்பந்தங்களுக்கும் உள்ளாகினர். அரிமா கருணைபா 1580இல் திருமுழுக்குப் பெற்றபோதும் இதே மறையைக் கையாண்டு தன் பிரசைகள் அனைவரையும் திருமுழுக்குப் பெறச்செய்தான். தன் பிரசைகள் மனம் மாறாதிருக்க, எல்லா பெளத்த ஆலயங்களையும் நிர்மலமாக்க உத்தரவிட்டான்.

மறைக்கல்விப் போதனை

கத்தோலிக்க குருக்களும் நன்கு பயிற்றப்பட்ட மறையாசிரியர்களும் பற்றாக் குறையாக இருந்தமையால், முன்னைய மறையறிவிப்பாளர்களால் அளிக்கப் பட்ட மறைக்கல்விக் கருத்தரங்குகளின் முக்கிய போதனைகளைத் திரட்டி வரிசைப்படுத்தி, அவற்றை புதிய மேய்ப்புப்பணியாளர் மூலம் மக்களுக்களிக்க ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கொயல்கோ அடிகளுக்கு 20,000 பேரை மனத்திருப்பி திருமுழுக்களின்து நல்ல மறையறிவு வழங்க இரண்டு டோழுகு (மறைத்தொண்டர்)கள் மட்டுமே உதவி செய்தனர். கிறிஸ்தவ போதகங்களை விளக்கும் ஞான உபதேச நூல்கள் எதுவுமே இல்லாததும் ஒரு பெரிய குறைபாடு. தங்கள் தலைவர்களின் கட்டளைப்படி கிறிஸ்தவ மறைபற்றிய போதிய விளக்க வரைகள் இன்றி திருமுழுக்கு பெற்றோரே மிக அதிகம்.

திருச்சபையின் எதிர்காலம்

நாம் முன்பு கூறியவாறு தங்கள் குழுத்தலைவர்களின் வழிநடத்தலால் அல்லது அவர்களைப் பிரியப்படுத்துவதற்கு கிறிஸ்தவர்களாக மாறியவர்கள் (போதிய மறையறிவு இன்மையால்) தங்கள் குழுத்தலைவர்கள் விசுவாசத்துக்கு அல்லது திருச்சபைக்கு மாறாகச் செயற்படும்போது, தாங்களும் அவர்களைப் பின்பற்ற வேண்டியிருந்தது மேலும் பெருந்தொகையில் திருமுழுக்குப் பெற்ற தால் திருச்சபை வளர்ச்சியடைகின்றதென்ற அறிக்கை தலைமைப்பீடித்துக்கு கிடைத்த சிறிதுகாலத்துக்கே, அத்தொகையில் (தலைவர்களின் சுயநலன் காரணமாக) கணிசமான அளவு பிரிந்து விட்டதென்ற செய்திகளும் கிடைத்தன. இவையனைத்தும் மறையான, அவசரமற்ற மறைக்கல்வி வழங்கப்படாததால் ஏற்பட்ட தீமைகளை வலிஞானோ அடிகள் தமது அறிக்கையில் குறிப்பிடுகின்றார். சிமோ இனத்தவரின் மதமாற்றம் பற்றி அவர் கூறுவது: “எவ்வளவு விறரவாக அவர்கள் சுத்திய மறையினுள் இணைந்தார்களோ, அவ்வளவு விறரவாக விசுவாசம், நம்பிக்கையிலிருந்து விலகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அருட்சாதனங்களை ஒழுங்காகப் பெறுவதில்லை. அவர்களது வாழ்க்கை முறை அஞ்ஞானிகளுடையதாகி விட்டது. கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைக்கப்பட அருக்கையற்றவர்கள்” எனவே அவர் தம் அறிக்கையின் இறுதியில் இரு பிரசைகளை எழுப்பியிருக்கிறார்.

1. பூரண கத்தோலிக்க அறிவைப் பெறாதவர்களுக்குத் திருமுழுக்களிப்பதில் பயனுண்டா?

2. பெருந்தொகையான மக்களுக்கு ஒருசில கருத்தரங்குகளை நடத்திவிட்டு, திருமூழுக்கு வழங்குவது எவ்வளவு ஆபத்தானதென உணரப்படுகிறதா?

இந்த வினாக்கள் மேய்ப்புப்பணியாளர்களின் சிந்தனையில் இடம் பிடித்தன. மதமாற்றம் எவ்வளவு முக்கியமானதோ அவ்வளவுக்கு திருமூழுக்குப் பெற்றபின் கிறிஸ்தவ வாழ்வுவழைப் பயிற்றுவதும் கண்காணிப்பதும் முக்கிய மானதென உணர்ந்தனர். எனவே மதம்மாறியவர்களின் சிறப்பாக சிறுவர் சிறுமிகள் இளைஞர் யுவதிகளின் நலன் கருதி கல்லூரிகள், குருத்துவப் பயிற்சி நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. சுதேச குருக்களை உருவாக்குவதும் வலிஞானோ அடிகளது அறிக்கையில் முக்கியமானதொன்று இதனைத் தொடர்ந்து எடுக்கப் பட்ட புதிய திட்டங்களாவன:

1. ஏழு தலைப்புக்களில் ஞான உபதேசம் வகுக்கப்பட்டு ஓன்றங்பின் ஒன்றாக நல்ல விளக்கத்துடனும் தெளிவாகவும் வழங்கப்பட்டது.
2. பெளத்த, சின்ரோ மதங்களின் பொய்ப்பிரசாரம் பற்றியும் தவறான கொள்கைகள் பற்றியும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டன.
3. ஒரேயொரு கடவுளே இப்பூமியின் தலைவர்.அவரே ஆன்மாக்களுக்கு இறுதித் தீர்ப்பு (சன்மானம், தண்டனை) வழங்கும் அதிகாரமுடையவர் என்பதும் தெளிவாக அறிவுறுத்தப்பட்டது.
4. ஒழுக்கமின்மையும் அதனால் ஏற்படும் விபரதங்களும் நன்கு விளக்கப் பட்டன.
5. இரட்சகரின் வருகைபற்றி விபரமாக விளக்கப்பட்டது.
6. இதன்பின் செபங்கள் (விசுவாச மந்திரம், பரமண்டலம், அருள்நிறை, பத்துக் கட்டளைகள், முதலியலை) யப்பானிய மொழியில் விளக்கப்பட்டு நன்கு மனனம் செய்விக்கப்பட்டன.

இந்நடவடிக்கைகளால் மனத்திரும்பிய கிறிஸ்தவர்கள் நல்ல சுத்தோலிக்கர்களாக வாழப்பழகிக் கொண்டனர். அருட்சாதனங்களையும் ஒழுங்காகப் பெற்றனர்.

கோகினாயில் திருச்சபை

நோபுங்காவின் மனமாறுதல் கோகினாயின் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகவிருந்தது. 1565களில் கியோட்டோவிலிருந்து புரோயில் அடிகள் சகாயுக்குச் சென்றபின் அவரிடத்துக்கு வேறொன்றும் வரவில்லை. யோசிற் ரெருவின் கொலையைத் (1569) தொடர்ந்து இந்நிலைமை நீடித்தது. தகாயமாவின் வல்லமையுடைய நண்பளைன வாடாகொரிமாசாவின் விருப்புக்கிணங்க கியோட்டோவுக்கு மேய்ப்புப்பணியாளர்கள் செல்ல அனுமதி கிடைத்தது. விலேலா அடிகள் 1560களில் பெற்றுக்கொண்ட திருச்சபைச் சொத்துகள் (இவை பின்னர் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருந்தன) மீண்டும் கையளிக்கப்பட்டன.

கியோட்டோவின் திருச்சபைத் தொகை மிகக் குறைவாயிருப்பினும், கத்தோலிக்கத்தின் சிறப்பையும் கௌரவத்தையும் எடுத்துக்காட்ட, தலைநகரில் ஒரு அழகிய ஆலயத்தை அமைப்பதென, மேய்ப்புப் பணியாளர்கள்

தீர்மானித்தனர். முன்றுமேல் மாடிகளுடன் (முதல் மாடியில் ஆலயமும் குருக்கள் வதிவிடமும்) ஒரு கட்டடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பங்குகளிலிருந்து தாராளமாக அன்பளிப்புகள் செய்யப்பட்டன. ஆலயம் ஆரோபண மாதா வகு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது. (1577 ஆகஸ்ட் 15) இவ்வாலயம் நாளாபக்கங் களிலிருந்தும் வெகு தொலைவிலிருந்தும் கிறிஸ்தவர் களையும் பிறசமயத்த வரையும் அடிக்கடி வரச்செய்தது. கத்தோலிக்கரல்லாதவர்கள் தொழுகைக் காக வரும்போது, கிறிஸ்தவத்தை அவர்களுக்கு விபரமாக விளக்க, எல்லா ஒழுங்குகளும் செய்யப்பட்டன.

புரோயில் அடிகள் கியோட்டோவுக்குச் சென்றபின் (1569) சாகாய் பிரதேச மக்கள் பலவருடங்களுக்கு ஒரு கத்தோலிக்கக் குரு கிடையாது அவதிப்பட்டனர். சமூராய் சமூகத்தின் மிகப்பெரிய பங்கு ராகற்சி. 1574இல் முதல் மன்றிக்குப்புகை இடம் பெற்றது. 1579இல் அங்கு 8000 கத்தோலிக்கர் இருப்பதாக கணக்கிடப்பட்டது. டாரியோ தகாயாமா ஒரு அழகான ஆலயத் தையும் குருமனையையும் அமைத்துக் கொடுத்தான். ஆலயத்தின் முன்றவில் அழகியதோர் நந்தவனமும் அமைக்கப்பட்டது. தோட்டத்தின் ஒரு பக்கத்தில் ஒரு பெரிய சிலுவையும் அதன் முன்பாக அழகிய மீன் தொட்டியும் காட்சி யளித்தன. இவற்றின் காரணமாக கிறிஸ்தவர் தொகை அதிகரித்தது.

விமோரி மலையழயில்

விமோரி மலையழயில் சங்காசிமா பங்குபற்றி நோக்குவோம். சாங்கியோ என்ற தலைவனும், அவனது மகன் மாங்கியோவும் திருமுழுக்குப் பெற, அவர் களது குடிமக்கள் அனைவரும் தம் தலைவர்களைப் பின்பற்றினர். ஏறத்தாழ 4000 க்குமதிகமாக கிறிஸ்தவர்களைக் கொண்ட இப்பங்கின் ஆன்மீகத் தேவை கவனிக்க, அழகியதோர் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது. திருச்சபையின் திரு நாட்களும் சிறப்பாக நத்தார், உயிர்த்தெழுகைத் திருநாட்களும் மிகநல்ல முறையில் ஆட்மபரமாகக் கொண்டாடப்பட்டன. திருநாட்பலியின் பின் திருச் சொஞ்சபம் பவனியாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. இவைகளைத் தொடர்ந்து பிரதேச தலைவன் சான்சோ, கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரையும் இரவு விருந்துக்கு அழைத்தான். உத்தானத்திருநாளின் பின் வாவியின் பக்கமாக பெரியதோர் மீன்விருந்து நடைபெறும். இவ்விதமே கிறிஸ்தவம் நன்கு செழித்து வளர்ந்த இத்தீவு ஒரு பிறசமய தலைவனால் கைப்பற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, கிறிஸ்தவத்துக்குச் சாவுமணியழிக்கப்பட்டது.

ஏனைய சமூராய் தீவுகளிலும் கிறிஸ்தவத்துக்கு நல்ல வரவேற்று இருந்தது. ரம்பா பிரதேச தலைவன் 1570களில் தனது பிரசைகள் வேலையாட்களுடன் திருமுழுக்குப் பெற்றான். எனினும் நெயிட்டோ என்பவனின் படையெடுப்பால் அனைத்தும் நிர்மூலமாக்கப்பட்டது. 1581இல் எடுக்கப்பட்ட கணக்கெடுப்பின் படி கோகினாயில் 20,000 கத்தோலிக்கர் இருந்தனர்.

அருடபணி வலிஞானோவின் அரும்பணிகள் (1579 - 1582)

1539களில் இத்தாலிதோச சியட்டி நகரில் பிறந்தவர். அலெசாந்திரோ வலி ஞானோ அடிகள் யேசுசபை சிரேஷ்டர். இவாட் மேர்குரியன் அடிகளால் ‘பெருந்தரி சகர்’ ஆக கீழை நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டார். இந்தியா, மலாக்கா, மக்காவோ பகுதிகளை தரிசித்தபின் 1579 யூலை பதினெந்தில் யப்பானிய

திவுகளிலொன்றான குசினோற்சவுக்கு வந்து சேர்ந்தார். அவரை எதிர்நோக்கிய பிரச்சனைகள் பல, பிரதானமானது, யப்பானிய மேய்ப்புப்பணியின் நடை முறைகளை முற்றாகவே புனரமைப்புச் செய்வது.

ஆ. கெம்பிப்பஸ் ஓர்க்கைகளில் ஒள்ளுபடி

முகாமையாளர் கப்ரால் அடிகளின் நிர்வாகத்தில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் காணப்பட்டனும் கிசுபிரதேசத்தின் கிழக்குப் பகுதிக்குச் சென்ற வலி ஞானோ, ஏமாற்றமடைய நேரிட்டது. அவர் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறான வற்றையே, அங்கு நேரில் கண்டார். அறிக்கைகளில் பலவித குளுபுடிகளை நேரில் அவதானிக்க முடிந்தது. மேய்ப்புப்பணியாளர்களின் அறிக்கையில் முழு நாடும் மனந் திருப்பப்பட்டதெனக் காணப்பட்டது. உண்மை நிலை பிரதேச தலைவரும் அவனது அமைச்சர்கள், பணியாளரின் குடும்பங்களுமே திரு முழுக்கைப் பெற்றிருந்தனர். ஐரோப்பிய கனவான்களை (பெருந்தொகைகளை உபகரித்தோரை) திருப்திப்படுத்த மேய்ப்புப்பணி மூலவர்கள், இவ்விதம் கூடுதலாக புகழ்ந்திருக்கலாம். உண்மையாகவே ஒவ்வொரு பிரதேசத்தினதும் முழு அங்கத்தவரும் மனத்திருப்பப்படவில்லை என்றும், பெருந்தொகையிலான திருமுழுக்குகள், முழு விசுவாசத்துடனும் அடிப்படையான ஆழமான மறையறிவுடன் செய்யப்படவில்லையென்றும் எனவே திருமுழுக்கின் பின் திட்டமிட்ட மறைக்கல்வி புகட்டப்படவேண்டும் என்றும் வலிஞானோ அடிகளார் சிபார்க் செய்தார். இவரது அறிக்கை திருச்சபையின் பெருந்தலைவர்களை (உரோமையிலும் கோவாவிலும்) ஆழ்ந்து சிந்திக்க வைத்தது. சாதாரண பங்குக் குரவர்கள், குருமுதல்வர்களுக்கும், குருமுதல்வர்கள் ஆயர்களுக்கும், ஆயர்கள் பிரதேச தலைமைப்பீட்டுத்துக்கும் அனுப்பும் மேய்ப்புப் பணி பற்றிய அறிக்கைகளில் உண்மையான தரவுகள் காட்டப்பட வேண்டும். எதிர்கொள்ளப்பட்ட பிரச்சனைகளும் எடுக்கப்பட்ட தீர்வுகளும் நேர்மையாகவும் தவறின்றியும் தரப்படல் வேண்டுமென்பதும் வலிஞானோ அடிகள் வற்புறுத்தினார்.

ஐ. பர்பானிய பண்புகள், பழக்கவழக்கங்கள்

கிசுவின் கீழ்ப்பகுதி, புங்கோ, கொயோட்டோ முதலியபிரதேசங்களின் குருக்கள், யப்பானிய துறவிகள், டொயுகுக்கள் (யப்பானிய தொண்டர்கள்) மனந் திரும்பிய கிறிஸ்தவர்கள் (முதியோர், வாலிபர், இளைஞர்) முதலிய பலவகுப்பினரையும் சந்தித்து பலவித விளாக்களால் அவர்களது உள்ளக் கிடக்கைகளை நன்கு ஆராய்ந்த பின்னர் வலிஞானோ அடிகள் மேய்ப்புப் பணிமுறைகளில் பல தவறுகள் நடந்திருப்பதை அறிந்தார். அவற்றுள் முக்கியமானது யப்பானிய பண்பாடு, கலை, கலாசாரம், பழக்க வழக்கங்கள் மறைபரப்புப் பணியில் உதாசீன்புப்படுத்தப்பட்டிருப்பது, ஒரு முன்னெநாள் போர்த்துக்கேய தளபதியே. பின்னால் குருத்துவ நிலை பெற்று முகாமையாளராகப் பணியாற்றும் அருள்பணி கப்ரால் அடிகளார் இவரே யப்பானிய மேய்ப்புப்பணியின் முக்கியஸ்தர் போர்த்துக்கேய (மேலை நாட்டு) நாகரிகத்தில் ஊறிப்போன இவருக்கு யப்பானிய கலை, பண்பாடுகள் அறவே பிடிக்காது. யப்பானிய துறவிகளையும் தொண்டர்களையும் மேலைத்தேச நாகரிகம், பழக்க வழக்கங்களைக்கைக் கொள்ளுமாறு இவர் வற்புறுத்தினார். இதனால் யப்பானிய மக்களுக்கு எத்தகைய மகத்தான தாக்கம் ஏற்படலா மென்றும், அது சத்திய மறை பரப்புப் பணிக்கு எவ்வித இடையூறுகளை விளைவிக்கும் என்றும் இவர் உணரவில்லை.

ஆயின் அருட்பணி வலிஞானோ அடிகள் யப்பானிய தொண்டர்கள், கிறிஸ்தவர்களின் இப்பெருந்தாக்கத்தை நன்குணர்ந்தார். “யப்பானியர்கள் தங்கள் சொந்த முறையில், தங்கள் தேசிய பண்பாடுகளுடன் கிறிஸ்துவை வழிபடவே விரும்புகிறார்கள். மேற்படிப்பணியாளர்கள் (மறைபரப்பு) இரண்டு வருட அவகாசத்தில் யப்பானிய மொழியை நன்கு கற்று, தங்கள் சதேச பழக்க வழக்கங்களுக்கிணங்க கிறிஸ்துவைப் போதிக்க வேண்டும். இல்லையேல் யப்பானியரின் அவமதிப்புக்கு ஆளாகி வெறுத்தொதுக்கப்படுவார்” என அறிக்கையில் குறிப்பிட்டார்.

எவ்வளவுக்கு யப்பானிய தேசிய முறைகளை, பழக்கவழக்கங்களை (பேச்சு, எழுத்துக்களில் மட்டுமல்ல, உணவு அருந்துதல் போன்ற சுலப துறைகளிலும் கையாளப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கு மறைபரப்புப்பணி யப்பானில் வெற்றி யீட்டும் என்பது வலிஞானோ அடிகளின் ஆணித்தரமான கருத்து, யப்பானிய முறையில் கோவில்கள் - குருமணைகள் அமைத்தல், பெண்களை வரவேற்றல், விருந்தினர்களை உபசரித்தல், வரவேற்பு, பிரியாவிடை அனைத்திலும் யப்பானிய முறைகளே அழுலாக்கப்பட வேண்டும் என அவர் வலியுறுத்துகிறார்.

யப்பானில் வேதபோதகம் வெற்றிகரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை முறையிலான ஆயர் பதவி இன்னும் நியமிக்கப்படவில்லை. வேதபோதகர் அனைவரும் யேசுசபையினரே. அவர்கள் தங்களது பதவி அணிகளுக்கிணங்க ஆறு பிரிவினராவர். துணை மாகாணாதிபதி, மூன்று மாவட்ட முகாமையாளர் (சிமோ, புங்கோ, கியோட்டோ), குருக்கள், துறவிகள், குருகுல பயிற்சியாளர், டோய்குக்கள் இவர்கள் அனைவரும் யப்பானிய பண்பாடுகளுக்கிணங்க புனித வாழ்க்கை முறை, கென்சு கலாசாரங்களைக் கடைப்பிடித்தல் அவசியம். இம்முறைகளில் புதியவற்றையோ, மேலைத்தேய முறைகளையோ நாகரிகமெனக் கருதிப் புகுத்துதல் நாசகார பிரச்சனைகளையே தோற்றுவிக்கும் என அவர் மேலும் கட்டிக்காட்டினார்.

து. யப்பானிய உழைஷல் தோரீஷ்ச

வலிஞானோ அடிகள் தம் அறிக்கையில் கவலையுடன் குறிப்பிடும் அம்சம் மேற்படிப்பணியாளர்களுக்கு யப்பானிய மொழியில் நல்ல புலமை இல்லை என்பதே. அவர்களில் பலரால் பகிரங்கமாக யப்பானிய மொழியில் பிரசங்கிக்க இயலாது. யப்பானிய மொழியில் அதிகளும் பரிச்சயமில்லாத கப்ரால் அடிகள், வேத போதகத்துக்கு மொழியில் அதிக புலமை, அவசியமற்றது என அபிப் பிராயப்படுகிறார். அது தவறு. யப்பானுக்கு வந்ததுமே வலிஞானோ அடிகள் மேற்படிப் பணியில் ஈடுபடுவோர் அனைவரும் ஒன்றிரை வருடங்களாவது யப்பானிய மொழியை முறையாகக் கற்கவேண்டும் என வற்புறுத்தினார்.

நல்ல தரத்தில் ஒரு இலக்கண நூல் தயாரிக்கப்பட்டதையும் ஒரு கல்வி நிலையம் (மொழிப் பயிற்சிக்காக) இயங்குவதையும் அவர் பாராட்டினார். 1582இல் முதலாவது அகராதியும் செய்தி ஊடகக்கலைக் களஞ்சியமும் வெளியிடப்பட்டன. 1595இல் வலிஞானோ எழுதிய கடிதத்தில் மொழிப் பிரச்சனை குறைந்துவிட்டது என்றும் மேற்படிப்பணியாளர்கள் ஒரு வருடத் துக்குள் பாவசங்கிர்தனம் கேட்கு மளவுக்கு மொழித்தேர்ச்சி பெறுகின்றார்கள் எனவும் குறிப்பிடுகிறார்.

4. யப்பானிய குருக்களை ஒருவகை

வளர்ந்து வரும் யப்பானிய திருச்சபையை எதிர்நோக்கிய அடுத்த பிரச்சனை மாவட்ட தேசிய சபைக்குருக்களை உருவாக்குதல். கப்ரால் அடிகள் யப்பானிய இளைஞர்கள் தொண்டர்களாக அல்லது துணைத்தியாக்கோன் தரத்தை அடைந்ததும் அவர்களுக்கு, அத்தரத்துக்கு மேற்பட்ட உயர்கல்வி வழங்குவதற்கு விரும்பவில்லை. யப்பானிய இளைஞர்கள் குருத்துவம் பெறத் தகுதியற்றவர்கள் என அவர் கருதினார். ஆயின் தேசிய குருக்களின் அத்தியா வசிய தேவையை கருத்தில் கொண்ட வலிஞானோ அடிகள் ஒரு மாவட்ட தேசிய (யப்பானிய) குருக்கள் பயிற்சிக் கல்லூரியை உருவாக்கத் திட்டமிட்டார்.

1580களில் அவரது திட்டம் நல்ல ஆதரவைப் பெற்றது. மூன்று பயிற்சிக் கல்லூரிகள் (ஒவ்வொரு மாவட்டத்துக்கும் ஒவ்வொன்று) உருவாக்கப்பட்டன. பெற்றோரின் அனுமதியுடன் புதல்வர்கள் பள்ளிரு வயதில் அனுமதிக்கப் பட்டனர். குருவாக அனுமதிபெற நல்ல குடும்பப் பின்னணியும் சிறப்பாக சமூராய் குடும்பத்தினராயிருத்தலும் கவனிக்கப்படும். இவர்கள் தினசரி திருப் பலியில் பங்குகொள்ள வேண்டும். ஒரு மாதத்துக்கொருதடவை பாவசங்கிர்த் தனம் பெறுதல். வருடத்துக்கு நான்கு முறையாவது நற்கருணை பெறுதல். ஒவ்வொர் இருவும் ஆண்மோதனை செய்தல். தொடர்ந்து மரியாளின் மன்றாட்டு மாஸை செபித்தல் என்பன இவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கட்டளைகள்.

இக்குருமாணவர்களுக்கான பாடத்திட்டம் மிக விரிவாக ஆராயப்பட்டது. மிகக் கடுமையான ஆண்மீக வாழ்க்கை முறை, ஒழுக்க போதனை, திட்டமிடல் பயிற்சி, யப்பானிய வத்தினிய மொழிகளில் இலக்கண, இலக்கியத் தேர்ச்சி, வாக்கிய அமைவுகள், சமூகத் தொடர்பு முறைகள், அரசியல் விஞ்ஞானவியல், சங்கீதம், வாதத்தியக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தும் பயிற்சி என்றெல்லாம் நவ குருக்களுக்கு நல்ல பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. இதற்கான பாடத்துக்களை உருவாக்க வல்லுநர் குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து ஒரு அச்சுக்குருக்கு தேவையான இயந்திரங்கள், எழுத்துப் பொறிகள் அனைத்தும் கொண்ட பூரணத்துவமான அச்சுக்கமொன்று நிறுவப்பட்டது.

மூன்று குருகுலக் கல்லூரிகள் நிறுவுவதெனத் தீர்மானித்தாலும் இரு. கல்லூரிகளே நிறுவப்பட்டன. 1580 ஒக்டோபரில் கிச்சமாவட்டத்தில் அரிமா என்னுமிடத்தில் கருணோபுவால் அன்பளிக்கப்பட்ட பழைய புத்தகோவில் கட்டடங்களில் ஒன்றும், 1580 மே 22இல் கியோட்டோ மாவட்டத்தில் அச்சி என்னுமிடத்தில் நோபுங்கா அன்பளிப்புச் செய்த இரு இல்லங்களில் ஒன்றும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. கீழ் இரண்டு அறைகளில் சிறு மாநாட்டு மண்டபங்களும் தேநீர்ச்சாலையும், குருக்கள், துறவிகள் வதியும் அறைகளும், மூன்றாவது மாடியில் வகுப்பறைகளும் அமைந்திருந்தன. வருட இறுதியில் 25 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர்.

5. ஜிஏப்பாவுக்கு முந்தே

யப்பான் தேசத்திலிருந்து புறப்படுவதற்கு முன் வலிஞானோ அடிகள், யப்பானிய பிரதுத்துவ குடும்பங்களிலிருந்து பாப்பரசரிடமும், ஸபெயின் நாட்டு மன்னாரிடமும், சில இளைஞர்களைக் கூட்டிச்செல்லத் திட்டமிட்டார். எனினும் இவர்களது பயணத்துக்கான பணத்தொகையைத் திரட்டுவது

கஷ்டமாயிருந்தது. எனினும் இத்தாலி முதலிய நாடுகளிலுள்ள பணம் படைத் தவர்கள், பிரபுக்கள், கர்த்தால் ஆண்டகைகள் மற்றும் போர்த்துக்காலிலுள்ள தருமசபக்கழகம் என்பனவற்றிடமிருந்து உதவிகளை எதிர்பார்த்தார் வலிஞானோ.

மேலும் இந்த இளைஞர்களுக்கு ஐரோப்பிய கலாசாரத்தையும், திருச் சபையின் தலைமைப்பீட்டும் அமைந்துள்ளது உரோமை நகரின் பல்வேறு காட்சி களையும் காணபிப்பது வலிஞானோ அடிகளின் திட்டமாகும்.

தெரியப்பட்ட நான்கு இளைஞருகும் கிசுகவைச் சேர்ந்தவர்கள். மஞ்சியோ இற்றோ, முன்னாள் ஜெமீன்தார் கையுகாவின் மைத்துனன், மைக்கல் சிஜிவா, அரிமா கருணோபுவின் மைத்துனன், மாட்டின் காறாவும், யூலியன் நாகுராவும் மேற்கூறப்பட்ட இரு இளைஞர்களினதும் நண்பர்கள். யேசுசபையினர் நடாத்தும் உயர் கல்லூரி மாணவர்களான இவர்கள் பதினைந்து வயதினர். வலிஞானோ அடிகள் இந்தால்வருடஞும் இவர்களைக் கூட்டிச் செல்லும் ஆசிரியர் மெஸ்குயிற்றா அடிகளுடனும் நாகாசாகியை விட்டுப்புறப்பட்டு (1582 பெப்ரவரி 20) ஒக்ரோபர் 1583இல் கோவாபோய்ச் சேர்ந்தார். இந்த யாவின் யேசுசபை பெருந்தலைவராக அவர் நியமிக்கப்பட்டதால் மேற் கொண்டு பயணம் செய்ய முடியவில்லை. மேல் குயிற்றா அடிகள் தனியாக பையன்களுடன் 1584 ஆகஸ்டில் விஸ்பன் போய்ச் சேர்ந்தார். மட்ரிட் நகரில் இவது பிலிப் மன்னர் இச்சிறுவர்களை அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்தார். பின்னர் இளைஞர் குழு இத்தாலியின் கலாசார நாடுகளான பைசா, புளோரன்ஸ், சியன்னா வழியாக உரோமை நகருக்கு 1585 மார்ச் 20இல் போய்ச் சேர்ந்தனர்.

பரிசுத்த பிதா 13ஆம் கிரகோரி பாப்பரசர் இந்த யப்பானிய இளைஞர் குழுவை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றார். எனினும் பாப்பரசர் சிலநோய்களால் வருந்திக்கொண்டிருந்தமையால் சில தினங்களின் பின் மரிக்க, 5 ஆவது சிக்ல்துஸ் பாப்பரசராக முடிகுடினார். இந்த யப்பானிய இளைஞர் குழு இரு பாப்பரசர்களை ஒரு மாதகாலத்துள் கண்டதும், ஒரு பாப்புவின் மரணச் சடங்குகளுக்கும் இன்னொரு பாப்புவின் முடிகுடும் வைபவங்களுக்கும் சமூக மளித்ததும் அவர்கள் வாழ்வில் மறக்க முடியாத நினைவுகள். புதிய பாப்பு விடம் இந்த இளைஞர் குழு யப்பானை ஒரு மேற்றிராசனமாக (மறைமாவட்ட மாக) நியமிக்குமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தது பாப்பரசர் இவ்விளைஞர் களுக்கு ‘பொன் சட்டி வீரர்கள்’ என்ற கெளரவப் பட்டத்தை வழங்கினார். உரோமை நகரின் சென்ட்டர்கள் இவர்களை தலைநகருக்கு அழைத்து விருந்துப் பாரமளித்து ‘ரேமைநகர பத்திரிசியர்’ என்ற கெளரவப் பட்டமும் வழங்கிக் கொரவித்தார். நித்திய நகராம் ரோமையிலிருந்து இந்த இளைஞர்கள், புறப்பட்டு (1585 ஜூன் 3) பிரசித்தி பெற்ற பொலக்னோ, வெளிஸ் நகர்களுக்குச் சென்றனர். வெளிஸ் நகரில் பிரபல்ய ஓவியர் ரின்ரெராதேற்றோ இவ்விளைஞர் களைப் படமாகவரைந்தார். பின்னர் மிலான் நகரைப் பார்வையிட்டு, 1586 ஏப்ரல் 13இல் விஸ்பன் நகரிலிருந்து புறப்பட்டனர். வலிஞானோ அடிகள், கோவாவில் இவர்களுடன் சேர்ந்து யப்பானிய பயணத்தைத் தொடங்கினார். நாகாசாகிக்கு 1590இல் வந்து சேர்ந்தனர்.

இக்குழுவினருக்கு அவர்களது பங்கின் அபிவிருத்திக்காக பெருந் தொகைப் பணம், செல்வந்தர்களால் வழங்கப்பட்டது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அவர்கள் கேட்டபடி பரிசுத்த பாப்பரசர் யப்பானில் ஒரு மறைமாவட்டத்தை

அதிகாரபூர்வமாக அறிவித்தார். 1588இல் புனாம் மறைமாவட்டம் நிறுவப் பட்டு செபஸ்ரியன் டி மொராயிஸ் அடிகள், யப்பானின் முதல் சுதேச ஆயராக பதவியேற்றார்.

அரசியல் நிலை

ஒஸ்வாரி என்ற சிறு கிராமத்தில் பிறந்தவர் ரோயோரோமி கைட்யோசி (1536 - 1598). இவர் ஒரு விறகுவெட்டியின் புதல்வர். தனது பதினெண்தாவது வயதில் நோபுங்காவின் பணியில் அமர்ந்தார். அவரது பிரத்தியேக துணைவன் ஆனார். படிப்படியாக பதவி உயர்ந்து அவரது மிகச்சிறந்த தளபதியாக விளங்கி னார். தனது அவலட்சன உருவம் காரணமாக சேரு (குரங்கு) என்ற பட்டப் பெயர் பெற்றார். ஒரு சிறந்த இராணுவமதினுட்பசாலி.

ஷ. சீஷ்டி ஓன்றுக்கையை

உள்நாட்டுப் போர்களைத் தொடர்ந்து, நோபுனாகாவும், மூத்த புதல்வனும் இரக்க, கியோசி தனது எதிரிகளை வென்று சர்வாதிகாரி ஆனான். கியூசவின் தலைவர்கள் அவனுடன் போரிட்டு சரணாகதி அடைய (1587) ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாதவனானான். 1590களில் உள்நாட்டுப் போர்கள் முடிவுபெற்று, கைடெயோசி தலைமையில் ஒரு மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் யப்பானிய சிறு தீவுகள் ஒன்றிணைந்தன. தனது முதாதைவழி காரணமாக சோகள் என்ற உயர்களைவும் கைடெயோசிக்குத் தரப்படவில்லை. 1584இல் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட அசிக்காவை (சோகள்) தன்னை அவரது வாரி சாகப் பிரகடனம் செய்து ‘சோகள்’ என்ற கொரவத்தை தளக்களிக்குமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தான். எனிலும் 1585களில் யப்பானிய சக்கரவர்த்தி ஒகிமாச்சி கம்பாகு என்றழைக்கப்படும் இராசப்பிரதிநிதி பதவியை வழங்கி னார். ஒரு பழைய கொங்காஞ்சி ஆலயத்துக்கு அண்மையில் (ஒசாகாவில்) அழியதோர் அரசமாளிகை அமைக்கப்பட்டு அங்கு தலைமை அலுவலகங்கள் செயற்பட்டன.

ஐ. கோரிய யுத்தம் (1592 - 1598)

கைடெயோசி பேரவாக் கொண்டவன். தனது நாட்டில் அமைதியை நிலை நாட்டியின் தனது அரசாட்சியை கொரியா, சீனாவுக்கும் விஸ்தரிக்கத் திட்டமிட்டான். 1592இல் 200,000 வீரர் கொண்ட ஒரு படையணி, புசானுக்கு அருகே தஸரயிறங்கியது. பிரதம தளபதிகளில் ஒருவர் கிறிஸ்தவர். ஜெனரல் கொளிசியு கினாகா படையணிகள் வடக்கே முற்றுகையிட்டு தலைநகர் சேயோலை கைப்பற்றின. சீனா, கொரியாவுக்கு உதவியது. இத்தருணத்தில் சில உடன்படிக்கைகளும் அத்துமீற்றுகளும் அடிக்கடி இடம்பெற்றன. 4 வருட கசப்பான அனுபவங்களைத் தொடர்ந்து 1598இல் கைடெயோசி மரிக்க இப்போர்களும் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன.

1582 - 1587 ஆம் ஆண்டுவரை கிறிஸ்தவம்

ஆ. ஈதிய பாதியீ

சில வருடங்கள் கைடெயோசி, திருச்சபை சம்பந்தமாக நோபுங்கா கடைப்பிடித்த கொள்கையையே தொடர்ந்தான். ஏனைய பெருந்தலைவர்

கனுக்கு மாறாக மேய்ப்புப்பணியாளர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கினான். எனினும் கிறிஸ்தவ கொள்கைகள், சித்தாந்தங்களை அறிவதில் ஆர்வம் காட்டப் படவில்லை. ஒருமுறை அவன் ஜெஸ்பீட் அடிகளுக்குக் கூறியது “உங்கள் மதக் கோட்பாடுகளில் ஒரு அம்சத்தை நான் மிகமிக வெறுக்கிறேன். அதுதான் ஒரு மனைவிக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாதென்ற கட்டுப்பாடு”.

கைடெயோசியின் கீழ் பல உத்தம கத்தோலிக்கர், உயர் பதவிகளில் பணியாற்றினர். இவர்கள் கல்வியறிவு படைத்தவர்களாக - மதிநுட்பம் நிறைந் தவர்களாக - இராணுவ பணிகளில் சிறந்தவர்களாக பிரமாணிக்கத்துடன் சேவைசெய்தமையால் கைடெயோசி அவர்கள் சமயத்துக்கு பெருமதிப்பளித்து வந்தான். 1583இல் ஓர்களினேர அடிகள் கைடெயோசியுடன் நீண்டநேரம் உரையாடி, ஒசாகாவின் புதிய அரண்மனையின் பக்கத்தில், கோவில் கட்டவும் குருமனைக்குமான காணிகளைப் பெற்றுக்கொண்டார். தகயாமா தனது சொந்தச் செலவிலும் மேற்பார்வையிலும் குருமனையை அமைத்துடன் கோவில் கட்டவும் உதவிகள் நல்கினான். 1583இல் கிறிஸ்மஸ்தினத்தில் புதிய ஆலயம் திறக்கப்பட்டது.

ராகற்சகி ஒரு சிறந்த மேய்ப்புப்பணித்தளமாக விளங்கியது. 1582 - 1585களில் ஒரு குரு அங்கு நிரந்தரமாகத் தங்கி ஆன்மீக அலுவல்களைக் கவனித்தார். ஒரு குரு மட்டும் நிறுவப்பட்டது. 1585 களில் அங்கு 20,000 கத்தோலிக்கர் இருந்ததாக கணக்கறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வருடத்தில் குருக்கள் பயிற்சிக்கல்லூரியும் ஒசாகாவுக்கு மாற்றப்பட்டது. கைடெயோசி தனது தமிழிடனும் புதவன் நோடுவடனும் புதிய பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு வருகை தந்தான். கஸ்பேடஸ் அடிகளுடன் நீண்ட நேரம் சிநேகபூர்வமாக உரையாடி னான். இவ்வரையாடவில் முகாமைக் குருவும் லொறங்கோ துறவியும் கலந்து கொண்டனர்.

1586இல் துணை மாகாணாதிபதி கோயல்கோ அடிகள் உத்தியோகபூர்வ விஜயம் மேற்கொண்டபோது, கைடெயோசி ஒசாகா மாளிகையில் அவருக்கும் குழுவினருக்கும் வரவேற்பு விருந்தளித்துக் கொரவித்தான். அனைவரையும் அந்த அழகான மாளிகையின் பல பகுதிகளுக்கும் தானே கூட்டிச்சென்று காட்டி னான். கைடெயோசியின் தாராள மனதும், தகாயாமாவின் உத்தேக பணியும் மத்திய யப்பாளில் ஒசாகா பங்கு செழித்து வளர உதவியது. 1585இல் கஸ்பேடஸ் அடிகள் 200 பேருக்குத் திருமுழுக்களித்தார். இவர்களுள் 65 பேர் பிரபுக்கள் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்.

கியோட்டோவில் மேய்ப்புப்பணி வளர்ச்சிக்கு பல இடையூருகள் தோன்றின. எனினும் ராகற்சகியிலிருந்து வந்த சில டொயுகுகளின் உதவியினால் பலரை மனத்திருப்ப முடிந்தது. கொனிசி யுதிநாகா சாகாயின் முதற் கோவிலை அமைத்தார். பக்கத்திலிருந்த சோடோசிமா தீவிலும் இன்னொரு கோவிலைக் கட்டினார். அங்கு மிகக்குறுகிய காலத்துள் 1400 பேர் திருமுழுக்குப் பெற்றனர். மேலும் கொனிசியின் நிர்வாகத்திலிருந்த சில பிரதேகங் களிலும் பலர் மனத்திருப்பப்பட்டனர்.

ஆ. தியு திருச்சபையின் சௌகர்யத்தைக் காலம்

யப்பாளிய நாட்டின் மத்திய பகுதியில் மறைபரப்புப் பணியில் நல்ல ஆசியத் திருச்சபை வழஸாறு

அறுவடை செய்யப்படுகையில், சிக்க உன்நாட்டுப் போர்களால் அல்லவுற்றது. சந்திகமாவின் அதிபதியான சிமாசு யோசிகிசா, இந்நாடுகளைக் கைப்பற்றத் தொடர்க்கினான். நாகாசிகாயையும் அடிமைப்படுத்தியின் புங்கோ, புனாயையும் தன் ஆளுகைக்குட்படுத்தினான். இந்தினையில் மறைபரப்பாளரும் தம் பணியைத் தீவிரித்தனர். 1585இல் 12,000 பேர் திருமுழுக்குப் பெற்றனர். 1586இல் 3000 அதிகமானவர்களுக்குத் திருமுழுக்குள் அளிக்கப்பட்டன. சிமாசவின் படையெடுப்புகள் காரணமாக யேசுசபையார் தங்கள் குரு பயிற்சியாளர், மாணவர்களை சிமொனோசேகி, யமாகுச்சி என்ற இடங்களிலுள்ள இல்லங்களுக்குக் கொண்டு சென்று பாதுகாத்தனர். பல பிரச்சனைகள் இடம் பெற்றன. ஒழுநா கமிற்றா மே 4இலும் ஒட்டோமோ சொறின் யூன் 6இலும் இறக்க, கிசுகவில் திருச்சபையின் நிலை திருப்தியாய் இருந்தது.

தி. கூடச்சுடை (1587 ஜூலை 25)

கைடெயோசி, கொயல்கோ அடிகளுக்கு, க காட்டாவில் தன்னை வந்து சந்திக்குமாறு அழைப்பு விடுத்தான். கொயல்கோ அங்கு ஒரு போர்த்துக்கேய கப்பலில் சென்றார். இச்சந்திப்பு சிநேகபூர்வமானதாக உள்ளனபோடு கூடிய தாகவுமிருந்தது. கைடெயோசி, மேய்ப்புப்பணியாளர்களுக்கு நகரில் ஒரு ஆலயம் கட்டவும் குருமனை அமைக்கவும் இடவசதி அளித்தார். அதே இரவில் கைடெயோசி, சில வளஞ்சகர்களின் துரண்டுதலினால் யுக்கோனை நாடுகடத்தி, 20 நாட்களுள் மேய்ப்புப் பணியாளர் அனைவரும் நாட்டைவிட்டு விளையேறு மாறு, கட்டளை விடுத்தான். அத்துடன் போர்த்துக்கேய கப்பலில் தங்கியிருந்த கொயேல்கோவுக்கு ஒரு கேள்விக் கொத்தை அனுப்பி உடனடியாக பதில் தருமாறு உத்தரவிட்டான். வினாக்கள் வருமாறு:

1. குருக்கள் உற்சாகமாகவும் தீவிரித்தும் மக்களை மனமாற்றம் செய்வதேன்?
2. பெளத்த, சின்ரோ ஆலயங்களை குருக்கள் நிர்மூலமாக்கியதேன்?
3. மக்களுக்குத் தேவையானதும் விலையேறப்பெற்றுமான மிருகங்களை (பசுக்கள், குதிரைகள்) அவர்கள் கொன்று தின்பதேன்?
4. யப்பானிய மக்களை பெருந்தொகையினராக விலைக்கு வாங்கி ஐரோப் பாவுக்கு அனுப்பி அடிமை வியாபாரம் செய்வது சரியா?

இவற்றுக்கான பதில் உடனடியாக அனுப்பப்பட்டது. கொயேல்கோ தமது பதிலில் கூறுவது.

1. ஐரோப்பாவிலிருந்து வெகு தொலைவிலுள்ள யப்பானிய நாட்டுக்கு மத போதகர்கள் வருகை தருவது ஆன்மாக்களை பாதுகாக்கும் தங்கள் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கே ஆயினும் அமைதியான முறைகளிலே, சமாதான வழிகளிலேயே இந்நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவர்.
2. யப்பானிய மண்ணில் இருக்கும்வரை இம்மத போதகர்கள் இம் மண்ணின் மைந்தர்களை மனமாற்றுவதற்கு (மதம் மாற்றுவதற்கு) எவ்வித வன்முறை களையும் கையாளப்போவதில்லை. பெளத்த மத சின்ரோ மத தேவால யங்கள் நிர்மூலமாக் கப்பட்டதற்கு மதபோதகர்களை காரணிகளாகக் குற்றஞ்சாட்டுவது சரியல்ல. மதம்மாறிய யப்பானியர்கள் தங்கள் கத்தோலிக்க விகிவாசத்துக்கு இவ்வாலயங்கள் இடையூராயிருக்குமென்பதை தாங்களே

உணர்ந்தவர்களாய் அக்செயல்களில் ஈடுபட்டனர்.

3. கத்தோலிக்க குருக்களோ, அல்லது போர்த்துக்கேயரோ குதிரை இறைச்சியை உண்பதில்லை. அவர்கள் சிலவேளைகளில் கன்றின் இறைச்சியையே அருந்துகிறார்கள். இது ஜூரோப்பாவில் சர்வ சாதாரணம். அதையும் புசிக்கக் கூடாதென இராசச்பிரதிநிதி கட்டளையிட்டால் மதபோதகர் ஏற்றுக் கொள்வார்.
4. போர்த்துக்கேயர் செய்யும் அடிமை வணிகத்துக்கும் மதபோதகர்களுக்கும் எதுவித தொடர்பும் கிடையாது. யப்பானிய துறைமுகங்களில் அடிமை வணிகம் நடைபெறுவதை தடுக்க, மதபோதகர்களுக்கு எந்தவித அதிகாரமுமில்லை. அடிமைகளை விற்பவர்கள் யப்பானிய செல்வந்தர்கள் என்பதும் இன்கு கவனிக்கப்படல் வேண்டும். கைடெயோசி தனது அதிகாரத்தை உபயோகித்து இவ் அடிமை வணிகத்தை யப்பானில் தடுத்து நிறுத்தலாம்.

இவ்வறிக்கையை பெற்றுக்கொண்ட மறுதினமே கைடெயோசி தனது தடையுத்தரவைப் பிறப்பித்தான்.

1. காமிகளின் (தேவதைகளின்) நாடான யப்பான் பிரதேசத்தில் அலைகைகளின் அசுத்த வழிகளைப் போதிக்க பிற நாட்டவர்களுக்கு எந்தவித உரிமையுமில்லை.
2. இப்போதகர்கள் யப்பான் நாட்டுக்கு வந்து தீவழிகளை போதித்து யப்பானிய மக்களின் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டி, எங்கள் நாட்டின் வரலாறு படைத்த சின்ரோ பெளத்த ஆலயங்களை நிர்மலமாக்கியமை முன்னொரு போதும் கண்டிராத துரோகச் செயல். எங்கள் நாட்டின் தேசிய ஆவணங்களான இவைகளை உதா சினப்படுத்தியதன் மூலம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டையும் கட்டுக்கோப்பையும் சீர்குலைத்து சின்னாபின்ன மாக்கப் பட்டுள்ளது. இவை கடுந்தண்டனைக்குரிய குற்றங்கள். எம் நாட்டுத் தேவதை ரெஞ்காவை அவமதிக்கும் பாரிய குற்றங்கள்.
3. எங்கள் பெருந்தேவதை ரெஞ்கா, கிறிஸ்தவ மதப்பிரசாரத்துக்கு அனுமதியோ ஆதரவோ அளிக்கவில்லை. அவ்விதம் அளித்தாரெனக் காரணங்கள் காட்டப்படினும் யப்பானிய தேசிய ஒருமைப்பாட்டுச் சட்டத்துக்கு இவை முரண்பட்டதாகும். ஆகவே தேசிய துரோகிகளான இம்மதபோதகர்களுக்கு இனியும் இந் நாட்டில் இடமில்லை. எனவே இருபது நாட்களுள் தங்கள் அலுவல்களை முடித்துக்கொண்டு எல்லா வெளிநாட்டு மதபோதகர்களும் யப்பானிய மன்னை விட்டு வெளியேற வேண்டும் இந்த இருபது நாட்களுள் வெளிநாட்டு மதபோதகர்களுக்கு எவ்ராவது எதுவித துன்ப மிழைத்தாலும் அவர்களும் கடுந்தண்டனை பெறுவார்.
4. போர்த்துக்கேய பெரும் நாவாய்களும் கப்பல்களும் யப்பானிய துறைகளை வர்த்தக நோக்கில் பயன்படுத்த எவ்வித தடையுமில்லை.
5. வர்த்தகர்கள் மட்டுமல்ல இந்திய நாட்டிலிருந்து வருகைதரும் மற்றெல்லாப் பயணிகளுக்கும் சின்ரோ, பெளத்த மதங்களையும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு குந்தகமிழைக்காதவரை யப்பானுக்கு வந்துபோக எவ்வித தடையுமில்லை.

1587 யூலை 25இல் இவ்வரச அறிக்கை விடப்பட்டது.

கைடெயோசிவிடுத்த இத்தடைச்சட்டத்தின் உண்மைக் காரணிகளை எந்த வரலாற்று ஆசிரியருமே கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இத்தடைச் சட்டம் விதிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து கோயல்கோ, அடுத்த ஆறுமாதங்களுக்குள் போர்த்துக்கேய கப்பல்கள் யப்பான் நாட்டுக்கு வருவதற்கில்லையெனத் தெரிவித்தார். எனவே கைடெயோசி தனது தடையுத்தரவை போர்த்துக்கேய கப்பல்கள் வரும்வரை நீடித்தான். ஆயின் எல்லா வெளிநாட்டு மதபோதகர் களும் கிராடோவில் ஒன்றுகூடியிருக்க வேண்டுமென உத்தரவு பிறப்பித்தான்.

கிறிஸ்தவர்களை ஒருங்கிணைத்து பல அறிவுரைகளை வழங்கியபின் மத்திய யப்பானில் பணியாற்றிய வெளிநாட்டு மதபோதகர்கள் அனைவரும் படகுகள்மூலம் மூரோட்சவுக்குச் சென்றனர். இத்துறைமுகநகரில் அவர்கள் தங்கியிருந்தபோது ஓர்சன்ஸினோ அடிகளும் லூரன்கோ சகோதரரும் சோடோசிமா நகரில் ஒளிந்துறைவுது எந்த தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஏனையோர் கிராடோவுக்குச் சென்றனர். ஏற்கனவே கிசு விலிருந்து மதபோதகர்கள் அங்குவந்து இவர்களுக்காக காத்திருந்தனர். குருத்துவுப் பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்த மூன்று யேசுசபை மாணவர்கள் மக்காவோவுக்கு அனுப்பப் பட்டனர்.

அடக்கமுறைக்காலம் (1587 - 1598)

ஓ. கைடெயோசின் ஓடக்கமுறை ஆழலிசிச்சியஸ்டாகைம

கைடெயோசி, தான் விடுத்த அடக்கமுறைச் சட்டத்தை தீவிரமாக அழும் செய்யவில்லை. எனினும் சத்திய திருச்சபை பலத்த பாதிப்புக்குள்ளாகியது. 1587இல் அரிமா, ஒனுரா என்னுமிடங்களிலிருந்த ஆலயங்களும் ஒசாகா, கியோட்டோ, சாகாய் என்ற பகுதிகளின் கோவில்கள் குருமனைகளும் நிர்மூல மாக்கப்பட்டன. ஆயினும் சில காலம் செல்ல கைடெயோசி தனது திட்டத்தை அழுங்நடத்துவதில் அக்கறை காட்டவில்லை. இதற்கான முக்கிய காரணி போர்த்துக்கேய வர்த்தகத்துடனான நெருங்கிய தொடர்பாகும். கிராடோவில் ஒருங்கு கூடிய மதபோதகர்கள் சிக்கவின் பல பிரிவுகளுக்கும் அனுப்பப் பட்டனர். கிராடோவின் மற்கரா பகுதியிலும் ஒரு வேதகலாபனை எழுப்பப் பட்டு ஆலயங்கள் அழித்தொழிக்கப்பட்டன.

1588இல் நாகாசாகியில் ஒமுரா குமிற்றாவால் யேசுசபையாருக்கு முன் வழங்கப்பட்ட பிரதேசங்களை கைப்பற்றுமாறு கைடெயோசி உத்தரவிட்டான். 1591இல் அரச பிரதிநிதி ஒருவரால் அது ஆளுகை செய்யப்பட்டது. அடக்கமுறைகள் காரணமாக மதபோதகர்கள் குருத்துவ அங்கியணிவதைத் தவிர்த்தனர். யப்பானிய முறைப்படி சிமோனாவைத் தரித்துப் பிரச்சனைகளைத் தவிர்த்தனர். இரகசியமாகவே மேம்ப்புப்பணிகளை நடத்தினர். இவர்களது சுறுக்குறுப்பான பணி, வெதுவெதுப்பான பல கிறிஸ்தவர்களை மீண்டும் சத்திய மறைக்குள் சேர்த்தது. 1589இல் சிமோவில் 12,500 பேர் மனந்திருப்பப்பட்டனர்.

1587இல் ஒசாகாவிலிருந்த குருத்துவக் கல்லூரி அரிமாவுக்கு அனுப்பப் பட்டது. 1591இல் இக்கல்லூரி காசிராவோவில் மீண்டும் நிறுவப்பட்டது. அரிமா கருணோபா, புதிய கட்டடங்களை அமைப்பதற்குப் பொறுப்பாக இருந்தார். சுற்சமாவுடன் நடத்தப்பட்ட போரில் யசுகியிலிருந்த கல்லூரி முற்றாக நிர்மூலமாக்கப்பட்டது. ஆரம்ப குருத்துவக்கல்லூரி ஆரி என்னுமிடத் துக்கும் கல்லூரி சிசிவா என்னுமிடத்துக்கும் மாற்றப்பட்டன. யப்பானின்

மத்திய பகுதியில் ஒளிந்திருந்த ஓர்கன்றோ அடிகள் இரகசியமாக தம்மங்னையின் மேய்ப்புப் பணிகளை கவனித்தார்.

ஐ. வர்ணார்ணா திருச்பெருத்தியாக நியங்கு

1586இல் ஒசாகா கோட்டையில் நல்வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, கொயல்கோ அடிகள் வலிஞானோவுக்கு எழுதிய மடலில், கைடெயோசிக்கு, இந்தியாவின் வைஸ்ரோய் (அரச பெருந்தூதுவர்) ஒரு பிரதிநிதியை அனுப்பி சத்திய திருச்சபைக்களித்த நலன்களுக்காக நன்றி செலுத்த வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். வைஸ்ரோய் அம்மடலை அங்கீகரித்தார். வலிஞானோவையே தமது பிரதிநிதியாக நியமித்தார். யப்பானிய தூதுவர் நால்வரும் உரோமையிலிருந்து கோவாவுக்கு வந்த பின் அவர்களை கைடெயோசியிடம் கூட்டிச் சென்று அறிமுகப்படுத்தினார் (1588) எனினும் அவரது கிறிஸ்தவ விரோத மனப்பான்மையை அறிந்து கொண்டார். எனவே ஒரு தூதுக்குமுவை அனுப்பி பிரச்சனைகளை ஆய்வுசெய்ய அனுமதி கோரினார். கைடெயோசி அதை ஏற்றுக்கொண்டார். எனவே வலிஞானோ மக்காவோவிலிருந்து புறப்பட்டு நாகாசிக்கு 1590 யூலை 31இல் வந்து சேர்ந்தார். மீண்டும் சில பிரச்சனைகளால் இழுபறிப்பட்டு 1591 மார்ச் 3ஆம் திகதியே இக்குழுவை உத்தியோகபூர்வமாக வரவேற்றனர்.

இராசப்பிரதிநிதியாக பதவியேற்றாவின் வலிஞானோ, கைடெயோசியை சந்திப்பது இதுதான் முதல்முறை அவருடன் சில மதபோதகர்களும் 26 போர்த் துக்கேய பிரசைகளும், 4 யப்பானிய பிரதிநிதிகளும் சென்றனர். இந்த நேர்முக சந்திப்பு கிணேக்கூர்வமாகவும் புரிந்துணர்வு மனப்பான்மையுடனும் இடம் பெற்றது. தொடர்ந்து நடைபெற்ற இரவுணவின் போது நான்கு இளம் யேசு சபையினருடனும் கைடெயோசி நீண்ட நேரமாக அளவளாவினார். இச் சந்திப்பு யேசுசபையினர் பலவித சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பு அளித்தது. மேற்கூறிய 4 இளம் யப்பானியரில் ஒருவர் யோவா நொட்டிகல்ருக் இவர் மொழிவல்லுநராக விளங்கியமையால் எல்லாவித மொழி பெயர்ப்பு களுக்கும் ஈடு கொடுப்பவரானார். 1594இல் குருத்துவ அபிஷேகம் பெறுவதற்கு மாகாவோவுக்குச் சென்றார்.

வலிஞானோ யப்பானில் இரு பெரும் கருத்தரங்குகளை நடத்தினார் (1590 ஆகஸ்ட், 1592 ஜூன் வரி) மேய்ப்புப்பணி சம்பந்தமான பல்வேறு பிரச்சனைகள், இக் கருத்தரங்குகளில் அலசி ஆராயப்பட்டன. மேய்ப்புப் பணியாளர்கள் தம் அப்போஸ்தலிக்க அலுவல்களில் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய புண்ணி யங்களை (சிறப்பாக பரிசுத்த தனம்) வலிஞானோ இக் கருத்தரங்குகளில் வலியுறுத்தினார்.

ஈ. யோசனையினர் பூர்சௌம்தவாஷவும் (1592 - 1598)

கிசுகவில் மதபோதகத்தை பல பிரச்சனைகள் எதிர்நோக்கின. கோரிய யுத்தத்தின் போது கைடெயோசி நாகோயா என்ற சிறு நகரில் தன் தலைமை யக்ததை அமைத்திருந்தான். அவனது தொல்லைகளால் நாகாசாகியிலிருந்து மதபோதகர்கள் ஓடித்தப்ப வேண்டியிருந்தது.

உரோமை நகரிலிருந்து யப்பானிய பிரதிநிதிகள் நால்வரும் கொண்டு ஆசியத் திருச்சபை வரவோறு

வந்த அச்சகப்பொறிகள், உபகரணங்களுடன் தரமான அச்சகம் ஒன்று காகு சாவில் நிறுவப்பட்டது (1591). இது பின்னர் அமாகுசுவக்கு கொண்டு செல்லப் பட்டது. மறைக்கல்வி நூல்கள் இங்கு பெருந்தொகையாக அச்சிடப்பட்டன. மறைக்கல்வி ஊட்டுவோருக்கு அருந்துணையாக அமைந்த இந்த ஞான உபதேச நூல்கள், மேய்ப்புப் பணியாளர்கள் பற்றாக்குறையான இடங்களிலும் பேருதலியாக அமைந்தன.

பல்வேறு கலாபணைகளுக்கும் மத்தியில் மேய்ப்புப் பணி வெற்றிகரமாக இயங்கியது. 1594இல் நாகாசாகியில் மட்டும் 10,000 பேர் திருமழுக்கும் பெற்றனர். 1597இல் இத்தொகை 65,000 ஆகியது. 1592இல் நாகாசாகியில் இடம்பெற்ற கருத்தரங்கில் ஒரு ஆயரின் தேவை அவசியமானதென்று வற்புறுத்தப்பட்டது. இதனைத் திருச்சபைத் தலைமைப்பீடிம் (உரோம்) ஏற்றுக் கொண்டது. புனர்ய மறை மாவட்ட ஆயராக 1596இல் யேசுசபையைச் சேர்ந்த மாட்டின்ஸ் ஆண்டகை, பொறுப் பேற்றார் (1596, ஆகஸ்ட் 14). யப்பானிய மண்ணில் காலடிவைத்த முதல் ஆயரான இவர், சுதேச குருக்களை உருவாக்கும் பணியை ஊக்குவித்ததுடன் 4000க்கு மேற்பட்டோருக்கு உறுதிபூச்சுதல் அருட்சாதனத்தையும் வழங்கினார். மேய்ப்புப் பணியில் ஆர்வமுடனும் உறுதியுடனும் செயற்பட்ட இவ்வாயருக்கு (1597இல்) நாகாசாகியில் 26 கத்தோலிக்கர் இரத்த சாட்சிகளாகக் கொண்டிருந்தது தாங்கொண்டா வேதனையைத் தந்தது.

கோரிய யுத்தத்துடன் அடிமை வணிகமும் தலைமையெடுத்து நல்ல இலாபத்தைக் கொடுத்தது. யுத்தக் கைதிகளும் மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான கோரிய பெண்கள், குழந்தைகள், சிறுவர்களும் போர்த்துக்கேய வணிகர்களுக்கு விற்கப் பட்டனர். நாகாசாகி அடிமை வணிகத்தின் பிரதான சந்தையாக விளங்கியது. மதபோதகர்கள் இவ்வணிகத்தை முழு மூச்சாக கண்டித்து வந்தனர். எனினும் பணம், பதவி, அதிகாரம் ஆகியவை அடிமை வணிகத்துக்கு அருந்துணையாக அமைந்தன. எனினும் மதபோதகர்களின் அயராத எதிர்பிரசாரத்தால் அடிமை களை வாங்கியோர் பலர் அவர்களுக்கு விடுதலையும் சுதந்திரவாழ்வும் அளித்தனர். 1596ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் நடைபெற்ற வேத கலாபணையால் மத்திய யப்பான் பிரதேச கத்தோலிக்கம் வெகுவாக நலிவற்றது. ஏராளமானார் இரட்சகர் இயேசுவின் இரத்த சாட்சிகளாயினர்.

பிரான்சீஸ்கள் சபையினரின் வருகையும், பணியும் (1593 - 1597)

ஐ. ஏடாரீபுக்கூர் ஜெக்காலு

1565களில் லீக்ஸ்பியின் வருகையும், 1571இல் மணிலாவில் அலுவலகம் நிறுவப்பட்டமையும் பிலிப்பைன்சில் ஸ்பானியரின் ஆட்சிக்காலம் தொடங்கப்பட்டதன் அறிகுறிகள். விரைவில் மணிலா, மாகாவோவின் வணிக எதிரியாக மாறியது. எனினும் ஐரோப்பாவில் போர்த்துக்காலும் ஸ்பெயினும் இவ்து பிலிப் அரசரின்கீழ் (1580) ஒன்றுப்பட்டதைத் தொடர்ந்து வர்த்தகப் பிரச்சனைகளும் தவிர்க்கப்பட்டன. லீக்ஸ்பியுடன் அகஸ்தினிய சபையார் பிலிப்பைன்ஸ் தீவுகளுக்கு வருகை தந்தனர். பிரான்சீஸ்கள் சபையார் 1578களில் மணிலாவுக்கு வந்து சேர்ந்தனர். யேசு சபையினர் 1581லும் தொழினிக்கன்ஸ் ஸ்பெயினர் 1587களிலும் வருகை தந்தனர்.

யப்பானில் முதலில் காலடி வைத்த ஸ்பானிய பிரான்சீஸ்கள், சகோதரர் யுவான் பொபிரி டியஸ் பார்டோ 68 வயதினரான பொபிரி சில மாதங்களுக்கு

முன்னர்தான் பிரான்சிஸ்கன் சபையில் சேர்ந்திருந்தார். மணிலாவுக்குச் சென்றபின் மீண்டும் மாகாவோவுக்கு வருகைதர 1584இல் இன்னொரு பிரான்சிஸ்கன், டியாகோ பெர்னால், இரு அகஸ்தினியன்ஸ், பிரான்செஸ்கோ மன்ரிக்கியூ, மாற்றியோ டி மென்டஸ் ஆகியோருடன் ஒரு போர்த்துக்கேய நாவாயில் சென்றார். ஒரு புயலால் அலைக்கழிக்கப்பட்டு, கிராடாவில் கரையேற (ஆகஸ்ட் 4) ஸ்பானிய குருக்கள் அப்பிரேதேச அதிபதி மற்கராவுடன் அவர்களை வரவேற்று, நன்கு உபசரித்தனர். நாகாசி, மற்கரா துறைகளின் இயக்கத்தால் போர்த்துக்கேய வர்த்தகத்தால் தான் சம்பாதிக்க வேண்டிய பெருந்தொகையை இழந்த கிராடோ, ஸ்பானியர்களை தன் துறைமுக நகருக்கு வரவேற்கத் தயாராகவிருந்தான். சில கிழ்ஸ்தவ பிரமுகர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு பிரதிநிதிகள் குழுவை, ஒரு கடிதத்துடன் மணிலா ஆளுநருக்கு அனுப்பி னான். பிரான்சிஸ்க மதபோதகர்களை தன் நாட்டுக்கு அனுப்புமாறு அக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தான். 1586இல் மணிலாவுக்கு 11 கிறிஸ்தவர்கள் வந்து சேர்ந்தனர். அவர்கள் மணிலாவின் அதிகாரிகளிடம் கொயல்கோ அடிகளின் திரு மட்லைச் சமர்ப்பித்தனர். கிசுகவில் நடைபெறும் உள்நாட்டுப் போரில் கிறிஸ்தவர்களைப் பாதுகாக்குமாறு இம்மடல்லுமல்து ணைமாகாணாதிபதி கேட்டிருந்தார். மேலும் யேசுசபையாரின் சில நடவடிக்கைகளால் பெரிதும் அதிருப்பி அடைந்திருந்த அடிகளார் பிரான்சிஸ்கன் சபையினரை அனுப்புமாறு விண்ணப்பித்திருந்தார்.

எனினும் வலிஞானோவின் விருப்பத்திற்கிணங்க பதின்மூன்றாம் சிங்கார யர் பாப்பிறை தமது 1585 ஜூவரி 28ஆம் திகதியிட்ட சுற்றுமடலில் யப்பானிய மேய்ப்புப்பணி நடவடிக்கைகள் அனைத்துக்கும் யேசுசபையினரே முக்கிய சூத்திரதாரிகள் என அறிவித்திருந்தார். எனவே யேசு சபையினரைத் தவிர வேறு எச்சபையினரும் யப்பானில் மேய்ப்புப்பணி நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிக்கமுடியாது 1590இல் இந்த விடயத்தை அறியவந்த பிலிப்பைன்சில் உள்ள ஸ்பானிய மதபோதகர்கள் ஆச்சரியமும் அதிர்ச்சியும் அடைந்தனர். கைடெயோசியும் 1587இல் யேசுசபையாரை வெளியேற்றி தடையுத்தரவு பிறப்பித்திருந்தான்.

எனினும் கைடெயோசி, மணிலாவின் ஆளுநருடன் புரிந்துணர்வு உடன் படிக்கை ஒன்றில் கையெழுத்திட்டிருந்தான். 1591இல் ஒரு கிறிஸ்தவ கண்டு பிடிப்பாளர் போல் காராடா கைமொன் பிலிப்பைன்சுக்கு வர்த்தக நோக்கில் வருகை தந்தார். இவர் கைடெயோசிக்கு, மணிலா அரசிடம் தூகுக்குழு ஒன்றை அனுப்புமாறு இறுமாப்புடன் கடிதம் வரைந்தார். கைடெயோசியின் ஆலோ சகர்கள், ஆளுநருடன் சிநேகபூர்வமாக இருக்கவே தம் தலைவர் விரும்பு கிறாறென விளங்கப்படுத்தியும் பயன்கிட்டவில்லை. எனவே ஆளுநர் இரு நம்பிக்கையான பிரதிநிதிகளை (லோப்டி லியானோ, யுவான் கோபோ) அனுப்பி னார். இவர்கள் கைடெயோசியால் நன்கு வரவேற்கப்பட்டனர். ஆயினும் இவர் களது கலந்துரையாடல்களின் விபரம் தெரியவில்லை. காரணம் கோபோ பயணித் தானாய் பாறையுடன் மோதி உடைந்துபோக அவரது ஆவணங்களும் ஆழ்கடலுடன் சங்கமமாயின.

ஐ. கியோடோ, நாகாசாக், கோகா

1593 மே 28இல் மணிலாவிலுள்ள அகஸ்தினிய சபையாரின் இல்லத்தில் நடை பெற்ற மாநாட்டில் ஏழு இறையியல் வல்லுநர்கள் 13ஆம் கிரகோரி ஆசியத் திருச்சபை வரலாறு

பாப்பரசரின் தீர்மானத்தை (யப்பானில் பிரான்சிஸ்கன் சபையினரே மேய்ப்புப் பணி அலுவல்களுக்குப் பொறுப்புடையோர்) ஆதரித்து வாதாடினர். எனவே யப்பானில் பிரான்சிஸ்கன் சபையாரே தூதுவர்களாகவும் பணியாற்றவல்லவர்.

1593 மே 30இல் பீற்றர் பப்ரிஸ்ற் பிளாக்குஸ் அடிகள் இராசப் பிரதிநிதி யாகவும் தூதுவராகவும் (பிலிப்பைன்ஸ் ஆளுநரின்) புறப்பட்டார். இவருடன் பர்த்த லோமியு ரூயிஸ் அடிகள், கொன்சாலோ கார்சியா அடிகள் (மொழி பெயர்ப்பாளர்) சகோதரர் பிரான்சிஸ் டிலா பரிலா ஆகியோரும் சென்றனர். கைடெயோசி அவர்களை நாகோயாவில் வரவேற்றான். அவன் ஆரம்பத்தில் இறுமாப்புடன் காணப்படினும் பிளாக்குவிஸ் அடிகளின் உறுதியான மனப் போக்கைக் கண்டு மனமினக வேண்டியதாயிற்று. நட்புரிமை உடனபடிக்கை செய்யவும் வணிகநோக்கில் வரும் ஸ்பானிய கப்பல்களைப் பாதுகாக்கவும் உடனப்பட்டான். பீற்றர் பப்ரிஸ்ற் அடிகளின் வேண்டுகோருக்கிணங்க, பிரான்சிஸ்கன் சபையார் கியோட்டோவில் ஒர் ஆலயத்தையும் துறவியர்மடத்தையும் அமைக்க அனுமதி வழங்கினான். அத்துடன் ஆளுநரின் வேண்டுகோருக்கிணங்க, பிரான்சிஸ்கன் சபையார் யப்பான் நாட்டுக்கு செல்லவும் அனுமதி வழங்கப் பட்டது.

1594இல் பீற்றர் பப்ரிஸ்ற் அடிகள், தம் உதவியாளருடன் ஒரு மடத்தை உருவாக்கினார். ஸ்பெயினில் போல அழகு மாடங்களும் நந்தவனமும் மூன்று பிடங்கள் கொண்ட தேவாலயமும் அமைக்கப்பட்டன. ஒக்ரோபர் 4இல் ஆரம் பிக்கப்பட்ட ஆலயம் சம்மனக்களின் இராக்கிளி மாதாவுக்கு நேர்ந்தளிக்கப் பட்டது. பிரான்சிஸ்கன் சபையினர் ஏழைகளுக்காக 50 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனை ஒன்றையும் அமைத்து புனித அன்னாளின் பாதுகாவலில் நடத்தினார். சிறிது காலத்துள் நோயாளர் பராமரிப்புக்காக புனித வளரார் பெயரில் மற்றொரு மருத்துவமனை அமைக்கப்பட்டது. மக்களிடமிருந்து திரட்டிய நிதியுடன் இவை அமைக்கப்பட்டன. கைடெயோசியும் ஒவ்வொரு வருடமும் பல அரிசியுடைகளை அன்பளித்து வந்தான். அவனது மருமகன் கைடெற்றச்சுவும் உணவுப்பொருட்களை வழங்கி வந்தான்.

கைடெயோசி பிரான்சிஸ்கன் சபையினருக்கு மத பிரசாரம், மேய்ப்புப் பணி சம்பந்தமாக சகல உதவிகளையும் தாராளமாக அளித்த அதேவேளை, ஏனைய சபையாருக்கோ அல்லது மறைமாவட்டக் குருக்களுக்கோ எந்தவித உதவியும் வழங்காததுடன் அவர்களது சகல மறைபரப்புப் பணிகளும் கடுமையான கண்காணிப்புக்கும் உள்ளானது. ஓர்கள்ளினோவும் அவரது உதவியாளர் களும் யப்பானிய அங்கிகளையே அணிந்து நடமாடி, இரகசியமாக மறைபரப்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டனர். கிறிஸ்தவ இல்லத்தரிசிப்புகளும் இரகசியமாக இரவிரவாகவே நடைபெற்றது.

து. யேசு - பிரான்சிஸ்கன் சபையாரிடை முறைப்படி

ஒரு நாட்டில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சபையினர் மேய்ப்புப் பணிகளில் ஈடுபடின் அவர்களிடை முரண்பாடு எழவுது இயற்கையே. ஆகவே யப்பான் நாட்டில் முழு மூச்சடன் இயேக்கவைப் போதிக்க முனைந்த யேக்கஸபையினர்க்கும் பிரான்சிஸ்கன் சபையினருக்குமிடையே பின்கூக்களும் முரண்பாடுகளும் ஏற்பட்டதில் ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை.

போர்த்துக்கேயருக்கும் ஸ்பானியருக்குமிடையே இருந்த அரசியல், வர்த்தகப் பிரிவுகள், பிளவுகள், பிரச்சனைகள் மறைப்பட்டு பணிகளிலும் தலைதாக்கி பாதித்தன. ரொயோரோமி காலத்தில் மணிலாவிலிருந்து வந்த பிரான் சீஸ்கன் மதபோதகர் எல்லோருமே ஸ்பானியர் அல்லர். இருவர் போர்த்துக்கேயர், ஏனையோர் ஸ்பானியர் அல்லது இத்தாலியர்.

மேற்கூறப்பட்ட பின்க்குகள் தனிப்பட்ட அல்லது அதிகார காரணங்களையும் கொண்டிருந்தன. கியோட்டோவின் பிரான்சீஸ்கன் மறைப்பட்டாளர்கள் கோவிலையும் மதத்தையும் கட்டுவதற்கு இத்தாலிய யேசுபை ஓர்கன்றினோ அடிகளிடம் பணம் கேட்டனர். அவரோ இவர்களுக்கு உதவ விரும்பவில்லை. அதுபோல மேற்படிப்பணியில் ஒரு சபையினர் சென்று பணியாற்றும் பகுதியில் (பிரதேசத்தில்) மறுசபையார் செல்வதைத் தடுத்தனர். பிரான்சீஸ்கன் சபையார் புதுப்புது உத்திகளைக் கையாளவதாக யேசுபையார் குற்றஞ்சாட்டினர். உதாரணமாக புனிதர் பிரான்சீஸ் அசிசியாஸ் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, சூழ்வது சிக்ஸ்துஸ் பாப்பிறையால் 1585இல் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு பகுதிச்சபையையும், அதிரியான் பாப்பிறை தொடக்கிய மற்றொரு நவநாள் பகுதியையும் பிரான்சீஸ்கன் சபையார் புதுவிசுவாசிகளிடையே அறிமுகப்படுத்தியது தவறு. அது குருட்டுப்பக்கி முறையில் மாற்றமடையலாம் என்பது யேசு சபையினரின் வாதம்.

யேசு சபையினர் தங்கள் ஆலயங்களுக்கு பிரான்சீஸ்கன் சபைக் கிறிஸ்தவர்கள் செல்வதைத் தடுக்கின்றனர் என்பது இன்னொரு முறைப்பாடு. இவ்விதம் இரு சபைகளுக்குள்ளும் முரண்பாடு அதிகரித்து வருவதைத் தடுக்க பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. துணை மாகாண அதிபதி கோமஸ் அடிகள், ஸ்பானியரான மோர்ஜன் அடிகளை கியோட்டோவுக்கு அனுப்பி அங்குள்ள பிரச்சனைகளை ஆராயச் செய்தார். 1595இல் பீற்றர் பப்ரிஸ்ற், யேசு சபையாரின் குற்றசாட்டுகளை ஆழமாக அலசி ஆராய்ந்தார். பிரான்சீஸ்கன் சபையின் ஸ்திரமான நிர்வாகமும், அரசியல் துணையும், செல்வாக்கு மே ஏனைய சபையாரின் பொறுமைக்கும் ஏனைய பிரச்சனைகளுக்கும் முக்கிய காரணி என்பதைக் கண்டறிந்தார். பெரும்பான்மை யேசு சபையாரும் ஆயர் மாட்டின்ஸ் ஆண்டகையும் 13ஆம் கிரேகோரி பாப்பிறையின் அறிக்கையையே தம்வாதங்களுக்குத் துணை கொள்கின்றனர். பிரான்சீஸ்கன்ஸ் யப்பானுக்குச் சென்றது பாப் பிறையின் விருப்புக்கு மாறானது என்பது அவர்கள் வாதம். பிரான்சீஸ்கன்ஸ் கறுவது சூழ்வது சிக்ஸ்துஸ் பாப்பிறையின் கட்டளைப்படியே தாங்கள் யப்பானுக்கு வந்ததாக. எனினும் இரு பகுதியினரையும் ஒன்றி ணைப்பதற்கு மற்றொரு பிரச்சனை குறுக்கிட்டது.

4. நாகாசாக்யன் இருந்த சாப்தகி (1597)

1596 ஒக்டோபர் 19இல் ஸ்பானிய நாவாய் ‘சான்பிலிப்பி’ புயல் காரணமாக ரோசாநகர்ப்பிரிவான உறாடோவில் கரைதடியது. யப்பானிய நாட்டுச் சட்டப்படி, கரைதட்டும் கடற்கலங்களும் அவை சமந்து வரும் அனைத்தும் அரச சொத்தாகும். எனவே அப்பகுதியின் தலைவன் அங்கு காவல் வைத்து, கப்பற் தலைவனிடம், ஆளுனர் கைடெயோசிக்கு தூது அனுப்பும் படி சிபார்ச செய்தான். கப்பலில் ஏராளமான மதபோதகர்கள் இருப்பதாகவும், நல்ல பணமும் ஆயது பலமும் நிறைந்திருப்பதாகவும் அவனது அறிக்கை கூறியது.

கைடெயோசிக்கு கொரியா யுத்தம் சார்பாக பணத்தேவை மிகுதியாக இருந்தது. ஸ்பானியருடன் வர்த்தக உறவுகளையும் வைத்திருக்க விரும்பினான். எனினும் மகுடா, செயாகுயின் (கிறிஸ்தவ எதிர்ப்பாளன்) ஆகியோரின் ஆலோசனையை நாடினான். மகுடா, நாவாயிலுள்ள பொருட்களைக் கைப்பற்றுமாறு ரோசா வுக்கு அனுப்பப்பட்டான். மணிலா ஆளுநரின் ஆலோசகர் என்ற தக்கமையில், பீற்றர் பப்பிள்ள கியோட்டோவின் ஆளுநரான மெடா மன்கிசாவிடம் ஸ்பானிய கப்பல்களுக்கு கைடெயோசி வழங்கிய பாதுகாப்பு வசதிகளை வழங்கச் செய்ய மாறு கோரினார். நாவாயிலிருந்து அதிகாரிகள் தங்களை காவற்கைத்திகளாக நடத்துவதை ஆட்சேபித்தனர். இவையணைத்தும் ஸ்பானியர் தனது நாட்டைக் கைப்பற்றுதற்கான திட்டம் என கைடெயோசி திட்மாக நம்பினான். எனவே அவன் உடனடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டான். நாவாயிலிருந்தவை அனைத்தும் கைப்பற்றப்பட்டன. மாலுயிகளும் பயணிகளும் மணிலா செல்லு மாறு அறிவிக்கப்பட்டனர். நாவாயிலிருந்த 7 மதபோதகரில் நால்வர் அகஸ்தீனியன்ஸ், ஒருவர் டோமினிக்கன், இருவர் பிரான்சீஸ்கன்ஸ், டோமினிக் கனும் அகஸ்தீனியன்ஸ்கம் மணிலாவுக்குத் திருப்பியனுப்பப்பட்டனர். ஒரு பிரான்சீஸ்கன் (பிலிப் டாலஸ் காஸ்) கைதுசெய்யப்பட்டு இரத்த சாட்சியா னார். ஏனைய பிரான்ஸீஸ்கன் சகோதரர் யுவான் பொப்ரி டி சமோரா, யப்பானை விட்டு வெளியேறினார்.

கியோட்டோ மடத்திலிருந்த பிரான்சீஸ்கன் சபையினர் அனைவரும் கைது செய்யப்பட்டனர். ஓசாகாவிலிருந்தோரும் பிடிப்பட்டனர். மரண தண்டனை பெற்றனர். சித்திரவுதை செய்யப்பட்டு பகிரங்கமாக சிலுவையில்லறையப் பட்டனர். 1597 ஒக்டோபரில் (மரண தண்டனை பெற்றவர்களைவிட) எஞ்சியிருந்த யேசுசபையினர் மற்றும் போர்த்துக்கேய மறையாசிரியர்கள், மக்காவோவாவுக்குத் தப்பியோடினர். 1598இல் நாகசாசி, ஒழுரா, அரிமா முதலிய இடங்களிலிருந்த கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள் அனைத்தும் குறையாடப்பட்டு நிர்மலமாக்கப்பட்டன. குருமடங்கள் அழிக்கப்பட்டன. இப்பயங்கர வேதகலாபனை 1598 செப்ரம்பர் 16இல் ஏற்பட்ட கைடெயோசியின் மரணத்துடன் ஒரு முடிவுக்கு வந்தது.

கிறிஸ்தவ இலக்கியம்

ஓ. யேசுசபையின் ஓச்சப்ரீசராஜ்

யப்பானியரில் பெரும்பான்மையினர் நன்கு எழுத வாசிக்க அறிந்தவர்கள். எனவே மத பிரசார அலுவல்களுக்கு அச்சுப்பிரசரங்கள், நூல்களின் அவசியத்தை மேற்படிப்பணியாளர்கள் நன்குணர்ந்தனர். மரத்தாலாய அச்சுப் பொறிகள் யப்பான் நாட்டில் நீண்டகாலமாகப் பாவனையில் இருந்தன. யேசு சபையார் ஏறத்தாழ 40 ஆண்டுகளாக கிறிஸ்தவ நூல்களை கையெழுத்துப் பிரதிகளா கவே பாவித்தனர். இந்நூல்களுள் ஆக்கங்கள், மொழிபெயர்ப்புகள், கவிதைகள் என்பன முக்கியமானவை.

அச்சுக்களை யப்பானில் அறிமுகப்படுத்திய பெருமை வலிஞானோ அடிகளுக்கே உரியது. 1584களில் அவர் உரோமையிலிருந்த 4 யப்பானிய பிரதிநிதி களுக்கும் அச்சுக்களையைப் பழக்கி, லத்தீனிய அச்சு எழுத்துகளை கொண்டு வருமாறும் அறிவித்திருந்தார். ஒரு சிறந்த அச்சுக்கத்தின் மூலம் அவர் அமுல் நடாத்த எண்ணியவை:- 1. நூன் உபதேச புத்தகங்கள் (மறைக்கல்வி நூல்கள்). 2. செப்ப்புத்தகங்கள் (யப்பானிய மொழியில்). 3. பக்கி நூல்கள். 4. யப்பானிய

மொழியை கற்பிக்கும் இலக்கண (இலக்கிய) பாடப்புத்தகங்கள். 5. குருத்துவ மாணவர்கள் வத்தினைக் கற்கக் கூடிய ஆதார நூல்கள்.

ஆ. கீர்த்தவ ஐஞ்சீக, சீஞ்சாந்த ஜுவகள்.

யேசு சபையாரின் முதலாவது அச்சுகம் வத்தீனிய எழுத்துக்களை றோமாயின்ற அச்சுவித்தை முறை மூலம் அச்சுடித்தது. இம்முறையில் 1591 - 1599இல் அச்சு வாகனமேறிய நூல்கள், பிரசரங்களாவன.

- 1591 - புனிதர்களின் வாழ்க்கையிலிருந்து சில நிகழ்வுகள்.
- 1592 - முக்கிய சொற்களின் மொழிபெயர்ப்பு. வத்தீன் - யப்பான்
- 1592 - ஜப்பானிய மொழியிலான மறைக்கல்வி நூல். ஐரோப்பிய நூல்களின் மொழிபெயர்ப்பு அல்ல. ஐரோப்பிய ஞான உபதேச நூல்களை ஆதார மாகக் கொண்டு யப்பானிய ஆனமீக தேவையின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட விளாவிடை நூல்.
- 1596 - கிறிஸ்துநாதர் அனுசாரம் (யப்பானிய மொழியில்)
- 1599 - மனமாற்றம் - மனந்திரும்ப, தன் தீயசெயல்களை சிந்திக்க, மனஸ் தாபப்பட உதவும் கையேடு.
- 1598 - பாவசங்கிர்த்தனம் - அருட்சாதன விளக்கவரை, ஞானஸ்நானம் - அருட்சாதன விளக்கவரை, மரணவேளாயில் உதவி, ஆனமீக, வெளகிக அனுசரணைகள்.

கிறிஸ்தவ கலை

வரிஞ்சாந்திலட்டுக்கை, சீஞ்சக்ஞிலவை.

ஆரம்ப காலங்களில் யப்பான் நாட்டுக்குச் சென்ற மதபோதகர்கள், பிடப் பாவனைக்காக, அக்காலத்தில் ஐரோப்பாவில் பிரசித்திபெற்ற கலைப்போதனா பிடமான பிளையில் கலாமன்ற ஒவியங்களை (வர்ணப்படங்கள்) உபயோகித்தனர். சிமாசு ராகிஸ்லாவுக்கு யாயிரோ அவர்களால் அழகிய வர்ணத்தாலான மரியன்னையின் ஓவியம் காணபிக்கப்பட்டது. இதுபோன்ற இன்னொரு வர்ண ஓவியத்தை புனித சவேரியார், இய்க்கு சமூக முதற்கிறிஸ்தவர்களுக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார். டி ரோறஸ் அடிகள், பெருந்தலைவன் ஒழுரா சமிற்றா திருமுழுக்குப் பெற்றபோது அவனுக்கும் அழகிய மரியன்னையின் உயிரோவிய மொன்றை அன்பளிப்புச் செய்தார். டனினும் சிறு கத்தோலிக்கப் படங்கள் அக்காலத்தில் அதிகமாக இறக்குமதி செய்யப்படவில்லை. மேற்புப்பணி, உற்சாகத்துடன் செய்யப்பட, சத்தியதிருச்சபையின் விசவாசிகளினதும் என்னிக்கை அதிகரிக்க கத்தோலிக்க உயிரோவியங் கள், சொருபங்கள், பெரியதும் சிறியதுமான வர்ணப்படங்கள், கறுப்பு வெள்ளைப் படங்களின் தேவை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது.

அழகுக்கலைகள் பயிற்சி

யப்பான் நாட்டில் 1591இல் யேசு சபையார் அழகுக் கலைகளைப் பயிற்று விக்கும் ஒரு கல்லூரியையும் ஒரு சிறந்த அச்சகத்தையும் நிறுவினார். மேலும்

என்னென்ய வர்ணந்திட்டும் முறையையும் வெண்கலத்தில் உருவங்களை வடி வழைக்கும் கலையையும் யப்பானில் அறிமுகப்படுத்தியவர்களும் யேசுசபையாரே.

அழகுக் கலைகளைப் பயிற்றும் பாடசாலையை ஆரம்பித்தவர், யோவான்னி நிக்கொலா அடிகள். இவர் ஒரு இத்தாலியர். நேப்பிள்ஸ் நகரத்தவர். 1560இல் பிறந்தவர். இறையியல் கல்வியை முடிக்கு முன்னரே யப்பானுக்கு அனுப்பப் பட்டார். நாகாசாகியிலும் அரிமாவிலும் சில ஆலயங்களுக்கான என்னென்ய வர்ண ஓவியங்களைத் தயாரித்தபின் அமாகுசாவில் 1591இல் இப்பாடசாலையை தொடங்கினார். 1592இல் 23 மாணவர் இப்பாடசாலையில் கற்றனர். 1601இல் இப்பாடசாலை அரிமாவுக்கு இடம்பெயர்ந்தது. 1603 - 1614 வரை நாகாசாகியில் இயங்கியது. அவ்வருடத்தில் ஏற்பட்ட வேதகலா பண்ணைத் தொடர்ந்து நிக்காலோஷம் அவரது யப்பானிய மாணவரும் மக்காவோ சென்றனர். இவரிடம் கலைப்பயிற்சி பெற்றோரில் யேசுசபைத் துறவிகளும் டோயு கு என்றழைக்கப்பட்ட தொண்டர்களுமே அதிகமானோர்.

யேசு சபையாரின் சித்திரம் கிறுதல், வர்ணங் திட்டுதல், ஓவியக்கலை, சிற்பம் வடிவமைத்தல், மரங்களில் உளியால் செதுக்கி உருவமைத்தல் ஆகியவை யப்பானியர் மத்தியில் கலையார்வம் கொழுந்து விட்டெரிந்து பலர் சத்திய மறையைத் தழுவ வழி வகுக்கத்துடன், அந்நாட்டில் ஒரு நவீன கலையுலகையும் சிருஷ்டிக்கக் காரணமாயிருந்தது.⁷⁰

யப்பானியக் கலாசாரத்துக்கேற்ப உருவாக்கப்பட்ட
மாதாவும் - குழந்தை கியேசுவும்

ப்பானிய அரசியல் நிலையும் கிறிஸ்தவமும்

கையோடேசியின் இறுதிக் காலத்தில் ஆறுவயதுடைய தன் புதல்வன் கைடெயோரிக்கு அரசிரிமையை எவ்விதம் உரிமையாக்குவதென்பது பெரிய பிரச்சனையாயிருந்தது. எனவே அரசியல் அனுபவமும் நம்பிக்கையும் கொண்ட ஒரு குழுவை நிர்வாகிகளாக நியமித்தான். நிர்வாகக் குழுவின் முதல் உத்தியோக பூர்வ நடவடிக்கை (கைடெயோசியின் மரணத்தின் பின் கோரியாவிலிருந்த இராணுவத்தை திருப்பி அழைத்ததாகும். எனினும் நிர்வாகக் குழுவினர். எதேச் சாதிகார செயல்களிலும் ஈடுபட்டனர். அரசியல் காரணங்களுக்காக (உடன் படிக்கையை மீறி) சில திருமணங்களை நிறைவேற்றினர். இவர்களுள் முக்கிய மாணவன் ஐயேசு. இவன் தனது செல்வாக்கை உபயோகித்து நிர்வாகப் பொறுப்புகள் சிலவற்றைத் தனதாக்கிக் கொண்டான். இதனால் ஆளுநர்கள் இருவராகினர், நாடும் இரண்டாகப் பிரிந்தது. ஐயேசுவும் அவனது ஆதரவாளர்களும் ஒருபுறம், ரொயோரோமி தலைமைப்பீடு ஆதரவாளர்கள் மறுபுறம்.

1600இல் கோடை காலத்தில் பிரச்சனைகள் உச்ச நிலையடைந்து யுத்தமாக மாறியது. ஐயேசு குழுவே வெற்றி பெற்றது. எனினும் பல கிறிஸ்தவ பிரமுகர்கள் போரின் விளைவுகளால் மரணத்தைத் தழுவிக் கொண்டனர். ஐயேசுவுக்கு உதவிசெய்த பிரமுகர்களுக்கு பல்வேறு அன்பளிப்புகளும் வழங்கப்பட்டன. எதிரணியில் நின்ற பிரமுகர்கள் சித்திரவதையும் சிரச்சேதமும் பெற்றனர்.

ஐயேசு தான் வெற்றி பெற்றாலும் பல பிரமுகர்கள் ரொயோரோமி குழுவுக்கு விசுவாசமாயிருப்பதை அறிவான். ஆகவே இளைஞரான கைடெயோரிக்கு எதிராக எதுவித நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை. அந்த இளம் வார்ஷை (ரெயிகோ குடும்பம்) ஓசாகா மாளிகையில் குடியேற்றி சுற்றியுள்ள நகரங்களையும் அவனது ஆளுகைக்கு உட்படுத்தினான். 1602இல் ஐயேசுவின் பேத்தியான சென்கிமிக்கு (கைடெராவின் புதல்வி) 9 வயதுடைய கைடயோரியை திருமணம் செய்து வைத்தான்.

மின்மொட்டோவின் முறையான வாரீச் என்ற வகையில் சோகுன் பதவிக் காக 1603இல் யப்பானிய சக்கரவர்த்தியிடம் விண்ணப்பித்தான். 1605இல் ஐயேசு தன் பதவியை விட்டுவிலக் சோகுன் பதவியும் கௌரவமும் அவனது புதல்வன் கைடெரா டாவுக்கு கிடைத்தது. அவன் இடோ மாளிகையில் வாசன் செய்தான். ஐயேசு ஓய்வுபெற்றபின் குபோ என்ற கௌரவத்துடன் சம்பு என்ற இடத்தில் வசித்தான்.

டோகுகாவாவின் அதிகாரம் அதிகரித்துக்கொண்டே சென்றாலும் செல்

வாக்கு உயரவில்லை. எனவே ஜூயேசு தனது குடும்பத்தினரை இதற்குள் புகுத்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டான். சக்கரவர்த்தியும் அவனது முயற்சிகளில் சந்தே கப்படும் நிலை ஏற்பட்டது. 1612இல் இவனது நிர்வாகத்தில் கோ-யூசே தலையிட முயற்சிக்கிறானென்பதை அறிந்தவுடன் ஜூயேசு ஒரு படையணியை கியோட்டோவுக்கு அனுப்பினான் சக்கரவர்த்தியை பதவியிலிருந்து அகற்றி கோ - மிகனோ - ஓ வை பதவி யேற்றினான்.

கைடெயோறி 1608இல் முதுமையடைந்தபடியால் அவனிடமிருந்தும் ஆளு கைக்கு எதிர்ப்பு எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அவனைச் சுற்றியிருந்த பிரமாணிக்க முள்ள ஆதரவாளர்கள் அவனது பதவியை பாதுகாக்கத் தயாராயிருந்தனர். ஜூயேசு தருணம் வந்ததும் கைடெயோறியின் பதவிகளை அகற்றி அவனது செல் வாக்கைக் குறைத்தான். இப் பிரச்சனைகள் ஒசாகா கோட்டை யூன் 4இல் பிடி பட்டதுடன் ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. 1615களில் ரோகுகாவா படையணிகள் கைடெயோறியை அவனது அன்னையையும் எரியும் கோட்டைக்குள் தள்ளிக் கதவுகளை மூடினர். ஜூயேசுவின் பேத்தி தப்பியோடினாள். கைடெயோறியின் ஒன்பது வயதினாள் புதல்வன் பின்னர் கியோட்டோவில் சிரச் சேதம் செய்யப்பட்டான்.

இவ்விதமே ரொயோட்டோயிக் குழுவை பழிவாங்கியின் ஜூயேசு நிர்வாக முறைகளில் பல மாறுதல்களைப் புகுத்தி தன்னுடையவும் ஆதரவாளர்களினதும். நிலையை ஸ்திரப்படுத்தினான். ஓவாரி, கிஜி, கிற்றாச்சி பகுதிகளின் பெருந் தலைவர்களாக தனது மூன்று புதல்வர்களையும் நியமித்தான். இவர்களுக்கு வாரிசுகளாக புத்திரர்களில்லாமல் போனால் ஆதரவளிக்கும் பெருந்தலைவர் களிடமிருந்து ஆளுநர்களைத் தெரிந்து கொள்ளவும் விதி செய்தான்.

பொது மக்கள் நான்கு பிரிவினர்களாயினர். சாமுராய் (பிரடுக்கள் குழு) இவர்கள் ஆயுதபாணிகளாக நடமாட அனுமதிக்கப்பட்டனர். கயாகு சோ (விவசாயிகள்). சோகுணின் (கலைஞர்கள்). சோமின் (வர்த்தகர்கள்) கீழ் வரிசையில் பல்வேறு கீழ்த்தர தொழிலாளிகள், பாமர மக்கள், ஏழைகள் என்போர் அடங்கினர். ஆனந்தான் சோகுன் அவர்களின் வாசஸ்தலமாகவும் இராணுவ தலைமைப் பீடமாகவும் சடோ விளங்கியது. கியோட்டோ தலைநகராகியது. வர்த்தக தலைமைப்பீடங்களாக ஒசாகா, சாகாய், நாகசாகி விளங்கியது.

வெளித்தொடர்புகளும் வர்த்தகப் போட்டுகளும்

ஜூயேசு தன்னாட்டில் அந்தியராதிக்கம் பரவாதிருக்கவும் அதே நேரத்தில் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தை விஸ்தரிக்கவும் திட்டமிட்டான். தானே ஒரு நாவாய் மூலம் வர்த்தகம் செய்ய விரும்பினான். இதற்காக கிறிஸ்தவத்தைப் போதிப்போருக்கு சலுகைகள் அளிக்கவும் முன்வந்தான். ஆயின் அனைத்தும் தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்க வேண்டுமென்பது அவனது எண்ணமாகும். எனினும் வர்த்தகம், அரசியல், வெளிநாட்டு ஆதிக்கம் என்பன ஒன்றுக்கொன்று பின்னிப்பினைந்திருந்தன.

ஜூயேசு போர்த்துக்கேயருடன் வர்த்தகத் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தான். 1609 வரை மாகோ வர்த்தகமே முக்கியமாக இடம் பெற்றிருந்தது. போர்த்துக்கேய வர்த்தகர்களுடன் மொழித் தொடர்பு கொள்ள யேசு சபையைச் சேர்ந்த ரொட்டி குள்ரோசு அடிகளின் துணையை அடிக்கடி நாடினான்.

இக்காலகட்டத்தில் ஒல்லாந்தர்கள் கிழக்குப் பிரதேசங்களில் போர்த்துக் கேய, ஸ்பானிய வர்த்தகத்தை அடியோடு அழிப்பதில் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தனர். கடற்கொள்ளைக்காரர்களாக மாறி, மாகாவோ கப்பல்களை பலவந்தமாக மறித்து, விலையேறப்பெற்ற வர்த்தகப் பொருட்களை (இவற்றில் யேசு சபையாரின் தாபரிப்பு நிதிக்கென அனுப்பப்பட்டவைகளும் அடங்கும்) அபகரித்ததுடன், இக் கப்பல்கள் நாகாசாகிக்கு செல்வதையும் தடுத்தனர்.

யப்பானுக்கு வந்த முதல் டச்சு (ஒல்லாந்து) நாவாயின் பெயர் டி லிப்டா. இது முன்னர் ஏராஸ்மஸ் என அழைக்கப்பட்டது. இது 1600 ஏப்ரலில் பெப்பு குடாவில் உடைந்த நிலையில் பிரவேசித்தது. கேவலமான நிலையில் ஒதுங்கிய இந்நாவாயின் மாலுமிகளுள் ஒருவனான வில்லியம் அடம்ஸ், ஒரு ஆங்கிலேயன். இவன் பின்பு ஒரு யப்பானியப் பெண்ணை மணந்து, யப்பானிலேயே வசித்து வந்தான். இவனது சிறந்த வர்த்தக அறிவாற்றல்களை அறிந்து ஜூயேசு தனது ஆலோசகராக அவனைப் பயன்படுத்திக் கொண்டான். 1605 இல் இக்கப்பவின் பிரதான மாலுமி யப்பானை விட்டு வெளியேற அனுமதி பெற்றான். அவன் யப்பானுடன் ஒல்லாந்து, வர்த்தகத் தொடர்பு கொள்ளும் அனுமதிப்பத்திறங்களையும் பெற்றுக்கொண்டான். 1602இல் ஒல்லாந்த வர்த்தக தொழிற்காம் கிராடோவில் 1609இல் நிறுவப்பட்டதென்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தருணத்தில் ஜூயேசு ஸ்பானியருடன் மணிலாவில் நேரடி வர்த்தக நட வடிக்கைகளிலீடுபடத் தருணத்தை எதிர்பார்த்திருந்தான். தனது குடும்ப உரிமைக்களமான கன்ரோவுக்கு ஸ்பானிய நாவாய்கள் அடிக்கடி வருகை தருவதை அவன் பெரிதும் வரவேற்றான். 1509இல் பிரான்ஸ்கள் சபையைச் சேர்ந்த ஜேரோம் டி ஜீசல் ஜூயேகவால் மணிலாவிலிருந்த ஆளுநருக்கு சில ஆலோசனைகளுடன் அனுப்பப்பட்டார். எனினும் மணிலாவின் உயர் அதிகாரிகள் சான்பிலிப்பி என்ற தங்கள் நாவாய்க்கு முன்னர் நடந்த பேரரிவுகளை இன்னுமே நினைவில் வைத்திருந்ததால் இவ்வர்த்தகத் தொடர்புகளில் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை. ஆயின் ஸ்பானியரின் உண்மையான இலக்கு, யப்பானின் கிழக்குப் பகுதிகளுக்கு பயணிக்கும் தங்கள் வர்த்தகக் கப்பல்கள் தங்கி நங்கூரமிட்டு இளைப்பாரிச் செல்ல - சுதந்திர - தன்னாதிக்கமுள்ள ஒரு சுதந்திர துறைமுகம் தங்கள்வசம் இருக்க வேண்டுமென்பதே 1608இல் ஆங்கில மாலுமி வில்லியம் அடம்ஸ் மணிலாவுக்கு அனுப்பப்பட்டு, வாத்தக உடன் படிக்கைகள் செய்துகொள்ளப்பட்டது. எடோ குடாவின் வாயில் துறையான உராகா, ஸ்பானிய நாவாய்களுக்காக திறந்து விடப்பட்டது. பிரான்ஸ்கள் சபையினரும் தங்கள் இல்லமொன்றை நிறுவினர்.

1609இல் மணிலாவின் முன்னாள் ஆளுநர் ரெராட்ரிக்கோ டி விவேரோ, மெக்சிக்கோவுக்குச் செல்லும் வழியில் அவனது கப்பல் கடற்பாறைகளுடன் மோதியதாலேற்பட்ட பேரரிவுகளுடன் பொசோ பெனின்சியுலா கரைகளில் வந்தொதுங்கியது. சோகுன் பதவியிலிருந்த கைடெறாடாவை (சடோவில்) சந்தித்தபின் சிக்க கோவிலுள்ள ஜூயேகவின் சமஸ்தானத்தில் இவர் வரவேற்கப் பட்டார். பேச்சுவார்த்தைகளில் ஒல்லாந்தரை தடைசெய்ய வேண்டுமென்ற அம்சத்தைத் தவிர மற்றளைத்துக்கும் ஜூயேசு உடன்பட்டார்.

யப்பானுக்கும் புதிய ஸ்பெயினுக்கும் (மெக்சிக்கோ) இடையிலான நேரடி வர்த்தகத் தொடர்பு பற்றியும் ஆலோசிக்கப்பட்டது. ஜூயேசு இதுபற்றி மெக்சிக் கோவின் ஆளுநருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தானெனினும் நிச்சயமான பதில்

கிடைக்கவில்லை. மெக்சிக்கோவிலிருந்து சரங்க - தாதுப்பொருட்கள் அகழ்வில் கைதேர்ந்த நிபுணர்களையும் சாடோ, இச் என்னுமிடங்களின் தங்கள், வெள்ளிச் சரங்கங்களில் பணியாற்றவல்ல நிபுணர்களையும் அவன் எதிர்பார்த்தான். மேலும் சிறந்த கப்பல்கூட்டும் தொழிலாளர்களை தருவித்து, தன்னாட்டில், தனக்குத் தேவையான நாவாய்களை உருவாக்கவும் திட்டமிட்டான். ஆகவே விவேராவுக்கு (அவரது கப்பல் இன்னமும் திருத்தியமைக்கப்படவில்லை) மெக்சிக்கோவுக்கு வில்லியம் அடம்ஸின் நாவாய்களில் ஒன்றில் பயணிக்கு மாறும், அவருடன் ஒரு தாதுக்குமுனை அழைத்துச் செல்லுமாறும் வேண்டு கோள்விடுத்தான். விவேரா அதை ஏற்றுக் கொண்டான். 1610 ஆகஸ்ட் முதல் தேதியில் விவேரா, பிரான்ஸ்சீஸ்கு சபையைச் சேர்ந்து, அலொன்சோ முனோஸ் உடன் புறப்பட்டான். விவேரா, சிச்கோவில் தங்கியிருக்கையில் 'மாத்ரே டிடேயுஸ்' விவகாரம் யப்பானிலிருந்த போர்த்துக்கேயை ஒரு உலுக்கு உலுக்கியது.

கிறிஸ்தவ பிரமுகரான அரிமா கருணோவின் கப்பல் சம்பாவிலிருந்து பயணிக்கையில் (1608) மாகாவோவாவில் வந்து தங்கியது. குளிர்கால உல்லாச நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்த மாலுமிகளுக்கும் (யப்பானியர்) போர்த்துக் கேயருக்குமிடையே திடீரென வாதப்பிரதிவாதங்கள் முறுகல் நிலையை அடைந்து தகராறு சண்டையாக மாறியது. பலத்த உயிர்ச்சேதத்தைத் தொடர்ந்து நகர ஆளுநர் அந்தி நெஸ் பெசோவா, இராணுவத்துடன் தலையிட்டு, நிலைமையை சமாளித்து அமைதியுறச் செய்தார். சரணாகதி அடைந்தோருக்கு மன்னிப்பு வழங்கப்பட்டது.

1609இல் பெசோவா 'மாத்ரே டி டேயுஸ்' கப்பலின் பிரதம தளபதியாக நாகாசாகிக்குச் சென்றான். யப்பானியரின் அறிக்கையை அவன் ஐயேசுவிடம் சமர்ப்பித்தான். ஐயேசு உடனடியாக யப்பானியர் மாகாவோ செல்வதற்குத் தடை விதித்தான். தொடர்ந்து துறைமுகத்துக்கு வந்த அரிமாவின் கப்பல் கைப் பற்றப்பட்டது. தனது வீரர்களின் இழப்பினால் ஆத்திரமடைந்தான் அரிமா. நாகாசாகியின் தலைவர் கசோகாவா சுகாயோ (இவன் பெசோவோவுடன் கார்கோ வர்த்தகத்தில் தகராறு கொண்டிருந்தான்) யப்பானியர்களின் கொலைகளுக்கு பெசோவாவே காரணி என ஐயேசுக்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்தான். மாகோவார் வர்த்தகத்தை தன் கைகளில் வைத்திருக்க ஐயேசு விரும்பினாலும், கப்பலையும் வர்த்தகப் பொருட்களையும் கைப்பற்றுமாறும் பெசோவாவை உயிருடன் அல்லது பிணமாக தன்னிடம் கொண்டு வருமாறும் அரிமாவுக்கு கட்டளையிட்டான். பெசோவா தன்னை எதிர்நோக்கும் ஆபத்தை உணர்ந்தான். தக்க பாது காப்பைத் தேடிக்கொண்டான். கப்பலின் பிரதம தளபதி, தனது கப்பலிலுள்ள வர்த்தகப் பொருட்களின் விபரங்களை வெளியிட மறுத்தான். எனவே அரிமா தனது சாமுரே வீரர்களைக் கொண்ட 30 படகுகளுடன் கப்பலைத் தாக்கினான். மூன்று நாள்கள் தொடர்ந்த போரின் பின் 1610 ஐனவரி 6இல் தோல்வி மேல் தோல்வியைக் கண்ட பெசோவா, தனது கப்பலுக்குத் தீழுட்டுமாறு கட்டளை யிட்டான். விலையுயர்ந்த வர்த்தகப் பொருட்களுடன் கப்பலும் வீரர்களும் கொழுந்துவிட்டெரிந்த தீயில் கலந்து மாண்டனர்.

ஐயேசு ஆத்திரங் கொண்டான். யேசு சபையாரே அவன் சினத்துக்குக் காரணி களாயினர். ஐயேசு ஒருபறமும் போர்த்துக்கேயர் மறுபறமும் பட்டு வர்த்த கத்தை தமது ஏகபோக உரிமையாக்க எண்ணினர். 1611 ஆகஸ்ட் 4இல்

காகோசிமாவில் வந்திறங்கிய போர்த்துக்கேய பிரதிநிதியான நுணோ டி சொட் டோமேயர், சோகுன், ஐயேசு ஆகியோரால் நல்வரவேற்கப்பட்டார். 1610களில் ஸ்பானியரோ ஒல்லாந்துரோ யப்பானிய நாட்டுக்கு வரலில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கு. 1612 களில் மக்காவோவுக்கும் நாகாசாகிக்குமிடையே வர்த்தகத் தொடர்புகள் நிலை நாட்டப்பட்டன.

சோட் டோமேயர் எடோவுக்கு வருவதற்கு ஒருசில வாரங்களுக்கு முன்பு புதிய ஸ்பெயினின் ஆளுநரான செபஸ்லியன் விஸ்காசினோ உரகாவுக்கு வந்து சேர்ந்தார். சொட்டெலா அடிகள் அவரது மொழிபெயர்ப்பாளர். ஆளுநர், கைடெற் றடாவால் 1611 மூன்றாம் ஜூலை நாட்டுக்கு வரவேற்கப்பட்டார். மூலம் ஜூலை அளித்த வரவேற்பைத் தொடர்ந்து விஸ்காசினோ விடுத்த விண்ணப்பத்தில் ஸ்பானிய நாவாய்கள் பாதுகாப்பாக நங்கரமிடுவதற்குத்தவியாக கன்ரோ துறையின் கரையோரங்கள் புனரமைக்கப்பட வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார். 1611 ஒக்டோபர் மீறில் உராகாவிலிருந்து புறப்பட்ட விஸ்கா யினோ கிழைத்தேசுக் கடற்கரைகள் முழுவதையும் மிகக் கவனமாக அளவிட்டார். கென்டாயின் பிரபு முந்தவால் அவருக்கொரு பெருவரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. சென்டாயிலிருந்து விஸ்காயினோ சோரெலோவுடன் வடபகுதியை மும் பார்வையிட்டு எடோவுக்கு 1611 டிசம்பர் 30மீல் திரும்பினார்.

யப்பானிய ஸ்பானிய வார்த்தகத் தொடர்புகள் சோரெலோ அடிகளுக்கு அதிக சிரமத்தைக் கொடுத்தன. 1612 ஆகஸ்டில் அவரை ஸ்பெயின் மன்னரிடம் தனது வார்த்தக தூதுவராக அனுப்பினான் சோகுன். அவர் பின்னர் பிலிப்பென்ஸ், மெக்சிக்கோ நாடுகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டார். மசாமுனே, சோரெலோ அடிகளை தனது தூதுவராக பாப்பரசரிடமும் அரசனிடமும் அனுப்பினான். சோரெலோ 1612 ஒக்டோபர் 3இல் அடம்ஸ் அவர்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட கப்பலில் தனது நீண்ட பயணத்தை ஆரம்பித்தார். ஆயின் அன்றிரவே அக்கப்பல் ஒரு பெரும் பாறையில் மோதி இரண்டாகப் பிளந்தது. சோரெலோ அடிகள் அதிஷ்டவசமாக உயிர்பிழைத்தார்.

விஸ்காயினோவின் நடவடிக்கைகளை ஐயேசு சந்தேகக் கண்ணுடன் பார்த்தான். ஐரோப்பாவில் கீழ்த்திசை நாடுகள் பற்றிய விபரங்களை பல்வேறு நாடுகளும் திரட்டிவருவதால் பெரியதொரு இராணுவ நடவடிக்கைக்கு இடமுண்டு என அடம்ஸ் ஐயேசுவுக்கு கூறினான். 1613 ஆகஸ்டில் எடோவில் ஓர் பெரும் வேதகலாபனை எழுந்தது. சோரெலோ மரணத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். மசாமுனே இறுதி வேளையில் எடுத்த நடவடிக்கையால் சோரெலோ காப் பாற்றப்பட்டார். மசாமுனே, பிரான்சிஸ்கன் துறவிகளை ஐரோப்பாவில் தன் வார்த்தக தூதுவர்களாக உபயோகித்தான். 1613 ஒக்டோபர் 28மீல் ஹாயிஸ் சோரெலோ, காசேகுரா ரூஸ்னெண்கா ஆகிய இருவரும் மசாமுனேயால் ஸ்பெயினுக்கும் வத்திக்கானுக்கும் உத்தியோகபூர்வ தூதுவர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் 150 யப்பானியருடன் மெக்சிக்கோவுக்குப் புறப்பட்டனர். ஐனவரி 25மீல் அவர்கள் அக்காபுல்கோவில் தரையிறங்கினர். 1614 ஐனவரி 27மீல் கைடெற்றா தனது வேதகலாபனைத் திட்டத்தை பகிரங்கப்படுத்தினான்.

1613 மூன்றாம் மூதல் ஆங்கிலக் கப்பல் ‘குளோவ்’ கிராடாவுக்கு வந்து சேர்ந்தது. அது ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனியால் அனுப்பப்பட்டது. அதன் வருகையின் முக்கிய நோக்கு யப்பான் நாட்டுடன் வர்த்தகத் தொடர்புகளை ஆரம்பிப்பதே. விஸ்காயம் அடம்ஸின் பிரதிநிதிகளால் பிரதம தளபதி யோண் ஆசியத் தீருச்சாலை வரவாறு

சாரிஸ் வரவேந்தப்பட்டு ஐயேசுவக்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்டான். ஒல்லாந் தீர்க்கு வழங்கப்பட்ட எல்லா சலுகைகளும் இவனுக்கும் தரப்பட்டன. எனினும் ஜையேசுவின் இலட்சியமும் அடம்ளின் ஆலோசனையுமான உராகாவில் தொழிற் சாலை நிறுவுவதை ஏற்றுக்கொள்ளாத சாரிஸ் தூரத்திலுள்ள கிராடாவில் வர்த்தகத் தொடர்புமையத்தை தொடக்க வேண்டுமெனக் கூறினான். பத்து ஆண்டுகள் மிகச் சிறப்பான நிர்வாகத்தில் வர்த்தக நிறுவனத்தை நடத்தியும் ஒல்லாந்தருடனான போட்டியில் வெல்ல முடியாத நிலையின் 1623 டிசம்பரில் ஆங்கிலக் கம்பனி தனது வர்த்தக நிறுவனத்தையும் தொழிற்சாலையையும் மூடிவிட்டது.

போர்த்துக்கேயரின் வர்த்தக இலக்குகள் முறியடிக்கப்பட்டமை யப்பானில் கிறிஸ்தவம் வளர ஒரு முக்கிய வாய்ப்பாகியது. யப்பானின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் மாகாவோவனிகம் முக்கியமாகக் கருதப்பட்டமையால் போர்த்துக்கேய யேசுசபையினர் மொழிபெயர்ப்பாளர்களாகவும், தொடர்புறுத்துவார்களாகவும் பணியாற்றும் தேவை உண்டாகியது. ஆயினும் 1613 இல் ஸ்பெயின், ஒல்லாந்து, ஆங்கில நாடுகளும் வர்த்தகப் போட்டிக்குள் நுழைந்தமையால் யப்பானிய கப்பல்களின் செல்வாக்கும் அதிகரிக்க போர்த்துக்கேயரின் வர்த்தக வாய்ப்புக்குறையத் தொடங்கியது. ஜையேசுவின் வர்த்தக ஆலோசராகப் பணி புரிந்த ரொடரிகுஸ் அடிகளை வில்லியம் அடம்ஸ் மாற்றியதைத் தொடர்ந்து, கிறிஸ்தவ போதகர்களை தங்கள் மொழிபெயர்ப்பாளர்களாக நியமிப்பதை குறைத்துக்கொள்ளத் தொடங்கினர் போர்த்துக்கேயர். யப்பானிய வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் மாத்ரே டி டேயுஸ் நிகழ்வைத் தொடர்ந்து, ஜையேசு - போர்த்துக்கேயர்கள் மதபோதகரின் துணையின்றியே வர்த்தகத் தொடர்புகளைக் கொள்ளலாம் எனப் பிரகடனப்படுத்தினான்.

மதபோதகத்துக்கு ஒல்லாந்தரின் சதிமுயற்சிகளால் ஏற்பட்ட பின்னடைவு ஒருபுறமிருக்க, யப்பானிய ஆளுநர்கள், புரட்டஸ்தாந்தர்களான ஒல்லாந்த, ஆங்கில வர்த்தகர்களுடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தங்களும் திருச்சபைக்கு பாதகமாயிருந்தன. வில்லியம் அடம்ஸ் கத்தோலிக்க திருச்சபையையும் அரசனையும் ஒன்றிணைக்கும் சந்தர்ப்பங்களை இழந்துவிட்டாரேன, பொக்சர் கூறினார். எடோவின் சமஸ்தானத்தில் ஒல்லாந்தரும் ஸ்பானியரும் ஆளையாள் விழுங்கும் நிலையிலேயே காணப்பட்டனர். ஸ்பானியர் ஒல்லாந்தரை கொள்ளையர், ஸ்பானிய அரசனுக்கெதிரான ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் விசவாசத்தின் எதிரிகள் எனத்திட்ட, ஒல்லாந்தர் ஸ்பானியரை வெளிநாடுகளை கத்தோலிக்க மதபோதகப் போர்வையில் அடிமைப்படுத்தும் துரோகிகள் எனத்திட்டித் தீர்த்தனர். கத்தோலிக்கம் ஜோப்பாவில் புரட்டஸ் தாந்த நாடுகளில் எவ்விதம் பின்னடைவு பெற்றது என்பதையும் ஒல்லாந்தர் சட்டிக் காட்டினர். கத்தோலிக்க நாடுகளான ஸ்பெயினிலிருந்தும் போர்த்துக்காலிலிருந்தும் வந்த கத்தோலிக்க மதபோதகர்கள் தம்முள் ஒற்றுமையின்றி பின்கிடுவதும் ஜையேசு வுக்கு புரியாத புதிராக இருந்தது. கிழக்குக் கரையோரமாக விஸ்காயினோ, சோரெல்லோ என்போர் நடத்திய மதிப்பீடும்; ஜையேசு, ஸ்பானிய தூதுவர் மீதும் ஸ்பானிய மதபோதகர்கள் மீதும் ஜையேசுகளை அதிகரித்தன.

கிறிஸ்தவத்துக்கெதிரான புனருத்தாரன முயற்சிகள்.

நோபுங்கா, கைடெயோசி ஆகியோரின் ஆளுகையின் கீழ் நலிந்திருந்த

பெளத்தமத்தை மீண்டும் உரிமையுடையதாக்கவும் பலுகிப்பெருகிவரும் கிறிஸ்தவத்தை கூடியாவு நூக்கிவிடவும் கருதினான் ஜேயேசு. அவனது ஆலோசகர் குழுவிலிருந்த பொத்த பிக்குகளுக்கு, கிறிஸ்தவம் பற்றிய அறிவு மிகக் குறை வானது. மேலும் யப்பானிய சாம்பிராச்சியத்துக்கு, கிறிஸ்தவத்தால் பேராபத்து உண்டாகும் என அவர்கள் அஞ்சினார்கள்.

தனது ஆளுகையின் இறுதிக்காலத்தில் (கிறிஸ்தவம் பற்றிய விடயங்களில்) ஜேயேசு, சுடென் (1569 - 1633) என்ற சென் மதக்குருவின் ஆலோசனைகளையே நாடினான். இப்புத்தபிக்கு வேதகலாபனையின் காரியகர்த்தாக்களுள் மிக முக்கியமானவன். நியோ கொன்பியுசியத்தைச் சேர்ந்த சில பண்டிதர்களும் கிறிஸ்தவ எதிர்ப்பின் முன்னணியிலிருந்தனர்.

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் நியோ கொன்பியுசிசம் பெளத்த மதத்தின் பிடியிலிருந்து தன்னை விடுவிட்டதுக்கொண்டது. ரோகுகாவா ஆளுகை யாளரின் ஆதரவில் அது வளர்ந்தது. ஜேயேசுவும் கொன்பியுசியாளிசத்தைப் படிப்பதில் அக்கறை காட்டினான். 1606இல் கையேசி ரசான் (1583 - 1657), கொன்பியுசியாளிசத்தின் போதகராக பதினேழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் யேசுசபைத் துறவி பேபியன் புகானுடன் மதசம்பந்தமான மிக நீண்ட கலந்துரையாடவில் ஈடுபட்டார். கிறிஸ்தவ கடவுளின் முதன்மை, கொன்பியுசியன் இலக்குகள் என்ற தலைப்புகளில் இக்கலந்துரையாடல் பல உண்மைகளை எடுத்துக் காட்டியது. இக்கலந்துரையாடல் மேலும் யப்பானிய யேசுசபையாரில், அறிவாற்றல் மிக்கவரான பேபியன், இளம் கொன்பியுசியனைச் சுனநோகப் பண்ணிவிட்டார் என்றும் பேசப்பட்டது.

நாட்டை நல்லமுறையிலும் பெலமான முறையிலும் பராமரிப்பதற்காக, ரோகுகாவாவிலுள்ள சோகன்ஸ் குழுவினர், வழுமையான சின்ரோ கலாசாரங்களையும் நடைமுறைகளையும் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தனர். தேசிய தெய்வ வணக்கங்களும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. பழைய சின்ரோ வைவாவங்கள் இடம் பெற்றதுடன் தேசிய தெய்வங்களுக்கான கோவில்களும் உருவாக்கப்பட்டன. பொன்கள் என்பவர், சின்ரோ பிரச்சனைகள் சம்பந்தமாக ஜேயேசுவுக்கு ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆரம்ப காலங்களில் சின்ரோ மதம், கொன்பியுசியாளிசத்துக்கு எதிரானதாக எண்ணப்படவில்லை.

இந்நிலையில் பெளத்தம், கொன்பியுசியாளிசம், சின்ரோசிசம் ஆகிய மார்க்கங்களின் கொள்கைகள் சித்தாந்தங்களை ஆழமாக கற்றாலன்றி கிறிஸ்தவமே உண்மையான மதம் என்பதை நிருபிக்க முடியாதென யேசுசபையார் உணர்ந்தனர். நாகாசாகியிலுள்ள யேசுசபைக்கல்லூரியில், யப்பானிய இருமன், டோயுகு (தொண்டர்கள்)களுக்காக புத்தமத எதிர்ப்புக் கோட்பாடுகளை நன்கு விளக்க, வகுப்புக்கள் தொடங்கப்பட்டன. கியோட்டோவிலிருந்து வந்த ஒரு யப்பானிய துறவி இவ்வகுப்புகளின் விரிவுரையாளராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் கிறிஸ்தவத் துறவி என்ற முறையிலல்ல, பல துறைகளிலும் அறிவைத் தேடியடையும் ஒருவர் என்ற முறையில் யப்பானிய பிறமத கோவில்களுக்கு அடிக்கடி சென்று அவர்களது மதக்கொள்கைகளை ஆழமாக அறிந்து கொண்டார். எனவே அவரிடத்தில் கற்ற தொண்டர்கள் யப்பானிய பூர்வீக மதங்களிலுள்ள தவறுகளை எடுத்துக்காட்டி, கிறிஸ்தவமே சிறந்ததென நிருபிக்கும் ஆற்றலுடையவராயினர்.

1606 - 1607க்கான அறிக்கையில் பேஜ்ஸ், கியோட்டோவில் 7 குருக்களும் 13 துறவிகளும் இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். இத்துறவிகள் அறிவாற்றல் படைத்த ஒரு துறவியால் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறார்களெனவும் அறிக்கை மேலும் கூறுகிறது.

வேதபோதக நடவடிக்கைகள்

ஓ. ஜீயங்கி ஓஞ்சி நடவடிக்கைகள்

வர்த்தகம் சம்பந்தமாக, கிரிஸ்தவ நாடுகளான ஸ்பானியரும் போர்த்துக் கேயரும் தமிழ்கள் பினங்கிக்கொண்டமை கத்தோலிக்க எதிர்ப்பு நாடுகளான ஓல்லாந்து, ஆங்கிலேய நாடுகளின் யப்பானிய பிரவேசத்துக்கு நல் வாய்ப்புக் களை அளித்தது. அதுபோல கைடெயோசியின் மரணம் தொடக்கம், பின்னர் நடந்த மாபெரும் வேதகலாபளைவரை மதபோதக அலுவல்கள் வெகு சிறப்பாக நடத்தப்பட்டன.

தொடக்க நாட்களில் ஜீயேசு, மதபோதகர்கள் மட்டில் சகிப்பு மனப் பான்மையுடன் நடந்து கொண்டான். தனிப்பட்ட முறையில் கிரிஸ்தவ சித்தாந்தங்களில் அவனுக்கு ஆர்வம் இல்லை. நட்பு மனப்பாங்கே அவனுடையதாயிருந்தது. வர்த்தக உறவுகளே அவனு குறிக்கோள். ஆயின் தமக்குக் கிடைத்த சுதந்திரத்தை முழுமையாக உபயோகிப்பதில் மதபோதகர்கள் சிரத்தையுள்ள வர்களாயிருந்தனர். போர்த்துக்கேய வர்த்தகர்களுடன் ஜீயேசு தொடர்பு கொள்வதற்கு, நொட்ரிகுல் ருகுசு மொழிபெயர்ப்பாராக உதவியளித்தார். 1601 இல் மூன்று தேவாலயங்கள் (நாகசாகி, கியோட்டோ, ஒசாகா என்னுமிடங்களில்) அரச அங்கிகாரத்துடன் யப்பானிய கிறிஸ்தவர்களின் ஆன்மீக தேவைகளுக்கு உதவின. கைடெயோசி இவைகளுக்கு அங்கிகாரம் வழங்கிய துடன் அரிமா, ஒழுநா முதலிய பகுதிகளிலும் மதபோதகம் செய்ய அனுமதி யளித்தான். எடோவிலும் (1599) உரகாவிலும் (1608) ஆலயங்கள் அமைப்பதற்கு பிரான்சிஸ்கன் சபையினர்க்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. ஏனைய இடங்களில் அவ்வப்பகுதித்தலைவர்களின் சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளுக்கிணங்கவே மதபோதகம் இடம்பெற்றது. 1606இல் ஆயர் ஹாயில் செர்குயிரா ஆண்டகைக்கு ஜீயேசு, கியோட்டோவில் (இந்தியாவின் இராசப்பிரதிநிதியின் தாதுவராக அல்ல) திருச்சபையின் உத்தியோகபூர்வ பிரதிநிதியாக, ஒரு பெரிய வரவேற்றபை அளித்தான். ஓராண்டின் பின், துணைமாகாண அதிபதி, பிரான்சிஸ்கோ பாசியோ அடிக்களார் ஜீயேசுவின் சிக்கோ சமஸ்தானத்தில் நல்வரவேற்கப்பட்டார். இவருக்கு சோகுள் கைநெடாவும் எடோவில் வரவேற்பளிக்கத் தவறவில்லை. இவ்வரவேற்புகள், போர்த்துக்கேய வர்த்தகத்துக்கு அதிக உதவியளிக்குமென ஜீயேசு நம்பினான். 1599இல் ஜேரோம் டி ஜீசுஸ் கைதுசெய்யப்பட்டு ஜீயேசுவிடம் கொண்டுவரப்பட்டபோது அவரை மரியாதையாக நடத்துமாறு உத்தரவிட்டான். மேலும் ஸ்பானியருடன் வர்த்தகத் தொடர்புகளை தொடங்க உதவுமாறு கேட்டுக் கொண்டான் எடோவில் ஒரு கிறிஸ்தவ இல்லம் அமைக்கவும் உதவி வழங்கப்பட்டது.

எனினும் பகுதிகளினதும் பிரதேசங்களினதும் தலைவர்கள், கிறிஸ்தவர்களாகப்படாது எனத்தடை விதிக்கப்பட்டது. 1600க்கும் 1614க்குமிடைப்பட்ட காலத்தில் வேகசா பிரதேசத்தின் பிரபுவான கியோகோகு ராகர்ச்சு தன மனைவிமக்களுடன் (1602) இரகசியமாகத் திருமுழுக்குப் பெற்றான். வர்த்தகர்கள், விவசாயிகள் பலரும் இவ்விதமே திருமுழுக்குப் பெற்றனர்.

இக்கால கட்டத்தில் மதபோதகர்களின் தொகை அதிகரித்தது. 1607இல் யப்பான் நாட்டில் 140 யேசுசபைப்பரித்தியாகிகள் இருந்தனர். அவர்களில் 63 பேர் குருக்கள். ஏனையோர் அருட்சகோதரர்கள். 1604க்கும் 1613க்குமிடையே ஏழு யப்பானிய மாவட்டக் குருக்கள் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டனர். 1602 இல் முதலாவது ஸ்பானிய டோமினிக்கள் குருவும், அகஸ்தினிய குருவும் வந்து சேர்ந்தனர்.

வெவ்வேறு சபைகள் வெதபோதக அலுவலில் ஈடுபடும்போது, அவைகளிடையே பிரச்சனைகள் ஏற்படுவது சகஜம். எனவே எட்டாவது சிளமென்ற பாப்பிறை சில ஒழுங்குகளை அவர்களிடையே அறிவித்தார். விசுவாசிகளின் தாபரிப்புநிதியில் மதபோதகப் பணிகளை மேற்கொள்பவர்கள் (கோவா வழியாக யப்பானுக்குச் சென்றவர்கள்) தொடர்ந்து தம்பணியைச் செய்யலாமெனவும், மனிலா வழியாகச் சென்றவர்கள், பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டுக்கு திருப்பி அனுப்பப்படவேண்டுமென்பதே பாப்பரசரின் விதிமுறை. மேலும் மத போதகர்கள் தாங்கள் சார்ந்திருக்கும் சபையின் முகாமையாளர்களின் கட்டடையைப் படியே நடக்க வேண்டுமென்றும்; ஆயின் நற் செய்திப் போதனை, அருட்சாதனங்களை வழங்குதல் ஆகிய கருமங்களில் தங்கள் மறைமாவட்ட ஆயர்களுக்கு அமைந்து செயலாற்ற வேண்டுமென்பதும் பாப்பிறையின் கட்டடை. ஒரு அப்போஸ்தலிக்க ஸ்தானாதிபதியின் அதிகாரங்கள் ஆயர்களுக்கு உண்டு. போதகசபைகளுக்கிடையே அவ்வப்போது நிர்வாகம் சம்பந்தமாக ஏற்படக் கூடிய பிரச்சனைகளுக்கு, ஆயர்களின் தீர்ப்பே இறுதியானதாகும்.

பாப்பிறையின் அறிக்கை, பல்வேறு பிரச்சனைகளை உருவாக்கும் தர்ம சங்கட நிலையை அளித்தது. வாதப் பிரதிவாதங்கள் பலமாக எழுந்தன. இறுதியாக 1608 ஜூன் 11இல் சூலை சின்னப்ப பாப்பிறையின் அறிவிப்பால், எங்கிருந்து எவ்வழியாக பயணம் செய்தவர்கள் என்ற பாகுபாடினர், கத்தோலிக்க மதபோதகர்கள் அனைவரும் நற் செய்திப் போதனையில் ஈடுபடலாம். அருட்சாதனங்களை வழங்கலாம் என்றும், மதபோதகர்கள் அம் மறைமாவட்ட ஆயர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

ஐ. யேசு சபையினரின் பணி

* நற்செய்திப்பணி, பாரிய மனந்திருப்புக்கை.

கைடெயோசி 1598 செப்ரெம்பர் 16இல் மரணமானான். யேசு சபையினரும் பழைய பணித்தளங்களுக்குத் திரும்பிச் சென்றனர். பல பழைய கோவில்கள் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டன. கிறிஸ்தவ சபைக்கு, யப்பானிய கிறிஸ்தவ பிரமுகர்கள் பகிரங்கமாக பல்வேறு வழிகளிலும் உதவினர். தென்கைகோ பகுதியில் 25,000 திருமூலுக்குகள் 1599இல் இடம்பெற்றன. உற்றோவில் 6,000 பேர் மனந்திரும்பித் திருமறையில் சேர வேறுபகுதிகளில் 17,000 பேர் சத்திய மறையில் இணைந்தனர். ஆயர் சேர்குயிராவின் அறிக்கையின்படி 1598 - 1599இல் திருமூலுக்குப் பெற்றோர் தொகை 70,000.

ஆயின் அடுத்த ஆண்டு லேற்பட்ட ஆட்சிமாற்றத்தைத் தொடர்ந்து கிறிஸ்தவர்கள் மீது மாபெரும் கலாபனை ஒன்று கட்டவிழுத்துவிடப்பட்டது. ஏராளமான கிறிஸ்தவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். பலர் காடுகளில் ஓளிந்து கொண்டனர். வலிக்னோவின் அறிக்கை (1603) 20,000க்கும் குறைவான கிறிஸ்தவர்களே எஞ்சியிருந்தனர் எனக் கூறுகிறது.

இழங்குமுறையான அப்போஸ்தனிக்கம்

1600இல் கொளிசி யுகிநாகா பகுதியில் நடைபெற்ற உள்நாட்டுப் போர்கண்டு ஜூயேசு அதிர்ச்சியுற்றார். மதபோதகர்களுக்கெதிராக நடவடிக்கை எடுக்க முடியாதது கண்டு வருந்தினான். 1601இல் இராசப்பிரதிநிதி விடுத்த அறிக்கையில் நாகாசாகி, கியோட்டோ, ஒசாகாவிள் ஆலயங்கள் சட்டபூர்வ மானவை எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். 1601 தொடக்கம் யப்பானிய திருச்சபை சுதந்திரக் காற்றை நன்கு சுவாசித்தது மதபோதகர்கள் ஆர்வத்துடன் மேய்ப்புப் பணியில் ஈடுபட்டனர். திட்டமிடப்பட்ட அப்போஸ்தலப் பணி, நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது. யேசுசபையில் 140 பேர் (63 குருக்கள், 77 பொதுநிலைச் சகோதரர்கள்) 1607இல் நற்செய்திப் பணியில் ஈடுபட்டனர்.

கிறிஸ்தவத்தின் மையமாக விளங்கியது நாகாசாகி. 40,000க்கும் அதிகமான கத்தோலிக்கர் இங்கு வசித்தனர். 1601இல் ஆயர் வசிக்கும் தலைநகர் ஆகியது. யேசுசபைக் கல்லூரியும் குருமடமும் அதே ஆண்டில் நிறுவப் பட்டன. யப்பானிய முதலாவது யேசுசபைக் குருக்கள் செபல்லியன் கிமுரா, லூயில் நியாப்ரா 1601இல் திரு நிலைப்படுத்தப்பட்டனர். முதலாவது மாவட்டக் குரு 1604இல் திருநிலை பெற்றார். இவர் ஆயர் இல்லத்தில் இறையியலில் பயிற்சி பெற்றவர். 1602இல் ஆயரின் ஆசனக்கோவிலாக உத்தா னமாதா ஆலயம், மிக அழிய முறையில் அமைக்கப்பட்டது. 1605இல் முதலாவது நந்கருணைப்பவனி, கோவாகலமாக நடத்தப்பட்டது. 1611களில் நாகசாகியில் 11 கத்தோலிக்க ஆலயங்கள் இருந்தன. நாகசாகி ‘யப்பானின் உரோமை’ ஆகிக் கொண்டிருந்தது.

அடுத்து 1607களில் அரிமாவும் மேய்ப்புப்பணிகளில் சாதனை படைக்கத் தொடங்கியது. ஒரு கல்லூரி மாணவர்களுக்கு அறிவியலுடன் கத்தோலிக்கத் தையும் கலந்து ஊட்ட, ஒரு குருமடம் (80 மாணவருடன்) குருக்களை உருவாக்கத் தொடங்கியது. 30 யேசுசபையினர் (16 குருக்கள் + 14 துறவிகள்) இந்நிறுவனங்களிலும் ஆரி, சிம்பாரா, செய்கோ, சில்லிவா, காக்சா, குசினோட்சு ஆகிய பங்குகளிலும் அமாகுசாவிலுள்ள இரு பணித்தளங்களிலும் வியத்தகு பணியாற்றினார். ஒழுரா நிர்வாக தலைமைப்பீட்மாகியது. மதத்திய யப்பானின் நிர்வாகத் தலைமைப்பீட்மாக கியோட்டோ விளங்கியது. ஏழ குருக்களும் பதின்மூன்று துறவிகளும் இங்கு நோட்டோ, எசிசென், ஓமி, ஒவரி, கரிமா ஆகிய பிரதேசங்களின் ஆன்மீக தேவைகளைக் கவனித்தனர்.

எனினும் தொகையான திருமுழுக்குகள் இடம்பெறவில்லை. பொதுமக்கள் மனந்திரும்பி சத்திய மறையை அனுசரிப்பினும் அவர்களது கிராமிய தலைவர்களும் பெரும் பிரதேசத் தலைவர்களும் திருமுழுக்குப் பெறுவதை ஆட்சிப் பீடம் தடுத்தது. எனினும் 1602 தொட்டு 1613 வரை ஆண்டுக்கு 5000க்கு மதிகமானோர் திருமுழுக்குப் பெற்றிருந்தனர். இவ்விதம் திருமுழுக்குப் பெற்ற அனைவரும் நற்செய்தியில் கணிசமான அறிவைப் பெற்றதோடு கத்தோலிக்க சித்தாந்தங்களில் நல்ல பயிற்சியையும் பெற்றனர். மேலும் அருட்சாதனங்களையும் முறையாகவும் பக்கியோடும் பெற்று வந்தனர். ஆயர் சேகுரியா ஆண்டகையும் கூடுமானவரை பங்குகளுக்குத் தரிசனைத்தந்து ஊக்குவித்தார்.

இந்நிலையைக்கண்டு ஆத்திரங்கொண்ட அலைகையும் தன் கைவரிசையைக் காட்டத் தொடங்கியது. 1614இல் கத்தோலிக்க எதிர்ப்பியக்கம் பிரகடனப்

படுத்தப்பட்டது. கைகோ, காட்டோகியோமாசா, முதலிய இடங்களில் அது ஏற்கனவே சிறுசிறு கலகங்களாகத் தொடங்கியது. பின்னர் கத்தோலிக்கர் மேல் வண்செயல்கள் ஏவிவிடப்பட்டன. கத்தோலிக்க வீடுகள் குறையாடப்பட்டன. வேதகலாபனை உச்சக்கட்டமாக மாறியது. யேசுசபையினர் மீதும் திட்டமிட்ட தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவர்கள் மாகாவோ வர்த்தகத் தால் பெற்றுவந்த வருமானமும் வீழ்ச்சியடைந்தது.

ஆயர் சேர்குயிராவின் அறிக்கையின்படி எல்லாக் கத்தோலிக்க தேவால யங்களும் குருமனைகளும் பெருஞ்சேதமுற்றன. கத்தோலிக்க திருச்சபை பெருமநட்டத்தையடைந்தது. உதாரணமாக யேசு ஸபையார் 126 குருக்கள், 284 குருமட்தினர், 170 தொண்டர்களைத் தாபரிக்க வேண்டியிருந்தது.

1599இல் 4 லட்சம் கிரிஸ்தவர்கள் இறைசாட்சிகளாக இருத்தம் சிந்தி யிர் நீத்தனர். உரோமிலுள்ள மறைபரப்புத் திணைக்களத்தின் பெருந்தலைவர் ஜில் டிலா மாற்றா அடிகள் கப்பல் விபத்தில் உயிர்துறந்தார். கப்பலும் பெருஞ்சேதமடைந்தது. யப்பானிலுள்ள மறைபரப்பு அலுவலகத்துக்கு 1603லும் 1604லும் ஊவுப் பொருட்கள், பராமரிப்புப் பொருட்களை ஏற்றிவந்த கப்பல்கள் ஒல்லாந்தரால் குறையாடப்பட்டன.

ந. ரூக்னிசிஸ்டு சபையின் பண்கள்

நாகாசாகியில் நடைபெற்ற பெரும் வேதகலாபனையின் பின், பிரான்சிஸ்கு சபையினரான ஜெரோம் டி ஜீசஸ், ஹாயில் கோமஸ் அடிகளார் ஆகிய இரு வரும் யப்பானுக்கு வந்து சேர்ந்தனர். கோமஸ், கைகோவில், கைதுசெய்யப்பட்டு மணிலாவுக்கு அனுப்பப்பட்டார். ஜெரோம், ஜூயேசவினால் நல்வர வேற்கப்பட்டார். ஜூயேச, ஸ்பானியருடன் வர்த்தக உறவுகளை பெருமளவில் செய்வதற்கு ஜெரோமை மொழி பெயர்ப்பாளராக உபயோகிக்கத் திட்டமிட்டான். ஜெரோம், எடோவில் ஒரு தேவாலயம் கட்டவும் ஜூயேசவிடம் அனுமதி பெற்றார். ஸ்பானிய கப்பல்கள் தனது ஆளுகைக்குட்பட்டதுறைகளுக்கு வரவேண்டுமென்ற பேராவுவே கன்றோ மாவட்டத்தில் சத்திய மறையைப் பரப்புவதற்கு பிரான்சிஸ்கன் சபையினருக்கு பேருதவியாயிருந்தது. எடோவில் அமைக்கப்பட்ட தேவாலயம் செபமாலை அண்ணக்கு நேர்ந்தளிக்கப்பட்டு, 1599 பெந்தக்கோஸ்தே விழாவில் திறக்கப்பட்டது.

நவம்பரில் ஜூயேச, ஜெரோம் அடிகளை மணிலாவுக்கு வர்த்தகத் தொடர்புகள் சம்பந்தமாக, தனது தூதுவராக அனுப்பினான். பழைய நிபந்தனைகளே முன்வைக்கப்பட்டன. இதே காலத்தில் எடோவிலிருந்த தேவாலயம் குருக்களின்றி அணாதரவாக விடப்பட்டது. 1601 ஜூனில் அவர் மீண்டும் யப்பானுக்கு வந்து சேர்ந்தார். அவருடன் ஹாயில் கோமஸ் அடிகளும் பீட்ரோ டி பேர்குயிலோஸ் துறவியும் வந்தனர். ஆயின் அவர் அவ்வருடம் ஒக்டோபர் மாதத்தில் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

1602இல் டி பேர்குயிலோஸ் சகோதரர், ஜூயேசவின் கடிதத்துடன் மணிலாவுக்கு அனுப்பப்பட்டார். ஜூலை 3இல் பேர்குயிலோஸ் 7 பிரான்சிஸ்கன் களுடன் திரும்பினார். ஸ்பானியர்கள், மதபோதகர்களையே அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, கப்பல்களை அனுப்பவில்லையென ஜூயேச ஆக்திரங்கொண்டான். நான்கு பிரான்சிஸ்கன் குருக்கள் எடோவுக்கும்

ஏனையோர் கியோட்டோ, புஸ்சினி ஆகிய இடங்களில் புதிய ஆலயங்களைத் திறக்கவும் அனுப்பப்பட்டனர். 1608இல் சோரெலோவின் திவிர முயற்சியால் ஸ்பானிய வர்த்தகம் துரிதமாக மூன்னேற, ஜயேசுவும் மனமகிழ்ந்து, உரகாவில் ஒரு தேவாலயமும் கண்ணியர் மட்டும் கட்டியெழுப்ப அனுமதியளித்தான்.

சோகுன் உயர்வம்சத்தவருடனும், பெருந்தலைவன் ஜயேசு மற்றும் பிரபுக்களுடனும் தொடர்புகள் உறவுகள் கொண்டிருந்தாலும் பிரான்சீஸ்கள் சபையினர் தங்கள் பிரதான இலக்கை, பொதுமக்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், குஷ்டரோகிகள், ஏழைகள் ஆகியோருக்கு இயேசுவைப் போதிப்பதை மறந்து விடவில்லை. அவர்களது தேவாலயங்களோ அல்லது மடங்களோ ஆடம்பர மற்றவை. அவர்களது இறைபணியுடன் இலவச மருத்துவப்பணியையும் சிறப்பாக நடத்தினர். பயிற்சி பெற்ற இல்லறத் தொண்டர்கள் இங்கு மருத்துவர்களாக, ரண வைத்தியர்களாக பணியாற்றினர்.

வட யப்பானிலும் இயேசுவை அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் பிரான்சீஸ்கள் சபையினரே. பெருந்தலைவன் டேற் மசாமுனேயின் வைப்பாட்டிகளுள் ஒருத்தி கடும் நோயால் வருந்தியபோது பிரபல மருத்துவர்களால் கைவிடப்பட்ட நிலையில், அந்த நோயைக் குணப்படுத்தியவர் சேகோதரர் பேர்குயிலோஸ் அவர்களே (1610) இதற்கு நன்றியாக டேற், தனது சமஸ்தானத்தில் சத்திய மறையைப் போதிப்பதற்கு எவ்வித கட்டுப்பாடுமில்லையென முகாமையாளர் சோரெலா அடிகளுக்கு அறிவித்தான். சோரெலா கிறிஸ்தவ சித்தாந்தம் பற்றிய விளக்கங்களை, தாமே டேற் தலைவனுக்கு கற்பித்தார். 1611 நவம்பரில் டேற் தனது சமஸ்தானத்தில் சமய வழிபாட்டுச் சதந்திரத்தைப் பிரகடனம் செய்தான். சோரெலா சென்டாயில் 1800 பேரை மனந்திருப்பி, அவர்களுக்காக ஒரு கோவிலையும் கட்டினார்.

1612இல் எடோவில் வேதகலாபனை ஆரம்பமாகியது. ஆலயமும் கண்ணியர் மட்டும் சின்னாபின்னப்படுத்தப்பட்டன. எல்லா மதபோதகர்களும் கைடரெடாவின் உத்தரவுப்படி வெளியேற்றப்பட்டனர். அவர்களில் சிலர் புசிமிக்கும், சிலர் நாகாசாகிக்கும் சென்றனர். சோரெலா மட்டும் தங்க அனுமதிக்கப்பட்டார். காரணம், சோகுன் அவரை புதிய ஸ்பெயினிலுள்ள இராசப்பிரதிநிதியிடம் தனது தூதுவராக அனுப்பவிருந்தான். 1613 ஜுனில் சோரெலா ஒரு சிற்றாலயத்தை அசாகுசாவில் உருவாக்கினார். அது பெரிய பிரச்சனையை உருவாக்கியது. ஏழைகளான 27 கிறிஸ்தவர்கள் கொல்லப் பட்டனர். (1613 ஆகஸ்ட் - செப்ரெம்பர்) சோரெலோவும் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். ஆயின் டேற் மசாமுனேயின் வேண்டுகோளினால் விடுவிக்கப்பட்டார். முன்னர் நாம் தெரிவித்தபடி சோரெலோவும், கால்கவாரசுனகாவும் - டேற்றின் பிரதிநிதிகளாக ஸ்பெயினுக்கும் வத்திக்கானுக்கும் அனுப்பப்பட்டனர் (1613 ஒக்டோபர்).

பொது வேதகலாபனை தொடங்கியபோது, யப்பானில் 26 பிரான்சீஸ்கள் குருக்கள் இருந்தனர். எடோ, நாகாசாகி, ஓசாகா, கியோட்டோ, புசிமி, வெகயாமா, உரகா என்னுமிடங்களில் மடங்களையும், மருத்துவமனைகளையும் இவர்கள் நிர்வகித்தார்கள். இச்சபையினரால் மனந்திருப்பப்பட்டோர் தொகை தெரியவில்லை. எனினும் 1613இல் ஆயர் சேர்குயிரா எழுதிய மடலில் 1611இல் 7000 திருமுழுக்குகளும் நடத்தப்பட்டன என்கிறார்.

4. டோமினிக்கன் சபையாரின் ஆப்போஸ்டல்

சற்கமா பிரதேசத்தின் தலைவர் சிமாகு இயிசாவின் அழைப்புக் கிணங்கவே டோமினிக்கன் சபையினர் யப்பான் நாட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தனர். அவன்து முதல் அழைப்பில் கோசிகி துறைமுகத்தை போர்த்துக்கேய கப்பல்கள் உபயோகித்தால் யேசு சபையாருக்கு ஒரு சிற்றாலயமும், வீடும் கட்டித்தரு வதாகக் கூறியிருந்தான். யேசு சபையாருக்கு சிமாகு வர்த்தகத்திலே மட்டும் குறியாயிருப்பதும் மதம்பற்றி அக்கறை இல்லாததும், ஐயேசுவுடன் அவன் பினாக்குப்படுவதும் நன்கு தெரியும். ஆகவே அவர்கள் இவ் வேண்டுதலை நிராகரித்துவிட்டனர்.

ஆயினும் டோமினிக் சபையினர் இவ்வொப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். எனவே முதற்குமுலில் நான்கு குருக்களையும் ஒரு அருட்சகோதரரையும் அனுப்பினர். கோசிகியில் இக்குழு 1602 ஜூலை தீவில் வந்திறங்கியது. உடனே அவர்கள் காகோசிமாவுக்குச் சென்றனர். ஆயின் நகரபிதாக்கள் இக் குழுவை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. சிமாகுவும் நடந்தவைகளை ஆராய்ந்து முடி வெடுக்காது தனது முன்னைய வாக்குப்படி அவர்களுக்கு எந்த உதவியும் செய்யவில்லை. ஏமாற்றமடைந்த இக் குழு கோசிக்குத் திரும்பியது. பின்பு மிகக் கடுமையான முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து ஒரு கிறிஸ்தவ வர்த்தகரான லீயோ கிஜெமென் உதவியுடன் ஒரு இல்லம் அமைக்கப்பட்டது.

1603இல் டோமினிக்கர்கள் கியோடொமரியில் குடியிருக்கவும், மத போதகம் செய்யவும் அனுமதி பெற்றனர். நிறைவாகப் பணிபுரிந்தும் குறைந்த பயணையே பெறவேண்டியதாயிற்று. எனினும் 1606 ஜூலையில் ஒரு ஆவயத்தை அமைத்தனர். ஆயின் சற்கமாவில் அப்போஸ்தலிக் கல்லூரியில் எதர்பார்த்த அளவு திருப்தியாக அமையவில்லை. 1605இல் வேதபோதக மேலவூதிகாரி களான தோமஸ் கெர்னன்டஸ், தே மேனா என்போர், ஓஸ்ராவிலுள்ள கிறிஸ் தவர்களைத் தரிசிக்க வருகைதந்த போது, யேசுசபையினர் வெளியேற்றப் பட்டிருப்பதைக் கண்டனர். 1606இல் டோமினிக்கர்கள் வேறு மாநிலங்களுக்கும் தம்பணியை விஸ்தரித்தனர்.

1608இல் (மதபோதகர்களின் வருகையைத் தொடர்ந்து) ஸ்பானிய வர்த்தக நாவாய்கள் தனது துறைமுகங்களுக்கு வராதனத்திட்டு சிமாகு, ஆக்திரம் கொண்டான். தனது ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் திருச்சபைக்கு எதிரான கலாபனைகளைத் தூண்டிவிட்டான். இதனால் டோமினிக்கன் சபையினரே அதிகபாதிப்புக்குள்ளாயி னார் (1609). மொராலெஸ் அடிகள் நாகாசாகியிலிருந்து வெளியேறினார்.

அதே காலத்தில் யோசவ் கைசிந்த அடிகள், கியோட் டோவுக்குச் சென்று ஆலயம் ஒன்று அமைப்பதில் வெற்றிகண்டார். பின் 1610இல் ஓசாகாவிலும் ஒரு கோவிலைக் கட்டினார். 1613இல் டோமினிக்கர்கள் கிசானிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். 1614இல் யப்பான் நாட்டில் ஒன்பது டோமினிக்கர்களே மதபோதக பணியில் எஞ்சியிருந்தனர்.

5. ஆகங்கீனியரின் மேய்ப்புப்பணி

முதலில் யப்பான் நாட்டுக்கு வருகைதந்த அகஸ்தீனிய மேய்ப்புப்பணி யினர் தியாகோ தே குவாரா அடிகளும் எஸ்ராசியோ ஓரிற்ச அடிகளுமே.

இவர்கள் 1602 ஆகஸ்ட் பண்ணிரண்டில் கிராடோ நகருக்கு வந்து சேர்ந்தனர். உடனடியாகவே தே குவாரா அடிகள் கியோட்டோவுக்கு அனுப்பப்பட்டு மறைபரப்புப் பணிகளை ஆரம்பித்தார். எனினும் அவர் பல இடையூறுகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

அகஸ்தீனிய மறைபரப்பாளர்களில் மிகச் சிறந்தவரான கெர்னாண்டோ தே அயலா அடிகள் 1605இல் வந்து சேர்ந்தார். அடுத்தவருடமே தன்பணியை சாகிக்கும் விஸ்தரித்து, அங்குள்ள ஒரு பிரபுவின் (மோரித்காமாசா) உதவியால் நல்லதோரு ஆலயத்தையும் அமைத்தார். மேலும் அயற்கிராமமான சியுகா விலும் தம் அப்போஸ்தலிக்கப் பணியைத் தெடர்ந்தார்.

1606இல் ஓரோசோகோ அடிகள் காலமானார். அகஸ்தீனிய மேய்ப்புப் பணியாளர் தொகையும் குறைந்தது. எனவே கெர்னாண்டோ அடிகள், மணிலா சென்று (1607) வேதபோதகர்களைத் தேடிப்பிடிக்க வேண்டியதாயிற்று. இவ் வருட இறுதியில் அவர் யப்பான் நாட்டின் துணைமாகாண அதிபதியாகவும் நியமனம் பெற்றார். ஒருசில மாதங்களின் பின் இரு குரவர்கள் அங்கு அனுப்பப் பட்டனர்.

1610இல் யுவான் டாமோரின் அடிகள் அங்குவந்து சேர்ந்தபோது அங்கு தலைவனாக (சாமுராய்) கட்டமையாற்றிய அரிமா கருணோபுவால் கொல்லப் பட்டார். அதே ஆண்டில் தே மொன்றேயோ அடிகள் மணிலாவுக்கு வரும் போது ஸ்பானியரின் துப்பாக்கிகளால் சுடப்பட்டு மரணமானார்.

1612இல் கிராடோவில் ஒரு கோவிலை எழுப்ப முயற்சித்து தோல்வி கண்ட கெர்னாண்டோ அடிகள், நாகாசாகிக்குச் சென்று அங்கு புனித அகுஸ்தீ னாரின் பாதுகாவலில் ஒரு கோவிலை அமைத்தார். 10,000க்கும் அதிகமான கிறிஸ்தவர்கள் அவரது பாதுகாவலில் இருந்தனர். 1612இல் வருகை தந்த பர்த்த லோயியு அடிகள் ஊசுகி பிரதேசத்தின் ஞானமேய்ப்பராக விளங்கினார். 1614இல் யப்பானில் 3 குருக்களும் 1 துறவியுமாக 4 அகஸ்தீனியர்களே காணப் பட்டனர்.

வேத கலாபனை 1614 ஜூவரி 27

ஓ. கார்ண்தீ

இக்கலாபனை திடீரென ஏற்பட்டதல்ல. நன்கு திட்டமிட்டுச் செயற் படுத்தப்பட்ட ஒரு செயல். வேத போதகர்களின் அறிக்கைகளும், கடிதங் களும் ஜேயேசி கிறிஸ்தவம் சம்பந்தமாகக் கொண்டிருந்த உண்மை மனதிலையை தெரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதைத் தெளிவுறுத்துகின்றன.

1612இல் மெக்சிக்கோவிலிருந்த இராசப்பிரதிநிதிக்கு, ஜேயேசி எழுதிய கடிதத்தில், “உங்கள் சொந்த நாட்டின் மத சித்தாந்தங்கள், எங்களுடைய மதக் கொள்கைகளுக்கு முரண்பாடாக அமைந்துள்ளன. எனவே இம்மதக்கோட்பாடு எங்கள் நாட்டுக்குத் தேவையற்றது. ஆயின் உங்களது வர்த்தக நாவாய்கள் இங்கு அதிகமாக வந்து போவதையும் வர்த்தகத் தொடர்புகளை அதிகரிப் பதையும் நாம் நன்கு வரவேற்கிறோம்.” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளான்.

ஜேயேசி கிறிஸ்தவத்தின் மீது கொண்ட பகைமை உணர்ச்சிக்கு அடிக்கடி உரமிட்டு வளர்த்தவர்கள் அவன்து முக்கிய ஆலோசக குழுவினராவர்.

அவர்கள் (சென் மதகுரு சடன், புரட்சிவாத கொண்டுசியானி கயேசிறசான், நாகாசாகியின் புரட்சிவாத அமைப்பாளன், கசேகவா சயோ, ஆங்கில மாலுமி வில்லியம்ஸ் அடம்ஸ். மேலும் பெருந்தொகையான மதபோதகர் குழு வந்தி நங்கும்போதெல்லாம் அவர்கள் மத போதகர் என்ற போர்வையில் வரும் இராணுவப் புலனாம்வாளர்கள் என்றே கிறிஸ்தவத்தின் எதிரிகளால் சந்தேகிக் கப்பட்டது. வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகைத்தந்த கத்தோலிக்க பிரமுகர்கள் கிறிஸ்தவம் பற்றி எடுத்த மதிப்பீடுகளும் இச்சந்தேகங்களுக்குத் தூபமிட்டன. எனவே ஸ்பானியர்கள் யப்பான் நாட்டைக் கைப்பற்றுவார்கள் அல்லது ஸ்பானியர்களுக்கு விசுவாசமுள்ள மதபோதகர் ஒரு சிலரின் கையில் நாட்டின் நிர்வாகப் பொறுப்பு, ஓப்படைக்கப்படும் என ஜேயேசி திடமாக நம்பினான்.

1612,13 களில் நடைபெற்ற வேறு சில நிகழ்வுகளும், கிறிஸ்தவத்தை யப்பான் நாட்டிலிருந்து வேரோடு களைந்துவிட வேண்டுமென்ற ஜேயேசியின் இலட்சியத்தை மேலும் ஸ்திரப்படுத்தின. எனவே கிறிஸ்தவத்துக்கெதிராக திட்டமிட்ட விரிவான பிரச்சாரம் ஒன்றை உருவாக்கினான். கிறிஸ்தவர்கள், துரோகிகள் நாட்டைக் காட்டிக் கொடுப்பவர்கள். மதபோதகர்கள் கிறிஸ்தவர்களைத் தூண்டிவிடுபவர்கள் என மக்கள் மனதில் நன்கு பதிந்தது. ஆகவே நாடளாவிய ரீதியில் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன. சித்திரவதைகள், சிரச்சேதங்கள் தாராளமாக இடம்பெற்றன. இதன் விளைவோ சொல்ல முடியாதது.

ஐ. கருஸ்தவஷ்டகிக்கூடான ஈருறுக்கை

தொடர்ந்து கைடெற்றாவின் கையொப்பத்துடனான ஈற்றறிக்கை ஒன்று வெளியிடப்பட்டது.

ஆதிமுதலே எம்நாடு தேவர்களின் ஆசியையும் அபிமானத்தையும் பெற்றுள்ளது. புனிதமான எம் தேவர்களின் கட்டளைகள், எம் மக்களால் எவ்வித எதிர்ப்புமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. எம் நாடு கொதம புத்தரின் நாடு என அன்றிருந்து அழைக்கப்படுகிறது. கடவுள் என்பதும் புத்தர் என்பதும் இருவேறு சொற்களாயினும் அவற்றின் பொருளும் குறிக்கோளும் ஒன்றே. இறைவனின் திருவருளால் புத்த பெருமானின் அவதாரம் பெற்ற குருக்களும் பொது நிலையினரும் உண்மையைத் தேடி, கடல் கடந்து இந்நாட்டுக்கு (சீனாவுக்கு) வந்து சேர்ந்தனர். பெளத்த தர்ம உண்மைகள், சித்தாந்தங்கள் அவர்களுக்கு அருளப்பட்டன. இவைகளே மிகச்சிறந்த மதக் கொள்கைகள் என்பதை அவர்கள் நன்கு அலசி, ஆய்வு செய்து, கண்டு பிடித்தனர்.

ஆயின் கிறிஸ்தவ மதகுழுமங்கள் வர்த்தகவியல், ஒழுக்கவியல் பயிற்சி என்ற போர்வையில் வர்த்தக ரீதியான பொருட்பரிமாற்றம் என்ற அடிப்படையில் யப்பான் நாட்டுக்குள் புகுந்தனர். பின் ஒர் துன்மார்க்கத்தை, தீயசட்டவியலை புகுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதன்மூலம் நாட்டில் ஒரு புரட்சிகரக் கொள்கையைப் பராப்பி தருணம் பார்த்து இத்தேச அரசியலுக்குள் நுழைந்து நாட்டைக் கைப்பற்றுவதே அவர்களது உண்மையான குறிக்கோள். எனவே இந்த நச்சத்திட்டம் முளையிலேயே கிள்ளி எறியப்பட்டு அனைத்து தீயசக்திகளும் அழிக்கப்பட வேண்டும்.

புத்தரினதும் தேவர்களினதும் நாடே யப்பான் இந்தக் கொள்கைக்கு எதிரான எவரும், இந்த நாட்டில் வழி முடியாது. அவர்கள் இந்நாட்டின் தேசிய இனமல்ல. அவர்கள் சமிக்கப்பட்டவர்கள். தேசத்துரோகிகளான அவர்கள் நாடுகடத்தப்பட வேண்டியவர்கள். நரகத்தில் தள்ளப்பட வேண்டியவர்கள். யப்பானில் ஒரு அங்குல நிலம்கூட இந்த நாசகார சக்திகளின் கையில் விழுக்கூடாது. யப்பானிய மக்களாகிய நாம் பரலோகத்திலிருந்து புத்த பெரு மானின் பாதுகாவலைப் பெற்றுள்ளோம். இதற்குதவியாக ஐந்து முதற்றர புண்ணியக்கொள்கைகள் அருளப்பட்டுள்ளன. எமது சித்தாந்தங்கள் இந்த அடிப்படையிலேயே வரையப்படல் வேண்டும். எமது மக்கள் இந்த நெறி முறைக்கிணங்க வழிநடத்தப்பட வேண்டியவர்கள். அவர்களின் மாசற்ற உள்ளங்களில் இந்த வெளிநாட்டு நச்சவிதைகள், விதைக்கப்படலாகாது. பரலோ கழும் நான்கு கடல்களும் இந்த உண்மையை அறிய வேண்டும்.

இந்திய அறிக்கை, கிறிஸ்தவம் ஏன் பகிஞரிக்கப்பட வேண்டுமென தெளிவாக்குகிறது.

1. மதபோதகர்கள் ஒரு தீயவழியை நாட்டில் புதுத்தி, மக்களை மயக்கி அவர்கள் ஏமாந்தவேளை, அரசியலைக் கைப்பற்றவே இந்நாட்டுக்கு வருகை தந்துள்ளார்.
2. இந்நாட்டின் தேசிய மதங்களின் (பெளத்தம், சின்ரோனிஸம், கொன்பியூசிசம்) பிரதான எதிரி, கிறிஸ்தவ மதமே”.

ஆகவே இந்த அறிக்கையின்படி ஏற்படக் கூடிய பெரும் ஆபத்துகளைத் தவிர்க்க, நாகாசாக்கியிலுள்ள அனைத்து வெளிநாட்டு மதபோதகக்குமுக்களும் மாகோவாவுக்கு அல்லது மனிலாவுக்கு நாடுகடத்தப்பட வேண்டும். யப்பானிலுள்ள எல்லாக் கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள், மடங்கள் அனைத்தும் நிர்மலமாகக்கப்படல் வேண்டும். கிறிஸ்தவர்கள் யாருமிருப்பின் அவர்கள் அம் மதத்தைப் புறக்கணிக்க வேண்டும். மறுத்தோருக்கு சித்திரவதையும் சிரச் சேதமும் இறுதித் தண்டனை எனப் புதிய சட்டங்கள் பிரகடனப்படுத்தப் பட்டன.

தி. மதபோதகர்கள் நாடுகடத்தப்படல்

எனவே எல்லாமதபோதகர்களும் (வெளிநாட்டு) நாகாசாகிக்கு அழைத்து வரப்பட்டார்கள்.

இக்காலகடத்தத்தில் (பெப்ரவரி 16) ஆயர் செகுயிரா இயற்கையெய்தி னார். மாவட்டக் குருக்கள் குழு, வலன்றைங்கார் வல்கோ அடிகளை இடைக் கால நிர்வாகியாகத் தெரிவுசெய்தது. கத்தோலிக்கர்களுக்கு வழிபாட்டுச் சுதந்திரம் வேண்டி நாடளாவிய ரீதியில் வேண்டுதல்கள், இடைவிடாது இடம் பெற்றன.

ஜுன் மாதமுற்பகுதியில் மாகோவா நாவாய் வந்து சேர்ந்தது. போர்த்துக் கேயரின் வர்த்தகத் தொடர்பு இதனால் பாதிக்கப்படலாமென ஐயேசு அஞ்சி னான். நாவாயின் பிரதம மாலுமி யோவா டா குன்கா, சிசோக்காவுக்கு ஆள னுப்பி, நாகாசாகியில் போர்த்துக்கேய வர்த்தகர்களுக்காக ஒரு கோவிலாவது அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என வற்புறுத்தினான்.

ஒக்ரோபர் 21இல் சில துடிதுடிப்பான பிரான்சிஸ்க, டோமினிக்க துறவி கள் ஒருங்கிணைந்து விக்கார் ஜெனரல் எனப்படும் குருமுதல்வர் பதவிக்கு யேசு சபையைச் சேர்ந்த ஒருவரை நியமிப்பது சபையின் நியம விதிகளுக்கு மாறானது எனக் காரணம் காட்டி, பிரான்சிஸ்கோ டி மோராலஸ் என்பவரை தெரிவு செய்து, தலைமைப்பீட்டங்களுக்கு அறிவித்தனர். டோமினிக்க மாகாணாதிபதி இவ்விடயத்தில் நேரடியாகத் தலையிட்டு சமரசமேற்படுத்தினார்.

ஒரு சில தினங்களின் பின் (ஒக்ரோபர் 27) எல்லாமத போதகர்களும் (36 குருக்கள், 29 துறவிகள்) ஒரு பெரிய நாவாயில் மாகாவோவுக்கு வந்து சேர்ந்தனர். 23 யேசு சபையினர் மனிலாவுக்குச் சென்றனர். 38 தேசிய குருக்கள் யப்பான் நாட்டின் கிறிஸ்தவர்களின் நலம் பேண அனுமதிக்கப்பட்டனர். வேதகலாபனை தொடக்கப்பட்டு, முழுமுச்சாக அமுலாக்கப்பட்டது.

கிறிஸ்தவ இலக்கிய, அச்சகப் பணிகள்

அச்சப்பிரசரங்களுக்காக யேசு சபையினர் தொடங்கிய அச்சகம், 1596 - 1614 வரை நாகாசாகியில் இயங்கி ஏராளமான கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களை வெளியிட்டது. 1614 இல் இது மாகாவோவுக்கு கொண்டு போகப்பட்டது. யப்பானியர்களுக்கு அவர்களது மொழியில் கிறிஸ்தவத்தை விளக்கும் பிரசரங்கள் மட்டுமல்ல, யப்பானிய மாணவர்களுக்கு வத்தீன் மொழியை அறிமுகம் செய்யும், வெளிநாட்டு மத போதகர்களுக்கு யப்பானிய மொழியை பயிற்று விக்கவும் தேவையான பிரசரங்களும் வெளியிடப்பட்டன.

யப்பானிய கலைகளில் கிறிஸ்தவத்தீன் ஊடுருவல்

ஶ. மெற்குவக ஒயிய நடை

யேசு சபையினர் நடத்திய பல்கலைக்கல்லூரியில் ஓவியங்களுக்கும் செதுக்கு தல் வேலைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் தரப்பட்டது. யப்பானிய துறவிகளும் டொயுக்களும் இதில் நன்கு பயிற்றப்பட்டனர். ஆயின் மேற்குலக ஓவிய நடை தாராளமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

♦ நம்பான் பயோபு (தெற்கத்திய பார்போரியன் படத்தடிகள்)

ஓடா நோபுங்காவின் அசுசிகோட்டை, கானோ ஏற்றோகுவின் பொன் னிலைப் படத்தடிகளால் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. கைடெயோசி இதே ஓவியர்களையே ஓசாகா கோட்டையை அழகுபடுத்த உபயோகித்தான். இவ்விதமே பெரிய சீமான்களும் இவ்விதமே தங்களது மாளிகைகளையும் மடிப்புத்தடிகளாலும் தொடர்த்தடிகளாலும் அழகு செய்தனர். யேசு சபையினரும் மக்கள் ரசனையை, கவர்ந்திமுக்க தங்கள் ஆலயங்களையும் வரவேற்பு மாடங்களையும் பொன்னிலைத் தட்டிகளால் அலங்கரித்தனர். ஆயின் அவர்களது கண்ணியம், கட்டுப்பாட்டுக்கிணங்க, வசிப்பிடங்களில் இந்த அழகுசாதனங்கள் காணப்படவில்லை.

எனினும் அவர்களது பாடசாலைகளில் அழகுவர்னக் கலையை மிகச் சிறந்த முறையில் கற்பித்தனர். போர்த்துக்கேய கப்பல்களிலும் வணிகக் கூடங்களிலும் அழகு வர்ண ஓவியங்கள் ஏராளமாகக் காணப்பட்டன. இன்றும் அவற்றை யப்பான் நாட்டில் காணலாம்.

போர்த்துக்கேயரின் மிகப்பெரிய நாவாய்களுள் ஒன்றான ‘குறோபுண்’ (கறுப்புக் கப்பல்) பிரதம மாலுமி, ஏனைய மாலுமிகள் சகிதம் அழகுவர்ண சீருடைகள் அணிந்து, ஈட்டி வாள் சகிதம் அரச அதிகாரிகளை சந்திக்கச் செல்வது பிரமாதமான காட்சியாகும். அதுபோல அரச அதிகாரிகளும் மத போதகர்களும் பிரதான வைபவங்களில் சீருடை அணிந்தே காணப்படுவர்.

ஆலயங்களிலும் சிற்றாலயங்களிலும் மதகூடங்களிலும் திருப்பவி, மறைக் கல்வி, வழிபாடு, செபித்தல், நூல்களைப் படித்தல் போன்ற நிகழ்வுகளிலும் ஒன்று கூடுவோரின் ஆடையணிகள், பிரமாதமாகக் காணப்படும். எனினும் இந்த அழகு சாதனங்களை உருவாக்கும் ஓவியர், சிற்பிகளில் எத்தனைபேர் கத்தோலிக்கர் என்பது கேள்விக்குறி.

யேசுசபை, பிரான்சில்கன் சபையினர் மட்டுமல்ல டோமினிக்க, அகஸ்தியை சபையாரும் தங்கள் அலங்கரிப்பு அலுவல்களுக்கு அழகுவர்ணத் தட்டிகளை பயன்படுத்தியுள்ளனர். இவ்வலங்கரிப்பு வேலைகள் அனைத்தும் 1614க்கு முன்னரே இடம்பெற்றன.

எனினும் இந்த ஓவியர், சிற்பிகள் அனைவருமே பிரசித்தி பெற்ற இத்துறை முக நகரை வசிப்பிடமாகக் கொண்டவர்கள்ல் என்பதும் தேவையையொட்டி நகருக்கு அவ்வப்போது வந்துபோகிறவர்கள் என்பதும் தெரியவருகிறது.

இறுதியாக இந்த அழகுவர்ண வேலைகள் அனைத்தும் யப்பானிய தேசிய கலையமைப்பையே ஆதாரமாகக் கொண்டவை. யப்பானிய தூரிகைகளால் வரையப்பட்டவை. வர்ணக் குழம்புகள் அனைத்தும் யப்பான் நாட்டின் மூலிகைகள், வேர்கள் பிற சாதனங்களை உபயோகித்து உருவாக்கப்பட்டவை.

ஜு. கிறிஸ்தவக் கலையின் ரீவுவடிவங்கள்

யப்பானில் கிறிஸ்தவக் கலையின் ஊடுருவல்களை (அக்காலத்தில்) காட்டும் வேறு சாதனங்களும் உண்டு. கிறிஸ்துவின் மிகப்பெரிய உருவம், சிலுவையில் தொங்கும் கிறிஸ்து, தலைக்கவசங்களில் கிறிஸ்துவின் பல்வேறு வடிவங்கள், வாள் கவசங்களில் கிறிஸ்துவின் உருவங்கள், குதிரைமேலுள்ள ஆசனங்களில் கிறிஸ்தவ சின்னங்கள் என்றெல்லாம் அரச அதிகாரிகள் செல் வந்தர்களின் சகல பாவனைப் பொருட்களிலும் கிறிஸ்தவம் முக்கியத்துவம் பெற்றது.

கிறிஸ்தியின் டோரோ என்றழைக்கப்படும் கல் - விளக்குகளில் முகலாய் கிறிஸ்தவ கலைவண்ணங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. இந்த விளக்குகளில் சிலுவையும் அதை வணங்கும் மனிதனும் போன்ற கருத்துமிக்க கற்பனை வளங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. பெளத்த, சின்றோ மதக்கோவில்களிலும் இவ்வித கல்விளக்குகள் (பல்வேறு வடிவங்களில்) காணப்படுகின்றன.

1614 - 1639 ஆம் ஆண்டுகளில் யப்பான்

ஐ. ஓஹா ரூக்ஷாய்த்தி கிறிஸ்தவர்

1614இல் பொது வேதகலாபனை தொடங்கியது. ஜேயேச இன்னமும் ரொயட் டோமி கைடெயோரியுடன், பிரச்சனைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான். கிறிஸ்தவர்கள் அமைதியாக எதிர்காலத்தை எதிர்பார்த்தவன்னமிருந்தனர்.

ஜூயேசு பெரியதொரு அடிபாட்டுக்குத் தள்ளனத் தயார் நிலையில் வைத்திருந்தான். பல தலைவர்கள் கிறிஸ்தவத்துக்கெதிராக செயல்பட ஆயத்தராகினர்.

ஓசாகா பிரச்சனையில் கிறிஸ்தவர்கள் இருபக்க இராணுவங்களிலும் பணி யாற்றினர். ஆயின் இப்போது கைடெயோரியின் பிரமாண்டமான சேணக் கெதிராக கிறிஸ்தவ இராணுவத்தின் தொகையோ, மிகக்குறைவு. கைடெயோரியின் வெற்றி, வேதகலாபனைக்கு ஒருமுடிவு செய்யுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

ஐ. கைடெற்றாடா ஜூட்சில் திருத்த விவரங்கள்

ஆரம்பத்திலிருந்து கைடெற்றாடா, தான் ஒரு கிறிஸ்தவ எதிரி என்பதை சொல்லிலும் செயலிலும் காட்டிக் கொண்டிருந்தான். 1616 செப்பெட்டம்பரில் அவன் விடுத்த கட்டளையில் “கிறிஸ்தவ மதபோதகர்களுக்கு தங்கள் வீடுகளில் தங்க இடமளிப்பது கொலைக்குற்றமாகும்” என அறிவித்தான். யப்பானில் தங்கி யிருக்கும் வெளிநாட்டு வர்த்தகர்கள் அனைவரும் நாகசாகி, கிராடோ துறை முகங்களுக்குச் சென்று தங்கியிருக்குமாறு பணித்தான். 1617இல் பல மதபோத கார்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். இரு மாதங்களின் பின் இரு யேசு சபையினர் (J.B.மச்சாடோ, பிரான்சிஸ் பீட்ரோ) ஒழுராவில் மரணதண்டனை பெற்றனர். இவ்விதம் வெளிநாட்டு மதபோதகர்கள் மட்டுமல்ல, உள்ளுர்க் கிறிஸ்தவர் பலரும் சிறைவாசமும் சிரச்சேதமும் பெற்றனர்.

1618இல் இரத்த சாட்சிகளின் தொகை 68. ஒரு பயங்கர கலாபனை கோகுராவிலும் நாகாட்சவிலும் 37 இரத்த சாட்சிகளைச் சரித்தது. நாகா சாகியில் குழந்தைகள் பெண்கள் உட்பட 14 பேர் உயிரோடு எரிக்கப் பட்டனர். 1619இல் 90க்கும் அதிகமானோர் வேதசாட்சிகளாயினர். 1619 ஒக்ரோபர் 7இல் 52 கிறிஸ்தவர்கள் எரித்துக்கொல்லப்பட்டனர். ஜப்பானிய குரு லெயோனார்டே கிழுராவும் மரண தண்டனை பெற்றார். ஒழுரா சிறையில் பல குருக்கள் அடைக்கப்பட்டனர். எனினும் அடுத்தவருடங்களில் இரத்த சாட்சிகளின் தொகை குறைந்தது. 1620இல் 17, 1621இல் 20. இக்கால கட்டத்தில் 12 குருக்கள் ஒழுரா சிறைவாசம் பெற்றனர்.

1622இல் கிறிஸ்துவுக்காக உயிர்த்தியாகம் செய்தோரில் (122) 14 வெளி நாட்டுக் குருக்கள், ஒரு யப்பானிய குரு, பல துறவிகளும் அடங்குவர். இவ்விதமே யப்பான் நாடு முழுவதும் கிறிஸ்தவர்களின் இரத்த வெள்ளம் ஆறாக ஒடியது. கிராடோவிலிருந்த ஆங்கில புரட்டஸ்தாந்த சபைத் தலைவர் றிச்சாட்குக் கூறியது: “சிக்கவிலுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் உண்மையான விசுவாசிகள். சித்திர வைதைகளுக்கும் சிறைவாசம் சிரச்சேதத்துக்கும் அஞ்சி இயேசுவுக்கு பிரமாணிக்கவீனம் செய்யமாட்டார்கள்.”

குருக்களுக்கும் துறவிகளுக்கும் பயங்கர தடுப்பு முறைகள் அமுலில் இருந்த போது கிறிஸ்தவர்கள் தம் விசுவாசத்தை, வீடுகளில் கூடி செபமாலை ஒதுதல், பூசைத்தியானம், குழு வழிபாடுகள் மூலம் வளர்த்தனர். ஆயின் கத்தோவிக்க எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் இரு முன்னால் குருக்கள் மும்முரமாகத் தொழி லாற்றியதும் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டும். அவர்கள் ‘பாபியன் தோமஸ் ஆர்க்கி’ என்போர் இக்குருக்கள் முன்பு கிறிஸ்துவுக்காக பிரமாணிக்க மாக உழைத்தவர்கள். பின்பு அலகையின் வாய்ப்பட்டு கிறிஸ்தவ எதிர்ப்பியக் கத்தில் முழுமுரமாக ஈடுபட்டனர்.

கிறிஸ்தவத்துக்கெரிரான் வேதகலாபனைகள் காரணமாக, மதபோத கர்கள் உற்சாகமிழுக்கவில்லை. தமது பணிகளைக் கைவிட்டு ஒளிந்தோட வில்லை. தமது வேதபோதக, மதமாற்றும் பணிகளில் மும்முரமாக உழைத் தனர். அதன் பயன் யேசுசபை அறிக்கைப்படி 1617இல் 800 திருமுழுக்குகள், 1619 இல் 1800 திருமுழுக்குகள், 1621இல் 1945 திருமுழுக்குகள், 1622இல் 2000 திருமுழுக்குகள்.

4. வடமாகாணங்களுக்கும் கிர்ஸ்தவ ஆர்யங்கம்

வடமாகாணங்களில் மதபோதக பணிகளுக்காக முதலில் அனுப்பப் பட்டவர் ஓயில் சோரெலா அடிகள். இவர் 1611இல் சென்டாய்க்கு ஓசவின் பிரபுவான் டேற்மசாமூனேயின் அழைப்பிற்கிணங்க அனுப்பப்பட்டவர். இவர் ஓர் கோவிலை அமைத்ததுடன் 1800 பேரையும் மதமாற்றினார். பின்னர் டேற்மசாமூனீயின் தூதுக் குழுவில் அங்கம் வகித்து, 1613களில் உரோமை சென்றார். தொடர்ந்து 1618 இதிலும் 1620இதிலும் பிரான்சில்கள் மதபோதகர்கள் வருகை தந்தனர்.

மத்திய மாகாணங்களில் வேதகலாபனை மும்முரமாக இடம்பெற்ற போதே வடமாகாணங்களில் கிறிஸ்தவத்துக்கு நல்ல விளைச்சலும் அறுவடையும் கிடைத்தத். ஐயேசு கிறிஸ்தவ நாவாய்களில் கைவைக்கத்தொடங்க, அவைகள் ரோகோகு சென்றன. அங்கு தலைமைப்பீடாதிபதி சோகுன் அவை களைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை. அந்நாவாய்களிலிருந்த போதகர் ஒருவர் (பீற்றர் கிற்றோமி) சேம் போகுவில் 600 பேரை மனந்திருப்பினார்.

வேதகலாபனை பிரகடனப்பட்டதை தொடர்ந்து கியோட்டோ, ஓசாகா பகுதிகளிலிருந்து 71 கிறிஸ்தவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். இவர்களில் பலர் கிரோசாகியில் பின்பு குடியேற்றப்பட்டனர். வெளியேற்றப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களில் பலர் விவசாயம் செய்தும் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வெள்ளிச் சுரங்கங்களில் கூலி வேலை செய்தும் பிழைத்தனர். அவர்கள் கிறிஸ்தவத்தை அனுசரிப்பதில் தடையேதுமில்லை. அவர்களது உத்தம நடத்தையாலும் வழி காட்டுதலாலும் பலர் மனமாற்றமடைந்து திருமுழுக்குப் பெற்றனர்.

சோகுணால் அரசின் உருக்கூட்டுதலால் 1620 செப்டெம்பர் 4இல் டேற்மசா முனி செய்த அறிவிப்பு: கிறிஸ்தவத்தை அனுசரிப்பதை விடுத்து, தங்கள் தேவைகளை வழிபடாத அனைவருக்கும் மரணதன்டனை விதிக்கப் படும். இதைத் தொடர்ந்து பகிரங்கமாக கிறிஸ்தவத்தை அனுசரிப்பது நிறுத்தப்பட்டது. எனினும் இரகசியமாக கிறிஸ்தவம் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டனும் டேற்மசாமுனி எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

4. டேற்மசாமுனி குழுமி உரோமைத்தூக்கிப்பு (1613 - 1620)

டேற்மசாமுனியால் உரோமைக்கு அனுப்பப்பட்ட தூதுக்குழுவில் கசே குராவும் ருசனேகா அடிகளும் அடங்குவர். இக்குழு மட்டிட, உரோம் போவ தற்காக அகாபுல்கோ துறையை அடைந்த போது கைடேற்றா கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரான மரண தண்டனை முறையை பிரகடனம் செய்தான். 150 பேர் அடங்கிய குழு முதலில் மெக்கிக்கோவை அடைந்தது. அவர்களில் 78 பேர், மிகச்சிறந்த முறையில் மறைக்கல்வி வழங்கப்பட்டபின் ஆடம்பர வைபவங்

களுடன் திருமூழுக்காட்டப்பட்டனர். தூதுக் குழுவினர் மெக்சிக்கோவிலிருந்து மே 8இல் புறப்பட்டு 28 பேர் மேற்கொண்டு பயணஞ் செய்ய ஏனையோர் யப்பான் நாடு சென்றனர்.

தூதுக்குழு 1614 டிசம்பர் 20இல் மட்ரிட் நகரை அடைந்தது. இரு மாதங்களின் பின் (1615 பெப்ரவரி 17) கசெக்கா ஆடம்பரமாக ஞானமூழுக்கு பெற்று, பிலிப் பிரான்சில் எனப் பெயரிடப்பட்டான் (பேரரசன் 111ஆவது பிலிப் நினைவாக).

உரோம் நகரையடைந்த 21 யப்பானியரை (1615 ஒக்டோபர் 25) பாப்பரசர் நவம்பர் 3இல் வரவேற்று அன்புடன் அளவளாவி திருக்கர ஆசியும் அளித்தார். பாப்பரசரங்கு டேற்மசாமுனி எழுதிய கடிதமும் பகிரங்கமாக தலைவரும் சின்னப்ப பாப்புவின் முன் படிக்கப்பட்டது. இக் கடிதத்தில் தனது இராச்சியத்தில் கிறிஸ்துவைப் போதிக்க, பிரான்சில்கண் சபையினரை மட்டுமே அனுப்பவேண்டுமென்றும் இங்குள்ள கிறிஸ்துவர்களைக் கண்காணிக்க, அனுபவம் வாய்ந்த, ஆற்றல்மிக்க குரு முனிவர் ஒருவரை தெரிந்தனுப்புமாறும், இதற்கான செலவுகள் அனைத்தும் வழங்கப்படுமென்றும் தெரிவித்திருந்தான்.

கார்த்திகை 15இல் பிரான்சில்குவின் மூன்றாம் சபையின் 3 அங்கத்தவர்களுடன் (யப்பானியர்) சோரெலோ பரிசுத்த பாப்பரசரைச் சந்தித்து ஒரு மகஜஸரைச் சமர்ப்பித்தான். இந்த மகஜஸில் 116 உயர் குல யப்பானிய கிறிஸ்துவர்கள் (73 ஆணகள், 43 பெண்கள்) கையொப்பமிட்டிருந்தனர். இவர்கள் கியோட்டோ, புஸ்லியி, ஓசாகா, சாகாய் நகர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களது வேண்டுகோள்களாவன:

1. யப்பானில் ஓரேயொரு ஆயர் மட்டுமே இருக்கிறார். அவருக்கு எங்கள் மொழியில் நன்கு பேச, எழுத, வாசிக்கத் தெரியாது. நாகாசாகியிலேயே அவரது வசிப்பிடம் உள்ளது. எனவே யப்பானியர் ஒருவர் ஆயராக நியமிக்கப்பட வேண்டும். அவர் ஆண்மீக ஞானம் மிக்கவராக நல்ல கல்விமானாக, சிறந்த நிர்வாகியாக, யப்பானிய திருச்சபை முழுவதையும் ஆண்டு நடத்துவதில் வல்லவராக விளங்க வேண்டும். திருச்சபையின் மேல் மட்டத்துடன் உறவாடுபவராக மட்டுமன்றி திருச்சபையின் மத்திய கீழ் மட்டத்துடன் உறவாடு உறரயாடி அங்வப் போதைய திருச்சபையின் பொது நிலையினரின் விருப்பு வெறுப்புகளையும் உண்மை நிலையையும் தெரிந்து கொண்டு செயலாற்றுபவராக இருக்க வேண்டும். அவர் அரசியல், வர்த்தக அலுவல்களில் அதிக கவனம் செலுத்தக்கூடாது.
2. குருக்களின் தொகை பற்றாக்குறையாக உள்ளது. குருக்கள் பயிற்சிக் கல்லூரியில் பயிற்சி பெறுவதற்குஞ்கு ஒரு உபகாரநிதி வழங்கப்பட வேண்டும். ஆயர்கள் தொகையும் அதிகரிக்க வேண்டும். யப்பானிய புதல்வர்கள் உயர்கல்வி பெற ஒரு கல்லூரியோ அல்லது பயிற்சி மாட்மோ நிறுவப்பட வேண்டும். இக் கல்லூரியில் வத்தினுடன், இறையியல், தத்துவ இயல் மட்டுமல்ல விஞ்ஞானியல், பொருளியல் போன்ற ஏனைய சாஸ் திரங்களும்; இவர்கள் சமய பாடத்தில் (மறைக்கல்வி) வல்லுநராயிருப்பின் மதபோதகர்களின் வேலைப்பனு குறையும்.
3. ரெயிகோவின் ஆளுகையில் (1597) மறைசாட்சிகளாகக் கொல்லப்பட்ட 6 பிரான்சில்கரும் 20 கிறிஸ்துவரும் இரத்த சாட்சிகளாகப் பிரகடனப்படுத்

தப்படுதல். இவர்களை புனிதர் வரிசைக்கு உயர்த்த நடவடிக்கை எடுத்தல்.

கி. சோரெல்லோ அடிகளால் நிறுவப்பட்ட, ஜந்து காயவரத்தர் சபை உத்தி யோகபூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல். குருசுகள், வரவணிக்கங்கள், புனிதர்களின் படங்கள், செபமாலைகள் என்பன கத்தோலிக்க பொதுநிலையினருக்கு தாராளமாகக் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுத்தல்.

இல்வேண்டு கோள்களை அலசி ஆராய்ந்த பாப்பரசர், யப்பானிய நாட்டுக்கு வெகுவிரவில் ஒரு பேராயரும் நான்கு துணை ஆயர்களும் அனுப்பப்படுவெரன அறிவித்தார். மேலும் சோரெலோ அடிகளே முதலாவது பேராயராக நியமிக்கப்பட்டு காலப்போக்கில் யப்பான் நாட்டின் முதலாவது கருதினால் (திருச்சபையின் இளவரசர்) ஆக கௌரவிக்கப்படுவார் எனவும் தெரிவிக்கப்பட்டது. எனினும் இவ்வித பெரியபதவி நியமனங்களுக்கு அரசரினதும் ஆளும் நிர்வாக சபையினரதும் அனுமதி அவசியமாகும்.

அத்துடன் ஆயர் சேர்குயிராயும் யேசு சபையாரும் மேற்கூறிய தீர்மானங்களுக்கு பலத்த ஆட்சேபனை தெரிவித்தனர். இவைகளைத்துக்குமான பாப்பரசரின் உத்தியோகபூர்வப்பதில் அவரது 1615 டிசம்பர் 27 ஆம் திங்கி வெளி யிட்ட நிருப மூலமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

1. மதபோதகர்கள் அனுப்பப்படும் விடயமாக தமது (பாப்புவின்) முன்னைய கட்டளைகள் அனுசரிக்கப்படும்.
2. திருச்சபைச் சட்டங்களுக்கிணங்க ஒரு பெரிய மாகாணத்தில் பல ஆயர்கள் கடமையாற்றினால் மட்டுமே அங்கு பேராயர் பதவி வழங்கப்படும்.
3. ஒசுவில் ஒரு ஆயர் நியமிக்கப்பட்டபின் அவரே தனது மாவட்ட தேவையை உணர்ந்து குருமடத்தை நிறுவுவார்.
4. பிரான்சிஸ்க இரத்த சாட்சியானோர் திருச்சபையின் புனித பட்டமளிப்பு சம்பந்தமான ஆயுவுகள் முறையாக நடத்தப்பட்டு திருப்தியாயின் புனிதர் கௌரவம் வழங்கப்படும்.

இமிற்சுவின் ஆழநூலை (1623 - 1639)

1623இல் கைடெற்றாட தனது சோகுனேற் (பெருந்தலைவர்) பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றான். அவனது மகன் இமிற்சு பெருந்தலைவனானான். யப்பானிய வரலாற்றில் கிரிஸ்தவத்தின் மிகப்பயங்கரமான எதிரி எனவும் யப்பானில் வெளிநாட்டுச் செலவாக்கை தகர்த்தெறிந்தவன் எனவும் இவனை சரித்திர ஆசிரியர்கள் வர்ணிக்கின்றார்.

ஜேயேசுவின் ஆளுகையில் வெளிநாட்டு மதபோதகர்கள் வெளியேற்றப் பட்டனர் என முன்பு கண்டோம் எவருக்கும் மரணாடங்களை வழங்கப்படவில்லை ஆயின் கைடெற்றாட இன்னும் ஒருபடி அதிகமாகவே நடந்துகொண்டான். சித்திர வதைகளை அவன் கட்டளையிடவில்லை. சிரச்சேதம் அல்லது உயிருடன் எரிக் கப்படுதல் என்பனவே வெளிநாட்டு மதபோதகர்களுக்கு அவன் வழங்கிய தீர்ப்பு.

ஷ. நாடெங்கும் வெதுக்கங்களை

முதலில் இமிற்ச நாடெங்குமின்ன டெய்மோக்களை அழைத்து அவர்கள்

தனது உத்தரவுகளை மீறக்கூடாது, மீறினால் அவர்களுக்கு கடுந்தன்டனை வழங்கப்படும் என அறிவித்தான்.

1623 டிசம்பர் 4இல் ஜெரோம் டி அஞ்செலிஸ், பிரான்சிஸ் கல்வெஸ் என்ற குருக்களும் 48 கத்தோலிக்க பிரமுகர்களும் உயிரோடு எரிக்கப்பட்டனர். மிகப் பெரிய மரணதன்டனை டிசம்பர் 29இல் இடம்பெற்றது. குழந்தைகள் பெண்கள் உட்பட 37 கிறிஸ்தவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். கிறிஸ்தவர்களை எங்கு கண்டாலும் அவர்கள் மேல் சித்திரவதைத் தாக்குதல் நடத்துவது சர்வசா தாரணமாகிவிட்டது.

1624இல் 200க்கும் மேற்பட்டோர் தம் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்துக்காக பிரான்னைத் தியாகம் செய்தனர். ஒகஸ்ட் 25இல் 4 குருக்கள் ஒழுராவில் கொல்லப்பட்டனர். கிராடாவில் 38 கிறிஸ்தவர்கள் இயேசுக்காக உயிர் இழந்தனர். கொட்டோ, புங்கோ, ஆகி இலும் கிறிஸ்தவர்களின் இரத்தம் ஆறாய் ஓடியது. பிஜென், கரிமா ஒசாகாவின் கிறிஸ்தவர்கள் நாடுகடத்தப் பட்டனர்.

இதைவிடப் பயங்கரமான வேதகவாபனை வடமாநிலங்களில் இடம் பெற்றது. 1624 பெப்ரவரி 22இல் டியாகோ கார்வெல்கோ என்ற குருவும் 6 கிறிஸ்தவர்களும் நீரில் அமிழ்த்திக் கொல்லப்பட்டனர். அகிற்றா நாட்டு அதிபதியும் 32 கிறிஸ்தவர்களை எரியும் பயங்கர நெருப்பில் தள்ளினான். குபேட்டாவில் (ஜூலை 18) 52 கிறிஸ்தவர்கள் சிரக்சேதம் பெற்றனர். ஜூலை 26இல் 14 போர் உயிரிழந்தனர். 1625இல் 7 பேரும், 1626இல் 20 பேரும் கொல்லப் பட்டனர்.

ஆயினும் மதபோதகர்களின் விசுவாச போதனைகளை இப்பயங்கர கொலைகளும் சித்திரவதைகளும் தடுத்து நிறுத்தவில்லை. டேவாவில் 300 போரும், யப்பானின் வேறு பகுதிகளில் 1200 பேரும், 1624இல் சத்திய மறையில் சேர்ந்தனர். 1625இல் 1100 யப்பானியரும் 1626இல் 2000 பேரும் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவினர்.

ஐ. புதியத் யெல்ஹன்ஷன்

1627இல் மிகுனோ கவாச்சி வேறுவிதமான தொல்லைகளைக் கொடுத்தான். கிறிஸ்தவர்களின் வீடுகளை கொள்ளையடித்தல், அவர்களது ஆடையாபரணங்கள் உடமைகளை அபகரித்தல், நிம்மதியான அவர்களது வாழ்க்கையைக் கெடுத்தல், வேலைவாய்ப்புகளை தடுத்தல், வருவாய்களை, அபகரித்தல் எனப் பலவித தொல்லைகளைக் கொடுத்தான். கிறிஸ்தவ பிரமுகர் களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகள் ஏராளம்.

அரிமாவின் அதிபதி மற்குரா சிகேமாசா தனது ஆட்சிக்குட்பட்ட கிறிஸ்தவர்களை வாட்டி வதைத்தான். சித்திரவதைகள், பல்வகை உபத்திர வங்கள், நிர்வாணமாகத் தெருக்களில் நடக்கவைத்தல் முதலிய தொல்லை களால் பழிவாங்கினான். விரல்களை வெட்டி அவர்கள் வாழ்வைக் கெடுத்ததுடன், இறுதியில் இரக்கமற்ற விதந்தில் கொலை செய்தான். கொதுநீரில் அமிழ்த்தும் போது அவர்கள் துடிதுடித்து, பதைபதைத்து உயிரிழப்பது அவனுக்கு எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது.

இவ்விதம் 1628 இலும், 1629 இலும் இடம்பெற்றது. தொடர்ந்து வேறுவித முயற்சிகளும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. 1629 நவம்பரில் அங்களி இசிடா அடிகளார் (இறையியல் வல்லுநர், கல்விமான்) கைது செய்யப்பட்டு வெகு மரியாதையுடன் உபசரிக்கப்பட்டார். உணை தலைமையில் பெளத்த சித்தாந்த வல்லுநர்குழு ஒன்று தங்கள் மதத்தின் தொன்மைச் சிறப்பு இலட்சி யங்களை, கத்தோலிக்கத்துடன் ஒப்பிட்டு கத்தோலிக்கம் கொள்கையற்றதும் நிலையாமையும் இவிவானதுமான ஒருமதம் என நிருபிக்க முயன்று தோல்வி கண்டனர். இருவருடங்களின் பின் 1631 நவம்பரில் செயிட்டோ கொனாய் என்ற கொன்பியூசிய மதவல்லுநரை இசிடா அடிகளுடன் வாதாடச்செய்து கிறிஸ்தவ விசுவாசத்துக்கு முற்றுப்புள்ளிவைக்க முயன்றும் முடியவில்லை.

இவற்றால் சினங்கொண்ட உணை, 1631 டிசம்பரில் ஒமுராவில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த எல்லா மதபோதகர்களையும் அவர்களுடனிருந்த இரு போர்த் துக்கேய சீமாட்டி களையும் அன்சென் என்னுமிடத்திலுள்ள சித்திரவதைக் கூடத்துக்கு அனுப்பினான். 33 நாட்கள் நடைபெற்ற பலவேறுவித பயங்கர சித்திர வதைகளின் பின்னும் அவர்கள் கிறிஸ்துவை மறுதலிக்கவில்லை எனவே மத போதகர்கள் மீண்டும் சிறையிலடைக்கப்பட்டு கொதிக்கும் நெருப்புச்சவாலை களில் தள்ளப்பட்டு இறைவனடி சேர்ந்தனர். (1632 செப்டெம்பர்) சீமாட்டிகள் மாகாவோவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டனர்.

யப்பான் நாடு முழுவதும் கிறிஸ்தவர்களை வதைத்துக் கொல்வதில் இன்பங் கண்டது.

நூ. சிற்மஹா எஸ்டி ஜெஃபரி 1637 - ஏப்ரல் 1638)

இதன் காரணிகளாக ஏழை விவசாயிகளின் மேல் விதிக்கப்பட்ட கடுமையான வரிகளும் சித்திரவதைகளுமே என வரவாற்று ஆசிரியர் சிலரும் டச்சுக்தொழிற் சாலை அதிபரும் (புரட்டஸ்தாந்தர்) குறிப்பிடுகின்றனர். இவைகளினால் பொறுக்கவியலாத பொதுமக்கள் பொங்கி எழுந்தனர். ஆயுதமேந்தினர். ஆயின் இத்திரவாதிகள் எல்லோருமே கிறிஸ்தவர்களாகக் காட்டி அவர்களை பொருளாதாரத்தில் நிலியவைப்பதும் வேதகலாபனை ஒன்றை இரகசியமாக அரங் கேற்றுவதுமே உள் நோக்கமாகும். ஆயின் இந்த இலட்சியம் தோல்வி கண்டது. கிறிஸ்தவ இனம் கட்டுப்பாடாக வேதவிரோதிகளை முழுமூச்சாக எதிர்த்து. குருக்களும் தங்கள் முழு ஆதரவை கிறிஸ்தவர்களுக்கு அளித்தனர்.

1637 டிசம்பரில் முதலாவது படையணி அனுப்பப்பட்டது. இது முற்றாக முறியடிக்கப்பட்டு, ஆயுதங்களும் அபகரிக்கப்பட்டன. எனினும் தீவிரவாதிகள் சிம்மபாரா கோட்டையை முழுமூரமாகத் தாக்கினர் (1638 ஜூன்வரி 7). எனினும் கைப்பற்றவில்லை. இத்தாக்குதல்பற்றி கேள்வியுற்ற அமாகுசா குடியிருப்பினர் ரோமியோகா கோட்டையைத் தாக்கினர். எனினும் கைப்பற்றாத நிலையில் நீர்நிலையைத் தாண்டி சிம்மபாரா வீரர்களுடன் சேர முயற்சித்தனர். மக்டா சிரோ என்ற 17 வயது இளைஞன் தீவிரவாதிகளின் அணித் தலைவனானான். சிம்மபாராவுக்கு அரசு, ஏராளமான துருப்புகளை அனுப்பியதாக தலைவனுக்குச் செய்தி கிடைத்தது. உடனே தனது குழுவிலுள்ள 20,000 பேரையும் அவர்களது குடும்பத்தினரான 17,000 பேரையும் முன்னைய அரிமா அதிபதியால் கைவிடப் பட்ட காராநோயோ மாளிகைக்கு அனுப்பினான். மிக உயர்ந்த குண்றுகளிடையே அமைந்துள்ள இப்பிரமாண்டமான மாளிகையை, மூன்றுபக்கம் கடல் அரண்

செய்கிறது. மறுபக்கம் சுதுப்பு நிலமாகும்.

குசுக பகுதியிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட 30,000 துருப்புக்களைக் கொண்ட இராணுவம் இக்கோட்டையைத் தாக்கியது. பெர்வரி 3இல் முதல் தாக்கு தலில் இராணுவம் புறங்காட்டி ஓடியது. இரண்டாவது தாக்குதலில் (பெர்வரி 14) சோகுனால் அணியின் பிரதம தளபதி இத்தாக்குதலால் சிகெமாசா கொல் லப்பட்டான். புதிய தளபதி மற்கடெய்ரா நோபுர்சனா எதிரிகளை பட்டினி போட்டுக் கொல்லத் திட்டமிட்டான். தனது ஆட்கள் ஒரு லட்சம் பேரை சுற்றிவர நிறுத்தி உணவுப் பொருட்கள் செல்லாதவாறு தடுத்தான். கிராடோவி ஹுள்ள டச்சுத் தொழிலகத் தலைவரின் (கொச் சேபக்கர்) உதவியும் கோரப் பட்டது. அவனால் அனுப்பப்பட்ட ஆயுதந் தாங்கிய நாவாய் பெர்வரி 24 முதல் மார்ச் 12 வரை பீரங்கியால் அடுத்தடுத்துக் குண்டுகளைப் பொழிந்தது. கோட்டைக்குள்ளிருந்தோருக்கு விரைவில் உணவும் ஆயுதங்களும் தேவைப் படும் நிலை உருவாகியது. பின்னர் ஏப்பிரல் 15இல் நடத்தப்பட்ட மூன்றுநாள் தாக்குதலில் கோட்டை கைப்பற்றப்பட்டது. கோட்டையிலிருந்த அணவரும் (பெண்கள், குழந்தைகளுட்பட) ஈவிரக்கமின்றிக் கொல்லப்பட்டனர். சோகு ணாவின் 13,000 வீரர்களும் வீரமரணமடைந்தனர்.

இத்துரப்பாக்கிய நிகழ்வைத் தொடர்ந்து நாட்டின் வெளிநாட்டார் ஆதிக்கம் (டச்சு, சின்ரைத்தவிர) முடிவடைந்தது.

திருச்சபையின் நிலை

1623 மார்ச் மாதத்தில் யப்பானில் 34 மதபோதகர்களே (யேசுசபை 23, அகஸ்தினியன் 1, டோமினிக்கன் 2, பிரான்சிஸ்கன் 8) காணப்பட்டனர். கோடை கால நாட்களில் 3 டோமினிக்கரும், 2 பிரான்சிஸ்கரும், 2 அகஸ்தினியரும், ஒரு ஸ்பானிய நாவாயில் கள்ளமாக வந்து சேர்ந்தனர். அத்தருணத்தில் யப்பான் நாட்டுக்கு போர்த்துக்கேயக் கப்பல்களில் மதபோதகர் எவரும் வரக்கூடாதென மாகாவோ அதிகாரிகள் கட்டளை பிறப்பித்திருந்தனர். மனிலாவுக்கும் யப்பா னுக்குமிடையே வர்த்தகத் தொடர்புகளனைத்தும் துண்டிக்கப்பட்டிருந்தன. (1624). 1627, 1628களில் மதபோதகர் சிலரை வரவழைக்கும் முயற்சிகள் தோல்வி கண்டன. எனினும் யப்பானிய யேசுசபையினர் பீற்றர் காசுயி (உரோமையில் குருவாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டவர்) மைக்கல் மச்டா, மற்றும் மாவட்டக் குரு ஜூரோம் ஜூயோ, மனிலாவிலிருந்து ஒரு பழைய நாவாயில் யப்பானுக் குள் பிரவேசித்தனர். தொடர்ந்து 1632இல் 11 மதபோதகர்கள் வந்தனர்.

1636இல் இரு டோமினிக்கக் குருக்கள் ரூக்குதிவுகள் சென்று அங்கிருந்து யப்பான் செல்ல முயற்சித்தனர். அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு நாகாசாகிக்கு அனுப்பப்பட்டனர். இவ்விதமே அடிக்கடி யப்பான் தேசத்துக்கு வெவ்வேறு வழிகளால் வந்து சேர்ந்த ஜூரோப்பிய மதபோதகர்கள் (குருக்கள்) கைது செய்யப்பட்டு நாடுகடத்தப்பட்டனர். அல்லது மரணதண்டனை பெற்றனர்.

இப்பயங்கர காலங்களில் யப்பானில் விசுவாசத்தை தளரவிடாது கட்டிக்காத்த பெருமை சுதேச குருக்களுக்குரியது. 1614இல் ஆயர் கார்குயிரா இறைவனடி சேர்ந்தார். ஆயரின்றி திருச்சபை அல்லவுற்றது. 1618இல் டியாகோ வலங்கரி ஆயராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆயினும் அவர் யப்பானுக்கள் வரமுடியாதிருந்தது. 1633இல் வலங்கரி இறைவனடி சேர மீண்டும் பிரச்சனைகள் தலைதுருக்கின. எனினும் குருக்கள் தலைமையில் யப்பானியரின் கிறிஸ்தவ விசுவாசம் காப்பாற்றப்பட்டு உறுதிப் படுத்தப்பட்டது.⁷¹

திருச்சபை வரலாறு

ஸ்பானிய குடியேற்றகாரருக்கு கிறிஸ்தவ விக்வாசத்தை வெளிப்படுத்தி யவர் மகேலன். இவரே 1521இல் கிழமாபொன், கழுவாணோஸ் பகுதிகளுடன் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டவர். வரலாற்று ஆசிரியர் பிகாபெட்டா, இவரது அதிவேக மதமாற்ற அலுவல்களை சிறப்பாக வர்ணித்தாலும், கிறிஸ் தவத்தின் உண்மையான - உன்னத கோட்பாடுகளுக்கிணங்க இவர் நடக்கவில்லை யெனக் குறைக்கவும் தயங்கவில்லை. மகேலன் மூலம் திருமுழுக்குப் பெற்றவர் கள், கிறிஸ்தவத்தை உண்மையாக வே புரிந்து கொண்டவர்களா என்பது கேள்விக்குறி என்பது இவரது வாதம்.

பிரதம தளபதி, சமாதானம் பற்றி நீண்டதோர் உரை நிகழ்த்தினான். இறைவன் தனது நாவிள் மூலமே உரையாற்றினார் என்பது அவனது திடமான நம்பிக்கை அவனது உரையால் தாங்கள் ஆட்கொள்ளப்பட்டதாகவும், அதுவரை அப்படிப்பட்ட ஒரு சிறந்த உரையை, தாங்கள் கேட்டதில்லையெனவும் அவர் கள் கூறினார். தனது பேச்சை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதால் உவகை கொண்ட தளபதி, அவர்கள் கிறிஸ்தவ விக்வாசிகளாக மாறவேண்டும் என்ற தன்விருப்பை வெளிக்காட்டினான்.

அரசனின் இறப்பின்பின் அரச பதவியை ஏற்பது யாரெனவும் வினாவி னான். “அரசனுக்கு புதல்வர்கள் இல்லாததால், புதல்விகளில் மூத்தவர்களுக்கே அரசுகரிமை உண்டு. இவள் அரசனின் மருமகளையே மனம் செய்திருப்பதால் அவ்விளவரசும் அரசுகரிமையில் மனவியோடு பங்குகொள்வான்” எனக் கூறப் பட்டது. மேலும் பெற்றோர் வயது முதிர்ச்சி அடையும்போது பிள்ளைகள் அவர்களை மதிப்பதில்லை எனவும், பிள்ளைகளே பெற்றோருக்குக் கட்டளை யிட்டு அவர்களை ஆண்டு நடத்துவர் என்றும் அவர்கள் கூறினார். தளபதி அவர்களுக்குத் தெரிவித்தது யாதெனில் “இறைவன் வானத்தையும், பூமியையும், கடல்களையும் மற்றும் அனைத்தையும் உண்டாக்கினார். அவரது கட்டளைப் படி நாம் எம் தந்தையர், தாய்மாரை நேசித்து, மதித்து காப்பாற்ற வேண்டும். இறைவனின் கட்டளைகளைப் புறக்கணித்து அவற்றுக்கு விரோதமாக நடப்ப வர்கள் நித்திய நரக தண்டனைக்குள்ளாவர். முதல் மனிதராகிய ஆதாம் ஏவாளின் வழிவந்தவர்களே நாம் அனைவரும். எமக்கு ஒரு அழியாத ஆண்மாவை இறைவன் தந்திருக்கிறார். அந்த ஆண்மா இறைவனில் விக்வாசமும் நம்பிக்கையும் கொண்டிருக்க வேண்டும்.”

அவர்கள் எல்லோரும் தளபதியின் வார்த்தைகளை மகிழ்ச்சியோடு

ஏற்றுக் கொண்டனர். தம்மை விசுவாசத்தில் ஸ்திரப்படுத்தவும் ஓரிருவரைத் தந்தருளுமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தனர். தளபதி யோ “அவ்விதம் சில மனிதரைத் தந்துவழுமியாத நிலையில் தாமிருப்பதாகவும்; அவர்கள் விரும்பி னால், தங்களுடனுள்ள குரு அவர்களுக்கு திருமுழுக்கு அளிப்பாரெனவும் அடுத்தமுறை தான் வரும்போது குருக்கள், துறவிகளை அழைத்து வருவார்” எனவும் கூறினான். அவர்கள் முதலில் தமது அரசனைச் சந்திக்க விரும்பு வதாகவும், மிக மகிழ்ச்சியுடன் திருமுழுக்குப்பெற்று கிறிஸ்தவத்தில் சேர்வார்களெனவும் தெரிவித்தனர்.

பிரதம தளபதி, தனக்கோ அல்லது தனது உதவியாளருக்கோ, பயந்து கிறிஸ்தவத்துள் சேரமுடியாதெனவும், தங்கள் சொந்த விருப்பத்தினால் மட்டுமே திருமுழுக்குப் பெறலாம் எனவும் கூறினான். அவர்கள் ஒரே குரலாக - தாங்கள் எவருக்கும் அஞ்சி திருச்சபையில் சேர விரும்பவில்லையெனவும், எவரையும் திருப்திப்படுத்தும் நோக்கமின்றி தங்கள் சொந்த விருப்பின் பேரில் திருமுழுக்குப் பெற விரும்புவதாகவும் ஆர்ப்பரித்தனர்.

ஸ்பெயின் ஆட்சிப்பீடும் பிலிப்பைன்ஸ்சில் நிரந்தரமாகக் குடியேற முடிவுசெய்தது. மைக்கல் லோப்பஸ் தே லீகஸ்பி, அகஸ்தினிய துறவிகளுடன் நற்செய்திப் பணியை ஆரம்பித்தார். இவர்களது நற்செய்திப்பணி மகேவனது செயற்பாடுகளை விட நன்கு திட்டமிடப்பட்டதாகவும் உயிருட்டமுள்ள தாகவும் அமைந்தது. உரோமைத் தலைமைப்பீட்தின் தொடர்பும் இவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

எமக்கு மாட்சிமை தங்கிய அரசரால் வழங்கப்பட்ட நற்செய்திப்பணியின் மகத்தான பொருளையும் இலட்சியத்தையும் உணர்ந்து, இறைவனுக்கே மாட்சிமையையும் கெளரவத்தையும் அர்ப்பணித்து, பெரும்பாலானோரை இரட்சனிய வழியில் திருப்பும் அலுவலில் ஈடுபடுகிறோம். ஆகவே நீண்ட பயனுள்ள கலந்துரையாடல்களுடனும்; உங்களது அங்கு, ஆகரவு, ஒத்துழைப்பு, உதவிகள், ஆலோசனைகளுடனும் இப்பெரிய அப்போஸ்தலிக்க அலுவலில் ஈடுபட எம்மை அர்ப்பணிக்கிறோம்...

....எமது அதிகாரத்துக்குள்ளிருக்கும் எல்லாவித வல்லமைகளுடனும் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை எல்லா மக்களுக்கும் எடுத்துக்கூறவும், விசுவாசிக் கும் அனைவரையும், மூவொரு கடவுளின் நாமத்தால் ஞானமுழுக்காட்டி, அவர்களுக்கு சத்திய வேதத்தின் விசுவாசப் பிரமாணங்களை விளக்கி, சத்திய நெறியின் வழியில் அவர்களை நடத்தவும் உங்களை உரோமானிய கத்தோலிக்கத் தலைமைப்பீட்தின் பெயரால் அங்குடன் அழைக்கிறோம். புதுவித சித்தாந்தங்களைப் போதிக்காது, கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் பிதாமகர்கள் காட்டும் உண்மைச்சத்தியங்களை மக்களுக்குத் தெளிவுபடுத்துவதில் உங்கள் கவனத்தைச் செலுத்துவீர்களாக. பாப்பரசருக்கும் அவரது பிரதிநிதிகளாக உங்களை வழி நடத்த வரும் ஆயர்கள், குருக்களுக்கும் கீழ்ப்படியும் பிரமாணிக்கமும் காட்டு வீர்களாக. அதுபோல உங்கள் ஆட்சியாளர்களுக்கும் (அவர்கள் உங்கள் கிறிஸ்தவ வாழ்வில் குறுக்கிடாதவரை) பிரமாணிக்கமுள்ளவர்களாக விளங்குவீர்களாக. கத்தோலிக்க விசுவாசம், நம்பிக்கை, தேவநேசம் உங்களில் ஊற்றெடுத்து உங்களைச் சார்ந்தோருக்கும்பாய்வதாக. பழைய பழக்கவழும்க்கங்கள் உங்களை விட்டு அகலட்டும். பசாசின் ஆதிககம், உங்களை ஆட்கொள்ளாதிருப்பதாக.

அவர்களின் ஆட்சிமுறைகளும், மத அனுசரணைகளும், பாரம்பரிய வழைமைகளையும் தேசிய முறைமைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. இவை அலகையின் ஏவுதல்களால் உருவாக்கப்பட்டவை. தேசிய மதத்தலைவர்கள், துறவிகளின் தான்தோன்றித்தனமான நீர்வாகத்தால் இயக்கப்பட்டன. இந்த அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட தேசிய பாடல்களே இம்மத சித்தாந்தங்களை அவர்களுது மதபிரமுகர்கள் மூலம் சந்ததிசந்ததிவழியாக நிலைக்க வைத்தன. நூல்கள் நடைமுறையில்லாக காலந்தொட்டு இப்பாடல்களை மனங்ம் செய்வதன் மூலமாகவே இத்தேசிய மதங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டன.

வீடுகளில், வெளியிடக்களில் எந்த அலுவல்கள், வைபவங்களின் போதும் இப்பாடல்கள் இடம்பெற்றமையால் இந்த மத சித்தாந்தங்கள் மக்கள் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டன. எனவே இந்த விதத்தில், கத்தோலிக்க அனுகுமுறைகள் அமைந்தாலோழிய, நற்செய்திப்பணி வெற்றியடையாது என்பது உணரப்பட்டது. எனவே மாற்றுவழிகளைப் புகுத்துதல் அவசிய தேவை ஆயிற்று. நற்செய்திப் போதகர்களில் ஒருவர், சிறந்த ஓவியர். அவர் வரைந்த நரகக்காட்சி அழகாக, உயிருட்டம் கொண்டதாக அமைந்தது. அவ்வோவியம் பலர் மனதிருப்பு உதவியாயிற்று. மேலும் தங்கள் மூதாதையரைப்பின்பற்றிய பலர், பலவித சிலைகளையும் உருவங்களையும் வழிபட்டனர். அவற்றுக்கு கோயில் எழுப்பி பூசைபண்ண பூசாரிகளையும் நியமித்தனர். இறந்த உறவினர்களை வழிபடும் வழக்கமும் பல இடங்களில் காணப்பட்டது. இவ்விடங்களில் கற்களால், மரங்களால், தந்தங்களால் இறந்த உறவினர்களுக்குச் சிலைகள் அமைக்கப்பட்டன. மேலும் இவர்கள் எகிப்தியரைப் போல மிருகங்கள், பறவைகளையும்; அசிரியரைப்போல் குரியன், சந்திரனையும் தங்கள் தேவதைகள் ஆக்கினர். வானவில்லை இறைவனின் பிரதிவிம்பமாக வழிபட்டனர்.

இவர்கள் ஆலயங்களை அமைக்கவில்லை ஆயின் குருக்களால் வழி நடத்தப்பட்டனர். இக்குருக்கள் பசாக்களின் தொடர்பைக் கொண்ட ஆண்கள், பெண்களிலிருந்து தெரியப்பட்டனர்.

மோரோ இனத்தவர் வழிபட்ட தேவதையின் பெயர் ‘பதலா’ இத்தெய்வமே எல்லா மனிதரையும் படைத்தது என அவர்கள் நம்பினர். இத்தேவதைக்குப் பல அமைச்சர்கள் இருந்தனரென்றும் அவர்களை காலத்துக்குக் காலம் தனது கட்டளைகளை நிறைவேற்ற இத்தேவதை அனுப்புகிறது என்றும் கூறப்பட்டது.

இந்த அமைச்சர்கள் ‘அனிற்றோஸ்’ என அழைக்கப்படுவர். ஒவ்வொரு அனிற்றோவுக்கும் ஓவ்வொர் கடமை உண்டு. வயல்களில், மாலுமிகளில், தொழிற் சாலைகளில், நோயாளிகளில் ... எந்த அனிற்றோவின் உதவி தேவையோ அவர்களுக்குரிய பரித்தியாகங்களை இவர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும். இவைகளை நிறைவேற்றும் குருக்களை பின்ராடோஸ் (தேகம் முழுவதும் பலவித வர்ண மைகளைப் பூசிக்கொண்டிருப்பர்) என அழைப்பர். அவர்கள் நோயாளி களை அல்லது உதவி தேவைப்படுவோரை பெருமளவில் அரிசி, மீன், மாயிசம் என்பவற்றைக் கொண்டுவரச் செய்து அவைகளை பசாக்களுக்குப் படைத்து, தங்களை தீய ஆவிமேற்கொள்ளும்வரை பேயாட்டம் ஆடுவர். ஆவியினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டபின் பல அறிவித்தல்களைக் கொடுப்பர்.

நீங்கள் இப்பரித்தியாகக் காணிக்கைகளை பதாலாவுக்குச் செலுத்தாமல்

அனிற்றோவுக்கு கொடுப்பதேன்? என நான் கேட்டபோது ‘பதாலா’ பெரிய கடவுள் எனவும் அவர் பரலோகத்தில் இருப்பவர் எனவும் அவரோடு எவரும் பேசுமுடியாதெனவும் கூறினார். அனிற்றாக்கள் அவரது அமைச்சர்கள். கடவுளின் கட்டளைகளை நிறைவேற்ற பூவுலகத்துக்கு அடிக்கடி வருபவர்கள் எனப்பதில் தரப்பட்டது. ஒரு வீட்டில் அன்னையோ தந்தையோ அல்லது உறவினரோ இறப்பின், அவர்கள் ஒரு தடியில் இறந்தவரின் மாதிரிகையாக ஒரு பொம் மையை பொருத்தி அதனை வீட்டின் முற்றத்தில் நடுவர். இறந்தவர்கள் ‘அனிற்றா’க்களாக மாறி தங்கள் வீடுகளையும் அங்கு வசிப்போரையும் பாதுகாவல் செய்கின்றனர் என இவர்கள் போதுமாக நம்புகின்றனர்.

மணிலா குடாவை ஆனாக செய்வோர் முஸ்லிம்கள். அவர்கள் பூராணையின் அரசு குடும்பத்தினர். முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் பரவலாகக் காணப்படும் பலாயன், செபு பகுதிகளில் இஸ்லாம் மதம் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது.

கடற்கரையை அடுத்த பகுதிகளில் சிலர் பன்றி இறைச்சி அருந்துவதில்லை. முன்பு மாகோமா என்ற சமயத்தை போதித்தோர் அதைத் தடுத்திருந்தனர். இதற்கான காரணி என்னவென நான் விளாவிய போது அவர்கள் திகைத் தனர். மாகோமா என்பவர் யாரென்றுகூட அவர்கள் அறியார்கள். பேர்னியை பிறப்பிடமாகக் கொள்ளாதவர்கள் பன்றி இறைச்சியைப் புகிக்கலாம் எனச் சிலர் கூறினர். இவ்விதமே பல மூட நம்பிக்கைகள் அவர்களிடம் காணப்பட்டன.

1965இல் லீகாஸ்பியின் கண்டுபிடிப்புக்கும் செபுவில் காலடி எடுத்து வைத்தபோது, அவரது வீரர்களுள் ஒருவன் குழந்தை இயேசுவின் திருவுருவைக் கண்டெடுத்தான். இது முன்னைய மறை பரப்பாளர் மகேலனால் 1521இல் ஒரு பிரமுகருக்கு அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டதாகும். இக்கண்டு பிடிப்பு இறைவனின் திருவருள் என்று வியந்த லீகாஸ்பி அந்த நகருக்கு ‘சனிபெய்மோ நோம்பிரே தே யேசு’ எனப் பெயரிட்டார். இன்று அது இந்த நாமத்துடன் பேராயரின் தலைமையகமாக விளங்குகிறது. பிலிப்பைன்ஸ் கிறிஸ்தவத்தின் தொட்டில் என்ற சிறப்புப் பெயரும் இதற்கு உண்டு.

மேன்மை தங்கிய தங்களது கவனத்துக்கு, இப்பகுதியில் கடவுளின் கருணைவள்ளம் இன்னுமே வற்றாது ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நாம் இக்கிராமத்தில் (செபு) காலடி எடுத்துவைத்த போது எமது போர் வீரரில் ஒருவர் ஒரு மண்ணின் மைந்தனின் மிகப்பெரிய கம்பீரமான மாளிகைக்குச் சென்றிருந்தார். அங்கு அவர் குழந்தை இயேசுவின் அழகான சொருபமொன்றை அதற்குரிய பொன்மயமான தொட்டிலில் கண்டார். இது ஸ்பெயினிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டதாகும். புத்தம் புதிதாகக் காட்சி யளித்த இவ்வற்புத் சொருபத்தின் கையிலிருந்த பூமியின் குருசு (சிலுவை) மட்டும் சிறிது சேதமடைந்து காணப்பட்டது. இவ்வீட்டில் இச்சொருபம் மிகச் சிறப்பான விதத்தில் ஆராதிக்கப்பட்டது. மலர்ச்செண்டுகள் சொருபத்தை அலங்கரித்தன. எமது போர்வீர் சொருபத்தை ஆராதித்தபின், அவ்வீட்டார் அனுமதியுடன் தமது இருப்பிடத்துக்கு கொண்டுவந்தார். நான் சொருபத்தை வணங்கி, இயேசுவின் திருநாமத்துக்குப் புகழ்ச்சிப்பா ஒன்றைப் பாடினேன். எமது விசுவாசப் பரப்புதற் பணியில் வெற்றிதர வேண்டுமெனவும் வேண்டிக் கொண்டேன்.

தொட்க்க காலத்தில் அகஸ்தினிய சபையினர் மட்டுமே பிலிப்பைன்ஸ்சில்

நற்செய்திப் பணிக்கு நங்கூரமிட்டுப் பாதுகாத்தனர். பின் ஸ்பானியரின் ஆதிக்கம் அதிகரிக்க, வேறு கத்தோலிக்கக் குழக்களும் இப்பணியில் பங்கேற்றனர். 1578 பிரான்சிஸ்கன் சபை, 1581 யேசுசபை, 1587 டோமினிக்கன் சபை, 1606 ரெக் கொலேற் நோஸ். ஒவ்வொரு சபைக்கும் இரண்டாவது பிலிப் அரசரால் அவரது பிலிப்பைன்ஸ் ஆளுநர் மூலம் தேசத்தின் ஒருபகுதி, நற்செய்திப்பணிக்கென ஒதுக்கப்பட்டது.

கோமஸ் பெரஸ் டஸ்மரினாஸ் (சந்தியாகோபட்டவர்த்தினர்) என்ற எனது கெளரவு ஊழியரும், எனது பிலிப்பைன்ஸ் தீவுகளின் ஆளுநரும், அங்குள்ள எனது படையணிகளின் பிரதம தளகர்த்தருமாகிய உமக்கு அரசராகிய நாம் தெரிவிப் பது எமது தீவுகளின் சுதேசிகளின் நிலைப்பற்றியும் அவர்களை மனத்திருப்பி சத்திய மறையில் சேர்த்துக்கொள்வது சம்பந்தமாகவும் நீர் எழுதிய கடிதத்தைப் படித்தபின், மறைபோதகர்களின் பற்றாக்குறை அனைத்து நற்செய்திப்பணி களுக்கும் முட்டுக்கட்டையாயிருப்பது நன்கு தெரிகிறது. எனவே உடனடியாக 100 மறைபோதகர்கள் (40 அகஸ்தினியர், 24 டோமினிக்கர், 18 பிரான்சிஸ்கர், 18 யேசு சபையினர்) அனுப்பப்படவேண்டுமென உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளேன். தொடர்ந்து, பிலிப்பைன்சின் ஆன்மீக அலுவல்கள் தன்னிறைவு காணும்வரை குருக்கள், துறவிகள் அனுப்பப்பட வேண்டுமென விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு சபையினர்க்கும் ஒரு தனிமாவட்டத்தை அளிப்பது நற்செய்திப்பணிக்கு நல்ல வாய்ப்பளிக்கும் என்பது என் எண்ணம்.

அரசரின் இத்திட்டம் தொடர்ந்து இரு நூற்றாண்டுகளாக நற்செய்திப் பணியில் நல்ல பயண அளித்தது. ஏனைய மதபோதக சபைகளுக்கு சாம்பலஸ், பலாவன், கலாமைன்ஸ், மின்டாநாவோ பிரதேசங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன.

அகஸ்தினிய சபையே, இத்தீவுகளில் நற்செய்திப்பணியைத் தொடக்கி வைத்தது. ரக்லா மாகாணங்கள், பம்பன்கா, யோலோகோஸ், பின்ராடொஸ் பகுதிகளின் பொறுப்பு இச்சபையிடம் விடப்பட்டது. இச்சபைக்கு 60 குரு மணைகளும், 108 குருக்களும், 53 பொதுநிலைத் தொண்டர்களும் பணியாற்றினர். புதிய பிரதேசங்கள் கண்குடியிடக்கப்பட்ட வேளைகளிலும் நற்செய்திப் பணிக்கு இச்சபையினரே அழைக்கப்பட்டனர். இப்பணிக்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 20 பேர் மேலதிகமாகத் தேவைப்படுவர் என்றும் கணக்கிடப்பட்டது. இவ்விதம் புதிய ஊழியர் கிழவா எஸ்பானாவிலிருந்து அழைக்கப்படின் அங்கிருந்து பழக்கப் பட்ட ஊழியரே அனுப்பப்படுவதால், அரசு திறைசேரியின் செலவினங்கள் பெருமளவில் குறைவதுடன், இவர்கள் சுதேசியரினடையில் பணியாற்றி அனுபவம் வாய்ந்தவராதலால், பயன் அதிகமெனவும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

பிரான்சிஸ்கன் சபை, கமாரின் பிரதேசத்தைப் பொறுப்பேற்றது. அவர் களுக்கு 40 குருமணைகளும், 120 மறைபோதகர்களும் (குருக்கள் - துறவிகள் மற்றும் 23 பொதுநிலையினர்) பணியாற்றினர். இவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் மேலதிகமாக 50 பேர் தேவைப்பட்டனர். ககாயன் பிரதேசம், டொமினிக்கன் சபையிடம் தரப்பட்டது. இவர்கள் 12 குருமணைகளையும் 71 மறைபோதகரையும் பணியிலமர்த்தினர். இவர்கள் வருடாவருடம் 20 குருக்கள் அனுப்பப்பட வேண்டுமென விண்ணணப்பித்தனர். எனவே நற்செய்திப்பணிக்காக, தங்கள் பிரதேசங்களில் பல இளைஞர்களையும் அழைத்துப் பயிற்சி அளித்தனர்.

யேசு சபைக்கு 12 இல்லங்கள் இருந்தன. பின்ராடொஸ், சமார்,

வெயிட்டி, பாபாவோ என்ற பிரதேசங்களில் யேசுசபையினர் பணியாற்றினர். குருக்கள், போதகர்கள், பொதுநிலை ஆழியராக 43 பேர் கடமைபுரிந்தனர். இவர்களுக்கு வருடமொன்றுக்கு 50 குருக்கள் தேவைப்பட்டனர். மேற்கூறிய மதபோதக சபையாரின் தலைவர்கள், மிகத்திறமைசாலிகள்; பக்தியுணர்வு கொண்டவர்கள்; நிர்வாகத்திறன் படைத்தவர்கள்; இயேசுவின் நேசத்துக்காக இன்னல்களைப் பொறுமையுடன் தாங்கிக் கொள்பவர்கள்; தம் கீழுள்ள குருக்கள், துறவிகள், பொதுநிலையினரின் மேல் புரிந்துணர்வு கொண்டவர்கள். எனவே இச்சபைகள் நற்செய்திப் பணியிலும் மதமாற்ற முயற்சிகளிலும் மேலான அறுவடை செய்ததில் வியப்பேதுமில்லை.

1579இல் உரோமையின் கத்தோலிக்கத் தலைமைப்பீடம், மணிலா மறைமாவட்டத்தை அங்கீகரித்தது. பிறே டொமிங்கோ டி சலாசர் முதல்வாவது ஆயராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் 1581இல் தம் பொறுப்புகளை உத்தியோக பூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டார்.

மணிலா ஒரு மறைமாவட்டமாக்கப்பட்டு, தலைமையகம் நிறுவப்பட்ட போதும் அது ஒரு பெரிய பிரதேசமாக இருந்ததால், நிர்வாகத்தில் பல பிரச்சனைகள் தலைதூக்கின. பிரதானமானது குருக்கள் பற்றாக்குறையே. மேலும் போக்குவரத்து முதலிய பிரச்சனைகள் காரணமாக ஆயரால் பங்குகள் அனைத்தையும் தரிசிக்கவும் பங்குகளின் நிர்வாகத்தை அடிக்கடி பரிசீலனை செய்ய வும் முடியவில்லை. எனவே எனது ஆலோசனையாளர்களின் கருத்துப் பரிமாற் றங்களின் பின், சில முக்கிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க எண்ணியுள்ளேன்.

எனவே மணிலாவின் ஆலயம் பேராலய அந்தஸ்து பெறும். பேராயரின் உத்தியோகபூர்வ தலைமையகமாகச் செயற்படும். மூன்று மறைமாவட்டங்களும் அவற்றை நிர்வகிக்க மூன்று ஆயர்களும் இடம்பெறுவார். மூன்று மறைமாவட்டங்கள் வருமாறு நியுவாசெ கோவியாநகரம் (கருத்தாங்கிய மாதாவின் அடைக்கலத்தில்), கசராஸ் நகரம் (நற்செய்தியாளர் புனிதயோவானின் அடைக்கலத்தில்), கமாரினஸ் பிரதேசம் (காவல் தூதுவரின் அடைக்கலத்தில்). எனவே இம்மூன்று ஆயர்களும் தங்கள் மறைமாவட்டங்களில் நீதிபரிபாலனம், நிர்வாகம், பங்குக்குருக்களை மேற்பார்வை செய்தல் - நியமித்தல், மறைக்கல்விப் போதனை, நற்செய்திப்போதனை, மத மாற்றம் முதலியவற்றை மேற்கொள்வார்.

அரசர் பிலிப்பைன்ஸ் ஆளுநருக்கு அறிவிப்பது: டோமினிக்க சபையினரும், தீவுகளின் ஆயருமான அதிபூசித பிரேடொமிங்கோ டி சலாசர் எமக்குத்தெரி வித்தாவது, தீவுகளில் குடியிருக்கும் வசதிகளுடன் அவர் செல்கிறார். மடாலயங்களை அமைத்து நடத்தவும், மதமாற்றங்களைச் செய்யவும், நற்செய்திப் போதனையை ஆற்றவும், தகுதியானோரை அழைத்துச் செல்கிறார். அவரது குழுவில் திறமைக்க பிரான்சிஸ்கர்களும், அகஸ்தினியரும் அடங்குவார். நிச்சயமாக எமது இரட்சகர் இயேசுவை அத்தீவுவாழ் மக்களுக்கு அறிவிப்பதில் வெற்றியடைவார் என நம்புகிறேன். எமது மதபோதக அலுவல்கள் சம்பந்தமாக அவ்வப்போது அறிக்கைகள் அனுப்புவீராக.

நீதிக்கான போராட்டம்

பிலிப்பைன்ஸ் தீவுகளை ஸ்பானியர் கைப்பற்றியபோது வெறியாட்டங்களோ, சர்வாதிகாரத் தினிப்புகளோ இடம்பெறவில்லை. அமைதியான ஆசியத் திருச்சபை வரலாறு

நடவடிக்கைகளே மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவை படையணியுடன் சென்ற மதபோதகர்களின் வழி நடத்துதல்களாயிருக்கலாம்; வேறுடங்களில் இவ்வித போராட்டங்களின் போது படையினரின் வெறியாட்டங்களும் பாலியல் வல்லுறவுகளும் குதேசிகள்மீது தினிக்கப்பட்டதை வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

ஒரு கப்பல் தலைவன், போர் வீரருடனும் மொழி பெயர்ப்பாளர்களுடனும் ஒரு நகருக்குச் செல்கிறான். அந்நகரைப்பற்றி முன்பு அவன் அறிந்திருக்கலாம். அல்லது முன்னரே ஸ்பானியர் அங்கு சென்றிருக்கலாம். இவர்கள் நகரமக்களுக்கு நீங்கள் ஸ்பானியருடன் நட்புறவுகொள்ள விரும்பினால் அவர்களுக்குப் பெரும்பொருள் கொடுக்க வேண்டும். மக்கள் உடன்பட்டால் உடனடியாகத் தருமாறு வற்புறுத்துவார். சிலசமயம் மக்கள் மறுத்தால் நகரம் முழுவதும் சுவிரக்கமின்றிச் சூறையாடப்படும். அத்துடன் பல்வேறு வன்செயல் களும் கட்டவிழ்த்துவிடப்படும். இந்தப் போர் வீரர்கள், அரசரால் ஏக்காரணத்துக்காக அனுப்பப்பட்டார்களென்றோ அல்லது மத போதகம், மனமாற்றத்துக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கவோ முற்சிப்பதில்லை.

யுத்த ஆலோசனைக்குமு, குதேசிகள் ஸ்பானியரின் நட்புறவை விரும்பவில்லை எனில் போராலும் வன்செயல்களாலும் குதேசிகளை அடிமைப்படுத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும். ஸ்பானியருக்கெதிராக எழுச்சிகொண்ட குதேசிகள் கைது செய்யப்படுவார். சித்திரவதைகளும் இறுதியாக சிரச்சேதமுமே கிளர்ச்சியாளர்களின் முடிவு. அந்த மக்களின் விடுகள், சூறையாடப்படும்.

ஸ்பானிய குடியேற்றக்காரரின் ஆன்மீக தந்தையும் பிலிப்பைன்ஸ் தீவுகளின் மதமாற்றத்துக்கு பொறுப்பாளராயிருந்தவருமான 'ராடா' அடிகளின் கருத்துப்படி தங்களது அலுவல்களுக்கு அனுசரணையாக தீவுகள் முழுவதும் ஸ்பானியரின் ஆதிக்கத்துக்குள் இன்னமும் வரவில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. அரசரின் உத்தரவுக்கிணங்க நாம் இங்குவந்துள்ளோம். அரசியல் பிரச்சனைகளை நாம் அனுகமுடியாது. இந்த நாட்டில் நடைபெறும் வழிப்பறிகள், கொள்ளையடிப்பு, முதலிய வன்முறைகளுக்கு அரசப்படைகளோ மதபோதகர்களோ காரணர் அல்லர். குதேசிகளின் கைங்கரியம் அது. அவர்களது செயல்கள் மணிலா நகரின் அமைதிக்கும் சில தடவைகள் குந்தகம் விளைவித்துள்ளன.

மேலும் சில காரணிகள்: ஸ்பானியரை எதிர்க்கும் சுதந்திர மூர்க்கங்களை ஒருக்குமுனினரின் வன்முறைகள், இத்தீவுகளிலுள்ள ஸ்பானிய மதபோதகர்கள், அதிகாரிகள், படையினரைப் பாதுகாக்க ஸ்பானியர் எடுக்கும் வன்முறை கலந்த நடவடிக்கைகள் படையணியினர்களுக்கு ஆளுநர்கள் ஒவ்வொரு தடவையும் கட்டடளைகள் பிறப்பிக்கும் போது கிறிஸ்தவ இலட்சியங்களையே (அன்பு, இரக்கம், விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பாங்கு) அனுசரிக்குமாறு உத்தரவிடுகின்றனர். சில தருணங்களில் மாட்சிமை தங்கிய மன்னரின்பேரால் விக்கப்படும் கட்டடளைகள் மன்னருக்கெதிரான எண்ணங்களை மக்களிடையே உருவாக்கவும் படையணியினரின் அல்லது சில குதேச தலைவர்களின் தான் தோன்றித்தனமான செயல்களும் காரணிகளாகின்றன. ஆயின் ஸ்பானியரை ஆயுதபாணிகளாக செய்வது அவர்களது சொந்த ஆட்களின் நலன்களுக்காகவே என்பது இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. ஸ்பானியர் நிராயுத. பாணிகளாக நடமாடியபோது பலதடவைகள் குதேசிகளால் சுவிரக்கமின்றித் தாக்கப்பட்டு கொலைசெய்யப்பட்டுள்ளனர். எனவே ஸ்பானியர் கொடுங்கோலர் என்றோ, குருவாதிகள் என்றோ வழங்கிவரும் கருத்து தவறானது ஆகும்.

அதே தருணத்தில் ஸ்பானியப் படையினருக்கு கப்பம் கட்டாவிடில் யப்பானிய சுதேசிகளுக்கு இழைக்கப்படும் அந்திகளும் சொல்லுங்தரமன்று. எனினும் இவ் விதம் கப்பம் பெறுவதற்கு கைமாறாக ஸ்பானிய படையணியினர் சுதேசிகளை அவர்களது பிற எதிரிகள், பகைவர்களிடமிருந்து பாதுகாக்கின்றனர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்படல் வேண்டும். இப்பாதுகாப்பு காரணமாக அமைதியான குடும்பவாழ்வை சுதேசிகள் தேடிக்கொள்கின்றனர் என்பதும் வெள்ளிடைமலை.

அகஸ்தீனிய சபையார் அந்திவழங்கப்படுவதை ஆணித்தரமாகக் கண்டிடக்கத் தயங்கவில்லை. பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டு மக்கள் நீதியாக நடத்தப்படல் வேண்டுமென்பதில் அவர்கள் கண்ணுங்கருத்துமாயிருந்தனர். என்கொமின்டாங் குழுவினரின் சர்வாதிகாரப் போக்குகளை அவர்கள் ஆணித்தரமாகக் கண்டிடத்தனர். ஒவ்வொரு சுதேசியனுக்கும் தினசரி இரண்டைர நியாலஸ் நாணயங்கள் கொடுக்கப்படல் வேண்டுமென வாதாடினர். இந்த நாட்டை ஸ்பானிய மன்னர் சர்வாதிகாரமாக ஆளுகை செய்யமுடியாதெனவும் தெரிவித்தனர். எனவே இந்த விடயங்கள் சம்பந்தமாக (மத மாற்றம், நற்செய்திப் போதனை, அரசியல் நிர்வாகம்) மாட்சிமை தங்கிய மன்னர், பிலிப்பைன்சில் பணியாற்றும் வெளி நாட்டவர் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைகள் பற்றிய விதிமுறைகளை உத்தி யோகபூர்வமாக அறிவிக்கவேண்டியதவசியமாகிறது. என்கமாண்டோக்களும் பொதுமக்களும் மதமாற்றம் பெறாவிடில் நரகத்துக்குப் போகநேரிடுமே என்ற குறுகிய நோக்குடன் விரைந்து செயல்படவேண்டிய கருமமல்ல இது.

மணிலாவின் முதற்கத்தோலிக்க ஆயர் அதிஷ்஠ித டொமிங்கோ டி சலாசர் O.P 1581இல் வந்து சேர்ந்தார். அல்கல்டெட்ஸ் - மேயோரிஸ் என்ற பிலிப்பைன்ஸ் தீவுகளின் மிகத்தலையாய தீவிரவாதி சமத்திய பலகுற்றச்சாட்டுகள் சம்பந்தமாக பல கருத்தரங்கருகள், கலந்தாலோசனைகள் இடம் பெற்றன. அல்கல்டெட்ஸ் - மேயோரிஸ் தன் அரசனின் பெயரால் சிறுசிறு பிரதேசங்களை ஆளுகைசெய்தனர். ஆட்சிமுறையானது சோசலிஸ் அடிப்படையான அரசியல் யாப்பைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற கூக்குரல்கள் புதிய ஆயர்முன் குழுக்களின் தலைவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

1582 ஜூன் 15இல் முதல் ஆயரான டொன் பிரே டொமிங்கோ டி சலாசர், (இவர் அரசரின் ஆலோசனைக் குழுவிலும் அங்கம் வகிப்பவர்) சுதேச குழுக்கள் தலைவர்களைக் கொண்ட சம்மேளானம் ஓன்றைக் கூட்டினார். இக்குழுவுக்கு, மாட்சிமையிக்க மன்னருக்குத் தாம் சமர்ப்பிக்கப்போகும் மனு சம்பந்தமாக விபரங்களைத் தெரிவித்தார். அவர்கள் தாம் அனுபவிக்கும் பலவேறு இனால் கள், பழிவாங்கப்படல், தேவையற்ற வன்முறைத் தொந்தரவுகள் பற்றி மன்னருக்குத் தெரிவிக்குமாறு விண்ணப்பித்தனர். தங்கள் கஷ்டங்களுக்குத் தகுந்த பரிகாரத்தை அரசர் தருவார் என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கையோடு, இப்பரிதாபமிக்க சன்ககூட்டம், இத்துண்பங்களிலிருந்து விடிவுபெறும் நாளை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து நிற்கிறது.

அரசர், மட்ரிட் நகரிலிருந்து 1574 நவம்பர் 7இல் பிலிப்பைன்ஸ் தீவுக்கூட்டங்களின் ஆளுநருக்கு அனுப்பிய உத்தியோகபூர்வ மடல்: உமது ஆளுகையின்கீழள்ள தீவுகளில் பணியாற்றும் - வதிக்கும் ஸ்பானியர்கள் அங்குள்ள சுதேசிகளை (இந்தியயோக்களை) அடிமைகளாக வைத்திருக்கிறார்களென எமக்குத் தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன. யுத்தங்களால் அல்லது வேறு காரணிகளினால் அடிமைகளாகப்பட்ட அனைத்து சுதேசிகளும் உடனடியாக விடுவிக்கப்

படல் வேண்டும். எவருக்கும் தலைவனங்கி குற்றேவல் செய்யாது குதந்திரமாக நடமாட தம் தொழிலை - வாழ்வை நடத்த அனுமதிக்கப்படல் வேண்டும்.

இரண்டவது பிலிப் மன்னர் ஜனநாயக சோஸலிச கொள்கைகளில் மிகுந்த பற்றுடையவர். தமது ஆட்சியின் கீழ் சமத்துவம், சுகோதரத்துவம், குதந்திரம் பேணப்படுவதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டுபவர். மணிலா ஒரு சுதந்திர மறை மாவட்டம் ஆக்கப்படுதல், அதன் முதல் ஆயரை திறமையும் பக்தியும் கொண்ட குதேசியாக தெரிவு செய்தல், இவை சம்பந்தமாக பாப்பரசரிடம் தமக்கிருந்த செல்வாக்கைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யாமை என்பனவற்றால் அரசரின் நற்பண்பு கள் தெரியவந்தன. ஆயர் சலாசர் மெக்சிக்கோ மக்களின் நிதிகுதந்திரப் போராட்டத்தில் முன்னின்று உழைத்தவர் என்பது இங்கு குறிப்பிடல் வேண்டும். அவர் மணிலாவுக்கு வந்ததும் (1581) அகஸ்தினிய, பிரான்சிஸ்கன் சபையார், ஆனா நர்களுடனும் என்கொ மாண்டரோஸ்களுடனும் கொண்டிருந்த பிரச்சனை களை சுமுகமாகத் தீர்ப்பதில் முனைந்தார். 1582இல் அவர் இப்பிரச்சனை களுடன் தொடர்புகொண்ட குருக்கள், உயர்பீங்களில் பணியாற்றும் பொது நிலையினர் கொண்ட ஒருமகாநாட்டைக் கூட்டி அவர்களது கருத்துக்களை அறிந்து கொண்டார்.

ஸ்பானிய ஆளுகையில் நீதிநேர்மை உதாசீனம் செய்யப்படுகிறதா என்பதையறிவதே அவரது முக்கிய குறிக்கோள். மேலும் நற்செய்திப் போதனை முக்கிய இடத்தைப் பெறச் செய்தல். அவரது தலையாய இலக்கு. மணிலாவில் 1582 - 1586இல் கூட்டப்பட்ட சிளைநட கருத்தரங்கு (யுண்டா என்பது மணிலாவின் வழங்கப்பட்ட பெயர்) நற்செய்திப் போதனையை எதிர்கொள்ளும் எல்லா வித பிரச்சனைகளையும் அலசி ஆராய்ந்தது.

பிரதம தளபதி, படையணியினர், ஆளுநர்கள், அதிகாரிகள் என்போருக்கு இந்த நாடுகளின் மேல் அரசரால் கொடுக்கப்பட்டதைத் தவிர மேலதிக அதிகாரங்கள் எதுவும் கிடையாது. அரசருக்கோ கிறிஸ்துவினால் கொடுக்கப்பட்டதே உண்டு. ஆண்டவர் கிறிஸ்து அரசருக்கு கொடுத்த கட்டளை உலகளைத்துக்கும் நற்செய்தியைப் போதிப்பதே. இக்கருத்துக்காக மதபோதகர்களை அகில உலகுக்கும் அனுப்புதல் அவரது கடமை எவரதும் உடைமைகளை அபகரிக்க அவரால் முடியாது. மத போதகர்களுக்குப் பாதுகாவலாக இராணுவ வீரரை அனுப்ப வேண்டியதும் அவரது கடமை. மதமாற்றம் செய்யப்பட்டவர்களை (திருச்சபையின் புதிய அங்கத்தவரை) பலவித இன்னல்களிலிருந்து பாதுகாப்பதும் அவரது கடமையே. அதேவேளை அரசரின் சார்பில் கடமையாற்றும் அதிகாரிகள், அரசர்பெயரால் தன்னலங்கருதி இப்பெரும் பொறுப்புகளை துஷ்பிரயோகம் செய்வது மிகப்பாரதாரமானது. மேலும் இவ்வித ஒரு நல்ல அரசமைப்பின்கீழ் இயங்கும் மதபோதப்பணி வெற்றியடைய சில அம்சங்கள் கவனத்தில் எடுக்கப்படல் வேண்டும்.

1. ஆட்சிபுரிபவர்களும் அரச பணியாளரும் இறை விசுவாசத்துடன் செயற்படுதல்.
2. மக்கள் தமக்குப் போதிக்கப்படும் நற்செய்தியில் நம்பிக்கைவைத்து விசுவாசத்துடன் அவ்வழியில் இயங்குதல்.
3. தாம் பெற்ற விசுவாசத்துக்கு அவர்கள் சாட்சிகளாக வாழ்வதுடன் நின்று விடாது மதபோதகர்களுக்கு உதவுவதும் அவர்களை இன்னல்களிலிருந்து காப்பாற்றி விசுவாச வாழ்வு பரவ ஒத்தாசையளித்தலுமாகும்.

பிலிப்பைன்சில் முசான் மனவயகப்பகுதியிலுள்ள சம்பாலெஸ் இன்னமும் ஸ்பானியரது ஆளுகெக்குட்படாததால் அப்பகுதியில் 'நீதி, விசாரணை' யுத்த காரணங்களால் அல்லோலகல்லோலமடைந்திருந்தது. சினோட் கருத்தரங்கில் இப் பிரச்சனை விவாதிக்கப்பட்டு, போர்மேகங்கள் அப்பிரதேச மக்களின் சுதந்திர ஜனநாயக உரிமைகளை உதாசனம் செய்யாதிருப்பதில் மிகக் கவனம் காட்டப் பட வேண்டுமென சிபார்ச் செய்யப்பட்டது. எனினும் இப்பிரச்சனைகள் பிலிப் பைன்சில் பணிபுரிந்த ஸ்பானிய அதிகாரிகளுக்கு தலையிடியைக் கொடுத்தது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடுவது நலவு.

மண்ணின் மைந்தர்களை அடிமைப்படுத்தி அவர்களது இராணுவப் பலத்தை நிர்மூலமாக்குவதில் வெற்றிகண்ட அரசர் அவர்களது எதிரிகளிட மிருந்து அவர்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பையும் சமந்தவராகிறார். இங்கு எதிரிகள் எனப்படுவர்களில் திருமூழுக்குப் பெறாத சுதேசிகளும் அடங்குவர். ஆயினும் யுத்தத்தினால் எந்தவொரு சுதேசிகளும் பாதிக்கப்பட்ட பழிவாங்கப் படக்கூடாது என்பது அரசரின் மிகக் காத்திரமான கட்டளை.

ஸ்பானியரின் பிலிப்பைன்ஸ் ஆளுகை எதிர்நோக்கிய மற்றொரு பிரச்சனை அடிமைத்தனம். இரண்டாவது பிலிப் மன்னரால் அடிமைத்தனம் உத்தியோக பூர்வமாக - பகிரங்கமாகக் கண்டிடக்கப்பட்டும்; பிலிப்பைன்சில் அடிமைத்தனம் நிலவித்தொழிற்பட்டு வந்தது. சினோட் கருத்தரங்கும் இப்பிரச்சனையை அலசி ஆராய்ந்தது. புதிய ஸ்பெயினிலும் 'பேரு'விலும் அடிமைத்தனம் என்ற கொள்ளை நோய் அடியோடு களையப்பட்டதுபோல இங்கும் அடிமைத்தனம் அகற்றப் பட புதிய உத்திகள் தேவைப்பட்டன. செல்வம்படைத்த சுதேசிகளும் மற்றும் வசதியுள்ள பொது மக்களும் தங்கள் வழக்கமான வேலைகளுக்காக பல அடிமை களை வைத்திருந்தனர். இவர்களைக் காலத்துக்குக் காலம் வெளிநாட்டவருக்கு விற்றனர். அடிமை வர்த்தகத்தால் செல்வந்தரானோர் பலர். ஆயரும் குருக் களும் அல்லது மத போதகரும் அடிமைத்தனத்தை ஒழிக்கவிரும்பினும் பல சிக்கல்கள் தலைதூக்கின. நல்ல தீரில்தவணாக வாழுவிரும்பும் ஒரு செல்வந்தர் (தலைமகன் அல்லது சுதேசி) தான் முன்பு பெரும் பொருள் கொடுத்துப்பெற்ற அடிமைகளை லாபத்துடன் விற்கவே விரும்புவர். எனவே திருச்சபைபினர் ஒவ்வொரு அடிமைக்கும் பெருமளவில் பணம்கொடுத்து மீட்கவும் பின் இந்த அடிமைகள் கூயதொழில் செய்து தங்களைத் தாங்களே தாங்கும் வரை, அவர் களைப் பாதுகாக்க வேண்டியிருந்தது. அடிமைகளை வைத்திருப்போர், அவ்வடிமைகளை சுதந்திரவாளிகளாக அனுப்பிய பின், அவ்வடிமைகள் இதுவரை கூலி ஏதுமின்றிச் செய்துவந்த பாரியபணிகளுக்கு, தகுந்த கூலிகொடுத்து செய்ய வேண்டிய பெரும்பிரச்சனைக்கு ஈடுசெய்யமுடியாதமையால் பல தொழில் களை மூட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உண்டாகியது. பாட்டனார், தந்தை, மகன் வழி அடிமைகளாக வைக்கப்பட்டிருந்தோர் பிரச்சனை ஒருபுறம், அடிமைகளாக இருந்து சுதந்திரம் பெற்றோரைத் திருமணம் செய்ய, சாதாரண - பெரிய குலத்தவர்கள் முன்வராதது மற்றுமோர் பிரச்சனை.

சினோட் சங்கம், அல்கெப்டாமேயர்களின் தவறுகள் அனைத்தையும் கட்டிடக் காட்டியதோடு அவர்களது பணிகளையும் வலியுறுத்தியது. அவர்கள் ஆளுகை செய்யும் அதிகாரவர்க்கமாக மாற்கூடாதென்றும், சுதேசிகளின் தேவை களைப் பூர்த்தி செய்ய முயற்சிப்பவர்களாகவும், அவர்களிடையே அடிக்கடி எழும் பிரச்சனைகளில் சமரசம் செய்து வைப்பவர்களாகவும் பணியாற்ற வேண்டு

மெனச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. சிறப்பாக சுதேசிகள் நல்ல பிரசைகளாக (குடிமக்களாக) மாற வழிவகுத்தல் அவசியமெனவும் கூறப்பட்டது. இவ்விதம் பணியாற்றாத அல்கெய்டா மேயர்கள் தம் கடமைகளைச் செய்யத்தவறுவதால் பாவம்கட்டிக் கொள்கிறார் என்றும் அறிவுறுத்தப்பட்டது. மேலும், அவர் நீதி செலுத்துவதில் பணபற்ற விதத்தில் நடந்து கொண்டால் அவர் சர்வாதிகாரியாக மாறுகிறார். இச் சர்வாதிகாரப் போக்கு நற்செய்திப் போதனையின் இலட்சியங்களையே சிதறடித்துவிடும் என்பதும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

இரு என்கொமாந்திரோ, தன் கிழுள்ள என்கொமீந்தாக்களை, அமைதியின் வழியில் நடத்திக் கெல்லவும் தனது முன்மாதிரிகையால் நல்வழியில் கொண்டு செல்லவும் கடப்பாடுடையவன். அந்த சுதேசிகளின் இன்பவாழ்வே அவனது இலட்சியமாக வேண்டும். தங்களிடம் வரிவகுழிப்பவனாக மட்டுமல்ல தங்கள் நல்வாழ்வுக்காக அயராதுழைப்பவனாகவும் அவன் விளங்குகிறான் என அவர்கள் விசுவாசம் கொள்ளுமாவுக்கு, அவன் தனது நம்பகத்தன்மையை செயலில் காட்ட வேண்டும். என்கொமாந்திரோ என்ற கௌரவப் பெயரின் சிறப்பு இதுவே. அரசரின் கொள்கைப் பிரகடனமும் அதுவே. (போர், பயங்கர நிகழ்வுகள், வன்முறைகள் மற்றும் சுலப தீமைகளிலும் அவர்களை நிர்மூலமாக்கும் வன்செயலாளர்களிலுமிருந்து சுதேசிகளைப் பாதுகாத்தல்.)

மேலும் அரசரிடமிருந்து பேராயர், மதகுருக்கள் என்ற வரிசையில் வருபவர் களைத்தவிர வேறு எவரும் நற்செய்தியைப் போதிக்கவோ மதவழிபாடுகளை அல்லது திருவருடசாதனங்களை வழங்கவோ முடியாது. பிலிப்பைபன்சில் எந்தெந்தப் பகுதி, அரசரின் படையால் கைப்பற்றப்பட்டதோ அங்கெல்லாம் நீதியை நிலை நாட்ட, சர்வாதிகார வன்செயல்களைக் கட்டுப்படுத்த சுகல நடவடிக்கைகளும் காலதாமதமின்றி மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். சினொட் அதிகாரிகள் இதுபற்றி உறுதியான செயற்பாடுகளில் இறங்க வேண்டும். இவை நிறைவேற்றப்படுவதில் பணம் பெருமளவில் வீண் விரயமாகுமென்ற குறுகிய கோட்டாடு விட்டொழிக்கப்படல் வேண்டும்; என்பவை சினொட் சங்க சிபார்சுகள்.

இவை தவிர சொத்துக்கள், பங்கிடப்படல் - கொடுக்கல் வாங்கல் - பணமாற்றுகள் சம்பந்தமாகவும் சினொட் குழு விபரமாக ஆய்வு செய்தது. இவை களில் நேர்மையீனம், அநியாயம், கடுமீவட்டி அல்லது கடுமையான தராகுக் கழிவு அனைத்தும் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். ஆயின் இக்கூடாத பண்புகள் அவர்களிடம் ஊறிப்போயிருந்தமையான இவற்றினின்று அவர்களை விடுபடச் செய்து மனமாற்றம் அளிப்பது, மிகமிகக் கஷ்டமான ஒரு நிலையாயிருந்தது.

அடுத்து என்கொமிண்டாக்களின் நிர்வாகத்தால் கிடைக்கும் பெருந் தொகை நிதியை பரிமாற்றம் செய்யும் நிர்வாகம் சம்பந்தமாகப் பெரும் பிரச்சனை உண்டாகியது. இரண்டாவது பிலிப் மன்னர், மன்னிலாவின் ஆளுநராக, கோமஸ் பெரஸ் டமிற்றாசை நியமித்தபோது ஆயர் சலாசர் சம்பந்தப் பட்ட பிரச்சனைகளை சுமுகமாகத் தீர்க்குமாறு வற்புறுத்தியிருந்தார். எனினும் சலாசர் தமது பிரச்சனைகளில் ஆளுநர் தலையிடுவதை விரும்பவில்லை. எனவே இருவருக்குமிடையே அடிக்கடி மோதல்கள் எழுந்தன (1591). எனவே சலாசர் இப்பிரச்சனைகள் சம்பந்தமான தமது மதிப்பீடுகளைத் தொகுத்து இருப்புத் தீர்மானங்கள் (விதிமுறைகள்) ஆக வெளியிட்டார். இவை பல பிரச்சனைகளைத் தோற்றுவித்தபோதிலும் அரசரிமை, மதபோதகம் என்ற இலக்குகளை

நோக்கிய அனுகுமுறைகளுக்கு தோற்றுவாயாகின.

இத்தீவுகளின் அரசரிமை இருவழிகளில் மட்டுமே பெறப்படலாம். ஒன்று தேர்வு முறை, மற்றையது யுத்த முறை.

மாட்சிமையிக்க மன்னர் போதியளவு குருக்கள், ஆயர் (மதபோதகர்கள்) களை அவ்வப்போது அனுப்பிக்கொண்டிருந்தால் சுதேசிகள் உட்பட கிராம, பட்டின, நகர மக்களிடையே மதபோதக அலுவல் சிறப்புடன் இயங்கும். அனைவரும் இரட்சகர் இயேசுவை அறிந்து அவர் வழிச்செல்வர்.

ஸ்பானியர்கள் அறிமுகப்படுத்தியவை, மிகச்சிறந்த வழிமுறைகள். இவற்றை விசுவாச நம்பிக்கையற்ற சுதேசிகளுக்கு அளித்தால் அல்லது நடைமுறைப்படுத்தி னால் பிரபுக்களும் அவர்களது பண்ணையாளர்களும் மாட்சிமையிக்க மன்னரைத் தங்கள் சட்டபூர்வமான அரசனாக ஏற்று மன்னருக்கும் பின்னர் அவர் வழியின் அரசரிமையாளர்களுக்கும் பிரமாணிக்குமள்ள பிரசைகளாக நடப்பதுடன் அவருக்குரிய கப்பமும் (வரிப்பணம்) முறையாகச் செலுத்தப்படும்.

1597இல் மன்னர், தமது ஆளுநருக்கு விடுத்த கட்டளையில் அஞ்ஞான சுதேசிகளிடம் முறைகேடாக அறவிடப்பட்ட வரிப்பணம் அவர்களுக்கு மீளவிப்புச் செய்யப்பட வேண்டுமெனப் பணித்தார். மேலும் பிலிப்பைன் சிலுவள் கிறிஸ்தவ சுதேசிகள் இனிமேலும் தாங்கள் அடிமைகள் அல்லரென்றும் அறிவித்தார்.

நற்செய்திப் பணி

1580 களின் ஆரம்ப காலத்தில் மணிலாவுக்குப் புறம்பாயுள்ள ஸ்பானிய குடியிருப்புகளில் திருமுழுக்களிப்பது பெருமளவில் இடம்பெறவில்லை. மதபோதகர்கள் போதியளது இல்லாதது ஒரு காரணி. மதமாற்றம் பெற்றவர்கள் ஒழுங்காக அல்லது அடிக்கடி திருவருட்சாதனங்களைப் பெற முடியாதது மற்றொரு காரணி. ஒருவர் திருமுழுக்குப் பெற்று திருச்சபையில் சேர்ந்ததும் நற்செய்திப் பணி முடிந்து விடாது. மாராக அன்றதான் ஆரம்பமாகிறது. கிறிஸ்தவர்கள் ஒரே குழுவாக ஒரு கிராமத்தில் அல்லது ஒரு ஊரில் இருந்தால் நற்செய்திப் பணி பாரிய வெற்றியைப் பெற்றிருக்கும். ஆயின் சிதறுண்டு திக்குத்திக்காயிருந்தமையும் ஒரு பெரிய பின்னடைவு. எனவே முதலில் சில பாரன்கேயுக்களைச் சேர்ந்து (பாரன்கேயுல் என்பது 30 முதல் 100 வரையுள்ள குடும்பங்களை ஒன்றுசேர்க்கும் ஒரு குழுமப்பெயர்) ஒரு குடியிருப்பு அல்லது கிராமமொன்றை அமைத்தல் ஆரம்பப்பணியாயிற்று. இதற்கென பிரதம ஆலோசகராக பாதுகாவலர் பிரதம குருவான் ‘பிறே யுவான் டி கரோவிலஸ் அடிகள்’ அழைக்கப்பட்டார். எந்தெந்தக் குடியிருப்புகளைச் சேர்ந்து கிராமம் அல்லது நகரம் ஆக்குவதென்றும் எத்தனை தேவாலயங்கள் அமைப்பதெனவும் ஆலோசிக்கப்பட்டது. திருமுழுக்கைப் பெறுவது தம்மை நாகரிகமாக்கும் ஒரு நற்செயல் என்ற தவறான விளக்கம் சுதேசிகளின் மனதில் வேறுன்றுவதைத் தவிர்க்க, திருமுழுக்கின் பரிசுத் திலை; அதன் ஆண்மீக இலக்குகள்; திருமுழுக்குப் பெறுதல், ஸ்பானிய மன்னரையும் அவரது அதிகாரிகளையும் திருப்திப்படுத்தும் ஒருசெயல் என்ற தவறான கருத்தை அடியோடு அழித்தல்; திருமுழுக்கினால் கிறிஸ்தவானபின் கிறிஸ்தவத்தை அனுசரிக்கும் பாரிய கடமை உண்டு; என்ற கருத்துக்களை நன்கு விளக்குவதெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அடுத்து பாட்டான் என்ற பகுதிக்குள் டோமினிக்கன் சபையின் நற் செய்திப்பணி ஆராயப்படுகிறது. இச்சபையினர் இங்கு செல்வதற்கும் இங்குள் ளோர் நிரந்தரமாகக் குருக்களின் சேவையைப் பெற்றுமுடியவில்லை. அருட்சா தனங்களும் ஒழுங்கு முறையாக வழங்கப்படவில்லை. எனவே அஞ்ஞான உலகின் நடுவில் இவர்களது விசுவாசநிலை தத்தவித்த வண்ணமேயிருந்தது.

இவ்விடத்தில் இன்னொரு முக்கிய விடயமும் குறிப்பிடப்படுதல் அவசியம். குருக்களின் பணியை மதிப்பிடுதல் அவர்கள் செல்லுமிடங்களில் திருமுழுக்குப் பெற்றவர் தொகையைக் கொண்டே மதிப்பிடப்பட்டது. இந்தக் கிராமத்தில் இவ்வளவு திருமுழுக்களிக்கப்பட்டு அத்தனைபேரும் திருச்சபையில் அங்கத் தவர் என்ற கணக்கீடே முக்கியமாகக் கருதப்பட்டது. திருமுழுக்குப் பெற்றோர் கிறிஸ்தவ வாழ்வு வாழ்கிறார்களா?, அருட்சாதனங்கள் முறையாக வழங்கப்படுகின்றனவா?, தல திருச்சபை முறைப்படி விசுவாச அறிவைப் பெற்றுள்ளதா?, என்பதெல்லாம் கவனிக்கப்படுவதில்லை. மாட்சிமை தங்கிய மன்னருக்கு எத்தனை ஆயிரம் சுதேசிகளுக்கு திருமுழுக்குக் கொடுத்தேன் என்று கணக்குக் காட்டி நற்பெயரும் பரிசும் பெறுவதே குருக்களின் பிரதான நோக்கமாயிருந்தது. அத்துடன் சுதேசிகளும் புதிதாகத் திருமுழுக்குப் பெறுவவர் களுக்கு கிடைக்கும் சலுகைகள், பரிசுப்பணத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு ஒரு குரு மாறிச்சென்று வேறொரு குரு வரும்போது தாங்கள் அவிசுவாசிகள் - அஞ்ஞானிகள் என நடித்து பலதடவைகள் திருமுழுக்குப் பெறுவர். ஆயின் கிறிஸ்தவ அறிவு - விசுவாச நிலை திருவருட் சாதனங்களைப் பக்தியோடு பெற்று, அனுசரித்தல் எதுவுமே கிடையாது. மதபோதகர்களுக்கு சுதேசிகளின் மொழி யில் அதிகபரிச்சயமில்லாததும் சுதேசிகள் அவர்களை ஏமாற்றிவந்தமைக்கு ஒரு முக்கிய காரணி. குருக்களின் அல்லது ஸ்பானிய அதிகாரிகளின் வற்புறுத்தல் களுக்கு அல்லது மிரட்டுதல்களுக்கு அஞ்சி திருமுழுக்குப் பெற்றோரும் போலிக் கிறிஸ்தவர்களாகவே வாழ்ந்தனர்.

எங்கள் முகாமையாளர் அதிவண். அலொன்சோடி கிழுமனில் அடிகளிடம் தலைமைத்தியாக்கோன் (ராணே பகுதிப் பொறுப்பாளர்) நேர்முகமாக ஆண்ட வரின் பேரால், தமது மக்களுக்கு, இறைவனின் போதனைகளை எடுத்துக்கூற ஒரு குருவை தந்துதவுமாறு கேட்டுக்கொண்டதாக யேசுசபைக்குரு கபிரியேல் சான்சஸ் 1600 நவம்பரில் எழுதிய ஓர் மடவில் குறிப்பிடுகிறார். இக்குருவே அத்திவுக்கு அனுப்பப்பட்டார். அவரை சுதேசிகள் அனைவரும் கடற்கரையில் ஒன்றுகூடி வாத்தியகோஷம் ஒலிக்க. ஆடம்பரப்பவனியாக அழைத்துச் சென்றனர். இக்குருவின் முதலாவது உரையே மக்களால் வரவேற்கப்பட்டது. எனவே அவர் உற்சாகமுடன் நற்செய்திப் போதனையைத் தொடர்ந்தார். இறைவனைப் பற்றிய அவரது உரைகளை அவர்கள் ஆர்வத்துடன் செவிமுடுத்து சிந்திக்கலாயினர். இவர்களில் பலர் நாம் முன்பு குறிப்பிட்டவாறு திருமுழுக்கை (விபரம் தெரியாமலே) பெற்றிருந்தனர். ஆயின் இறைவன், மனித சிருஷ்டிப்பு முதலிய பழைய ஏற்பாட்டின் முக்கிய நிகழ்வுகளையும் கிறிஸ்துவின் பிறப்பு, அவரது போதனை, சாதனைகள் - திருப்பாடுகள் 'சிலுவை மரணம்' உயிர்ப்பு என்பவற்றை விபரமாக தங்களது மொழியில் பேசுவதைக் கேட்டு மனமாற்றம் பெற்றவர்களாய் தங்களைப் பாவசங்கீர்த்தனம் என்னும் அருட்சாதனத்தால் அரச்சிக்கும்படி வேண்டுகோள்விடுத்தனர்.

ஒருமாத காலத்துள் நானுறுக்குமதிகமானோர் தங்கள் கடந்தகால பாவ

வாழ்வை உணர்ந்து கண்ணிர்சிந்தி பாவசங்கிர்ததன்த்தால் புனிதப்படுத்தப் பட்டு, நற்கருணையால் ஆண்டவர் இயேசுவுடன் ஜக்கியமாகினார். இக்கிறிஸ்தவர் களுக்காக திருவழிபாட்டு முறைகளை ஒழுங்குக்கிரமமாக அளிக்கும் திட்டங்கள் யேசுசபைத் துணை மாகாண முதல்வர் அருள்மிகு ராமோன் பிறாற் அடிகளால் 1598இல் அழுல் செய்யப்பட்டன.

இவ்விதம் கிறிஸ்தவத்துள் இணைந்தவர்களை நல்வழிப்படுத்தி, ஏனைய கிராமவாசிகளுக்கு முன்மாதிரியாக விளங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. அவர்கள் தங்கள் பழைய பாவவாழ்வை வெறுத்து அவ்வழி மீண்டும் செல்லாதிருக்கவும் அஞ்ஞான ஆடம்பர வாழ்வை அடியோடு விட்டொழிக் கவும் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன.

மதபோதக அலுவல் என்றுமே இலகுவானதொன்றல்ல. ஆட்சிப்பிடங் களும் அதிகாரிகளும் வல்லவர்களுமான அஞ்ஞானிகளால் மட்டும் பிரச்சனைகள் எதிர்ப்புகள் எழுந்தன என்று சொல்வது முற்றுப்பெறாத ஒன்று. மத பரப்பு கையில் கத்தோலிக்க குருக்கள் துறனிகள் இணைந்த வெவ்வேறு சபைகளுக் கிடையிலும் எதிர்பாராது பிரச்சனைகள் தலைதூக்கின. அகஸ்தினிய சபையும் யேசுசபையும் இவ்விடத்தில் (மதபோதகம், மனமாற்றம், திருமுழுக்கு) தமக் கிடையே மோதல்கள் உருவாகிய பல சந்தர்ப்பங்களில் வெகு சாதுரியமாக நடந்து கொண்டனம் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பின்னர் டோவிலிக்கள் சபையும் இக் குழுவினருடன் பிரச்சனையின்றி மத போதக அலுவல்களில் பங்குகொண்டது.

நியூவா செகோவியாவிலுள்ள சுதேசிகளுக்கு விசுவாச விததை விதைத் தவர்கள் அருள்மிகு டியாகோ டி சொரியாவும் அவரது குழுவினரும். ஆண்டவன் திருவருளால் இவர்களது முற்றிகள் ஆரம்பமுதலே நல்ல அறுவடையை அளித்துக் கொண்டிருந்தன. சாதாரண திருமுழுக்களும் திருச்சபையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட டோர் தொகைபற்றிய தரவுகளும், வெறும் சிலுசிலுப்பே என்பதை ஆழமாக நம்பியவர் டியாகோ டி சொரியா அடிகள். எனவே திருமழுக்குப் பெற்று திருச்சபையில் இணைந்தவர்கள் உண்மையான கிறிஸ்தவராக வாழ் கிறார்களா? விசுவாச நிலை அவர்களில் மேன்மேலும் வளர்கின்றதா? என்பதை அடிக்கடி ஆய்வு செய்து தகுந்த மாற்று நடவடிக்கைகளை அளிப்பதில் அடிகள் கண்ணும் கருத்துமாயிருந்தார். ஆன்மாக்களை வெற்றிகொண்டு நிரந்தர விசுவாச நிலையில் அவர்களை நிலை கொள்ளச் செய்வதே அடிகளின் மேலான இலட்சியமாகும்.

மாகாணாதிபதி, பாட்டான் மாவட்டத்தைப் பார்வையிடச் சென்றார். குருக்களின் சிறந்த கருமமாற்றுகையின் நல்விளைவு கண்டு மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டார். மூன்று அல்லது நான்கு தெருக்கள் ஒன்றாகும் சந்திகளில் சிலுவை மரங்கள் நாட்டப்பட்டிருந்தன. இங்கு தங்கள் தோட்டங்களில், விவசாய நிலங்களில் அல்லது வேலைத்தலங்களில் இருந்து மாலை வேளைகளில் வீடு திரும்பும் சுதேசிகள் ஒருவரிடம் மற்றவர் கூடம் விசாரித்து, விசுவாச மந்திரம் செபித்து கத்தோலிக்க கொள்கைகளை, கோட்பாடுகளை ஒருவர் விளக்கிக் கூற ஏனையோர் கேட்பதுடன் விசுவாச ஜயப்பாடுகளை நன்கு தீர்த்து சமா தானத்துடனும் மகிழ்ச்சியிடனும் வீடு திரும்புவது. மாகாணாதிபதிக்கு மிகுந்த மனநிறைவை அளித்தது. மேலும் இம் மக்கள் பாவசங்கிர்தனம் செய்ய, பெரு மளவில் தாமாகவே ஒன்றாகுவது மாகாணாதிபதியின் மனதைத் தொட்டது. மக்கள் தம் மனக்குறைகளை ஜனநாயக முறையில் திறந்த மனதோடு

வெளியிட்டதால் மதபோதகர்கள் அவற்றை தாங்களோ அல்லது அதிகாரி களைக் கொண்டோ தீர்த்துவைப்பது மாகாணாதிபதியை மகிழ்ச்சியு வைத்தது. இவ்விதமே சுதேசிகளின் இரட்சஸ்னியப் பாதை நல்ல முறையில் வகுக்கப்பட்டதால் நங்கள் நோக்கம் நிறைவேறும் என்று நம்பிக்கை கொண்டார் மாகாணாதிபதி.

மக்கள் ஒன்றுகூட்டும் வேளாகளில் அவர்கள் சிலுவைமந்திரம் வரைந்து, பரலோக - அருள்நிறை - விசுவாச மந்திரங்களைச் செபித்தே தம் உரையாடலைத் தொடங்குவர். மேலும் ஞாயிறு திருப்பலி மறை உரைகள் - தினசரித்திருப்பலி களின் முன்னுரைகள் சம்பந்தமான ஜயப்பாடுகளும் இவ்வொன்றுகூடல்களின் போது தீர்த்துவைக்கப்பட்டன.

பிலிப்பைன்சிலுள்ள வேதபோதக கிராமங்களில் ஞாயிறு கடன்திருநாட்களில் ஆலயங்களில் ஒன்றுகூடித் திருப்பலிகண்டு மறையும் கேட்டு, பின்னர் ஞான உபதேச விளக்கங்களை கிரகித்து வீடு திரும்புவது வழக்கமாயிற்று. இதன் காரணமாக இம் மக்களிடையே போதியளவு கிறிஸ்தவ விளக்கமும் பிரதான செபங்களின் மனப் பாடமும் மிகச்சிறப்பாக வளர்ந்துவந்தது. மேலும் வாத்தியங்களின் பின்னணியில் லத்தீனிய வழிபாட்டுப் பாடல்களையும் கிறிஸ்தவ கீதங்களையும் பாடுவதற்கும் பயிற்சி பெற்றிருந்தார்கள். தொழில் காரணமாக இந்திகழுவுகளில் அடிக்கடி பங்கு பெற்றுமியாதவர்களும் தம் ஓய்வுநேரங்களில் அடுத்த வீடுகளில், அல்லது அயலவரிடம் இவற்றை விசாரித்தறிய மறக்கமாட்டார்கள். ஆலய வழிபாடுகளை விசுவாசிகளுக்கு அறிவிக்க, கோவில் மணிகள் அடிக்கப்பட்டும். தொடர்ந்து பின்னளகள்கைகளில் சிலுவைகளைத் தாங்கி, மாலையாராதனைப் பாடல்களைப் பாடிக் கொண்டு வீதிகளில் பவனிவர ஆலயம் செல்லும் மக்களும் அவர்களுத் தொடர்ந்து ஆலயம் செல்வர். தொடர்ந்து ஆலயத்தில் அரைமணித்தியாலமாவது ஞான உபதேச விளக்கம் அளிக்கப்பட்டு திருவழிபாடு ஆரம்பமாகும். திங்கட்கிழமைகளில் இறந்தோருக்காகவும், சனிக்கிழமைகளில் மரியன்னையை வாழ்த்தியும் விசேட வழிபாடுகள் இடம்பெறும். பாடசாலை மாணவரும் வயது வந்தோரும் வழிபாடுகளுக்கு வருகை தருதல் கட்டாயமாக்கப்பட்டது. பல்வேறு துறைகளிலும் தொழில் புரிவோருக்கு சில சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டதெனினும் ஞாயிறுகடன் திருநாட்களை அனைவரும் அனுசரித்தேயாக வேண்டும். வயது முதிர்ந்தோருக்கு வீடுகளில், சென்று மறைக்கல்வி போதிக்கும் அலுவல், சிறுவரிடம் ஓப்படைக்கப்பட்டது. காலை, மதியம், மாலை வேளாகளில் ஆலயமணி அடிக்கப்பட்டு திரிகாலச் செபம் ஓதும் பழக்கம், வழக்கமாக்கப்பட்டது. இரவு வேளாகளில் சிலர் மணி அடித்தவண்ணம் வீதிகளில் சென்று மக்களை, மரித்தோரின் ஆன்மசாந்திக்காகவும், பாவநிலையிலுள் ஓளர் மனம்மாறி சங்கிரத்தனம் செய்வதற்காகவும் செபிக்குமாறும் மக்களைத் தூண்டுவார். உத்தரிக்கும் ஆன்மாக்களுக்காக செபிக்கும் முறை மக்கள் மனதில் நன்கு வேறுன்றியது. குருக்கள் குறைவான பகுதிகளில் சிற்றாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டு குருக்கள் வசதியுள்ள நேரங்களில் மட்டும் திருவழிபாடுகளை நடத்த ஏனைய தினங்களில் மேற்கூறிய வண்ணம் செபித்தல் இடம்பெறும்.

தரிசகரின் கூற்று: இப்பிரதேசங்களை நான் இருமுறை தரிசித்தேன். முதல் தடவை சில முக்கிய காரணங்களுக்காகவும் இரண்டாம்முறை ஒரு பயணி யாகவும் தரிசித்தேன். எனது முதல் நோக்கம், நான் கொடுத்த ஆலோசனைகள் செயற்படுத்தப்படுகின்றனவா? என்பதை அறிவதற்காக நான் சென்ற இடமேல்

லாவற்றிலும் எமது விசுவாச உண்மைகளை மக்கள் நன்குணர்ந்து உண்மைபான கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழும் மறை உரைகளை நிகழ்த்தி வேண். இந்த வாழ்வு கிறிஸ்தவரல்லாதோருக்கு கிறிஸ்துவை உணர்ச்செய்ய வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தி வேண். ஏறத்தாழ 150 சிறுவர்களுக்கு திருமுழுக்கு அளித்தேன். வயது வந்தோர் 15 பேர் மட்டில் திருமுழுக்கும் ஏனைய அருட்சாதனங்களும் பெற்றனர். இம்மக்களுக்காக ஆலயங்களும் அமைக்கப்பட்டன. ஞான உபதேசப் பயிற்சியும் அளிக்கப்பட்டது. தினசரி வீடுகளில் நாளாந்தம் செபவேண்டுதல்கள் நடை பெற்றன. ஆலயங்களில் ஞாயிறு திருப்பலிக்குமுன் இவை இடம்பெற்றன. நோயாளரைத் தரிசித்து செபித்தல், மரண வேளையிலும் அடக்கத்தின் போதும் செபவேண்டுதல் நடத்துதல் என்பனவும் நல்லமுறையில் இடம்பெற்றன. குருக்களை மரியாதையாக வீடுகளில் வரவேற்றல், அவர்களுடன் சுமுகமாகப் பழுதல் என்பனவும் திருமுழுக்குப் பெற்றோரால் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டன. இவ்வித தருணங்களில் நல்ல அன்பளிப்புகளை குருக்களுக்கு தருதல் என்ற பண்புகளிலும் அவர்கள் சிறந்து விளங்கினர். ஞாயிறு வழிபாடுகளில் விசுவாசிகள் ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றினர். இவர்களை தகுந்த முறையில் கிறிஸ்தவ நெறியில் வழிநடத்த, குருக்கள் போதியளவு இல்லாதது எமது மறைபரப்புப் பணியின் முக்கிய ஒரு குறைபாடாகும்.

பைகல் பகுதியில் பிரான்சிஸ்கன் சபையார் வேதபோதகப்பணியின் பொறுப்பையேற்று நடத்தினர். இவர்கள் ஆரம்பப் பாடசாலைகளை தம் பணிக்களத்தின் முக்கிய இலக்காகக் கொண்டனர்.

தினசரி கோவில் மனி ஒவித்ததும் பாடசாலைச் சிறார்கள் கோவிலில் ஓன்று கூடுவர். சிறாரின் பாடகர்க்கும் தெதேயும் என்ற தோத்திரகித்தை இசைக்கும். தொடர்ந்து தேவதாயின் மந்திரமாலை பாடப்படும். பின்னர் துறவிகளுக்குரிய திருப்பலி நடை பெறும். பின்னர் எல்லோரும் சேர்ந்து செப மாலை ஒதுவர். செபமாலை முடிவில் மாணவர்கள் பாடசாலைக்கும் பாடகர்கள் பயிற்சிக்கழகத்துக்கும் செல்வர். மீண்டும் மனி திருமுறை அடிப்படு போதனை முடிவின் அறிகுறி. அனைவரும் மதியபோசனத்துக்காக வீடு செல்வர். மீண்டும் 2 மனிக்கு மனியோசை ஓலிக்கும். எல்லாச்சிறுவரும் ஆலயத்தில் ஒன்றுகூடி ‘வெஸ்பார்ஸ்’ என்ற மாலை வழிபாட்டில் பங்குகொள்வர். பின்னர் அனைவரும் தத்தம் அலுவல்களைக் கவனித்தபின் 5 மனியாவில் வீதிகளினுடாக நடைபெறும் செபமாலைப் பேரணியில் பங்குகொள்வர். முடிவில் மரியாயின் மாசற்ற இருதய மந்திரமாலை பாடப்பட்டு உத்தரிப்புத் தலத்தினுள்ள மரித்த விசுவாசிகளுக்கான மன்றாட்டு மாலையுடன் முடிவடையும்.

சனிக்கிழமைகளில் மரியாயின் மாசற்ற உற்பவ திருப்பலி சொல்லப்பட்டு இறுதியில் கிருபைதயாப மந்திரம் பாடப்படும். தொடர்ந்து ஞான உபதேசங்கள் இடம்பெறும். இதில் பிரதானமாக பழைய தவறுகளை நினைவில் கொணர்ந்து பகிரங்கமாக மன்னிப்பு கோரும் நிகழ்வு இடம்பெறும். இதற்கு தவியாக அடிக்கடி பங்குக்குரு நேரில் சமூகமளித்து பல்வேறு வினாக்கள் மூலம் அவர்களது தவறுதல்களை பாவங்களை நினைவுக்குக் கொண்டுவருவார்.

கத்தோலிக்க பாடசாலைகள் எதிர்காலத் திருச்சபையின் தலைவர்களை உருவாக்கும் சாதனமாயின பெரிய நகரங்களில் கத்தோலிக்க விடுதிப்பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நாளைய தலைவர்களான சிறுவர், மாணவர், இளை ஞாரை 24 மனிநேரமும் கண்காணித்து உருவாக்கும் திட்டங்கள் அமுலாயின.

அன்றிபோலோ பிரதேசத்தில் தேவநற்கருணைத் திருநாள் வெகு ஆடம் பரமாக நடைபெறும். நற்கருணையின் மகத்துவத்தை விளக்கும் உரைநடை, கலந்துரையாடல், மறையுறை, கலைநிதிகழகங்கள் மிக்க சிறப்பாக அரங்கேற்றப் படும். மாணவர் விடுதிச்சாலைகளின் தாபரிப்பு நிதியை, சுதேசிகள் தாராள மாக அளித்து வந்தனர். இவ்விடயம் ஸ்பானியருக்கே முன்மாதிரிகையாக அமைந்தது. பல இளைஞர்கள் கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்ந்து காட்டினர். தினசரி பூசைப்பலிக்கு சமூகமளித்தல், பூசைப்பலிநடத்தக் குரு கிடைக்காவிடில் நற் செய்தி விளக்கமளித்து வழிபாடு நடத்துதல். திருநாட்களை வாத்தியக்குழுக் களுடன் கூடிய இசையால் சிறப்படையச் செய்தல். நல்வாசிப்பு, கட்டுரை, கவிதைப் போட்டிகளால் நற்செய்தியையும் கிறிஸ்தவ போதனைகளையும் அனைவரது உள்ளங்களிலும் ஆழமாகப் பதித்தல். என்பவற்றுடன் மருத்துவ மனைகளுக்குச் சென்று நோயாளர்களை ஆறுதற்படுத்தி உதவுவதுடன் அவர்கள் அருட்சாதனங்களைப் பெற ஒழுங்குகளைச் செய்தல் முதலிய பணிகளில் பொறுப் புனர்வுடனும் உற்சாகமாகவும் பங்குபற்றினர்.

ஒரு பிரதேசத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகையினராவது கிறிஸ்தவர்களாக திருமூக்குப் பெற்றுவிட்டால் அவர்களது விசுவாசநிலையை உறுதிப்படுத்தவும் ஒரு ஆலயத்தை அமைத்துபின் மதமாற்றங்களை மேற்கொள்ளவும் வசதியாக இரு மதபோதகர்கள் ஒரு வீட்டில் குடியிருத்தப்படுவர். அவர்கள் தங்கள் சபை ஒழுங்குப்படி தமது அறநெறி வாழ்க்கை மூலமும் முன்மாதிரிகையான செயற் பாடுகள் (அன்பு காட்டல், பகைவரையும் நேசித்தல், புரிந்துணர்வு மனப் பான்னை மூலமும் நற்செய்திப் போதகத்தாலும்) விசுவாசத்தை ஸ்திரப்படுத்தவும் அஞ்ஞானிகளை மனந்திருப்பவும் முயற்சிகள் எடுப்பர்.

மேலும் எட்டுவயதுக்கும் இருபது வயதுக்குமிடையிலான பையன்களை ஒன்று சேர்த்து, பீடப்பரிசாரகப் பணிகள், கோயிற் பணிகள் பழகுதல், வாசிப்பு எழுத்தில் தேர்ச்சி பெறுதல், கடவுளின் கட்டளைகளுக்கு எவ்விதம் அமைந்து நடத்தல் என்ற விரிவான விளக்கம், இல்லாம்க்கை பற்றிய விளக்கவுரைகள் என்ற அம்சங்களில் நல்ல பயிற்சியை அளிக்கவும் கொள்வென்றோல் என்ற மைக்கப்படும் இந்த வீடுகள் உதவும். இந்த நல்ல பயிற்சிகள் இவ்விளைஞர்கள் திருமணம் செய்யும்போது நல்ல கிறிஸ்தவ இல்லறத்தவர்களாக வாழ, பெரு மானில் உதவியளிக்கும். மேலும் இந்த இளைஞர்கள் பொது நிலையினராக இல்லாம்வில் நுழைந்த பின், கொள்வென் ரோஸ் வீடுகளில் பயிற்சி பெறும் பையன்களுடன் புரிந்துணர்வு மனப்பான்மையுடன் சகோதர, சகவாழ்வு நடத்துவர்.

இவ்விளைஞர்கள் வயவின், ஆர்மோனியம், கிற்றார் போன்ற திருவழி பாட்டு வாத்தியங்களைக் கையாளவும் சங்கீதத் திறமை பெற்றோர் பாடகர் குழுவில் சேர்த்து பயிற்சி பெறவும் வசதிகள் செய்யப்பட்டன இச்கதேசி களுக்கு, சங்கீதத்தில் மிகுந்த ஆர்வமிருந்ததால் பாடகர்குழு, வாத்தியக்குழுக்களில், பயிற்சிபெற வரும் இளைஞர் தொகை அதிகரித்தது. தொகை அதிகரிப் பைச் சமாளிக்க காலையிலும் மாலையிலும் சங்கீத வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. காலைத்திருப்பலிகளிலும் மாலை வழிபாடுகளிலும் பாட்டல்களும் பின்னனி வாத்திய இசையும் தவறாது இடம்பெற்றன.

திரிகாலைச் செபத்துக்கான திருந்தாதி மணி ஆலயத்தில் அடித்தபின் பையன்கள் சிறுமணிகளை அடித்த வண்ணம் வீதிகளில் சென்று உத்தரிப்புத்தல்

ஆன்மாக்களுக்காகச் செபிக்குமாறு அறிவிப்பர். மேலும் இவ்வினைஞர்கள் ஆலயத்தை துப்பரவு செய்து, மலர்களால் அலங்கரித்து வழிபாட்டுக்கு வரு வோர் புனிதமான, அழகான குழ்நிலையில் இறைவனைத் தொழுவதற்கு உதவுவர். இவ்வித பயிற்சி பையன்களை நல்வழிப்படுத்தியதுடன் அவர்கள் மூலம் அவர்களது பெற்றார், உறவினர்களையும், நஸ்பர்களையும் கிறிஸ்தவவிசுவாச நிலையில் + உறுதிப்படுத்த மறைமுகமாக உதவியது. ஸ்பானியருக்கும் இது ஒரு முன்மாதிரி யாக விளங்கியது.

இத்திட்டங்கள் இப்பாடசாலைகளில் கற்ற (பயிற்சி பெற்ற) மாணவர்கள் தங்கள் இல்லங்களிலும் குழலிலும் தந்தையர்க்குரிய தக்கைகளுடன் அனைவர் ரையும் அறநெறியில் நடத்திச் செல்லும் விதத்தில் தேர்ச்சியடையவைத்தன; பொறுப்புணர்ச்சியுடன் செயலாற்றச் செய்தன. இதற்கு ஆதாரமாகப் பல நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்துள்ளன. ஒன்றை இங்கு எடுத்தாள்வோம் ஒரு ஸ்பானியர் மேற்கூறிய பயிற்சி பெற்ற ஒருபையனை (இவன் ஆலயப்பணியாளன், பிடிப்பரிசார்கள்) ஆபாச செயலொன்றுக்கு வற்புறுத்தியபோது, அவன் பணிவாகவும் சாதுரியமாகவும் பதிலளிக்கிறான். “ஜூயா உங்கள் அழைப்பு, எத்தனையைதொரு கொடியசெயலைப்புரிய உங்களைத் தூண்டியிருக்கிறதென் பதை அறிவேன். எனவே நீங்களும் நானும் புனிதமரியன்னையின் ஆதரவையும் பாதுகாவலையும் கூவி அழைத்து, ஒரு செபமாலை சொல்லுவோம் வாருங்கள் அது எல்லாத்திய சோதனைகளையும், பயங்கர பாவ நாட்டங்களையும் விரட்டியடித்து எம்மைக் காக்கவல்லது.” எனவே இவ்விதம் மதபோதகத்தால் மனந் திருப்பப்பட்ட இச்சிறுவன் தன்னையும் தன்குழலையும் தீயவரிடமிருந்தும் திமைகளிலிருந்தும் பாதுகாக்கும் பயிற்சியைப் பெற்றிருக்கிறான் என்பது தெளிவாகிறது. எனவே இம்மதபோதகர்கள் தாம் மதபோதகத்தில் இணைந்த நோக்கை - மதபரப் புப்பணியை சரிவர நிறைவேற்றமட்டமல்ல, உண்மையான தேவனை அறியாதோர் அனைவரும் தெரிந்து கொள்ளவும், இறையரசை அனைத் துலகுக்கும் பரப்பவும் அயராதுழைக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

இக்காலகட்டத்தில் மிக நற்பணியாற்றியவரும் சிந்தனை - சொல் - செயல் களால் புனிதம் நிறம்பியவருமான பிழே பொனே வெந்துரா டி றின்கொன் என்ற பொதுநிலைச் சகோதரர் குறிப்பிடத்தக்கவர். 1594 இல் இத்தியுகளுக்கு வருகைத்தார். ஆன்மதாகம் மிகக் இவர் இயேசுவின் நற்செய்தியைப் போதிப்பதில் அயராதுழைத்தவர். அப்பணியில் தம்மையே முழுதாக அர்ப்பணித்திருந்தார். சோதனைகள் பலமாக ஏழந்தன. வேதனைகளால் அல்லலுற்றார் ஆயின் தம் இலட்சியைப் பாதையிலிருந்து அற்பமேனும் விலகவில்லை. மதபரப்புப் பணியில் பல சாதனைகளை நிலைநாட்டினார். விசேடமாக மஜாயாய் என்னு மூரிலிருந்து நாக்கர்லாங் என்னுமூருக்கு செல்லும் பாதையை செப்பணிட்டுத் திருத்தியமைப்பதில் இவர் அல்லும் பகலும் அயராதுழைத்தார். காரணம் மத போதக அலுவவில் சுடுபடுவோரின் பயணங்களுக்கும் சுதேசிகளின் பலவேறு தேவைகளுக்கும் இந்தினாட பாதை அத்தியாவசியமாயிருந்தது. இப்பாதை செப்பணிடப்பட்டதால் மதபரப்பாளர்கள் தங்குதடையின்றி இரவுபகலாகப் பயணித்து இறையரசைப் போதித்து நல்ல அறுவடை செய்ய முடிந்தது. சிரம தான் முயற்சியில் பலர் உதவிய போதும் இவர் தாமே முன்னின்று தம் சொந்தக் கரங்களால் மண்வெட்டி, பிக்கான் பிடித்து குன்றுகளை அகற்றியும் - குழிகளை நிரப்பியும் - கல் மன் சமந்து வந்து விதிகளில் பரவியும் - தோள்களில் பாரங் கற்கள், கலவைகளைச் சுமந்துவந்தும் வியத்தகு பணியாற்றினார். சுதேசிகள்

அவரது சுயநலமற்ற பணியினை உணர்ந்து தாழும் இப்பாரிய பணியில் அவரோடு பாடுபட்டனர்.

இப்பணிகளுள் மருத்துவமனைகள் சில திறக்கப்பட்டதும், இங்கு குறிப் பிடப்பட வேண்டும். மதபோதகர்கள் நற்செய்திப்பணியில் நோயாளிகளைப் பராமரிப்பதையும் முக்கிய தொண்டாக்கக் கருதி உழைத்தனர். கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதிகளைத் தம்மை அறிக்கையிட இருமருத்துவப்பணி அவர்களுக்கு கைகொடுத்தது. அன்பு செய்தல், அயலவர்களுக்குத்தவுதல் என்ற நற்செய்திப் போதனைக்கு மருத்துவப்பணி கைகொடுத்துவியது. இன்று சான் வாஸரோ விலும் சான் யுவன் டிடி யோசிலும் காணப்படும் பாரிய மருத்துவமனைகள் அன்று பிரான்சிஸ்கன் சபையைச் சேர்ந்த பிறேயுவான் டிகிளமெந்தோவினால் அடிபிடப்பட்டவைகளே.

சான் ஜோர்ஜியாவில் (பிலிப்பைன்சின் ஒரு மாகாணம்) கத்தோலிக்க விசுவாசத்தை அடியிட்டவர்கள் தாங்கள் பணியாற்றிய இடங்களில் நோயாளர் பராமரிப்பையே முக்கியமாகக் கருதினர். கிறிஸ்துவின் பணியில் ஆதரவற்றோ ருக்கு உதவுதலே பிரதான அம்சம். மத பணியாளர்கள், ஆதரவற்ற நோயாளர்களை அடிக்கடி தரிசித்தும் அன்போடு அரவணைத்து ஆதரித்தும், தமக்குக் கிடைக்கும் அன்பளிப்புப் பொருட்களை உதவியும் வந்ததான் அப்பகுதி மக்களின் நல்லெண்ணைத்தைப் பெற்றுக் கொண்டனர். இதனால் அஞ்ஞானிகளும் இவர்களை மதித்தனர். காருண்யம் மிகுந்த இரக்கச் செயலில் ஈடுபடும் கிறிஸ்தவ மதபோதகர்கள், தங்கள் தலைவர் இயேசுக் கிறிஸ்துவின் போதனைகளுக்கி ணங்கவே இவற்றைச் செய்வதால், அவர்களின் தலைவர் இயேசுக்கிறிஸ்துவை அறிய வேண்டும். அவரது பிறபோதனைகளையும் செவிமடுக்க வேண்டும். ஆகவே~கிறிஸ்தவமதத்தில் சேரவேண்டும் என்ற எண்ணம் அந்த அஞ்ஞானிகளின் மனதில் உருவாகியதில் அதிசயமேதுமில்லை.

இவ்வித காருண்ணிய சிந்தனையைத் தம் சீடரிடம் கண்ட நல்லதேவன் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியோடு உதவுமுன்வந்தார். மணிலாவில் முதலாவது மருத்துவமனை சிறிய அளவில் உருவாக்கப்பட்டது. இங்கு நோயாளர்களான சுதேசிகளுக்கே முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது. இந்த விடயத்தில் உழைப் பதற்கு மதபோதகரும் புனித வாழ்வ வாழ்ந்தவருமான பொதுநிலைத் துறவியுவான் கிழவெந்தி என்பவரை இறைவன் தெரிந்து கொண்டார். இவர் ஆரம்பத்தில் புண்களுக்கு பூசுவதற்கான ஒரு தலைத்தை தேங்காயெண்ணை யிலிருந்து த்யாரிக்கும் மருத்துவராகவே தன் வைத்தியப்பணியைத் தொடங்கினார். நோயாளிகள் அவரில் நம்பிக்கை வைத்து அவரையே தேடிவந்ததால் பிறநோய்களுக்கும் வைத்தியம் செய்யத் தலைப்பட்டார். இங்கும் அவர் நல்ல சித்திபெறும்போது தன்னை நாடி வருவோரின் தீய பழக்கங்களும் பாவச் செயல்களும் அவர் மனதை வருத்தின. எனவே உடற்புண்களுக்கு மட்டுமல்ல, உள்ளத்தை புண்படுத்திய பாவங்கள், தீய செயல்களுக்கும் பரிகாரம் செய்வாராக மாறினார்.

தங்கள் மட்டில் மருத்துவ வழிகளால் இரக்கச் செயல்களைப் புரிந்து வரும் புனித பிரான்சிஸ்கன் சபைக்குருக்கள், துறவிகள் மட்டில் அந்த அஞ்ஞானிகள் தளராத நம்பிக்கையும் பெருமதிப்பும் வைத்ததில் அதிசயமேது யில்லை. மருத்துவமனைகளிலிருந்து பூரண சுத்துடன் வெளியேறும் ஒவ்வொரு சுதேசியம் (இந்தியோக்களும்) பிரான்சிஸ்கன் சபையாரைப் புகழ்ந்து

பேசியது மட்டுமன்றி, கிறிஸ்துவின் போதனைகளைப் போதிப்போராகவும் விளங்கினர். கடினமனமுடைய பாவிகள்கூட இந்த மருத்துவமனைக்கு நோயைக் குணமாக்க வந்து, பின்னர் மனம்மாறி, தங்கள் தீயசெயல்களை விட்டொழிப்பதாக வாக்களித்து, அவற்றுக்காக பிராயச்சித்தம் செய்து மன்னிப்புப் பெற்று, திருமுழுக்குப்பெற்று, திருச்சபையின் அங்கத்தவராகத் திரும்பிச் சென்றனர். தங்களுக்கு இறைவனளித்த விசவாசக் கொடைகளுக்காக அடிக்கடி நன்றிகூறினர்.

பிரான்சீஸ்கள் சபையாரின் இக்காருண்ணிய செயல்கள் (நோயாளரை பராமரித்தல், ஏழைகளுக்குத்தவதல், ஆகதிகளை ஆதரித்தல், தொழிலற் றோருக்கு வழிகாட்டல் முதலியன) அச்சபையின் நிறுவனரான புனித பிரான் சீஸ் அசிசியாரின் கொள்கைகளுக்கும் வழிகாட்டலுக்கும் இசைந்தும் கிறிஸ்து நாதரின் நற்செய்திப் போதனைகளின் குறிக்கோள்களுமாகும்.

வந்தனைக்குரிய இறைத்துதுவர் பிறே பிளாஸ் டி லா மட்ரே டி டயஸ் லில்பன் நகரை (போர்த்துக்கல் தேசத்தின் தலைநகர்) பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அவர் சுதேசிகளின் மொழியைக்கற்று, இச்சுதேசிகளை மனந்திருப்பும் பணியில் (லகுனா டி பே மாகாணத்தில்) இறங்கினார். இயேசவை அறியாத இச்சமூகத்துக்கு அறிமுகம் செய்துவைப்பதில் அவர் பட்ட பிரயாசைகள் அளவிட முடியாதவை. அவர்களது அநாகரிகப் பழக்கங்களை ஒழித்து, பண்புள்ள மனித ராக மாற்றுவதில் அரும்பாடுபட்டார். இம் மக்களைக் கொண்டு நாகரிகமிக்க மொரோங், மாபிழ்றேக் என்ற நகரங்களை உருவாக்கினார். மேலும் ஏனைய கிராமங்களில் இதுபோன்ற ஏழைமக்களின் தேவைகளையும் மருத்துவ வசதி களையும் கொண்ட மனைகள் தொடக்கப்பட்டன. இவற்றுக்கு மாட்சிமை தங்கிய மன்னரின் ஆதரவும் உதவியும் தாராளமாகக் கிடைத்தது. இம்மத்போத கர்களின் காருண்ணிய, தன்னவங்கருதாத பிறரன்புச் செயல்கள், சுதேசிகளின் மனதைத் தொட்டன. தாங்களும் இவ்விரக்கக் செயல்களில் முழுநேர அல்லது பகுதி ஊழியர்களாக உழைக்கவும் இயேசவை அஞ்ஞானிகளிடையே அறிவிக் கவும் நற்செய்தியைப் பரப்பவும் அனுமதியளிக்குமாறு பல தொண்டர்கள் கேட்டுக்கொண்டனர். அவர்களது தகுதி அறிந்து பணியில் சில பகுதிகள் வழங்கப்பட்டன. இவ்விதம் மதபரப்புப் பணியில் உழைத்த சுதேசிகளுள் சிலர் மிகப்பெரிய சாதனைகளை நிலைநாட்டினர். அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் வரிவகுலிப்பாளரான டொன் கொஞ்சலோ (சமார் மாகாணம்) என, யேசு சபையினரின் 1599ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் காணக்கிடக்கிறது.

எமது மதபோதனைகளில் சில அம்சங்களை எடுத்து வாதாட்டங்களை எழுப்பி உண்மையை உணரச் செய்தல், காரணகாரிய போதனை என்பன அதிக பயனளிக்கவில்லை. ஆயின் குரு ஒரு விடயத்தை சுருக்கமாக விளக்கி அதுபற்றி வினாக்களை எழுப்பி, மக்களிடமிருந்தே விடைகளை வரச்செய்து அதன்மூலம் உண்மைகளை உணரச் செய்வது பெரும் பயனளித்தது. அவ்வாறுத்தில் 700க்கு மதிகமானோர் திருமுழுக்குப் பெற்று, திருச்சபையின் அங்கத்தவராயினர். இவர்கள் இருக்கிறாமங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். அக்கிராமங்களின் கிறிஸ்தவ விசவாசநிலை, மேற்படி ஊழியத்தினால் ஸ்திரமாகவிளங்கியது.

பான்றே பட்டினத்தின் ஒரு முக்கிய நிசழ்வு டொன் பீட்ரோ புகானக் பிறப்பிலேயே இரு கண்களும் பார்வையற்றவன். பெற்றோர் இக்குழந்தையை, ஒரு கூடையில் வைத்து (பழை ஏற்பாட்டில் மோயிசனுக்கு நடந்துபோல)

அற்றில் ஏற்று விட்டனர். ஒரு பக்தியுள்ள கடேசியப் பெண்மளை, இக்குடையைக் கண்டு வீட்டுக்கு கொண்டுவந்ததுடன், வண. ஜெரோனிமோ காப்ரோ அடிகளுக்கு இதை அறிவித்தாள். இப்பிள்ளை கொன்வென்ரோவில் வளர்க்கப் பட்டான். இறை விசுவாசம் நிரம்பியவனாக, நற்செய்தியில் நிபுணத்துவம் பெற்ற வனாக, கிறிஸ்துவை அவரது நற்செய்தியை தன் இனத்தாருக்கும் பிறருக்கும் அவர்களாற்ற மொழியில் வழங்குபவனாக விளங்கினான். மதபோதகர்களுக்கு மொழிப்பிரச்சனை நேரும்போது நல்ல மொழிபெயர்ப்பாளனாகவும் பணி யாற்றினான். அப்போஸ்தலிக்க துறுவர் அதிவண். பிரான்சீஸ்கோ லோப்பஸ் அடிகள் இத்தொண்டனின் அரும்பணிபற்றி தனது அறிக்கையில் வெகுவாகப் பாராட்டியுள்ளார். இதன் வழியாக அவர் அவர்களுக்கு கூறுவது: இறைவன் ஒரு கடேசிய மனிதனைக் கொண்டே மண்ணின் மைந்தர்களுக்கு தன்னை அறிவித்துள்ளமை மதபோதக அலுவலில் ஈடுபடும் அனைவரும் ஆண்டவனில் விசுவாசம் வைத்து பணிபுரிதல் ஆண்டவனின் மகத்தான் உதவியைப் பெற உதவியாகுமென்பதே.

இவ்விதம் பெண்கள் பலரும் மதபரப்புப்பணியில் மகத்தான தொண்டுகள் புரிந்தனர். ககாயன் பள்ளத்தாக்குகளில் கடேசிகள் உயர்குடிவரிசையைச் சேர்ந்த டொனா லூயிசா பாலினன், தன் சகோதரனுக்கு (மதபிரசாரகன்) உதவியாக இருந்தான். அவன் இறைவனடி சேர்ந்தபின் தானே மிக ஆர்வத்துடன் மதபோதகர்களுக்கு உதவியதுமன்றி, தனியாகவும் கிறிஸ்துவை அவர் போத ணைகளைப் பிரசாரம் செய்து வந்தான்.

டொன் லூயிஸ் பாகுலயன் 1620இல் தன் வாலிபப் பராயத்தில் காலமானான். மதபோதகர்களும் அவனது உறவினர், நன்பர்களான கடேசிகளும் அவனது அருமைச் சகோதரி டொனா லூயிசா பாலினனும் அவனது இழப்பி னால் ஆராத்துயரும் அதிர்ச்சியுமடைந்தனர். மதபோதகத்துக்கு அவனது அகால மரணம் ஓர் பேரிழப்பு. எனினும் இந்த இழப்பை அவனது சகோதரி லூயிசா (மேற்கூறியது போல்) ஈடுசெய்தாள். தனது குடும்பப் பொறுப்புகளை மிகக் கவனமாகச் செய்து கொண்டே மதபோதக அலுவல்களிலும் மிகச் சிறப்பாக ஓய்வின்றி உழைத்தாள். மேலும் தனது நல்ல கிறிஸ்தவ வாழ்வாலும் முன்மாதிரி காட்டினாள். நியூகோ செகோவியா மாகாணத்தில் அவள் வசித்த கிராமமே மிகவும் பெரியது.

சிறிது காலத்தின்பின் அப்பகுதியில் கடும் பஞ்சம் உண்டாகியது. ஏழை மக்கள் பசிப்படினியால் தவித்தனர். அதே தருணத்தில் டொனா லூயிசாவின் வயல்களில் நல்ல விளைச்சல் கிடைத்தது. எனவே அவள் பசிப்படினியால் தவித்த ஏழைகள் அனைவரையும் தினசரி தனது மாளிகைக்கு வந்து உண வருந்திச் செல்லுமாறு அன்புடன் அழைப்பு விடுத்தாள். மேலும் அப்பகுதியில் மக்களிடையே பிரச்சனைகள், பினாக்குகள் ஏற்படின் டொனா லூயிசாவிடம் வந்து தீர்ப்புப்பெறுவர். அவனது தீர்ப்புகளும் சமரச முயற்சிகளும் நீதி, நேர்மை, பக்கம் சாராமை, உண்மைத்தெளிவு என்ற அம்சங்களை உள்ளடக்கியதால் சிறந்த நீதி வழங்குபவள் என்ற பாராட்டையும் பெற்றாள். லூயிசா சீமாட்டி யின் நற்குண நற்செயல்கள் பரலோகத்தைத் தொட்டன. தமது திருவேதப் பரம்புதலுக்கும் தமது ஏழை நன்பர்களின் நல்வாழ்வுக்காகவும் தனது உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையையும் அர்ப்பணித்து அயராது பணியாற்றிய இச் சீமாட்டியின் காணியுமிகள், வயல்கள், கனிமரச் சோலைகள், தோட்டங்கள்

என்பவற்றை நல்ல தேவன் ஆசீர்வதித்து எப்போதுமே அபரிமிதமான விளைச் சமையும் ஏராளமான வருவாயையும் தங்குதடையின்றி உதவிக்கொண்டேயிருந்தார்.

ரேந்றே, கயின்ரா என்ற பட்டினங்கள் கைப்பற்றப்பட்டபின் சுற்று வட்டத்திலுள்ள மோரோஸ் சாதியார், சுதேசிகளுடன் நட்புறவோடு கலந்து ரையாடும் தருணங்களில் ஸ்பானியரின் கடவுள் நிச்சயமாகவே வல்லமை மிக்கவர் என்று கூறினர். அவ்விதம் சொல்வதற்கான காரணத்தை வினாவிய போது, கயின்ராவை ஸ்பானியர் தாக்கியபோது 700 வீரர்களை தங்கள் நகரங்களிலிருந்து சுதேசிகளுக்குத் துணையாக அனுப்பியதாகவும், 50 பேர் போரினால் ஏற்பட்ட காயங்களால் மரணித்ததாகவும், ஏனையோர் தப்பியோடி காடுகள் குன்றுகளில் மறைந்திருந்தபோது ஏற்பட்ட நோய்களினால் இறந்த தாகவும், ஒருவர்கூட தப்பிவரவில்லை எனவும் தெரிவித்தனர். மேலும் ஸ்பானியக் கடவுள் வல்லமையிக்கவர் என்றும் தெரிவித்தனர்.

டொமினிக்கன் சபையினர் பங்காசினான் மாகாணத்தில் நற்செய்திப் போதனையைத் தொடங்கி 11 ஆண்டுகளின்பின் எடுத்த கணிப்பில் அங்கு ஏற்ற தாழை எல்லா மக்களினமும் திருமுழுக்குப்பெற்று கிறிஸ்து சபையில் நிலை கொண்டிருந்தனர். இது வேதபோதக அலுவல்களில் இறைவனின் நல்வழி காட்டுதலால் ஏற்பட்டது என்றே மதபரப்பாளர் திடமாக நம்பினர்.

ஆரம்பத்தில் ஆறு மதபோதகர்கள் அங்குசென்றபோது அவர்களுக்கு நல்வரவேற்றுப்புக் கிடைக்கவில்லை. இம்மதபோதகர்களை வெளியேற்றும் வழி வகைகளையே சுதேசிகள் ஆராய்ந்தனர். மதபோதகர்கள் சுதேசிகளின் தொல் ஸலகளை சுகித்து நடந்தனர். தொடர்ந்து உணவோ அல்லது உப உணவுப் பொருட்களையோ கொடுக்காதுவிட்டனர். மதபோதகர்கள் உணவுப் பொருட்களை பணத்துக்கு கொள்வனவு செய்யவும் முடியவில்லை. ஏற்றதாழ 3 வருடங்கள் இம் மதபோதகர்கள் துண்பத்தின்மேல் துண்பத்தையே அனுபவிக்க வேண்டியதாயிற்று. குருக்களின் பொறுமைக்கு அதிகமாக சுதேசிகளின் வெறுப்பு மேலோங்கியது. இதன் காரணமாக ஜவர் வியாதியாய் வீழ்ந்தனர். 5 மாதங்களுக்கு மேல் உணவு, மருந்து மற்றும் டாக்டர்களின் தகுந்த பராமரிப்பு இல்லாமல் அவசியற்றனர். ஆயினும் இறைவனின் திருவருளால் அற்புதமாகக் குணமடைந்தனர். சுதேசிகளின் மனப்பான்மையை நன்கீற்றத்தால் இக்குருக்கள் மதபோதக அலுவல்களை நிறுத்தினர். இத்தீவுகளின் ஆயர் அதிவண. டொன் பிரே டொமிங்கோ டி சலாசர் ஆண்டகை ஸ்பானிய தளபதிகள் மூலம் இதனை அறிந்தார். இவ்வித குரூ மனம் கொண்ட மக்கள் மத்தியில் பணியாற்றுவது அவசியமில்லை என்று கருதி அக்குருக்கள் உடனடியாக வேற்றிடம் அனுப்புமாறு குருமுதல்வருக்கு உத்தரவிட்டார்.

மூன்றாண்டுகளின் பின் சில பையன்கள் மட்டுமே பெற்றாரால் திருமுழுக்குப் பெற அனுமதிக்கப்பட்டனர். மதபோதகர்கள் வாழ்ந்த அறநெறி வாழ்வு சுதேசிகளை கவர்ந்து கொண்டதாயினும் திருமுழுக்குப் பெறும் ஆண்கள் மட்டுமே இவ்விதம் வாழ முடியுமென்ற தவறான நம்பிக்கை சுதேசிகள் மனதில் வேருள்ளியமையே காரணி.

ஆயின் மதபோதகர்களின் அறநெறி வாழ்வை பாராட்டியவர்களும் அவ்வாழ்வின் நல்ல இலட்சியங்களைக் கண்டு இயேசுவை விசுவசித்தவர்களும்

உண்டு. ஒரு உதாரணம், இங்கு தரப்படுகிறது. சுதேசிகளின் தலைமகன் ஒருவன் ஒரு குருவிடம் ஒருநாள் இரவு சென்று கூறினான். “முன்றாண்டுகளாக, கவாமி! உங்கள் வாழ்க்கை முறைகளை அவதானித்து வந்துள்ளேன். உங்கள் குழுவினர் அனைவரும் ஒரே விதமாகச் செயற்படுகிறீர்கள். நன்றிரவில் ஒருவர் எழுந்து செபம் செய்தால் மற்றெல்லோரும் அதே நேரத்தில் எழுந்து செபிக்கிறீர்கள். ஒருவர் பெண்ணாசையை தவிர்த்து நடத்தால் மற்றவர்களும் தவிர்க்கிறீர்கள். தலைவர் கூறும் விதிமுறைகளை அனுசரிக்கிறீர்கள். மூத்தோரைக்கனம் பண்ணுகிறீர்கள். பொன்னையோ வெள்ளியையோ நீங்கள் விரும்புவதில்லை. அதிக இன்பத்தையும் சொகுசான ஆடம்பர வாழ்வையும் நீங்கள் நாடுவுதில்லை. உங்கள் உடலை வருத்தி கடுமையாக உழைக்கிறீர்கள். பொறுமையுடனும் சகோதர மனப்பாள்மையுடனும் வாழ்க்கை நடத்துகிறீர்கள். எங்களுக்கு நன்மை செய்வதே உங்கள் குறிக்கோளாகத் தெரிகிறது. உங்களை வெறுத்தாரையும் சினத்தாரையும் அரவணைத்து அன்பு செய்கிறீர்கள். எனவே உங்கள் போதனைகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடிவு செய்துள்ளேன். இவ்வளவு அறநெறி முறைகளில் வாழ்வார்கள் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாட்டுடன் நடப்பவர்கள் பொய்ப்பிரசாரம் செய்யமாட்டார்கள்”.

ஒருமுறை ஆறு தலைவர்கள், கூரான ஈட்டிகளை கைகளிலேந்தி, கோபா வேசத்துடன் வந்தனர். மலைநாடுகளில் நான் மறையுரை நிகழ்த்தவோ மத மாற்றம் செய்யவோ விடப்போவதில்லை என ஆக்குரோசத்துடன் பேசினர். எனக்கு உதவி செய்யும் பையனிடம், அவர்கள் களைத்துப்போயிருப்பதால் ஆகாரம் அருந்த அழைத்து வருமாறு கூறினேன். அவர்கள் பருகுவதற்குப் பானம் வழங்கினேன். அவர்கள் பசியாறியின் எனது குடிசைக்கு ஒவ்வொருவராக வருமாறு கூறினேன். நான் தங்களைத் தாக்கும் தீய எண்ணத்துடன் ஒவ்வொருவராக அழைக்கவில்லையென்றும் எனது குடிசையில் இருவருக்குமேல் இடமில்லை என்பதையும் அவர்கள் நன்கு புரிந்து கொண்டனர். ஒவ்வொரு வருக்கும் என்னிடமிருந்த பருத்தித்துணிகள், ஊசிகள், சிறு தங்கத் தகடுகள் (வெள்ளி, பித்தனை கலந்தவை) என்பன சிலவற்றை அன்பளிப்புச் செய்தேன். இவற்றை அவர்கள் மனமிழ்வோடு பெற்றுக்கொண்டனர். தாங்கள் பிரதியுபகாரமாக என்ன தரவேண்டுமெனக் கேட்டனர். எமது இரட்சகர் இயேசு, பிரதியுபகாரம் எதையும் எதிர்பார்க்காது நன்மை செய்ய வேண்டுமெனப் போதித்தாரெனக் கூறி அவரை அவர்கள் நன்கறிந்து கொள்ள சில கருமங்களைத் தந்துதவுமாறு கூறினேன். என்னை அவர்கள் மலையடிவாரத்துக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அங்கு எனக்குத் தேவையான காணிகளை காட்டுமாறு கேட்டனர். ஒரு ஆலயம், குருமனை, கொள்வென்றோ கட்டுவதற்கான இடங்களைத் தெரிவு செய்தேன். உடனடியாக பக்கத்திலிருந்த காடுகளில் தேவையான மரங்களைத் தறித்து எனது தேவைகளைச் செய்து முடித்தபின்னரே, தங்களுக்கான வீடுகளை அமைக்கத் தொடங்கினர். சில காலத்தின்பின் அவர்கள் அனைவரும் எங்கள் வாழ்க்கை முறைகளை வியந்து போற்றி, இந் நடைமுறைக்கு வழி காட்டும் கிறிஸ்தவ மதமே சிறந்ததெனக் கூறி எம்மதபோதகர்களிடம் வந்து முறையாக ஞான உபதேசம் கற்று, கிறிஸ்தவர்களாயினர். இவ்விதம் ஏறத்தாழ 3000க்கும் அதிகமானோர் (ஏழு கிராமங்களில்) திருமுழுக்குப் பெற்றனர்.

இவ்விதம் திருமுழுக்குப் பெற்றுத் திருச்சபையில் சேர்ந்தோர் கிறிஸ்தவ வாழ்வு வாழவும், திருவருட்சாதனங்களை முறையாகப் பெற்றுக்கொள்ளவும், பத்துக் கட்டளைகள் திருச்சபைக் கட்டளைகளை முறையாக அனுசரிக்கவும்,

ஞாயிறு கடன் திருநாட்களை அனுசரிக்கவும், ஒரு சந்தி - மாமிசத்தவிரப்புக்களில் நிலைபிறழாதிருக்கவும், மறை போதகர்களும் தொண்டர்களும் கண்டிப்பாக இருந்தனர். இவ்விடயத்தில் சிலர் இரகசியமாகத் தவறியபோது நல்லதேவனே அவர்களுக்குத் தண்டனையளித்து ஏனையோர் அறநெறி பிறழாதிருக்க உதவினார். உதாரணமாக சில நிகழ்வுகள்.

ஒரு மண்ணின் மைந்தர், ஞாயிறு கடன் திருநாட்களில் பூசைக்குப் போவ தில்லை. கோயிலுக்குச் செல்வதிலும் வேதக்கடமைகளை அனுசரிப்பதிலும் வெறுப்புக் காட்டினான். ஒரு ஞாயிறு காலை நாய்களால் கடிக்கப்பட்டு பின் மாகக் கிடந்தான். இன்னொருவன் ஞாயிறுகளிலும் வேலைக்குச் செல்வான். இத்தவறை எடுத்துக் கூறியவர்களையும் ஏசித் திட்டினான். ஒரு ஞாயிறு தினத்தில் வேலை செய்யும்போது கை கூரிய ஆயுதத்தால் வெட்டுண்டது. மற்றொருவன் வேத விதிமுறைகளை மீறி வெள்ளிக்கிழமைகளில் மாமிசம் புசித்தான். அவனும் நாய்களால் கடியுண்டு அவலமாய் மரித்தான். சிலர் பாவசங்கீர்த்தன அருட்சாதனத்தை அனுசரிப்பதில்லை. கடலில் குளிக்கும்போது முதலைகளுக்கு இரையாகினார். பொய்ச்சத்தியம் செய்தவரும் முதலைகளின் பற்களுக்குப் பதமாயினர். இவற்றின் காரணமாக மண்ணின் மைந்தர்கள் தவறுசெய்யவே அஞ்சினர்.

ஒருமுறை அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமை எல்லோரும் ஆலயத்துக்கு வருமாறு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. எல்லோரும் ஆலயத்துக்குச் சமூகமளித்தனர். அங்கிருந்து திருக்கிழலுவைமுன் கொண்டு செல்லப்பட்ட, பவனியாக ஒரு மைதா னத்தையடைந்தனர். அங்கு கத்தோலிக்க விசிவாச சத்தியங்களை விளங்கப் படுத்தும் ஒரு மறைக்கல்வி வகுப்பு இடம்பெற்றது. பின்னர் வண. மனுவல் மார்ட்டினுல் அடிகளார் உணர்ச்சியூர்வமான, உருக்கமான மறையுரை யொன்றை ஆற்றினார். கல்லாள மனங்களும் கனிந்து கண்ணீர்விட்டன. இளகாத இதயங்களும் இளகின. எலியன் என்பவன் கல்மனங் கொண்டவன். பல வருடகாலம் பாவசங்கீர்த்தனத்தொட்டியை அறியான். பகிரங்கமாக மக்கள் முன்னிலையில் பாவப் பொறுத்தல் கேட்டான். தனக்கு திருமுக்குத் தருமாறு வேண்டினான். கொடுக்கல் வாங்கல்களை நேர்மையாகச் சமன் படுத்தினான். யாருக்காவது பணம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தால் அல்லது எவர் மனதையும் துன்புறுத்தியிருந்தால் அவற்றுக்கு மன்னிப்புக்கோரியும், தான் தீங்கு செய்தாரை மன்னிக்குமாறும் வேண்டுகோள்விடுத்தான். தனது மனைவி யருள் ஒருத்தியைத் தவிர மற்றவர்களை அவர்கள் கொண்டுவந்த சீதனப் பணங்களுடன் திருப்பியனுப்பினான். குருமனையில் தங்கி செபங்களை மனனம் செய்தான். மறைக் கல்வியை ஒழுங்காகக் கற்றான். மக்கள் தலைவனான எலியனின் மனம்மாறுகை அவன்கீழ் இயங்கிய குடும்பங்களையும் மதமாற்றஞ் செய்யத் தூண்டியது. இந் நிகழ்வைத் தொடர்ந்து மதபோதுக்க குழுவினர் மக்கள் தலைவர்களின் மதமாற்றத்தில் அதிக அக்கறை காட்டினர். இவ்வித மதமாற்றங்களுள் ஒன்றுபற்றி வண.வலேரிபோடு டி லெட்ஸ்மா கூறியதன் கருக்கம்: இறைவனுக்கு நன்றி. ஆற்றுங்கறையோரமெங்கும் திருமுக்குகள் நிரம்பி வழிகின்றன. எங்கு வேலை செய்பவர்களும் எத்தகைய நிலையில் பணியாற்றுபவர்களும் கிறிஸ்தவ கிதங்களைப் பாடிக்கொண்டே கடமையாற்றுகின்றனர். இப்பாடகர் களுள் சிறுவர்களே உர்சாகமுடன் முன்னணி வகிக்கின்றனர். மக்கள் தலைவன் சிலோன்கள் பற்றியும் அடிகள் குறிப்பிடுகின்றார். அவனுக்கு ஆறுமனைவியர். முதல்மனைவியை மட்டுமே வைத்துக்கொண்டு ஏனையோர் ஜவரையும்

(அவர்கள் கொண்டுவந்த ஏராளமான சிதனப் பணத்துடன்) திருப்பியனுப்பி விட்டான்.

இந்த நாட்டின் பலபகுதிகளிலும் நடைபெறும் மதபோதக அலுவல்களைச் சுற்றிப்பார்த்து அறிவுதற்காக வருகைதந்த எனது பயணம் கிழக்குப்பக்கத்திலும் சென்றது. இப்பகுதியை 'ரலிபென்சரங்கம்' என அழைப்பார். கரையிலிருந்து ஆறு நாட்களாவது பயணம் செய்யவேண்டும். முதலில் நான் புல்வெளிகளைத் தாண்டிச் சென்றேன். பின்னர் சில மலைகளைக் கண்டேன். இந்த மலைகளில் தான் சரங்கங்கள் அமைந்துள்ளன. அங்கு தங்கத்தை தேடிப்பலர் வருகை தந்திருந்தன. ஒரு நல்ல ஸ்பானியர் என்னைச் சந்திக்க வந்து ஒரு சிறந்த வெகுமதியைத் தருவதாகக் கூறினார். அவர் அமைத்த ஒரு அழிய ஆலயமே அந்த வெகுமதி. அடுத்த ஞாயிறு தினத்தில் நான் அங்கு திருப்பலி நிறைவேற்றி ணேன். ஏராளமான மக்கள் வருகை தந்தார்கள். நான் மறையுறை நிகழ்த்து கையில், "நான் தங்கத்தையல்ல, ஆன்மாக்களையே தேடி வந்திருக்கிறேன். ஸ்பெயினிலிருந்து இவ்வளவு தூரம் வந்திருப்பது அந்த நல் நோக்கத்திற்காகவே. எனக்கும் என் சகோதரர்களுக்கும் பொன், மன்னுக்குச் சமானம்" என்று கூறியின் சிறிது பொன்துளை எடுத்து நிலத்தில் வீசினேன். கால்களால் அத்தாள்களை அலட்சியமாக மிதித்தேன். அவர்கள் இச்செயலை ஆச்சரியத் தோடு கண்வெட்டாமல் பார்த்தனர். என் சொற்படியே நடந்ததால் திருப்தியும், என்னில் விசுவாசமும் கொண்டனர். இந்திகழ்வு பற்றி தீவுகளைங்கும் பேசப்பட்டு, எமது ஆன்மீக வாஞ்சை, அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

வண. டொமிங்கோ டி நிவா என்ற தியாக்கோன் மட்டுமே கதேசிகளின் மொழியில் பரிச்சயம் உள்ளவரானார். அவர் உடனடியாகவே நற்செய்திப் போதகத்தில் இறங்கினார். மன்னின் மைந்தர்களும் அவரை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டனர். இவர்களது நற்செய்திப் போதகமுறை ஏனைய நற்செய்திக்கு மக்களுக்கு முன்மாதிரிகையாக இருந்தது. மேலும் பேச்சுவல்லுநரான இத்தியாக்கோனால் மட்டுமல்ல ஏனைய மறை போதகர்களின் அறநெறி வாழ்வும் மன்னின் மைந்தர்கள் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவுவதற்கு காரணி களாயின. இவர்களைவரும் இயேசுவுக்காக இரவுபகலென்று பாராது வெகு ஆர்வத்துடன் பணியாற்றி வந்தனர். நோயாளிகளான அஞ்ஞானிகளுக்கும் திருமழுக்குப் பெறும் ஆர்வமிருந்ததால், இந்தியாக் கோன் (டொமிங்கோ டி நிவா), அவர்களைத் தரிசிக்க, ஏராளமான தன்பணிகளின் மத்தியில் வீடு களுக்கும் செல்வர். மொழி தெரியாத ஏனைய மதபோதகர்களுக்கு இத்தியாக்கோன் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் பணியாற்றினார்.

ஒரு தீவிலிருந்து இன்னொரு தீவிக்குச் செல்வதற்கு சிறு படகுகள், வள்ளங்களின் துணையுடன் சேறு சக்திகளுக்குள் செல்ல வேண்டும். பாத அணி களின்றியே நடப்பது மற்றொரு தொல்லை. ஓரிடத்திலிருந்து மற்ற இடத்துக்குச் சென்றவுடன் சேறுசக்தியால் மூடிய பாதங்களைக் கழுவி, அழுக்கான உடைகளை மாற்றி சிறிது களைப்பாற நேரமின்றி, ஏராளமாக வந்து காத்திருக்கும் மன்னின் மைந்தர்கள் மத்தியில் மதபோதகப் பணியை ஆரம்பிக்க வேண்டும். பாவசங்கிர்தனம், திருமழுக்கு ஆகிய அருட்சாதனங்களை வழங்க, வேண்டும். இவ்விடைவிடாத அலுவல்களின் மத்தியில் தங்கள் உணவையும் தயாரிக்க வேண்டும். தண்ணீரில் அவிந்த அரிசிச் சோறும் சிறுமீன்குழம்புமே அவர்களது உணவு. அவர்களது உடை, இல்லிடம் அனைத்தும் ஏழை மன்னின்

மைந்தர்கள் போலவே அமைந்திருந்தன. மண்ணின்மைந்தர்களின் ஆன்ம நலனைக் கவனிக்கவும் இயேசுவுக்காக எத்துன்பதுயரங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தாம் ஆயத்தம் என்பதைப் பகிரங்கப்படுத்தவுமே அம்மதபோதகர்கள் இவ்விதம் செயற்பட்டனர். பகலிலும் இரவிலும், இடி, பெருங்காற்று, புயலிலும், எந்நேரத்திலும் மண்ணன் மைந்தர்கள் உதவிகோரி வரும்போது, மதபோதகர்கள் மறுக்காது, சினக்காது, வெறுக்காது, ஆதரித்தும் அரவனைத்தும் தம்மாலியன்ற உதவிகளை வழங்கினர். இதனால் தங்களுக்கேற்பட்ட தாழ்வுகளையும் அசௌகரியங்களையும் இயேசுவுக்காக அர்ப்பணித்து பொறுமையோடு சகித்து நடந்தனர்.

நற்செய்திப் பணிக்கு இப்பகுதியில் இருந்த அசௌகரியங்களுள் முக்கியமானவை மிக நீண்ட பயணங்களும் மதபோதகர்களின் பற்றாக்குறையுமே. அடுத்து ஸ்பெயினுக்கு முற்றிலும் மாறான சீதோஷ்னமும் காலநிலையும், நற்செய்திப் போதனை தொடங்கி 60 ஆண்டுகளின் பின் அதாவது 1620களில் பிலிப்பைஸ்சில் அரைவாசித் தொகைக்கு மேல் திருமுழுக்குப் பெற்றிருந்தனர். இப்பகுதி மக்களில் பெரும்பான்மையினர் விவசாயத்தை தம் முக்கிய தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். எனவே பரந்து வாழ்வார்கள். ஆகவே மதபோதகர்கள் பரந்த இடங்களில் வசிக்கும் கிறிஸ்தவர்களை அல்லது கிறிஸ்தவத்துக்கு அழைக்கப்படுவார்களை அடிக்கடி சந்திப்பது முடியாத கருமமாக இருந்தது.

சாதாரணமாகப் பெரிய பிரதேசங்களில் ஒரு குருவும் அவருக்கு உதவியாக துறவிகளும் துறவறஶ்காலைகளில் உள்ளோரும் நற்செய்திப்பணிகளில் ஈடுபடுவார். உதவியாளர் மதபோதகம், பிரச்சனைகளைத்தீர்த்தல், பங்கு நிர்வாகம் என்பனவற்றை, துறவிகள் முதலியோர் கவனிக்க, குரு திருப்பவி அருட்சாதனங்களை வழங்குவதிலும் மறை உரைகளிலும் கவனம் செலுத்துவார். சிறிய ஊர்களாயிருந்தால் ஒரு குருவுக்கு பல கோவில்கள் அல்லது சிறு கிராமங்களிருக்கும். எனவே குருவின் அலுவல்கள் அளவுக்கு மீறியிருப்பதால் மக்கள் தரிசனை, அருட்சாதனங்கள் ஞாயிறு கடன் திருநாட் திருப்பலிகளும் முறையாக நடத்தமுடியாது சில வாரங்களுக்கொருமுறையே குருவின் செயற்பாடுகள் (திருப்பலி, பாவசங்கீர்த்தனம் முதலியவை) இடம்பெறும்.

மதபோதக சபையினர் நற்செய்திப்போதனை சாதனைகளுக்காக சபையினருக்கிடையே பின்கூடு ஏற்படாதிருக்க, ஒவ்வொரு சபையினர்களுக்கும் ஒவ்வொரு பிரதேசமாகப் பிரித்துக்கொண்டனர். திருநாட்கள், அல்லது முக்கிய வைபவங்களின் போதே ஏனைய கடன்களும், சிறப்பாகக் குருக்களும் உதவி செய்வார்.

அனேகமாக எல்லா மக்களும் (சாதாரண விவசாயிகள், தொழிலாளர்) எந்தவித பிரச்சனையுமின்றி, போதனைகளைக் கேட்டு மனமாற்றம் பெற்று, திருமுழுக்குடன் கிறிஸ்தவர்களாயினர். ஒரு உயர் வகுப்பினாலுக்குச் சில பிரச்சனைகள், அவனுக்கு மூன்று மனைவியர் மூவரும் உயர்குடியினர். எவ்வரை வைத்திருப்பது? ஏனைய இருவரது குடும்பங்களாலும் வரக்கூடிய தொல்லைகளை சமாளிப்பது எவ்விடம்? விலக்கப்படும் மனைவியருக்காக ஏற்கனவே வாங்கிய பெருந்தொகைச் சீதனப் பணத்தை எப்படித் திருப்பிக் கொடுப்பது?

இந்த நிலையில் இப்பிரச்சனைபற்றி ஒரு ஆழந்து சிந்தித்தார். இடைவிடாது இறைவனைப் பிரார்த்தித்தார். பின்னர் அந்த மனிதனின் அன்பை அதிகமாகப் பெற்ற, அம்மனிதனை அதிகம் நேசித்த மனைவியை அழைத்து

அவளது கணவனும் குடும்பத்தாரும் திருமுழுக்குப் பெறவேண்டுமாயின், அவன் தன் மனைவியர் இருவரை, திருச்சபைச் சட்டப்படி முற்றாக விலக்க வேண்டும் என்பதை விளக்கினார். அவன் உண்மையை உணர்ந்தாள். கிறிஸ்த வத்தில் தானும் இணைவதானால் அதன் விதிமுறைகளைத் தானும் அனுசரிக்க வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டான். அத்துடன் தான் அதிகம் அன்பு செய்த கணவனுக்காக ஒரு தியாகத்தையும் செய்ய விரும்பினாள். பலபேர் முன்னிலையில் பகிரங்கமாக தான் கணவனை நிரந்தரமாகப் பிரிந்து செல்வ தாக அறிவித்தாள். ஞான உபதேசத்தை முறையாகக் கற்று, திருமுழுக்குப் பெற்றாள். அவளது திருமுழுக்கை திருச்சபையினர் கோவாகலமாகக் கொண்டாடினர். இந்த நிகழ்வினால் மனமாற்றம் பெற்ற கணவன், ஏனைய இரு மனைவியரையும் அவர்கள் கொண்டுவந்த சீதாந்ததுடன் விடுவித்து தானும் திருமுழுக்குப் பெற்றாள். இவனது திருமுழுக்கும் ஆடம்பரமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து மேலும் 11 குழுத்தலைவர்கள் தங்கள் பாவ வாழ்க்கையை விடுத்து, அநியாயமாகத் தேடியவற்றை உரியவர்களுக்கு அல்லது திருச்சபையின் நலன்களுக்குக் கையளித்து தங்கள் குடும்பத்தினர் நண்பர்களோடு திருமுழுக்குப் பெற்றனர். மேலும் அடிமைகளை நீண்ட காலமாக வைத்திருந்த சீமான்களும் அவர்களுக்கு சுதந்திரமளித்து, குடியிருக்க நிலமும் சூயதொழில் முதலீடுக்குப் பணமும் வழங்கினர்.

அடிமைகளாவதற்கு முக்கிய காரணி ஏழ்மையும் வறுமையுமே. ஒருவருக்கு பணமோ அல்லது வேறு தேவைகளோ ஏற்படும்போது அயலார் உதவுவார்கள். இவற்றை உரியகாலத்தில் வட்டியுடன் கொடுக்கவேண்டும். கொடுக்க இயலா விடில் வட்டி வளரவளர அதன்பயன் கொடுத்தவருக்கு, வாங்கியவர்கள் அடிமைகளாதி அவரிட்ட வேலைகளை கட்டாளைகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும். சிலவகை அடிமைத்தனம் பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளை வரை நீடிக்கும் உள்நாட்டுப் போர்களில் தோற்றவர்களும் அடிமைகளாகக் கொண்டு போகப்படுவதுண்டு. அடிமைகள் வெகு குருரமாக நடத்தப்படுவர். சிறு தவறுகளுக்கும் கடும் தண்டனை விதிக்கப்படும். ஏழைகள் பணக்காரரால் கொடு மைப்படுத்தப்படுதல் சர்வசாதாரணம். இவ்வித சமூகவிரேதச் செயல்களை திருமுழுக்கு அளிக்கும் போதும், அடிக்கடி மறைக்கல்வி வகுப்புகளை நடத்தியும் ஒழிப்பதற்கு மதபோதகர்கள் அரும்பாடுபட்டனர். ஓர் மொக்கிரதேசத்திலும் வெயிற்றி தீவுகளிலும் சமூகவிரேதச் செயல்களை ஒழிப்பதில் முதல் வெற்றி காணப்பட்டது. ஏனைய தீவுகளிலும் பெருமூயற்சியின்பின் கைகடியது. கிறிஸ்தவ நோக்கில் அடிமைப்பண்பு இல்லையென்பதையும் சகோதர சமத்துவ வாழ்வு என்ன என்பதையும் மன்னின் மைந்தர்கள் மற்றும் சுதேச குழுத் தலைவர்களிடம் மட்டுமல்ல இத்தீவுகளில் ஏக போக ஆட்சி நடத்தும் ஸ்பானி யரிடமும் புகுத்துவதற்கு மதபோதகர்கள் பட்டபாடுகள் ஏராளம்.

இப்பழக்க வழக்கங்கள் நீண்டகாலமாக அனுசரணையிலிருந்தனவை. அவர்களது இரத்தத்திலும் தசையிலும் ஊறிப்போயிருந்த இத்தீய பண்புகளை வெகு கஷ்டப்பட்டே அகற்றவேண்டியிருந்தது. சிலர் அடாவடித்தனமாக அபகரித ததை திருப்பிக் கொடுப்பதற்குத் தங்கள் பெற்றோர் அல்லது முதாதையர் யாரிடம் அந்தியாக இவற்றை அபகரித்தனர் என்பது தெரியவராது திண்டாடி னார்கள். பல மன்னின் மைந்தர்கள் அடிமை வாழ்வில் பெறக்கடிய பல நலங்கள், சுதந்திர வாழ்வில் சூயதொழில் பார்த்தல் அல்லது யாருக்கும் கூவிவேலை செய்து பிழைப்பது கிடையாதென வாதாடினர். நற்பண்புகளை அனுசரிப்ப

தால் தாங்கள் ஊறிப்போயிருந்த திய பழக்கவழக்கங்களை (மது அருந்துதல், காமவேட்டை, சூதுவிளையாடுதல் முதலியலை) துறக்க விரும்பவில்லை.

மண்ணின் மைந்தர்களின் மிகப்பெரிய பெலவீனமும் வெறுக்கத்தக்க திய பண்பும் குடித்து வெறித்து கூத்தாடுவது. பிலிப்பைன்ஸ் தீவுக்கூட்டாங்களில் இப்பகுதி மக்களே குடிவெறிக்கு அடிமைப்பட்டிருந்தனர். அளவுக்கு அதிக மாக மதுவருந்தி கலாட்டா செய்வதும், மதுபோதையில் அயலாருடன் மோது வதும் அடிக்கடி நடைபெறும் நிசுழவுகள். எனவே குருமுதல்வர் சில கடுமையான கட்டளைகளை விதித்தார். அளவுக்குமீறிய மதுபோதையால் வெறி யாட்டம் நடத்தும் எவ்வரையும் உறவினர், நண்பர்கள் தங்கள் வீடுகளுக்கு வரவிடக்கூடாது அதிக மதுபாவனையாளருடன் எந்தவித தொடர்பும் வைக்கக் கூடாது. இம்முறைகளால் கட்டுப்படாத மதுபாவனையாளரின் பெயர்கள் ஆலை அறிவித்தல் பலகையில் எழுதப்பட்டு அவர்களது சமூகத்தொடர்பு அனைத்தும் துண்டிக்கப்படும். அவர்களது திருச்சபைத் தொடர்புகளும் ரத்து செய்யப்படும். இவ்வித கடும் கட்டுப்பாடுகளினால் பலர் மதுபோதைத் தனத்திலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டனர்.

எனினும் ஸ்பானியரின் தீயபண்புகள், பழக்கவழக்கங்களிலிருந்து அவர்களில் பலரை மீட்டெடுக்க முடியாது மதுபோதகர்கள் இன்டாடினர்.

மண்ணின் மைந்தர்களின் நலன்களுக்காகவும், பாதுகாப்புக்காகவும் அவர்களில் சிலர் நியாயாதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட்டனர். சாதாரண நீதிபதிகளுக்குரிய அதிகாரங்கள், உரிமைகள், சலுகைகள் பெருமளவில் இவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. மண்ணின் மைந்தர்களில் சிறந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டவர்களில் திறமைசாலிகளும் நற்பண்புகளும் கொண்ட சிலர் நியாயாதிபதிகளாகத் தெரியப்பட்டனர். இவர்கள் உண்மையாகவே நற்பண்புகள் உடையவர்களாகக் காணப்படவில்லை. பிழையாள வழிகளில் செல்வோராக, தீவிழி செல்வோராக, சட்ட திட்டங்களை சுயநலத்துக்காகப் பயன்படுத்துவோராக நடந்து கொண்டமையால் சுதேசிகளின் வெறுப்புக்கும் அதிருப்திக்குமுள்ளாயினர்.

இதன் காரணமாக அநீதியும் அக்கிரமமும் தாண்டவமாடின. சட்டம், நீதி, நேர்மை புறக்கணிக்கப்பட்டது. சட்டங்களும் ஒழுங்குகளும் சவாமி மாருக்குத்தான், எங்களுக்கல்ல என்று விதண்டாவாதம் பேசுவோர் அதிகமாயினர். இது சம்பந்தமாக ஒருபகுதி நிர்வாகிகள், இன்னொரு பகுதியினரை குற்றஞ்சாட்டத் தொடங்கினர். குருக்கள் மீதே பொதுவாகப் பழிபோடப்பட்டது.

பேராயர் பெனிவிடாஸ் ஆண்டை பதினேழாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில், அரசருக்கு எழுதிய திருமடலில் பொதுவாக மதுபோதக சபைகளையும் அவர்களது நற்செய்திப் போதை - சாதனைகளையும் பாராட்டியிருப்பினும் சில குறைபாடுகளையும் கூட்டிக் காட்டியுள்ளார்.'போமினிக்கள், பிரான்ஸ்சிஸ்கன் சபையினர் வெகுதிறமையுடனும் ஆர்வத்துடனும் இப்பணியில் உழைக்கிறார்கள். அகல்தீணிய சபையாரில் அவ்வளவு ஆர்வம் இல்லை. மெக்சிக்கோவிலிருந்து வந்த இவர்களில் முன்னாள் இராணுவ வீரரும் அறநெறி செல்லாத துறவிகளுமடங்கியதே காரணி.'

துறவற சபைகளின் மதபரப்பு அலுவல்களில் உள்ள ஒரு முக்கிய குறைபாடு அவர்கள் ஓரிடத்தில் தங்கி கிறிஸ்துவையும் அவரது நற்செய்தியையும் அறிவிக்கிறார்கள். திருமுழுக்கு, பச்சாத்தாபம், நற்கருணை முதலிய அருட்

சாதனங்களை வழங்குகிறார்கள். பின் அவ்விடத்தைவிட்டு அடுத்த இடத்துக்குப் போகிறவர்கள் முந்திய இடத்தில் அவர்கள் நடத்திய மறைபோதகத்தைத் தொடரவும், பாவசங்கிர்த்தனம், நற்கருணை முதலிய அருட்சாதனங்களை அடிக்கடி வழங்கவும் போதிய குருக்கள் இல்லை. எனவே அவர்கள் பெற்ற விசுவாச நிலையை ஸ்திரப்படுத்தி வளர்க்க முடியாமலிருப்பதால் இவ்வான் மாக்களை சிறிது காலத்தின் பின் திருக்கபை இழந்துவிடக்கூடும். முன்னைய தீய நாட்டங்கள் இவ்வான்மாக்களை மேற்கொள்ளும். எனவே நல்ல குருக்கள் பற்றாக்குறையால் நல்ல விதைப்பு நடைபெறும் அமோகமான அறுவடை இல்லை.

டோமினிக்க, பிரான்சீஸ்க சபையாரின் நிர்வாகம் மிகக் கடுமையானது. அப்பழக்கற்றது. இதற்காக இறைவனுக்கு நன்றி கூறக்கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தமது வாழ்ந்து காட்டல் முன்மாதிரிகையால் கதே மக்களை அற நெறியில் வளர்ப்பதுடன் நிதிவகுவிப்பு சம்பந்தமாகவும் வெகு இளக்காரமாகவே நடந்து கொள்கின்றனர்.

மாட்சிமைமிக்க மன்னர், ஒரு தகுதிவாய்ந்த தரிசகரை அகல்தினிய சபையை மதிப்பீடு செய்ய, ஸ்பெயினிலிருந்து அனுப்ப வேண்டும். அத்தரிசர் ஒரு குருவாகவும், பல்திறமை மிக்கவராகவும், பொறுமைமிக்கவராகவும், எளிமையான வாழ்வை விரும்புவராகவும் இருக்க வேண்டும். அவர் தனி யொருவராக அன்றி ஸ்பெயினில் உள்ள அனுபவமிக்க சிறிய சபைகளின் துறவிகள் சிலரையும் அழைத்துவர வேண்டும். ஒரு குறுகியகால தரிசகர் விரும்பத்தக்க தல்ல. இச்சபையின் நீண்ட கால பிரச்சனை இதுவாதலால், இவ்விடயம் மிக ஆறுதலாக ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும்.

இங்கிருக்கும் யேசுபையானது, ஏனைய துறவற சபைகளுக்கு முன்மாதிரி யாக அமைந்துள்ளது. ஏனைய மேய்ப்புப்பணி நாடுகளிலும் அவர்கள் அவ்விதமே நடந்து கொள்கிறார்கள். தமக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட பிலிப்பைன்ஸ் கிராமங்களில் மதபோதகம், அருட்சாதனங்கள் வழங்குகை என்பனவற்றை நன்கு திட்டமிட்டு திறமையாகச் செய்கின்றார்கள். ஆயின் அவர்கள் தேவாலய தேவைகளுக்கென சுதேசிகளின் நல்ல வருமானந்தரக்கூடிய காணிநிலங்களைக் கைப்பற்றி அவைகளைத் தமது சபைத் தேவைகளுக்காக பாவிப்பது சம்பந்தமாக மாட்சிமைமிக்க மன்னரின் தலையீடு அவசியமானது.

அடுத்தாக எனது மதிப்பீட்டு அறிக்கை, நற்செய்திப் போதனையில், சாதனையில் ஈடுபட்டுள்ள குருக்கள் உட்பட மதபோதகர்களது செயல்முறை சம்பந்தமானது. கிறிஸ்துவைப் போதிப்பவர்கள் கிறிஸ்துவாக - கிறிஸ்துவின் முன்மாதிரிகையாக வாழ்வதில்லை. அடக்கச் சடங்குகளுக்கும் - திருமுழுக்குகள், திருமணங்கள் மற்றும் அருட்சாதனங்களை வழங்குவதற்கும் ஏழை பிலிப்பைன்சியரிடம் கையூட்டு வாங்குவதும் தங்கள் சீவனோபாயத்துக்காக, பரந்து கிடக்கும் வயல்நிலங்களில் குடிசைகள் அமைத்து வாழ்பவர்களை மறைக்கல்வி, பாவசங்கிர்த்தனத்துக்காக நீண்டதூரம் வரச்சொல்லுமாறு வருந்தி அழைப்பதும் சர்வாதிகாரச்செயல்கள். மேலும் மரணத் தருவாயிலிருக்கும் ஒரு நோயாளியை பாவசங்கிர்த்தனம், நற்கருணை, நோயில் பூசுதல் முதலிய அருட்சாதனங்களை வழங்குவதற்கு ஆலயத்துக்கு நீண்டபயணம் கொண்டு வருமாறு வற்புறுத்துவது காருண்ணியமற்ற செயல். ஒருவர் மரித்தால் அடக்கச்சடங்குகள் கல்வறைக் கட்டணமாக நூறு அல்லது அதற்கு அதிகமாகத் திருக்கபை

விதிக்கும் பெசோஸ் என்ற நாணயங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். இப் பண்ததைச் செலுத்த இயலாத ஏழை மைந்தர்கள் வீட்டுப் பின்புறுத்தில் அல்லது தோட்டத்தில் புதைப்பதுண்டு. எனவே பிலிப்பைன்சில் கடமையாற்றும் ஸ்பானி யருக்கு விதிக்கப்படும் மரணச் சடங்குகள் சம்பந்தமான அதேதொகையை ஏழைச் கதேசிகளுக்கும் விதிக்காது அவர்களது நிலைமைகளுக்கேற்ற ஒரு சாதாரண தொகையை விதிக்குமாறு இது சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து அதிகாரிகளுக்கும் மதகுருக்கள் போதகர்களுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டது. பல அஞ்சானிகள் மனம் மாறித்திருமுக்குப்பெற விரும்பினாலும் கத்தோவிக்கத் திருச்சபையின் அருட்சாதனங்கள், சடங்குகள் வைபவங்களுக்காக குருக்களுக்கோ ஆலயங்களுக்கோ அடிக்கடி தம் சொந்த வைபவங்கள், திருவிழாக்களுக்காக அதிக பணம் கொடுக்க நேரிடும் என்ற அச்சத்தாலேயே திருமுக்குப்பெறாது கடத்தி வருகிறார்கள் என்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

ஸ்பானியரின் ஆளுகையில் பிலிப்பைன்ஸ் திவுகளில் மறைபரப்புப் பணியும் மதமாற்றமும் எல்லாத் திவுகளிலும் ஒரே மாதிரியாக இடம்பெற வில்லை. ஸ்பானியரின் சலுகைகளை எதிர்பார்த்து சில இடங்களிலும், ஸ்பானியரின் ஆயுத பலத்துக்கு அஞ்சி, சில திவுகளிலும், குருக்கள் துறவிகளின் பரிசுத்தம், பண்பு, தியாகம், பரந்த மனப்பாங்கு, இயேகவுக்காக எத்துவிபத் தையும் தாங்கும் இதயம் என்பனவற்றால் கவர்ந்திமுக்கப்பட்டு கத்தோவிக்க மதத்தின் அங்கத்துவம் பெற்றோர், இயேகவின் நந்செய்திகளால் மனம்மாறி யோர் எனப் பலவழிகளில் கிரில்ஸ்தவம் பரவியது.

ஒருமுறை பயங்கரவாதியும் பணபற்றவனுமான ஒரு முரடனுக்கு வேத விளக்கம் கொடுக்க நேர்ந்தது. பரலோகத்தின் மகிழமையையும் பேரின்பத்தையும் விளக்கிய பின் நரகத்தின் கொடுமையையும் பயங்கரத் துன்பங்களையும் விளக்கினேன். பின்பு, மரணத்தின்பின் எங்கு செல்ல விரும்புகிறாய் என வினாவியபோது, ‘நரகத்துக்கு’ என்றபதில் கிடைத்தது. வியப்பைடந்தேன். அவன் தனது இன மக்கள் குழுவின் தலைவனாதலால், அவன் விசுவாசநிலையை மாமகிழ்வுடன் அடையின், அவனது குழுவில் ஆயிரக்கணக்கானோர் மனந் திரும்புவராதலால், சோர்வடையாது மீண்டும் கேள்விக்கணை தொடுத்தேன். ‘எதற்காக நரகம் செல்ல விரும்புகிறாய்?’ என்று வினாவியபோது, ‘தனது பெற்றோரும் உறவினரும் விசுவாசநிலையைப் பெறாது மரித்த படியால் நரகத்தி விருப்பார்களாதலால் தானும் அவர்களுடன் செல்வதையே விரும்புவதாகத் தெரிவித்தான்.’ நரகதெருப்பின் மகாபயங்கரத்தை சித்தரித்தேன். அவன் சிரித்து விட்டு (குழந்தைகள் மனவையோ கற்களையோ கையில் அள்ளி வியொடுவது போல) அடுப்பில் இருந்த நன்கு வெந்த நெருப்புத்தால் கொள்ளிகளை தன கைகளால் அள்ளி சிலநிமிடம் சிரித்தபடி வைத்திருந்தான். அவனது பேச்சுப் போல அவனது செயலும் கடினமாகவே காணப்பட்டது. ஆயின் சில தினங்களின் பின் அவனது சொல்லிலும் செயலிலும் பெரும் மாறுதல் காணப்பட்டது. தனது உறவினர், நன்பர்கள் அனைவரையும் கூட்டிச்சேர்த்து, ஒரு பெரும் குழுவாகத் திருச்சபையில் இணைந்தான்.

கதேசிகளிடையே நிலவிய பழைய பழக்கவழக்கங்களை, மூட நம்பிக்கை களை மாற்றவது மதபோதகர்களுக்கு மிகமிகக் கஷ்டமானதாகக் காணப் பட்டது. இறையியல் காரணங்களை ஆதாரமாகக் காட்டி இந்த மக்களைத் திருத்த முடியாது. நன்கு உணரக்கூடிய விளக்கங்களைக் காட்டி, மூடநம்பிக்

கைகளுக்கெதிராக ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்து இவற்றைக் களையவேண்டி விருந்தது.

அடிக்கடி யப்பானைத்தாக்கும் பூகம்பம், எரிமலை அக்கினிக் குழம்புகளை வளியேற்றுவதையே இக்குருமார் 'நரகநெருப்பு' எனக் கூறுகிறார்கள் என்றெல் லாம் எதிர்வாதம் பேசப்பட்டது. சிலதடவைகள் மலைகளின் உச்சியில் இருந்துவரும் குள்ள, அவலட்சன மனிதர்களையே இம்மனிதர் 'நரக பசாக்கள்' என்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் ஆதாரங்களுடன் குருக்கள் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியிருந்தது. எரிமலைபற்றிய விளக்கங்களோடு நின்றுவிடாது; இறை வளின் குருவான வண.பிறே பீட்ரோ பெரா அடிகள் எரிமலைகள் சாதாரண மாக அமைதியாயிருந்த வேளையில் தம்மோடு சில மண்ணின் மைந்தர்களை அழைத்துக்கொண்டு ஒரு மலையில் ஏறி அக்கினிக் குழம்புகள் அள்ளிவிசப்படும் பெரிய பொந்தை அவர்களுக்குக் காட்டி யதார்த்தமாக அவனிடங்கள் நரக மல்ல என்று மெய்ப்பிக்க முயற்சி செய்தார். பயங்கொண்ட மன்னின் மைந்தர் கள் முன்வரவில்லை. இறுதியாக நெஞ்சுரம் படைத்த சிலர், துணிந்து குருக்களுடன் ஏறினராயினும் பாதி வழியில் பயங்காரணமாக, குருக்களுக்குக் கட்டுப் படாமல் வேகமாக இறங்கிவிட்டனர். குரு மட்டுமே எரிமலை உச்சியில் வெற்றி கரமாக தடம்பதித்தார். எனினும் மண்ணின் மைந்தர்கள் தாம் எவரும் உடன் வராததால் இதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தனர்.

எனவே மற்றொரு குருவான வண.பிறே எஸ்ரெபென் அடிகள் தாழும் எரி மலை உச்சிக்கு ஏறிக்காட்ட விரும்பினார். தம்முடன், முந்திய மலையேறியான வண.பிறே பீட்ரோ பெரா அடிகளுடன் மலையேறத்தொடங்கி, பாதியில் திரும்பி வந்தோர் சிலரையும் கூட்டிச்சென்றார். (இவர்கள் அச்சம் காரணமாகத் திரும்பி வந்தார்களென பொதுமக்களால் அவமானப்படுத்தப்பட்டமையால் தாங்கள் கோழைகள்லார் என்பதை நிறுபிக்க விரும்பினர்) இக்குழு ஆறுநாட்களுக்குத் தேவையான உணவு, நீர் என்பவற்றைத் தம்முடன் எடுத்துச்சென்றது. எரிமலையின் உச்சியை நோக்கி நடக்க நடக்க சூழல்காற்றும் அனற்காற்றும் சிதோஷண திடீர்மாற்றங்களும் மண்ணின் மைந்தர்களை உடலாலும், அதிக பயம் நம்பிக்கை இழப்பு காரணமாக உள்ளத்தாலும் பயங்கரமாக வாட்டின. ஏழாவது நாளில் சிலர் மேலே செல்வதைக் கைவிட்டு இறங்கத் தொடங்கினர். ஒரே ஒருவன் மட்டும் எஸ்ரெபென் அடிகளுடன் சென்றான். எரிமலையின் உச்சியை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கையில் பயங்கர, ஆழம் மிகுந்த பொந்து களைத் தாண்டிச்செல்ல முடியாதிருந்தது. அனற்காற்றும் எதிர்பாராதெழுந்த அக்கினிக் குழம்பும் அவர்களை முன்னேற விடவில்லை. அடிகளார் மண்ணின் மைந்தரிடம் "நீயும் உனது சனமும் நம்பியது போல இங்கே உன்னை பேய், பசாச எதுவும் எதிர்க்கவில்லை. இங்கே நீங்கள் நம்பும் பொய்த் தேவதைகள் உண்டா? கூப்பிட்டுப் பார்! இந்த எரிமலைக்கும் அக்கினி (நெருப்பு) குழம்புகளின் சக்தியிலும் பார்க்க நரகநெருப்பு பலமடங்கு கூடிய சக்தி கொண்டது. ஆகவே இந்த மூடநம்பிக்கைகளை விட்டெடாழித்து இறைமகன் இயேசவில் நம்பிக்கை கொள். அவரது போதனைகளை உன் இனத்தாருக்கும் பிறருக்கும் தொரிவித்து அனைவரையும் ஆண்டவரின் சிறாக்கு" எனப்பணித்தார். அவனும் அவ்விதமே செய்தான். ஏராளமானோர் திருமழுக்குப் பெற்று நற்செய்தியை அனுசரித்ததுடன் ஏனையோருக்கும் தொரிவித்தார்.

இப்பட்டினத்தின் கிறிஸ்தவர்கள், நல்ல கிறிஸ்தவ வாழ்வு வாழ்பவர்கள்.

ஏனைய இடங்களில் மூடக்கொள்கைகளை நம்புவர்களே அதிகம். ஆகவே இவர்களில் ஊறிப்போயிருந்த பேய்க் கடவுளர்களின் பயத்தைப் போக்குவுதற்கு மிக அதிகமாக உழைக்க வேண்டியிருந்தது. மலைகளில் வதிவதாக நம்பப்படும் இந்தத் தேவர்களின் கோபாக்கினையைத் தவிர்க்க அச்சுதேசிகள் பல்வேறு காணிக்கைகளைப் படைத்து பலிசெலுத்துவர். நோயாளிகளைக் குணமாக்கு வதற்கு பெரும் பொருட்களை நேர்த்தி செலுத்துவர். இல்லையேல் அத்தெய் வங்கள் சினங்கொண்டு நோயாளிகளை கொன்றுவிடும் எனத்திடமாக நம்பினர்.

அதிவண. யுவான் டி அல்வா அடிகள், மூன்காஸ் பகுதியின் முதல் உபதேசகர் (அப்போஸ்தலர்). அலகை இவருடன் மும்முரமாகப் போராடியது. இப்பகுதி மண்ணின் மைந்தர்களின் மனதைக் கல்லாக்கியது. அவர்களை குருவின் போதனைகள், மனந்திருப்பமுடியாது போராடியது. அல்வா அடிகளின் குடிசைக்கு தீ மூட்டச்செய்தது. மூங்கில்களால் கட்டப்பட்டு, வைக்கோலால் வேயப்பட்ட தனது அடியாளின் குடிசை எரிந்து சாம்பலா காது இறைவன் அற்புதமாகக் காப்பாற்றினார். ஆத்திரங்கொண்ட மண்ணின் மைந்தர்கள் அவரது குடிநில் நஞ்சைக் கலர்ந்தனர். இறைவனின் கரம் அடிகளைக் காப்பாற்றியது.

1646இல் மண்ணின் மைந்தர்களில் ஒருபகுதியினர் அலகையினால் தூண்டப்பட்டு கிறிஸ்தவத்துக்கெதிராக எழுந்தனர். கபான் பிரதேசத்தில் அகப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களைக் கொண்றனர். என்கெமின்டாவான் ரொட்றிக் கோ டி மெசாவின் சொத்துக்களை அபகரித்து, வீடுகளுக்குத் தீ மூட்டினர். அகதிகளான கிறிஸ்தவர்கள் மலையடிவாரங்களுக்குத் தப்பியோடினர். இத்தீய குழுவின் தலைவன் தன்னை மூவொரு கடவுளாகவும், தளபதிகளை கதன், தூய ஆவியாகவும் ‘யகா’ என்ற பெண்மனியைத் தேவதாய் எனவும் பிரகடனப் படுத்தினான். இவர்களை வழிக்குக் கொண்டு வருமாறு குருமுதல்வர் அதிவண. யுவான் டி அபர்கா, மற்றும் துணைவர் பிரே டியாகோ ரமயோ என்போர் ஏராளமான பம்பன்கோஸ் (சுதேசிகள்) களுடன் மலைக்குச் சென்றனர். பம்பன் கோஸ்களின் தலைவன் டொன் அகஸ்ரின் சொன்சன் மகாவீரன் மன உறுதி கொண்டவன். புரட்சியாளர்களில் பலர் சரணடைந்தனர். ஆயில் தலைவர்கள் இன்னமும் எதிர்ப்புக் காட்டினர். ஆகவே ஆளுநர் டொன் டியாகோ பயராடோ, புரட்சியாளர்களைச் சுட்டுத் தள்ளுமாறு உத்தரவிட்டார். புரட்சி ஒழிந்து அமைதி நிலவியது.

சுதேசிகள் முன்பு (கிறிஸ்தவர்களாகமுன்) அனுசரித்த பழைய மத அனுசரணைகளில் பலவித தீய பண்புகளும், பழிவாங்கல்கள், பொறாமை, எரிச்சல், காய்மகாரமுமே மிகுந்திருந்தது. இதனால் சத்தீய திருச்சபையை பலவித துன்பங்கள் மேற்கொண்ட போதும் கத்தோலிக்க பிடாதிபதியின் (அதி.வண. செடல்விலார்) முன்னெங்சரிக்கை கொண்ட - திறமை மிகுந்த நிர்வாகத்தால் அதிக பாதிப்பு நேரவில்லை.

கிறிஸ்தவ அறநெறி வாழ்வு நடத்துபவர்களினதும் பல்வேறு பழைய (பிறமத) பழக்க வழக்கங்களில் இன்னமும் வேருண்றிவிடாதிருப்பவர்களையும் அவர் முதலில் கணக்கெடுத்தார். பல்வேறு தெய்வங்களின் உருவச்சிலைகளை வீடுகளில் வைத்து பூசைசெய்யும் கிறிஸ்தவர்களையும் கண்டுபிடித்தார். இந்த உருவச்சிலைகள் தங்கம், வெள்ளி முதலிய விலைபெற்ற உலோகங்களால் உரு

வானவை. அந்தந்த மதப்பிரமுகர்கள், அல்லது பிரமுகிகள் இத்தெய்வச்சிலை களை மந்திரித்து வீடுகளில் ஸ்தாபிதம் செய்வர். இதற்கான செலவுகள் அதிக மானாலும் அத்தெய்வங்கள் தங்களைக் காக்கும்; தங்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் என்ற நம்பிக்கையில் இச்செல்வுகளை கடேசிகள் பொறுத்துக்கொள் வார்கள்.

வண. பிரான்ஸ்சில் கோ அல்மெரிக்கியு அடிகள் இங்கு வந்தபோது கிராமத்தினர் அனைவருமே அவரைப் பார்க்க வந்தனர். அந்த நல்ல குரு அவர்களுக்கு காணிகளைப் பங்கிட்டு வழங்கியதுடன் வீடுகள் அமைக்கப் பணமும் கொடுத்தார். அன்றி போலோ என்ற கிராமத்தில் ஓராண்டுக்காலத்தில் மட்டும் (1594 - 1595) ஆயிரத்துக்கும் அதிகமானோர் திருமுழுக்குப் பெற்றுத் திருச்சபையில் இணைந்தனர். இவர்கள் மலையடிவாரத்திலிருந்து வந்தவர்கள். இதுபற்றி அவர்களது பழைய மதகுருக்கள் கேள்வியுற்றுச் சினங்கெண்டு, அவர்களுக்கு பலவிதத்திலும் கேடுவிளைவிக்க முயன்றனர். புதுக் கிறீஸ்த வர்களுக்கு அல்மெரிக்கியு அடிகள் உறுதுணையாயிருப்பது கண்டு அவரது உடலுக்கும் உயிருக்கும் ஆபத்து விளைவிக்க முனைந்தனர். இத்திட்டங்களில் முனைப்பாய் நின்றவன் தன்னை அத்தேவதைகளை ஆடடி வைக்கும் குரு என்றும் குழுத்தலைவன் என்றும் விளம்பரப்படுத்தி எல்லாவகையாலும் அல்மெரிக்கியு அடிகளுக்கு பலத்த தொல்லை கொடுக்க முயன்று படுதோல்வி யடைந்தான். அவனது பசப்பு வார்த்தைகள் மக்கள் மனதை மாற்றவில்லை. அவனது திட்டங்கள் அனைத்தும் தோல்வியுற்றன. அல்மெரிக்கியு அடிகளின் மதபோதக - மதபரப்பு முயற்சிகளுக்கு மக்கள் பேராதரவு வழங்கினார்கள். தோல்வியுற்ற தலைவன் அடிகளைத் தேடிவந்து அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து மன்னிப்புக்கோரினான். அவனுக்கு பலத்த தண்டனை வழங்குமாறு, மக்கள் குருவை வேண்டினர். அவரோ இரட்சகர் இயேகவைப் பின்பற்றி பூரண மன்னிப்பு அளித்தார். அத்தலைவன் தன் ஆடம்பரங்களைன்றதையும் துறந்தான். நீண்ட தலைமயிரச்சுருள்களை வெட்டித்தள்ளினான். தனக்கும் குழுத்தலைவர்களுக்கும் அடிமையான ஏராளமான மக்களுடன் சத்திய மறையில் சேர்ந்தான்.

இப்பகுதிகளில் மதபோதக, மறைபரப்புப் பணிகளிலீடுபட்டோர் சேதேசிகளின் மொழிகளை அறிந்துகொள்ளல் அவசியம். ஆரம்பத்தில் சென்ற மதபோதகர்கள் ராகலக் பைகோல் மொழிகளை நன்கு அறிந்திருந்தனர். எனவே அம்மொழிகளில் நூல்கள், சிறுதுண்டுப் பிரசரங்கள் என்பனவற்றை ஏராளமாக வெளியிட்டனர். இவைகள் அச்சு இயந்திரம் இல்லாத காரணத் தால் அச்சாகவில்லை. எனினும் ஆர்வமிகுந்த தொண்டர் பலரால் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக வெளியிடப்பட்டன. இப்பிரசரங்களுக்கு நல்ல வரவேற்பிருந்தது.

1613 இல் வண.பிரே பிட்ரோ டி சான் பியுநவன்ரூரா அடிகள் ராகலக் மொழியில் சொற்களஞ்சியமொன்றை அச்சடித்து வெளியிட்டார். தொடர்ந்து சில எழுத்தார்வமிகுந்த குருக்கள் பல முக்கிய விடயங்களை அச்சப்பிரதிகளாக வெளியிட்டனர். இவற்றுக்கு நல்ல வரவேற்பிருந்தது.

வெட்டுக்களின் பெருமளவில் விவசாயப்பயிர்களைச் சேதப்படுத்தின. இதனால் அமோகா விளைச்சல் பெருமளவில் பாதிக்கப்படும் அபாயம் தோன்றியது. தேவகோபம் தணிய அன்னை மரியாள மூலம் குருக்கள் தலைமையில் விச வாசிகள் உருக்கமாகப் பிரார்த்தித்தனர். இப்பெரும் அபாயத்தை உடனடியாக அகற்றினால் அன்னையின் அமலோற்பவதினம் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்

படுமென்றும் பொருத்தனை செய்தனர். இறைவன் அவர்களின் வேண்டுதலுக்குச் செவிசாய்த்தார். வெட்டுக்கிளிகள் கூட்டம் அவ்விடத்தைவிட்டகன்றது. குருக்கள் தலைமையில் அன்னையின் அமலோறபவதினம் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அத்துடன் இவ்வித பெரும் இடையூருகளுக்கு அஞ்சான தேவதைகளுக்குப் பலிசெலுத்துவித்து பொருள் சேர்க்கும் பூசாரிக்குருக்களை, மந்திரவாதிகளை நம்பவும், அவர்காட்டிய கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழவுந்தொடங்கினர். இறைவனருளால் அமோகமான விளைச்சலும் கிடைத்தது. இதனைத் தொடர்ந்து இவ்விவசாயிகள் நோயுற்றவேளை குருக்களை அழைத்து அவர்கள் விவிலியத்தை (நற்செய்தி நூலை) தங்கள்மேல் வைத்து ஆசிந்ரால் மந்திரிக்கப்படுதல் அல்லது ஆலயத்துக்கு நோயாளிகளை தூக்கிச் சென்று அங்கு மேற்கூறிய சடங்குகள் நிறைவேற்றப்படுவதையே விரும்பினர். விதைக்கும் வேளைகளிலும் தானியங்களைக் குருவிடம் கொண்டுவந்து ஆசிர்வதித்த பின்னரே விதைப்பர். அறுவடையின் போது முதலில் ஒரு கண்சமான பங்கை கோவிலுக்கு அல்லது குருவுக்கு கொண்டு சென்று காரிக்கை கொடுத்தபின்னரே மிகுதி விளைச்சலை வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்வர். குருக, வரவணிக்கம் போன்றவை பரிசுத்த பண்டங்கள் குருவால் ஆசிர்வதிக்கப்பட்டு வீடுகளில் தனியிடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு ஆராதிக்கப்படும். கழுத்தில் அணியப்படும் இந்த வரவணிக்கங்கள், உத்தரியங்களில் கூதேசிகள் மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்கள்.

உதாரணமாக ஒரு நிகழ்வு:

ஒரு துறவி சில மண்ணின் மைந்தர்களை மலையடிவாரத்திலிருந்து சில புற்கற்றைகளை வெட்டிவருமாறு பணித்திருந்தார். அவர்களிலொருவன் மலையென்றில் ஏறினான் பின் அச்சமடைந்தவனாக ஒரு குன்றிலிருந்து இன்னொரு குன்றுக்குத் தாவினான். இவ்விதமே மாறி மாறி குன்றுகளின்மேல் ஏறிஓடுவதும், இறங்கி வருவதுமாக திரிவதை அவதானித்த சில சக மண்ணின் மைந்தர்கள் அவனை கவனமாக இறக்கி வீட்டுக்கு கொண்டுவந்தனர். அந்த மண்ணின் மைந்தர் தன்னை அலகைகள் அலைக்கப்பித்ததாகவும் தான் மிகவும் பயந்து போயிருப்பதாகவும் ஒரு குருவைச் சந்திக்க விரும்புவதாகவும் தெரிவித்தான். துறவி அவனை ஒரு குருவிடம் அழைத்துச் சென்றார். அவர் அவனது பாவசங்கிருத்தனத்தைக் கேட்டு, அவனை ஆசிர்வதித்து ஆறுதற்படுத்தி அனுப்பினார். சில தினங்களின் பின் மீண்டும் அந்த மண்ணின் மைந்தர் தளக்கு அலகையின் பிரச்சனை வருவதாகத் தெரிவித்தான். அவர் புதுமை வரவணிக்க பக்தியை அவனுக்கு விளக்கி, குருவிடம் கூட்டிச்சென்று ஒரு வரவணிக்கத்தை ஆசிர்வதித்து அவனது கழுத்தில் அணிவித்து அனுப்பினார். இதைத் தொடர்ந்து அந்த மண்ணின் மைந்தர் எங்கு சென்றாலும் அதனை அணியாது செல்வதில்லை. தளக்கு சாக்களின் தொந்தரவுகள் எதுவும் இல்லை என்றும் ஒருநிமிடம் அதைக் கழற்றினாலும் தன்மனதுக்கு நிம்மதி இராது என்றும் கூறினான். இதைத் தொடர்ந்து எல்லா மண்ணின் மைந்தர்களும் வரவணிக்கம், குருசு உத்தரியம் அணியத் தொடங்கினர். ஆசி நீரும் பிலிப்பினோ கிறிஸ்தவர்களால் வெகு நம்பிக்கைக்குரிய பரிசுத்தபண்டமெனக் கருதப்பட்டது.

ஒரு பிளேக்நோயாளியை மக்கள் இனங்கண்டனர். அவனது வயிறு, தலை ஆகிய இடங்களில் புண்கள் அரிக்கத்தொடங்கின. மக்கள் அவனை நாடுகடத்து மாறு அசரக்குரல் எழுப்பினர். ஆயினும் எம் கிறிஸ்தவ சுதேசிகள் ஆசிந்றை

நம்பிக்கையுடன் அவனுக்குப் பருக்கி, அவன் மேல் தெளித்தனர். அந்த நோயாளி பூண குணமடைந்தான். அப்பகுதியில் எவரும் நோயினால் மரிக்கவுமில்லை, நோய்ப்பறவவுமில்லை. ஒரு அஞ்ஞானப் பெண் இந்த நோயின் அகோரத்தாக்கு தலுக்குள்ளானார். அன்றே அவள் இறந்துவிடுவாளென் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. எனவே நோயாளியின் உறவினர் சிலர் குருவிடம் வந்து அவரை அழைத்தனர். அவளுக்குத் திருமுழுக்கு வழங்குமாறு விண்ணப்பித்தனர். சாதாரணமாக வளர்ந்தோர் எவருக்கும் அவர்கள் கத்தோலிக்க அறிவுபெறாதிருக்க திருமுழுக்கு அவசரமாக வழங்கப்படுவதில்லை. ஆயின் ஒரு ஆறுதலுக்காக குரு, அப் பெண்ணிடம் காலைவரை பொறுத்திருக்குமாறும் அவள் விரும்பினால் ஆசிந்ரால் அவளை மந்திரிப்பதாகக் கூறி, அவளை மந்திரித்து சிறு அளவு குடிக்கவும் கொடுத்தார். அதிகாலையில் அப்பெண் நற்சகமாக இருப்பதாகத் தெரிவித்தனர். ஒரு சிறுபெண் இந்தநோயினால் பெரிதும் அவதிப்பட்டாள். அவளால் ஆசிந்ரைக்குடிக்க முடியாதிருந்தது. குரு ஆசிந்ரைத் தெளித்து செபித்தார். அவள் பூரணகுணமடைந்தாள். இவற்றால் அப்பகுதி மக்களுக்கு ஆசிந்ரில் ஒரு நல்ல நம்பிக்கை ஏற்படலாயிற்று. மண்ணின் மைந்தர் அன்னையார் தங்கள் குழந்தைகளை ஆலயத்துக்குக் கொண்டவரும்போது ஆசிந்ரத் தொட்டியருகில் கொண்டு சென்று ஆசிந்ரை உடலில் தெளித்து சிறிதளவு பருக்கவும் மறக்கமாட்டார்கள்.

நோயற்ற அஞ்ஞானிகளுக்கு திருவேதத்தைக் கற்பித்து திருமுக்களித்த போது பலதடவைகள் நோயாளிகள் பூரணகுணமடைந்ததைக் கண்ட அந்த அஞ்ஞான மண்ணின் மைந்தர்கள் திருமுழுக்கு (ஞானஸ்நானம்) ஒரு அற்புதமான மருந்து - கக சஞ்சிவி என்ற மூட நம்பிக்கைகளைக் கொண்டிருந்தனர். அது ஒரு அருட்சாதனம். அற்புதமான மருந்தல்ல. ஒருமுறைதான் பெறலாம் என்ற உண்மை நிலையை அவர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதில் அக்குருக்கள் அரும் பாடுபட்டனர்.

ஒருமுறை ஒரு அஞ்ஞானி, தனது மகன் வருத்தமுற்றபோது குருக்களுக்கு அழைப்புவிடுத்தான். அவரால் போக முடியவில்லை எனவே ஒரு சிறு மரச்சிலு வையை கொடுத்து அதனால் சிறுவனைத் தொடுமாறும் தான் அவனுக்காக செபிப்பாரெனவும் சொல்லியனுப்பினார். சிறுவன் பூரண குணமடைந்தான். சிலுவையை மீண்டும் பெறவந்த துறவிகளிடம் அதைக் கொடுக்க மறுந்தான். காரணம் கேட்டதற்குத் தன்மகனுக்கு மீண்டும் நோய்பிழித்தால் தேவை என்று சொல்லிவிட்டான் அந்த தந்தை.

மண்ணின் மைந்தர் பிரின்சிப்பால்ஸ்கள் (பிலிப்பைன்ஸ்) திருமுக்குப் பெற்றபின் தங்கள் பழைய நம்பிக்கைகள், மூடக்கொள்கைகளிலிருந்து முற்றாக விடுதலை பெற்றார்களெனச் சொல்வதற்கில்லை. எனினும் அவர்கள் இறைவனுக்கு உண்மையாகவும் பிரமாணிக்கமாகவும் விளங்க - வாழ, தம்மாலியன்ற வரை முயற்சித்தனர். எனவே இத்தீவுகளின் ஆளுநர்கள் ஸ்பானிய பிரமுகர்கள், தளபதிகளுக்குக் கொடுக்கும் மதிப்பு, மரியாதை, கெளரவத்தை இச்கதேசி களின் குழுத் தலைவர்களுக்கும் கொடுத்து அவர்களது நல்லெண்ணாத்தைப் பெற முயற்சிக்க வேண்டும். ஏனெனில் அஞ்ஞானிகளை மனந்திருப்ப - நற் செய்தியைப் போதிக்க, ஆளுவேராக இருந்து உதவுபவர்கள் இம்மக்கள் குழுக்களின் தலைவர்களே.

புதிய கிறிஸ்தவர்கள் குருக்களிடம் சென்று ஒரு விசேட விண்ணப்பம் செய்தனர். “நீங்கள் எமக்குத் தந்த போதனைகளுள் ஒன்று ஒரு பாத்திரம் முழுவதும் திரவத்தால் நிரம்பியிருக்கும்போது இன்னொரு பாத்திரத்திலுள்ள

திரவத்தை முன்னெய பாத்திரத்தில் செலுத்த முடியாது. ஒன்றில் பாத்திரத்தை வெறுமையாக்க வேண்டும். அல்லது திரவம் கீழே சிந்தி வீணாகும். நீங்கள் எங்களுக்குப் போதித்த அரநெறி வாழ்க்கைமுறையை நாம் தினசரி கடைப் பிடித்து வருகிறோம். எங்களிடத்தில் முன்பிருந்த தெய்வச் சிலைகளுக்கும் உருவங்களுக்கும் நாம் பலிசெலுத்தினால் உங்கள் போதனையால் நாம் பெற்ற பெருவாழ்வுக்கும் எமக்கு புதுவாழ்வு தந்த திருமுழுக்கு அருட்சாதனநிலைக்கும் அர்த்தமேயில்லை. எங்களில் சிலர் இன்னுமே இந்தத் தெய்வச் சிலைகளை வைத்து வணங்குவதும் பலிகளைச் செலுத்துவதும் எம்மையும் அப்பழைய அர்த்தமற்ற வாழ்வு வாழ்ச்சோதனைகளமாக அமைகிறது. எனவே இவ்விதம் இன்னும் அஞ்ஞான தேவதைகளின் உருவச்சிலைகள் படங்களை வைத்திருப்ப வர்கள் அவற்றை உங்களிடம் கையளிக்க வேண்டும். அப்போது நாம் எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் சமநிலையில் ஒரே கடவுளை - ஒரே விதத்தில் வாழ்த்த - ஆராதிக்க முடியும்”

குருக்கள் இவ்விண்ணப்பத்தை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆயினும் அவர்களுது அறிவித்தல் எல்லோராலும் அனுசரிக்கப்படுமா? எனவே முதலில் அவர்களின் குழுத்தலைவர்களை அழைத்து “உங்களிடமுள்ள விக்கிரகங்கள், தேவதைகளின் படங்கள் உருவச்சிலைகளை எம்மிடம் கையளிப்பின் இதைப் பின்பற்றி உங்கள் கிழுள்ள மக்களும் அவ்விதமே செய்வார்” என அறிவித்தனர். அக்குழுத்தலைவர்களும் எல்லாவகையிலும் ஏனைய மக்களுக்கு முன்மாதிரிகையாக இருப்பதாக வாக்களித்தனர்.

முதலில் தங்கள் வைபவங்களில் தேவதைகளை மகிழ்ச்சிப்படுத்துமாறு குடித்து வெறித்துக் களியாட்டம் நடத்தும் கருப்பஞ்சாற்றைக் (கரும்பிலிருந்து வடிக்கப்படும் முதற்றரச் சாராயம்) கொண்டுவந்தனர். இவையனைத்தும் வெளியே ஊற்றப்பட்டன. பாத்திரங்கள் அடித்து நொருக்கப்பட்டன. விக்கிரகங்கள், மெழுகுசிலைகள், படங்கள் மற்றும் அஞ்ஞான தேவதைகளின் வணக்கத்துக்குரிய அணைத்தும் பெருநெருப்பில் வீசப்பட்டன.

யேசு சபையினரின் நிர்வாகத்துக்குட்பட்ட நகரங்களான அன்றிபோலோ, ரயாற்றே என்னுமிடங்களில் இரு சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவை இரு பெரும் தீமைகளை எதிர்த்துப் போராடும் இலட்சியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டன. மதுபோதை, உருவச்சிலைகளுக்கு அல்லது அஞ்ஞானக் குருக்கள் மந்திரவாதிகளுக்கோ அளவுக்கு மீறிய மதிப்புக் கொடுத்து கடவுளர்களாக பாவித்தல் என்பனவே அவை. இவற்றினால் கிறிஸ்தவ வாழ்வு பல்வேறு சோதனைகளுக்கும் வேதனைகளுக்குமிடையே அல்லவுற்றதால் இவற்றை கிறிஸ்தவரிடமிருந்து வேரோடு களைவதில் முனைப்பாகப் பணியாற்றினர். சிறப்பாக கடும் நோயால் வருத்தமுறை, மரணவேளை, மரணச்சடங்குகளின் போது ஒப்பாரி வைத்தல், அளவுக்குமீறிய அழுகுரல், திருமணம் மற்றும் வைபவங்களின்போது ஆபாசவார்த்தைகளை உபயோகித்தல், மதுபோதை, விக்கிரக ஆராதனை என்ற மூடநம்பிக்கைகள், பழைய கொள்கைகளை அகற்றி கிறிஸ்தவ சகோதரத்துவ, சமரச குடும்ப வாழ்வை, கூட்டுறவு முறைகளை அனுசரிக்கச் செய்வதில் அரும்பாடுபட்டு வைழத்தனர்.

குருக்களின் மற்றொரு மக்ததான பணி மண்ணின் மைந்தர்களுக்கு பாவசங்கீர்த்தன அருட்சாதனத்தை நன்று அறிமுகப்படுத்தியமை. இந்த அருட்சாதனத்தால், பாவத்தால் இழந்த மோட்சபேறுக்கு மீண்டும் உரிமையாதல்,

ஆண்மாவை அருள்ளிலையில் வைத்திருக்க உதவுதல். நற்கருணை பெறத்தகுதி யுடையவராதல் என்றெல்லாம் இவ்வருட்சாதனத்தின் உபயோகங்களை தெட்டத்தெளிவாக கூதேசிக்குஞ்கு அறிவிறுத்தினர். கூதேசிகள் இவற்றை நன்கு விளங்கிக் கொண்டாலும் இரகசியம் காப்பாற்றப்படும் என்ற விளக்கத்தில் முழு நம்பிக்கை வைக்கவில்லை. மேலும் இது ஒரு புதுமாதிரியான விடயமாக அவர்களுக்குப்பட்டது. ஒருமுறை பள்ளிரு மண்ணின் மைந்தர்கள் ஒன்றுகூடி பாவசங்கிர்த்தனம் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்தனர். இது ஒரு நல்ல கருமம் என முடிவுக்கு வந்தனர். யாராவது ஒருவர் முதலில் பாவசங்கிர்த்தனம் செய்து, தன் அனுபவத்தை மற்றவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது என முடிவுக்கு வந்தனர். யார் முதலில் போவது என்ற பிரச்சனை அடுத்தாக வந்தது. முதலில் போக எவரும் விரும்பவில்லை. தங்களுக்குள் பிரச்சனைப்பட்டு இறுதியில் எவருமே பாவசங்கிர்த்தனம் செய்யவில்லை.

ஆயினும் இதற்கு எதிர்மாறான நிகழ்வுகளும் உண்டு. ஒரு பிலிப்பைன்ஸ் பெண் உஞ்சாகத்துடன் பாவசங்கிர்த்தனம் செய்யப் பறுப்பட்டாள். இதுபற்றி அறிந்த குரு ஆலயத்தில் பலமணிநேரம் பொறுமையுடன் காத்திருந்தார். பிலிப்பைன்ஸ் மக்கள் பயத்தினால் குருவிடம் செல்லத் தாமதிப்பதும் மதபோதனை மனதை உறுத்த முன்னேறுவதும் குருவுக்கு நன்கு தெரியும். சில தாமதிப்புகளின் பின் இறுதியாக அவள் ஆலயம் சென்றான். வெகு பயத்துடன் பாவசங்கிர்த்தனம் செய்தாள். ஆயின் ஆலயத்தைவிட்டு மகிழ்ச்சியோடு - மனநிறைவோடு வெளி யேறினாள் வெளியில் காத்து நின்ற அவளது சிநேகித்திகள் அவளிடம் “குருவா னவர் அவளது பாவங்களைக் கேட்டுக் கோபித்தாரா? பேசினாரா? ஏசித்திட்டி னாரா” என்றெல்லாம் ஏராளமான கேள்விக் கண்ணகளைத் தொடுத்தனர். குரு தன்னுடன் ஒரு அன்பான தந்தைபோல் பழகினாரென்றும் தன் தீயசெயல் கதைத் தடுக்க வழிவகைகளைத் தெரிவித்தாரென்றும் அவள் விபரித்தபோது அவர்களும் மனநிறைவோடு பாவசங்கிர்த்தனம் செய்யச் சென்றனர்.

பாவசங்கிர்த்தனம் ஒரு அருட்சாதனம் என்பதிலும் பார்க்க அது உளத் துக்கு ஆறுதலளிக்கும் ஒரு கருமம் என்பதையே மண்ணின் மைந்தர்கள் கருத்தில் கொண்டனர். ஒருமுறை பாவசங்கிர்த்தனம் செய்வது மாதகாலத்துக்கும் போதுமானது என்பது அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டில்லை. ஒவ்வொரு ஞாயிறிலும் சங்கிர்த்தனம் செய்வதே அவர்களுது அவா. மேலும் அவர்களது உள்ளக்கிடக்கைகளை வெளியாக்க, சங்கிர்த்தனமளிக்கும் குரு விளாக்களை தொடுப்பதும் அவர்களுக்கு விருப்பமல்ல. தாங்கள் தங்கள் உள்ளத்தை ஆழ்ந்து அலசி குற்றங்களை வெளியிடுவது மட்டும் போதும் என்பது அவர்கள் கருத்து. எனினும் முன்பு பொன்னே (பணமே) தெய்வம் எனப்போற்றிய இந்த மண்ணின் மைந்தர்கள் இப்போது மன அமைதியே பெரிது என எண்ணுமளவுக்கு முன்னேறி விருப்பது பாராட்டுதற்குரியது.

திருமுழுக்குப் பெற்ற மண்ணின் மைந்தர்களுக்கு பாவசங்கிர்த்தன அருட்சாதனத்தை உயிருட்டமுடையதாக்கியபின் அவர்களை தேவநந்கருணை பெறுவதற்கு ஆயத்தப்படுத்துவதில் அதிக அக்கறை செலுத்தப்பட்டது. இந்தத் தயார் படுத்துதல் எவ்வளவு சிறப்பானதாகக் காணப்பட்டதெனின் ஸ்பானியக் கிறிஸ்தவர்கூட நற்கருணையில் அவ்வளவு பக்தியருட்சி கொண்டிருக்க வில்லையென மத போதகர்கள் கவலைப்பட வேண்டியதாயிற்று.

இது சம்பந்தமாக, திருமுழுக்குப் பெற்ற மண்ணின் மைந்தர்களின் விசுவாச

நிலை நன்கு பரிசீக்கப்பட்ட பின்பே அவர்களுக்குப் பாவசங்கிர்த்தனம் வழங்கப் பட்டது. இதன் பின்பும் அவர்களது கத்தோலிக்க அறிவும் அறநெறி வாழ்வும் நன்கு ஆராயப்பட்ட பின்பே நற்கருணை அருட்சாதனம் வழங்கப்பட்டது. முதல்நன்மை பெறுவதற்குக்கு இரட்சகர் யேசுவின் தெய்விகம், மனுஷிகம் பற்றிய பூரண விளக்கமளிக்கப்பட்டது. முதல் நன்மைப் பெறுவதற்கு எட்டு நாட்களுக்கு முன்பிருந்து இவர்களுக்காக ஆலயத்தில் விசேட கலந்துரையாடல் நடத்தப்படும். மண்ணின் மைந்தர்களின் கத்தோலிக்க அறிவு மனதிலைக்கு ஒரு உதாரணம்.

பாட்டா நகரில் தொன் பிரான்சில் கோயுரிந்தன் பிரபலம் மிக்கவர். செல்வாக்குடையவர். அவரிடம் ஸ்பானியர் ஒருவர் விருந்தாளியாக வந்திருந்தார். விருந்தாளிக்கு நல்ல உபசரணை அளிக்கப்பட்டது. எனினும் ஸ்பானியர் திருப்தியடையவில்லை. தனது காமவெறியைத் தீர்க்க ஒரு பிலிப்பைன்ஸ் பெண்ணை ஒழுங்கு செய்யுமாறும் அதற்குப் பரிசாக தங்க நகைகள் தருவதாகவும் கூறினார். பிலிப்பைன்ஸ் பிரமுகர் வெறுப்புடன் அது ஒருதீய செயலென்றும் தலைவன் என்றமுறையில் தனது குழுப்பெண்களின் மானத்தைக் காக்கும் கடமை தன்னுடையது என்றும் கூறிவிட்டான். ஆத்திரங்கொண்ட ஸ்பானியன் பிலிப்பைன்ஸ் பிரமுகரை அடித்தான். உதைத்தான். நையப்புடைத்தான். அனைத்தையும் அந்த பிலிப்பைன்ஸ் தலைவன் பொறுமையோடு ஏற்றுக் கொண்டான். அவன் விரும்பியிருந்தால் தனினைத்தர்க்குக் கட்டளையிட அவர்கள் இந்த ஸ்பானியனைக் குருரமாக வதைத்துச் சிரச்சேதம் செய்திருப்பர். தலைவனுக்குரிய பொறுப்புணர்வுடனும் கிறிஸ்தவப் பண்பாட்டுடனும் அந்த பிலிப்பைன்ஸ் தலைவன் நடந்து கொண்டான்.

இப்புதிய கிறிஸ்தவர்கள், நற்கருணை, பாவசங்கிர்த்தனம் ஆகிய அருட்சாதனங்களுக்கு அடுத்ததாக திவ்விய பூசைப்பலிக்கும் பக்தியுடன் கூடிய கௌரவம் அளித்தனர். திருப்பவி தொடங்கி முடியும் வரை முழந்தாளில் நின்று பலியில் பங்குபற்றினர். தினசரி தவறாது திருப்பவி காண்பார். ஒரு நாளில் பல பூசைகள், காலனும் தருணம் கிடைத்தால் தவறாது பங்குபற்றுவர். குருவேறு ஊர்களுக்குச் செல்லநேர்ந்தால் திருப்பவியில் பங்குபெறவில்லையே என மிகுந்த வியாகுவம் அடைவர். தூர் இடங்களுக்கும் கால்கடுக்க நடந்துசென்று திருப்பவி கண்டுமகிழ்வர். நற்கருணை பெறுதற்கான திருச்சபை விதிமுறைகளை கண்டிப்பாக அனுசரிப்பர். நன்மைபெறுவதற்கு முன்னிரவில் கணவன் மனைவி உடலுறவு கொள்ளார். தவக்காலம் முழுவதும் மாமிச உணவைத் தவிர்ப்பர். அக்காலத்தில் வாரத்தில் மூன்று நாட்களும் பரிசுத் தவாரம் முழுவதும் ஒருசந்தி (அரிசிச்சோறு தவிர்த்து அப்பம், பாண் சிறிதளவு) அனுசரிப்பர்.

குருக்கள் மறையுரைகள் மூலம் போதிக்கும் கருத்துரைகள், நற்செய்தி விளக்குவரைகள், செபங்கள், போன்றவை என்றும் பிரயோசனப்படுத்தப்படும் வகையில் அவற்றை தங்கள் சொந்த வசனநடைகள், அல்லது மனனம் செய்த செய்யுள்கள், பாடல்களின் நடையில் சிறிய அல்லது கைக்கடக்கமான கொப்பிகள், ஏடுகள், எழுத்துச்சுருள்களாக எழுதிப் பயன்படுத்தும் ஒரு நல்ல வழக்கம் மண்ணின் மைந்தர்கள் பலரிடையே காணப்பட்டது. இந்த வகையில் தேவதாய் மற்றும் புனிதர்களின் வரலாறுகள், சிறப்பாக மனந்திருப்பிப் புனிதர்களாக வாழ்ந்த பகிரங்க பாவிகளின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் அனைத்தும் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக, துண்டுப்பிரசரங்களாக உபயோகிக்கப்பட்டன. அச்சுக்கலை,

பிலிப்பென்சில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபின் இவற்றுள் பல கையெழுத்துச் சுருள்களை குருக்கள் அழகிய நூல்களாக அச்சிட்டு மலிவு விலையில் வெளி யிட்டு கத்தோலிக்க விசுவாசம் ஸ்திரப்படுத்தப்பட, எனில் எல்லோருக்கும் கிடைக்கத் தக்கமுறையில் பரப்பிவந்தனர்.

சாதாரணமாக எமது வாழ்க்கை நடைமுறைகளில் நாம் செய்யும் சில மாறுதல்கள் அல்லது தியாகங்கள், ஒழுத்தல்கள் அனைத்துமே அவற்றின் அளவு - மதிப்பீடுகளுக்கேற்ப சிறிய - பெரிய பரித்தியாங்களாகக் கணக்கிடப் படுகின்றன. அங்குனமே இரட்சகர் இயேக பட்ட பாடுகளைத் தியானித்து, தங்கள் பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக உணவை ஒழுத்தல், இடாம்பீகங்களைக் குறைத்தல் முதலிய பல தியாகங்களைச் செய்யத் தொடங்கினார்கள். சாக்கு உடைகளை அணிதல் கசைகள், பிரம்புகளால் தங்களையே வாராக அடித்துக் கொள்ளுதல் முதலிய சுய தண்டனைகளைப் பொறுமையோடு ஏற்றுக்கொண்டனர்.

தாங்கள் எவ்விதம் பரித்தியாகங்கள் செய்யலாமென்பதைக் காட்டித்தரு மாறு, தங்கள் விசுவாச நிலையில் மிகுந்தவையைக் கண்ட மண்ணின் மைந்தர்கள் நம்பிக்கையோடு வேண்டுவர். அவரும் அவர்களுக்கு அதைக் காட்டித்தந்தார். தங்கள் உணவில் உப்பைக் குறைத்தல் அல்லது முற்றாகவே தவிர்த்தல் (உப்பு மண்ணின் மைந்தர்களுக்கு மிகப் பிடித்தமானது) முதலிய பல சாதாரண வாழ்க்கை நடைமுறைகளையும் இயேசுவுக்காக ஒழுத்தல் செய்தனர். துறவிகள் நள்ளிரவில் ஒதும் மந்திர மாலையையும் விசுவாசமிக்க மண்ணின் மைந்தர்கள் நள்ளிரவுகளில் எழுந்திருந்து ஒதுவர்.

தவக்காலத்தில் இச்சுய மறுப்புச்செயல்களும் பரித்தியாகங்களும் உச்ச நிலையை அடையும். கனமான சிலுவைகளைச் சுமந்த வண்ணம் வீதிகளில் சிலுவைப்பாதை சுற்றுதல் இரத்தம் பெருக தங்களைத் தாங்களே கசை, பிரம்பு, மூங்கில் தடிகளால் வாராக அடித்துக்கொள்ளுதல், தங்கள் தீய செயல்களுக்காகத் தங்களைத் தண்டிக்குமாறு தம்மால் துன்புறுத்தப்பட்டோரைக் கெஞ்சிக் கேட்கவும் இந்த நல்ல ஆள்மாக்கள் பின்வாங்கவில்லை. சுருக்கமாகக் கூறினால் யாராவது ஒரு கத்தோலிக்கர் தவக்காலத்தில் அல்லது பரிசுத்தவாரத்தில் பிர வேசிப்பார்களானால் தாங்கள் ஒரு கன்னியர் மடத்தில் அல்லது துறவிகளின் ஆச்சிரமத்தில் இருப்பதாகவே உணர்வார்கள்.

நடிப்புக்களையிலும் இவர்கள் வல்லவர்கள். புனிதர்களின் வரலாற்றை தங்கள் மொழி, கலை, கலாசார ஆற்றுக்களுக்கிணங்க (தமிழில் நாடகம், வாசிப்பு, கூத்து, டிராமா போல்) சிறந்த முறையில் மேடையெற்றுவார்கள். இவர்களது நடிப்புத் திறனை ஸ்பானிய கலைஞர்களே பலதடவை பாராட்டி யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொண்டாடும் திருநாட்களுள் நற்கருணைத் திரு நாளுக்கு விசே மதிப்பு மரியாதை அளிப்பர். செபமாலைக்கும் சிறப்பிடமுண்டு. குருக்களால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட செபமாலையை எப்போதும் தம் முடன் கொண்டுதிரிவர். தம் வைபவங்கள் அனைத்தையும் திருச்செபமாலை ஒதுவ துடனேயே தொடங்குவர். தேவதாயினதும் புனிதர்களினதும் சிறுபடங்கள், சிறு உருவங்களுக்கு ஆசாரவணக்கம் காட்டி, தம்முடன் கொண்டு செல்வர். செல்வந்தர்கள் தங்கள் வீடுகளிலொன்றை, ஏழைகளுக்கு இலவச மருத்துவ மனையாக உபயோகிக்குமாறு மதபோதகர்களிடம் கையளித்துள்ளனர்.

யேசு சபையார் தொடங்கிய தேவதாயாரின் பக்திச் சபையில் (பொது

நிலையினர்க்காக) பிலிப்பைன்ஸ் கிறிஸ்தவர்கள் உற்சாகத்துடன் இணைந்து, விதிமுறைகளை ஒழுங்குமுறையாகக் கடைப்பிடித்தனர். இச்சபையினர் காலத் துக்குக் காலம் தங்கள் ஒருநேர உணவை அருந்தாது, குழுத்தலைவர்களிடம் அனுப்புவார். இவ்வாறு ஒன்று சேரும் உணவுப் பொதிகள் ஏழைகள், அகதிகள் சிறைக்கைதிகளிடையே பங்கிடப்படும். இதனை அருந்திய ஏழைகளின் கைகளையும் (இயேசுவின் பேரால்) கழுவித்துடைத்து அக்கரங்களை அண்புடன் முத்த மிடுவார். கைதிகள், அகதிகள், அனாதைகளும் உணவுருந்தியபின் நிலத்தில் முழந்தாளிட்டு தமக்கு உணவுதந் பரோபகாரிகளின் நலன்களுக்காகச் செபித்துச் செல்வார். பிலிப்பைன்ஸ் பக்திச்சபைகள் அங்கத்தவர் இலவச மருத்துவ மனைகளுக்குச் சென்று ஏழை நோயாளரைக் கழுவித்துடைத்துக் காயங்களுக்கு மருந்திட்டு, உணவுட்டி, ஆறுதல் அளிப்பதை கிரமமாக மகிழ்ச்சியுடன் செய்தனர். பக்திச்சபையார் தீமைகளிடமும் தீயவர்களிடமுமிருந்து தங்களைக் காக்க, செபத்திலும் தவத்திலும் நீண்டநேரத்தைச் செலவிட்டனர். தவஞ்செய்யும் போது அவர்களது உணவு வெறும் அப்பழும் தண்ணீருமே. இக்காலங்களில் நீண்ட நேரம் பாவங்களை நினைத்து வருந்தியபின் பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து, சம்மனசுகளின் அப்பத்தை அருந்தி மனமகிழ்வார்.

இவர்களது ஆன்மீகத் தலைவர் கட்டளைக் குருவே. ஒவ்வொரு பங்கிலும் பங்குக் குருவின் வார்த்தை இறைவார்த்தையாகக் கருதப்பட்டது. தங்களது துப்பங்களில் ஆறுதலும் அடைக்கலமும் பெற பங்குமக்கள் பங்குத்தந்தையிடமே செல்வார். பிரச்சனைகளில் அவரது மத்தியஸ்தத்தையே நாடுவார். குற்ற வாளிகள் அவர் அளிக்கும் தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்வார்.

மண்ணின் மைந்தர்களின் குழுத்தலைவர்கள் மூலம் பிலிப்பைன்ஸ் கடேசி களின் ஆண்மீக லெளிக் தேவைகளை கவனிப்பதில் திருச்சபை வெற்றிய டைந்தது. எனினும் நீதிவழங்குதல் சம்பந்தமாகத் குழுத்தலைவர்களின் தீர்ப்பு கள் பலதடவைகள் மண்ணின் மைந்தர்களின் வெறுப்பையும் தேடித்தந்தன. சுயநலம் - பக்கச்சார்பு - பாரபடசம் என்ற காரணிகள் சிறந்த நீதி வழங்குகைக்கு இடையூறாய் முளைத்தன.

மறைபரப்பாளரின் நற்செய்தி விளக்க உரைகள் மிகத்தெளிவாக எல்லாத் தரத்தினரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் அமைந்திருந்தன. அவை வெறும் விளக்க உரைகள் மட்டுமல்ல, கல்மன்னதையும் கரையவைத்தன. இரும்பு உள்ளங்களும் இளகின. எனவே எத்தனையோ பாவிகள் தங்கள் ஆண்மாக்களின் நிலை பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்தனர். நல்ல பாவசங்கீர்த்தனத்தால் புரையேறிக்கிடந்த தங்கள் ஆண்மாக்களைக் கழுவித் தூய்மையாக்கினர். பின்னர் அவ்வானமாககள் பாவக்கறையால் மாசறாதிருக்கும்படி நல்ல கிறிஸ்தவ வாழ்வு வாழ்ந்தனர்.

ஒரு நிகழ்வு - ஒருநாள், ஒரு மதபோதகர் மண்ணின் மைந்தர்களுக்கு மறைக் கல்வி போதித்துக்கொண்டிருந்தார். அவர் எடுத்தாண்ட பொருள் ‘நரகம்’ - அருள் நிலை கெட்ட பாவக்கறை மிகுந்த நிலையில் மரித்த ஒரு மனிதனின் முடிவில்லாத பயங்கரத் தண்டனை. அக்குருவின் நல்ல விளக்கம் எத்தனையோ பாவிகளின் உள்ளங்களைத் தொட்டது. மற்றவர்களின் காணிநிலங்களை நேர்மையற்ற விதத்தில் கொள்ளையடித்தவர்கள், அநியாயவட்டி முதலியவற்றால் தம் செல்வத்தை பலமடங்கு பெருக்கிக் கொண்டவர்களும் கனமான பாவிகளே. இவர்களுக்கு நரகத்தில் கிடைக்கும் தண்டனையின் பயங்கரம் எத்தகையது

என அவர் விளக்கியபோது அவ்வித பாவச் செயல்களைச் செய்தபலர் உண்மையாகவே மனம் வருந்தி விரைவில் நல்ல பாவசங்கிர்த்தனம் செய்யத் தீர்மானித்தனர்.

அந்தக் குழுவில் இருந்த ஒருவன் அழுகையும் கண்ணீருமாக அக்குருவின் முன் முழந்தாளிட்டான். “நான் திருமுழுக்குப் பெற்றதிலிருந்து இதுவரை நரகம் பற்றி இவ்வளவு விபரமான ஒரு மறையுரையைக் கேட்டதில்லை. ஒரு பெரிய பாவ வாழ்க்கையில் மூழ்கியிருந்த என்னை நல்லதேவன் கைப்பிடித்து தூக்கி யிருக்கிறார். நான் ஒரு இடாம்பீக வாழ்க்கையில் வாழ்ந்துவந்தேன். ஆடம் பரமும் கேள்கைத்தரும் இன்பமே பெரிது என எண்ணி வாழ்ந்தேன். அனைத்தும் சிற்றின்பம், இந்த இன்பம் சிறிது காலத்துக்கு மட்டுமே என்ற பேருண்மையை நான் இன்று தெரிந்து கொண்டேன். என் கைவசமுள்ள பொன்னும் பொருளும் எனது செல்வாக்குக் காரணமாக நேர்மையற்ற வழிகளில் கிடைத்தவேயே. அனைத்தையும் யாரை வஞ்சித்துப் பெற்றேனோ அவர்களுக்கு வட்டியோடு விரைவில் கொடுக்கப்போகிறேன். மேலும் என்னிடம் குவிந்துள்ள எனக்குச் சொந்தமில்லாத சொத்துகளனந்தையும் எனது அடிமைகள், வேலையாளர்கள், உதவியாளர்களுக்குப் பங்கிட்டளித்து அவர்களை இனிமேல் அடிமைகளாயல்ல, தொழிற்கூட்டாளிகளாகக் கொள்வேன். தயவுசெய்து என்கு இப்போதே பாவசங்கிர்த்தனம் தாருங்கள்” என்றான். உடனே அங்கிருந்த பலரிடம் அபகரித்த பண்தை நல்ல வட்டியோடு கொடுத்தான். குருவோ அவனது ஆன்ம வாஞ்சலை கண்டு மகிழ்ச்சியுற்று, “நான் இப்போது அவசரமாக வேறு கிராமம் செல்லவேண்டும். நாளை உனது பாவங்களைச் சங்கிர்த்தனம் செய்ய, லாம்” என்று கூறினார். அவனோ உடன்படவில்லை “இன்றிரவு நான் இறக்க நேரிட்டால் என் ஆன்மாவின் கது என்ன? உங்களோடு நானும் பயணம் செய்கிறேன். பயணத்தின் போது என்பாவங்களைச் சங்கிர்த்தனம் செய்வேன்” என்றான். அவ்விதமே பயணம் செய்து கொண்டே அவன் பாவங்களைக் கேட்டு, நற்புத்தி கூறி பாவப் பொறுத்தலும் அருளாசியும் அளித்தார் அந்த நல்ல குரு.

பிலிப்பைன்ஸ் கத்தோலிக்கரின் விசுவாச நிலைப்பற்றி முந்திய பத்திகளில் தரப்பட்டது. தொடர்ந்து பிலிப்பைன்ஸ் மங்கையர் திருமுழுக்குப் பெற்றபின் பெண்மையின் மேன்மையைக் கட்டிக்காத்தமைப்பற்றி இரு நிகழ்வுகளால் அறிவோம். ஒரு அழுகை திருமணமாகாத பிலிப்பைன்ஸ் பெண்ணின்மேல் ஸ்பானிய தளபதி ஆசைகொண்டான். பிலிப்பைன்ஸ் மக்கள் தங்கள் அடிமைகள். ஒரு சில நாணயங்களைக் கொடுத்து தன் காமவெறியை தீர்த்துக்கொள்ள லாம் என்பது ஸ்பானியனின் எண்ணம். எனவே தனது வேலையாளிடம் பண்தைக் கொடுத்து அவளை அழைத்துவருமாறு கட்டளையிட்டான். அந்த மங்கை, அவ்வேலையாளை எச்சரித்து இனிமேல் இவ்விதம் வந்தால் பணத்தையும் அவனையும் யன்னலினுரடாக வெளியே சாக்கடையில் எறிந்து விடுவ தாகத் தெரிவித்தான். ஆத்திரங்கொண்ட ஸ்பானியன் தனது உயர்பதவியுலம் அப்பெண்ணை பலவழிகளாலும் துன்புறுத்த முயன்றான். பிலிப்பைன்ஸ் மாது தன்கற்பைக் காக்க எல்லாத் துன்பங்களையும் பொறுத்துக் கொண்டான். இறைவனும் தன் அடியாளைக் கைவிடவில்லை. பலவழிகளாலும் முயன்று தோல்வி கண்டபின் தனதெண்ணத்தைக் கைவிட்டான் இராணுவ தளபதி.

இன்னொரு பிலிப்பைன்ஸ் பெண்ணின் மேல் ஆசைகொண்ட ஸ்பானிய உயரதிகாரி பல்வேறு அன்பளிப்புகளையும் அனுப்பிப்பார்த்தான். இறுதியாக

விலையேறப்பட்ட ஒரு தங்களெல்லசை அனுப்பினான். இவ்ளது ஆக்கினைகளிலிருந்து தப்ப அந்த அழகிய கத்தோலிக்க மங்கை, தனது அன்னையுடன் நெடுஞ்செலுத்துவிலுள்ள கிராமமொன்றுக்குச் சென்று ஓளித்திருந்தாள். இதனால் அவர்களும் மாண்மைத்து ஸ்பானிய அதிகாரி வேற்றாருக்கு மாற்றம் பெற்றுக்கொல்ல, அவள் மீண்டும் திரும்பி வந்தாள்.

மற்றொரு பிலிப்பைன்ஸ் இளநங்கை (வயது 18) பேரழகி. அவள் ஒரு அகதி. எனவே பல ஸ்பானியர்கள் பணத்தால் அவளை வசப்படுத்த முயன்றனர். அவளை வேலைகொடுத்து பெருந்தொகைப்பணத்தால் அவளை அடைய எண்ணிய பல பணம்படைத்த ஸ்பானிய இளம் அதிகாரிகள் தோல்வியே கண்டனர். ஒரு நேர உணவுக்கே திண்டாடிய அந்த நங்கை “அன்பர் இயேசுவை துரோகிக்க நான் விரும்பேன் பட்டினிகிடந்து இறந்தாலும் கற்புநெறி தவறேன்” என அறுதியிட்டுக் கூறிவிட்டாள்.

மதபோதக குருக்களின் இல்லத்தில் பணியாற்றும் ஒரு மண்ணின் மைந்தர் அங்கு அனுசரிக்கப்பட்ட ஒழுங்கமைப்பு முறைகள், செபவழிபாடுகள், தன்னைத் தானே கசையடியால் வருத்துதல் போன்ற பல கிறிஸ்தவ அனுசரணைகளில் அதிக நாட்டங்கொண்டான். தானும் சுயதண்டனை அனுபவிப்பதில் நாட்டங்கொண்டான். அவ்விதமே இயேசுவுக்காக கனமான கசையடிகளால் தன்னை வருத்துவதில் தேர்ச்சியும் பெற்றான். ஒருமுறை இராணுவ வீரருடன் நீண்ட பயணான் செய்ய வேண்டியிருந்தது. எனினும் தனது செபதப முயற்சிகளை இராணுவ வீரர்களுக்கு பறைசாற்றாது இரகசியமாக அனுசரித்தான். ஒரு நாளிரவு மண்ணின் மைந்தர் தனது கூடாரத்திலிருந்து வெளியேறிச்செல்வதை அந்த இராணுவப் பிரிவின் தளபதி அவதானித்தான். இந்த மண்ணின் மைந்தர் நன்றிரவில் கூடாரத்திலிருந்து வெளிச்செல்லும் மர்மத்தை அறியுமாறு, இரகசிய மாகப்பின் தொடர்ந்தான். மண்ணின் மைந்தர் கோவில் சேமக்காலைக்குள் சென்று முழந்தாளிட்டுச் செபித்தான். பின் கசைகளால் தன்னை வாராக அடித்துக் கொண்டான். யாவும் முடிந்தபின் இராணுவத் தளபதி மண்ணின் மைந்தரிடம் சுய தன்டனைக்காள காரணத்தை விளாவினான். தான் பாவசங்கிர்த்தனத் துக்குப் போனதாகவும், குரு கொடுத்த அபராதம் வெறும் செபதபமுயற்சிகளே என்றும் தனது பாவங்களுக்கு பரிகாரமாக (குருக்கள் துறவிகள் செய்வது போல) தான் இவ்விதம் செய்ததாகவும் மண்ணின் மைந்தன் கூறினான். தளபதி மகிழ்ச்சியுடன் அவனுக்கு சிறிது பணம் அன்பளிப்புச் செய்து, எங்கள் இராணுவ வீரர்களின் பழக்கவழமுக்கங்களில் நாட்டம் கொண்டு, உனது நல்ல ஆன்மாவை நாசமாக்கிவிடாதே என ஏச்சரித்தனுப்பினான்.

தங்கள் கற்பைக்காக்க, பல்வேறு கஷ்டங்களையும் அனுபவித்த - தங்கள் உயிரை முதலாய் இரட்சகர் இயேசுவுக்காக அர்ப்பணித்த புளிதைகளின் வீர வரலாறு திருச்சபைச் சரித்திரத்தில் அன்றிருந்து இன்றுவரை காணக்கிடக்கிறது. பிலிப்பைன்சில் ரகாலோக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த அழகான ஒரு சிறுமி; வயது பதினெந்து மட்டுமே. அழகான அச்சிறுமியின் நீண்ட கூந்தல் மயிர் ஒட்ட வெட்டப்பட்டிருந்தது. இதுபற்றி கூறப்பட்ட நிகழ்வு: அவள் வசித்த புலாங் ஆற்றுப்படுக்கைப் பிரதேசக் குழுத்தலைவன் அவளைத் திருமணம் செய்ய ஆசைப்பட்டான். அவள் விதித்த ஒரேயொரு நிபந்தனை கத்தோலிக்க மதத்திலிருந்து விலகவேண்டும் என்பது. அவளது மதமான இஸ்லாம், வேற்றுமதங்களிலிருந்து பென் எடுப்பதை தடுக்கிறது. அத்தலைவன் முதலில் நயத்தாலும்

பின் பயத்தாலும் தன் கோரிக்கையை வற்புறுத்தினான். இறுதியாக கத்தோலிக்க மதத்தை துறந்து தன்னை மணக்காவிடில் அவனுக்கு அழகுகொடுக்கும் கூந்தலை ஒட்டவெட்டி அவனை அலங்கோலப்படுத்தப்போவதாக இறுதி எச்சரிக்கை விடுத்தான். அச்சிறுமி தயங்கவில்லை. கூந்தல் பெரிதல்ல: அழகல்ல. இயேசுவே என் ஒரே தெய்வம். அவருக்காக எதையும் இழக்கத் தயாராயிருக்கிறேன் என்று கூறி, கத்தரிக்கோலை எடுத்து தன் கூந்தலை வெட்டித்தள்ளி விட்டாள். அவளின் மனஉறுதிகண்டு அவ்வுரையே விட்டகண்றான் குழுத்தலைவன்.

கிறிஸ்தவ விசுவாச நிலை எவ்வளவுக்கு ஆழமாக பிலிப்பைன்ஸ் விசுவாசி களிடம் வேரூன்றியிருந்ததென்பதற்கு உதாரணமாக ஒரு நிகழ்வு. பம்பான்கோ பிரதேசத்தில் ஒரு அஞ்ஞான செல்வந்தன் இருந்தான். அவனிடம் ஏராளமான அடிமைகள். ஒருவன் மரணப்படுக்கையில் அவன் இறக்குமுன் திருமுழுக்குப் பெற்று முடிவில்லா வாழ்வு பெறுதல் நலம் என கிறிஸ்தவ விசுவாசிகள் கருதினர். எனினும் செல்வந்தள் சம்மதிக்கவில்லை “அவன் எனது அடிமை மதம்மாற அனுமதிக்க மாட்டேன்” எனப் பிடிவாதம் பிடித்தான். பம்பான்கோ குழுத் தலைவர்களிலொருவன் இந்த ஆள்மா அழிந்துபோவதை விரும்பவில்லை “அப்படியானால் அந்த அடிமையை நான் விலைக்கு வாங்குகிறேன்” என்று கூறினான். இருவரும் பேரம்பேசி ஒருமுடிவுக்கு வந்தனர். குழுத்தலைவன் உடனே பொருட்களாகக் கொடுத்து அடிமையை மீட்டு குருவிடம் கொண்டு வந்தான். அடிமை மகிழ்ச்சியோடு திருமுழுக்குப் பெற்று சிறிது நேரத்தில் தனதாவியை இறைவனிடம் ஓப்படைத்தான். பணம், பொருள், காணிநிலத்தை பெரிதாக மதிக்கும் ஸ்பானியரும் ஐரோப்பியரும் தனக்காவோ தன் குடும்பத்தி னர்க்காகவோ அல்ல, சக மனிதனுக்காக - பிறரன்புச்செயலாக இன்னொரு மன்னின் மைந்தரை நரகவாயிலிருந்து மீட்டெடுக்க பெரும் பொருளை இலவச மாகத்தந்த இப் புதிய கிறிஸ்தவ சுதேசியைப் பெரிதும் பாராட்டினர். அந்த அளவுக்கு தங்களிடம் விசுவாச ஸ்திரநிலை இல்லையே என வெட்டி நாணினர்.

புதுவேதக்காரரின் விசுவாச நிலைக்கு மற்றொரு உதாரணத்துடன் இவ் அத்தியாயத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவோம். அந்த சுதேசிய நங்கை வெழிட்டி நகர பிரின்சிபாலன் குடும்ப பரம்பரையைச் சேர்ந்தவள். உள் நாட்டுப்போர் காரணமாக ஒரு நீண்ட பயங்கர பிரயாணத்தை இறை நம்பிக்கையுடன் நடத்தினாள். பின்னர் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக ஒரு அஞ்ஞான முதலாளியின் கீழ் பணியாற்ற வேண்டியதாயிற்று. அந்தக் காமமவறியளின் ஆசைக்கு இணங்காததால் அவனது குருமான சித்திரவதைகளுக்கு இலக்கானாள். மீண்டும் பல பயங்கரங்கள் மத்தியில் இறைவனருளால் தப்பியோடி மதபோதகர் குழுவொன்றினால் காப்பாற்றப்பட்டு, பின் அமைதியாக பிற காலத்தைக் கழித்தாள்.

மகலன் 1521இல் பிலிப்பைன்ஸ் திவுகளில் கால்வைத்து இயேசுவின் நற்செய்தியை அறிவித்து ஆரம்பித்த மனந்திரும்புதல் இயக்கம், மெக்சிக் கோவில் இருந்து அனுப்பப்பட்ட அகுஸ்தினியன் சபையாரின் வருகையுடன் வேர்விட்டு, அடுத்து வந்த 50 வருடங்களில் ஏனைய மிசனரிகளின் உதவியுடன் நிலைகொள்ளலாயிற்று.

இந்த 50 வருட வளர்ச்சிக்குப் பின், பிலிப்பைன்ஸ் திருச்சபை இருபாரிய எதிர் சக்திகளை 1600 - 1648க்கும் இடையே எதிர்கொள்ள நேரிட்டது

60 வருடங்களின் நற்செய்தி அறிவிப்பின் 1620களில் பல தனியார் பிரச்சனைகள் மனம் திரும்புதலுக்கு இடையூறாக இருந்தன. பல மனைவிகளை வைத்திருத்தல், அடிமைகளை வைத்திருத்தல், வட்டிக்கு கடன் கொடுத்தல், குடிப்பழக்கம், எல்லாவற்றிலும் விட துறவிகளும் குருக்களும் மக்களிடம் அருட்சாதனங்களுக்கும் அறவிடும் பணம்.

நரகம், மோட்சம் பற்றிய சத்தியங்கள், சிலருக்குள் சர்ச்சைகளை ஏழப்பின, 1601இல் யேசு சபை வலேரியோ லெடெஸ்மா அடிகள் தன் குறிப் பேட்டில் ஒருவன் தன் முதாதையரோடு நரகத்திற்குபோக விரும்பினான். இருந்தும் சில வாரங்களுக்குப் பின் மனம் மாற்றம் அடைந்து அவரிடம் திரும்பி வந்தான்.

வேறு சிலர் தங்கள் முதாதையர் மரணத்துக்குப் பின் தமக்கு அருகே யுள்ள எரிமலைகளுக்குள் தூக்கி எறியப்பட்டு உருமாறி வாழ்ந்தார்கள் என்று நம்பினார். அவர்கள் மூடக்கொள்கைகளை நிருபிக்க மிசனரிகள் அவர்கள் தலைவர்களை எரிமலை விழிம்பு மட்டும் கூட்டிச் சென்று அவர்கள் மூட நம்பிக்கைகளை கணையவைத்தனர்.

பொய் தெய்வ வழிபாடும், பலியிடலும், மூடக்கொள்கைகளும், மந்திர தந்திரங்களும் மறைவாகக் கிடந்தன. மிசனரிக் குருக்கள் இவற்றின் ஏச்சங்களையெல்லாம் கோவில் முன் இருந்த வளாகத்தில் மூட்டப்பட்ட தீயில் எறியச் சொன்னார்கள். பல மக்கள் தங்கள் மலை வீடுகளில் இருந்து இறங்கி வந்து, குருக்கள் அமைத்துக் கொடுத்த வீடுகளில் குடியேறினர். புதிய கிறிஸ்தவர்களுக்கு தடையாக நின்றவர்கள் வெளியில் இருந்து வந்த ஸ்பானியரானுவத்தினர் சிலரும் தான். தங்கள் ஆபாச சீர்கெட்ட நடத்தைகளால் தடைக்கல்லாக அமைந்தாலும் பல கிறிஸ்தவப் பெண்களின் வீரமிக்க கிறிஸ்தவ நன்னடத்தை அவர்களை வெட்கமுற வைத்தது.

1596ஆம் ஆண்டு எஸ்ரேபான் நோட்றிகஸ் டி பிரூராவோவின் ராணுவ பின் வாங்குதலின் பின், பிலிப்பைப்பன்ஸ் தென் பகுதியில் வாழ்ந்த மின்டனாவோ கிறிஸ்தவர்களுக்கு, மொரோ இஸ்லாமிய ராணுவ குழுக்களால் பெரும் துளபங்கள் ஏற்பட்டன. ஸ்பானிய தளபதிகள் சுதேச கிறிஸ்தவர்களை ஊழியம் பெறா தொண்டர்களாகவே பாவித்தனர்.

ஸ்பானிய கடல்படைக் கலங்களுக்குத் தேவையான மரங்களை வெட்டி நீண்ட தாரம் அவற்றை கொண்டு வந்து சேர்க்கும் பணியில் ஸ்பானிய அதிகாரிகளிடம் இருந்தும் பிலிப்பினோ உயர் அதிகாரிகளிடம் இருந்தும் தாங்கொண்ட தொல்லைகள் ஏற்பட்டது.

இத்தடைகளை விட ஒல்லாந்தர் கம்பனிக்காரராலும் மின்டனாவே முஸ்லிம்களாலும் உயிர் சேதமும் உடல் சேதமும் ஏற்பட்டது. ஐரோப்பாவில் ஸ்பெயின் ஒல்லாந்தர் போர்கள் இங்கும் பாரிய பாதிப்புகளை ஏற்படுத்த வாயிற்று. ஒல்லாந்தரிடம் இருந்து மொலுக்காஸ் தீவுகளை காப்பாற்ற ஸ்பானிய கடற்படை எத்தனித்ததனால் மின்டனேவோவில் அக்கறை செலுத்தாமல் விட, மிசனரிகளுக்கும் கத்தோலிக்கக் கிராமங்களுக்கும் இஸ்லாமியர் பேரழிவை ஏற்படுத்தினர். வேலைப்பழுவும் அதிகரித்ததனால் கொண்டு பிலிப்பு மன்னன் 1609இல் அனுப்பப்பட்ட மனுக்களை கவனத்தில் கொண்டு பிலிப்பைப்பன்ஸ் கத்தோலிக்கரை கட்டாய அரசு சேவையிலிருந்து விடுவித்தான். வேறு சிலரை

சம்பளத்திற்கு வேலை செய்ய வாய்ப்புக்கொடுத்தான்.

ஒல்லாந்தர் பல சலுகைகளை இவர்களுக்கு அளிப்பதாக வாக்கு பண்ணினும், அவர்கள் பதிதர் என்று அறிந்ததும் பாரிய கண்டனங்களுக்கு மத்தியிலும் 1646இல் ஒல்லாந்தர் நீட்டிய கரத்தை பற்ற மறுத்தனர். அவர்களின் கத்தோலிக்க விசுவாசத்தை இறுக்கப் பற்றிக்கொண்டனர். இதில் ஸ்பானிய அரசிடம் இருந்து தான் அரிசியை குறிக்கப்பட்ட வரிபோன்று கொடுக்க வேண்டிய அநியாய சட்டம் இருந்தது. இது 1650 மட்டும் செயல்பட்டு பின் அரசு ஆணையின் கீழ் செயல் இழந்தது.

கவனர் டொன் செபஸ்தியன் ஏற்படுத்திய ‘வண்டலாள்’ என்ற கட்டாய சேவை கப்பல் கட்டுவதற்கு வேண்டிய மரம் வெட்டி பல மைல்களுக்கு இழுந்து வரும் வேலைப்பழுவுடன் அரசு கட்டாய அநியாய விலையில் விநியோகிக்கப் பட்ட அரிசி, இந்த அநீதியை எதிர்த்து டொமினிக்கன் குரு டொமின்கோ டி நவாற்றி முதலியோர் அரசு அவை கண்டனம் தெரிவித்து வெற்றி கண்டனர்.

மின்டனாவே தீவைப் பொறுத்தவரை மிசனாரிகள் ஆன்மீக தலைவர்களாக மாத்திரமல்ல சில வேளைகளில் இராணுவத் தலைவர்களாகவும் மாறினர்.

ககேஜன் பகுதிக் கிராமமொன்றில் பிரே பெட்ட்ரோசான் அகுள்தின் அடிகள் தன் மக்களை பாதுகாக்க ஊரைச் சுற்றி பாதுகாப்பு வேலி போட்டு, அரண் கவர் அணைத்து, தன் மக்களுக்கு போர் பயிற்சியும் அழித்து அவர்களை அடிக் கடி தாக்கி அழிக்க வந்த கோராலற் போன்ற எதிரிகளின் தாக்குதல்களில் இருந்து பாதுகாத்துகொள்ள வல்லமை கொடுத்தார். ஒருமுறை 2000 மொரூரா படையினர் அவர் கிராமத்தைத் தாக்கிய பொழுது அவர்கள் வெற்றிகரமாக துரத்தி அடிக்கப்பட்டனர்.

ஆளால் எல்லா ஊர்களிலும் அப்படி பாதுகாப்பு நிலை நிலவிலிலை. மன்றநாவோவில் 7 குருக்கள் வேத சாட்சிகளாகக் கொல்லப்பட்டனர். வேறு சிலர் கைத்திகளாக்கப்பட்டு காணாமற் போயினர்.

யேசுசை குரு யோசே டுசோஸ், யேசு சபை கிராமங்களின் ராணுவதளபதியாக வெற்றிகரமாக செயலாற்றினார். அவரை மக்கள் ‘கப்ரின் பாதர்’ என அழைத்தனர். குறிப்பாக இலிகன் நகர் 2000க்கும் அதிகமாக மொரோ பயங்கரவாதிகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பொழுது கப்ரின் பாதரின் போர் திறமை தெளிவாக தெரியவந்தது. ஒருமுறை 600க்கும் அதிகமான எதிரிகள் ஹுபுங்கள் பகுதியை தாக்கிய பொழுது, கிறிஸ்தவர்கள் குறைவாகவே இருப்பினும் புனித சந்தியோகுமையோர் தன் வெள்ளைக் குதிரையில் தோன்றி ஊக்குவித்ததின் நிமித்தம் நகரை வெற்றிகரமாகப் பாதுகாக்க முடிந்தது.

இவ் வரலாற்று ஏற்றத் தாழ்வுகளினாடாக பிலிப்பைன்ஸ் கிறிஸ்தவம் கல்வியிலும் பிறர் அன்புச் சேவை ஆழ்றும் அமைப்புகள், வைத்திய சாலைகள், ஏனையை அமைக்கப்பட்டாலும் சுதேச குருத்துவ வளர்ச்சி 1708இல் தான் ஆரம்பித்தது. 1720 தொட்டு திட்டமிடப்பட வளர்ச்சி தோன்றியது, 1760களில் 111 மேற்றாசனக் குருக்கள் காணப்பட்டனர்.

மணிலாவில் இவர்களுக்கென 4 கல்விக்கூடங்கள் நிறுவப்பட்டன.⁷²

ஈ ஸ, தாய்லாந், இந்தோநேசிய, மலேசிய திருச்சபைகள்.

ஆசியத் திருச்சபை வரலாற்றில் சீனா, இந்தோசீனா (தாய்லாந்), மலேசியா, இந்தோநேசியா முதலியவை இடம் பெறவில்லை. இருந்தும் சில குறிப்புகளை சுருக்கமாகச் சொல்லிவிடலாம்.

சீனா

781 ஆம் ஆண்டு சீன சாசனம் கிறிஸ்தவம் அலோபென் என்ற நெஸ் தோரியர் வருகையோடு 635இல் கொண்டுவரப்பட்டது. தாவோஸ்த சக்கர வர்த்தி 845இல் அதையும் பெளத்தத்தையும் தடைசெய்தான். 10ஆம் நூற்றாண்டில் அது சீனாவில் முற்றாக அழிவுற்று திரும்பவும் 14ஆம் நூற்றாண்டு நடுவில் மொங்கோவிய அரசர்கள் காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்டு 30,000 கிறிஸ்தவர்கள் அங்கு வாழ்ந்தனர். பிரான்சிஸ்கன் சபை துறவி யோன் மொன் ரேகோர் லினோ 1305இல் 6000 பேரை மனம் திருப்பினார். 1330இல் அவர் இறந்தார். 1368க்கு பின் மிந்ஹாட்சியத்தின்கீழ் திரும்பவும் கிறிஸ்தவம் அழிவுற்றது. பிரான்சிஸ் சேவியர் மக்காவே மட்டும் நுழைந்தார். சன்கவான் திவில் அவர் சீனாவின் பெரும் நிலப்பரப்பைப் பார்த்துக்கொண்டே இறந்தார். 16ஆம் நூற்றாண்டின் முடிவில் தான் சீனாவின் பெரும் கற்சவர் தகர்ந்தது. குகேறியல், மததேய நிசி என்ற இரு யேக சபைத்துறவிகள், சீன மொழியை நன்கு கற்று, தம் நவீன் விஞ்ஞான அறிவின் துணையோடு குவான்ருந், பின் சா ஓசிங்கில் சுவிசேச ஊழியத்திற்கு 1583இல் கால் பதித்து, பின் நன்கிங்கும், இறுதியாக 1601இல் பீக்கிங்குள்ளும் நுழைந்தனர். இதன்பின் சீனாவுக்கு டொமினிக்கன், பிரான்சிஸ்கன், பிராஞ்சு வெளிநாட்டு மிசன் இயக்கம், லாசாரிஸ்த் முதலிய சபைகளும் திருச்சபை வளர்ச்சியற்றது. 1674இல் முதல் சீன ஆயர் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். கடேச குருக்கள் தொகை பெருகிற்று. 1840இல் 300,000 கத்தோலிக்கர் சீனாவில் இருந்தனர்.

யேசுசபைக் குருக்கள் விஞ்ஞானிகள், கணித மேதைகள், புவியியல் படங்கள் வரையும் நிபுணர்கள் என்ற மதிப்பிட்டில் சீன மன்னர்கள் அவர்களை கொரவித்து சீன கலன்டர் நாட்கணிப்பு, சீர்திருத்தம் வரையவும், நவீன் கடி காரங்களை செய்து இயக்கவுமே வரவேற்றனர். சீன மன்னர்களின் அரசு பரம் பரை செருக்கோ, தம் கலாசார பெருமையையோ, கிறிஸ்தவத்தின் தேவை யையோ அவர்கள் உணரவில்லை. இதனால் அடிக்கடி கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக கலாபனைகள் எழுந்தன. 1610இல் ரிச்சி அடிகளாரின் மரணத்தின்பின், 1660இல், பின் 1724, 1737, 1774, 1784, 1805, 1811 முதலிய ஆண்டுகளில்

பெரும் வேதகலாபணைகள் எழுந்தன. இறைவனைக் குறிக்கும் தகுந்த சீன சொல் எது? முதாதையர் வழிபாடு, கொள்ளுசியஸ் வணக்கம் இவை வெறும் பாரம்பரிய கலாசார ஆசாரங்களா? அல்லது சமய வழிபாடுகளா? என்ற கேள்விகள் காரசாரமாக டொமினிக்கள் குருக்களால் விமர்சிக்கப்பட்டு, யேசு சபையினருக்கு எதிரான பிரசாரமாக உரோமாபுரி மட்டும் சென்றது. அரசன் கங்கி யேசு சபையினர் பக்கம் சாய்ந்து பாப்பரசர் பிரதிநிதிகள் ஏற்க மறுத்து 1715இல் கிறிஸ்தவத்தையே தடைசெய்யப் புறப்பட்டான். 1742இல் அவன் உரோமாபுரியின் சீன பற்றிய சுற்றுமடல் அவனுக்கு சென்றடையுமுன்பே இறந்து போனான். சிர்திருத்த சபையினரின் நொபட் மொரிசன் 1807இல் தான் கண்ரோன் வந்து சேர்ந்து 10 பேரை மனத்திருப்பினார்.

தாய்லாந்து

நவம்பர் 13, 1552இல் புனித சவேரியார் தான் இறக்கு முன் 20 நாட்கள் சான்சியாவில் இருந்து எழுதிய கடிதத்தில், “இங்கிருந்து சீனாவின் கண்ரோ னுக்குள் நுழைய முடியாவிடன், நான் சியாமுக்குள் போவேன்” அவர் இறந்தி ராவிடில் கூட சியாமுக்குள் அதாவது இந்தோசீனாவுக்குள் நுழையும் முதல் கத்தோலிக்க மினரை அவராக இருந்திருக்க முடியாது. 1511இல் அல்போன்சோ டி அல்பர்கேயின் பிரதிநிதிகள் குழுவில் சில குருக்களும் சியாமுக்குள் நுழைந்தனர். இருந்தும் 1555இல் ஜெரோம் டி குருஸ் அடிகளும், செபஸ்தியன் டி கண்ரோ அடிகளும், இருவரும் டொமினிக்கள் துறவிகள் மலக்காவில் இருந்து சியாமிற்குள் நுழைந்தனர். அவர்கள் பின் வேறு டொமினிகன் சபையினர், 2 பிரான்சிஸ்கன்ஸ், வேறு 3 குருக்கள் 1662இல் காணப்பட்டனர். இவர்கள் எல் லோரும் போர்த்துக்கேயர் ஒருவர் மாத்திரம் ஸ்பானியர் அயுத்தி என்ற அன்றைய தலைநகரில், 2000 கிறிஸ்தவர்களோடு வாழ்ந்தனர். பலர் போர்த்துக்கேயரை மணம் புரிந்தவர்கள்.

22 ஆவணி 1666இல் பியர் லம்பநெற் டிலா. மொரே வேறு இரு பிரஞ்சு குருக்களும் எம் ச பி சபையினர். அவர்கள் புறப்பட்டது சீனாவுக்கும், கொச்சின் சீனாவிற்கும், ஆணால் அங்கு வேதகலாபணை ஆரம்பித்திருந்தினால் அவர்கள் சியாமிலேயே தங்க நேரிட்டது.

இன்று 230,000 கத்தோலிக்கருக்கு பத்து ஆயர்களும், 10 மறை மாவட்டங்களும் உள்ளன.

இந்தோநேசியா

ஏழாம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியில் எகிப்திய வரலாற்று ஆசிரியன் அபு சலா அல்ஆர்மினி, வட சமாத்திராவின், பாருஸ் நகரில் கிறிஸ்தவர்கள் அதிகம் வாழ்ந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். 14 ஆம், 15 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தெற்கு சமாத்திராவில் கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்த எச்சங்கள் உண்டு. 1511இல் சில போர்த்துக்கேய மினரைகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அம்பியோனாவிலும், ரெற்நேற்றிலும், கோவா, மலாக்காவில் இருந்து வந்த குருக்கள் 1534 ஆம் ஆண்டோ திருச்சபை சுதேசிகள் மத்தியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆண்டுடன் 1984இல் திருச்சபை 450ஆம் நூற்றாண்டு என கொண்டாடியது. ஆரம்ப பகுதியில் டயனேஷன் டெலாநற்றிவேயும், நொச்சஸ் டெலக்ருவா வேத சாட்சிகளானார்கள். 1546ஆம் ஆண்டு மே மாதம் புனித பிரான்சிஸ் ரெநே

வந்து இறங்கி ஒரு யேசுசபை மிசன் ஒன்றை ஆரம்பித்து வைத்தார். அவர் வருகைக்கு முன்பே குருக்கள் ஆயத்தம் செய்ய ஒரு உயர் பள்ளி தொடங்கப் பட்டது. புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் அதை மேலும் தரமுள்ளதாக வளர்த்தார். இதனால் நாட்டிற்கு தேவையான சுதேச குருக்கள் உருவாகினார். 16ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலேயே 10,000 கத்தோலிக்கர் இருந்தனர்.

மொலோக்கோஸ் தீவுகளின் ரெநேற்றில் இருந்தே, 1529இல் சொலோர் தீவுகள், புலோறஸ் 1529, சுலவேளி 1563, கலிமன்றான் 1688, யாவா 1569 முதலான தீவுகளுக்கு பரவலாயிற்று. பின் வந்த கொலனித்துவ டச் அரசு கத்தோலிக்கர் மீது கடுமையான சட்டங்களை போட்டு திருச்சபை மங்காது பிரகாசித்து வளர்ந்து கொண்டே போனது

மலேசியா

மலேசியாவை சபா, சரவாக் உள்ளடக்கிய கிழக்கு மலேசியாவென்றும், மலேசிய குடா நாடென்றும் (முன்பு மலே) என்றும் இரண்டாகப் பார்க்கலாம்.

1403ஆம் ஆண்டில் பரமேஸ்வரா மலாக்கா அரசை நிறுவி இந்துவாய் இருந்தவன் இல்லாத்தை தழுவினான்.

1511இல் போர்த்துக்கேயர் மலாக்காவை கைப்பற்றி மிசனரிகளும் கூட வந்தனர். இல்லாம் ஏற்கனவே வேறுன்றி, கிறிஸ்தவத்திற்கு பெரும் எதிர்ப்பைக் காட்டிற்று. பரிசு தூர மிசன் சபையினரே திருச்சபையை மலேசிய மண்ணில் நிரந்தரமாக ஊன்றிய பெருமையைப் பெறுவர். சீயாம் மன்னன் திருச்சபைக்கு எதிராகக் கலாபனையை எழுப்பி மிசனரிகளை வெளியேற்றினான். 1780 டச்சம்பர் குடே, கார்னோ மலாக்கா வந்தடைந்தனர். பெனாந் 1786இல் வாங்கப்பட்டது. இங்கு கலாசாலைகள், பள்ளிக்கூடங்கள், அமைப்புகள் எல்லாம் கட்டியெழுப்பப் பட்டு திருச்சபை வளர்வாயிற்று.

சபா, சரவாக் நற்செய்தி அறிவிப்பு 1881இல் தான் மில்கில் குருக்களின் வருகையுடன் ஆரம்பமாயிற்று. இங்கு நடைபெற்ற நற்செய்திப்பணி (MEP) எம் ச பி யினரைத் தவிர்த்து கிறிஸ்தவ கல்விக்கூடங்களின் சுகோதாரரின் பங்களிப்பு கல்வி மறைக்கல்வித் துறையிலும் முக்கியமாகிற்று. அத்துடன் மரியாளின் சேணை, சதா சகாய மாத நோவினைகள் முக்கிய பங்களிப்புகளைச் செய்து இல்லறத் தலைவர்களை உருவாக்க உதவிற்று.

மலேசியாவைப் பொறுத்த மட்டில் மலேயர், சீனர், இந்தியர், ஈழத்தமிழர் வர்ம்மின்றபடியால்; யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர் ஆயர்களானார்கள். அதாவது குவாலம்பூர் ஆயர் 1955 வண. டொமினிக் வன்டர்கன், பெனாங் ஆயர் வண. செல்வநாயகம் அடிகள் ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். மலேசியக் குடாவில் கத்தோலிக்கர் 33சதவீதமும், சபாவிலும் - சரவாக்கிலும் 12சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக காணப்படுகின்றனர். சரவாக்கில் இருந்து அநேக குருத்துவ அழைத்தல்கள் வருகின்றன.

காலனித்துவ காலத்தில் இருந்த திருச்சபையின் கல்வி சமூக சேவையின் வளர்ச்சி இன்று குறைந்துவிட்டதாயினும், சமூகப் பிரச்சனைகளில் அதன் தாக்கம் இருந்து கொண்டே வருகின்றது. சபாவிலும், சரவாக்கிலும் திருச்சபையின் தாக்கம் அதிகமாக காணப்படுகிறது.⁷³

முவூரை

பேராசிரியர் இந்திரபாலவின் கீழ் ஆசியாவின் தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் என்ற ஒரு அலகு வரலாற்றுப் பாட மாணவர்களுக்கு உருவாக்கப்பட்ட பொழுது அதில் ஒருவராக நான் பாடங் கேட்டேன்: இந்தியா, இலங்கை, இந்தோநேசியா, பிலிப்பைன்ஸ், வியந்தாம் நாடுகளைத்தான் ஆய்வு செய்தோம், அதே ஆய்வுப் பார்வையைக் கொண்டு அங்கு வேறுள்ளிய கத்தோலிக்க விகாசத்தை இரண்டு சுகாபதத்தின் பின் பார்க்க ஆசை பிறந்தது.

அங்கு தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் தடம்புரண்டு நவகாலனித்துவத்தின் பிடியிலும் சில அடிப்படைவாத மதப் புரட்டிலும் அலைகிள்ளன் ஆனால் நம் விகவாசம் உலகத்தை வெல்லப் பிறந்ததாகையால் அதன் வேர்களை தோண்ட முற்பட்டிருக்கிறோம். அது நமக்குத் தேவையான விகவாச பரிச்சியம். நம் கத்தோலிக்க விகவாசம் எதிரிடக்களிடையே தழைக்கும் தூய ஆவியின் உயிர்துடிப்புக் கொண்டதென்பதை முன் சென்ற பன்னிரண்டு அத்தியாயங்கள் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

வளர்கின்ற புது மிலேனியம் விகவாச யுகமாக மலர இது உதவலாம்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் இலங்கை (போர்த்துக்கேயர் காலம்) யாழ்ப் பாணத் திருச்சபைச் சுருக்கம், அன்றனைனஸ் மடுமாதா வரலாறு முதலியவற்றை நன்கு படைத்தனர். ஆனால் நம் உலகு கிராமமாகி, ஆசியாவின் பிராந்திய வல்லரசுகளான இந்தியா, சீனா நம் கவனத்தை கோருகின்றன.

திருச்சபை எல்லா கலாசாரங்களுக்கும் பொதுத்தளம். அது வரவேற்று அன்பு செய்யும் தாய் உள்ளம் கொண்டது. நம் உள்ளமும் குறுகி இராது, ஆவியானவரின் அரவணைப்பைக் கண்டு எல்லா ஆசிய சபைகளின் இதயத் துடிப்பை நமதாக்குவோமாக.

வாழ்க அவர் நாமம்!

வருக அவர் அரசு!!

அடிக்குறிப்புகள்

அந்தயாயம் ஒன்று

1. 72 யூதக் குருக்கள் கொன்ற ஜெருசலேமின் யூத நீதிமன்றம்
2. Bellarmino Bagatti, The church from the circumeision, Jerusalem frameiscan printing press. 1971. p.7
3. அடே 8
4. அடே 14 - 18
5. அடே 13
6. அடே 20
7. அடே 21
8. அடே 21
9. அடே 23
10. அடே 24
11. அடே 26
12. அடே 26
13. அடே 28
14. அடே 52
15. அடே 57
16. அடே 58
17. அடே 60
18. அடே 62
19. அடே 64, 65
20. அடே 182 - 184
21. அடே 194
22. அடே 213 - 228
23. அடே 293
24. அடே 293

அந்தயாயம் இரண்டு

25. Christopher O'Mohony, vol I Church History, India 1974. p.62
26. Encyclopedia Britanica London 2002. p.721
27. அடே
28. அடே
29. அடே
30. அடே

அந்தயாயம் மூன்று

31. Kadouloubovsky and palmer early Fathers from the philokalia London, Faber + Faber 1954.
32. அடே

அந்தியாயம் நான்கு

33. Vincent Smith Oxford History of India 1908. p.126
34. v. செரியன் Cherian. Kerala Christianity World conference of malayalam keralaculture development trivandrum 1917.
35. கவாமி. ஜே.இ.ஜெயசீலன், யாழ்ப்பாண திருச்சபை வரலாறு, பிளோமின் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம் 1997.
36. Hermon de Souza in the Steps of St. Thomas. India. p. 33
37. அடே
38. H.J.Klimkeit, R Merserve Religions & Religions movements Moseow - Paris 2003.
39. அடே

அந்தியாயம் ஐந்து

40. Osservatore Romano 29.9.96 Rome 1996. p. 7
41. அடே
42. Joseph Thekkedath History of Christianity in India V. II. Bangalore Theology publications India 1982. p. 155
43. அடே 156 - 163
44. அடே 164 - 174
45. அடே 175 - 180

அந்தியாயம் ஆறு

46. அடே 182
47. அடே 195
48. அடே 197
49. அடே 200
50. அடே 205

அந்தியாயம் ஏழு

51. S. Rajamanicam S.J, The First oriental seholar Diocesan press madras. 1967.
52. அடே 26, 27
53. அடே 28, 29
54. அடே 29
55. அடே 30
56. அடே 30
57. அடே 31
58. அடே 32,33
59. அடே 34
60. அடே 33,34
61. அடே 33
62. அடே 34
63. அடே 35
64. அடே 37
65. அடே 38

66. அதே 44, 45
 67. அதே 39
 68. அதே 49 - 54

அந்தயாயம் எடு

69. சவாமி வீரமாழுனிவர் நினைவு மலர், கத்தோலிக்கு சேவா சங்கம், டி நோபிலி அச்சகம், மதுரை 1944.

அந்தயாயம் ஓண்பது

70. Joseph Jennes CICM A history of the catholic church in Japan. (1549 - 1873) Tokyo oriens Institute for Religious Research 1973. (யப்பான் பற்றிய வரலாறுகள் இந்துஸ் தமுஹியதே)

அந்தயாயம் பத்து

71. Joseph Jennes CICM A history of the catholic church in Japan. (1549 - 1873) Tokyo oriens Institute for Religious Research 1973. (யப்பான் பற்றிய வரலாறுகள் இந்துஸ் தமுஹியதே)

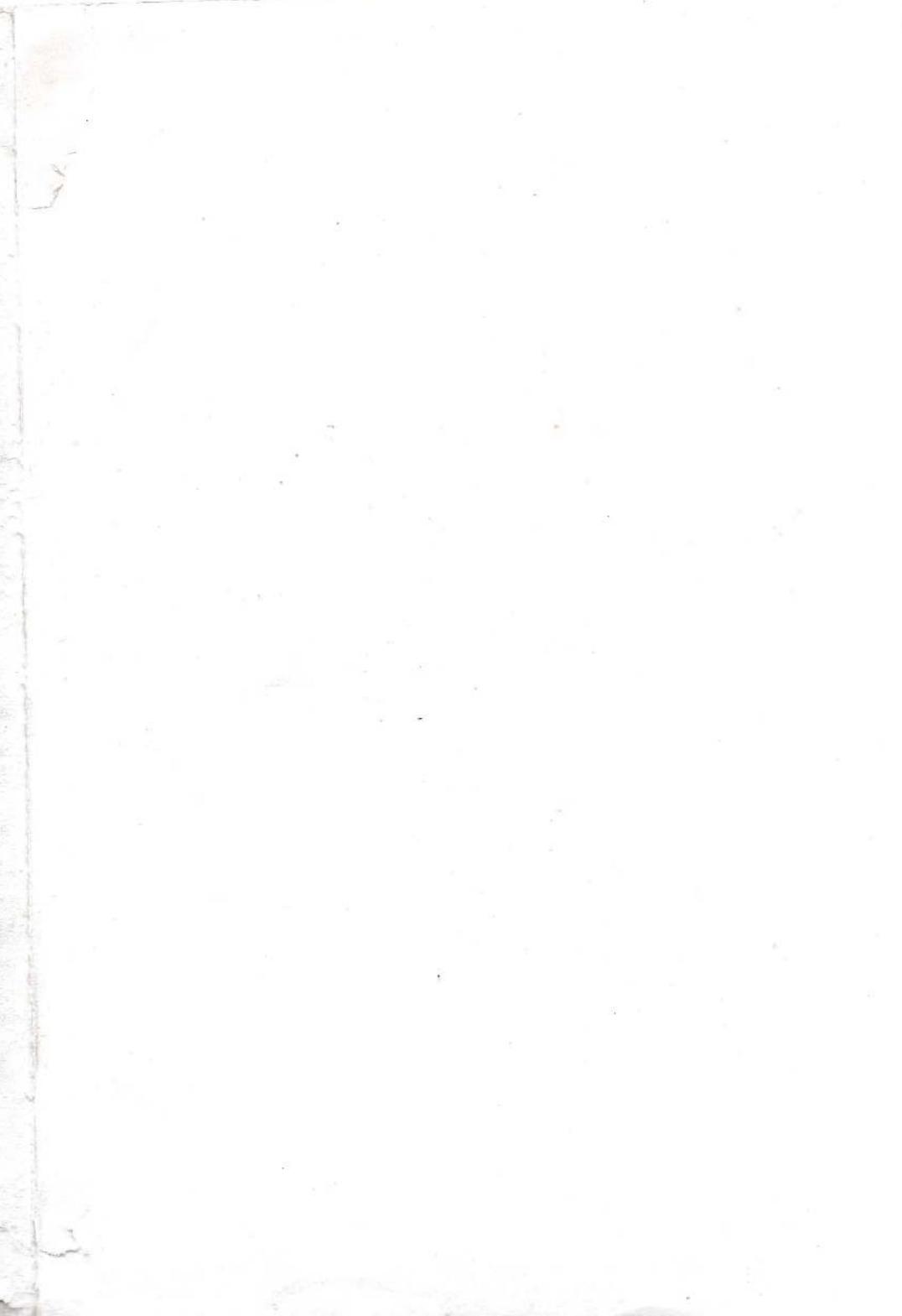
அந்தயாயம் பத்தனான்று

72. John. N. Schumacha Readings in Philippine Church History Manila Ateneo De Manila University 1987. (பிலிப்பைன்ஸ் பற்றிய வரலாறுகள் இந்துஸ் தமுஹியதே)

அந்தயாயம் பன்னருண்டு

73. 1987இல் மின்டனாவேலில் உள்ள கயின் டின்ரோவில் சான்ஸ் டி புக்கோ வின் குருக்கள் ஞானவொடுக்கத்தில் நான் சேகரித்த கணனி குறிப்புகளில் இருந்து பக. 197 - 200

கலாந்தி சுவாமி ஜெ.இ.ஜெயசீலன்
அடிகளார், கலைமாணிப் பார்டிகேக்கு ஆசிய
வரலாற்றை ஓர் அலகாக்டிப் படப்ப பெற்றவர்.
இவர் மைசூரில் முதுமாணிப் பார்டிசைக்கு ஆங்கில
இலக்கியத்தையும், மெய்ப்பியல் முதுமாணி
ஆய்வுக்கு ஈழத்து தாந்திரிக மரபையும் ஆய்வு செய்தவர்.
இவர் ஆங்கில இலக்கியத்தில் கலாந்திப் பட்டத்தைப்
பெற்றாலும் வரலாற்றுத் துறையில் கொண்ட ஈடுபாடும்,
ஆய்வுப் புலமையும் விவரை பல வரலாற்றுக்
கட்டுரைகளையும், வரலாற்று நூல்களையும்
எழுத வைத்துள்ளது.

இவர் எழுதிய வரலாற்று நூல்கள்
'யாழ்ப்பாணத் தீருச்சபை வரலாறு' (1997),
'ஆசியத் தீருச்சபை வரலாறு' (2007),
'இலத்தீன் அமெரிக்கத் தீருச்சபை வரலாறு' (அச்சில)
என்பனவாகும். இவையெல்லாம் விசுவாச
ஆழப்படுத்தலையே நோக்கமாகக் கொண்டவை.

மேலும் பல தொகுப்புக்களையும், துண்டுப்
பிரசுரங்களையும் வெளியிட இவர்;
'தேவதாயின் குரல்' எனும் இத்தை
1997 முதல் வெளியிட்டு வருகின்றார்.

ISBN: 978-955-50109-0-0